

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

22. januar 2016

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2012-2013

Mødeperioden fra den 4. til 7. februar 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 120 E af 26.4.2013.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 5. februar 2013

2016/C 024/01	Europa-Parlamentets beslutning af 5. februar 2013 om bedre adgang til finansiering for SMV'er (2012/2134(INI))	2
---------------	--	---

Onsdag den 6. februar 2013

2016/C 024/02	Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CWS) vedrørende afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger (2012/2922(RSP))	8
---------------	---	---

2016/C 024/03	Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring (2012/2258(INI))	11
---------------	---	----

2016/C 024/04	Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om EU's strategiske mål for det 16. møde mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i Bangkok (Thailand) fra den 3. til den 14. marts 2013 (2012/2838(RSP))	19
---------------	--	----

2016/C 024/05	Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om retningslinjerne for 2014-budgetproceduren, Sektion I — Europa-Parlamentet, Sektion II — Rådet, Sektion IV — Domstolen, Sektion V — Revisionsretten, Sektion VI — Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Sektion VII — Regionsudvalget, Sektion VIII — Den Europæiske Ombudsmand, Sektion IX — Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Sektion X — Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (2013/2003 (BUD))	24
---------------	--	----

2016/C 024/06	Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om virksomhedernes sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst (2012/2098(INI))	28
2016/C 024/07	Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning (2012/2097(INI))	33
Torsdag den 7. februar 2013		
2016/C 024/08	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2013 (2012/2256(INI))	49
2016/C 024/09	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2013 (2012/2257(INI))	55
2016/C 024/10	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 med henstillinger til Kommissionen om forvaltningen af det indre marked (2012/2260(INL))	75
2016/C 024/11	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om den 22. samling i FN's Menneskerettighedsråd (2013/2533(RSP))	89
2016/C 024/12	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om uddannelse af retsvæsenets aktører — retskoordinatorer (2012/2864(RSP))	97
2016/C 024/13	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om Den Europæiske Investeringsbank — Årsberetning for 2011 (2012/2286(INI))	100
2016/C 024/14	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om Laos: sagen om Sombath Somphone (2013/2535(RSP))	106
2016/C 024/15	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om tilbageholdelse af menneskerettighedsaktivister i Zimbabwe (2013/2536(RSP))	108
2016/C 024/16	Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om nylige angreb på sundhedsarbejdere i Pakistan (2013/2537(RSP))	111

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 5. februar 2013

2016/C 024/17	P7_TA(2013)0034 Særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav (COM(2010)0767 — C7-0003/2011 — 2010/0370(COD)) P7_TC1-COD(2010)0370 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006	115
---------------	---	-----

Særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder (COM(2010)0498 — C7-0284/2010 — 2010/0256(COD))

P7_TC1-COD(2010)0256

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 116

Onsdag den 6. februar 2013

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater i henhold til artikel XXIV, stk. 6, og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og handel (GATT) 1994 for så vidt angår ændring af indrømmelserne i Republikken Bulgariens og Republikken Rumæniens lister i tilslutning til deres tiltrædelse af Den Europæiske Union (12213/2012 — C7-0409/2012- 2012/0167(NLE)) 118

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2012)0709 — C7-0410/2012 — 2012/0335(NLE)) 118

P7_TA(2013)0039

Gennemsigtighed i prisbestemmelserne for humanmedicinske lægemidler og disse lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for humanmedicinske lægemidler og disse lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger (COM(2012)0084 — C7-0056/2012 — 2012/0035(COD))

P7_TC1-COD(2012)0035

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for humanmedicinske lægemidler og disse lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger ⁽¹⁾ 119

P7_TA(2013)0040

Den fælles fiskeripolitik ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik (COM(2011)0425 — C7-0198/2011 — 2011/0195(COD))

P7_TC1-COD(2011)0195

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om den fælles fiskeripolitik, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 768/2005, om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 og Rådets afgørelse 2004/585/EF 134

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Motorkøretøjers støjniveau ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om motorkøretøjers støjniveau (COM(2011)0856 — C7-0487/2011 — 2011/0409(COD))

P7_TC1-COD(2011)0409

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 motorkøretøjers støjniveau ⁽¹⁾ 195

Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF, beslutning nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet (COM(2012)0526 — C7-0302/2012 — 2012/0252(COD))

P7_TC1-COD(2012)0252

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2013/EU om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF, og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet 265

Fonden for De Ydre Grænser ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af beslutning nr. 574/2007/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Fonden for De Ydre Grænser for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet (COM(2012)0527 — C7-0301/2012 — 2012/0253(COD))

P7_TC1-COD(2012)0253

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2013/EU om ændring af beslutning nr. 574/2007/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Fonden for De Ydre Grænser for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet 266

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Bevarelse af fiskeressourcerne ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1288/2009 (COM(2012)0298 — C7-0156/2012 — 2012/0158(COD))

P7_TC1-COD(2012)0158

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer og Rådets forordning (EF) nr. 1434/98 om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevareindustrien 267

Torsdag den 7. februar 2013

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. februar 2013 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig (COM(2012)0428 — C7-0260/2012 — 2012/0205 (CNS)) 269

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2012-2013

Mødeperioden fra den 4. til 7. februar 2013

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 120 E af 26.4.2013.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 5. februar 2013

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0036

Bedre adgang til finansiering for SMV'er

Europa-Parlamentets beslutning af 5. februar 2013 om bedre adgang til finansiering for SMV'er (2012/2134(INI))
(2016/C 024/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »En handlingsplan om bedre adgang til finansiering for SMV'er« (COM(2011)0870),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens rapport »Mindske af de reguleringsmæssige byrder for SMV — Tilpasning af EU's regulering til mikrovirksomheders behov« (COM(2011)0803),
- der henviser til Kommissionens program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder, »COSME«-programmet (COM(2011)0834),
- der henviser til »Small Business Act« for Europa» (COM(2008)0394), der anerkender SMV'ernes centrale rolle i EU's økonomi og sigter mod at styrke den rolle, SMV'erne spiller og fremme deres vækst- og jobskabespotentiale ved at afbøde en række problemer, som menes at være hindrende for SMV'ernes udvikling,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2011 om status vedrørende »Small Business Act« for Europa (COM(2011)0078) og sin beslutning af 12. maj 2011 desangående ⁽¹⁾,
- der henviser til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske venturekapitalfonde (COM(2011)0860),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske sociale iværksætterfonde (COM(2011)0862),
- der henviser til Kommissionens og Den Europæiske Centralbanks undersøgelse fra 2011 om SMV'ers adgang til finansiering,

⁽¹⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 102.

Tirsdag den 5. februar 2013

- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 2/2012 om finansielle instrumenter for SMV'er medfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling,
 - der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48;
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Regionaludviklingsudvalget og Retsudvalget (A7-0001/2013),
- A. der henviser til, at den dårligt udtænkte regulering af finansbranchen i kombination med de alvorlige og gennemgribende indvirkninger af den finansielle og økonomiske krise og gældskrisen kan gøre adgangen til finansiering endnu vanskeligere for SMV'er;
- B. der henviser til, at det er af afgørende betydning at skabe og udvikle de nødvendige redskaber til at fastsætte de rette betingelser for, at EU vil kunne fremme væksten i euroområdet og i Unionen som helhed;
- C. der henviser til, at banklån er den primære kilde til finansiering for SMV'er i EU;
- D. der henviser til, at der ifølge data fra ECB er store forskelle i udlånsrenterne imellem medlemsstaterne, og der består ubalancer vedrørende adgangen til likviditet og med et stort omfang af afslag til forretningsprojekter i nogle lande;
- E. der henviser til, at SMV'er udgør mere end 98 % af EU's virksomheder og skriver sig for mere end 67 % af arbejdspladserne i Unionen; der henviser til, at SMV'er således er ryggraden i EU's økonomi og udgør en væsentlig drivkraft for vækst- og beskæftigelsesmulighederne på lang sigt i de 27 medlemsstater;
- F. der henviser til, at 85 % af alle nye jobs i EU mellem 2002 og 2010 opstod i SMV'er, navnlig i nystartede firmaer; der henviser til, at 32,5 millioner mennesker i EU er selvstændigt erhvervsdrivende;
- G. der henviser til, at der findes forskellige slags SMV'er, som alle har forskellige behov;
- H. der henviser til, at foranstaltninger til støtte af SMV'er og iværksætterånd reguleres ved »Small Business Act«, som medlemsstaterne har forpligtet sig til at gennemføre sammen med Kommissionen;

Generelle forhold

1. glæder sig over Kommissionens handlingsplan og dens brede vifte af forslag og anbefalinger vedrørende SMV'erne;
2. er enig med Kommissionen i, at EU's økonomiske succes, fortræffelighed og samhørighed i overvejende grad er afhængig af bæredygtig vækst og jobskabelse baseret på SMV'er, der bestræber sig på at skabe kvalitetsprodukter og -tjenesteydelser; fremhæver betydningen af at give incitament til økonomisk vækst inden for alle typer virksomheder; fremhæver, at SMV'er er en del af et større »økosystem« af virksomheder; bemærker, at der i dette »økosystem« også er behov for at sikre et ligeligt fokus på forbedringen af adgangen til finansiering for mikrovirksomheder eller eneindehavere; bemærker, at større virksomheder i udpræget grad er afhængige af et bredt netværk af mindre SMV'er;
3. understreger, at mange SMV'er på grund af de stadig værre virkninger af den finansielle og økonomiske krise har vanskeligt ved at få adgang til finansiering, og at SMV'er skal efterleve nye og sommetider strengere reguleringsmæssige kriterier, end det tidligere var tilfældet; understreger, at bankinstitutter, der under krisen har modtaget statsstøtte såvel som andre implicite tilskud, såsom offentlige garantier og likviditetsstøtte fra nationalbankerne og Den Europæiske Centralbank, bør underlægges mål for de finansieringsbeløb og betingelser, de opstiller for SMV'er; tilskynder Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at fremme indførelsen af »tænk småt først-princippet« i nationalt regi, hvilket indebærer en yderligere forenkling af de reguleringsmæssige og administrative rammer for SMV'ernes virke;

⁽¹⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 6.

Tirsdag den 5. februar 2013

4. understreger, at der i forbindelse med forenklingen af de reguleringsmæssige og administrative rammer for SMV'ernes virke skal sikres tilstrækkelig beskyttelse af medarbejderne inden for social sikkerhed og arbejdssundhed og -sikkerhed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at imødegå eventuel forskelsbehandling i adgangen til finansiering i tilfælde af SMV'er, der drives af ugunstigt stillede personer eller sociale grupper;
5. bemærker, at der i de seneste år er gjort betydelige bestræbelser på at nedbringe omfanget af bureaukratiske formaliteter;
6. fremhæver betydningen af, at det lokale bankvæsen styrkes; understreger bankernes ansvar og funktioner, lige fra banker på europæisk plan til lokale banker, hvad angår fornuftige investeringer i økonomien og navnlig i SMV'er; tager de forskelle til efterretning, der eksisterer mellem medlemsstaterne, hvad angår låneomkostninger for SMV'erne og disses adgang til finansiering, hvilket er resultatet af de ugunstige økonomiske forhold og kan få negative konkurrencemæssige implikationer i grænseområder; påpeger, at SMV'ernes problemer med adgang til lån ganske vist stadig varierer mellem medlemsstaterne, men at resultaterne af ECB's undersøgelse af bankudlån fra oktober 2011 dog viser en betydelig generel stramning af kreditstandarderne for udlån til SMV'er, hvilket viser, at reducere af investeringer til det absolutte minimum kan føre til en kreditstramning; erkender desuden, at der er et betydeligt behov for mikrokreditter i EU;
7. gentager, at reviderede regler for offentlige udbud og koncessionskontrakter ikke må vanskeliggøre SMV'ernes og mikrovirksomhedernes adgang til udbudsmarkedet;
8. minder om, at banksektoren i Europa er den primære kilde til finansiering til SMV'er; er af den opfattelse, at det på grund af fragmenteringen af banksektoren og den heraf følgende markante uensartethed i udlånsrenter og lånemuligheder mellem landene er nødvendigt med en differentieret tilgang til forbedring af SMV'ers adgang til finansiering, under hensyntagen til de landespecifikke omstændigheder;

Små og mellemstore virksomheders forskellighed

9. minder Kommissionen om, at SMV'erne i EU er meget forskelligartede og varierer lige fra meget traditionelle familieforetagender til hurtigvoksende foretagender, højteknologi-firmaer, mikrovirksomheder, sociale foretagender og nystartede virksomheder, og om at tilgangene til at bistå dem derfor skal være ligeså forskelligartede;
10. gør opmærksom på, at i den nuværende situation, hvor utilstrækkelig adgang til passende kilder til risikovillig kapital, navnlig på de tidlige stadier, fortsat er en af de væsentligste hæmsko for skabelsen og udviklingen af vækstorienterede firmaer, lægger Kommissionens handlingsplan stor vægt på venturekapital som en mulig tilgang til vækstfinansiering; understreger ikke desto mindre, at denne form for finansiering kun er tilstrækkelig for et begrænset antal SMV'er, og at banklån fortsat er den primære kilde til finansiering;
11. understreger, at der ikke findes nogen universaltilgang til finansiering, og opfordrer Kommissionen til at støtte etableringen af en bred vifte af skræddersyede programmer, instrumenter og initiativer, både inden for egenkapital (såsom private individuelle investorer, crowd funding og multilaterale handelsfaciliteter), kvasiegenkapital (såsom mezzaninfinansiering) og gældsinstrumenter (såsom lavpris-selskabsobligationer og garantifaciliteter og platforme) og i partnerskaber mellem banker og andre erhvervsdrivende, der beskæftiger sig med SMV-finansiering (bogholdere, erhvervs- eller SMV-sammenslutninger eller handelskamre), i den hensigt at støtte virksomhederne i deres etablerings-, vækst- og overførselsfaser, under hensyntagen til deres størrelse, omsætning og finansielle behov;
12. understreger, at Kommissionen bør fremhæve den vigtige rolle, som aktiemarkedet kan spille for forbedringen af både SMV'erne og investorernes adgang til likviditet på forskellige stadier; minder om, at der inden for euroområdet allerede findes aktiemarkeder, der er særligt indrettet til SMV'erne, og at de blev udformet til at imødekomme specifikke markeds- og finansieringskrav;

SMV'ernes sårbarhed

13. anmoder Kommissionen om at underkaste ny regulering med betydning for SMV'erne en samlet og altomfattende konsekvensundersøgelse, herunder omfattende afprøvning, under hensyntagen til de behov og udfordringer, som SMV'erne står over for;
14. fremhæver, at SMV'erne ofte befinder sig for enden af en lang transaktionskæde, og derfor er det led, der er mest påvirket af sene betalinger og korte afregningsperioder; glæder sig derfor over Kommissionens initiativ til kraftigt at tilskynde medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen af direktivet om forsinkede betalinger;

Tirsdag den 5. februar 2013

15. understreger, at Kommissionens undersøgelser viser, at ikke blot adgangen til finansiering, men også til kvalifikationer, herunder lederkompetencer, og finans- og bogholdereksperter, er afgørende faktorer for SMV'er adgang til finansieringsmidler og deres evne til at skabe innovation, at konkurrere og at vokse; mener, at anvendelsen af EU's finansielle instrumenter derfor bør ledsages af hensigtsmæssige mentor- og vejledningsordninger og videnbaserede forretningstjenester;

16. anser det for nødvendigt at støtte SMV'er på lokalt niveau for at udvikle politikker til at fremme iværksætterånden, forbedre SMV'ernes situation gennem hele deres livsforløb og bistå dem med at opnå adgang til nye markeder; mener, at anerkendelse og udveksling af god praksis er nøgleelementer i denne politik;

Professionalisering af iværksætterinitiativer

17. bemærker, at iværksætteres manglende viden om grundlæggende finansieringsforhold indskrænker kvaliteten af deres forretningsplaner og dermed også af chancen for, at en låneansøgning imødekommes; opfordrer derfor medlemsstaterne til at støtte erhvervsfaglige kurser for potentielle iværksættere og støtte initiativer til partnerskaber mellem banker, handelskamre, forretningssammenslutninger og bogholdere;

18. er af den opfattelse, at iværksætterånden blandt kvinder er en ubrugt ressource til vækst og konkurrenceevne i EU, som bør fremmes og styrkes, og at alle hindringer, som kvinder står over for på arbejdsmarkedet, bør fjernes;

19. er af den mening, at udviklingen af iværksætterevner og læringsprogrammer om, hvordan markedet, økonomien og det finansielle system fungerer og hænger sammen, bør indgå i alle grundlæggende uddannelsesforløb; mener, at en omhyggeligt udarbejdet forretningsplan er første skridt på vejen mod bedre adgang til finansiering og levedygtighed; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde undervisning i finansiering i deres uddannelsesprogrammer hurtigst muligt; støtter i denne forbindelse programmet »Erasmus for unge iværksættere«, der er beregnet til at fremme iværksætterånd og udvikling af det indre marked og konkurrenceevnen;

20. mener, at der er brug for en særlig strategi for virksomhedsopstart og finansielle redskaber til gennemførelse af innovative projekter og udvikling af kreativitet blandt unge iværksættere;

21. fremhæver, at der i visse medlemsstater allerede findes tilfælde af bedste praksis vedrørende forbedring af iværksætteres forberedelsesniveau; opfordrer Kommissionen til at støtte indførelsen heraf i andre medlemsstater;

22. understreger, at det er absolut nødvendigt, at iværksættere, potentielle iværksættere og banker regelmæssigt og på forenklet vis informeres om kursusinitiativer, EU-finansiering og programmer for SMV'er på nationalt, regionalt og lokalt niveau, og at de skal drage fordel af alle de til rådighed stående muligheder og tiltag; opfordrer Kommissionen til at sikre, at nationale SMV-organisationer behørigt informeres om EU-initiativer og politikforslag;

23. opfordrer til en intensivering af EIB-gruppens formidlingsindsats for at fremme finansielle ordninger over for SMV'er i samarbejde med SMV-organisationer;

24. gør opmærksom på, at vejledning til iværksættere, der er gået fallit, er et uundværligt element, idet 15 % af de virksomheder, der lukker ned, gør dette på grund af fallit; støtter forenklingen og afkortningen af fallitprocedurerne med det formål at give de pågældende iværksættere en ny chance, da virksomheder etableret af genstartere måske vil blive mere vellykkede;

Åbenhed

25. bemærker, at kreditgivere generelt har bedre kendskab til kreditredskaber end iværksættere, og at iværksættere bør kommunikere bedre med kreditgiverne om deres forretningsplaner og langsigtede strategi; understreger, at disse mangler i kommunikationen skaber vanskeligheder ved overvejelserne om en låneansøgning; anerkender, at der for SMV'erne er behov for særligt tilpassede rådgivning om lånemuligheder; opfordrer Kommissionen til at fostre udveksling af bedste praksisser om specifikke løsninger vedrørende dialog, samarbejd og udveksling af oplysninger mellem kreditgivere og iværksættere; opfordrer Kommissionen til at styrke dialogen og samarbejdet mellem iværksættere og kreditorer;

26. fremhæver, at kreditgiverne skal opstille klare og udspecificerede kriterier for ansøgninger om finansiering på gennemskuelig vis; understreger, at når en kreditgiver giver helt eller delvist afslag på en låneansøgning, skal vedkommende på fyldestgørende og konstruktiv vis give iværksætteren oplysninger om årsagerne til afslaget; opfordrer Kommissionen til at opstille klare retningslinjer for denne konstruktive tilgang til gennemsigthed;

Tirsdag den 5. februar 2013

27. bemærker, at SMV'er, når de tilbagebetaler et lån tidligt, skal dække investeringstab og derudover betale en bøde til kreditoren, hvilket resulterer i en samlet udgift, der er for stor at afholde; opfordrer Kommissionen til at foreslå mere gennemsigtighed i alle kontrakter om tidlig tilbagebetaling for SMV'er og til at undersøge muligheden for et loft, der kan begrænse omkostningerne ved denne form for operation;

28. bemærker, at SMV'er konfronteres med stadig strengere krav, inklusive personlige garantier, med det formål at opnå finansiering fra kreditinstitutioner; bemærker, at forhøjet rentesatser kan medføre en forhøjelse af de ikke-prismæssige betingelser og vilkår, herunder personlige garantier; mener derfor, at den lovgivning, der er påkrævet til at regulere finansbranchen, eksplicit skal beskytte og stimulere virkningsfulde udlån til realøkonomien, især til SMV'er;

29. opfordrer medlemsstaterne til at reducere den administrative byrde ved opstart af SMV'er og i deres videre livsforløb, i betragtning af forskellene mellem landene på dette område, som hindrer fuldstændiggørelsen af det indre marked; understreger, at det er vigtigt at nedbringe antallet af dage, som det tager at etablere en ny virksomhed; anmoder Kommissionen om at undersøge de bedste, potentielle praksisser at bringe i anvendelse i alle medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at indføre ét enkelt SMV-identifikationsnummer, der registreres i én samlet EU-database for SMV'er, herunder med alle finansielle data, således at SMV'er lettere kan ansøge om programmer og finansiering i EU- og nationalt regi; påpeger, at der ved indførelse af et SMV-identifikationsnummer som dette skal tages hensyn til principperne for databeskyttelse;

30. glæder sig over Kommissionens forslag om at fremme anvendelsen af kvalitativ rangordning som et middel til at supplere den kvantitative standardvurdering af SMV'ers kreditværdighed;

Nye finansieringsmåder

31. glæder sig over Kommissionens nye finansieringsprogrammer, der tager hensyn til SMV'ernes specifikke særtræk; opfordrer Kommissionen til at videreudvikle skræddersyet EU-finansiering til SMV'er; understreger, at fragmentering af finansieringen bør undgås, og at finansieringen kun kan blive virkningsfuldt, hvis den er i stand til at dække en væsentlig del af, hvad de pågældende SMV'er har brug for;

32. slår stærkt til lyd for, at finansieringsrammen for fremmed- og egenkapitalinstrumenterne under Cosme-programmet og Horisont 2020 kraftigt forhøjes og SMV'ernes adgang hertil i betydelig grad forbedres;

33. mener, at Kommissionen bør undersøge mulighederne for at forbedre det europæiske marked for kvasiegenkapital, navnlig mezzaninfinansiering; anbefaler, at Kommissionen undersøger, hvordan EIF's Mezzanine Facility for Growth kan styrkes, og undersøger mulighederne for nye mezzaninprodukter, såsom en garanti for mezzaninlån; anbefaler også, at der stilles data og analyser vedrørende de finansielle instrumenter til rådighed for at reducere barriererne for finansielle formidlere, der ønsker at undersøge lånemarkedet for mezzaninkapital i EU;

34. opfordrer til, at mindst 20 % af Horisont 2020-budgettet afsættes til SMV'er;

35. bemærker, at kapitalgarantier i vidt omfang påskønnes og anvendes af SMV'er og kreditinstitutioner; glæder sig over Kommissionens indsats på dette område; opfordrer medlemsstaterne til at opstille hensigtsmæssige rammer for kapitalgarantier;

36. opfordrer Kommissionen til at opstille hensigtsmæssige og nøje tilpassede reguleringsmæssige rammer for emittere af finansiering til SMV'er, idet rammerne ikke må være for byrdefulde og derudover skal sikre investorernes tillid (inden for EU-lovgivningen om regnskabsstandarder, prospektdirektivet, gennemsigtighedsdirektivet, markedsmisbrugsdirektivet og MiFID-direktivet);

37. glæder sig over den aftale, der blev indgået på Det Europæiske Råd den 28.—29. juni 2012 om en forhøjelse af EIB's kapital med 10 mia. EUR, hvormed EIB-gruppen vil kunne øge sin udlånskapacitet inden for EU i de kommende år med omtrent 60 mia. EUR og geare omtrent 180 mia. EUR af de samlede investeringer og dermed spille en væsentlig rolle i bestræbelserne på at sætte skub i den europæiske økonomi; bifalder, at EIB i sine udlånsprioriteringer eksplicit har fastslået behovet for at udvide viften af bankpartnere i forbindelse med udlån til SMV'er, så viften omfatter nye finansielle og ikke-konventionelle formidlere; understreger, at dette nye tiltag ikke må undergrave de sideløbende forsøg på at styrke og forbedre de fælles EIB-EU-budgetinstrumenter, der anvendes til at dele risici og optage egenkapital-aktiver; opfordrer på denne baggrund Kommissionen til at styrke og optimere risikodelingsinstrumenterne under Den Europæiske Investeringsbanks og Den Europæiske Investeringsfonds programmer for egenkapitalporteføljer eller mezzaninfinansiering ydet af finansinstitutioner (formidlere) til SMV'er; anerkender, at samhørighedspolitikken er en af de primære kilder til finansiell støtte til SMV'er, og at finansiering af programmerne under strukturfondene, en begrænsning af bureaukratiske formaliteter og øget tempo og effektivitet er essentielt for at kunne fostre en genrejning af EU's økonomi og konkurrenceevne;

Tirsdag den 5. februar 2013

38. opfordrer Kommissionen til at etablere en permanent EU-garantiplatform under den Europæiske Investeringsfond for at lette SMV'ers adgang til finansiering, hvilket vil forbedre udviklingen af garanti- eller lånprodukter baseret på EU-garantier og reducere bankkapitalkravene og den risiko, som de finansielle mellemlid udsættes for;

39. tilskynder EIB til at bygge videre på dets projekt-mikrofinansieringsinitiativ og således fremme dets bidrag til gennemførelsen af EU-politiske prioriteter inden for social inddragelse;

40. bemærker, at bankkonti i visse medlemsstater indeholder rekordstore beløb i private opsparinger, mens indskuddene i andre medlemsstater er faldende som følge af krisen; understreger, at opstillingen af egentlige rammer for incitamenter til at aktivere disse private opsparinger vil kunne lette SMV'er adgang til finansiering, både nationalt og tværnationalt, og give impuls til EU's økonomi; opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag om aktivering af disse opsparinger, f.eks. ved at indføre incitamenter baseret på bedste foreliggende praksis i medlemsstaterne;

41. bemærker, at SMV'er bidrager til beskæftigelsen i de regioner, hvor beskæftigelsesniveauet er lavere, til at stimulere øget beskæftigelse og til at opfylde regionernes indbyggeres aktuelle behov, og de har dermed en positiv indvirkning på udviklingen i lokalsamfundene; det ser derfor ud til, at udviklingen af SMV'er er én måde til at mindske ulighederne inden for det enkelte land;

42. glæder sig over den støtte, som SMV'er og mikrovirksomheder modtager gennem initiativer såsom PSCI, programmet Et Kreativt Europa (herunder lånegarantifaciliteten for den kulturelle og kreative sektor), COSME og Horisont 2020, der alle giver nye muligheder for at styrke kompetencer og viden, hvilket muliggør en dynamisk udvikling af SMV'er og mikrovirksomheder;

43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage skridt til at forbedre adgangen til finansiering for SMV'er, der ønsker at udføre innovative opgaver, leverancer eller tjenesteydelser for den offentlige sektor; opfordrer navnlig til, at der træffes foranstaltninger, der kan forbedre finansieringsbetingelserne ved at sikre, at projektkapital og andre relevante finansieringsstrømme fuldt ud anerkender vækstpotentialet af innovative virksomheder, der arbejder med partnere i den offentlige sektor, både med henblik på projekter vedrørende prækommercielle indkøb og i forbindelse med innovationspartnerskaber;

44. understreger, at et rimeligt, åbent og gennemskeligt EU-regelsæt for offentlige indkøb og en forholdsmæssigt afpasset, gennemskelig og ikke-diskriminerende håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ er absolut nødvendige for at skaffe SMV'er bedre adgang til offentlige kontrakter og reel mulighed for at opfylde disse kontrakter;

45. tilføjer, at der skal træffes foranstaltninger til at sikre, at en forenkling af grænseoverskridende aktiviteter for SMV'er ikke på samme tid fremmer grænseoverskridende aktiviteter for skinselvstændige, navnlig inden for byggebranchen;

o

o o

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

Onsdag den 6. februar 2013

P7_TA(2013)0045

Afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger

Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CWS) vedrørende afskaffelse og forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger (2012/2922(RSP))

(2016/C 024/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fjerde internationale kvindekongres i Beijing i september 1995, til erklæringen og handlingsplanen fra Beijing og til de efterfølgende slutdokumenter, der vedtoges på FN's særlige samlinger Beijing + 5 og Beijing + 10 vedrørende yderligere tiltag og initiativer til gennemførelse af Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet, som vedtoges henholdsvis den 9. juni 2000 og den 11. marts 2005,
- der henviser til FN's konvention fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW);
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. marts 2006 om en køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 (COM(2006)0092),
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2010 om Beijing + 15 — FN-handlingsplan for ligestilling mellem kvinder og mænd ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽²⁾;
- der henviser til Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet,
- der henviser til EU's retningslinjer om vold mod kvinder og piger samt bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem (Rådet (almindelige anliggender) af 8. december 2008) og til EU-handlingsplanen for ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders indflydelse og status i forbindelse med udvikling, som er knyttet til Rådets konklusioner om årtusindudviklingsmålene vedtaget i Rådet (udenrigsanliggender) i juni 2010,
- der henviser til rapporten fra mødet i ekspertgruppen om forebyggelse af vold mod kvinder og piger, der blev afholdt i Bangkok fra 17. til 20. september 2012,
- der henviser til slutrapporten fra FN's interessentforum om forebyggelse og udryddelse af vold mod kvinder, der fandt sted i FN's hovedkvarter den 13. og 14. december 2012,
- der henviser til forespørgslen til Kommissionen om 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Stats (CWS) om forebyggelse og udryddelse af alle former for vold mod kvinder og piger (O-000004/2013 — B7-0111/2013),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at vold mod kvinder og piger fortsat udgør en af de mest alvorlige globale og strukturelle krænkelse af menneskerettighederne og er et fænomen, som berører ofre og gerningsmænd i alle aldre, uanset uddannelsesmæssig baggrund, indkomst og position i samfundet, og at den både er en følge af og en årsag til ulighed mellem kvinder og mænd;
- B. der henviser til, at vold mod kvinder bliver ved med at finde sted i hvert eneste land i verden som en omsiggribende krænkelse af menneskerettigheder og en betydelig hindring for at opnå ligestilling og styrke kvinders stilling; der henviser til, at volden rammer kvinder og piger i alle dele af verden, uanset deres alder, social klasse eller økonomisk baggrund, og skader familier og samfund, har væsentlige økonomiske og sociale omkostninger og underminerer økonomisk vækst og udvikling;

⁽¹⁾ EUT C 348 E af 21.12.2010, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

Onsdag den 6. februar 2013

- C. der henviser til, at det er nødvendigt at beskæftige sig med alle former for vold mod kvinder, fysisk, seksuel og psykisk, som defineret i Beijinghandlingsprogrammet, eftersom de alle begrænser kvinders mulighed for til fulde at udøve menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
- D. der henviser til, at chikane og vold mod kvinder omfatter en bred vifte af krænkelse af menneskerettighederne, eksempelvis seksuelt misbrug, voldtægt, vold i hjemmet, seksuelt overgreb og sexchikane, prostitution, menneskehandel med kvinder og piger, krænkelse af kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder, vold mod kvinder på arbejdet, vold mod kvinder i konfliktsituationer, vold mod kvinder i fængsler eller plejehjem, vold mod lesbiske, tilfældig frihedsberøvelse og forskellige former for skadevoldende traditionel praksis såsom skamfering af kønsorganer, æresforbrydelser og tvungne ægteskaber; der henviser til, at en hvilken som helst af disse former for misbrug kan give dybe psykologiske ar og indebære fysisk eller seksuel skade eller lidelse, trusler om sådanne handlinger og tvang, og kan skade kvinders og pigers almindelige sundhedstilstand, herunder deres reproduktive og seksuelle sundhed, og i nogle tilfælde have døden til følge;
- E. der henviser til, at kønsbestemt ulighed og diskrimination øger risikoen for vold, og at andre former for diskrimination som følge af f.eks. et handicap eller tilhørsforhold til et mindretal kan øge kvinders risiko for at blive udsat for vold og udnyttelse; der henviser til, at hverken de nuværende løsninger på udøvelse af vold mod kvinder og piger eller de eventuelle ledsagende forebyggelsesstrategier i tilstrækkelig grad omfatter kvinder og piger, som lider under flere forskellige former for diskrimination;
- F. der henviser til, at der findes en række strukturelle former for vold mod kvinder, deriblandt begrænsning af kvinders ret til at vælge, af deres ret til deres krop og legemlig integritet, deres ret til uddannelse samt deres ret til selvbestemmelse samt fratagelse af fulde borgerlige og politiske rettigheder fra kvinderne; minder om, at et samfund, hvor kvinder og mænd ikke er sikret lige rettigheder, til stadighed vil fastholde en strukturel form for vold mod kvinder og piger;
- G. der henviser til, at både lokale og internationale ngo'er, f.eks. støttegrupper og forvaltere af tilflugtssteder for kvinder, nødtelefonnumre og støttestrukturer, er af afgørende betydning for, at der kan gøres fremskridt hen imod udryddelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold;
- H. der henviser til, at arbejdet med at sætte en stopper for vold mod kvinder og kønsbaseret vold, hvis det skal lykkes, kræver internationalt samarbejde og international handling, et beslutsomt engagement fra politiske ledere på alle niveauer samt betydeligt mere finansiering;
- I. der henviser til, at FN's politikker og tiltag til udryddelse af vold mod kvinder og piger og kønsbaseret vold er af yderste betydning for at bringe disse emner helt frem i første række i den internationale politik og indsats og for at tilskynde EU's medlemsstater til at gribe problemet med vold mod kvinder an på en mere systematisk måde;
1. bekræfter sine forpligtelser i henhold til Beijinghandlingsprogrammet og til den række foranstaltninger til fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, som er fastsat heri; gentager, at indsatsen for at standse vold mod kvinder og piger kræver en koordineret tilgang blandt flere sektorer, der inddrager alle interessenter og også behandler de underliggende årsager til vold som f.eks. direkte eller indirekte forskelsbehandling, udbredte kønsrelaterede stereotyper og manglende ligestilling mellem kvinder og mænd;
 2. understreger betydningen af et positivt resultat af den 57. samling i FN's Kommission for Kvinders Status (CWS), der afholdes den 4.—15. marts 2013, herunder vedtagelsen af en række fremadskuende vedtagne konklusioner, der vil bidrage væsentligt til at standse vold mod kvinder og piger, herunder kvinder med handicap, indfødte kvinder, indvandrerkvinder, teenagepiger og kvinder med hiv/aids og dermed gøre en forskel på verdensplan;
 3. mener, at udryddelsen af diskriminerende sociokulturelt betingede holdninger bør være blandt de vigtigste prioriteringer for bekæmpelsen af vold mod kvinder og piger, idet de forstærker kvinders underordnede plads i samfundet og resulterer i, at man tolererer vold mod kvinder og piger i såvel det private som det offentlige rum, i hjemmet og på arbejdspladser samt i uddannelsesinstitutioner; håber i denne forbindelse, at der vil ske hurtige fremskridt i udviklingen af internationale retsregler, standarder og politikker, der vil forbedre tjenesterne for og beskyttelsen af ofre, skabe større bevidsthed med henblik på at ændre adfærd og holdninger og først og fremmest sikre en tilstrækkelig og konsekvent gennemførelse over hele verden;

Onsdag den 6. februar 2013

4. mener, at EU og medlemsstaterne med henblik på at blive mere effektive aktører på globalt plan også må styrke deres nationale bestræbelser for at afskaffe vold mod kvinder og kønsbaseret vold; gentager derfor sin opfordring til Kommissionen om at foreslå en EU-strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder, herunder et direktiv med fastsættelse af minimumsstandarder; opfordrer i denne forbindelse også både EU og de enkelte medlemsstater til at undertegne og ratificere Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere de politikker, programmer og ressourcer, der er til rådighed med henblik på at imødegå vold inden for og uden for EU, og til at styrke deres strategi med opdaterede instrumenter og ambitiøse mål;
6. opfordrer EU og medlemsstaterne til at øge deres bevilling af ressourcer til at standse vold mod kvinder og piger, herunder på lokalt, nationalt, europæisk og globalt plan, og til at yde støtte til aktører, som arbejder på at standse vold mod kvinder og kønsbaseret vold, særlig ngo'er, der er aktive på dette område;
7. udtrykker sin kraftige støtte til indsatsen hos UN Women, der er en central aktør inden for FN-systemet, når det gælder om at afskaffe vold mod kvinder og piger på verdensplan og sammenbringe alle relevante interessenter med henblik på at skabe politiske ændringer og koordinere tiltag; opfordrer FN's medlemsstater og EU til at øge deres finansiering af UN Women;
8. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at styrke sin indsats for at sikre, at kvinders og pigers menneskerettigheder beskyttes og fremmes inden for alle tiltag og dialoger, den er involveret i, og til at fremskynde sin gennemførelse af EU's retningslinjer om vold mod kvinder og piger samt bekæmpelse af alle former for diskrimination mod dem samt skabe tættere forbindelser med det arbejde, der udføres mod vold mod kvinder og piger inden for rammerne af EU's udviklingssamarbejde, samtidig med at den også støtter forkæmpere for kvinders rettigheder, menneskerettigheder og lesbiske, bøssers, bi- og transseksuelles rettigheder;
9. opfordrer til udviklingen af programmer og institutionelle mekanismer på internationalt og regionalt plan for at sikre, at strategier for forebyggelse af vold mod kvinder og piger står i centrum af alle internationale tiltag, der har til formål at afhjælpe humanitære kriser med relation til konflikter og postkonfliktsituationer eller naturkatastrofer;
10. opfordrer EU til fuldt ud at støtte ekspertgruppens anbefalinger om, at CSW 2013 bør vedtage at udarbejde en global gennemførelsesplan for afskaffelse af vold mod kvinder og piger, der særlig skal fokusere på at forebygge vold og give vejledning vedrørende de eksisterende internationale forpligtelser (CEDAW og Beijinghandlingsprogrammet), og som skal godkendes af alle FN's medlemsstater og iværksættes i 2015;
11. opfordrer EU til at støtte lanceringen af en global støttekampagne for forebyggelsen af vold mod kvinder og piger og kønsbaseret vold med henblik på at tage yderligere skridt til at gøre vore samfund og lande sikrere og fuld ud respektere kvinders og pigers menneskerettigheder i hele verden; mener, at denne kampagne bør bygge på eksisterende partnerskaber mellem stater og andre relevante aktører, herunder civilsamfundsorganisationer og kvindeorganisationer;
12. opfordrer EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder til at tage fuldt hensyn til betænknings og forslag vedrørende vold mod kvinder;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder.

Onsdag den 6. februar 2013

P7_TA(2013)0046

Det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring**Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring (2012/2258(INI))**

(2016/C 024/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. februar 2012 »Opfølgning af den strategiske gennemførelsesplan, som det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring har udarbejdet« (COM(2012)0083);
- der henviser til den internationale Madrid-handlingsplan for ældre fra april 2002,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 940/2011/EU af 14. september 2011 om det europæiske år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne,
- der henviser til den strategiske gennemførelsesplan for det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring af 17. november 2011,
- der henviser til udtalelsen fra Regionsudvalget om »Aktiv aldring: Innovation — Intelligent sundhed — Bedre liv«, fra maj 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om »Horisont 2020: Køreplaner for aldring« fra maj 2012 ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48;
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Fødevarer sikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0029/2013),

1. glæder sig over Kommissionens forslag til et europæisk innovationspartnerskab, som går ud på at se aldring i en ny synsvinkel, nemlig som en mulighed for fremtiden snarere end en byrde for samfundet; understreger endvidere, at denne mulighed ikke bør begrænses til tekniske innovationer (ikt) og deres potentiale for det indre marked samt for EU's industrier og virksomheder, da ikt-løsninger bør være borgervenlige og tilpasset den endelige bruger, herunder navnlig de ældre; mener, at den også bør omfatte en klar og utvetydig strategi med samfundsmæssige målsætninger, som fremmer og formelt anerkender de ældres rolle og værdien af deres erfaringer og af deres bidrag til samfundet og økonomien uden stigmatisering og forskelsbehandling;

2. henviser til, at strategien også skal omfatte forskning i nye former for beskæftigelse, der passer til og er hensigtsmæssig for ældre mennesker; mener, at der bør gennemføres mere detaljeret forskning i mulighederne for og merværdien af beskæftigelse af ældre mennesker, så der kan udarbejdes retningslinjer med løsninger, som kan gælde for og accepteres af alle; understreger mulighederne for at opnå store gevinster for samfundet ved den demografiske dividende fra de ældre generationer;

3. opfordrer Kommissionen til formelt at medtage kønsaspektet og aldersdimensionen og til derfor at indarbejde balancen mellem arbejde og familieliv i sin strategi for en aktiv og sund aldring;

4. bemærker, at det aldrende samfund skyldes demografisk forandring (faldende fødselsrate);

5. påpeger, at de ældre udgør den hurtigst voksende befolkningsgruppe i Europa; håber i denne forbindelse og for hurtigst muligt at udvikle infrastruktur, service og instrumenter til at håndtere disse sociale forandringer, at Kommissionen vil fortsætte med at inddrage de nationale regeringer og lokale myndigheder, Verdenssundhedsorganisationen WHO og det størst mulige antal interesserede parter i gennemførelsen af foranstaltninger til bevidstgørelsen om dette spørgsmål;

⁽¹⁾ EUT C 225, 27.7.2012, s. 46.

⁽²⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 13.

Onsdag den 6. februar 2013

6. henleder opmærksomheden på medlemsstaternes meget forskellige demografiske sammensætning og de betydelige nationale, politiske og kulturelle forskelle i opfattelsen af den demografiske udfordring og navnlig af, hvordan den skal imødegås, og hvordan der skal planlægges for den; fremhæver den konstante stigning i den forventede levealder i alle medlemsstater og den betydelige stigning i antallet af mennesker, der fortsat arbejder efter at have nået pensionsalderen, således at erhvervsfrekvensen blandt de 65-74-årige er steget med 15 % i perioden 2006-2011;
7. understreger nødvendigheden af at lytte til ældre gennem makkerskaber, som etableres gennem samfundsprogrammer, hvor unge støtter ældre mennesker og til gengæld får del i deres værdier og erfaring; mener, at civilsamfundets støtte til det europæiske innovationspartnerskab er nødvendigt for at en større del af plejen kan opnås gennem forskellige stiftelser og foreninger;
8. understreger, at medvirken på lige fod også er en grundlæggende ret for de ældre i samfundet;
9. påpeger, at beskæftigelsesmuligheder og muligheder for at deltage i frivilligt arbejde samt social beskyttelse er afgørende for at sikre en aktiv og sund aldring;
10. understreger, at ældre har behov for anderledes former for støtte og pleje, og at løsningerne derfor altid skal fokusere på mennesket og være efterspørgselsorienterede;
11. understreger, at det er nødvendigt at bekæmpe aldersdiskrimination på arbejdsmarkedet for at sikre, at ældre arbejdstagere kan beholde deres job eller få adgang til beskæftigelse;
12. understreger de lokale og regionale aktørers vigtige rolle med hensyn til at modernisere, forbedre og rationalisere udbuddet af sundheds- og socialsikringsydelser med henblik på at udvikle modeller, der giver bedre resultater for folk på arbejdsmarkedet;
13. fremhæver behovet for at skabe passende rammebetingelser, der gør det muligt for folk at være på arbejdsmarkedet og forblive produktive, både ved at forbedre fleksibiliteten på arbejdsmarkedet gennem indførelse af livsarbejdstidskonti og muligheder for deltidsarbejde og ved at indføre bestemmelser om forskellige typer af ansættelseskontrakter, som er velegnede for ældre arbejdstagere, såvel som fleksible pensionsordninger, f.eks. ved hjælp af delpension eller »bonusår«, samtidig med at der altid sikres tilstrækkelig social beskyttelse;
14. støtter Kommissionens forslag om at anvende den definition af aktiv og sund aldring, som er formuleret af WHO; understreger, at aktiv og sund aldring omfatter hele livsforløbet, og at EU's særegenskaber bør indgå som en del af definitionen, herunder EU's prioriteter inden for områderne sunde og økologisk bæredygtige, miljøforhold, sundhedsbevidsthed, sygdomsforebyggelse og tidlig screening efterfulgt af en hensigtsmæssig diagnose og en effektiv behandling, sundhedskompetence og e-sundhed, motion, fødevarerikkerhed og hensigtsmæssig ernæring, ligestilling mellem kønnene, aldersdiskrimination og bæredygtig miljømæssige forhold, sociale sikringsordninger (herunder sygesikring og sygeforsikring) og sociale beskyttelsesordninger; bemærker, at alder ikke nødvendigvis indebærer sygdom og dårligdom og derfor ikke må betragtes som ensbetydende med afhængighed og handicap;
15. støtter Kommissionens forslag om at øge det gennemsnitlige antal sunde leveår med to som led i Horisont 2020-målene og glæder sig over de medicinske fremskridt, som bidrager til at forlænge den forventede levetid; understreger imidlertid, at dette ambitiøse mål forudsætter, at der ses på hele menneskets levetid; understreger, at adgang til forebyggende og primær sundhedspleje bør prioriteres, og at der bør udformes hensigtsmæssige mekanismer til at modvirke de negative konsekvenser af kroniske sygdomme for en aktiv og sund aldring i hele livsforløbet;
16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at betragte sundhed som et horisontalt spørgsmål ved at indarbejde sundhedsaspekter i alle relevante EU-politiker, bl.a. socialsikring og social beskyttelse, beskæftigelsespolitikken og den økonomiske politik, ligestillingspolitikken og politikkerne til bekæmpelse og forebyggelse af forskelsbehandling;
17. opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med og indsamle konkrete, fuldstændige og tilgængelige oplysninger om antallet og udbredelsen af almindelige sygdomme og kroniske sygdomme og til at indarbejde disse oplysninger i strategier og retningslinjer for bedste praksis for så vidt angår aktiv og sund aldring;
18. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle effektive strategier for evaluering af og tilsyn med mishandling af ældre og dette fænomens konsekvenser for ofrenes sundhed og velvære og til at udforme ukomplicerede procedurer til støtte for og beskyttelse af ofre;

Onsdag den 6. februar 2013

19. understreger, at sundhedsspørgsmål bør integreres i alle EU-politikker, herunder social sikkerhed og beskyttelse, beskæftigelse og økonomiske politikker, ligestilling mellem kønnene og forskelsbehandling;

20. tilskynder Kommissionen til yderligere at understrege, at det primære mål er at forøge antallet af vore borgers sunde leveår med to år, og at alle valgte foranstaltninger først og fremmest skal bidrage målbart til opfyldelsen af dette mål;

21. opfordrer til, at Kommissionens forslag kommer til at fungere som formidler og koordinator af det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring og inddrage interessenter fra såvel efterspørgsels- som udbudssiden; gør opmærksom på, at Kommissionen bør sikre, at innovationspartnerskabet bliver til gavn for alle EU-borgerne, navnlig de som er underrepræsenteret eller i fare for udgrænsning; glæder sig i den forbindelse over anerkendelsen i COM(2012)0083 af den rolle, som innovationspartnerskabet spiller for opfyldelsen af målsætningerne for Innovation i EU, den digitale dagsorden, »nye kvalifikationer til nye jobs-initiativet«, den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse og EU-sundhedsstrategien og bl.a. for opfyldelsen af målsætningerne for Europa 2020-flagskibsinitiativerne;

22. opfordrer Kommissionen til at udarbejde indikatorer, der kan tilvejebringe data om kroniske sygdomme og aldring i sammenlignelig, altomfattende og lettilgængelig form med det formål at udvikle mere effektive strategier og for at gøre det muligt at udveksle bedste praksis på både EU-plan og på nationalt plan;

23. støtter Kommissionens forslag om at øge ældres deltagelse i beslutningsprocessen og politikudformningen og styrke regional- og lokalforvaltningen; understreger imidlertid, at en bottom-up -tilgang med aktiv medvirken ud over deltagelsen i samfunds- og kulturlivet også forudsætter en mere dybtgående grundlæggende evaluering og løbende tilsyn med de ældres og deres uformelle og formelle plejers faktiske og fremtidige behov og krav;

24. understreger, at de oplysninger, der indsamles på lokalt plan og gennem bottom-up-tilgangen med aktiv medvirken vil give politikerne den nødvendige viden til at udforme politikker, som er hensigtsmæssig og som kan accepteres i lokalsamfundet; opfordrer derfor Kommissionen til at stille krav om anvendelse af en bottom-up-tilgang med aktiv medvirken og om yderligere udvikling af relevante indikatorer og indekser for identificeringen af og tilsyn med det aktuelle behov for effektive politikker, programmer og tjenester;

25. minder Kommissionen om, at de begrænsninger og indskrænkninger inden for sundhedssektoren, plejesektoren, og socialsikringen, som Kommissionen og/eller medlemsstaterne har vedtaget som led i bestræbelserne på at opnå besparelser på budgettet og nedskæringer i de offentlige udgifter (på social- og sundhedsområdet) som følge af den aktuelle økonomiske krise og finanskrisen på ingen måde må påvirke eller have negative konsekvenser for de grundlæggende menneskelige behov og den menneskelige værdighed; understreger, at sådanne besparelser og nedskæringer, medmindre de kombineres med omhyggeligt udtænkte patientorienterede reformer, kan forværre de sundhedsmæssige og sociale uligheder og føre til social udgrænsning; understreger, at sådanne besparelser og nedskæringer vil forværre den generelle sundhedssituation, ulighederne på sundhedsområderne, de sociale uligheder og den sociale udgrænsning og dermed bringer solidariteten mellem generationerne i fare; opfordrer derfor medlemsstaterne til at udvikle en pagt mellem generationerne, som omfatter en klar og entydig strategi til sikring af samhørigheden i samfundet, forbedring af den generelle sundhedssituation, og løse problemet med uligheder på sundhedsområdet; understreger, at en sådan strategi skal sigte mod optimale sociale og sundhedsmæssige plejeordninger, som er overkommelige og tilgængelige og som rent faktisk forefindes;

26. understreger i den forbindelse nødvendigheden af tilstrækkelig støtte på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på EU-plan til små og mellemstore virksomheder og sociale virksomheder; stiller spørgsmålstegn ved, om der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed til de europæiske innovationspartnerskaber for aktiv og sund aldring fra de interesserede parter, og opfordrer Kommissionen til at afsætte de nødvendige bevillinger; glæder sig over den planlagte strømlining af EU's finansieringsinstrumenter med henblik på at optimere virkningerne af støtten og tilskynder til fortsættelse og udnyttelse af projekter som CASA, »Flere år og et bedre liv« og andre, som fremmer harmonisering og udveksling af viden, oplysninger og bedste praksis; mener, at afgørelsen om at identificere »innovation i sund levevis og aktiv aldring« om at prioriteret emne i Det Europæiske Innovations- og Teknologiiinstituts videns- og innovationssamfundsprogram for 2014-2015 er et skridt i den rigtige retning, som skal suppleres med konkrete finansielle instrumenter f.eks. i form af bevillinger i den flerårige finansielle ramme til bl.a. Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Regionaludviklingsfond, Det Europæiske Program for Social Forandring og Innovation, forsknings- og innovationsprogrammet og Horisont 2020;

27. er overbevist om, at forskellige finansielle instrumenter, såsom den sociale iværksætterfond, den europæiske venturefond og den europæiske englefond (EAF) er nødvendige for at kunne forbedre sociale virksomheders adgang til de finansielle markeder;

Onsdag den 6. februar 2013

28. forventer at medlemsstaterne i forbindelse med anvendelsen af strukturfondene i højere grad sætter fokus på den ældre generations leve- og arbejdsvilkår, i fællesskab skaber et generationsvenligt Europa inden 2020 og udvider deres sociale infrastruktur, således at de kan bekæmpe fattigdom blandt ældre;

Søjle 1: Forebyggelse, screening og tidlig diagnosticering

29. glæder sig over Kommissionens tilgang vedrørende forebyggelse af svagelighed og funktionelt forfald; tilskynder Kommissionen til at anlægge en holistisk tilgang til forebyggelse; påpeger den systematiske sammenhæng mellem socioøkonomisk status og helbredstilstand gennem hele livet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at løse de strukturelle problemer, herunder sundhedsanalfabetisme, og fjerne de socioøkonomiske uligheder (som fører til uligheder på sundhedsområdet); kritiserer, selv om det accepterer, at den enkelte selv er ansvarlig for at forbedre sin helbredstilstand, det pres, der lægges på enkeltpersoner for at forbedre deres helbredstilstand uden at der samtidig gøres noget for at løse de strukturelle problemer; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe strukturelle forhold, som retter op på strukturelle og sundhedsmæssige uligheder, herunder sundhedsanalfabetisme, og til at afsætte de nødvendige bevillinger til yderligere forskning i, hvad lokalsamfundene kan gøre for at rette på disse uligheder;

30. opfordrer Kommissionen og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at erkende, fremme og finansiere alle former for forebyggelse bl.a. i form af fremme af en sund levevis, regelmæssig helbredsscreening, tidlig indgriben for at forsinke eller standse udviklingen af en sygdom i de tidlige stadier og udvikling af forebyggende indgreb, som kan bremse forværringen i kronisk syges helbredstilstand;

31. gør opmærksom på, at intellektuel mobilitet kan øges gennem adgang til livslang læring også senere i livet, hvormed der kan bidrages til at bekæmpe demens;

32. støtter Kommissionens planer om at fremme sundheden gennem integrerede programmer; understreger imidlertid, at disse programmer skal bygge på konkret viden (afspejle den aldrende befolknings aktuelle og fremtidige behov); understreger endvidere, at disse programmer bør omfatte en hensigtsmæssig tilgang til spørgsmål, som ikke (helt eller direkte) er knyttet til den enkeltes adfærd, såsom miljøforhold (luftkvalitet, vandkvalitet, støjreduktion, affaldshåndtering), sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen (seniorpolitikken) og forbrugerbeskyttelse (markedsførings- og reklamestandarder, fødevarer sikkerhed, forbrugerrettigheder);

33. støtter Kommissionens forslag om at øge motionsniveauet blandt befolkningen for at forbedre aktiv og sund aldring, idet der erindres om, at manglende regelmæssig motion giver anledning til en række helbredsproblemer, som ifølge WHO udgør den fjerdestørste dødsrisiko; er bekymret over, at de fleste EU-borgere ikke når op på det anbefalede daglige motionsniveau;

34. tilskynder til, at sund aldring i højere grad knyttes sammen med en generel udvidelse af sport og idræt i uddannelsesprogrammerne; understreger betydningen af daglige valg (motion, kost osv.) for forebyggelse af helbredsproblemer; opfordrer Kommissionen og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at gøre en indsats for at tilskynde mennesker i alle aldre til at dyrke mere motion for at forbedre deres helbred, hvilket vil medføre et øget antal år med godt helbred og væsentlige fordele for samfundet i form af besparelser på sundhedsbudgetterne;

35. glæder sig over planen for det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring, og navnlig dens fokus på samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne, industri og erhverv, offentlige og private aktører, fagfolk fra sundheds- og plejeområdet samt organisationer, der repræsenterer ældre personer og patienter, udvekslingen og overførslen af gode idéer og bedste praksis (f.eks. den digitalt baserede »markedsplads«-platform), og optimeringen af eksisterende finansieringsinstrumenter; understreger nødvendigheden af at betragte aldring som en mulighed frem for en byrde og at anerkende og fremme de ældres værdi, deres erfaringer og deres vedvarende bidrag til samfundet; bifalder Kommissionens tilgang, som tydeligvis er rettet mod at fremme de ældres vitalitet og værdighed i Europa ved hjælp af innovationer på ældreområdet, som er af relevans for dem, samt mod at styrke en »kultur for aktiv aldring« i et generationsvenligt Europa og lede denne proces i fællesskab med anerkendte partnere inden for forskningsverdenen og i civilsamfundet;

36. minder om, at der er behov for større anerkendelse af ældre arbejdstageres uformelle og ikke-formelle uddannelse, navnlig når den er opnået gennem frivilligt arbejde eller uformel pleje;

37. opfordrer Kommissionen til at prioritere de faktorer, der kan influere på, hvordan menneskerne i EU ældes, såsom højt forbrug af alkohol og tobak;

Onsdag den 6. februar 2013

Søjle 2: Pleje og helbredelse

38. støtter Kommissionens målsætning om at videreudvikle integrerede pleje- og behandlingsordninger; opfordrer derfor under hensyntagen til hensigtsmæssigheden af eksisterende, foretrukne og fremtidige pleje- og behandlingssystemer, for så vidt angår den videre udvikling af dem, og under behørig hensyntagen til subsidiaritetsprincippet på sundhedsområdet, medlemsstaterne og de kompetente myndigheder til at udarbejde nationale, regionale og lokale pleje- og behandlingsordninger, der omfatter en holistisk og integreret tilgang til forvaltningen af aldersbetingede sygdomme; opfordrer Kommissionen til at bistå medlemsstaterne hermed, idet den respekterer regionale og lokale forskelle i befolkningens forventninger, normer og værdier; tilskynder Kommissionen til at gøre brug af det arbejde om medicin for ældre, der er gjort af Det Europæiske Lægemiddelagentur, og til at integrere dette arbejde med det formål at forbedre adgangen til sikker og tilstrækkelig medicin til ældre patienter;

39. glæder sig over Kommissionens hensigt om at indføre individuelle sagsbehandlingsordninger og plejeplaner; mener imidlertid, selv om det er nødvendigt at fokusere på klienten/patienten, at omkostningerne i forbindelse med en sådan tilgang — til uddannede behandlere og anvendelse af relevante "værktøjer" — ikke udelukkende bør afholdes af den enkelte, men bør betragtes som et samfundsmæssigt ansvar, der sikrer solidariteten blandt og mellem generationerne; mener, at der bør gøres overvejelser over nye former for solidaritet, som ligger gemt i den ældre generations potentiale, og som bør indarbejdes i løsningerne på pleje- og behandlingsrelaterede spørgsmål;

40. støtter Kommissionens ambitioner med hensyn til e-sundhed, som vil gøre e-sundhed til et vigtigt og centralt aspekt i de fremtidige pleje- og behandlingssystemer; erkender dog, at e-sundhedsløsninger, deres gavnlighed til trods, måske ikke i væsentlig grad vil kunne forbedre de overordnede sundhedsresultater, herunder den psykologiske velvære, hvis løsningerne erstatter menneskelig kontakt i stedet for at blive integreret i en tilgang til direkte personlig kontakt mellem patient og sundhedspersonale; mener, at e-sundhed ikke bør mindske tillidsforholdet mellem ældre og sundhedspersonalet;

41. anerkender Kommissionens hensigt om at medvirke til at gøre pleje- og behandlingssystemerne mere omkostningseffektive; understreger dog, at den fortsatte stigning i de samlede sundhedsudgifter og sociale udgifter ikke alene kan tilskrives befolkningens aldring; anerkender, at stigningen i kroniske sygdomme er en af de centrale årsager til stigningen i sundhedsudgifter og de sociale udgifter, men understreger samtidig, at der er risiko for, at der skabes en ond cirkel, hvis sundhedsudgifterne i stigende grad lægges over på den enkeltes skuldre, hvor folks sundhed og trivsel bliver bragt i fare, fordi de er nødt til at reallokere deres ofte begrænsede ressourcer, eller fordi de er tvunget til at udsætte, opgive eller ligefrem afstå fra at få behandling, hjælp og sund ernæring, hvilket igen kan føre til endnu større sundhedsmkostninger og sociale udgifter både for den enkelte og for samfundet;

42. anerkender Kommissionens mål om at gøre noget ved usikkerheden omkring de retlige og reguleringsmæssige aspekter og opsplitningen af markedet, men understreger, at alle nødvendige markedsreformer bør tage hensyn til vigtigheden af at sikre, at sundhedsmkostninger forbliver økonomisk overkommelige for borgerne, og at de nationale, regionale og lokale forvaltnings beføjelser inden for sundhed og social beskyttelse anerkendes, respekteres og imødekommes uden at undergrave behovet for at investere i lokalbaserede plejeordninger;

43. fastholder, at yderligere reformer af pensionsordningerne er nødvendige, for at de fortsat kan være tilstrækkelige, bæredygtige og sikre, med særligt fokus på at mindske de kønsbestemte lønforskelle og dermed pensionsforskelle, samt at pensionsniveauerne skal vedblive med at være forudsigelige for de kommende generationer; opfordrer med dette for øje til, at der skabes større sammenhæng mellem den reelle pensionsalder, den officielle pensionsalder og den forventede levetid; opfordrer de medlemsstater, der har hævet den lovbestemte pensionsalder eller agter at gøre det, til at fremme ældres beskæftigelse, f.eks. gennem skattefritagelse og fritagelse for sociale bidrag;

44. opfordrer Kommissionen til at foretage en overordnet analyse af sundhedssektorens potentiale i EU i forhold til potentialet i medlemsstaterne i betragtning af den alvorlige mangel på sundhedspersonale i nogle medlemsstater som følge af, at arbejdsbetingelserne er mere attraktive i andre europæiske lande;

45. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en strategi, som skal sikre ligestilling for alle EU-borgere på sundhedsområdet, med henblik på at etablere en samarbejdsordning mellem de EU-lande, der mister sundhedspersonale, og dem, der har gavn af disses arbejdskraft;

Onsdag den 6. februar 2013

46. fastholder, at politikker med henblik på at forene familie- og arbejdsliv giver kvinder mulighed for bedre at tackle aldring, i betragtning af at arbejde forbedrer livskvaliteten; mener, at sådanne politikker desuden gør det muligt for kvinder at undgå lønforskelle og dermed risikoen for fattigdom senere i livet, i tilfælde hvor kvinder for at forene arbejds- og familielivet er nødt til at vælge deltidsarbejde, lejlighedsvis eller atypiske job, i betragtning af at dette har konsekvenser for de beløb, de indbetaler i pensionsbidrag;

47. finder det nødvendigt at sikre tilstrækkelige pensioner ved at bekæmpe kønsdiskrimination på arbejdsmarkedet, navnlig ved at mindske karriere- og lønforskelle;

48. understreger behovet for det personlige ansvar, idet den enkelte også er nødt til at overveje, hvad han eller hun kan gøre for at sikre sin pensionisttilværelse; fremhæver ligeledes familiens afgørende rolle og solidariteten imellem generationerne;

Søjle 3: Aktiv aldring og en uafhængig tilværelse

49. glæder sig over Kommissionens tilgang til aktiv aldring og en uafhængig tilværelse, nærmere bestemt dens vidtfavnende syn på hjemstavnens betydning og rolle i alderdommen, eftersom det område, inden for hvilket mennesker lever deres liv, indsnævres i takt med, at de bliver ældre, og idet ældre foretrækker at føre en uafhængig tilværelse så længe som muligt, samtidig med at de forbliver aktive i lokalsamfundet; understreger nødvendigheden af at tilskynde ældre til at blive boende i eget hjem så længe som muligt, hvis de ønsker det, for ikke at forstyrre deres daglige rutiner, hverken fysisk eller psykisk; understreger, at løsningen ikke blot er alderdomshjem, men også kvarterer med omfattende aktiviteter på tværs af generationerne; finder, at det fælles program for »Længst muligt i eget hjem« er et vigtigt instrument til at tage tekniske ressourcer i anvendelse til forbedring af dagligdagen;

50. tilskynder Kommissionen til i sin vurdering af løsninger til et selvstændigt liv at overveje de problemer, der består som følge af det svælg, der i mange medlemsstater findes mellem gennemsnitslevealderen for sunde personer og pensionsalderen, idet dette risikerer at skabe en periode for mange mennesker, hvori de ikke længere er i stand til at arbejde, men heller ikke berettiget til deres fulde pensionsrettigheder;

51. minder om, at ældre borgere er et aktiv for vores samfund, og at det er væsentligt at drage nytte af deres viden og erfaringer i alle henseender og støtte dem, således at de kan leve et uafhængigt liv så længe som muligt;

52. mener, det er af afgørende betydning at bekæmpe den ældre generations informationsmæssige isolation, og at adgangen til og anvendelsen af ny teknologi udgør et af de centrale redskaber til aktiv og sund aldring og til social inklusion af seniorer;

53. opfordrer Kommissionen til at fremme tilgængelige og økonomisk overkommelige fysiske rammer og tilpasning af ældre boliger i den hensigt at gøre en uafhængig tilværelse lettere; understreger, at tilpasning af bolig er den bedste måde til at forhindre ulykker i hjemmet, der kan resultere i alvorlige handicaps, store udgifter for det offentlige og pårørende og gøre det vanskeligere at sikre aktiv aldring ved godt helbred;

54. støtter Kommissionens mål om at skabe ældrevenlige miljøer med henblik på at forebygge, at ældres potentiale og (resterende) evner hæmmes af deres omgivelser, og bistå ældre med at bibeholde deres fysiske og kognitive evner så længe som muligt og bo i velkendte og sikre omgivelser og samtidig forhindre social isolation; opfordrer imidlertid Kommissionen til at stimulere skabelsen af »design for alle«-omgivelser og fremhæver, at disse omgivelser skal forstås i bred forstand og ikke blot omfatte det byggede miljø i byer og landdistrikter med komfortable og sikre huse, fortove og kvarterer med adgang for alle, men også det sociale, psykologiske, økologiske, kulturelle og naturlige miljø, som skaber muligheder for forskellige aktiviteter og giver hver enkelt mulighed for personlig tilfredsstillelse og fælles motivation; understreger, at et sådant bymiljø skal sikre ældre mennesker bedre adgang til fordelene ved at bo i tætbefolkede områder i form af nemmere adgang til vigtige faciliteter, og påpeger, at mange mennesker på trods af den fremadskridende vandring fra land til by stadig bor på landet, hvor der også er behov for innovative løsninger;

55. understreger endvidere betydningen af at tilpasse omgivelserne i ældre menneskers hjem for bedre at forebygge ulykker og fald i hjemmet og dermed forlænge et uafhængigt liv; tilskynder medlemsstaterne til at sikre, at ældre mennesker kan få støtte til ombygning og nyindretning af deres hjem; støtter foranstaltninger, der skal forebygge ensomhed blandt ældre og bevægelseshæmmede borgere, og som kan bryde det stigma, der er knyttet til sygdomme, både aldersbetingende og andre;

Onsdag den 6. februar 2013

56. understreger behovet for at opnå en balance mellem landdistrikter og byområder i forbindelse med ældrepleje; er af den opfattelse, at teknologisk innovation i form af it bør mindske de mobilitetsproblemer, som ældre mennesker i landdistrikterne står over for;
57. understreger, at det er nødvendigt at være særlig opmærksom på integration af ældre, der bor i fjerntliggende områder eller er dårligt stillet i flere henseender;
58. støtter Kommissionens bestræbelser på at skabe aldersvenlige rammer for at sikre, at ældres potentielle (og resterende) evner ikke hæmmes af deres omgivelser; understreger imidlertid, at omgivelser skal forstås i bred forstand og ikke blot omfatte det byggede miljø, men også det sociale, psykologiske, kulturelle og naturlige miljø; tilskynder i denne forbindelse Kommissionen til også at foreslå en EU-lov om adgang;
59. opfordrer Kommissionen til at gennemgå de foreliggende løsninger og bedste praksis i forbindelse med en ny tilgang til aktiv aldring og etablering af et omfattende og kompatibelt, aktivt system for aldring i alle medlemsstater;
60. foreslår, at EU-politikker i medfør af afsnit XII i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og sport skal omfatte et afsnit om aktiv aldring;
61. understreger, at fjernelsen af de arkitektoniske hindringer for handicappede også har en positiv virkning på de ældres mobilitet, idet det hjælper dem til at føre en uafhængig og aktiv tilværelse i længere tid; anser det derfor for vigtigt, at disse hindringer også fjernes i mindre byer, hvor et stort antal ældre bor;
62. foreslår, at der træffes foranstaltninger til at tilskynde til en kombination af pensionering og en form for aktivitet;
63. opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag til bekæmpelse af forskelsbehandling af ældre i adgangen til arbejdsmarkedet såvel som på arbejdspladsen og i udførelsen af deres arbejde med henblik på at opnå et konsekvent generationsvenligt arbejdsmarked;
64. opfordrer arbejdsgiverne til om nødvendigt at øge indsatsen for at tilpasse arbejdsvilkårene til de ældre arbejdstageres helbредstilstand og formåen og til at fremme et mere positivt billede af de ældre på arbejdspladsen;
65. påpeger, at aldring ikke kun indebærer udfordringer, men også muligheder, især innovationsmuligheder, der på lang sigt kan bidrage til jobskabelse og øge den økonomiske velstand i Europa;

Horisontale spørgsmål

66. glæder sig over Kommissionens tilgang med hensyn til finansieringsinstrumenter, standardiseringsprocesser, udvikling af registre, synergier, fremme af samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne; understreger dog, at det er afgørende at kæde disse mål sammen med de faktiske behov og krav (dvs. at sikre, at politikker, programmer og tjenester bygger på konkrete oplysninger og dermed er baseret på repræsentative bedømmelser og regelmæssig overvågning med henblik på at lette og fremskynde skabelsen af et ældrevenligt EU); opfordrer derfor Kommissionen til at indlede udviklingen af standardiseret vurderings- og tilsynsredskaber, der tilvejebringer de nødvendige oplysninger til at fremsætte forslag til politikker, som bygger på konkret viden, udarbejdelse af programmer og tilvejebringelse af ydelser (på sundheds-/plejeområdet);
67. støtter Kommissionens tilgang i forbindelse med ældrevenlige innovationer; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at disse innovationer er brugervenlige og brugerorienterede, og til aktivt at indarbejde deres potentiale; opfordrer derfor Kommissionen til at udvikle en metode til evaluering af ældres nuværende og fremtidige behov og til yderligere at inddrage slutbrugerne i sine politikker og finansieringsprogrammer; minder om, at foranstaltninger, der er tilpasset ældres behov, generelt har vist sig at være til gavn for alle generationer;
68. mener, at der er behov for en bedre koordinering mellem de forskellige niveauer, der er involveret i udviklingen af løsninger til aktiv og sund aldring, og fremhæver behovet for flerniveaustyring på dette område; mener, at regionale og lokale myndigheder ikke blot skal anses for udøvende organer, men bør inddrages i hele beslutnings- og vurderingsprocessen;
69. understreger de lokale og regionale aktørers vigtige rolle med hensyn til at modernisere, forbedre og rationalisere leveringen af sundheds- og socialsikringsydelser med henblik på at udvikle modeller, der giver bedre resultater for folk på arbejdsmarkedet;

Onsdag den 6. februar 2013

70. glæder sig over de eksisterende initiativer om adgang, såsom Access City-prisen; opfordrer Kommissionen til at vedtage en ambitiøs EU-adgangslov for at udvikle markedet for varer og tjenesteydelser til sikring af adgang;

71. støtter idéen om at tilbyde uformel uddannelse til de yngre generationer med det formål at sørge for fælles plejeydelser til ældre;

72. understreger den afgørende betydning af at investere mere i og forhøje udgifterne til uddannelse, erhvervsuddannelse og efteruddannelse med prioritering af livslang læring og fremme af sund levevis for at få skabt et generationsvenligt arbejdsmarked og gøre det muligt for ældre arbejdstagere at klare sig i et teknologisk miljø i konstant forandring; opfordrer i lyset heraf indtrængende til, at der sættes kraftigt fokus på livslang læring inden for Erasmus for Alle-programmet, som er et effektivt instrument til fremme af uddannelse og løbende faglig udvikling for EU-borgere i alle aldersgrupper;

73. understreger behovet for en holistisk tilgang til aldring og for omfattende udvikling og reformer, ikke kun inden for livslang læring og arbejdsmarkedet, men også med hensyn til adgangen hertil, herunder faktorer som transport, infrastruktur og bygninger;

74. understreger behovet for at iværksætte støtteordninger for plejegivende familiemedlemmer;

75. glæder sig over Kommissionens tilgang til at fremme skabelsen af aldersvenlige miljøer, idet disse anses for at udgøre et afgørende bidrag til aktiv og sund aldring gennem hele livet; gør dog opmærksom på, at fremme af aldersvenlige miljøer alene ikke vil være tilstrækkeligt til at skabe en konkret forbedring vedrørende spørgsmål såsom menneskers mobilitet, fodgængervenlige kvarterer, lokalområders faciliteter til social medvirken såvel som adgangen til kvalitative og økonomisk overkommelige sundheds- og plejeydelser eller til hensigtsmæssig og økonomisk overkommelige boliger;

76. glæder sig over målsætningen om at fremme ældrevenlige miljøer som et væsentligt redskab til at støtte ældre arbejdstagere og jobsøgende og om at fremme inklusive samfund, der tilbyder lige muligheder for alle;

77. understreger betydningen af at garantere sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen som en forudsætning for et holdbart arbejdsliv på lang sigt og for aktiv aldring, særlig for arbejdstagere med handicap eller kroniske lidelser; påpeger, at ikt og maskiner kan spille en central rolle ved at lette de fysiske opgaver for vores aldrende arbejdsstyrke; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme sådanne teknologier, hvor det er hensigtsmæssigt; glæder sig over erkendelsen af forebyggelsens betydning i den strategiske gennemførelsesplans første søjle; er overbevist om, at forebyggelse også spiller en central rolle for at forbedre sikkerheden på arbejdspladserne og dermed for at reducere presset på sundhedssystemet og langtidsplejeordningerne;

78. er overbevist om, at der er behov for omfattende reformer for at forebygge og undgå alvorlige svagheder i adgangen til vores arbejdsmarkeder, som vil kunne resultere i en yderligere økonomisk afmatning og en trussel mod velstanden i Europa; understreger i denne forbindelse behovet for at udvikle en bred tilgang, der tager højde for spørgsmål som f.eks. økonomisk politik, beskæftigelse, social sikring, social beskyttelse, ligestilling mellem kønnene og forskelsbehandling;

79. glæder sig over de nuværende initiativer inden for området standardisering, såsom kravene til »design for alle«, adgang til ikt og det byggede miljø; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at iværksætte tilsvarende initiativer for EU-standarder for e-sundhed og uafhængige leveforhold; opfordrer Kommissionen og standardiseringsorganerne til i yderligere grad at inddrage brugerne i disse initiativer med henblik på hensigtsmæssig vis at imødekomme disses behov;

80. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at lancere kampagner med sigte på at forbedre offentlighedens opfattelse af ældre arbejdstageres bidrag og produktivitet, især handicappede ældre eller ældre med kroniske lidelser;

81. mener, at ældre har brug for et passende indkomstniveau, bolig, adgang til alle former for sundhedsydelser og sociale og kulturelle ydelser og stærke sociale netværk for at kunne øge deres livskvalitet; mener endvidere, at de bør have mulighed for fortsat at kunne yde et bidrag på arbejdsmarkedet uden begrænsninger, som skyldes aldersdiskrimination;

Onsdag den 6. februar 2013

82. understreger betydningen af at støtte og fremme ældre frivillige og frivilligt arbejde på tværs af generationerne; mener, at frivilligt arbejde og »ældre hjælper ældre«-initiativer for den aldrende befolkning både kan være et middel til inklusion og yde et rimeligt bidrag til langtidsplejeordningernes bæredygtighed; opfordrer derfor til udvikling og innovation på dette område;

o

o o

83. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

P7_TA(2013)0047

Forberedelse til CITES COP 16

Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om EU's strategiske mål for det 16. møde mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i Bangkok (Thailand) fra den 3. til den 14. marts 2013 (2012/2838(RSP))

(2016/C 024/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det kommende 16. møde i partskonferencen (COP16) for konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i Bangkok (Thailand) fra den 3. til den 14. marts 2013,
- der henviser til forespørgslerne til Rådet og Kommissionen om centrale målsætninger for COP16 for konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) i Bangkok (Thailand) fra den 3. til den 14. marts 2013 (O-000201/2012 — B7-0109/2013 and O-000202/2012 — B7-0110/2013),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at CITES er den største eksisterende globale aftale om bevarelse af vilde dyr og planter, som skal forhindre overudnyttelse af vilde dyr og planter som følge af international handel, og at der er 177 parter i konventionen, herunder de 27 medlemsstater i Den Europæiske Union;
- B. der henviser til, at formålet med CITES er at sikre, at international handel med vilde dyr og planter ikke udgør en trussel mod arternes overlevelse i naturen;
- C. der henviser til, at det er vigtigt at sætte velfærd på lang sigt over kortfristede økonomiske interesser;
- D. der henviser til, at udnyttelse af vilde arter, ulovlig handel med vilde dyr og planter, ødelæggelse af habitater, klimaforandringer og menneskers forbrug af naturressourcer er hovedårsagerne til forringelsen af biodiversiteten;
- E. der henviser til, at afgrænsning af intakte skove og bevarelse af vejløse områder er omkostningseffektive metoder til at bevare biodiversitet og økosystemtjenester;
- F. der henviser til, at der i bilag 4 til CITES-resolution Conf. 9.24 (Rev. COP15) refereres til forsigtighedsforanstaltninger, som skal tages i betragtning eller gennemføres, når bilagene revideres;
- G. der henviser til, at CITES bør basere sine beslutninger på videnskab;
- H. der henviser til, at arterne under CITES er opført i bilag i henhold til deres bevaringsstatus og omfanget af den internationale handel, hvor bilag I indeholder arter, der er truede af udryddelse, og for hvilke kommerciel handel er forbudt, mens bilag II indeholder arter, for hvilke handelen må kontrolleres for at undgå anvendelse, som er uforenelig med artens overlevelse;

Onsdag den 6. februar 2013

- I. der henviser til, at arter fra CITES-konventionens bilag I er stærkt beskyttede, og enhver form for kommerciel handel med arter, der er opført deri, er forbudt, og at en tilladelse til at sælge konfiskerede eksemplarer eller produkter (f.eks. elfenben, tigerknogler eller horn fra næsehorn) ville underminere formålet med CITES-konventionen;
- J. der henviser til, at den periodiske revisionsproces har vist, at CITES har været en succes for visse arter, der er opført i bilag I, og som nu kan flyttes til bilag II;
- K. der henviser til, at det med Aichi-mål nr. 12 i strategiplanen for biodiversitet for 2011-2020 under biodiversitetskonventionen forventes, at udryddelsen af kendte truede arter vil være forhindret inden 2020, og at deres bevaringsstatus — navnlig for de mest udrydningstruedes vedkommende — vil være blevet forbedret og opretholdt;
- L. der henviser til, at det med Aichi-mål nr. 6 i strategiplanen for biodiversitet for 2011-2020 under biodiversitetskonventionen forventes, at alle bestande af fisk, hvirvelløse dyr og vandplanter vil blive forvaltet og befisket/høstet på bæredygtig og lovlig vis og på grundlag af økosystembaserede tilgange for at undgå overfiskeri, at der vil være vedtaget genopretningsplaner og -foranstaltninger for alle nedfiskede arter, at fiskeriet ikke vil have nogen væsentlige negative indvirkninger på truede arter og sårbare økosystemer, og at fiskeriets indvirkninger på bestande, arter og økosystemer vil blive holdt inden for sikre økologiske grænser inden 2020;
- M. der henviser til, at gennemsigthed i beslutningstagningen inden for internationale miljøinstitutioner er et centralt element for at gøre dem effektive; der henviser til, at slutdokumentet fra Rio + 20-konferencen, »Den fremtid, vi ønsker«, bekræfter, at »vi for at nå vores mål om bæredygtig udvikling har brug for institutioner på alle niveauer, der er effektive, gennemsigtige, ansvarlige og demokratiske«; der henviser til, at fremme af gennemsigthed ligeledes udgør en del af »CITES' strategiske vision: 2008-2013«, som er medtaget i CITES-resolution Conf. 14.2;
- N. der henviser til, at den gældende CITES-forretningsorden fastlægger, at der »normalt ikke anvendes hemmelig afstemning« til andre forhold end valg af medarbejdere og værtslande; der henviser til, at et stort antal afstemninger på trods af denne regel blev foretaget som hemmelige afstemninger ved den seneste partskonference; der henviser til, at der regelmæssigt anvendes hemmelige afstemninger om følsomme og vigtige spørgsmål, for eksempel vedrørende marine arter eller handel med elfenben;
- O. der henviser til, at sildehajn er yderst sårbar over for overfiskeri;
- P. der henviser til, at hammerhajn er truet på verdensplan på grund af den internationale handel med hajfinner og på grund af bifangst, som har forårsaget et historisk fald i bestanden;
- Q. der henviser til, at en betydelig stigning i krybskytteriet efter elefanter nu påvirker elefantbestanden i alle fire afrikanske delregioner, og at den er en alvorlig og stigende trussel; der henviser til, at mængden af ulovligt elfenben, der er blevet konfiskeret, også nåede hidtil usete niveauer mellem 2009 og 2011;
- R. der henviser til, at ubæredygtig og uetisk trofæjagt har forårsaget et omfattende fald i de truede arter i CITES-konventionens bilag I og II; der henviser til, at trofæjagt i alvorlig grad underminerer CITES-konventionens formål;
- S. der henviser til, at mangel på effektiv håndhævelse betyder, at arter, der er opført som truede i CITES-konventionens bilag I og II, fortsat dræbes for vindings skyld;
- T. der henviser til, at omkring 80 % af næsehornsbestanden i Afrika findes i Sydafrika; der henviser til, at krybskytteri efter disse dyr i alle forekomststaterne eskalerer hurtigt;
- U. der henviser til, at tigre og andre asiatiske store kattedyr fra bilag I stadig er udsat for en betydelig illegal handel, men at der er en mangel på rapportering til CITES om håndhævelsesforanstaltninger og især manglende indberetning om overholdelse af CITES-afgørelse 14.69, som EU støttede i 2007, om at udfase tigeropdræt på farme og sikre, at tigre ikke avles til handel (herunder intern handel) med kropsdele og produkter, der er fremstillet heraf;
- V. der henviser til, at klimaforandringer udgør en betydelig trussel mod isbjørnen (*Ursus maritimus*); der henviser til, at jagt og kommerciel handel med dele af isbjørne også udgør en alvorlig trussel;
- W. der henviser til, at Den Europæiske Union er et stort importmarked for krybdyr som kæledyr, herunder import af arter, der er opført under CITES;

Onsdag den 6. februar 2013

- X. der henviser til, at mange skildpaddearter udnyttes kraftigt til salg på levnedsmiddelmarkederne og til international handel med kæledyr;
- Y. der henviser til, at forøget fiskeripres, forårsaget af international handel med gælleblade fra rokker, har ført til et betydeligt fald i størrelsen på djævlerokkebestanden (Manta spp.) og andre rokkearter;
- Z. der henviser til, at internationale fiskeriinstrumenter og CITES bør arbejde hen imod det samme mål om at sikre den langsigtede bevarelse af fiskebestandene i det åbne hav og tage hensyn til bl.a. konsekvenserne af bifangst for ikkemåarter;
- AA. der henviser til, at CITES-konventionen i øjeblikket indeholder bestemmelser om indførsel fra havet, som er uklare, nærmere bestemt bestemmelser om »indførselsstaten« for fiskearter, der fanges på åbent hav;
- AB. der henviser til, at CITES-arbejdsgruppen om indførsel fra havet har foreslået en løsning, der respekterer jurisdiktionen i flagstaten, som vil være ansvarlig for udstedelse af CITES-dokumentationen, med nogle snævre undtagelser i forbindelse med chartrede fiskerfartøjer;
- AC. der henviser til, at en velfungerende CITES-konvention sandsynligvis kun kan opnås, hvis parterne øger finansieringen betydeligt i de kommende år;
- AD. der henviser til, at Den Europæiske Union ikke bidrager direkte til CITES-konventionen, men alligevel er en af hovedbidragsyderne gennem sin udviklingsbistand;
1. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at anvende forsigtighedsprincippet som det vigtigste princip for alle deres afgørelser vedrørende arbejdsdokumenter og forslag om optagelse på listerne og især at tage hensyn til princippet om, at brugerne betaler, samt til en økosystembaseret tilgang og traditionelle bevarelsesprincipper;
2. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at tale med én stemme og til at forbedre tempoet i og effektiviteten af deres interne beslutningsprocedure for hurtigt at kunne nå til enighed om en intern EU-holdning til CITES COP16 og fuldt ud udnytte styrken ved at have 27 parter inden for EU til at hjælpe med at sikre, at COP16-beslutninger i højere grad træffes ud fra forsigtighedsprincippet;
3. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at spille en førende rolle i forbindelse med beskyttelsen af truede dyrearter ved at tage aktivt del i forhandlingerne om CITES-konventionen og fremme fjernelsen af smuthuller, der forværrer situationen; beklager, at der har været beskyldninger om, at medlemsstater og EU-borgere bruges som mellemmand ved overførsel af horn fra næsehorn til Vietnam eller andre lande, hvor de har stor kommerciel værdi, hvorved efterspørgslen stimuleres, og yderligere krybskytteri fremmes;
4. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at tage kontakt med tredjelande, både før og under konferencen, og indgå alliancer;
5. opfordrer CITES-parterne til at overveje yderligere muligheder for at styrke samarbejdet, koordineringen og synergien mellem de biodiversitetsrelaterede konventioner på alle relevante niveauer;

Gennemsigtighed i beslutningsprocessen

6. er stærkt imod anvendelse af hemmelige afstemninger som almindelig praksis inden for CITES, da CITES-forretningsordenen foreskriver, at de kun skal anvendes i undtagelsestilfælde; støtter i den forbindelse det relevante forslag fra Danmark på vegne af EU-medlemsstaterne;
7. glæder sig over Danmarks forslag på vegne af EU-medlemsstaterne om at medtage et nyt stykke om interessekonflikter i resolution Conf. 11.1 (Rev. COP15);

Finansiering

8. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre kontinuitet i finansieringen gennem sin udviklingsbistand for at nå CITES-målene; henviser i denne forbindelse specifikt til det igangværende MIKE-program om overvågning af illegale drab på elefanter, som, når det har været underlagt en uafhængig gennemgang og vurdering af dets effektivitet, kan blive aktuelt for fornyet tilsagn fra Den Europæiske Union;

Onsdag den 6. februar 2013

9. tilskynder Kommissionen og EU-medlemsstaterne til at se på muligheden for at yde langsigtet økonomisk støtte til CITES-konventionen gennem Den Europæiske Udviklingsfond;

10. støtter forslaget om, at CITES skal anmode Den Globale Miljøfacilitet (GEF) om at fungere som finansieringsmekanisme for CITES og også udvide biodiversitetsstrategien for GEF 6 til at omfatte et artselement ⁽¹⁾;

Indførsel fra havet

11. glæder sig over de drøftelser og fremskridt, der har fundet sted i CITES-arbejdsgruppen om indførsel fra havet; støtter COP16 Doc.32, der skal forbedre håndhævelsen af CITES-opførte marine arter, som fanges i have uden for nogen stats jurisdiktion, og opfordrer indtrængende parterne til at afslutte arbejdet om emnet på COP16-mødet;

Hajer

12. glæder sig over forslaget fra Brasilien, Comorerne, Kroatien, Egypten og Danmark på vegne af Den Europæiske Unions medlemsstater om at medtage sildehaj (Lamna nasus) i bilag II; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at støtte dette forslag;

13. glæder sig over forslaget fra Brasilien, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Honduras, Mexico og Danmark på vegne af Den Europæiske Unions medlemsstater om at medtage tre hammerhajarter (Sphyrna spp) i bilag II; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte dette forslag;

14. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at støtte forslaget om at medtage den hvidtippede haj (Carcharhinus longimanus) i CITES-konventionens bilag II, som foreslået af Brasilien, Colombia og USA;

Elfenben fra elefanter og horn fra næsehorn

15. glæder sig over, at Tanzanias forslag om at flytte landets bestand af den afrikanske elefant (Loxodonta africana) fra bilag I til bilag II og tillade et engangssalg af Tanzanias lagre af elfenben er blevet trukket tilbage;

16. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at afvise eventuelle forslag om at flytte den afrikanske elefant eller om handel med elfenben fra den afrikanske elefant, indtil der kan foretages en vurdering af virkningen af engangssalget i november 2008 i Botswana, Namibia, Sydafrika og Zimbabwe, og det er blevet fastslået, at engangssalget ikke har haft nogen negativ indflydelse på elefantbestanden i disse lande eller i nabolande;

17. opfordrer i betragtning af den nuværende krise med krybskytteri efter elefanter CITES-parterne til at følge forsigtighedsprincippet og basere deres beslutninger på den mulige indvirkning på elefantbevarelsen og gennemførelsen af den afrikanske elefandhandlingsplan, når de overvejer beslutningsprocesmekanismen for en fremtidig handel med elfenben fra elefanter efter den fulde hvileperiode på ni år, hvor der begyndes med engangssalget i november 2008 i Botswana, Namibia, Sydafrika og Zimbabwe; opfordrer derfor Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at støtte et forslag om at ændre afgørelse 14.77 om en beslutningstagningsmekanisme for en fremtidig handel med elfenben fra elefanter, stillet af Benin, Burkina Faso, Den Centralafrikanske Republik, Elfenbenskysten, Kenya, Liberia, Nigeria og Togo;

18. opfordrer CITES-parterne til at støtte vedtagelsen af resolutionen om handlingsplanen for den afrikanske elefant, som foreslået af Nigeria og Rwanda, og gennemførelsen af denne plan som den mest effektive vej frem mod bevarelse af elefanterne i hele Afrika;

19. opfordrer Den Europæiske Union, medlemsstaterne og alle CITES-parterne til at støtte Kenyas forslag om en midlertidig nulkvote for eksport af næsehornstrofæer fra Sydafrika og Swaziland og opfordrer CITES-parterne til at se nærmere på foranstaltninger til nedbringelse af efterspørgslen efter horn fra næsehorn;

20. opfordrer parterne til at begrænse de årlige nationale eksportkvoter for trofæjagt på truede arter, der er opført i CITES-konventionens bilag I og II;

⁽¹⁾ <http://www.cites.org/eng/cop/16/doc/E-CoP16-08-04.pdf>

Onsdag den 6. februar 2013

21. opfordrer alle parter i lande, hvor der anvendes horn fra næsehorn, og Vietnam i særdeleshed, til at træffe hasteforanstaltninger for at stoppe den ulovlige import af horn fra næsehorn og indføre strenge sanktioner over for dem, der overtræder loven, samt til at træffe foranstaltninger til at informere forbrugerne om konsekvenserne af deres forbrug for bestanden af vilde næsehorn; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage disse emner op under handelsforhandlingerne med de respektive parter;

Store kattedyr

22. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at kræve, at handelen suspenderes med parter, der ikke har overholdt CITES-afgørelse 14.69 om tigre, og med parter, som fremmer opdræt af tigre med henblik på handel med disses kropsdele eller produkter, der er fremstillet heraf;

23. opfordrer indtrængende CITES-parterne til at stoppe ubæredygtig og uetisk trofæjagt, som har forårsaget et omfattende fald i bestanden af den afrikanske løve;

24. beklager, at der ikke er fremsat forslag om at flytte løven (*Panthera leo*) fra CITES-konventionens bilag II til bilag I;

Krybdyr

25. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at støtte en række forslag om at tilføje adskillige hav- og landskildpaddearter fra Nordamerika og Asien til CITES-konventionens bilag II og overflytte syv arter til bilag I;

26. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til, med hensyn til de forskellige forslag vedrørende tre ferskvandsskildpadder (*Cuora galbinifrons*, *Mauremys annamensis* og *Geoemyda japonica*), at støtte de mere vidtgående forslag fra forekomststaterne (Vietnam og Japan) i overensstemmelse med eksportanbefalingerne fra en CITES-workshop i Singapore;

27. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at støtte indlemmelse af den newzealandske grønne gekko (*Naultinus* spp.) og Mangshan-hugormen (*Protobothrops mangshanensis*) i CITES-konventionens bilag II som foreslået af de eneste forekomststater, henholdsvis New Zealand og Kina;

28. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at støtte et beslutningsforslag vedrørende handel med slanger og bevarelsesforvaltning, som er fremsat af Schweiz;

Andre arter

29. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og EU-medlemsstaterne til at støtte et beslutningsforslag, som er fremsat af Etiopien, Kenya og Uganda, om at undersøge den lovlige og ulovlige handel med geparder;

30. glæder sig over det arbejde, som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) har gjort efter fremdriften på CITES COP15 i 2010;

31. beklager, at der ikke blev fremsat forslag om at medtage den almindelige tun (*Thunnus thynnus*) i CITES-konventionens bilag I;

32. beklager, at der ikke blev fremsat forslag om at medtage *Corallium* spp. og *Paracorallium* spp. i CITES-konventionens bilag II;

33. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at støtte følgende:

— medtagelse af djævlerekken (*Manta* spp.) i CITES-konventionens bilag II, som foreslået af Brasilien, Colombia og Ecuador, og medtagelse af andre rokkearter i CITES-konventionens bilag II, som foreslået af Colombia og Ecuador

— overførsel af isbjørnen (*Ursus maritimus*) fra CITES-konventionens bilag II til bilag I, som foreslået af USA og støttet af Den Russiske Føderation

— overførsel af den vestafrikanske manat (*Trichosurus senegalensis*) fra bilag II til bilag I, som foreslået af Benin, Senegal og Sierra Leone

— overførsel af ferskvandssavrokken (*Pristis microdon*) fra bilag II til bilag I, som foreslået af Australien

Onsdag den 6. februar 2013

- medtagelse af adskillige rosentræarter (*Dalbergia* spp.) og ibenholtarter (*Diospyros* spp.) i CITES-konventionens bilag II, som foreslået af Madagaskar, Belize, Thailand og Vietnam
- medtagelse af adskillige arter, der handles internationalt som pryddplanter (*Adenia firingalavensis*, *Adenia subsessifolia*, *Cyphostemma laza*, *Operculicarya decaryi*, *Senna meridionalis*, *Uncarina stellulifera* og *Uncarina grandidieri*), i CITES-konventionens bilag II, som foreslået af den eneste forekomststat, Madagaskar;

34. opfordrer Den Europæiske Union og EU-medlemsstaterne til at modsætte sig følgende:

- den foreslåede ændring af erklæringen om CITES' strategiske vision, som kræver, at CITES skal bidrage til andre globalt aftalte målsætninger i stedet for den nuværende målsætning om »at bidrage til en betydelig reduktion af biodiversitetstabet«
- afsætning eller salg af ulovligt handlede og konfiskerede eksemplarer af de i bilag I, II og III opførte arter, som foreslået af Indonesien
- overførsel af tre krokodillearter (*Crocodylus acutus*, *C. porosus*, og *C. siamensis*) fra CITES-konventionens bilag I til bilag II, som foreslået af Colombia og Thailand
- flytning af Attwater-præriehønen (*Tympanuchus cupido attwateri*) fra bilag I til bilag II, som dyreudvalget har anmodet om, med den begrundelse, at selv om den sidste enkelte beslaglagte ulovlige forsendelse af disse fugle fandt sted i 1998, er den vilde bestand af denne underart faldet med 58 % til kun 46 fugle i den vilde natur
- fjernelse af Sonnerats junglehøns (*Gallus sonnerati*) og blodfasanen (*Ithaginis cruentus*) fra bilag II, som dyreudvalget har anmodet om, da begge arter er i gradvis tilbagegang, den internationale handel med *Gallus sonnerati* til kæledyrsmarkedet er betydelig, og visse underarter af *Ithaginis cruentus* kun forekommer i et begrænset område og i sparsomme bestande, og da Kina som forekomststat har modsat sig, at blodfasanen fjernes
- fjernelse af kejserspætten (*Campephilus imperialis*) fra bilag I, idet der — på trods af, at arten anses for »muligvis uddød« — jævnligt undersøges forlydender om, at den er blevet set
- fjernelse af de maverugende frøer (*Rheobatrachus silus* og *Rheobatrachus vitellinus*) fra CITES-konventionens bilag II, som foreslået af Australien, da disse arter muligvis ikke er uddøde endnu, og der i øjeblikket gennemføres feltundersøgelser for at finde frem til tilbageværende bestande;

o

o o

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, parterne i CITES og CITES' sekretariat.

P7_TA(2013)0048

Retningslinjer for budgettet for 2014 — Andre sektioner

Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om retningslinjerne for 2014-budgetproceduren, Sektion I — Europa-Parlamentet, Sektion II — Rådet, Sektion IV — Domstolen, Sektion V — Revisionsretten, Sektion VI — Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Sektion VII — Regionsudvalget, Sektion VIII — Den Europæiske Ombudsmand, Sektion IX — Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Sektion X — Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (2013/2003(BUD))

(2016/C 024/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Onsdag den 6. februar 2013

- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽²⁾,
 - der henviser til Revisionsrettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2011 med de kontrollerede institutioners svar ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens afsnit II, kapitel 7,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0020/2013),
- A. der henviser til, at der endnu ikke foreligger en aftale om den nye flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020, at loftet for udgiftsområde 5 i Unionens budget for 2014 derfor endnu ikke er fastlagt, at loftet for udgiftsområde 5 i 2013 er på 9 181 mio. EUR i løbende priser ⁽⁴⁾, og at dette loft efter den årlige tekniske justering ⁽⁵⁾ vil blive anvendt i 2014, hvis der ikke indgås en aftale om den næste FFR i tide;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentet og alle EU-institutioner i lyset af de store offentlige gældsbyrder og tilbageholdenhed som led i de igangværende nationale budgetkonsolideringsbestræbelser fortsat bør udvise stor budgetmæssig ansvarlighed, kontrol og tilbageholdenhed;
- C. der henviser til, at det skal være et ligeså vigtigt vejledende princip, at Parlamentet fungerer gnidningsløst;
- D. der henviser til, at visse investeringer kan få en bæredygtig indvirkning på det institutionelle budget og derfor bør tages under overvejelse trods den meget begrænsede manøvrefrihed;
- E. der henviser til, at Parlamentet på dette trin i den årlige budgetprocedure afventer de øvrige institutioners overslag og sit eget Præsidiiums forslag til 2014-budgettet;
- F. der henviser til, at engangsomkostningerne til valget til Europa-Parlamentet medio 2014 bør tages i betragtning;

Den overordnede ramme og prioriteringer for 2014-budgettet

1. fastholder, at institutionerne fortsat bør begrænse eller fastfryse deres administrative budgetter i solidaritet med de vanskelige økonomiske og budgetmæssige forhold i medlemsstaterne, uden at dette berører kvaliteten af institutionernes centrale aktiviteter, respekten for de retlige forpligtelser og behovet for udviklingsinvesteringer;
2. er af den opfattelse, at budgetbevillingerne for 2014 bør baseres på en grundig analyse af resultatet af bevillingerne i 2012 og 2013 med henblik på besparelser på budgetposter, hvor der er opstået problemer i forbindelse med gennemførelsen; mener, at der kan opnås reelle besparelser og effektivitetsfordele ved at finde frem til overlappende aktiviteter og ineffektivitet på alle budgetposter;
3. opfordrer indtrængende institutionerne til at styrke deres indbyrdes samarbejde med hensyn til udveksling af bedste praksis, hvor dette er muligt og hensigtsmæssigt, og indkredsning af mulige besparelser gennem sammenlægning og deling af menneskelige og tekniske ressourcer, for eksempel inden for it-systemer, oversættelse, tolkning og transporttjenester samt eventuelt andre områder;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

⁽³⁾ EUT C 344 af 12.11.2012.

⁽⁴⁾ Personalets bidrag til pensionsordningen er medregnet i loftet for udgiftsområde 5.

⁽⁵⁾ Artikel 24 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarelig økonomisk forvaltning (EUT C 139 af 14.6.2006, s. 3).

Onsdag den 6. februar 2013

Parlamentet

4. understreger, at den institutionelle tilbageholdenhed i betragtning af de relevante inflationsrater har medført en reduktion af Europa-Parlamentets budget i faste priser; minder om, at dette har været muligt som følge af en stram budgetplanlægning, det ansvarlige udvalgs betydelige engagement og omorganiseringen af arbejdet, især nedskæringer i rejserelaterede budgetposter, nedbringelse af tjenesterejsernes længde og antal, øget brug af videokonferencer og optimering af oversættelses- og tolketjenesterne; minder om, at de allerede aftalte strukturreformer, hvoraf flere har været i kraft siden 2011, skønnes at ville indbringe ca. 29 mio. EUR i årlige besparelser — med yderligere 10 mio. EUR i besparelser via den prognosticerede rentesats for finansiering af fast ejendom, som i årene fremover gøres mulig af forudbetalinger — på trods af behovet for at absorbere forøgelsen af beføjelser og de yderligere omkostninger ved yderligere 18 parlamentsmedlemmer som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden og forberedelserne på Kroatiens tiltrædelse;

5. erindrer om, at fastfrysningen af alle medlemmernes godtgørelser på 2011-niveau frem til udgangen af indeværende valgperiode og den omstændighed, at godtgørelser af personaleudgifter til tjenesterejser ikke er blevet indeksreguleret siden 2007, er synlige tegn på tilbageholdenhed;

6. henstiller til videreførelse af de strukturelle og organisatoriske reformer med henblik på at opnå større effektivitet, uden at lovgivningens kvalitet og arbejdsvilkårene bringes i fare; støtter organisatorisk innovation med henblik på at forbedre Parlamentets effektivitet og medlemmernes tjenestegrene og arbejdsvilkår, herunder blandt andet en mere effektiv strukturering af Parlamentets arbejdsrytme og oversættelses- og tolketjenester (uden at bringe princippet om flersprogethed i fare), optimale logistiske løsninger, herunder transportlogistik for medlemmerne og deres assistenter, besparelser på kantineudgifter, forbedring af den interne forskningsassistance og fortsat videreudvikling af et papirløst Parlament og e-møder; minder om anmodningen om en analyse af fordele og ulemper ved papirløse møder og opfordrer administrationen til at forelægge denne for Budgetudvalget senest i midten af 2013;

7. opfordrer til gennemførelse af slanke og effektive ledelsesmetoder i Parlamentet med det formål at nedbringe de administrative byrder og dermed spare tid og penge for institutionen;

8. mener, at den fælles arbejdsgruppe om Parlamentets budget nedsat af Præsidiets og Budgetudvalget på baggrund af det arbejde, den påbegyndte i 2012, kan spille en nyttig rolle i denne reformproces ved at indkredse muligheder for besparelser og ved at overveje og fremlægge effektiviseringsideer for Budgetudvalget; konstaterer, at arbejdsgruppen allerede stort set har nået de mål, der blev opstillet for den i slutningen af 2011, især hvad angår reduktion af rejseudgifterne; tilskynder arbejdsgruppen til i lyset af dens foreløbige resultater, der bl.a. er baseret på sammenlignende studier af Parlamentets budget og budgetterne for den amerikanske kongres og et udvalg af medlemsstaternes parlamenter, at forsætte sit arbejde og udvikle en tilsvarende handlingsplan, der skal forelægges både Budgetudvalget og Præsidiets til behandling under Parlamentets budgetprocedure for 2014; minder om Parlamentets beslutning af 23. oktober 2012⁽¹⁾, hvori det udtrykte forventning om, at disse studier vil »[medføre] besparelser for Parlamentets budget på langt sigt og [give] ideer til at forbedre dets effektivitet i 2013 og de efterfølgende år«; bemærker, at Europa-Parlamentets samlede udgifter pr. indbygger er lavere end i sammenlignelige medlemsstater eller den amerikanske Kongres; bemærker endvidere, at det er nødvendigt at styrke Parlamentets kontrolfunktion og sikre det mere målrettede assistance til baggrundsundersøgelser, så det sættes i stand til at varetage sine demokratiske repræsentationsopgaver;

9. glæder sig generelt over det øgede samarbejde mellem Budgetudvalget og Præsidiets under den årlige budgetprocedure; er parat til yderligere at styrke samarbejdet mellem generalsekretæren, Præsidiets, og Budgetudvalget hele året med henblik på at sikre en smidig budgetbehandling og en effektiv gennemførelse af budgettet; forventer, at Præsidiets fremlægger et forsigtigt behovsbaseret foreløbigt overslag, som tager højde for eventuelle efterfølgende stigninger som følge af retligt bindende forpligtelser, især de engangsudgifter, der er forbundet med medlemmernes overgangsordninger ved valget til Europa-Parlamentet i 2014; opfordrer generalsekretæren til at fremlægge oplysninger om omkostningerne ved overgangsordningerne for det seneste valg til Europa-Parlamentet;

10. minder om plenumafgørelsen med opfordring til Rådet om at fremlægge en køreplan senest i juni 2013 vedrørende EP's arbejdssteder og forventer, at begge de involverede udvalg, generalsekretæren og Præsidiets vil forsyne medlemmerne med ajourførte tal og oplysninger vedrørende de finansielle og miljømæssige konsekvenser af ordningen med flere

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0359, punkt 93.

Onsdag den 6. februar 2013

arbejdssteder; foreslår, at EU's egne tjenestegrene for konsekvensanalyser undersøger dette spørgsmål, herunder også hvad angår indvirkningen af Europa-Parlamentets hele eller delvise tilstedeværelse på de berørte bysamfund og regioner, og fremlægger en vurdering senest i juni 2013, således at disse resultater kan inddrages i den næste FFR;

11. opfordrer de relevante tjenestegrene i Europa-Parlamentet til at foretage en vurdering af aftalen mellem de luxembourgske myndigheder og Europa-Parlamentet om størrelsen af det personale, der er posteret i Luxembourg, idet en revision af Parlamentets behov tages i betragtning; mener, at denne vurdering bør omfatte forslag til, hvordan denne aftale kan genforhandles inden for rammerne af de gældende juridiske bestemmelser;

12. minder om sine budgetbeslutninger, herunder sin seneste beslutning af 23. oktober 2012 ⁽¹⁾, hvori det opfordrer til en gennemsigtig beslutningsproces baseret på tidlige oplysninger på området bygningspolitik, og et stop for nyanskaffelser indtil udløbet af den nuværende valgperiode; anmoder om oplysninger om generalsekretærens konklusioner og tidsplan for renoveringsarbejder og kontorflytninger, herunder oplysninger om en midlertidig bygning til Parlamentets personale i de kommende år, især i forbindelse med de strukturelle problemer i Paul-Henri Spaak-bygningen (PHS) og købet af Trebel-bygningen;

13. anerkender den indsats, der blev gjort i 2012 for at orientere Budgetudvalget om situationen vedrørende KAD-bygningen, og anmoder om, at denne orientering opretholdes gennem hele projektførelsen, navnlig hvad angår resultaterne af de ændrede offentlige udbud; noterer sig, at der er gennemført tilpasninger og nedskæringer på 8 000 m² med henblik på at blive inden for eller efterleve de fastlagte finansielle rammer for KAD-projektet, hvilket er sket på anmodning fra Budgetudvalget; glæder sig over de opnåede besparelser på mere end 10 mio. EUR i rentebetalinger for de kommende år — i forhold til de finansielle overslag for projektet for 2012 — der er resultatet af overførsler for tidlige forskudsbetalinger for både KAD-bygningen og Trebel-bygningen; mener, at det i lyset af det voksende flertal blandt EP's medlemmer, der går ind for en ny arbejdsordning ⁽²⁾, er nødvendigt, at Parlamentets byggeprojekter håndteres med forsigtighed, og at tilbageholdenhed skal gå forud for ambitioner; henstiller, at denne frugtbare dialog fortsætter, og anmoder om, at de ønskede oplysninger bliver forelagt rettidigt;

Andre institutioner

14. er bevidst om, at omstændighederne omkring og udfaldet af de seneste budgetprocedurer har efterladt de fleste institutioner med et begrænset råderum på grund af de voksende opgaver, de har fået pålagt, navnlig Domstolens øgede arbejdsbyrde og de særlige behov i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten);

15. er opmærksom på, at EU-Udenrigstjenesten er en forholdsvis ny institution, som stadig er i vækstfasen, og at dens repræsentation skal styrkes yderligere med henblik på at opfylde EU's politiske prioriteringer; bemærker, at EU-Udenrigstjenesten som det eneste organ er udsat for inflation i tredjelande, valutakursudsving og særlige sikkerhedsmæssige hensyn i forhold til sit personale;

16. mener, at alle uberettigede, generelle nedskæringer og enhver udifferentieret tilgang til institutionernes budgetter vil virke mod hensigten; agter i stedet fortsat at anlægge en individuel tilgang;

17. gentager den holdning, som det vedtog under tidligere budgetcyklusser, nemlig at det forventer, at alle institutionerne fortsat bestræber sig på at opnå besparelser og fastholde en streng budgetdisciplin i udarbejdelsen af deres budgetoverslag;

o

o o

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0359.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0359.

Onsdag den 6. februar 2013

P7_TA(2013)0049

Virksomhedernes sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst

Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om virksomhedernes sociale ansvar: gennemsigtig og ansvarlig adfærd i erhvervslivet samt bæredygtig vækst (2012/2098(INI))

(2016/C 024/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets resolution af 3. december 2001 om opfølgning af grønbogen om virksomhedernes sociale ansvar ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets resolution af 6. februar 2003 om virksomhedernes sociale ansvar ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union — vejen frem (COM(2003)0284) (EU's handlingsplan om virksomhedsledelse),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om pakken for »ansvarlige virksomheder« (COM(2011)0685),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Initiativ for socialt iværksætteri — At skabe et gunstigt klima for sociale virksomheder som kernelementer i den sociale økonomi og den sociale innovation« (COM(2011)0682),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Energi 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til sin beslutning af 30. maj 2002 om Kommissionens grønbog om fremme af en europæisk ramme for virksomhedernes sociale ansvar ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. maj 2003 om Kommissionens meddelelse om virksomhedernes sociale ansvar: Virksomhedernes bidrag til bæredygtig udvikling ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2007 om virksomheders sociale ansvar: et nyt partnerskab ⁽⁵⁾,
- der henviser til Det Europæiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 24. maj 2012 om meddelelsen fra Kommissionen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en ny EU-strategi 2011-14 for virksomhedernes sociale ansvar (COM(2011)0681),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0017/2013),

På vej mod et moderne begreb om virksomheders sociale ansvar: Indledende betragtninger

1. understreger, at erhvervslivet ikke kan træde i stedet for det offentlige system, hvad angår fremme og gennemførelse af samt kontrol med de arbejdsmarkeds- og miljømæssige normer;

⁽¹⁾ EFT C 86 af 10.4.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 39 af 18.2.2003, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 187 E af 7.8.2003, s. 180.

⁽⁴⁾ EUT C 67 E af 17.3.2004, s. 73.

⁽⁵⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45.

⁽⁶⁾ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 77.

Onsdag den 6. februar 2013

2. fremhæver, at den nuværende globale økonomiske krise opstod på baggrund af nogle grundlæggende fejl i forhold til gennemsigtighed og ansvarlighed og på grund af kortsigtet perspektiv, og at EU har pligt til at sikre, at alle tager ved lære af disse erfaringer; glæder sig over Kommissionens planer om at gennemføre Eurobarometer-undersøgelser om tillid til erhvervslivet; opfordrer til, at alle berørte parter debatterer og reagerer på resultaterne af disse undersøgelser; er kraftig fortalende for virksomhedernes sociale ansvar (VSA), og er af den opfattelse, at VSA — hvis det gennemføres på korrekt vis og praktiseres af alle virksomheder og ikke kun de større virksomheder — kan yde et væsentligt bidrag til at genoprette den forsvundne tillid, hvilket er absolut nødvendigt for en bæredygtig økonomisk genopretning, og kan afbøde de samfundsmæssige virkninger af den økonomiske krise; bemærker, at når virksomheder påtager sig et ansvar for samfundet, miljøet og de ansatte, skabes der en win-win-situation, der bidrager til at udbrede det tillidsforhold, der er nødvendigt for økonomisk succes; mener, at det er i virksomhedernes og hele samfundets interesse at gøre VSA til en del af en bæredygtig virksomhedsstrategi; påpeger, at mange virksomheder — navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er) — viser fremragende eksempler på dette område;
3. er af den opfattelse, at erhvervslivet kan bidrage til udviklingen af en social markedsøkonomi og til opnåelsen af målsætningerne for Europa 2020-strategien ved at sikre arbejdspladser og bane vejen for en genstart af økonomien;
4. mener, at debatten om virksomhedernes sociale ansvar bør indgå i en større sammenhæng, hvor det principielt frivillige element fastholdes, men der samtidig åbnes op for reguleringsmæssige foranstaltninger i fornødent omfang;
5. tilslutter sig den nye definition af virksomheders sociale ansvar, som Kommissionen har foreslået, som ophæver modsætningen mellem frivillige og obligatoriske tilgange;
6. anser forsvarlig virksomhedsledelse for at være et nøgleelement i VSA, navnlig hvad angår forbindelserne mellem myndigheder og arbejdstagere og deres repræsentative organisationer, og for så vidt angår politikken om bonus, godtgørelse og løn; mener, at det i visse tilfælde, hvor en virksomhed er i vanskeligheder, er uforeneligt med socialt ansvarlig adfærd at udbetale uforholdsmæssige store bonusser, godtgørelser og vederlag til lederne;
7. mener, at en firmaskattepolitik bør anses for en essentiel del af VSA og at socialt ansvarlig adfærd således ikke levner plads til strategier beregnet på skatteunddragelse og udnyttelse af skattely;
8. mener, at det i forbindelse med vurdering af en virksomheds sociale ansvar er nødvendigt, at adfærden blandt de virksomheder, der indgår i forsyningskæden og — hvis relevant — blandt underleverandørerne, tages i betragtning;

Konsolidering af forbindelsen mellem virksomheders sociale ansvar, borgerne, konkurrenceevne og innovation

9. anmoder Kommissionen og de nationale myndigheder om at fremme de innovative forretningsmodeller, der er beregnet til at forstærke gensidigheden mellem virksomhederne og det sociale miljø, hvori de er aktive;
10. opfordrer Kommissionen til at tage de drøftelser, der i øjeblikket finder sted vedrørende revisionen af regnskabs- og gennemsigtighedsdirektiverne, til efterretning, så den nye, foreslåede VSA-strategi kan supplere det reviderede direktiv;
11. understreger betydningen af at give tilskyndelse til innovative løsninger, der gør det muligt for virksomhederne at imødegå de udfordringer af social og miljømæssig art, de står over for, såsom intelligent transport og miljøvenlige produkter, der er tilgængelige og udformet til alles behov;
12. støtter op om Kommissionens bestræbelser på at højne synligheden af VSA og fremme udbredelsen af god praksis, og tilslutter sig ivrigt indførelsen af en EU-ordning til anerkendelse af virksomheders og partnerskabers sociale ansvar; opfordrer i denne henseende Kommissionen til blandt andet at overveje, hvorvidt der kan indføres en EU-socialmærkning til dette formål;
13. glæder sig over ideen om at etablere multilaterale platforme for VSA og bifalder den valgte sektorbaserede tilgang;

Onsdag den 6. februar 2013

14. anerkender vigtigheden og potentialet af initiativet »Enterprise 2020« under CSR Europe, der kan udfylde en essentiel rolle i styrkelsen af leddet mellem virksomhedernes sociale ansvar og konkurrenceevnen ved at lette udbredelsen af god praksis; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe større synergi, hvad angår målet om at føre politikker og initiativer til fremme af social innovation og jobskabelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte CSR Europe-netværkets bestræbelser på først og fremmest at styrke samarbejdet mellem erhvervsliv og medlemsstater i den hensigt at skabe grundlag for nationale handlingsplaner og udbredelse af bedste praksis;

15. støtter Kommissionens forslag om at foretage periodiske spørgeundersøgelser med henblik på at lodde borgernes tillid til erhvervslivet og holdningerne i offentligheden til virksomhedernes VSA-strategier; anbefaler, at resultaterne af spørgeundersøgelserne knyttes sammen med revisionen af handlingsplanen for bæredygtigt forbrug og produktion med det formål at indkredse hindringerne for et mere ansvarligt forbrugsmønster;

Forbedring af VSA-politikernes gennemskuelighed og effektivitet

16. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af vildledende og urigtige oplysninger om VSA og om produkter og tjenesteydelsers miljømæssige og sociale indvirkninger, idet dette skridt skal gå videre, end hvad der er fastsat i direktivet om urimelig handelspraksis, under særlig hensyntagen til spørgsmålene om registrering og behandling af klager på grundlag af en åben og klar procedure for iværksættelse af undersøgelser; mener, at »grønvaske« ikke blot er en form for vildledning af forbrugere, myndighederne og investorerne, men tillige at det svækker tilliden til VSA som en virkningsfuld måde til at fremme bæredygtig, inklusiv vækst;

17. tilslutter sig målet om at forbedre integrationen af sociale og miljømæssige aspekter i offentlige udbud; opfordrer i denne henseende til ophævelse af kriteriet om kontrakttildeling til laveste pris og til større ansvarliggørelse langs hele underleverandørkæden;

18. opfordrer Kommissionen til at tage yderligere initiativer til at udløse og styrke potentialet i CSA for at tackle klimaforandringer (ved at knytte det sammen med ressource- og energieffektivitet), f.eks. i de procedurer virksomhederne benytter til at indkøbe råvarer;

19. understreger, at EU-støtte til tredjelands regeringer, således at de kan gennemføre sociallovgivning og miljølovgivning og samtidig have effektive tilsynsordninger, er et nødvendigt supplement til fremme af europæiske virksomheders VSA overalt i verden;

20. understreger, at socialt ansvarlige investeringer er en del af implementeringsprocessen for VSA, når det drejer sig om investeringsbeslutninger; konstaterer, at selv om der i øjeblikket ikke findes nogen universel definition af socialt ansvarlige investeringer, er der som regel tale om at forene investorernes økonomiske målsætninger med deres optagethed af sociale, miljømæssige, etiske og virksomhedsledelsesmæssige spørgsmål;

21. anerkender, at virksomhederne har en interesse i at fremlægge oplysninger om bæredygtighed, såsom sociale og miljørelaterede faktorer, med henblik på at indkredse risici vedrørende bæredygtighed og højne tilliden blandt investorer og forbrugere; minder i denne forbindelse om de betydelige fremskridt, der gøres i denne henseende, og opfordrer Kommissionen til at støtte det mål, der er fastsat af IIRC (International Integrated Reporting Council), om at gøre intellektuelle ejendomsrettigheder til en global norm inden for det næste årti;

22. understreger, at streng overholdelse af menneskerettighederne, fornøden omhu og gennemsigtighed skal opretholdes for at kunne sikre VSA gennem hele forsyningskæden, måle EU's erhvervslivs bæredygtighedsaftryk samt bekæmpe skatteunddragelse og ulovlige pengestrømme;

23. understreger, at virksomheders sociale ansvarlighed ikke må reduceres til et markedsføringsværktøj, men at den eneste måde, hvorpå VSA kan udvikles fuldt ud, er at indarbejde den i en virksomheds overordnede virksomhedsstrategi og gennemføre og omsætte den til virkeligheden i virksomhedens daglige drift og finansielle strategi; ville glæde sig over en sammenhæng mellem virksomheders sociale ansvarlighed og god virksomhedsledelse; mener, at Kommissionen bør opfordre virksomheder til, at VSA-strategier aftales på bestyrelsesniveau; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre virksomhedsadfærdskodekser, som afspejler vigtigheden af, at alle i virksomheden har et ansvar, og som skaber en stærk sammenhæng mellem virksomhedens præstationer på det miljømæssige og sociale område samt menneskerettighedsområdet og dens økonomiske resultater;

24. understreger, at det bør være nemt for investorer og forbrugere at indkredse virksomheder, som er engageret i VSA, da dette vil fungere som et incitament til de pågældende virksomheder indsat;

Onsdag den 6. februar 2013

25. understreger, at socialt ansvarlige investeringer som led i gennemførelsen af VSA i investeringsbeslutninger er en kombination af investorernes finansielle og økonomiske mål med deres sociale, miljømæssige, etiske, kulturelle og uddannelsesmæssige betragtninger;

26. følger med interesse de igangværende drøftelser om et lovforslag om virksomhedsgennemsigtighed på det sociale og miljømæssige niveau; slår til lyd for vedtagelsen af et lovforslag, der giver stor handlefrihed, således at der tages hensyn til VSA's mangefacetterede beskaffenhed og den store variation mellem de VSA-politikker, virksomhederne fører, og at dette skal modsvares af et tilstrækkeligt højt niveau af sammenlignelighed for at imødekomme investorernes og andre interessehaveres behov såvel som behovet for at give forbrugerne let adgang til oplysninger om virksomhedernes indvirkning på samfundet, herunder forvaltningsaspekter og metodologien for livscyklusomkostninger; finder, at oplysninger om bæredygtighed også, hvor det er relevant, skal omfatte underleverancer og forsyningskæden og være baseret på internationalt accepterede metodologier, såsom dem der er udarbejdet af Global Reporting Initiative (GRI) eller IIRC; opfordrer endvidere til, at der indføres en undtagelse eller forenklede rammer for SMV'er;

27. efterlyser en øget, mere inklusiv og gennemsigtig overvågning af VSA-principperne i EU's handelspolitik med klare referencepunkter til brug for måling af forbedringer for at fremme tilliden til systemet;

28. opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre konkrete oplysninger om og uddannelse i VSA, således at virksomhederne til fulde kan udnytte fordelene i forbindelse hermed og implementere VSA i deres organisationskultur;

29. tilskynder medieselskaber til at medtage gennemsigtige journalistikstandards i deres VSA-politikker, herunder garantier for kildebeskyttelse og rettighederne for informanter;

30. opfordrer Kommissionen til at på længere sigt at overveje både bindende og ikke-bindende foranstaltninger, der skal lette anerkendelsen af og fremme den indsats, virksomhederne foretager vedrørende gennemsigtighed og fremlæggelse af ikke-finansielle oplysninger;

31. modsætter sig kraftigt, at der udvikles specifikke parametre, der vil kunne give anledning til unødvendige bureaukratiske formaliteter og ineffektive proceduresystemer, såsom udarbejdelsen af resultatindikatorer på EU-niveau; opfordrer i stedet Kommissionen til at fremme og udstyre virksomhederne med internationalt anerkendte metodologier, såsom dem der er udviklet af GRI eller IIRC;

32. anser det imidlertid for essentielt, at Kommissionen så snart som muligt udvikler den planlagte fælles livscyklus-baserede metodologi for måling af miljøresultater; mener, at denne metodologi vil være nyttig, både hvad angår gennemsigtigheden af oplysninger om erhvervslivet og med henblik på den vurdering, hvormed myndighederne bedømmer selskabernes miljøresultater;

33. glæder sig over Kommissionens planer om at iværksætte et »praksisfællesskab« vedrørende VSA og virksomheders sociale indsats; mener, at dette skal være et supplement til en adfærdskodeks for sam- og selvregulering, der giver alle interessenter mulighed for at deltage i en kollektiv læringsproces med henblik på at forbedre og styrke effektiviteten og ansvarligheden af foranstaltninger med flere aktører;

34. opfordrer til fuldstændig og aktiv høring og inddragelse af repræsentative organisationer, herunder fagforeninger, i udviklingen, forvaltningen og overvågningen af virksomhedernes VSA-processer og -strukturer, idet der samarbejdes med arbejdsgiverne gennem en konkret partnerskabstilgang;

35. opfordrer Kommissionen til at sikre, at en forpligtelse til systematisk at indberette essentielle oplysninger om bæredygtighed ikke overbebyrder virksomhederne, eftersom disse skal være positivt stemt over for enhver ny VSA-strategi; opfordrer Kommissionen til muliggøre en overgangsperiode, inden kravet om regelmæssig ikke-finansiell regnskabs-aflæggelse træder i kraft for virksomheder, idet dette vil give virksomhederne mulighed for til at begynde med grundigt at implementere VSA internt, således at de etablerer en nøjagtig og detaljeret VSA-politik som en del af deres interne forvaltningssystemer;

36. støtter Kommissionens forslag til krav om, at alle investeringsfonde og finansielle institutioner oplyser alle kunder (borgere, virksomheder, myndigheder etc.) om alle etiske og ansvarlige investeringskriterier, som de anvender, og om alle standarder og kodekser, som de efterlever;

37. støtter Kommissionens direktiv om minimumsnormer for ofre; opfordrer til, at VSA-politikken hos virksomheder i de relevante sektorer (såsom rejse-, forsikrings-, bolig- og telekommunikationsbranchen) skal omfatte positive og praktiske strategier og strukturer til støtte for ofre for forbrydelser og deres pårørende i forbindelse med en krise, og til at der indføres specifikke politikker for arbejdstagere, der bliver ofre for forbrydelser, både på og uden for arbejdspladsen;

Onsdag den 6. februar 2013

38. anerkender den betydelige værdi og potentialet indeholdt i instrumenter til selvregulering og fælles regulering såsom adfærdskodekser på sektorniveau; glæder sig således over, at Kommissionen agter at forbedre de eksisterende instrumenter ved at udvikle et regelsæt for god praksis på dette område; er dog imod en samlet tilgang, som ikke tager de specifikke træk ved de forskellige sektorer og virksomhedernes individuelle behov i betragtning;

VSA og SMV'er: Fra teori til praksis

39. minder om det særegne ved SMV'er, nemlig at de fortrinsvist er aktive på lokalt og regionalt niveau og inden for specifikke sektorer; anser det derfor for essentielt, at EU-politikkerne for socialt virksomhedsansvar, inklusive de nationale VSA-handlingsplaner, respekterer SMV'ernes behov, efterlever princippet om »tænk småt først« og anerkender den uformelle, intuitive SMV-tilgang til VSA;

40. påpeger betydningen af at inddrage de små og mellemstore virksomheder i VSA og anerkende deres resultater på dette område;

41. anerkender, at mange SMV'er i EU allerede har indført VSA-politikker, såsom lokal beskæftigelse, forankring i lokalsamfundet, anvendelse af gode styringsprincipper over for forsyningskæden etc.; gør dog opmærksom på, at de fleste af disse SMV'er ikke er klar over, at de reelt er i færd med at indføre bæredygtighed, VSA og forsvarlige principper for virksomhedsstyring; opfordrer derfor Kommissionen til først at undersøge SMV'ernes nuværende praksisser, inden den overvejer specifikke VSA-strategier for SMV'er;

42. afviser enhver foranstaltning, der vil kunne medføre yderligere administrative, bureaukratiske eller finansielle byrder for SMV'erne, og støtter tværtimod foranstaltninger, der vil gøre det muligt for SMV'er at iværksætte fælles tiltag;

43. anmoder medlemsstaterne og de regionale myndigheder om at gøre fornuftig brug af samhørighedsmidlerne i den hensigt at støtte SMV'ernes aktiviteter til fremme af virksomhedernes sociale ansvar, i tråd med f.eks. det primære tyske program, der er medfinansieret af Den Europæiske Socialfond;

44. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne, SMV'ernes mellemorganisationer og andre interessehavere at udvikle strategier og foranstaltninger, der kan bistå SMV'erne med at samle de bedste VSA-praksisser, f. eks. via en database til indsamling af oplysninger om de VSA-politikker, der er indført i SMV'er, indeholdende detaljer om projekter, der gennemføres i forskellige lande med henblik på at tilskynde til udveksling af bedste praksis;

45. anbefaler, at der udarbejdes vejledninger og håndbøger til brug for SMV'er; understreger i denne sammenhæng, at det haster med at uddybe universitetsforskningen i metoder til at øge SMV'ernes accept af VSA og i de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af dette ansvar på lokalt og regionalt niveau;

46. er af den opfattelse, at VSA-dagsordenen for at få reel indvirkning på nedbringelsen af fattigdom også skal sætte fokus på SMV'er, da deres samlede sociale og miljømæssige betydning er markant;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde udviklings- og støttestrategier til udbredelse af VSA blandt SMV'er; anbefaler i særdeleshed, at der udarbejdes specifikke foranstaltninger for små virksomheder og mikrovirksomheder;

Overholdelse og forhold til tredjelande

48. understreger, at Parlamentet efter Lissabontraktatens ikrafttræden skal underrettes fuldt ud om, hvordan resultaterne af bæredygtighedsvurderinger af aftaler inddrages i forhandlingerne forud for indgåelsen af aftaler, og om, hvilke kapitler i aftalerne der er blevet ændret med henblik på at undgå eventuelle negative konsekvenser, der er påvist i bæredygtighedsvurderingen;

49. fremhæver, at fremtidige bilaterale investeringsaftaler indgået af EU, bør sikre en retfærdig balance mellem behovet for at beskytte investorerne og behovet for at tillade statslig indgriben, især hvad angår sociale, sundheds- og miljømæssige standarder;

50. opfordrer til, at ideen om sponsorering fremmes blandt arbejdsgiverne;

51. erindrer om, at der til bilæggelse af handelstvister og/eller krav om erstatning for negative eksterne virkninger forbundet med uansvarlig eller ulovlig forretningsvirksomhed allerede findes såvel retslige som alternative tvist-bilægelsesprocedurer; opfordrer med hensyn hertil Kommissionen til yderligere at søge at forbedre kendskabet til begge

Onsdag den 6. februar 2013

typer procedurer hos erhvervslivet og i offentligheden generelt; minder om, at Det Internationale Handelskammer (ICC) stiller tvistbilæggelsesmekanismer til rådighed for enkeltpersoner, virksomheder, stater, statslige organer og internationale organisationer, som søger alternativer til tvistbilæggelse ved domstolene, og at disse mekanismer kan bidrage til at forbedre effektiv adgang til retfærdighed for ofre i tilfælde af brud på ansvarlig virksomhedsadfærd, der forårsager økonomiske, sociale og miljømæssige skader i EU og/eller uden for EU;

52. understreger, at oplysningskampagner på virksomhedsplan vedrørende betydningen af VSA og følgerne af manglende overholdelse heraf, som er en opgave for Kommissionen, bør ledsages af fyldestgørende oplysningskampagner og kapacitetsopbygning fra værtslandenes regeringers side for på effektiv vis at sikre gennemførelsen af VSA-rettigheeder og adgangen til retfærdighed;

53. finder, at Kommissionen og medlemsstaterne bør opfordre EU-virksomheder til at tage initiativer til fremme af VSA og til at udveksle god praksis med deres ikkeeuropæiske partnere;

Konklusion

54. understreger nødvendigheden af at udforme eventuelle reguleringsmæssige foranstaltninger inden for en solid juridisk ramme og i overensstemmelse med det internationale regelsæt, med det formål at undgå afvigende nationale fortolkninger og risiko for fordele eller ulemper vedrørende konkurrenceevnen på regionalt, nationalt eller makroregionalt niveau;

55. tilslutter sig Kommissionens bestræbelser på at fremme VSA i forbindelserne med andre lande og regioner i verden; kræver i denne henseende en forstærket indsats for at forankre gensidighedsprincippet i de handelsmæssige udvekslinger;

56. gentager, at udviklingen af virksomhedernes sociale ansvar fortrinsvist skal opnås gennem tilgangen med mange interessehavere, hvori virksomhederne selv gives en ledende rolle, idet de bør have mulighed for at udarbejde en tilgang, der er tilpasset deres situation; fastholder, at det er vigtigt at tage skridt til specifikke foranstaltninger og tilgange til udvikling af socialt virksomhedsansvar blandt SMV'er;

57. bemærker, at den nuværende Kommissionsstrategi for VSA dækker perioden 2011-2014; opfordrer Kommissionen til at drage omsorg for, at der i god tid inden perioden efter 2014 vedtages en ambitiøs strategi;

o

o o

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0050

Virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning

Europa-Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om virksomhedernes sociale ansvar: fremme af samfundets interesser og vejen til bæredygtig og inklusiv genrejsning (2012/2097(INI))

(2016/C 024/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 og 36 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder,

— der henviser til den europæiske socialpakt, navnlig artikel 5, 6 og 19,

Onsdag den 6. februar 2013

- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen, som blev vedtaget i 1998, og til ILO-konventionerne om oprettelse af universelle grundlæggende arbejdsnormer med hensyn til: afskaffelse af børnearbejde (nr. 29 (1930) og 105 (1957)); foreningsfrihed og retten til at føre kollektive forhandlinger (nr. 87 (1948) og 98 (1949)); afskaffelse af børnearbejde (nr. 138 (1973) og 182 (1999)); og ligebehandling i beskæftigelsen (nr. 100 (1951) og 111 (1958)),
- der også henviser til ILO-konventionerne om arbejdsklausuler (offentlige kontrakter) (nr. 94), og om kollektive forhandlinger (nr. 154),
- der henviser til ILO's dagsorden for ordentligt arbejde og til ILO's globale jobpakt, der blev vedtaget ved global konsensus den 19. juni 2009 på Den Internationale Arbejdskonference,
- der henviser til erklæringen om social retfærdighed for en fair globalisering, der blev vedtaget ved konsensus af ILO's 183 medlemsstater den 10. juni 2008,
- der henviser til FN's menneskerettighedserklæring (1948) og andre FN-instrumenter på menneskerettighedsområdet, især den internationale pakt om borgerlige og politiske rettigheder (1966) og pagten om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (1966), den internationale konvention til eliminering af alle former for racediskrimination af 1965, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (1979), konventionen om barnets rettigheder (1989), den internationale konvention om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder (1990) og konventionen om handicappedes rettigheder (2006),
- der henviser til FN's principper om empowerment af kvinder, som blev fremsat i marts 2012 og giver vejledning om, hvordan man styrker kvinders rolle på arbejdspladsen, markedspladsen og i lokalsamfundet, og som er et resultat af et samarbejde mellem UN Women og FN's Global Compact-initiativ,
- der henviser til »the Consistency Project«, et samarbejdsprojekt mellem »Climate Disclosure Standards Board« (CDSB), »Global Reporting Initiative« (GRI), Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og De Forenede Nationers Konference om Handel og Udvikling (UNCTAD), som er udformet med henblik på at støtte større sammenhæng i tilgangen til efterspørgslen efter og udbuddet af virksomhedsoplysninger vedrørende klimaforandringer,
- der henviser til FN's vejledende principper for virksomheder og menneskerettigheder og til Rådet for Udenrigsanliggenders konklusioner af 8. december 2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til OECD's Retningslinjer for Multinationale Virksomheder, ajourført i maj 2011,
- der henviser til OECD-konventionen om bekæmpelse af bestikkelse fra 1997,
- der henviser til Global Reporting Initiative,
- der henviser til oprettelsen af »International Integrated Reporting Council« (IIRC),
- der henviser til den danske årsregnskabslov (2008),
- der henviser til FN's »Global Compact«-initiativ,
- der henviser til den undersøgelse, Kommissionen lod udarbejde i oktober 2010, om den forvaltningsmæssige kløft mellem internationale instrumenter og standarder for virksomhedernes sociale ansvar og gældende EU-lovgivning (kendt som »Edinburgh-undersøgelsen«) ⁽²⁾, hvis resultater blev fremlagt i Europa-Parlamentets årsberetning ⁽³⁾ om menneskerettigheder i 2011, som blev godkendt i sin helhed af Det Europæiske Råd

⁽¹⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/ProtectRespect-Remedy-Framework> og http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sustainable-business/files/business-human-rights/101025_ec_study_final_report_en.pdf

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

Onsdag den 6. februar 2013

- der henviser til stk. 46 og 47 i slutdokumentet fra Rio + 20-verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i 2012,
- der henviser til FN's principper for ansvarlige investeringer,
- der henviser til den internationale standard ISO 26000, der udstikker retningslinjer for social ansvarlighed, og som blev udstedt den 1. november 2010,
- der henviser til »Green Winners«-undersøgelsen, en undersøgelse fra 2009 af 99 virksomheder ⁽¹⁾,
- der henviser til dannelsen af EU-multiinteressentforummet for Virksomhedernes Sociale Ansvar, som blev lanceret den 16. oktober 2002,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, offentlige vareindkøbskontrakter og offentlige tjenesteydelsesktrakter ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlige indkøb (COM(2011) 0896),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretslige område ⁽³⁾, som afløste Bruxelleskonventionen fra 1968, bortset fra med hensyn til forholdet mellem Danmark og de øvrige medlemsstater,
- der henviser til Rådets resolution af 3. december 2001 om opfølgning af grønbogen om virksomhedernes sociale ansvar ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets resolution af 6. februar 2003 om virksomhedernes sociale ansvar ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Fremme af anstændigt arbejde for alle — EU's bidrag til gennemførelsen af dagsordenen for anstændigt arbejde i verden« (COM(2006)0249) (Kommissionens meddelelse om fremme af anstændigt arbejde),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »- Om modernisering af selskabsretten og forbedret virksomhedsledelse i Den Europæiske Union — vejen frem« (COM(2003)0284) (EU's handlingsplan om virksomhedsledelse),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Handel, vækst og verdensanliggender — Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi« (COM(2010)0612),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Pakken for »ansvarlige virksomheder«« (COM(2011)0685),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Et opsving med høj beskæftigelse« (COM(2012)0173),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Initiativ for socialt iværksætteri — At skabe et gunstigt klima for sociale virksomheder som kerneelementer i den sociale økonomi og den sociale innovation« (COM(2011)0682),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ <http://www.atkearney.com/documents/10192/6972076a-9cdc-4b20-bc3a-d2a4c43c9c21>

⁽²⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

⁽³⁾ EUT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 86 af 10.4.2002, s. 3.

⁽⁵⁾ EUT C 39 af 18.2.2003, s. 3.

Onsdag den 6. februar 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015« (COM(2010)0491),
- der henviser til sin beslutning af 30. maj 2002 om Kommissionens grønbog om fremme af en europæisk ramme for virksomhedernes sociale ansvar ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. maj 2003 om Kommissionens meddelelse om virksomheders sociale ansvar: Virksomhedernes bidrag til bæredygtig udvikling ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13 marts 2007 om virksomhedernes sociale ansvar: et nyt partnerskab ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 om EU 2020, som fastslog, at der er en ubrydelig sammenhæng mellem virksomhedernes ansvarlighed og virksomhedsledelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om »Initiativ for socialt iværksætteri — At skabe et gunstigt klima for sociale virksomheder som kerneelementer i den sociale økonomi og den sociale innovation« (COM(2011)0682) ⁽⁶⁾,
- der henviser til Det Europæiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 24. maj 2012 om meddelelsen fra Kommissionen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« (COM(2011)0681),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, udtalelser fra Retsudvalget, Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel og Udvalget om Kultur og Uddannelse (A7-0023/2013),
- A. der henviser til, at betegnelsen virksomhedernes sociale ansvar (VSA) ikke må misbruges til at omdefinere internationalt aftalte og gældende minimumsstandards, men anvendes forsøge at måle gennemførelsen af disse standarder og bedre at forstå, hvordan disse kan gøres let og umiddelbart anvendelige for virksomheder af alle størrelser;
- B. der henviser til, at begrebet »VSA«, som det typisk anvendes i EU-institutionerne, bør betragtes som stort set umuligt at skelne fra de beslægtede begreber for ansvarlig eller etisk forretningsførelse »miljø, samfund og forvaltning«, bæredygtig udvikling og ansvarlighed i virksomhederne;
- C. der henviser til, at tilgangen med flere interessenter fortsat skal være hjørnестenen i alle EU-støttede initiativer vedrørende VSA og grundlaget for det mest troværdige VSA, der foretages af virksomhederne selv, og at den skal begynde fra lokalt plan;
- D. der henviser til, at »Global Reporting Initiative« på internationalt plan har tilvejebragt den langt bredest accepterede metode for gennemsigtighed i virksomheder, og til, at nedsættelsen af »International Integrated Reporting Council« (IIRC), som indbefatter de største globale organer for etablering af ansvarlighedsstandards, tyder på, at en integrering af virksomheders rapportering om bæredygtighed i regnskaberne bliver den globale norm, inden der er gået ti år;

⁽¹⁾ EUT C 187 E af 7.8.2003, s. 180.

⁽²⁾ EUT C 67 E af 17.3.2004, s. 73.

⁽³⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 45.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

⁽⁵⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 57.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0429.

⁽⁷⁾ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 77.

Onsdag den 6. februar 2013

- E. der henviser til, at det banebrydende arbejde, der er udført af prinsen af Wales' »Accounting for Sustainability«-projekt, af TEEB (The Economics of Ecosystems and Biodiversity) for Business» og af De Forenede Nationers Miljøprogram nu har gjort det muligt for virksomhederne fuldt ud og præcist at forstå den økonomiske værdi af deres eksterne sociale og miljømæssige virkninger og dermed at indbygge denne i virksomhedernes økonomistyring;
- F. der henviser til, at der har været en radikal udvikling i investeringskredse, hvor 1 123 investorer, som tilsammen repræsenterer samlede aktiver under forvaltning for 32 billioner USD, tilslutter sig FN's principper for ansvarlige investeringer (UNPRI); der henviser til, at det europæiske forum for bæredygtige investeringer anslår, at det globale sociale investeringsmarked for socialt ansvarlige investeringer nåede op på omkring 7 billioner EUR i september 2010, og at 82 investorer under ledelse af Aviva Global Investors, som repræsenterer samlede aktiver under forvaltning for 50 billioner USD, førte an i opfordringen ved FN-topmødet om bæredygtig udvikling til, at virksomheders rapportering om bæredygtighed skal gøres obligatorisk;
- G. der henviser til, at oprettelsen af det europæiske multiinteressentforum for VSA, udførelsen af en række pilot- og forskningsprojekter samt den tidligere Alliance for Business aktiviteter tilsammen har skabt et solidt renommé for europæisk handle måde på området for VSA sammen med det fortsatte værdifulde bidrag fra en »familie« af europæiske VSA-organisationer, herunder CSR Europe, »European Academy of Business in Society« (EABIS), »European Sustainable Investment Forum« (Eurosif) og »European Coalition for Corporate Justice« (ECC);
- H. der henviser til, at visse fælles standarder for VSA er væsentlige og at forskelle i væsentlighed også nødvendiggør differentierede strategier efter industri, og der henviser til, at VSA i et frit samfund aldrig kan gøre almenyttige foranstaltninger obligatoriske, eftersom dette kunne begrænse den enkeltes beredvillighed til at give;
- I. der henviser til, at virksomheders adfærdskodekser har spillet en vigtig rolle med hensyn til at iværksætte VSA og skabe opmærksomhed om dette, men at de er et utilstrækkeligt svar i betragtning af den hyppige mangel på specificitet, manglende sammenhæng med eksisterende internationale standarder, eksempler på undvigelse af væsentlige spørgsmål og manglende sammenlignelighed og gennemsigtighed i anvendelsen;
- J. der henviser til, at FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder blev vedtaget enstemmigt i FN med fuld støtte fra EU-medlemsstaterne, Den Internationale Arbejdsgiverorganisation og Det Internationale Handelskammer, herunder støtte til begrebet en »intelligent blanding« af lovgivningsmæssige og frivillige foranstaltninger;
- K. der henviser til, at FN's generalsekretærs tidligere særlige repræsentant for erhvervsliv og menneskerettigheder, John Ruggie, opfordrede EU-medlemsstaterne til som en del af den VSA-konference, der blev sammenkaldt af det svenske formandskab, at afklare og støtte spørgsmålet om ekstraterritorial jurisdiktion for virksomheders krænkelse i skrøbelige tredjelande; der henviser til at Ruggies anmodning efterfølgende blev støttet i Det Europæiske Råds konklusioner, men at der stadig ikke er truffet nogen foranstaltninger som reaktion på dette;
- L. der henviser til Kommissionens undersøgelse af den forvaltningsmæssige kløft mellem internationale instrumenter og standarder for virksomheders sociale ansvar og gældende EU-lovgivning (kendt som »Edinburgh-undersøgelsen«), der blev offentliggjort i oktober 2010, og hvis resultater blev videregivet i årsberetningen om menneskerettigheder i 2011, som er blevet godkendt i sin helhed af Det Europæiske Råd og Parlamentet;
- M. der henviser til, at OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder er den mest troværdige internationale VSA-standard, og der henviser til, at den opdatering, der opnåedes enighed om i maj 2011, giver en betydelig mulighed for at fremme gennemførelsen af VSA;
- N. der henviser til, at der er blevet gennemført adskillige internationale initiativer for at sikre rapportering fra virksomhederne om bæredygtighed, herunder kravene om rapportering fra kinesiske, statsejede virksomheder og kravet om rapportering fra virksomhederne om gennemførelsen af de VSA-retningslinjer, der er udviklet af Indiens regering, sammen med det faktum, at virksomheder skal offentliggøre deres resultater inden for bæredygtighed, hvilket er et krav for børsnotering i Brasilien, Sydafrika og Malaysia samt et krav fra USA's Udvalg for Værdipapirer og Børser;
- O. der henviser til, at den danske årsregnskabslov (2008) om virksomheders rapportering om bæredygtighed, der indeholder særlige ekstra rapporteringskrav om klimaforandringer og menneskerettigheder i løbet af de første tre år af lovens anvendelse har vist sig at være ekstremt populær blandt danske virksomheder, hvoraf 97 % har valgt at rapportere til trods for lovens »overhold eller forklar«-bestemmelse;

Onsdag den 6. februar 2013

- P. der henviser til, at Frankrigs og Danmarks regeringer er to af de fire FN-medlemsstater, der har indvilget i at føre an i gennemførelsen af FN's Rio+20-forpligtelse vedrørende virksomheders rapportering om bæredygtighed;
- Q. der henviser til, at den opdatering af OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, som Nederlandene har stået i spidsen for, har givet mulighed for at opgradere disse retningslinjers synlighed og status gennem systemet af nationale kontaktpunkter, har sat en stopper for den »investeringskæde«, der forhindrede fuld anvendelse af dem i forsyningskæden, og fuldstændigt integreret FN's principper for virksomheder og menneskerettigheder;
- R. der henviser til, at det i sin beslutning om Europa 2020 konstaterer, at der er en ubrydelig sammenhæng mellem virksomhedernes ansvarlighed og virksomhedsledelse,
- S. der henviser til »Green Winners«-undersøgelsen fra 2009 af 99 virksomheder, som viste, at virksomheder med VSA-strategier inden for 16 forskellige erhvervssektorer klarede sig mindst 15 % bedre end gennemsnittet i sektoren, hvilket svarer til en ekstra markedsværdi på 498 mio. EUR (650 mio. USD) per virksomhed;
- T. der henviser til, at »Global CEO Survey 2012« viser, at erhvervslivet anerkender, at vækst kræver et tæt samarbejde med lokalbefolkningerne; der henviser til, at over 60 % af de, der indgik i undersøgelsen, f.eks. planlægger at øge deres investeringer i løbet af de næste tre år for at hjælpe med at bevare arbejdsstyrkens sundhedstilstand;
1. anerkender, at Kommissionens meddelelse er én ud af en række af politiske erklæringer, der skal sikre, at VSA fremmes bredere, indarbejdes i EU-politikker og bliver et fast princip i forbindelse med europæiske foranstaltninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at benytte VSA-strategien 2014-2020 som grundlag for praktiske foranstaltninger med henblik på at tilskynde virksomheder til at engagere sig i VSA;
 2. understreger, at en aktiv erkendelse af socialt ansvar bibringer virksomhederne større tillid og social accept;
 3. er dog enig i den analyse, der opstilles i meddelelsen, og som konkluderer, at VSA-praksis stadig i det store hele er begrænset til et mindretal af store virksomheder, på trods af at den direkte opfordring i Kommissionens meddelelser i 2001 og 2006 til at flere virksomheder skulle påtage sig VSA; er dog af den opfattelse, at virksomheder altid har involveret sig i de samfund, hvor de opererer, og at VSA kan indføres i virksomheder af alle størrelser; konstaterer endvidere behovet for at inddrage SMV'er i debatten om VSA, hvoraf mange vedtager det på grundlag af en mere uformel og intuitiv tilgang, som medfører mindst mulig administration og ingen stigninger i omkostninger;
 4. henleder opmærksomheden på den strategiske rolle, der kan udfyldes af de små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som takket være deres tilknytning til deres lokalområde kan fremme udbredelsen af VSA; anmoder Kommissionen om sammen med de nationale myndigheder og de multilaterale platforme at udvikle sektorbestemte samarbejdsformer mellem SMV'er, som kan føre til, at de sammen kan tackle sociale og miljømæssige problemstillinger;
 5. finder det beklageligt, at VSA fortsat er fokuseret på miljøstandarder på bekostning af sociale standarder, selv om disse er afgørende for at genopbygge et socialt klima, som er fremmende for økonomisk vækst og social konvergens;
 6. mener, at den globale finansielle krise indebærer en reel risiko for, at de politiske beslutningstagere, herunder i EU, bliver ofre for konsekvenserne af deres egen kortsynethed, idet de udelukkende fokuserer på foranstaltninger vedrørende snævert defineret gennemsigtighed og ansvarlighed på finansmarkederne og ser bort fra det presserende behov for, at den finansielle sektor og alle andre erhvervssektorer tackler de altoverskyggende udfordringer i form af nedbrydelse af miljøet og social opløsning på en integreret måde;
 7. advarer om, at virksomhederne kun kan være bæredygtige fremover, hvis de eksisterer inden for en bæredygtig økonomi, og at der ikke findes noget alternativ til tilpasningen til en kulstoffattig fremtid, som også indbefatter bevarelse af verdens sociale kapital og naturkapital — en proces, hvori VSA er nødt til at spille en afgørende rolle;

Onsdag den 6. februar 2013

8. er af den opfattelse, at »opskaleringen« af VSA skal forbedres ved, at der lægges vægt på globale VSA-instrumenter, en afsmittende effekt fra førende virksomheder blandt deres ligesindede, offentliggørelse af sociale og miljømæssige oplysninger fra virksomhederne, anvendelse af en passende regulering, støtte fra den offentlige forvaltning til skabelse af betingelser, der kan bidrage til VSA-samarbejde og levering af passende værktøjer og instrumenter, f.eks. et incitamentssystem, en solid konsekvensanalyse af eksisterende VSA-initiativer, støtte til nye initiativer på det sociale område, tilpasning af VSA til SMV'ernes behov og øget anerkendelse af omfanget af de globale sociale og miljømæssige udfordringer både i erhvervslivet og i bredere dele af samfundet;

9. støtter Kommissionens intention om at uddybe VSA i Europa ved at udarbejde retningslinjer og støtte initiativer med flere interessenter for de enkelte erhvervssektorer og anmoder toneangivende virksomheder og sammenslutninger om at tage dette initiativ til sig;

10. gentager, at VSA skal overgå fra proces til resultat;

11. glæder sig over, at definitionen af VSA i Kommissionens meddelelse, der afspejler den nye strategi, som først blev vedtaget af Kommissionen under EU-multiinteressent-forummet for VSA i 2009, giver en uundværlig mulighed for inddragelse og konsensusopbygning og korrekt afspejler den nye konsensus, der er opnået mellem erhvervslivet og andre interessenter om dette emne takket være den enstemmige vedtagelse af FN's vejledende principper og andre instrumenter såsom den vejledende ISO 26000-standard om social ansvarlighed; glæder sig over inddragelsen af sociale, miljømæssige og etiske aspekter i virksomhedernes aktiviteter; insisterer på, at der i højere grad bør skelnes mellem: 1) virksomheders almennyttige foranstaltninger; 2) virksomheders sociale aktiviteter på grundlag af love, regler og internationale standarder og 3) virksomheders samfundsskadelige aktiviteter, som overtræder love, regler og internationale standarder og er kriminelle og udnyttende, såsom børnearbejde eller tvangsarbejde, og som bør fordømmes kraftigt;

12. gentager, at VSA også skal omfatte virksomhedernes adfærd over for og i tredjelande;

13. konstaterer med interesse, at Kommissionen er begyndt at medtage henvisninger til VSA i EU's handelsaftaler; mener, at virksomhedernes sociale og miljømæssige ansvar bør blive en integrerende del af kapitlerne om bæredygtig udvikling i EU's handelsaftaler i betragtning af den afgørende rolle, som de store virksomheder, deres filialer og deres forsyningskæder spiller i den internationale handel; opfordrer Kommissionen til at udarbejde konkrete forslag om VSA-princippernes implementering i EU's handelspolitik;

14. mener, at »socialt ansvar« også bør respektere grundlæggende principper og rettigheder såsom dem, ILO har fastsat, herunder især foreningsfrihed, retten til kollektive forhandlinger, forbuddet mod tvangsarbejde, afskaffelsen af børnearbejde og udryddelse af forskelsbehandling på arbejdspladsen;

15. roser i høj grad bidragene fra EU-kommissærerne for beskæftigelse, erhvervsliv og det indre marked og deres personale til den fremadskuende og konstruktive tilgang i Kommissionens meddelelse; anerkender endvidere bidragene fra andre dele af Kommissionen via den tværtjenestelige gruppe om VSA; opfordrer ikke desto mindre Kommissionens formand til at udvise personligt lederskab på VSA-området og sikre, at der er fuldt »ejerskab« over Kommissionens VSA-forpligtelser, navnlig i generaldirektoraterne for miljø og dem, der er, er ansvarlige for eksterne forbindelser;

16. mener, at VSA er nødt til at inkludere sociale foranstaltninger, som indbefatter erhvervsuddannelse, balance mellem arbejdsliv og familieliv samt rimelige arbejdsvilkår; gentager sin overbevisning om de »forretningsmæssige fordele« ved VSA, men gentager, at en eventuel mangel på sådanne fordele på kort sigt i en given situation eller for en given virksomhed aldrig kan bruges som undskyldning for at handle uansvarligt og på samfundsskadelig vis; mener, at der findes tilstrækkelig forskning til at bevise »forretningsmæssige fordele«, og at udbredelse af denne forskning bør prioriteres; opfordrer til, at ny forskning i VSA helliges vurderingen af den kumulative betydning af ændret adfærd i erhvervslivet på grund af VSA for indsatsen for at håndtere de overordnede europæiske og globale udfordringer såsom kulstofemissioner, vandforsuring, ekstrem fattigdom, børnearbejde og ulighed, og for at de indhøstede erfaringer kan forplante sig til Europas fremtidige input til udviklingen af globale VSA-initiativer;

17. erkender, at der opstår en dyb brist i VSA-initiativerne, hvis virksomheder, som bryster sig af at udøve VSA, får det arrangeret sådan, at de undgår kritiske interessegrupper eller følsomme emner, der er relevante for deres virksomhed og deres forsyningskæde; opfordrer Kommissionen, som arbejder med finansielle myndigheder og arbejdsmarkedets parter, til at bygge videre på VSA-laboratoriets tidligere arbejde for bedre at kunne identificere, hvordan virksomhederne og deres

Onsdag den 6. februar 2013

interessenter objektivt kan indkredse de sociale og miljømæssige spørgsmål, som er af væsentlig betydning for den pågældende virksomhed og hvordan et retfærdigt og afbalanceret udvalg af interessenter kan inddrages i virksomhedens VSA-initiativer;

18. tror, at forbrugerne i stigende grad retter deres opmærksomhed mod virksomhedernes VSA-aktiviteter, og opfordrer derfor indtrængende virksomhederne til at anvende en gennemsigtig tilgang, især til virksomhedsaktiviteter, der vedrører etiske, sociale og miljømæssige problemstillinger;

19. fremhæver, at VSA kun er bæredygtigt, hvis de retlige regler er i kraft, og der værnes om arbejdsmarkedsparternes lokale tariffregler;

20. konstaterer, at der i forbindelse med evalueringen af en virksomheds sociale ansvar skal tages højde for adfærden hos de virksomheder, der findes i dens forsyningskæde, samt hos dens eventuelle underleverandører;

Bæredygtig genopretning

21. støtter anerkendelsen i Kommissionens meddelelse af, at det at bidrage til at afbøde de sociale virkninger af den nuværende krise og finde bæredygtige forretningsmodeller er en del af virksomhedernes sociale ansvar; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at hjælpe virksomhederne med, i samarbejde med arbejdstagerrepræsentanterne, at engagere sig i VSA; opfordrer virksomheder til at overveje initiativer med henblik på bevarelse og skabelse af beskæftigelse, især for unge og kvinder, på alle aktivitetsområder (såsom ledelse og uddannelse, markeder, personale, miljø og samfund) under særlig hensyntagen til dem, der er berørt af flere ulemper, såsom romaer og handicappede, og til ikke blot at ansætte menige arbejdstagere, men også seniormanagere fra det lokale arbejdsmarked, og f.eks. at etablere et system, der ville gøre det muligt for universitetskandidater at gennemføre kvalitetspraktikpladser med henblik på at opnå den erhvervs erfaring, som arbejdsgiverne i den private sektor har brug for;

22. mener, at virksomhederne bør inddrages i løsningen af de sociale problemer, der er blevet forværret af den økonomiske krise, som f.eks. boligmangel og fattigdom, og i udviklingen af de lokalsamfund, hvor de arbejder;

23. anerkender, at den økonomiske krise er blevet fulgt af en stigning i anvendelsen af midlertidigt ansatte, navnlig hvad angår kvinder, i forskelle for så vidt angår arbejdsbetingelser, der delvist stiger som et resultat af underleverandørvirksomhed, og tvunget deltidsarbejde for mange, der gerne ville have fuldtidsarbejde og i arbejdspraksisser, der i nogle tilfælde er udundtende, og en genopblomstring af den uformelle sektor; opfordrer Kommissionen og VSA-forummet til specifikt at undersøge væksten inden for underleverandørvirksomhed; opfordrer indtrængende til, at dette arbejde tager udgangspunkt i anvendeligheden af FN's vejledende principper i forsyningskæden og navnlig i begrebet »konsekvensvurdering« uanset leverandørniveau;

24. bemærker, at overholdelse af lovgivning vedrørende fysiske arbejdsforhold, udvikling af procedurer og politikker for ansættelse og afskedigelse, beskyttelse af arbejdstagernes persondata og privatliv samt rettidig udbetaling af løn og andre former for godtgørelse også udgør en del af VSA, og opfordrer til, at disse aspekter efterleves;

25. anerkender, at krisen har indvirkning på den sociale struktur; glæder sig over de foranstaltninger visse virksomheder har truffet for at integrere sårbare og dårligt stillede grupper på arbejdsmarkedet; anmoder selskaberne om at fortsætte denne form for initiativ; understreger imidlertid, at virksomhedslukninger og nedskæringer udgør en trussel mod nogle af de gevinster, der er opnået gennem VSA, såsom ansættelse af sårbare grupper i samfundet, navnlig personer med handicap, forbedring af disse arbejdstageres uddannelse og status, fremme af innovative nye former for samfundsmæssigt anvendelig produktion og tjenesteydelser, f.eks. gennem andelslånekasser, og fremme af nye beskæftigelsesmodeller gennem socialøkonomisk virksomhed, kooperativer og fair trade; mener derfor, at det er afgørende at fastsætte benchmarks for sociale foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en større analyse af krisens sociale indvirkninger på disse initiativer og integrere en kønsspecifik tilgang til og fokus på landene i Sydeuropa, samt til i fuld udstrækning at høre arbejdsmarkedets parter og VSA-interessenterne om resultatet heraf;

26. mener, at VSA-aktiviteter ikke alene gavner samfundet som helhed, men også hjælper virksomheden til at forbedre sit image og øge sin anseelse i de potentielle forbrugeres øjne og derved gør det muligt for den at blive økonomisk levedygtig på lang sigt;

27. bemærker, at oprettelse af kompetenceudviklingsprogrammer og programmer for livslang læring for arbejdstagere, regelmæssig individuel bedømmelse af arbejdstagerne og et talentplejeprogram samt opstilling af individuelle arbejds- og udviklingsmæssige mål for arbejdstagere øger deres motivation og engagement og er en væsentlig del af VSA;

Onsdag den 6. februar 2013

28. påpeger, at virksomheder, der arbejder ud fra princippet om VSA, især i krisetider bør hjælpe med at udvikle de innovative kapaciteter i deres region ved at indføre innovative og miljøvenlige teknologiske løsninger i produktions-faciliteterne og gennem nye investeringer og modernisering; understreger, at integrationen af de miljømæssige problemstillinger, såsom biodiversitet, klimaforandringer, ressourceeffektivitet og socialmedicin, i forretningsaktiviteter giver mulighed for at fremme en bæredygtig genopretning;

29. mener, at finanskrisen i nogle tilfælde kan have rystet de ansattes tillid til virksomhedernes tilsagn om at respektere de langsigtede private pensionsrettigheder, i betragtning af forskellene mellem pensionssystemerne i EU, som følge af krisen; anmoder de ansvarlige virksomheder om at tage hånd om dette problem i samarbejde med Kommissionen og arbejdsmarkedets parter, bl.a. ved at etablere åbne, inklusive og regelbaserede ordninger for forvaltning af pensions-investeringer, og som en del af den mere generelle udfordring ved VSA at se på aktiv aldring i en tid med demografiske forandringer; konstaterer, at genoprettelse af tilliden mellem arbejdstagerne og virksomhederne er afgørende, hvis der skal ske en bæredygtig økonomisk genopretning;

Internationale organisationers strategier og strategier med flere aktører

30. roser i høj grad den vægt, der i Kommissionens meddelelse lægges på styrkelse og gennemførelse af internationale standarder, og mener — i lyset af ajourføringen af OECD's retningslinjer i 2011 og enigheden om FN's vejledende principper — at EU's indsats nu skal lægge stor vægt på støtte til og gennemførelse af disse retningslinjer og principper i europæiske virksomheder; understreger, at OECD-retningslinjerne er blevet defineret og anerkendt på internationalt plan med det formål at etablere og opretholde lige vilkår og samtidig fremme åbne, retfærdige og ansvarlige forretningspraksisser overalt i verden; foreslår Kommissionen, at den hvert år aflægger rapport til både Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af disse OECD-retningslinjer i EU;

31. understreger betydningen af at udvikle EU's politikker om VSA i overensstemmelse med de internationale regler for at undgå uensartede nationale fortolkninger og risikoen for konkurrencemæssige fordele og ulemper på nationalt og internationalt plan;

32. kræver, at hver af de 27 medlemsstater fremskynder revisionen af deres nationale handlingsplaner for VSA og udarbejdelsen af nationale gennemførelsesplaner for de relevante OECD-retningslinjer og FN's vejledende principper, hvilket bør være foretaget senest pr. december 2013; mener, at medlemsstaterne bør sikre, at disse planer udarbejdes med deltagelse af alle relevante interessehavere, herunder ngo'er, civilsamfundet, fagforeningerne, arbejdsgiverorganisationer og nationale menneskerettighedsinstitutioner; opfordrer EU til at gøre det lettere at tilegne sig erfaringer fra de medlemsstater, som for øjeblikket gennemgår denne proces; tilskynder medlemsstaterne til at hente inspiration fra de retningslinjer, der er indeholdt i ISA 26000-standard, der er den seneste version af Global Reporting Initiative-retningslinjerne, og fra den vejledning der er udarbejdet af Den europæiske gruppe af nationale menneskerettighedsinstitutioner;

33. opfordrer til, at der skabes øget politikkoherens på EU-niveau ved at bringe offentlige indkøb, eksportkredit, god regeringsførelse, konkurrence, udvikling, handel, investering og andre politikker og aftaler i overensstemmelse med de internationale standarder på menneskerettigheds-, social- og miljøområdet, som fastsat i de relevante OECD- og FN-retningslinjer og vejledende principper; opfordrer i denne forbindelse til bestræbelse på samarbejde med organer, der repræsenterer arbejdstagerne, arbejdsgiverne og forbrugerne og samtidig trækker på den relevante rådgivning fra de nationale menneskerettighedsinstitutioner, såsom publikationen fra Den europæiske gruppe af nationale menneskerettighedsinstitutioners til Kommissionen om menneskerettigheder og offentlige indkøb; opfordrer til meningsfuld og passende konsekvensvurdering af lovgivningsforslag med henblik på at undgå uoverensstemmelse med FN's vejledende principper, og insisterer på samordning med FN's arbejdsgruppe for menneskerettigheder og erhverv med henblik på at undgå uensartet og modstridende fortolkning af disse vejledende principper;

34. glæder sig navnlig over medtagelse af ikt-sektoren i de særlige europæiske retningslinjer om virksomheder og menneskerettigheder; anerkender de reelle dilemmaer, der opstår på grund af behovet for på den ene side at beskytte privatlivets fred og bekæmpe kriminelt indhold og på den anden side målet om at beskytte ytringsfriheden, som det f. eks. sås i forbindelse med den nylige konflikt, der opstod, da den anti-islamiske video blev lagt på YouTube; opfordrer til, at langt flere europæiske virksomheder engagerer sig i det førende initiativ i denne forbindelse med flere interessenter, »Global Network Initiative« (GNI), hvis medlemmer i øjeblikket fortrinsvis er amerikanske virksomheder;

Onsdag den 6. februar 2013

35. insisterer på, at al finansiering til handel og udvikling, der tilbydes til private aktører gennem EU investeringsfaciliteter, Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, bør omfatte kontraktbestemmelser, der kræver overholdelse af OECD-retningslinjerne om multinationale virksomheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder med bestemmelser om ansvarlighed og en klar klagemekanisme; gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at gøre det samme med hensyn til udstedelse af eksportkreditter til virksomheder;

36. glæder sig over Kommissionens initiativ vedrørende nationale handlingsplaner til gennemførelse af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder; og opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at spille en langt større rolle med hensyn til at hjælpe med at lede gennemførelsen på et overordnet plan og med hensyn til at fremme en effektiv overvågning og rapportering; efterlyser gennemførelsen af en »peer review-proces« mellem medlemsstaterne med henblik på at fremme gennemførelsen; opfordrer Kommissionen og EU-udenrigstjenesten til at evaluere gennemførelsen af handlingsplanerne og vurdere de foranstaltninger, der er truffet på EU-niveau, og at rapportere til Det Europæiske Råd og Parlamentet inden udgangen af 2014;

37. erkender, at virksomheder i stigende grad opererer i ustabile stater, og at de har en omsorgspligt til at beskytte deres ansatte mod konflikter, terrorisme og organiseret kriminalitet; insisterer imidlertid på, at virksomheder ligeledes har pligt til at sørge for, at sikkerhedsarrangementer ikke truer andres fred eller sikkerhed, der hvor de opererer, eller udsætter dem for beskyldninger om meddelagtighed i krænkelser af menneskerettighederne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre langt større vedtagelse af de internationale frivillige sikkerhedsprincipper og søge at nå til enighed om en international lovgivningsmæssig ramme vedrørende regulering og overvågning af og tilsyn med private militær- og sikkerhedsselskaber (PMSC'er);

38. opfordrer virksomheder og andre interesserede parter til at indgå konstruktivt i Kommissionens proces for udvikling af sektorspecifikke menneskerettighedsretningslinjer og til at anvende de retningslinjer, den udmunder i, når den er afsluttet;

39. opfordrer Kommissionen, navnlig Generaldirektoratet for Retlige Anliggender, til at fremsætte forslag, der kan lette adgangen til retshjælp ved EU-domstolene ved de mest ekstreme og grelle tilfælde af krænkelser af menneskerettighederne eller arbejdsretten, begået af virksomheder med base i Europa, deres datterselskaber, underleverandører eller forretningspartnere, som anbefalet af FN's Generalsekretærs særlige repræsentant for menneskerettigheder og erhverv;

40. noterer sig også behovet for at udvikle og etablere mekanismer til indrapportering af krænkelser af menneskerettighederne inden for de enkelte virksomheder;

41. mener, at »Green Matters«-undersøgelsen definitivt påviser, at der er en positiv forbindelse mellem det, at virksomheder påtager sig socialt ansvar, og at de opnår bedre økonomiske resultater, når de kommer ud af krisen; støtter begrebet »ansvarlig konkurrenceevne« og fremhæver, at det potentielle marked varer og tjenesteydelser, der er gode for samfundet og miljøet, fortsat er en fantastisk vigtig markedsmulighed for virksomheder samtidig med, at det er en måde til imødegåelse af samfundets behov;

42. deler erhvervslivets opfattelse, der kommer til udtryk i Global CEO-undersøgelsen fra 2012, at bæredygtig virksomhedsvækst nødvendiggør tæt samarbejde med lokale befolkningsgrupper, regeringer og forretningspartnere samt investering i lokalsamfundene; støtter og opfordrer til intensivering af forretningsinitiativer, der er forbundet med jobskabelse, uddannelse, bidrag til at administrere ressourcemæssige begrænsninger og bidrag til sundhedsløsninger;

43. opfordrer Kommissionen, navnlig Generaldirektoratet for Handel til at overgå fra en »passiv« til en »aktiv« tilgang til OECD's retningslinjer, bl.a. ved at søge at tilslutte sig OECD's erklæring om internationale investeringer og multinationale virksomheder, der omfatter OECD's retningslinjer, og sikre fremme af og vedvarende støtte til OECD's retningslinjer gennem EU's delegationer i tredjelande og finansiere kapacitetsopbyggende initiativer med virksomheder, fagforeninger og civilsamfundet i tredjelande om gennemførelse af retningslinjerne og sikring af, at retningslinjerne specifikt omtales i alle nye aftaler mellem EU og tredjelande, herunder i alle handels- og investeringstraktater; opfordrer ligeledes EU til at mobilisere en stor diplomatisk indsats for at overtale flere lande på internationalt plan til at blive underskrivere og til at skabe opmærksomhed om »særlige tilfælde« af påståede overtrædelser ved at yde konkret støtte til civilsamfundsgrupper i samarbejde med medlemsstaterne;

Onsdag den 6. februar 2013

44. mener, at VSA er et vigtigt redskab til at hjælpe EU med at støtte gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konventioner internationalt; opfordrer Kommissionen til at støtte europæiske organisationer og arbejdsmarkedets parter, der forsøger at gennemføre pilotprojekter i overensstemmelse med OECD-retningslinjerne og andre internationale VSA-standarder med henblik på at opbygge kapacitet i tredjelande; anmoder Kommissionen om at fastsætte et konkret mål for forhandlinger om og indgåelse af nye rammeaftaler vedrørende VSA-relaterede spørgsmål og at opfordre arbejdsmarkedets parter til at indgå disse aftaler inden for rammerne af deres nye sektorbaserede VSA-strategi; opfordrer Kommissionen, navnlig dettes generaldirektorat for beskæftigelse, til at integrere arbejdstagerrettigheder i VSA ved at gennemføre pilotprojekter vedrørende ordentligt arbejde i samarbejde med tredjelandes regeringer;

45. er enig i Kommissionens meddelelse med titlen »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« at respekt for gældende lovgivning og kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets parter er en forudsætning for at leve op til virksomhedernes sociale ansvar; mener, at VSA bør supplere men på ingen måde erstatte eksisterende lovgivning, kollektive forhandlinger eller dialog med arbejdstagere, der er organiseret i fagforeninger; mener, at virksomheder bør forpligte sig til at diskutere deres VSA-politik — og elementer som en årlig virksomhedsrapport om de sociale og miljømæssige konsekvenser af deres aktiviteter — med medarbejderne og disses repræsentanter; mener, at der bør vedtages et valgfrit regelsæt for EFA'er på grundlag af det mulige indhold af en sådan ramme, som beskrevet i Kommissionens arbejdsdokument om emnet;

46. opfordrer EU og navnlig Kommissionen til at:

- sikre, at emnet VSA og menneskerettigheder figurerer blandt prioriteterne for individuelle finansielle instrumenter i henhold til den nye, flerårige finansielle ramme (FFR) for perioden 2014-2020, samt
- udvikle specifik støtte under EIDHR til erhvervsuddannelse og general kapacitetsopbygning inden for VSA og menneskerettigheder for civilsamfundsorganisationer, nationale menneskerettighedsinstitutter, menneskerettighedsforkæmpere, fagforeninger og andre menneskerettighedsorganisationer;

47. glæder sig over, at dele af erhvervslivet har gjort brug af FN's Rio + 20-topmøde til at fremme en ny global konvention om virksomhedernes ansvar inden for FN-systemet; mener, at EU bør involvere sig konstruktivt i debatten, selv om en sådan konvention sandsynligvis ligger nogle år ude i fremtiden; mener dog ikke, at sådanne drøftelser må distrahere de politiske beslutningstagere i erhvervslivet og på regeringsplan i at gå videre med gennemførelsen af eksisterende VSA-instrumenter hurtigst muligt; henleder opmærksomheden på, at der er forskellige modeller for, hvordan nye former for global styring vedrørende VSA kan opstå, ud over gennem FN-systemet, for eksempel ved at fremme anvendelsen af OECD-retningslinjerne blandt ikke-medlemmer eller gennem et fritstående initiativ fra ligesindede regeringer; opfordrer EU, Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og fremme specifikke forslag til et konkret og verificerbart bidrag fra erhvervslivet, der aftales som en del af de foreslåede FN mål for bæredygtig udvikling efter 2015;

Offentlige politikker for VSA

48. tilslutter sig det synspunkt, som stammer fra den første rapport fra multiinteressentforummet i juni 2004, at offentlige myndigheder kan spille en væsentlig rolle ved at anvende deres funktion som den, der samler aktører og giver incitamenter med det formål at fremme VSA, ikke mindst inden for offentlige udbud, og opfordrer medlemsstaterne til gennem gruppen på højt niveau og andre kanaler at give sådanne bestræbelser en vigtig ny fremdrift;

49. anmoder om, at det i tilfælde, hvor EU og medlemsstaterne er handelspartnere (f.eks. offentlige indkøb, statsejede virksomheder, konsortier, eksportkreditgarantier og større projekter i tredjelande), prioriteres, at der er overensstemmelse med OECD's og FN's retningslinjer og principper, hvilket bør afspejles i specifikke kontraktbestemmelser, der fastsætter konsekvenser for de virksomheder, som uden videre krænker menneskerettighederne;

50. understreger betydningen af FN's ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning og mener, at rammens tre søjler — statsmagtens ansvar for at værne mod menneskerettighedskrænkelser, erhvervslivets ansvar for at respektere menneskerettighederne og behovet for mere effektiv adgang til afhjælpningsforanstaltninger — bør støttes gennem hensigtsmæssige foranstaltninger, der muliggør gennemførelse heraf;

Onsdag den 6. februar 2013

51. understreger, at de europæiske virksomheder, deres datterselskaber og underleverandører i betragtning af deres andel i verdenshandelen spiller en afgørende rolle i at fremme og udbrede social- og arbejdsmarkedsstandarder i hele verden; anerkender at klager mod EU-baserede virksomheder, som opererer uden for Unionens område, ofte løses bedre in situ; bifalder de OECD-etablerede nationale kontaktpunkter som statslige, ikke-retlige mekanismer, der kan mægle i en lang række af erhvervs- og menneskerettighedskonflikter; tilskynder dog virksomhederne til at gøre en større indsats for at udvikle klagemekanismer, som er i overensstemmelse med FN's vejledende princippers krav om effektivitet, og til at søge yderligere kyndig vejledning gennem internationalt anerkendte principper og retningslinjer, især de nyligt opdaterede OECD-retningslinjer for multinationale virksomheder, de ti principper i FN's Global Compact-initiativ, den vejledende ISO 26000-standard om social ansvarlighed og ILO's trepartsprinciperklæring om multinationale virksomheder og socialpolitik;

52. opfordrer til udvikling af mere effektive gennemsigtheds- og ansvarlighedsstandarder for EU-teknologivirksomheder i forhold til eksport af teknologier, der kan bruges til at krænke menneskerettighederne eller til at modarbejde EU's sikkerhedsinteresser;

53. opfordrer til indførelse af »kend din slutbruger-princippet« for at sikre øget tilsyn med og forebyggelse af menneskerettighedskrænkelser op- og nedstrøms i forsyningskæder og produktions- og markedsstrømme;

54. mener, at medlemsstaterne bør holde virksomhederne ansvarlige for vedtagelsen af principper og proaktive politikker med henblik på at imødegå forskelsbehandling og social udstødelse samt for at fremme ligestilling og til at respektere de grundlæggende rettigheder for alle;

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på baggrund af VSA-strategien med inddragelse af flere aktører at overveje at udbrede observatørdeltagelsen i de halvårige møder i gruppen på højt plan til at inkludere observatørrepræsentanter, herunder de to ordførere fra de relevante udvalg i Europa-Parlamentet, repræsentanter fra FN's Miljøprogram, FN's Menneskerettighedsråd og den Internationale Arbejdsorganisation samt én kandidat fra den europæiske erhvervssektor, de europæiske fagforeninger og civilsamfundet, som aftalt i det koordinerende udvalg for multiinteressantforummet;

56. anerkender, at det behov, der er påpeget i Laeken-erklæringen, for at EU-institutionerne bringes tættere på Unionens borgere, fortsat er gældende; støtter derfor udviklingen af en formel undersøgelse af det såkaldte solidaritetsforslag om et interinstitutionelt HR-program inden for EU-institutionerne til at lette inddragelsen af disses personale og praktikanter i fællesskabsengagement gennem frivilligt, humanitært og socialt arbejde, både som en del af medarbejderuddannelsen og i form af frivilligt arbejde; fremhæver, at det foreslåede program er omkostningsbesparende og meget værdiskabende og vil bidrage til at fremme og gennemføre EU's politikker og programmer; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at lade deres nationale handlingsplaner omfatte frivilligt arbejde; opfordrer til, at der underskrives en »aftale« gennem Det Europæiske Center for Frivilligt Arbejde (CEV) med henblik på at engagere civilsamfundsorganisationer fra hele Europa i at nå dette mål;

57. opfordrer virksomhederne til at tilskynde deres medarbejdere til at deltage i internationalt frivilligt arbejde for at fremme synergieffekter mellem den offentlige og den private sektor inden for udviklingssamarbejde; anmoder Kommissionen om at bistå virksomhederne i sådanne initiativer gennem det kommende europæiske volontørkorps for humanitær bistand;

58. mener, at medlemsstaterne bør tilskynde virksomhederne til at udvikle politikker og iværksætte foranstaltninger, der tilgodeser behovet for at respektere alle deres ansattes privatliv og familieliv; mener, at disse politikker og foranstaltninger bør være i overensstemmelse med princippet om ligestilling og bør udvides til forhandlingerne om længden og tilrettelæggelse af arbejdstiden, lønniveauet, arbejdstagernes adgang til visse praktiske faciliteter samt fleksible arbejdsvilkår, herunder typen af ansættelseskontrakter og muligheden for orlov;

59. erkender, at sociale indikatorer halter bagefter miljøindeks, når det gælder økonomisk værdisætning og generel specificitet i mange VSA-initiativer; mener, at EU uanset håndbogen om sociale indkøb selv har været for tilbageholdende på dette område; efterlyser en undersøgelse om »værdien af social kapital«, der kan give anledning til en bred europæisk ledet debat om bedre indarbejdelse af sociale konsekvenser i bæredygtig virksomhedsledelse; støtter finansieringen af pilotprojekter til udvikling af sociale indekser, sociale ratingbureauer og praksis for socialt regnskab i nogle medlemsstater og erhvervssektorer;

Onsdag den 6. februar 2013

60. glæder sig over anerkendelsen af den rolle som offentlige indkøb skal spille for fremme af VSA i praksis, herunder adgang til uddannelse, ligestilling, fair trade og social integration af dårligt stillede arbejdstagere og handicappede med henblik på at give virksomhederne et incitament til at øge deres sociale ansvar; anser det fortsat for uklart, i hvor høj grad de på hinanden følgende ændringer af EU's udbudsregler rent faktisk følges af de offentlige myndigheder, og hvilken samlet effekt der er opnået men hensyn til forbedring af erhvervslivets miljømæssige og sociale præstationer og ansporing til VSA; efterlyser derfor yderligere forskning og konsekvensanalyser, der fører til klare henstillinger med henblik på at give letforståelige incitamenter til erhvervslivet; anmoder om, at dette også omfatter analyse af den voksende tendens til, at virksomheder indarbejder VSA-klausuler i deres egne indkøb, dvs. i kontrakter mellem erhvervsdrivende, og opfordrer til at udpege god praksis på dette område;

61. tilskynder til at anvende informations- og kommunikationsteknologi og sociale medier til at opfordre de interesserede på globalt plan til at tage mere aktivt del i høringer med deltagelse af mange interessenter;

62. roser medlemsstaterne for deres betragtelige bestræbelser på at udvikle og gennemføre nationale handlingsplaner om VSA i samråd med nationale multiinteressent-platforme i mange EU-lande; udtrykker imidlertid bekymring over, at et stort antal offentlige politiske foranstaltninger endnu mangler at fremvise betydelige, synlige resultater, når det gælder fremme af VSA; efterlyser mere forskning i og evaluering af offentlige politiske foranstaltninger vedrørende VSA på europæisk plan; opfordrer Kommissionen til selv at gå foran med et godt eksempel som en ansvarlig arbejdsgiver ved at offentliggøre sin egen VSA-rapport i overensstemmelse med GRI's tillæg om den offentlige sektor, der giver Kommissionens personale mulighed for at holde fri, svarende til den tid, de bruger på at involvere sig i frivillige medarbejderinitiativer, og ved at gennemgå anvendelsen af pensionskasseinvesteringer i henhold til etiske kriterier;

63. opfordrer til at lade det europæiske år for medborgerskab i 2013 omfatte en særlig del vedrørende borgerskab for virksomheder, der opfordrer iværksættere og erhvervsfolk til at engagere sig i eksisterende VSA initiativer i medlemsstaterne og på EU-plan for at fremme og udvikle konceptet om en »god virksomhedsborger«;

64. glæder sig over Kommissionens planer om at basere sin nye udbudsordning på eksisterende praksis på området; mener, at tildelingen af kontrakter kan fremme VSA, men kun hvis vinderne repræsenterer ægte bedste praksis på nationalt, europæisk og globalt plan; opfordrer Kommissionen til at oprette et uafhængigt ekspertpanel til at vurdere dette og til på kontinuerlig basis at »revidere« ordningen i dette og i de kommende år; anmoder om, at den offentlige omtale af kontrakttildelingerne afspejler den reelle kompleksiteten af de udfordringer, man står over for, og understreger, at alle virksomheder skal oplyses herom, ikke kun dem, der vinder;

65. anser det for afgørende, at Kommissionen snarest muligt udvikler den planlagte fælles metode for måling af miljøresultater baseret på levetidsomkostninger; mener, at en sådan metode vil være nyttig i forhold til såvel gennemsigtheden af virksomhedernes oplysninger som myndighedernes vurdering af virksomhedernes miljøresultater;

66. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at fremsætte nye forslag i sit arbejdsprogram til at udfylde forvaltningsmæssige huller i forhold til internationale VSA-standarder, som det anbefales i den Edinburgh-undersøgelse, Kommissionen bestilte;

67. opfordrer medlemsstaterne til at tage skridt til at øge effektiviteten af politikker til fremme af VSA ved for eksempel at indføre belønninger for ansvarlig virksomhedsadfærd i form af investeringspolitiske incitamenter og adgang til offentlige investeringer;

68. roser Kommissionens planer om at fremme initiativer inden for ansvarlig produktion og forsvarligt forbrug; mener, at EU kan bygge på erfaringerne fra VSA-initiativer, der har indbefattet særlig uddannelse og kapacitetsopbygning for indkøbere i virksomheder, mener, at det planlagte initiativ om gennemsigthed kan være en vigtig drivkraft for den etiske forbrugerbevægelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje, hvorvidt det er gennemførligt og ønskværdigt at udvikle et europæisk socialt mærke for alle virksomheder, der er involveret i VSA, således at deres indsats bliver mere synlig for forbrugerne og investorerne og ved at bygge på eksisterende mærkningsinitiativer løbende at fremme samarbejdet nedefra og inden for rammerne af den internationale alliance for social og økologisk akkreditering og mærkning (ISEAL); foreslår, at virksomheder, der tildeles en sådan europæiske mærkning, bør overvåges regelmæssigt med hensyn til overholdelsen af de i mærkningen fastlagte sociale VSA-bestemmelser;

Onsdag den 6. februar 2013

Sammenkædning af socialt ansvarlige investeringer og åbenhed

69. bemærker, at en vigtig drivkraft for et socialt og bæredygtigt ansvarligt investeringsmarked fortsat er institutionel investorefterspørgsel, men at det primære fokus ikke bør være begrænset til miljøaspekterne; bemærker i denne forbindelse, at åbenhed over for investorer og forbrugere er en vigtig drivkraft for VSA og skal være baseret på letanvendelige og målbare sociale og miljømæssige principper; glæder sig over Kommissionens planer om at samarbejde med investorsamfundet om VSA-temaer; opfordrer til, at dette engagement baseret fast på støtte til FN-principperne om ansvarlig investering og princippet om integreret rapportering;

70. bemærker, at begunstigede for langsigtede investorer, såsom pensionsfonde, har en interesse i bæredygtige afkast og ansvarlig virksomhedsadfærd; mener, at det er vigtigt, at investeringsrådgivernes incitamenter i høj grad er på linje med modtagernes interesser og ikke begrænser dem til en snæver fortolkning af disse interesser, der udelukkende fokuserer på maksimering af kortsigtede gevinster; støtter en retlig ramme, der fremmer dette mål; glæder sig over Kommissionens udarbejdelse af forslag om en langsigtet investering og om virksomhedsstyring, som vil bidrage til at løse disse problemer;

71. støtter Kommissionen i fremsættelsen af et forslag om virksomhedernes offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger, glæder sig over, at dette forslag er baseret på en omfattende offentlig høring samt en række workshops med relevante interessenter; advarer om, at anvendelsen af udtrykket »ikke-finansielle« ikke bør sløre de meget reelle økonomiske konsekvenser, sociale, miljømæssige og menneskeretlige spørgsmål har for erhvervslivet; mener, at forslaget giver EU mulighed for at opfordre det europæiske erhvervsliv til at anvende FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og FN's Global Compact-initiativ og at de bør harmoniseres med den integrerede rapportering, som i øjeblikket er under udvikling i den internationale komité for integreret rapportering (IIRC); understreger, at enhver løsning må være fleksibel og ikke skabe unødige administrative byrder og udgifter;

72. bemærker, at en VSA-rapport bør verificeres af et eksternt organ for at øge troværdigheden af en virksomheds forretningsaktiviteter;

Vejen frem for VSA

73. støtter op om, at det europæiske multiinteressentforum fortsat skal have en ledende rolle i arbejdet med at støtte gennemførelsen af de forslag, der fremsættes i Kommissionens meddelelse; påpeger, at VSA ville blive mere udbredt i alle dele af Europa, hvis det var mere gearret til SMV'ernes forhold; opfordrer alle deltagere til at involvere sig i forummets arbejde på en fleksibel, åbensindet og konsensussskabende måde i en ægte VSA-ånd;

74. insisterer på at fagforeningsrettigheder og repræsentation af demokratisk valgte arbejdstagerorganer er en central del af enhver VSA-strategi; glæder sig over den omfattende EU-ramme for strukturer for social dialog inden for eller på tværs af sektorer og efterlyser fuldstændig og aktiv høring og inddragelse af repræsentative organisationer og fagforeninger i navnlig udviklingen, forvaltningen og overvågningen af virksomhedernes VSA-processer og strukturer, idet der samarbejdes med arbejdsgiverne gennem et ægte partnerskab; opfordrer Kommissionen til at behandle fagforeninger og medarbejderrepræsentanter, som er centrale aktører, som partnere i en dialog i forbindelse med VSA-relaterede emner i lighed med virksomheder og andre interessenter; mener, at arbejdsmarkedets parter kan spille en stor rolle i at fremme virksomhedernes sociale ansvar, der — som det bør bemærkes — bidrager til og fremmer den sociale dialog;

75. opfordrer til, at VSA-politikker også omfatter særlige foranstaltninger til at imødegå den ulovlige praksis med at sortliste arbejdstagere og nægte dem adgang til beskæftigelse, som ofte finder sted på grund af deres fagforeningsmedlemskab og -aktiviteter eller deres rolle som sundheds- og sikkerhedsrepræsentanter;

76. fastholder, at enhver virksomhed, som afsløres i at sortliste arbejdstagere eller overtræde menneskerettigheder og arbejdsstandarder, bør udelukkes fra at modtage EU-tilskud og EU-finansiering samt fra at deltage i udbud vedrørende andre offentlige indkøbskontrakter på EU-plan eller med nationale og andre offentlige myndigheder;

77. bemærker, at VSA-politikker skal overholdes ikke blot af hovedvirksomheden eller -entreprenøren, men også af alle underleverandører eller forsyningskæder, som denne måtte anvende, enten til levering af varer, arbejdstagere eller tjenesteydelser, og uanset om den har base i EU eller i et tredjeland, hvorved der sikres lige vilkår, baseret på en rimelig løn og ordentlige arbejdsforhold, ligesom de faglige rettigheder og friheder garanteres;

Onsdag den 6. februar 2013

78. glæder sig over Kommissionens direktiv om minimumstandards for ofre og opfordrer til, at VSA-politikken hos virksomheder i de relevante sektorer (såsom rejse-, forsikrings-, bolig- og telekommunikationsbranchen) skal omfatte positive og praktiske strategier og strukturer til støtte for ofre for forbrydelser og deres pårørende i forbindelse med en krise, og til at der indføres specifikke politikker for arbejdstagere, der bliver ofre for forbrydelser, uanset om de finder sted på eller uden for arbejdspladsen;

79. er enig i, at der ikke findes nogen universalløsning på tilgangen til VSA, men anerkender, at overfloden af forskellige VSA-initiativer kan skabe yderligere omkostninger og være en hindring for gennemførelse og underminere tillid og rimelighed på trods af, at det viser opmærksomhed på vigtigheden af VSA-politikker; mener, at der må være tilstrækkelig fleksibilitet ved implementeringen af VSA-retningslinjerne til at imødekomme de enkelte medlemsstaters og regioners specifikke krav, med særlig hensyntagen til SMV'ernes kapaciteter; glæder sig imidlertid over Kommissionens aktive samarbejde med deltagelse fra Parlamentet og Rådet med andre internationale organer om at opnå en grundlæggende konvergens af VSA-initiativer på langt sigt og udveksling og fremme af god virksomhedspraksis for VSA, samt at fremme retningslinjerne ISO 26000-standarden for at sikre en enkelt, global, sammenhængende og gennemsigtig definition af VSA; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bidrage effektivt til vejledning og koordinering af EU-medlemsstaternes politikker og dermed minimere risikoen for, at virksomheder, der opererer i mere end én medlemsstat, løber ind i ekstraomkostninger som følge af landenes forskellige bestemmelser;

80. mener, at forestillingen om, at VSA er et »luksusgode«, som kun støttes af erhvervslivet velstandstider, er blevet endeligt modbevist af det fortsat høje engagement i VSA fra virksomhedernes side; mener, at dette er en forældet antagelse, der underkender betydningen af omdømme og også omfanget af den eksterne risiko for moderne virksomheders rentabilitet; opfordrer alle europæiske beslutningstagere til selv at integrere VSA på alle niveauer af økonomisk politik, herunder styrkelse af VSA i Europa 2020-strategien;

81. understreger, at VSA bør gælde for hele forsyningskæden, herunder alle underleverandørniveauer, og at det bør omfatte bestemmelser, uanset om det gælder levering af varer, arbejdstagere eller tjenesteydelser, der udvider beskyttelsen til at inkludere migrantarbejdere, vikarer fra vikarbureauer og udstationerede arbejdstagere, samt at det bør være baseret på rimelig betaling og ordentlige arbejdsvilkår og sikre fagforeningsret og frihedsrettigheder; er af den opfattelse, at begrebet ansvarlig styring af forsyningskæden skal videreudvikles som en mekanisme til levering af VSA;

82. roser det arbejde, der udføres på visse handelshøjskoler i forhold til at fremme VSA, men erkender, at disse skoler udgør et mindretal; opfordrer gruppen på højt plan og medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen og i givet fald med universiteter til at finde veje til mainstreaming af VSA, ansvarlig ledelse og ansvarligt medborgerskab i uddannelse og erhvervsuddannelse i forvaltning for alle fremtidige virksomhedsledere, for at det bliver en hjørnesten i strategisk virksomhedsledelse og for at fremme bevidstheden om bæredygtigt forbrug; mener, at dette kan omfatte børn, der deltager i kurser for unge iværksættere; opfordrer Kommissionen til at yde yderligere økonomisk støtte til almene og faglige uddannelsesprojekter vedrørende VSA under EU's program for livslang læring og programmet Aktive unge;

83. gentager, at VSA bør gælde for alle virksomheder, så der skabes fair og lige vilkår; påpeger imidlertid, at den måde, hvorpå udvindingsektorens virksomheder opererer i udviklingslandene, gør det nødvendigt at gå videre end en frivillig tilgang; understreger, at investeringer foretaget af olieindustrien i Nigeria er et godt eksempel på begrænsningerne ved VSA, som de gennemføres i øjeblikket, hvor virksomhederne har undladt at tage VSA-initiativer til at skabe bæredygtig virksomhedspraksis eller bidrage til deres værtsstaters udvikling; støtter kraftigt forslaget til retsakt om rapporteringskrav for det enkelte land baseret på standarderne i initiativet til fremme af åbenhed inden for udvindingindustrien (EITI) og rapportering om salg og fortjenester samt om skatter/afgifter og indtægter med henblik på at bremse korruption og forhindre skatteunddragelse; opfordrer desuden den europæiske udvindingindustri, som opererer i udviklingslande, til at foregå med et godt eksempel på social ansvarlighed og fremme af ordentligt arbejde;

84. opfordrer til menneskerettigheds- og forsyningskædestandarder for udvisning af rettidig omhu på EU-plan, som blandt andet skal opfylde de krav, der er fastsat i OECD's retningslinjer for passende omhu for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktområder og højrisikoområder og blandt andet behandle områder med et betydeligt potentiale for negativ eller positiv indvirkning på menneskerettighederne, såsom de globale eller lokale forsyningskæder, konflikt-mineraler, underentreprise, land grabbing og regioner med utilstrækkelige arbejdsmarkedsregler og arbejdstagerbeskyttelse

Onsdag den 6. februar 2013

eller med produktion af varer, der er farlige for miljø og sundhed; glæder sig over de programmer, der allerede er etableret af EU, navnlig retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT), programmer inden for skovbrug, og støtter private initiativer såsom gennemsigthedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI);

85. opfordrer Kommissionen til at tage yderligere initiativer med sigte på at frigive og styrke potentialet i VSA for at tackle klimaforandringer (ved at knytte det sammen med ressource- og energieffektivitet), f.eks. i de procedurer virksomhederne benytter til at indkøbe råvarer;

86. understreger, at EU-støtte til tredjelandes regeringer, således at de kan gennemføre sociallovgivning og miljølovgivning og samtidig have effektive tilsynsordninger, er et nødvendigt supplement til fremme af europæiske virksomheders VSA overalt i verden;

87. foreslår, at medlemsstaternes regeringer opfordrer EIB til at inddrage en VSA-klausul i sine aktiviteter;

88. opfordrer Kommissionen til at fremme VSA i multilaterale forummer ved at støtte et øget samarbejde mellem WTO og andre multilaterale forummer, der beskæftiger sig med VSA, f.eks. ILO og OECD;

89. henstiller, at der indføres et transnationalt system for retligt samarbejde mellem EU og tredjelande, der har undertegnet bilaterale handelsaftaler, for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse for ofre i tilfælde, hvor multinationale virksomheder eller deres umiddelbare datterselskaber overtræder social- eller miljølovgivningen eller ikke overholder VSA-forpligtelser, og for at støtte indførelsen af internationale retslige procedurer for om nødvendigt at sikre, at virksomheder lovovertrædelser straffes;

90. henstiller, at der foretages vurderinger af indvirkningerne på menneskerettighederne så tidligt som muligt i forsknings- og udviklingsfaserne for nye teknologier; henstiller, at sådanne vurderinger omfatter scenarieundersøgelser og overvejelser vedrørende fastlæggelse af standarder, der sikrer, at produkterne udformes, så de respekterer menneskerettighederne («Human Rights by Design»);

91. konstaterer, at VSA er en mekanisme, som arbejdsgiverne kan bruge til støtte for arbejdstagere og lokalsamfund i udviklingslandene, at respekt for VSA- og arbejdsstandarder kan sætte sådanne lande i stand til at drage fordel af øget international handel, og at VSA kan sikre en retfærdigere deling af udbytter, således at der skabes bæredygtig økonomisk og social velfærd og flere mennesker løftes ud af fattigdom, særlig i økonomiske krisetider;

92. opfordrer EU til aktivt at medvirke til at skabe større opmærksomhed om, i hvilken udstrækning virksomhederne gennem VSA kan yde et samfundsmæssigt bidrag på kultur-, uddannelses-, sports- og ungdomsområdet;

93. tilskynder medieselskaber til at medtage gennemsigtige journalistikstandarder i deres VSA-politikker, herunder garantier for kildebeskyttelse og rettighederne for informanter;

94. opfordrer Kommissionen til at sikre etablerede, velfungerende VSA-initiativer ved at indføre en VSA-test til vurdering af virkningen af kommende lovgivningsmæssige og administrative initiativer vedrørende VSA-foranstaltninger, og til at tage de relevante resultater i betragtning ved udformningen af forslag;

95. glæder sig for bæredygtighedens skyld over de forpligtelser, der pålægges markedsaktører, og opfordrer Kommissionen til at overvåge og evaluere VSA-initiativer;

o

o o

96. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 7. februar 2013

P7_TA(2013)0052

Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2013**Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Årlig vækstundersøgelse 2013 (2012/2256(INI))**

(2016/C 024/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og særlig artikel 9, artikel 151 og artikel 153, stk. 1, litra e),
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 28.—29. juni 2012,
 - der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136, sammenholdt med artikel 121, stk. 2,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2012 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2013« (COM (2012)0750),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48;
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0032/2013),
- A. der henviser til, at euroområdet som helhed oplever et økonomisk dobbeltdyk, der skyldes for stor gældssætning og finanskrisen;
- B. der henviser til, at krisen har haft katastrofale følger for millioner af europæere, hvilket fremgår af officielle statistikker om beskæftigelse: I EU har mere end otte millioner personer allerede mistet deres job siden 2008, mere end 25 millioner europæere er i øjeblikket arbejdsløse, hvoraf næsten 11 millioner har været arbejdsløse i over et år, arbejdsløshed rammer på nuværende tidspunkt næsten 10 millioner unge, og alene i det seneste år har to millioner personer mistet deres job;
- C. der henviser til, at den stive arbejdsmarkedsregulering i flere medlemsstater mangler den nødvendige fleksibilitet til effektivt at absorbere chok, såsom den nuværende krise; der henviser til, at den nuværende arbejdsmarkedslovgivning i uforholdsmæssig grad beskytter folk i arbejde og indvirker negativt på indslusning af unge på arbejdsmarkedet;
- D. der henviser til, at afvigelser i arbejdsløshedsprocenten medlemsstaterne imellem er øget drastisk;
- E. der henviser til, at det gennemsnitlige offentlige budgetunderskud for euroområdet kun udgjorde 0,7 % ved begyndelsen af krisen i 2007;
- F. der henviser til, at de lande, der nu oplever de største problemer, ved krisens start i 2007 havde oparbejdet uforholdsmæssigt store underskud på betalingsbalancens løbende poster;
- G. der henviser til, at det gennemsnitlige offentlige budgetunderskud for euroområdet toppede i 2009 med 6,3 %, og at tendensen siden da er blevet vendt med et gennemsnitligt offentligt budgetunderskud i 2010 på 6,2 %, i 2011 på 4,1 % og et yderligere fald i de første to kvartaler af 2012;
- H. der henviser til, at pålidelige tilsagn om vækstfremmende konsolidering er en forudsætning for, at der kan findes en holdbar løsning på situationen med en uforholdsmæssig stor gæld og et uforholdsmæssigt stort underskud i de fleste medlemsstater;

Torsdag den 7. februar 2013

- I. der henviser til, at krisen understreger det tvingende behov for at iværksætte eller afslutte afbalancerede, differentierede og bæredygtige væksthæmmende strukturreformer;
- J. der henviser til, at det indre marked er den vigtigste drivende kraft bag væksten i økonomien og beskæftigelsen i Europa, og til at en mere ambitiøs gennemførelse af tjenesteydelsesdirektivet kunne bidrage med skønnet yderligere 1,8 % af BNP; der henviser til, at EU under de nuværende økonomiske forhold ikke har råd til ikke at udnytte dette vækstpotentiale; der henviser til, at der derfor er tvingende nødvendigt at sikre omhyggelig omsætning, gennemførelse og håndhævelse af bestemmelserne om det indre marked, så vi kan nyde godt af dette hidtil uudnyttede og umiddelbart opnåelige potentiale;
- K. der henviser til, at uholdbare underskud har negative konsekvenser for den samlede økonomisk situation; der endvidere henviser til, at den finanspolitiske og makroøkonomiske disciplin og samordningen skal opretholdes strengt for at forhindre samlede underskud og gældsniveauer af den slags, man har set i Europa i det seneste årti, da disse har en ødelæggende virkning såvel for en bæredygtig vækst og finansiell stabilitet som for beskæftigelsen i flere medlemsstater;
- L. der henviser til, at denne strategi med finanspolitisk stramning tager sigte på at holde væksten i de offentlige udgifter under udviklingen i BNP-væksten på mellemlang sigt;
- M. der henviser til, at Europas fremtidige økonomiske velstand er dybt afhængig af dets evne til at udnytte arbejdsressourcerne fuldt ud, herunder en øget deltagelse af kvinder og unge på arbejdsmarkedet;
- N. der henviser til, at gradvis og smidig finanspolitisk konsolidering er at foretrække frem for at rette op på den manglende balance i de offentlige finanser for hurtigt og for pludseligt, men at nogle medlemsstaters økonomiske situation ikke giver andre muligheder for at genvinde adgangen til markedet og opnå et afkast af investeringerne;
- O. der henviser til, at HIPC-satserne udviser betydelige forskelle i hele ØMU-området;
- P. der henviser til, at konsolideringsforanstaltningerne i flere medlemsstaterne har nået et hidtil uset omfang;
- Q. der henviser til, at markederne for eurostatsobligationer fortsat er trykket på trods af medlemsstaternes reform- og konsolideringsindsats, hvilket afspejler sig i et stort rentedifferentiale og renteudsving; der henviser til, at den umiddelbare udløser og hovedårsagen til det aldrig før sete differentiale var finansmarkedernes bekymring over soliditeten af de offentlige og private finanser i en række medlemsstater;
- R. der henviser til, at forskelle i konkurrenceevnen inden for euro-området har indflydelse på renteforskellene for statsobligationer;
- S. der henviser til, at høje rentesatser på statsobligationer fra visse euro-medlemsstater delvis skyldes manglende tiltro til deres evne til at gennemføre strukturreformer;
- T. der henviser til, at det ikke er lykkedes for euroområdet at udnytte det generelle fald i de offentlige rentesatser i euroens første 10 år til at mindske forskelle i konkurrenceevne, hvilket bl.a. har givet udslag i vedvarende store underskud på betalingsbalancens løbende poster og hastigt stigende lønudgifter i visse medlemsstater;
- U. der henviser til, at de nuværende tilpasninger i visse lande ville være politisk, økonomisk og socialt mindre vanskelige, hvis det positive økonomiske klima i euroens første 10 år var blevet benyttet til tilpasning;
- V. der henviser til, at långivningen til den private sektor, som er afgørende for finansieringen af realøkonomien, stadig er svag, og til at de private kreditstrømme flyder trægt i visse medlemsstater på trods af de forskellige likviditetsprogrammer, som Den Europæiske Centralbank har gennemført;

Torsdag den 7. februar 2013

- W. der henviser til, at små og mellemstore virksomheder (SMV) udgør motoren i europæisk økonomi, og at medlemsstaterne bør støtte dem ved at lette den administrative byrde, de bærer;
- X. der henviser til, at det er nødvendigt, at tilpasningen opfattes som troværdig, hvis investeringsstrømmene skal vende;
- Y. der henviser til, at skatteydernes bidragskapacitet er under stort pres i flere medlemsstater; der henviser til, at den sorte økonomi i Europa anslås at udgøre 22,1 % af de samlede økonomiske aktiviteter, og det deraf følgende tab af skatteindtægter anslås at udgøre omtrent en billion EUR hvert år; der henviser til, at enkle, forudsigelige og lave skattesystemer ville forbedre overholdelsen af skattereglerne;
- Z. der henviser til, at den årlige vækstundersøgelse 2013 sigter mod at fastlægge økonomiske prioriteringer for 2013;
- AA. der henviser til, at væksthæmmende finanspolitisk konsolidering bør udvikles sideløbende med væksthæmmende strukturreformer samt solidaritet og demokrati i de enkelte medlemsstater;
- AB. der henviser til, at det indre marked er EU's hovedmotor for vækst og job i kraft af stordriftsfordele og større konkurrence, men at medlemsstaterne tøver med gennemførelsen af lovgivningen om det indre marked, herunder navnlig tjenesteydelsesdirektivet;
- AC. der henviser til, at det er nødvendigt, at de enkelte medlemsstater skaber national samling omkring en reformstrategi, således at denne forstås af og vinder tilslutning fra befolkningen og forskellige økonomiske aktører, hvorved man undgår splittelse, modstand og aktioner baseret på kortsigtet egeninteresse, som truer opfyldelsen af de fastsatte mål;
- AD. der henviser til, at en konkurrencepolitik baseret på principperne om åbne markeder og ensartede spilleregler inden for alle sektorer er en forudsætning for, at det indre marked kan fungere uhindret;
1. glæder sig over ånden i den årlige vækstundersøgelse 2013, som Kommissionen har offentliggjort; mener, at det er en passende opfølgning på det europæiske semester 2012 i almindelighed og den årlige vækstundersøgelse 2012 i særdeleshed; glæder sig navnlig over den øgede klarhed i de landespecifikke strategier, som Kommissionen har indført ved at prioritere fremskridt i euroområdet samt fremskridt i strukturel henseende frem for nominel værdi;
2. glæder sig over anerkendelsen i den årlige vækstundersøgelse 2013 af, at det er nødvendigt at fremme bæredygtig vækst og grønne sektorer og aktiviteter med høj beskæftigelse for at overvinde krisen, men understreger, at de løsninger, der specifikt er rettet mod den nuværende statsgælds- og finanskrise, nemlig de nødvendige strukturreformer, bør gå hånd i hånd med væksthæmmende foranstaltninger for at forbedre europæisk økonomis konkurrenceevne på lang sigt og genoprette tilliden;
3. er enig med Kommissionen i, at vækstvenlig finanspolitisk konsolidering er nødvendig for at overvinde krisen; minder om, at hovedelementet i forholdet mellem vækst og konsolidering er konsolideringens sammensætning; understreger i denne forbindelse, at et passende mix af foranstaltninger på udgifts- og indtægtssiden er kontekstafhængig, men at konsolideringer, der snarere er baseret på at beskære udgifterne end på at øge indtægterne, normalt er mere holdbare og væksthæmmende på mellemlang sigt, men mere recessive på kort sigt;
4. glæder sig over de foreslåede bestemmelser i dobbelpakken vedrørende en mere kvalitativ overvågning og vurdering af de offentlige finanser samt cost-benefit-vurderinger af de offentlige investeringer;
5. glæder sig over de foreslåede bestemmelser i dobbelpakken om en styrkelse af den økonomiske dialog og de nationale parlaments og Europa-Parlamentets overordnede kontrol med semesterprocessen;
6. beklager den manglende gennemførelse i medlemsstaterne af politikker og foranstaltninger, som er vedtaget på EU-plan, hvilket forhindrer, at det fulde potentiale af de vedtagne foranstaltninger frigøres;
7. opfordrer Kommissionen til at være bevidst om sin politik og tilpasse det efter en samlet cost-benefit-analyse af de politikker, der gennemføres i hele EU, og til eventuelt at revidere og yderligere klarlægge sine politiske henstillinger for næste år, som er indeholdt i dens AGS;

Torsdag den 7. februar 2013

8. opfordrer medlemsstaterne til at korrigere uforholdsmæssigt store underskud inden for de frister, der er fastsat af Rådet, erindrer om, at der er mulighed for en vis fleksibilitet i 6-pakken;
9. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre deres interne finanspolitiske rammer med henblik på at fremme effektive og bæredygtige finanspolitikker;
10. understreger, at medlemsstaterne bør forfølge differentierede strategier i forhold til deres budgetsituationer, og insisterer på, at medlemsstaterne skal holde væksten i deres offentlige udgifter under udviklingen i BNP-væksten på mellemlang sigt;
11. glæder sig over anerkendelsen af den rolle, som det indre marked spiller, og nødvendigheden af at tackle de mange barrierer, der stadig findes inden for servicesektoren; minder om, at der stadig er meget at gøre før der kan opnås et virkeligt indre marked;
12. opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med situationen i medlemsstaterne på baggrund af den alvorlige lavkonjunktur, som anført i den reviderede stabilitets-og vækstpagt;
13. opfordrer Kommissionen og Rådet til at balancere produktive private og offentlige investeringsbehov med finanspolitiske konsolideringsmål ved nøje at evaluere vækstfremmende investeringsprogrammer i sin vurdering af stabilitets-og konvergensprogrammer under fuld overholdelse af bestemmelserne i EU-retten; mener, at vækstfremmende finanspolitisk konsolidering samtidig kan bringe de offentlige finanser på en bæredygtig vej og genskabe investorernes tillid;
14. ser i den forbindelse frem til Kommissionens rapport om kvaliteten af de offentlige udgifter og nyvurderingen af mulighederne for tiltag i EU-regi vedrørende investeringsprogrammernes egnethed;
15. opfordrer Kommissionen til omgående at udarbejde en plan, som vil sikre, at elementer vedrørende finanspolitisk disciplin følges op med konkrete forslag om vækst og arbejdspladser og tilskynde til private investeringer, som skaber vækst, solidaritet mellem medlemsstaterne og demokratisk legitimitet, og de nødvendige strukturreformer, bl.a. for at reducere ungdomsarbejdsløsheden ved bedre at matche de unges kvalifikationer til arbejdsmarkedets behov, bekæmpe segmenteringen af arbejdsmarkedet, forbedre bæredygtigheden af pensionsordningerne, øge effektiviteten af skattesystemerne, øge konkurrencen på de relevante områder af servicesektoren, lette adgangen til kredit, mindske bureaukratiet, fjerne unødvendige lag af regeringen og bekæmpe skatteunddragelser; glæder sig over den øgede demokratiske legitimitet i forbindelse med det europæiske semester; minder imidlertid om nødvendigheden af yderligere at styrke demokratiske legitimitet i forbindelse med det europæiske semester;
16. opfordrer Kommissionen og Rådet til løbende og i tilstrækkelig grad at finjustere og yderligere forbedre kvaliteten af, de nationale særtræk i og tilstrækkeligheden af de landespecifikke henstillinger;
17. gentager, at Rådet for at bevare troværdigheden af den årlige vækstundersøgelse og hele semesterprocessen skal give en begrundelse, hvis det afviser at følge Kommissionens henstillinger, som er baseret på den årlige vækstundersøgelse; glæder sig over »følg eller forklar«-tilgangen, som blev indført ved den såkaldte 6-pakke vedrørende landespecifikke henstillinger, i henhold til hvilken Rådet er offentligt ansvarlig for alle ændringer, det foretager i Kommissionens forslag; mener, at denne tilgang bør styrkes i praksis;
18. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at investeringerne i forskning, udvikling og innovation intensiveres og strømlines, og at den offentlige og private sektor i Europa hurtigt omdanner resultaterne til en konkurrencefordel og øget produktivitet;
19. opfordrer Kommissionen og Rådet til at intensivere bestræbelserne på at reducere afhængigheden af import af energi og råvarer med henblik på at skabe et miljømæssigt, økonomisk og socialt mere bæredygtigt Europa;
20. opfordrer medlemsstaterne til omgående at blive enige om en udvidet flerårig finansiel ramme (FFR) for at sikre, at dens rolle som kilde til stærkt påkrævede langsigtede investeringer i bæredygtige vækstfremmende og grønne sektorer og aktiviteter med høj beskæftigelse styrkes; understreger betydningen af strukturen i EU-budgetterne, som skal fremme investeringer i værdiskabende områder;

Torsdag den 7. februar 2013

21. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en holistisk tilgang til håndtering af bæredygtig vækst i retning af EU 2020-målene, som skal omfatte endelig gennemførelse af det indre marked, øget konkurrence, en reel europæisk industripolitik, en robust og tilstrækkeligt målrettet samhørighedspolitik og garanti for, at Europa vil sætte hele sin styrke og indflydelse ind i de eksterne handelsforbindelser; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at udnytte vækstkilderne i forbindelse med tiltrækning af FDI [udenlandske direkte investeringer] og samhandelen med tredjelande, bl.a. gennem en uddybning og udvidelse af de økonomiske forbindelser på tværs af Atlanterhavet; understreger, en sådan dagsorden bør omfatte de relaterede mål om fornyelse og åbning af det transatlantiske marked, styrke de grundlæggende regler for den internationale økonomiske orden, og udvide det regelbaserede multilaterale system til at omfatte nye medlemmer og nye økonomiske muligheder; opfordrer endvidere Kommissionen til at fremskynde afslutningen på de igangværende forhandlinger om frihandelsaftaler;

22. glæder sig over anerkendelsen af den rolle, som det indre marked spiller, og nødvendigheden af at tackle de mange barrierer, der stadig findes inden for servicesektoren; minder om, at der stadig er meget at gøre før der kan opnås et virkeligt indre marked; opfordrer Kommissionen til at lægge mere pres på for at få gennemført lovgivningen om det indre marked; opfordrer medlemsstaterne til i fuld udstrækning at gennemføre lovgivningen om det indre marked, herunder navnlig tjenesteydelsesdirektivet;

23. glæder sig over den første rapport om status over integreringen på det indre marked for 2013, som ledsager og supplerer den årlige vækstundersøgelse; understreger, at det indre marked spiller en central rolle i genoprettelsen af konkurrenceevnen i EU og dermed virker som løftestang for den økonomisk vækst og beskæftigelsen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i tilstrækkelig grad at rette op på mangler i de landespecifikke henstillinger i den forbindelse og styrke den løbende og regelmæssig evaluering af gennemførelsen og håndhævelsen af det indre marked bestemmelser med henblik på at skabe en bedre økonomisk vækst;

24. er bekymret over, at mange medlemsstater sakker bagud med hensyn til produktivitet; understreger strukturreformens rolle for løsningen af dette problem; opfordrer Kommissionen til i sin næste årlige vækstundersøgelse at redegøre for tilsynet med udviklingen i kapital- og ressourceproduktiviteten;

25. understreger, at en streng håndhævelse af EU's konkurrencepolitik baseret på principperne om åbne markeder og ensartede spilleregler i alle sektorer er et centralt element i et velfungerende indre marked og en forudsætning for skabelsen af bæredygtige og videnbaserede arbejdspladser;

26. understreger, at der er behov for en målrettet indsats fra medlemsstaternes side for at konsolidere de offentlige finanser i et hensigtsmæssigt tempo hvilket udelukkende kan fungere, såfremt de uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer mindskes; henviser til, at disse målsætninger kun kan virkeliggøres samtidig gennem vækst i hele euroområdet;

27. henviser til tilføjelsen af en ny indikator på resultattavlen for makroøkonomiske balancer vedrørende den finansielle sektor; beklager, at Kommissionen ikke har overholdt proceduren i forordning (EU) nr. 1176/2011, hvorefter »Kommissionen bør arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet og Rådet ved udarbejdelsen af resultattavlen og sættet af makroøkonomiske og makrofinansielle indikatorer for medlemsstaterne«, og mere specifikt i henhold til hvilken Kommissionen skal »fremlægge forslag til kommentarer til de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om planerne om at etablere og tilpasse de indikatorer og tærskler«;

28. minder Kommissionen om, at det er af altafgørende betydning at respektere den procedure, der er foreskrevet i forordning (EU) nr. 1176/2011, hvis der skal opbygges en interinstitutionel tillid og en økonomisk dialog af høj kvalitet;

29. opfordrer Kommissionen og Rådet til at handle grundigt og hurtigt for at give vækst- og beskæftigelsespagten, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 28.—29. juni 2012, et reelt indhold og gøre den effektiv;

30. opfordrer til hurtig vedtagelse af den såkaldte dobbeltpakke;

31. henviser til ikrafttrædelsen af traktaten om stabilitet, samordning og styring (den finanspolitiske aftale); vurderer, at den finanspolitiske aftale skal omsættes i sekundær EU-lovgivning så hurtigt som muligt på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse og i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

Torsdag den 7. februar 2013

32. glæder sig over Kommissionens »handlingsplan for at styrke kampen mod skattesvig og skatteunddragelse«, anbefalingerne om »foranstaltninger med henblik på at tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandards for god forvaltningspraksis på skatteområdet« og anbefalingerne om »aggressiv skatteplanlægning«, som Kommissionen vedtog den 6. december 2012; støtter den proaktive holdning, som Kommissionen og især kommissionsmedlemmet med ansvar for beskatning, told, bekæmpelse af svig, revision og statistik har indtaget; opfordrer medlemsstaterne til at følge op på kommissionens anbefalinger og til omgående og samordnet at gribe ind over for skattely og aggressiv skatteplanlægning og dermed sikre en mere retfærdig fordeling af den finanspolitiske indsats og øget medlemsstaternes indtægter;

33. finder det positivt, at »alle medlemsstaterne [endelig] erkender betydningen af at tage effektive skridt til at bekæmpe skatteunddragelse og skattesvig, også i en tid med budgetmæssige begrænsninger og økonomisk krise«, således som det hedder i konklusionerne fra samlingen i Rådet (økonomi og finans) den 13. november 2012;

34. minder om, at formålet med den fælles lovgivning vedrørende medlemsstaternes finanspolitiske rammer er at sikre, at medlemsstaterne fortsat overholder de i fællesskab fastsatte regler og ikke at præcisere en medlemsstats politiske valg;

35. opfordrer Kommissionen til at give fremmøde i de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet for at præsentere AGS i begyndelsen af november hvert år, startende 4.—5. november 2013, således at der bliver tilstrækkelig tid til, at Parlamentet kan fremlægge sine synspunkter i det efterfølgende europæiske semester;

36. beklager, at Kommissionen i sin meddelelse »Årlig vækstundersøgelse 2013« (COM(2012)0750) ikke ordentligt behandlede EU-budgettets rolle i processen med det europæiske semester; beklager især, at Kommissionen foreslog centrale prioriteter, men ikke forelagde faktuelle og konkrete oplysninger om, hvordan EU-budgettet rent faktisk kan spille en udløsende, befordrende, synergetisk og supplerende rolle i forbindelse med lokale, regionale og nationale politikker og investeringer, der er sat i gang for at gennemføre disse prioriteter;

37. er overbevist om, at finansiering på EU-niveau kan skabe besparelser for alle medlemsstaternes budgetter, og at dette bør understreges; mener, at EU-budgettet har en afgørende rolle at spille for at stimulere væksten, øge jobskabelsen og med held mindske makroøkonomiske ubalancer i Unionen samt grundlæggende også for opfyldelsen af EU 2020-målene; beklager endnu engang, at Kommissionen ikke behandlede dette spørgsmål i sin meddelelse om den årlige vækstundersøgelse;

38. anerkender Kommissionens vurdering af, at de gælds niveauer, som offentlige og private investorer har oparbejdet, begrænser omfanget af nye aktiviteter og investeringer i medlemsstaterne; opfordrer imidlertid medlemsstaterne til hverken at betragte deres nationale BNI-bidrag til EU-budgettet som en justeringsvariabel i deres konsolideringsbestræbelser eller at søge kunstigt at reducere omfanget af EU-budgettets vækstfremmende udgifter i modstrid med de politiske forpligtelser, de har indgået på højeste niveau; er dog fuldstændig klar over den økonomiske spænding mellem behovet for at konsolidere offentlige finanser på kort sigt og en potentiel stigning for visse medlemsstater i deres BNI-baserede bidrag forårsaget af en stigning i niveauet for betalinger i EU-budgettet; gentager derfor sine kraftige opfordringer til reform af finansieringsordningerne for EU-budgettet — som skal aftales inden for rammerne af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 — ved at reducere andelen af medlemsstaternes BNI-baserede bidrag til EU-budgettet til 40 % inden 2020, hvorved der bidrages til deres konsolideringsbestræbelser ⁽¹⁾;

39. minder om, at det europæiske budget primært er et investeringsbudget, idet 94 % af det samlede budget geninvesteres i medlemsstaterne;

40. anmoder Kommissionen om at forelægge ajourførte oplysninger om medlemsstaternes aktuelle tiltag til at omprogrammere og fremskynde anvendelsen af EU's struktur- og samhørighedsfonde for at støtte væksten og den sociale samhørighed, navnlig for SMV'er, og for at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0245.

Torsdag den 7. februar 2013

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

P7_TA(2013)0053

Det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2013

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: beskæftigelse og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse for 2013 (2012/2257(INI))

(2016/C 024/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 9, 151 og 153 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 145, 148, 152 og artikel 153, stk. 5, i TEUF;
- der henviser til artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2012 om den årlige vækstundersøgelse for 2013 (COM(2012)0750) og udkastet til den fælles rapport om beskæftigelsen i bilaget hertil,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2011 om den årlige vækstundersøgelse for 2012 (COM(2011)0815) og udkastet til den fælles rapport om beskæftigelsen i bilaget hertil;
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2012 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Gennemførelse af prioriteterne for 2012 ⁽¹⁾;
- der henviser til sin beslutning af 1. december 2011 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til sin holdning af 8. september 2010 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker: Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0408.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0542.

⁽³⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 116.

⁽⁴⁾ EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46.

Torsdag den 7. februar 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. april 2012 om et opsving med høj beskæftigelse (COM(2012)0173),
- der henviser til mundtlig forespørgsel O-000120/2012 til Kommissionen og den tilhørende beslutning af 14. juni 2012 om »Et opsving med høj beskæftigelse«⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2010 »En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse«, (COM(2010)0682)⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2011 om en dagsorden for nye kvalifikationer og job⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 med titlen »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed«, (COM(2010)0758),
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2008/867/EF af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om initiativet »Muligheder for Unge« (COM(2011)0933),
- der henviser til mundtlig forespørgsel B7-0113/2012 til Kommissionen og den tilhørende beslutning af 24. maj 2012 om initiativet »Muligheder for unge«⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. september 2010 »Unge på vej: Et initiativ om udnyttelse af unges muligheder for at fremme en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Den Europæiske Union« (COM(2010)0477),
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om Unge på vej: en ramme for forbedring af undervisnings- og uddannelsessystemerne i Europa⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om fremme af de unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status for praktikanter og praktik- og lærlingeordninger⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om udvikling af jobpotentialet i en ny, bæredygtig økonomi⁽⁹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om en social investeringspagt — som svar på krisen⁽¹¹⁾,
- der henviser til den europæiske ligestillingspagt (2011-2020), vedtaget af Rådet den 7. marts 2011,
- der henviser til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, Unice og CEEP⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0260.

⁽²⁾ Se berigtigelse af 26. november 2010.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0466.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0495.

⁽⁵⁾ EUT L 307 af 18.11.2008, s. 11.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0224.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0230.

⁽⁸⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 29.

⁽⁹⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 6.

⁽¹⁰⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0419.

⁽¹²⁾ EFT L 175 af 10.7.1999, s. 43.

Torsdag den 7. februar 2013

- der henviser til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0024/2013),
- A. der henviser til, at krisen har vidtrækkende beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser, og at disse nu forstærkes af virkningen af den finanspolitiske konsolidering, der foregår i visse lande som reaktion på statsgældskrisen, og af en stram pengepolitik i euroområdet, som står i modsætning til den, der føres af andre store økonomiske regioner, og ikke kan yde et effektivt modsvaret til statsgældskrisen og fremme væksten; der henviser til, at krisen har negative konsekvenser for kvaliteten og kvantiteten af sociale investeringer i Europa; der henviser til, at euroområdet befinder sig i recession, og at EU i øjeblikket er den eneste større region i verden med stigende arbejdsløshed;
- B. der henviser til, at beskæftigelsessituationen er forværret i 2012, og at prognoserne for 2013 er pessimistiske; der henviser til, at segmenteringen af arbejdsmarkedet fortsat stiger, at langtidsledigheden har nået et alarmerende niveau, at fattigdom blandt personer i arbejde fortsat er et stort problem, at husholdningernes gennemsnitlige indkomst er faldende i mange medlemsstater, og at der er indikatorer, der viser en tendens til større og mere alvorlige former for fattigdom og social udstødelse, herunder fattigdom blandt personer i arbejde og stigende social polarisering i mange medlemsstater;
- C. der henviser til, at arbejdsløsheden er steget markant siden 2008 og er nået op på 25 mio. arbejdsløse i EU, svarende til 10,5 % af den erhvervsaktive befolkning, der henviser til, at antallet af arbejdsløse alene i de seneste 12 måneder er steget med 2 mio.; der henviser til, at faldet i beskæftigelsen har været større i de lande, som har gennemført en mere omfattende finanspolitisk konsolidering;
- D. der henviser til, at arbejdsmarkedssituationen er særlig kritisk for unge, uafhængigt af uddannelsesniveau, som ofte ender med usikre ansættelseskontrakter og i ulønnet praktik; der henviser til, at den vanskelige situation for de unge til dels skyldes mismatch mellem deres erhvervede kvalifikationer og arbejdsmarkedets efterspørgsel, begrænset geografisk mobilitet, kortvarig skolegang uden kompetencegivende eksamen, mangel på relevante kvalifikationer og erhvervs-erfaring, usikre ansættelsesvilkår, begrænsede uddannelsesmuligheder og ineffektive aktive arbejdsmarkedspolitikker;
- E. der henviser til, at mere end en ud af fem unge i EU er arbejdsløse (22,8 %), og at der er en ungdomsarbejdsløshed på over 50 % i visse medlemsstater; der henviser til, at mere end 7 mio. europæere under 25 år ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse (NEET); der henviser til, at disse tal til stadighed er stigende, og at der er risiko for en tabt generation; der henviser til, at udgifterne til unge, der ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse (NEET), anslås at beløbe sig til 153 mia. EUR i EU;
- F. der henviser til, at Kommissionen efter Det Europæiske Råds møde den 30. januar 2012 som en del af dens initiativ »Muligheder for unge« opfordrede medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre omfattende initiativer for beskæftigelse, uddannelse og færdigheder til unge og til at udvikle jobplaner for unge inden for deres nationale reformprogrammer; der dog henviser til, at disse initiativer i de fleste medlemsstater endnu ikke er blevet fremlagt;
- G. der henviser til, at de personer, der nærmer sig pensionsalderen, langtidsledige, tredjelandstatsborgere og lavtuddannede arbejdstagere også er dem, der er hårdest ramt af krisen;
- H. der henviser til, at de nødvendige reformer bør gennemføres for at garantere pensionssystemernes holdbarhed; der henviser til, at det i denne forbindelse er muligt at hæve den faktiske pensionsalder uden at sætte den obligatoriske pensionsalder op ved at reducere antallet af personer, som forlader arbejdsmarkedet tidligt; der henviser til, at pensionssystemreformer for at sikre en vellykket forhøjelse af den faktiske pensionsalder skal ledsages af politikker til

⁽¹⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 9.

Torsdag den 7. februar 2013

fremme af beskæftigelsesmuligheder for ældre arbejdstagere og deres adgang til livslang læring, og der skal indføres skattepolitiske incitamentter til at blive længere på arbejdsmarkedet og støtte til aktiv og sund aldring;

- I. der henviser til, at langtidsledigheden i andet kvartal af 2012 nåede alarmerende højder, og at der ifølge tallene var 11,1 mio. arbejdsløse europæere, der havde været arbejdsløse i mere end 12 måneder svarende til 4,6 % af den erhvervsaktive befolkning; der henviser til, at sandsynligheden for, at en arbejdsløs finder et job, er faldet i de fleste medlemsstater, især i lande, der har gennemført betydelige finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger;
- J. der henviser til, at ca. 120 mio. mennesker er truet af social udstødelse i EU-27, fordi de er i en forværret risiko for fattigdom, er alvorligt materielt dårligt stillede eller bor i husstande med meget lav arbejdsmarkedsdeltagelse;
- K. der henviser til, at udgifterne til social beskyttelse er faldet i næsten alle medlemsstater; der henviser til, at Udvalget for Social Beskyttelse advarer om et stigende antal mennesker, der risikerer fattigdom, børnefattigdom, alvorlige materielle afsavn og social udstødelse på grund af de finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger;
- L. der henviser til, at økonomisk genopretning, finanspolitisk konsolidering, velfærdsstatens overlevelse og holdbare offentlige finanser på langt sigt kræver vækst og et højt beskæftigelsesniveau;
- M. der henviser til, at målrettede sociale investeringer bør udgøre en vigtig rolle i medlemsstaternes svar på krisen, da de er nøglen til at nå de beskæftigelsesmæssige, sociale og uddannelsesmæssige mål i Europa 2020-strategien;
- N. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 30. januar 2012 erklærede, at der kun kommer »gang i væksten og beskæftigelsen igen, hvis vi følger en konsekvent og bredt baseret tilgang, der kombinerer en intelligent finanspolitisk konsolidering, som fastholder investeringer i fremtidig vækst, med sunde makroøkonomiske politikker og en aktiv beskæftigelsesstrategi«;
- O. der henviser til, at den finanspolitiske konsolidering skal fortsættes på grund af de høje gælds niveauer og de langsigtede udfordringer for de offentlige finanser, men med tilstrækkelig hensyntagen til, at det skal være et mål på mellemlangt til lang sigt; der henviser til, at finanspolitisk konsolidering kan få negative virkninger for vækst og beskæftigelse på kort sigt, især i lande i recession eller med marginale vækstrater, og dermed svække det fremtidige vækst- og jobskabelsespotentiale; der henviser til, at finanspolitisk konsolidering derfor skal forvaltes på en vækstvenlig måde, så den ikke skader økonomiens vækstpotentiale eller dens sociale struktur;
- P. der henviser til, at spændingerne på finansmarkederne stadig er høje, og at ubalancerne mellem medlemsstaterne i adgangen til finansiering fortsat er fremherskende; der henviser til, at høje risikopræmier urimeligt øger statsgældsbyrderne, hvilket kræver større finanspolitisk konsolidering, som forværrer krisen og dermed hindrer vækst og jobskabelse;
- Q. der henviser til, at EU ikke lever op til næsten nogen af Europa 2020-målsætningerne, og at medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at opfylde Europa 2020-målsætningerne på trods af den presserende situation har været skuffende, og at de tilsagn, der er givet i de nationale reformprogrammer for 2012, er utilstrækkelige til at opfylde de fleste af de mål, der er opstillet på EU-plan;
- R. der henviser til, at investering i almen og faglig uddannelse, forskning og innovation — områder, som er afgørende for økonomisk vækst og jobskabelse — stadig er lavere i EU end hos vores primære økonomiske partnere og konkurrenter andre steder i verden; der henviser til, at produktive investeringer på disse områder er afgørende for en bæredygtig udgang på krisen, men også til konsolidering af EU's økonomi baseret på konkurrenceevne og produktivitet;
- S. der henviser til, at kønsaspektet er af afgørende betydning for at nå de overordnede EU 2020-mål, idet kvinderne udgør den største hidtil uudnyttede reserve af arbejdskraft; der henviser til, at kvinderne udgør flertallet af de personer, der lever i fattigdom i EU; der henviser til, at nedskæringer i offentlige tjenester som f.eks. børnepasning og anden pleje af

Torsdag den 7. februar 2013

omsorgskrævende personer vil have en negativ indflydelse på kvinderne og dermed på deres evne til at deltage på arbejdsmarkedet; der henviser til, at der derfor er brug for særlig opmærksomhed på integrering af kønsaspektet og særlige politikker for kvinder i hele processen med det europæiske semester; der henviser til behovet for at tilpasse kvinders lovbestemte pensionsalder til mændenes;

- T. der henviser til, at der er brug for at sikre en større grad af samspil mellem beskæftigelsespolitik, socialpolitik og økonomisk politik i forbindelse med det europæiske semester som fastsat i artikel 121 og artikel 148 i TEUF;
- U. der henviser til, at det er væsentligt at fremme demokratisk ansvarliggørelse, ejerskab og legitimitet hos alle aktører, der deltager i det europæiske semester; der henviser til, at en væsentlig del af dette består i passende inddragelse af Europa-Parlamentet;
- V. der henviser til, at de nationale parlamenter er repræsentanter og garanter for borgernes erhvervede og delegerede rettigheder; der henviser til, at indførelsen af det europæiske semester bør ske med fuld respekt for de nationale parlameters beføjelser;

Nøglebudskaber op til Det Europæiske Råds forårsmøde

1. opfordrer indtrængende Det Europæiske Råd til at sikre, at nedenstående budskaber indgår i dets politiske retningslinjer for det europæiske semester 2013, og giver sin formand mandat til at forsvare denne holdning under det Det Europæiske Råds forårsmøde den 14.—15. marts 2013; henviser navnlig til de specifikke henstillinger, der skal vedtages af Det Europæiske Råd i dets politiske retningslinjer, og som er vedføjet denne beslutning;
2. beklager, at de prioriteringer, der blev identificeret i forbindelse med det europæiske semester sidste år, navnlig dem, der vedrører jobskabelse, jobkvalitet og bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse, ikke har givet de forventede resultater;
3. påpeger, at den økonomiske situation og de sociale konsekvenser af krisen er yderligere forværret det seneste år, og understreger derfor, hvor vigtigt det er at skærpe medlemsstaternes tilsagn om at følge de politiske retningslinjer for 2013, navnlig på det beskæftigelses- og socialpolitiske område;

I. Europa 2020-målsætningerne

4. opfordrer Det Europæiske Råd til at sikre, at de årlige politiske retningslinjer, der fastlægges på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, fuldt ud er rettet mod at opfylde alle målsætningerne i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst; beklager, at der ikke var medtaget en statusrapport om Europa 2020-strategien i den årlige vækstundersøgelse for 2013, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge denne rapport i god tid inden Det Europæiske Råds forårsmøde;
5. beklager, at de politiske retningslinjer for 2012 og gennemførelsen af dem ikke har været tilstrækkelig effektiv, for så vidt angår opnåelse af de politiske mål, der er fastlagt i Europa 2020-strategien; beklager, at nogle medlemsstater bevæger sig længere væk fra 2020-målsætningerne;
6. beklager, at de fastlagte forpligtelser i de nationale reformprogrammer for 2012 ikke er tilstrækkelige til at nå de fleste af målene på EU-plan; understreger sin bekymring over, at de nuværende nationale mål ikke er tilstrækkelige til at opfylde de overordnede Europa 2020-målsætninger for beskæftigelse, uddannelse og bekæmpelse af fattigdom;
7. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage de nødvendige forpligtelser i de nationale reformprogrammer for 2013 for at nå Europa 2020-målsætningerne;
8. opfordrer Det Europæiske Råd til i sine politiske retningslinjer at sikre, at der afsættes tilstrækkelige EU-midler til opfyldelsen af Europa 2020-målsætningerne; tilskynder medlemsstaterne til at øremærke midlerne mere effektivt med henblik på at opfylde Europa 2020-strategiens målsætninger;

Torsdag den 7. februar 2013

II. Jobskabelse gennem strukturreformer og vækstorienterede investeringer

9. beklager, at de fleste medlemsstater sidste år ikke overholdt deres tilsagn om at indsende en national beskæftigelsesplan som led i deres nationale reformprogrammer for 2012; opfordrer medlemsstaterne til at efterleve deres tilsagn i 2013; understreger, at de nationale beskæftigelsesplaner bør indeholde omfattende foranstaltninger til jobskabelse og grøn beskæftigelse, en sammenhæng mellem beskæftigelsespolitikker og finansielle instrumenter, arbejdsmarkedsreformer, en klar tidsplan for gennemførelse af den flerårige reformdagsorden i løbet af de næste 12 måneder samt en angivelse af både de områder og regioner, der mangler eller har overskydende specialisering;

10. beklager, at Kommissionen ikke har gjort de nationale beskæftigelsesplaner obligatoriske, og opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med udarbejdelsen af dem hvert år i forbindelse med det europæiske semester;

11. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, der kan fremme jobskabelsen, f.eks. reformer af beskatningen af arbejde, der indeholder beskæftigelsesincitamenter, fremmer og støtter reel og frivillig selvstændig virksomhed og opstart af ny virksomhed, forbedrer rammerne for at drive virksomhed, letter adgangen til finansiering for SMV'er, omdanner uformelt eller sort arbejde til rigtige job, om nødvendigt reformere arbejdsmarkedet, så de bliver mere fleksible, dynamiske, konkurrencedygtige og inkluderende, og samtidig garantere en passende sikkerhed for arbejdstagerne, give arbejdsgiverne og arbejdstagerne færdigheder og instrumenter, der sætter dem i stand til at tilpasse sig arbejdsmarkedets ændrede behov, modernisere systemer for lønfastsættelse — med aktiv deltagelse af arbejdsmarkedets parter inden for rammerne af den sociale dialog, samtidig med at de forskelligartede modeller for arbejdsmarkedsrelationer på nationalt plan respekteres — så lønniveauet afpasses efter produktivitetsudviklingen inden for rammerne af lønninger, der garanterer et anstændigt liv, og udnytte det større beskæftigelsespotentiale i sektorer som den grønne økonomi, sundheds- og socialektoren og ikt-sektoren til at skabe bæredygtig beskæftigelse af høj kvalitet;

III. Ungdomsbeskæftigelse

12. opfordrer Det Europæiske Råd til at gøre ungdomsarbejdsløshed til en prioritet i de politiske retningslinjer for 2013;

13. opfordrer medlemsstaterne til at træffe afgørende foranstaltninger til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed, herunder målrettede aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, foranstaltninger til at afhjælpe kvalifikationsmismatch på arbejdsmarkedet, navnlig ved at forebygge, at unge forlader skolen eller lærepladser for tidligt, og ved at sikre, at systemerne for almen og faglig uddannelse giver de unge de relevante kvalifikationer på en effektiv måde, og til at fremme iværksætteri og effektiv forretningsudviklingsstøtte til unge samt tilvejebringe rammer for overgangen fra uddannelse til arbejdsliv;

14. støtter på det kraftigste Kommissionens forslag om ungdomsgarantiordninger; opfordrer til en hurtig gennemførelse af forslaget og til, at der afsættes tilstrækkelige midler til det; mener, at ESF kunne spille en vigtig rolle for at finansiere ungdomsgarantiordninger, og at der bør findes frem til en passende balance mellem EU's og medlemsstaternes finansiering;

15. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udforme omfattende strategier for unge, der ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse (NEET); opfordrer indtrængende dem også til at udvise finansiell solidaritet i forbindelse med udviklingen af disse strategier over for medlemsstater med begrænset finanspolitisk råderum;

IV. Mere fleksible, dynamiske og inkluderende arbejdsmarkeder og beskæftigelse af højere kvalitet

16. beklager, at den årlige vækstundersøgelse for 2013 ikke omhandler jobkvaliteten, og at der er for lidt opmærksomhed på de nødvendige forudsætninger til at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen, især for kvinder, arbejdstagere på over 45, handicappede og de dårligst stillede;

17. minder om, at de interne ubalancer mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til de beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer er stigende; påpeger, at medlemsstater med relativt usegmenterede arbejdsmarkeder, stærke velfærdssystemer og en evne til at justere mødetider og arbejdstider midlertidigt og indføre andre fleksible arbejdsordninger (intern fleksibilitet) og effektive modeller for kollektive overenskomstforhandlinger har vist sig at være mere modstandsdygtige over for krisens beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser;

18. opfordrer arbejdsmarkedet til at være mere tilpasningsparate og dynamiske, at kunne tilpasse sig forstyrrelser i den økonomiske situation uden fyringsrunder og til at være mere inkluderende for at fremme en større arbejdsmarkedsdeltagelse, især for sårbare og dårligt stillede personer;

Torsdag den 7. februar 2013

19. advarer om, at spareforanstaltninger ikke bør have negative konsekvenser for beskæftigelseskvaliteten, den sociale beskyttelse eller arbejdsmiljøet; opfordrer medlemsstaterne til at fremme identificering af virksomheder og SMV'er, der gør en indsats for at udvise større social ansvarlighed end blot at opfylde de lovbestemte minimumskrav;

V. Investering i almen uddannelse og faglig uddannelse

20. understreger den afgørende betydning, som almen og faglig uddannelse har for at kunne opfylde Europa 2020-strategiens målsætninger;

21. understreger betydningen af at begrænse skolefrafaldsraten for at begrænse antallet af personer, der ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse;

22. opfordrer medlemsstaterne til at investere effektivt og tilstrækkeligt i almen uddannelse, faglig uddannelse og livslang læring, samtidig med at de fortsætter den bæredygtige, væksthfremmende og differentierede finanspolitiske konsolidering, for at opfylde alle forpligtelserne, som er vedtaget i Europa 2020-strategien;

23. opfordrer medlemsstaterne til at inddrage mekanismerne i de europæiske udvekslingsprogrammer for almen uddannelse, faglig uddannelse, ungdom og sport i de foranstaltninger, der træffes som led i det europæiske semester;

VI. Garanti for kvalitet i den offentlige service og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse

24. er dybt bekymret over stigningen i fattigdom og arbejdsløsheden blandt alle aldersgrupper siden den sidste cyklus af det europæiske semester 2012;

25. glæder sig over, at den årlige vækstundersøgelse for 2013 omhandler fattigdom og social udstødelse samt de sociale konsekvenser af krisen; opfordrer Kommissionen til at understrege disse foranstaltninger i landespecifikke henstillinger og navnlig behandle fattigdom blandt personer i arbejde, fattigdom blandt personer med begrænset eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet og fattigdom blandt ældre; opfordrer Det Europæiske Råd til at opprioritere denne retningslinje;

26. opfordrer til, at gennemførelsen af integrerede aktive inklusionsstrategier skal være et centralt element på EU's dagsorden og de nationale socialpolitiske dagsordener;

VII. Opnåelse af en proportionel og differentieret, væksthfremmende finanspolitisk konsolidering kombineret med sikring af økonomisk genopretning og jobskabelse

27. erkender behovet for at gennemføre en proportionel og differentieret væksthfremmende finanspolitisk konsolidering for at undgå negative virkninger på kort, mellemlang og lang sigt for vækst og beskæftigelse, samtidig med at garanteres holdbare offentlige finanser; understreger, at de finanspolitiske konsolideringsprogrammer bør vurderes på grundlag af deres virkninger for vækst, beskæftigelse og social inklusion på kort sigt, især i lande i recession eller med marginale vækstrater; opfordrer Kommissionen og Det Europæiske Råd til at udnytte den fleksibilitet i tilfælde af et økonomisk tilbageslag, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1175/2011 og forordning (EU) nr. 1177/2011;

28. understreger, at Kommissionen bør tage større hensyn til specifikke lokale, regionale og nationale tendenser såvel som potentielle fejl i sin prognose, som udgør grundlaget for den årlige vækstundersøgelse;

29. mener, at den finanspolitiske konsolidering skal gennemføres på en proportionel og væksthfremmende måde, og at konsolideringstempoet bør differentieres i de forskellige lande alt efter deres finanspolitiske råderum og råderummet i den bredere europæiske økonomi for at undgå negative virkninger for vækst og beskæftigelse og samtidig sikre gælds bæredygtighed;

30. opfordrer Kommissionen til at justere sine modeller for multiplikatorvirkningen på vækst og jobskabelse af de finanspolitiske nedskæringer i medlemsstaternes budgetter i overensstemmelse med IMF's seneste revisioner;

31. opfordrer Det Europæiske Råd til at sikre sammenhæng mellem de forskellige prioriteter i sine politiske retningslinjer med henblik på ikke at ødelægge det bæredygtige vækst- og jobskabespotentialer, øge fattigdom og social udstødelse eller den universelle adgang til offentlige tjenester af god kvalitet; mener, at hovedprioriteten må være at træffe integrerede reformforanstaltninger og foretage investeringer, som fremmer vækst og jobskabelse og samtidig garanterer holdbare offentlige finanser;

Torsdag den 7. februar 2013

32. opfordrer Det Europæiske Råd til, såfremt det godkender den første prioritet i den årlige vækstundersøgelse, nemlig »differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering«, specifikt at forklare, hvordan en sådan konsolidering kan opnås i fuld overensstemmelse med målet om at øge den sociale samhørighed og bekæmpe fattigdom som fastlagt i den fjerde prioritet »bekæmpelse af arbejdsløsheden og krisens sociale konsekvenser«;

33. understreger behovet for at opnå fuld sammenhæng mellem på den ene side budgetkonsolidering og økonomiske foranstaltninger og på den anden side socialpolitik og vækst- og beskæftigelsesforanstaltninger;

34. påpeger, at strukturfondene og Samhørighedsfonden med deres finansielle størrelse og de mål, de forsøger at opfylde, i en tid med alvorlig finanspolitisk begrænsning og reduceret udlånskapacitet i den private sektor udgør en vigtig løftestang, som medlemsstaterne kan benytte til at stimulere økonomien og gennemføre de målsætninger om vækst og beskæftigelse, der er opstillet for Europa 2020-strategien; understreger i denne forbindelse, at samhørighedspolitikken, som er af central betydning for udviklingen af nationale programmer inden for rammerne af det europæiske semester, bør udgøre et fokuspunkt for den årlige vækstundersøgelse og bidrage til den årlige debat om vækst og beskæftigelse i EU;

VIII. Demokratisk legitimitet og inddragelse af civilsamfundet

35. er bekymret over, at Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet fortsat spiller en begrænset rolle i det europæiske semester; understreger, at de politiske retningslinjer i den årlige vækstundersøgelse, som Kommissionen har igangsat, og som skal godkendes af Det Europæiske Råd, mangler parlamentarisk deltagelse og deltagelse fra civilsamfundet og derfor demokratisk legitimitet;

36. mener, at Europa-Parlamentet spiller en afgørende rolle med henblik på at sikre den nødvendige demokratiske legitimitet; mener, at Det Europæiske Råd, eftersom der ikke er noget retsgrundlag for at anvende den almindelige lovgivningsprocedure i forbindelse med den årlige vækstundersøgelse, bør tage hensyn til parlamentariske bemærkninger, når det godkender de politiske retningslinjer, for at give dem demokratisk legitimitet;

37. anmoder Kommissionen om at forpligte medlemsstaterne til at sikre størst mulig gennemsigtighed i forbindelse med udarbejdelsen af deres nationale reformprogrammer samt omfattende inddragelse af de nationale parlamenter og arbejdsmarkedets parter i processen;

Ekstra indsats på beskæftigelsesområdet og det sociale område

Jobskabelse gennem strukturreformer og vækstorienterede investeringer

38. minder om, at fremme af beskæftigelsesrig vækst kræver beskæftigelsespolitikker, som skaber gunstige vilkår for jobskabelse, letter en positiv overgang fra job til job og fra arbejdsløshed til beskæftigelse, øger udbuddet af arbejdskraft og sikrer et bedre forhold mellem arbejdsstyrkens geografiske placering og kvalifikationer og arbejdsmarkedets behov;

39. understreger, at der er brug for arbejdsmarkedsreformer for at øge arbejdsproduktiviteten og -effektiviteten og dermed forbedre EU's økonomiske konkurrenceevne og muliggøre bæredygtig vækst og jobskabelse og samtidig nøje respektere både ånd og bogstav i EU's gældende sociale bestemmelser og principperne heri; mener, at arbejdsmarkedsreformer bør gennemføres, så de fremmer jobkvaliteten;

40. foreslår, at medlemsstaterne sænker beskatning af arbejde, når de finanspolitiske betingelser er til det, især for lavtlønnede og lavtuddannede arbejdstagere og sårbare grupper; mener, at målrettede midlertidige nedsættelser af socialsikringsbidrag eller jobtilskudsordninger for nyansatte, især lavtuddannede og langtidsledige, er meget effektive incitamenter til at fremme jobskabelse;

41. konstaterer, at de demografiske ændringer har en klar indvirkning på udbuddet af social infrastruktur, hvilket udgør en alvorlig udfordring for alle generationer i hele EU; understreger i denne forbindelse, at samhørighedspolitikken rolle i håndteringen af de demografiske udfordringer bør tillægges større betydning i Kommissionens undersøgelse;

Torsdag den 7. februar 2013

42. understreger, at der skal gennemføres de nødvendige reformer for at garantere pensionssystemernes holdbarhed; mener, at pensionsalderen kan holdes op imod udviklingen af den forventede sunde levetid, men minder om, at der stadig er plads til at hæve den faktiske pensionsalder uden at sætte den obligatoriske pensionsalder op, ved at reducere antallet af personer, som forlader arbejdsmarkedet tidligt; mener, at hvis det skal lykkes at hæve den faktiske pensionsalder, skal pensionssystemreformer følges op med politikker, der begrænser adgangen til tidlig pensionering og andre muligheder for tidlig tilbagetrækning, fremmer beskæftigelsesmuligheder for ældre arbejdstagere, sikrer adgang til livslang læring, og der skal indføres skattepolitiske incitamenter til at blive længere på arbejdsmarkedet og støtte til aktiv og sund aldring;

43. opfordrer Kommissionen til at arbejde sammen med medlemsstaterne om at sikre, at spareprogrammer ikke hindrer jobskabesforanstaltninger og vækstfremmende politikker og ikke har ødelæggende virkning for den sociale beskyttelse; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at prioritere vækstfremmende udgifter til uddannelse, livslang læring, forskning, innovation og energieffektivitet og samtidig sikre, at pengene bruges effektivt;

44. er enig med Kommissionen i, at EU's innovative finansielle instrumenter kan fungere som katalysatorer for målrettede investeringer og føre til, at EU-budgettet får en multiplikatoreffekt, og øge EU's vækstopotentiale; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at forelægge detaljerede oplysninger og sørge for yderligere bistand og vejledning til medlemsstaterne og regionerne med hensyn til en øget anvendelse af finansielle instrumenter under samhørighedspolitikken i 2013 og i den kommende programmeringsperiode (2014-2020); opfordrer medlemsstaterne til at følge Kommissionens fremgangsmåde og også i deres nationale reformprogrammer klart angive, hvordan de agter at anvende midler fra strukturfondene til at styrke vækst- og beskæftigelsesfremmende prioriteringer gennem anvendelse af finansielle instrumenter;

45. glæder sig over opmærksomheden omkring udnyttelse af jobskabespotentialet i nøglesektorer som innovative brancher, servicesektoren, den grønne økonomi, på sundheds- og socialektoren (den såkaldte hvide sektor) og ikt-sektoren i den årlige vækstundersøgelses prioriteter for 2013; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte initiativer, som letter udviklingen i disse sektorer med et højt beskæftigelsespotentiale;

46. minder om, at den fulde udnyttelse af jobskabespotentialet i disse nye sektorer vil kræve tilpasning af eksisterende kvalifikationer, især blandt lavtuddannede og ældre arbejdstagere, og nye kvalifikationer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foregribe behovet for kvalifikationer i disse sektorer og sikre de nødvendige investeringer i almen og faglig uddannelse med henblik på at tilvejebringe disse kvalifikationer;

47. beklager, at der overhovedet ikke bliver omtalt tiltag til integrering af kønsaspektet i prioriteringerne i den årlige vækstundersøgelse for 2013; mener, at en væsentlig forøgelse af kvindernes arbejdsmarkedsdeltagelse er nøglen til at nå det overordnede mål for beskæftigelsesfrekvensen i Europa 2020-strategien; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til fremme af en højere beskæftigelsesgrad blandt kvinder, såsom omsorg og børnepasning til overkommelige priser og passende barsels-, fædre- og forældreorlovsordninger og fleksibilitet med hensyn til arbejdstid og arbejdssteder;

48. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre forholdene for virksomheder, især for SMV'er, og opfordrer Kommissionen og Det Europæiske Råd til at øge indsatsen for at forbedre det indre marked, styrke den digitale økonomi og fokusere på intelligent regulering for at reducere unødvendigt bureaukrati; glæder sig over akten for det indre marked II og opfordrer til en hurtig og fuld gennemførelse heraf;

49. opfordrer Kommissionen til at gøre styringen af det indre marked til en central prioritet, da dette bidrager væsentligt til at nå målene i det europæiske semester, nemlig bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse; er af den opfattelse, at Kommissionens landespecifikke henstillinger samtidig bør give medlemsstaterne mere praktiske løsninger til forbedring af det indre markeds effektivitet, således at der skabes stærkere offentlig støtte og politisk engagement til at fremme fuldførelsen af det indre marked;

50. glæder sig over anerkendelsen af, at det er nødvendigt, at SMV'er har adgang til finansiering, da de udgør hjørnestenen i beskæftigelsen og jobskabelsen i EU og har et betydeligt potentiale til at løse problemet med ungdomsarbejdsløshed og den kønsrelaterede skævhed; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre SMV'ers adgang til finansiering til en absolut prioritet i deres nationale vækstplaner; opfordrer på det kraftigste medlemsstaterne til at sørge for let adgang til europæiske fonde til dette formål;

51. anerkender betydningen af øget udlånskapacitet hos EIB og anbefaler, at den bringes i overensstemmelse med de af EU's prioriteringer, der er fokuseret på at fjerne de regionale forskelle; opfordrer Kommissionen til at anmode medlemsstaterne om at anvende en del af deres strukturfondsbevillinger til at tage del i EIB's kreditrisiko og stille

Torsdag den 7. februar 2013

lånegarantier til rådighed for SMV'er og mikrovirksomheder, hvorved der opnås en forøgelse af den økonomiske aktivitet på tværs af alle sektorer og regioner, hvilket sikrer yderligere beskæftigelsesmuligheder og medfører, at den manglende adgang til kredit, som i øjeblikket hæmmer SMV'erne, kan overvindes;

52. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og støtte iværksætterånden, herunder socialt iværksætteri og opstart af virksomhed, især gennem programmer for virksomhedsudvikling og adgang til finansiering;

53. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at socialt iværksætteri i høj grad støttes som led i den flerårige finansielle ramme 2014-2020, da dette område tydeligvis indeholder et stort potentiale for nye arbejdspladser og innovativ vækst;

54. opfordrer indtrængende Kommissionen til fuldt ud at anvende EU's instrumenter og finansielle støtte til at opfylde målsætningerne for Europa 2020-strategien; opfordrer medlemsstaterne til at udnytte strukturfondene fuldt ud for at øge beskæftigelsesegnetheden og bekæmpe strukturel arbejdsløshed, langtidsledighed og ungdomsarbejdsløshed effektivt;

55. bemærker, at samhørighedspolitikken, som er et vigtigt EU-investeringsværktøj, der spiller en central rolle inden for Europa 2020-strategien, og som netop er rettet mod de lokale, regionale og nationale investeringsbehov, ikke kun bidrager til at reducere forskellene mellem regionerne, men også til den økonomiske genopretning af medlemsstaterne og til effektiv bæredygtig vækst og jobskabelse i medlemsstaterne og i Unionen som helhed; konstaterer, at dette gør samhørighedspolitikken til et af de bedste tilgængelige instrumenter til at gøre genopretningen så rig på arbejdspladser, som Kommissionen forudser i den årlige vækstundersøgelse for 2013; mener i denne forbindelse, at enhver nedskæring i samhørighedspolitikens budget vil få alvorlige negative konsekvenser for Europa 2020-målene og insisterer derfor på, at der i den nye programmeringsperiode afsættes tilstrækkelige ressourcer til samhørighedspolitikken mindst på det niveau, der er aftalt for den nuværende programmeringsperiode 2007-2013, og at denne politik fortsat skal omfatte alle EU-regioner;

56. glæder sig over, at Kommissionen i den årlige vækstundersøgelse for 2013 erkender, at den administrative kapacitet må forøges for at sikre en hurtigere fordeling af ikke-tildelte strukturfondsmidler; påpeger, at disse bestræbelser bør fokusere på myndighederne på nationalt, regionalt og lokalt plan; understreger, at hurtigere udbetaling af ikke-tildelte strukturfondsmidler kan bidrage til at sikre øget likviditet på markedet;

57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at regionalpolitikken fortsat spiller en vigtig rolle i udviklingen af nationale programmer inden for det europæiske semester og udgør et centralt redskab i bestræbelserne på at nå de fastsatte mål for så vidt angår social- og beskæftigelsespolitikken på mellemlang og lang sigt;

58. anser det for vigtigt, at samhørighedspolitikken bidrager til at reducere de interne konkurrenceforskelle og strukturelle ubalancer ved at åbne mulighed for tilpasning til de specifikke betingelser og behov, der identificeres på lokalt, regionalt og nationalt plan; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens initiativ, der går ud på så vidt muligt at omfordele ikke-tildelte strukturfondsmidler til fordel for energieffektivitet, ungdomsbeskæftigelse samt SMV'er, idet de får en afgørende rolle i bestræbelserne på at nå Europa 2020-målene; anmoder om at blive holdt underrettet om gennemførelsen af dette initiativ på nationalt plan;

Ungdomsbeskæftigelse

59. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at lette overgangen for de unge fra uddannelsessystemerne til arbejdsmarkedet; påpeger i den forbindelse visse medlemsstaters succes med »tosporede erhvervsuddannelsesordninger«, som har givet den højeste beskæftigelsesgrad blandt unge i EU;

60. mener, at det er helt afgørende at hjælpe unge med at erhverve færdigheder mere effektivt, hvilket kræver øget samarbejde og kommunikation mellem virksomheder, regeringer og uddannelsesinstitutioner;

61. glæder sig over Kommissionens meddelelse om, at den vil forelægge en ungdomsbeskæftigelsespakke; opfordrer medlemsstaterne til at fremme og udvikle en ungdomsgaranti i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter, der kan sikre alle unge i EU tilbud om et job, en læreplads, efteruddannelse eller en kombination af arbejde og uddannelse efter en periode på højst fire måneders ledighed; mener, at EU-finansiering, navnlig ESF, af ungdomsgarantiordninger bør spille en

Torsdag den 7. februar 2013

afgørende rolle for samfinansiering af ungdomsgarantiordninger; opfordrer Kommissionen til at yde medlemsstater og regioner teknisk bistand til at gennemføre disse ordninger og udnytte ESF hensigtsmæssigt med henblik på at udvikle ungdomsgarantiordninger; understreger, at de nationale parter på sektorplan i tæt samarbejde med lokale og regionale myndigheder bør spille en afgørende rolle i gennemførelsen af ungdomsgarantiordningerne;

62. bemærker, at ungdomsgarantiordningerne bør ledsages af en kvalitetsramme med henblik på at sikre disse ordningers kvalitet, at den tilbudte uddannelse, praktikophold og beskæftigelse omfatter passende løn, arbejdsvilkår og overholder sundheds- og sikkerhedsstandarder; mener, at der for alle unge i denne forbindelse bør foretages en individuel vurdering af deres behov, og at de skal tilbydes skræddersyede og individualiserede tjenester;

63. glæder sig over Kommissionens forslag om etablering af en multilateral overvågning af gennemførelsen af ungdomsgarantiordningerne via Beskæftigelsesudvalget, og opfordrer til, at Parlamentet inddrages;

64. glæder sig over Kommissionens initiativ til at foreslå en henstilling fra Rådet om ungdomsgarantiordninger; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at fremme iværksætteri og selvstændig virksomhed blandt unge og gennemføre specifikke målrettede støtteprogrammer til virksomhedsudvikling for unge;

65. understreger, at Det Europæiske Råd i januar 2012 foreslog en pilotaktion for at hjælpe de otte medlemsstater med den højeste ungdomsarbejdsløshed med at omfordele nogle af deres EU-midler fra strukturfondene til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed; beklager, at Kommissionen i maj 2012 sænkede sit skøn over tilgængelige midler til omfordeling betydeligt fra 82 mia. EUR til 29,8 mia. EUR og dermed begrænsede pilotaktionernes anvendelsesområde; beklager, at kun en lille del af disse midler hidtil er blevet omdirigeret til at hjælpe unge med at finde et arbejde;

66. glæder sig over forslaget om større udnyttelse af ESF til ungdomsbekæftigelsesprogrammer i programmeringsperioden 2014-2020; kræver, at anvendelsen af ESF-midler til ungdomsrelaterede foranstaltninger navnlig koncentrerer om lærlinge-/praktikophold og iværksætteri; bifalder omfordelingen af ikke-anvendte strukturfondsmidler fra EU's finansielle periode 2007-13, så de går til bekæmpelse af den høje ungdomsarbejdsløshed og til fremme af små og mellemstore virksomheder;

Investering i almen uddannelse og faglig uddannelse

67. understreger betydningen af at forbedre overvågningen af kvalifikationsbehovet i specifikke sektorer og/eller regioner og afhjælpe disse kvalifikationsmismatch så hurtigt som muligt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om udarbejdelsen af EU-oversigten over kvalifikationer for at tilvejebringe et fuldstændigt overblik over behovet for kvalifikationer i EU;

68. opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme samarbejde og skabe synergi mellem sektoren for almen og faglig uddannelse og erhvervslivet for at foregribe behovet for kvalifikationer og tilpasse systemerne for almen og faglig uddannelse til arbejdsmarkedets behov med det formål at give arbejdsstyrken de nødvendige kvalifikationer, der er baseret på arbejdsmiljøer i forandring og den aldrende arbejdsstyrkes individuelle behov, og lette overgangen fra uddannelsessystemerne til arbejdsmarkedet;

69. opfordrer medlemsstaterne til som en prioritet at investere i almen uddannelse, faglig uddannelse, fremme af iværksætterkvalifikationer og livslang læring for alle aldersgrupper, ikke kun gennem formel læring, men også gennem udvikling af ikke-formel og uformel læring; advarer mod langsigtede sociale og økonomiske omkostninger ved nedskæringer i uddannelsesbudgetterne, idet de forhindrer landene i at komme ud af krisen og svækker konkurrenceevnen for medlemsstaternes økonomier;

70. understreger, at benyttelse af nye læringsmuligheder og udnyttelse af viden, kvalifikationer og kompetencer, der er erhvervet uden for det formelle uddannelsessystem, kan spille en vigtig rolle i forøgelsen af beskæftigelsesegnheden; understreger betydningen af validering af ikke-formel og uformel læring; glæder sig over Kommissionens forslag om en henstilling fra Rådet til medlemsstaterne om at etablere valideringssystemer inden 2015 i tilknytning til den europæiske referenceramme for kvalifikationer, herunder muligheden for at opnå en fuld eller delvis anerkendelse af kvalifikationer erhvervet på baggrund af ikke-formel eller uformel læring;

Torsdag den 7. februar 2013

71. opfordrer til en effektiv gennemførelse af den nationale referenceramme for kvalifikationer som et redskab til at fremme udviklingen af livslang læring; gentager sin opfordring til Kommissionen om at virkeliggøre det europæiske kvalifikationspas for at sikre gennemsigthed og fremme arbejdstagernes mobilitet på tværs af grænserne;

72. understreger behovet for at forbedre lærernes kvalitet, kompetence og status som en ubetinget forudsætning for et højtydende europæisk system for almen og faglig uddannelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre den nødvendige indsats og afsætte de nødvendige midler til dette formål;

Mere fleksible, dynamiske og inkluderende arbejdsmarkeder og beskæftigelse af højere kvalitet

73. mener, at arbejdsmarkedsreformerne bør være rettet mod øget produktivitet og konkurrenceevne og samtidig kunne sikre jobkvaliteten; opfordrer Det Europæiske Råd til at være opmærksom på jobkvaliteten i sine politiske retningslinjer for 2013, især med hensyn til arbejdstagernes adgang til en række vigtige arbejdsmarkedsrettede rettigheder, som er forankret i traktaterne, og uden at det berører medlemsstaternes lovgivning;

74. mener, at strukturreformer på arbejdsmarkedet bør medføre intern fleksibilitet med henblik på at fastholde beskæftigelsen i tider med økonomiske forstyrrelser, sikre jobkvalitet, sikkerhed i forbindelse med jobskifte, understøttelsesordninger baseret på aktiveringskrav og forbundet med reintegrationspolitikker, som fastholder arbejdsincitamentet og samtidig sikrer en tilstrækkelig indkomst, ordninger til bekæmpelse af segmentering af arbejdsmarkedet, foregribelse af økonomisk omstrukturering og adgang til livslang læring;

75. opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe forekomsten og udbredelsen af usikre ansættelsesvilkår og falske selvstændige og til at sikre, at folk med midlertidige kontrakter eller deltidskontrakter, eller som er selvstændige, har en passende social beskyttelse og adgang til uddannelse;

76. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre beskæftigelseslovgivningen, hvor det er nødvendigt, og til at fremme stabile beskæftigelsesforhold, støtte og udvikle betingelser for at tilbyde mere fleksible ordninger til tilrettelæggelse af arbejdstid samt et passende socialt beskyttelsesniveau, navnlig for ældre og yngre arbejdstagere, og fremme arbejdstagernes frivillige mobilitet gennem mobilitetsstøtteordninger;

77. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afhjælpe den lave arbejdsmarkedsdeltagelse blandt ugunstigt stillede grupper, herunder minoriteter (f.eks. romaer) og handicappede, og til enhver tid sikre lønninger, der garanterer et anstændigt liv;

78. opfordrer medlemsstaterne til at øge de aktive arbejdsmarkedspolitikkers dækning og effektivitet i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og med gensidig støtte fra aktiveringsincitamenter, såsom programmer for at overgå fra overførselsindkomst til arbejde, og rimelige støttesystemer for at fastholde beskæftigelsesevnen, støtte mennesker, så de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, og sikre anstændige levevilkår;

79. opfordrer medlemsstaterne til at foregribe omstruktureringsprocesser med det formål at bevare job, fremme intern og ekstern mobilitet og minimere eventuelle negative virkninger af omstruktureringsprocesserne; opfordrer medlemsstaterne til effektivt at gennemføre nationale love og eksisterende EU-direktiver, såsom direktivet om kollektive afskedigelser, direktivet om overførsel af virksomheder og rammedirektivet om information og høring, med behørig respekt for nærhedsprincippet; mener, at brug af EU-midler er vigtige for at undgå, minimere eller afbøde eventuelle negative virkninger af omstruktureringsprocesserne;

80. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en effektiv håndhævelse af direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv;

81. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med henblik på at udbygge arbejdsmarkedsintegrationen i EU at tage initiativ til at forbedre mobiliteten på og på tværs af arbejdsmarkeder ved at fjerne lovgivningsmæssige og administrative hindringer for arbejdskraftens fri bevægelighed i EU, såsom arbejdsmarkedsrettede restriktioner i en overgangsperiode for arbejdstagere fra Rumænien og Bulgarien, og ved at forbedre rettighederne til sociale ydelser og arbejdsvilkårene for arbejdstagere, der udøver deres ret til fri bevægelighed; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres brug af Eures til at styrke matchningen mellem job og jobsøgere på tværs af grænserne;

Torsdag den 7. februar 2013

82. henleder opmærksomheden på stigningen i fattigdom og ledighed blandt alle aldersgrupper; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til derfor at give nye tilsagn om afhjælpning af denne situation, især med hensyn til fattigdom blandt personer i arbejde, fattigdom blandt personer med begrænset eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet, herunder langtidsledige ældre arbejdstagere, og fattigdom blandt ældre;

83. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at den finanspolitiske konsoliderings negative indvirkning på ligestilling og kvinders beskæftigelse og fattigdom modvirkes ved at vedtage en strategi, hvorefter der tages hensyn til ligestillingsaspektet i de nationale budgetter, ved at rette stærkere kønsspecifikke henstillinger til medlemsstaterne og ved at kønsopdele de overordnede Europa 2020-målsætninger og de tilsvarende nationale mål;

Garanti for kvalitet i den offentlige service, bekæmpelse af fattigdom og fremme af social inklusion

84. opfordrer medlemsstaterne til at gøre de sociale beskyttelsessystemer mere hensigtsmæssige og effektive og til at sørge for, at de fortsat fungerer som stødpuder mod fattigdom og social udstødelse; noterer sig samtidig, at den europæiske sociale model kræver modernisering i retning mod »aktiverende velfærdsstater«, der investerer i borgerne og sikrer instrumenter og incitamenter med henblik på at skabe bæredygtig beskæftigelse og vækst og forhindre sociale forvriddninger;

85. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre strategier for aktiv inklusion og tilstrækkelige og økonomisk overkommelige tjenester af høj kvalitet og integrerede strategier for beskæftigelse af høj kvalitet med henblik på at forhindre marginalisering af lavindkomstgrupper og sårbare grupper;

86. opfordrer medlemsstaterne til i deres nationale reformprogrammer at præcisere, hvordan EU-midlerne vil blive brugt til at nå de nationale fattigdomsmål og øvrige sociale samt beskæftigelses- og uddannelsesmæssige mål med henblik på at sikre, at Europa 2020-målsætningerne opfyldes;

87. opfordrer EU og medlemsstaterne til at sørge for, at enhver reform af sundhedsvæsenet fokuserer på kvalitetsforbedringer og på at sikre, at de dækker behovet, er prismæssigt overkommelige og giver adgang for alle samt garanterer bæredygtighed;

88. mener, at målrettede ordninger for tilskud til nyansættelse af personer fra ugunstigt stillede grupper er en effektiv måde at hæve deres arbejdsmarkedsdeltagelse på;

89. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at den finanspolitiske konsolidering er forenelig med den beskæftigelsesmæssige og sociale dimension af Europa 2020;

90. er foruroliget over krisens sociale konsekvenser for fattigdommen blandt kvinder; opfordrer endvidere Kommissionen til at vurdere den finanspolitiske konsoliderings indvirkning på kvinders ligestilling og beskæftigelse;

91. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde foranstaltninger til at reducere fattigdom blandt personer i arbejde, f.eks. fremme af en tilstrækkelig arbejdsmarkedsdeltagelse i husstanden og lette jobskifte opad for personer i lavtlønnede eller usikre job; opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe fattigdom blandt beskæftigede ved at føre en arbejdsmarkedspolitik, der tager sigte på at sikre lønninger, man kan leve for, til dem, der er i beskæftigelse;

92. opfordrer Kommissionen til at møde op i Parlamentets kompetente udvalg for at forelægge den årlige vækstundersøgelse hvert år i begyndelsen af november, første gang den 4.—5. november 2013 for at give Parlamentet tilstrækkelig tid til at præsentere sine synspunkter på de efterfølgende europæiske semestre;

Nødvendig yderligere indsats for at opnå bedre styring, engagement og demokratisk legitimitet

93. opfordrer Det Europæiske Råd og medlemsstaterne til at sikre, at de nationale og regionale parlamenter, arbejdsmarkedsparter, offentlige myndigheder og civilsamfund inddrages tæt i gennemførelsen og overvågningen af Europa 2020-strategiens politiske retningslinjer og den økonomiske styringsproces for at sikre ejerskab;

94. opfordrer Det Europæiske Råd og Kommissionen til mere effektivt at integrere overvågning og evaluering af Europa 2020-strategiens målsætninger for beskæftigelse og uddannelse i det europæiske semester 2013;

95. gentager sin opfordring til at øge det europæiske semesters demokratiske legitimitet; opfordrer Det Europæiske Råd til at inddrage Europa-Parlamentets bekymringer og forslag, når det vedtager sine politiske retningslinjer for 2013;

Torsdag den 7. februar 2013

96. opfordrer til, at Parlamentet inddrages behørigt i det europæiske semester for at repræsentere borgernes interesser og øge legitimiteten af de sociale politikker, som medlemsstaterne skal føre;

97. ønsker, at de nationale parlamenters rolle styrkes med hensyn til deres inddragelse i processen for økonomisk og social politikudformning i forbindelse med det europæiske semester for at øge legitimiteten af de beslutninger, der træffes;

98. opfordrer til obligatorisk inddragelse af arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet for at øge de sociale politikkers tilstrækkelighed og effektivitet;

o

o o

99. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BILAG

DETALJEREDE HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM

Europa 2020-målene

Henstilling 1 vedrørende opfyldelse af Europa 2020-målsætninger

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Opfyldelse af alle Europa 2020-strategiens målsætninger for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

De tilsagn, der er givet i de nationale reformprogrammer 2013, skal være tilstrækkelige til at opfylde Europa 2020-strategiens målsætninger.

Medlemsstaterne bør mere effektivt øremærke brugen af deres nationale budgetter til opfyldelsen af Europa 2020-strategiens målsætninger.

Garanti for at der afsættes tilstrækkelige EU-midler til opfyldelsen af Europa 2020-målsætningerne.

Jobskabelse gennem strukturreformer og målrettede vækstorienterede investeringer

Henstilling 2.1 vedrørende nationale beskæftigelsesplaner

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Medlemsstaterne bør forelægge en national beskæftigelsesplan som led i deres nationale reformprogram for 2013.

De nationale beskæftigelsesplaner skal indeholde:

- omfattende foranstaltninger til jobskabelse og grønne job, navnlig sektorer med et højt jobskabelsespotentiale
- en sammenhæng mellem beskæftigelsespolitikker og finansielle instrumenter
- arbejdsmarkedsreformer, hvis det er nødvendigt
- aktive arbejdsmarkeds politikker målrettet mod unge arbejdsløse, langtidsledige, ældre arbejdsløse og andre sårbare grupper
- en klar tidsplan for gennemførelse af den flerårige reformdagsorden i løbet af de næste 12 måneder samt en angivelse af de områder og regioner, der mangler eller har overskydende specialisering.

Torsdag den 7. februar 2013

Henstilling 2.2 vedrørende reformer af skatten på arbejde

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Medlemsstaterne bør vedtage reformer af skatten på arbejde som incitament til beskæftigelse.

Medlemsstaterne bør overveje at sænke skatten på arbejde, indføre målrettede midlertidige nedsættelser af socialsikringsbidrag eller jobtilskudsordninger for nyansatte, især lavtuddannede og lavtlønnede arbejdstagere, langtidsledige og andre sårbare grupper, og samtidig sikre de offentlige pensionssystemers holdbarhed på langt sigt.

Henstilling 2.3 vedrørende bekæmpelse af sort arbejde

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Omdannelse af uformelt og sort arbejde til rigtige job ved bl.a. at øge arbejdstilsynskapaciteten.

Henstilling 2.4 vedrørende systemer til lønfastsættelse

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Modernisering af systemer til lønfastsættelse — inden for rammerne af den sociale dialog, samtidig med at de forskelligartede modeller for arbejdsmarkedsrelationer på nationalt plan respekteres — så lønniveauet afpasses efter produktivitetsudviklingen inden for rammerne af lønninger, der garanterer et anstændigt liv.

Henstilling 2.5 vedrørende reformer til garanti for pensionssystemernes holdbarhed

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Gennemførelse af de nødvendige reformer for at garantere pensionssystemernes holdbarhed på grundlag af følgende:

- pensionsalderen kan holdes op mod imod udviklingen af den forventede sunde levetid
- forhøjelse af den faktiske pensionsalder ved at forbedre arbejdsvilkårene, mindske den tidlige afgang fra arbejdsmarkedet (f.eks. ved at indføre skattepolitiske incitamenter til at blive længere på arbejdsmarkedet) og muliggøre en fleksibel overgang for arbejdstagerne fra arbejdsliv til pensionering
- politikker til fremme af beskæftigelsesmuligheder for ældre arbejdstagere, adgang til livslang læring og aktiv og sund aldring skal stå centralt i pensionssystemreformerne for at forebygge længere arbejdsløshedsperioder for ældre arbejdstagere.

Henstilling 2.6 vedrørende målrettede vækstorienterede investeringer

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Spareprogrammer må ikke hindre jobskabelsesforanstaltninger og vækstfremmende politikker og heller ikke ødelægge den sociale beskyttelse.

Medlemsstaterne bør prioritere vækstfremmende investeringer i uddannelse, livslang læring, forskning og innovation samt energieffektivitet.

Torsdag den 7. februar 2013

Henstilling 2.7 vedrørende udnyttelse af jobskabelsespotentialer i nøglesektorer som den grønne økonomi, på social- og sundhedsområdet og i it-sektoren

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Kommissionen og medlemsstaterne bør støtte initiativer og investeringer, som letter udviklingen i disse sektorer med højt beskæftigelsespotentialer, såsom innovative brancher, den grønne økonomi, servicesektoren, social- og sundhedsområdet og it-sektoren.

Kommissionen og medlemsstaterne bør opfordres til at foregribe behovet for kvalifikationer i disse sektorer og de investeringer i almen og faglig uddannelse, det kræver at tilvejebringe disse kvalifikationer, samt fremme arbejdstagernes tilpasningsevne, især lavtuddannede og ældre arbejdstagere.

Henstilling 2.8 vedrørende strukturreformer til fremme af jobskabelse blandt kvinder

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Anvendelse af integrering af kønsaspektet i de politiske retningslinjer, der skal vedtages af Det Europæiske Råd.

Vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger til at fremme højere beskæftigelsesgrader blandt kvinder, såsom omsorg og børnepasning til overkommelige priser, passende barsels-, fædre- og forældreorlovsordninger og fleksibilitet med hensyn til arbejdstider og arbejdssted.

Henstilling 2.9 vedrørende fuld gennemførelse af det indre marked

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Kommissionen og Det Europæiske Råd bør gøre en forstærket indsats for at forbedre det indre marked, styrke den digitale økonomi og fokusere på intelligent regulering for at reducere unødigt bureaukrati. Akten for det indre marked II bør gennemføres uden forsinkelse.

Kommissionens landespecifikke henstillinger bør samtidig give medlemsstaterne mere praktiske løsninger til forbedring af det indre markeds effektivitet, således at der skabes stærkere offentlig støtte og politisk engagement til at fremme fuldførelsen af det indre marked.

Henstilling 2.10 vedrørende forbedring af forholdene for virksomheder, navnlig SMV'er

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Medlemsstaterne bør gøre den nødvendige lovgivningsmæssige og administrative indsats for at forbedre rammerne for at drive virksomhed, især for SMV'er.

Kommissionen og medlemsstaterne bør gøre SMV'ers adgang til finansiering til en absolut prioritet på deres politiske dagsorden.

Medlemsstaterne bør fremme og støtte iværksætterånden, herunder socialt iværksætteri og opstart af virksomhed, især gennem udviklingsprogrammer for virksomheder og adgang til finansiering.

Henstilling 2.11 vedrørende fuld anvendelse af EU-midler

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Medlemsstaterne bør anvende strukturfondene fuldt ud for at øge beskæftigelsesevnen og bekæmpe ungdomsarbejdsløshed, strukturel arbejdsløshed og langtidsledighed på effektiv vis og for at opfylde Europa 2020-målsætningerne.

Torsdag den 7. februar 2013

Kommissionen bør opfordres til at undersøge måder, hvorpå strukturfondenes samfinansieringssats kan forhøjes for de medlemsstater, som har den højeste arbejdsløshed for at hjælpe dem med at afbøde begrænsningerne i råderummet for deres nationale politikker og hjælpe dem med at finansiere aktive arbejdsmarkedspolitikker. Kommissionen bør opfordres til at undersøge muligheden for at tilvejebringe yderligere midler til dette formål fra andre finansieringskilder.

Der bør være et krav om, at mindst 25 % af Samhørighedsfonden afsættes til ESF i programmeringsperioden 2014-2020.

Ungdomsbeskæftigelse

Henstilling 3.1 vedrørende ungdomsbeskæftigelse som en prioritet

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Det Europæiske Råd bør gøre ungdomsbeskæftigelse til en prioritet i de politiske retningslinjer for 2013. Medlemsstaterne skal uden ophør fremlægge ungdomsjobplaner under de nationale jobprogrammer, og Kommissionen skal overvåge de politiske mål for dem.

Foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed bør omfatte:

- målrettede aktive arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger
- medlemsstaterne og regionerne bør i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter indføre ungdomsgarantiordninger, der kan sikre, at alle unge i EU under 25 år modtager et tilbud af god kvalitet om job, videreuddannelse, læreplads eller et praktikophold inden fire måneder, efter at de er blevet ledige eller har forladt det formelle uddannelsessystem; Unionens finansiering bør spille en vigtig rolle, navnlig i ESF, med at finansiere disse ordninger
- foranstaltninger til afhjælpning af kvalifikationsmismatch på arbejdsmarkedet, især ved at forebygge, at unge forlader skolen eller lærepladser for tidligt, og ved at sikre, at systemerne for almen og faglig uddannelse giver de unge de relevante kvalifikationer på en effektiv måde
- rammer for bedre overgang fra systemerne for almen og faglig uddannelse til arbejdsmarkedet
- fremme iværksætteri og selvstændig virksomhed og gennemføre specifikke målrettede støtteprogrammer til virksomhedsudvikling for unge.

Henstilling 3.2 vedrørende unge, der ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse (NEET)

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Medlemsstaterne bør med støtte fra EU-institutionerne udforme omfattende strategier for unge, der ikke er i beskæftigelse eller under almen eller faglig uddannelse (NEET).

Medlemsstaterne og regionerne bør i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter fremme og udvikle en ungdomsgaranti, der kan sikre alle unge i EU under 25 år tilbud om et job, en læreplads, efteruddannelse eller en kombination af arbejde og uddannelse efter en periode på højst fire måneders ledighed.

Kommissionen bør yde medlemsstater og regioner teknisk bistand til at anvende ESF hensigtsmæssigt med henblik på at udvikle ungdomsgarantiordninger.

Henstilling 3.3 vedrørende bedre udnyttelse af EU-midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Bedre udnyttelse af Den Europæiske Socialfond til foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed i programmeringsperioden 2014-2020.

Torsdag den 7. februar 2013

Fokus på udnyttelsen af ESF-midler til ungdomsrelaterede foranstaltninger, især på lærlinge-/praktikophold og iværksætteri.

Investering i almen uddannelse og faglig uddannelse

Henstilling 4.1 vedrørende afhjælpning af kvalifikationsmismatch

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Bedre overvågning af kvalifikationsbehovet i specifikke sektorer og/eller regioner og hurtig afhjælpning af disse kvalifikationsmismatch.

Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde om udarbejdelsen af EU-oversigten over kvalifikationer for at tilvejebringe et fuldstændigt overblik over behovet for kvalifikationer i EU.

Fremme af samarbejde og synergi mellem sektoren for almen og faglig uddannelse og erhvervslivet for at foregribe behovet på kvalifikationer og tilpasse systemet for almen og faglig uddannelse til arbejdsmarkedets behov med det formål at give arbejdsstyrken de nødvendige kvalifikationer og lette overgangen fra systemet for almen og faglig uddannelse til arbejdsmarkedet.

Fremme af adgangen til livslang læring for alle aldersgrupper, ikke kun gennem formel læring, men også gennem udvikling af ikke-formel og uformel læring.

Etablering af et valideringssystem for ikke-formel og uformel læring inden 2015 i tilknytning til den europæiske referenceramme for kvalifikationer.

Effektiv gennemførelse af den nationale referenceramme for kvalifikationer og virkeliggørelse af det europæiske kvalifikationspas.

Henstilling 4.2 vedrørende investering i almen uddannelse og faglig uddannelse

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Sikring af effektiv investering i almen og faglig uddannelse, samtidig med at den finanspolitiske konsolidering forsættes.

Vedtagelse af foranstaltninger og afsætte ressourcer til at forbedre lærernes kvalitet, kompetence og status.

Mere fleksible, dynamiske og inkluderende markeder og beskæftigelse af højere kvalitet

Henstilling 5.1 vedrørende arbejdsmarkedsreformer

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Fremme af strukturelle arbejdsmarkedsreformer for at øge arbejdsproduktiviteten og -effektiviteten og dermed forbedre EU-økonomiens konkurrenceevne og garantere bæredygtig vækst og jobskabelse.

Arbejdsmarkedsreformerne bør baseres på:

- indførelse af intern fleksibilitet sammen med et tilstrækkeligt socialsikringsniveau med det formål at fastholde beskæftigelsen i tider med økonomiske forstyrrelser
- indførelse af betingelserne for at kunne kombinere arbejde og omsorgsforpligtelser
- fremme af en positiv og sikker overgang fra job til job og fra arbejdsløshed til beskæftigelse
- indførelse af understøttelsesordninger forbundet med effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker og aktiveringskrav, som fastholder arbejdsincitamentet og samtidig sikrer en tilstrækkelig indkomst
- nøje overholdelse af arbejdstagernes arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder
- bekæmpelse af segmentering på arbejdsmarkedet og usikre ansættelsesforhold

Torsdag den 7. februar 2013

- styrkelse af koordinering af den sociale dialog på EU-plan
- foregribelse af økonomisk omstrukturering
- sikring af adgang til livslang læring
- afhjælpning af lav arbejdsmarkedsdeltagelse blandt ugunstigt stillede grupper, herunder minoriteter (f.eks. romaer) og handicappede
- forøgelse af arbejdskraftudbuddet ved at forbedre forholdet mellem arbejdsstyrkens geografiske placering og kvalifikationer og arbejdsmarkedets behov
- forøgelse af de aktive arbejdsmarkedspolitikkers dækning og effektivitet i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og med gensidig støtte fra aktive arbejdsmarkedspolitikker, såsom programmer for at overgå fra overførselsindkomst til arbejde, og rimelige støttesystemer for at fastholde beskæftigelsesniveauet, støtte mennesker, så de kan vende tilbage til arbejdsmarkedet, og sikre anstændige levevilkår
- forbedring af beskæftigelseslovgivningen og støtte og udvikle betingelser for mere fleksible ordninger til tilrettelæggelse af arbejdstid, navnlig for ældre og yngre arbejdstagere.

Henstilling 5.2 vedrørende fremme arbejdstageres mobilitet

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Vedtagelse af politikker og foranstaltninger til fremme af mobiliteten på og på tværs af arbejdsmarkedet, f.eks. gennem mobilitetsstøtteordninger.

Fjernelse af lovgivningsmæssige og administrative hindringer og forbedre arbejdsvilkår og social sikring for at støtte arbejdskraftens fri bevægelighed i EU for at udbygge arbejdsmarkedsintegrationen i EU.

Medlemsstaterne bør øge deres brug af EURES til at styrke matchningen mellem job og jobsøgere på tværs af grænserne.

Henstilling 5.3 vedrørende jobkvalitet

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Det Europæiske Råd bør være opmærksom på jobkvaliteten i sine politiske retningslinjer for 2013, især med hensyn til arbejdstageres adgang til en række vigtige arbejdsmarkedsretteligheder, som er forankret i traktaterne, og uden at det berører medlemsstaternes lovgivning.

Garanti for at arbejdsmarkedsreformerne gennemføres, så de fremmer jobkvaliteten.

Bekæmpelse af forekomsten og udbredelsen af usikre ansættelsesvilkår og falske selvstændige og til at sikre, at folk med midlertidige kontrakter eller deltidskontrakter, eller som er selvstændige, har en passende social beskyttelse og adgang til uddannelse.

Sikring af effektiv håndhævelse af direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

Garanti for kvalitet i den offentlige service, bekæmpelse af fattigdom og fremme af social inklusion

Henstilling 6.1 vedrørende garanti for kvalitet i den offentlige service

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Sikring af at den finanspolitiske konsolidering er forenelig med den beskæftigelsesmæssige og sociale dimension af Europa 2020 og ikke hindrer leveringen af offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet.

Torsdag den 7. februar 2013

Ved reformer af sundhedsvæsenet bør der fokuseres på kvalitetsforbedringer og på at sikre, at de dækker behovet, er prismæssigt overkommelige og giver adgang for alle samt garanterer bæredygtighed.

Henstilling 6.2 vedrørende bekæmpelse af fattigdom og fremme af social inklusion

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Det Europæiske Råd bør i sine politiske retningslinjer opprioritere bekæmpelse af fattigdom og ledighed i alle aldersgrupper, især med hensyn til fattigdom blandt personer i arbejde, fattigdom blandt personer med begrænset eller ingen tilknytning til arbejdsmarkedet og fattigdom blandt ældre.

De sociale beskyttelsessystemer bør være mere hensigtsmæssige og effektive og sørge for, at de fortsat fungerer som buffere mod fattigdom og social udstødelse.

Gennemførelse af strategier for aktiv inklusion og tilstrækkelige og økonomisk overkommelige tjenester af høj kvalitet og integrerede strategier for beskæftigelse af høj kvalitet med henblik på at forhindre marginalisering af lavindkomstgrupper og sårbare grupper.

Kommissionen bør vurdere den finanspolitiske konsoliderings indvirkning på ligestilling og kvinders beskæftigelse og fattigdom.

Sikring af at den finanspolitiske konsoliderings negative indvirkning på ligestilling og kvinders beskæftigelse og fattigdom modvirkes ved at rette stærkere kønsspecifikke henstillinger til medlemsstaterne og ved at kønsopdele de overordnede Europa 2020-mål og de tilsvarende nationale mål.

Udformning af politikker og foranstaltninger med henblik på at reducere fattigdom blandt personer i arbejde, f.eks. fremme af en tilstrækkelig arbejdsmarkedsdeltagelse i husstanden og lette jobskifte opad for personer i lavtlønnede eller usikre job.

Medlemsstaterne bør bekæmpe fattigdom blandt personer i arbejde ved at føre arbejdsmarkedspolitikker, der har til formål at sikre lønninger til personer i arbejde, de kan leve for.

Medlemsstaterne bør overveje at indføre målrettede ordninger for tilskud til nyansættelse af personer fra ugunstigt stillede grupper.

Medlemsstaterne bør i deres nationale reformprogrammer præcisere, hvordan EU-midlerne vil blive brugt til at støtte de nationale fattigdomsmål og øvrige sociale samt beskæftigelses- og uddannelsesmæssige mål og på at sikre, at Europa 2020-målsætningene nås.

Opnåelse af en proportionel og differentieret, vækstfremmende finanspolitisk konsolidering kombineret med sikring af økonomisk genopretning og jobskabelse

Henstilling 7 vedrørende opnåelse af en proportionel og differentieret, vækstfremmende finanspolitisk konsolidering kombineret med sikring af økonomisk genopretning og jobskabelse

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Gennemførelse af de finanspolitiske konsolideringsprogrammer for at garantere holdbare offentlige finanser på en proportionel og differentieret vækstfremmende måde, der giver mulighed for, at investeringerne opfylder Europa 2020-strategien og til fulde udnytter den fleksibilitet, som er givet i stabilitets- og vækstpagten.

Revision af de finanspolitiske multiplikatorer for at undgå systematisk undervurdering af virkningen af finanspolitisk konsolidering for vækst og jobskabelse i en situation med recession.

Revision af det finanspolitiske konsolideringstempo for at differentiere i de forskellige lande alt efter deres finanspolitiske råderum for at finde den rette balance mellem potentielle negative virkninger for vækst og beskæftigelse og risikoen for landets gælds bæredygtighed.

Torsdag den 7. februar 2013

Sikring af sammenhæng mellem de forskellige prioriteter i de politiske retningslinjer, så den finanspolitiske konsolidering ikke ødelægger potentialet for bæredygtig vækst og jobskabelse, øger fattigdom og social udstødelse eller hindrer leveringen af god offentlig service.

Opnåelse af fuld sammenhæng mellem budgetkonsolidering og de foreslåede økonomiske reformforanstaltninger på den ene side og fattigdomsbekæmpelse og stigende beskæftigelse på den anden side.

Nødvendig yderligere indsats for at opnå bedre styring, engagement og demokratisk legitimitet

Henstilling 8 vedrørende forøgelse af det europæiske semesters demokratiske legitimitet

Europa-Parlamentet mener, at de årlige politiske retningslinjer, som skal vedtages af Det Europæiske Råd på grundlag af den årlige vækstundersøgelse, bør have følgende formål:

Sikring af at de nationale og regionale parlamenter, arbejdsmarkedsparter, offentlige myndigheder og civilsamfundet involveres dybt i gennemførelsen og overvågningen af de politiske retningslinjer under Europa 2020-strategien og den økonomiske styringsproces for at sikre ejerskab.

Europa-Parlamentet bør inddrages på behørig vis i det europæiske semester.

Det Europæiske Råd skal lytte til Europa-Parlamentets bekymringer og forslag, når det vedtager sine politiske retningslinjer for 2013.

P7_TA(2013)0054

Forvaltningen af det indre marked

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 med henstillinger til Kommissionen om forvaltningen af det indre marked (2012/2260(INL))

(2016/C 024/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 26, stk. 3, i TEUF,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juni 2012 med titlen »Bedre forvaltning af det indre marked« (COM(2012)0259),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. november 2012 »Årlig vækstundersøgelse 2013« (COM(2012)0750) og Kommissionens meddelelse »Status for integrationen på det indre marked 2013 — Bidrag til den årlige vækstundersøgelse 2013« (COM(2012)0752),
- der henviser til EU-merværdiurderingen om bedre forvaltning af det indre marked som et bidrag til det europæiske semester, foretaget af Enheden for Europæisk Merværdi under Europa-Parlamentet og fremsendt til Parlamentets Udvalg om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse den 7. februar 2013,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. oktober 2010 »På vej mod en akt for det indre marked — For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne — 50 forslag med henblik på at blive bedre til at arbejde, iværksætte og handle sammen« (COM(2010)0608),

Torsdag den 7. februar 2013

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. april 2011: Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — »Sammen om fornyet vækst« (COM(2011)0206),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 med titlen »Akten for det indre marked II — Sammen om fornyet vækst« (COM(2012)0573),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. juni 2012 om gennemførelse af servicedirektivet med titlen »Partnerskab for ny vækst i servicesektoren 2012-2015« (COM(2012)0261),
- der henviser til rapporten til formanden for Europa-Kommissionen fra Mario Monti af 9. maj 2010 med titlen »En ny strategi for det indre marked — til gavn for Europas økonomi og samfund«,
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 28. marts 2011 »En køreplan for et fælles europæisk transportområde — mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« (COM(2011)0144),
- der henviser til rapporten af 26. juni 2012 fra formanden for Det Europæiske Råd med titlen »Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union«, den foreløbige betænkning af 12. oktober 2012 og den endelige betænkning af 5. december 2012 herom,
- der henviser til resultattavle nr. 23 for det indre marked (september 2011) og Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 ⁽¹⁾ herom,
- der henviser til resultattavle nr. 25 for det indre marked (oktober 2012),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 24. februar 2012 med titlen »Making the Single Market Deliver — Annual Governance Check-up 2011« (SWD(2012)0025),
- der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (konkurrenceevne) af 30.—31. maj 2012 om det digitale indre marked og forvaltningen af det indre marked,
- der henviser til overvejelserne i Rådet (konkurrenceevne) af 10.—11. oktober 2012 om en akt for det indre marked,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 28.—29. juni 2012,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 18.—19. oktober 2012,
- der henviser til bidraget og konklusionerne fra den 48. konference for de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC) afholdt den 14.—16. oktober 2012,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. april 2011 om styring og partnerskab i det indre marked ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2012 med titlen »Akten for det indre marked — de næste trin i vækstbestrebelse« ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om et mere effektivt og fair detailmarked ⁽⁵⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 42 og 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelserne fra Udvalget om beskæftigelse og Sociale Anliggender og Regionaludviklingsudvalget (A7-0019/2013),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0211.

⁽²⁾ EUT C 161 af 31.5.2011, s. 84.

⁽³⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 51.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0258.

⁽⁵⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 9.

Torsdag den 7. februar 2013

- A. der henviser til, at der mere end nogensinde før er behov for et velfungerende og effektivt indre marked baseret på en yderst konkurrencedygtig social markedsøkonomi for at fremme væksten og konkurrenceevnen og skabe arbejdspladser for at genrejse den europæiske økonomi; der henviser til, at det indre marked skal fungere med dette mål for øje ved at tilvejebringe konkrete skridt til imødegåelse af krisen, samtidig med at forbrugernes sikkerhed garanteres, og der skabes social samhørighed;
- B. der henviser til, at det indre marked spiller en afgørende rolle i opfyldelsen af målene i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;
- C. der henviser til, at det indre marked 20 år efter, at det formelt blev oprettet, stadig ikke er helt gennemført, først og fremmest fordi medlemsstaterne ikke til fulde har gennemført de omkring 1 500 direktiver og ca. 1 000 forordninger i national ret;
- D. der henviser til, at der er et presserende behov for at styrke forvaltningen af det indre marked og forbedre omsætningen, gennemførelsen og håndhævelsen af reglerne for det;
- E. der henviser til, at det indre marked bør færdiggøres med den største beslutsomhed og så hurtigt som muligt, samtidig med at den nødvendige ligevægt mellem de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner fastholdes;
- F. der henviser til, at det indre marked ikke bør adskilles fra andre horisontale politikker, såsom beskyttelse af forbrugere og arbejdstagere, sociale rettigheder, miljø og bæredygtig udvikling;
- G. der henviser til, at den fulde gennemførelse af det indre marked danner basis for fuldførelsen af den politiske og økonomiske integrationsproces i EU og sikrer den nødvendige sammenkædning af medlemsstaterne, både dem inden for og dem uden for euroområdet;
- H. der henviser til, at forsvarlig forvaltning af det indre marked og yderligere udvikling af regionerne er gensidigt supplerende forhold, som i betydelig grad kunne forbedre udsigten til lokal og regional vækst, hvormed disse to forhold sammen vil kunne skabe et stærkt EU kendetegnet ved samhørighed og konkurrenceevne; der henviser til, at især det europæiske territoriale samarbejde er baseret på koncepter, der ligner det indre marked, hvad angår fremme af grænseoverskridende samarbejde og gensidig gavn af regionale og lokale infrastrukturer, investeringer og markeder; der henviser til, at det indre marked kunne styrkes yderligere ved, at der tages hånd om markedsmanglerne, ved en konsolidering af det grænseoverskridende territoriale samarbejde og ved at skabe nemmere vilkår for aktiviteter og finansiering inden for rammerne af territoriale pagter;
- I. der henviser til, at det gennemsnitlige gennemførelsesunderskud til trods for de politiske løfter, som er afgivet på højeste plan, og trods Kommissionens og medlemsstaternes bestræbelser, steg fra 0,7 % i 2009 til 1,2 % i februar 2012 og efter nogen fremskridt i de seneste måneder nu har nået 0,9 %; der henviser til, at der fortsat skal gøres en indsats, eftersom dette underskud fører til mistillid over for Unionen i almindelighed og det indre marked i særdeleshed;
- J. der henviser til, at det indre marked er Unionens rygrad, hvorfor det er af største betydning, at det er velfungerende som grundlag og rammer for økonomisk og social genopretning i Europa; der henviser til, at respekt for de sociale rettigheder, i overensstemmelse med folkeretten og praksisser der efterlever EU-retten, i denne sammenhæng er uundværligt;
- K. der henviser til, at den øgede konkurrence som følge af integrationsprocessen virker som et kraftigt incitament til at tilbyde en bredere vifte af billigere produkter af høj kvalitet til de europæiske forbrugere, jf. resultattavlerne for forbrugermarkederne og analysen af integrationen af det indre marked i forhold til de fire frihedsrettigheder;
- L. der henviser til, at den potentielle økonomiske gevinst ved en fuldstændig og korrekt gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽¹⁾ svarer til et vækstpotentiale på mellem 0,8 % og 2,6 % af bruttonationalproduktet (BNP), som vil kunne realiseres mellem 5 til 10 år efter gennemførelsen af det pågældende direktiv;

⁽¹⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

Torsdag den 7. februar 2013

- M. der henviser til, at Kommissionen vurderer, at Unionen kan opnå yderligere 4 % af BNP over de næste 10 år ved at stimulere en hurtig udvikling af det indre marked;
- N. der henviser til, at strategien for det indre marked bør samordnes og baseres på en pragmatisk, samlet og bred aftale, som støttes af alle medlemsstater og EU-institutionerne; der henviser til, at der stadig er behov for stærk ledelse fra alle EU-institutionernes side og tydeligt politisk ejerskab fra medlemsstaternes side for til fulde at gennemføre og håndhæve direktiver og forordninger vedrørende det indre marked og øge troværdigheden af og tilliden til det indre marked;
- O. der henviser til, at formanden for Det Europæiske Råd i sin ovennævnte rapport af 26. juni 2012 fremhævede betydningen af fuld overensstemmelse med det indre marked og af åbenhed og gennemsigtighed i processen hen imod en dybere integreret økonomisk og monetær union; der henviser til, at formanden for det Europæiske Råd i sin endelige rapport af 5. december 2012 yderligere understregede betydningen på kort sigt af at færdiggøre det indre marked, idet det udgør et kraftigt middel til at fremme væksten;
- P. der henviser til, at der stadig er behov for konkrete foranstaltninger, både på medlemsstats- og EU-plan, for at opnå fuld implementering af den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i EU; der henviser til, at skabelsen af nye forretningsmuligheder for virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder via en streng anvendelse af SMV-testen inden for rammerne af konsekvensanalyser foretaget af Kommissionen og Parlamentet, hurtige fremskridt inden for området intelligent reguleringsdagsorden og i hensigtsmæssigt omfang skræddersyet lovgivning for forskellige typer selskaber, uden at dette undergraver de overordnede mål som sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, også vil kunne virke som en saltvandsindsprøjtning til EU's økonomier;
- Q. der henviser til det værdifulde bidrag, som kvikskrænker, af både elektronisk og fysisk art, i forbindelse med det indre marked har ydet for at mindske administrative byrder og transaktionsomkostninger, forbedre effektiviteten, og skabe åbenhed på markedet, gennemsigtighed og konkurrence, hvilket har resulteret i lavere offentlige udgifter og større muligheder for virksomheder, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, til at få adgang til markeder og bevare og skabe nye arbejdspladser;

Bedre lovgivning

- R. der henviser til, at Kommissionen bør sigte efter mere horisontal koordinering og sammenhæng i udarbejdelsen af lovforslag, som er relevante for det indre marked; der henviser til, at Kommissionen bør gennemføre indgående konsekvensanalyser, herunder territoriale konsekvensanalyser, med overbevisende argumenter for, at der er behov for lovgivning om det indre marked, inden den vedtager lovforslag;
- S. der henviser til, at Kommissionen i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og hvor det er relevant, og hvor der i princippet ikke er behov for yderligere skøn i gennemførelsen af Unionens lovgivning, bør vælge forordninger i stedet for direktiver som den foretrukne retsakt til regulering af det indre marked;
- T. der henviser til, at medlemsstaterne og Kommissionen bør indføre en test på nationalt plan med det formål at fastslå, hvorvidt ny national lovgivning kan have en negativ indvirkning på det indre markeds funktionsdygtighed; der henviser til, at Kommissionen bør overveje, om det kan lade sig gøre at indføre et notifikationssystem for nationale lovforslag, der kan få negativ indvirkning på det indre markeds funktionsdygtighed, og dermed supplere den procedure, der er fastlagt i direktiv 98/34/EF om et horisontalt instrument, til styrkelse af dets forebyggende virkning, når Kommissionen fremsætter en detaljeret holdning til lovforslag og til at sikre gennemførelse i den hensigt at rette op på utilfredsstillende gennemførelse af EU-lovgivning på lokalt plan;
- U. der henviser til, at det er vigtigt, at det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne udføres på en effektiv og omkostningseffektiv måde, som det er tilfældet med informationssystemet for det indre marked (IMI); der endvidere henviser til, at IMI altid bør anvendes, også på andre områder, for at styrke dets funktionalitet og reducere bureaukratiet, øge gennemsigtigheden og sætte alle aktører i det indre marked i stand til at høste de fulde fordele af dette;

Torsdag den 7. februar 2013

Bedre gennemførelse og anvendelse af lovgivning

- V. der henviser til, at hver medlemsstat bør gennemføre hvert direktiv i national ret på konsekvent vis og bør vedtage alle gennemførelsesforanstaltninger tilknyttet en EU-retsakt på fælles vis og samtidigt, med henblik på at sikre, at retsaktens gennemførelse i national ret afspejler det kompromis, der er indgået på EU-plan, eftersom unøjagtig og forsinket gennemførelse forvrider konkurrencen på det indre marked og forhindrer borgerne og erhvervslivet i at drage fuld fordel af det indre marked;
- W. der henviser til, at der er behov for at opnå større gennemsigtighed i gennemførelsen og en ensartet anvendelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne; der henviser til, at sammenligningstabeller vil blive et stadig vigtigere værktøj på et integreret indre marked med hensyn til at afspejle den nationale gennemførelse af Unionens regler, og der henviser til, at Kommissionen derfor oftere bør anmode om sådanne tabeller;

Overvågning af gennemførelsen

- X. der henviser til, at udveksling af erfaring og bedste praksis mellem medlemsstaterne er afgørende for at forstå de nationale mekanismer til anvendelse af EU-retten og de resterende hindringer for det indre marked; der henviser til, at medlemsstaterne bør udveksle oplysninger indbyrdes og med Kommissionen forud for gennemførelsen i national ret med det formål at sikre korrekt gennemførelse og for at undgå fragmentering; der henviser til, at overvågning af EU-lovgivningen er en af Kommissionens og dens tjenestemænds kernekompetencer; der henviser til, at Kommissionen for at opfylde sin forpligtelse til at bistå medlemsstaterne med gennemførelsen og anvendelsen af EU-lovgivning i national ret kan tage initiativ til og koordinere et netværk af de embedsmænd, der er ansvarlige for gennemførelsen af al ny EU-lovgivning ud over SOLVIT, så der skabes en platform for udveksling og fagfælleevaluering, der kan arbejde tæt sammen med medlemsstaterne i den hensigt at forbedre den generelle kvalitet af gennemførelsen og for at løse problemer vedrørende medlemsstaternes gennemførelse; der henviser til, at en udveksling af tjenestemænd med ansvar for gennemførelsen af EU-lovgivningen mellem medlemsstaterne med henblik på at sikre en bedre informationsstrøm og bedste praksis, bør fremmes;
- Y. der henviser til, at rent kvantitativ statistik om gennemførelse af lovgivning om det indre marked ikke giver mulighed for at måle kvaliteten af gennemførelsen og specifikke nøgleinstrumenters særlige indvirkning på det indre marked; der henviser til, at der således er behov for en politisk og kvalitativ vurdering af gennemførelsen og udviklingen inden for det indre marked, navnlig med hensyn til den økonomiske relevans af EU's nye lovgivning om det indre marked og anvendelsen af gældende lovgivning;
- Z. der henviser til, at der i en sådan vurdering bør skelnes mellem manglende gennemførelse, som er en letgenkendelig fejl hos medlemsstaten, og eventuelle tilfælde af manglende overholdelse, som kan baseres på en anden fortolkning og forståelse af EU-retten; der henviser til, at det i traktaterne fastlægges, at det kun er Domstolen, der i sidste ende og offentligt må fastslå, at national lovgivning ikke stemmer overens med EU-lovgivningen; der således henviser til, at ingen anden institution kan fastslå en sådan manglende overensstemmelse; der henviser til, at Parlamentet hvert år bør få en liste over ikke-gennemført eller ukorrekt gennemført EU-lovgivning i de relevante medlemsstater;
- AA. der henviser til, at forskellige former for konditionalitet inden for strukturfondene vedrørende gennemførelsen af direktiver vedrørende det indre marked i medlemsstaternes nationale ret fortsat er under forhandling som led i lovgivningsprocessen til vedtagelse af de nye forordninger; der henviser til, at sådanne foranstaltninger kun bør anvendes som en sidste udvej, og til, at gearing af EU-støtte til at skabe incitamenter til en rettidig gennemførelse i national ret af regler for det indre marked bør være behørigt afbalancerede;

Bedre håndhævelse

- AB. der henviser til, at der for at styrke forvaltningen af det indre marked bør følges en multolerancepolitik over for medlemsstater, som ikke opfylder reglerne for det indre marked i tilstrækkelig grad;
- AC. der henviser til, at traktatbrudsprocedurer i henhold til artikel 258 i TEUF og som gennemført af Kommissionen ikke giver mulighed for at håndtere gennemførelses- og anvendelsesmæssige mangler i bestemmelserne om det indre marked korrekt og hurtigt;
- AD. der henviser til, at traktatbrudsprocedurerne ofte har påvist en række begrænsninger i evnen til at opfylde de enkelte forbrugeres og virksomhedernes forventninger, og at det er nødvendigt at indføre et fælles klageinstrument på EU-plan, som er hurtigt og økonomisk overkommeligt;

Torsdag den 7. februar 2013

- AE. der henviser til, at medlemsstaterne og Det Europæiske Råd derfor fortsat bør videreudvikle traktatbrudsprocedurerne inden for rammerne af de fremtidige revisioner af TEUF; der henviser til, at der i mellemtiden bør gøres alle tænkelige bestræbelser på at gøre mere konsekvent brug af traktatbrudsprocedurer i tilfælde af brud på EU-retens bestemmelser for det indre marked; der henviser til, at der i denne henseende bør ske en mere aktiv anvendelse af hurtige procedurer inden for Kommissionen og, i relevant omfang, af foreløbig sagsbehandling ved Domstolen, jf. artikel 279 i TEUF; der henviser til, at visse EU-retsakter fastsætter midlertidige foranstaltninger, som de nationale domstole kan anvende til at forhindre umiddelbart forestående traktatbrud, såsom pålæg eller forbud; der henviser til, at dette kan fungere som en model for mere effektive procedurer og til, at anvendelsen af sådanne midlertidige foranstaltninger derfor bør overvejes i alle relevante tilfælde;
- AF. der henviser til, at anvendelsen af »EU Pilot« har givet positive resultater med hensyn til at sikre korrekt anvendelse af EU-lovgivningen og giver hurtigere løsninger på problemer, som opstår for borgere og virksomheder; der henviser til, at Kommissionen derfor bør fremme anvendelsen af EU Pilot og effektivisere det yderligere for bedre at afdække og korrigere overtrædelser af det indre markeds regler, uden at det er nødvendigt at ty til tidsrøvende traktatbrudsprocedurer;
- AG. der henviser til, at SOLVIT spiller en vigtig rolle som et centralt redskab til problemløsning på nationalt plan og dermed til at sikre bedre efterlevelse af EU-retten for det indre marked, men at SOLVIT's potentiale fortsat ikke udnyttes til fulde; der henviser til, at der bør tilskyndes til konkrete tiltag til forbedring af SOLVIT's synlighed og en mere intensiv formidling til de europæiske borgere af information om SOLVIT, for at dets potentiale kan udnyttes bedre inden for det nuværende budget; der henviser til, at der bør gøres flere bestræbelser på bedre at integrere SOLVIT i udbuddet af assistanceservicer og håndhævelsesredskaber, der står til rådighed på nationalt plan og EU-plan; der henviser til, at det tilsvarende er nødvendigt med forbedringer vedrørende brugervenlighed og tydeliggørelse af informationerne fra kvikskrannerne i medlemsstaterne;
- AH. der henviser til, at Kommissionen skal styrke sine tiltag til at sikre en korrekt gennemførelse og håndhævelse af alle vedtagne regler i medlemsstaterne, reagere hurtigere på meddelelser og klager om ukorrekt gennemførelse af EU-lovgivningen og træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fjerne eksisterende uoverensstemmelser;
- AI. der henviser til, at det er nødvendigt, at Kommissionen — på baggrund af en politisk vurdering — gør konsekvent brug af alle sine beføjelser og fuldt ud udnytter alle de sanktionsmekanismer, som står til dens rådighed;
- AJ. der henviser til, at de EU-kontrolaktioner, som overvåger tiltag, der koordineres af Kommissionen og udøves på samme tid i medlemsstaterne af de relevante nationale myndigheder, har vist sig at være et nyttigt værktøj til at give Kommissionen og medlemsstaterne mulighed for med fælles aktioner at overvåge anvendelsen af gældende lovgivning om det indre marked i medlemsstaterne; der henviser til, at nyligt foretagne kontrolaktioner afdækkede ringe efterlevelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne inden for banksektoren overalt i Unionen; der derfor henviser til, at Kommissionen bør tilbyde en mere omfattende anvendelse af kontrolaktionerne til medlemsstaterne for at gøre overvågningen lettere, navnlig for nationale myndigheder, som har mindre udstyr og er mindre forberedte; der henviser til, at det bør overvejes at samordne kontrolaktionerne inden for andre områder, og til at aktionerne også bør udvides til at dække varer og tjenesteydelser uden for internettet;

Akter for det indre marked

- AK. der henviser til, at akter for det indre marked er led i bestræbelserne på at styrke forvaltningen af det indre marked gennem forbedring og bedre samordning af især den lovforberedende fase;
- AL. der henviser til, at den cykliske metode til fremlæggelse af akter for det indre marked bør vurderes positivt, idet den muliggør regelmæssig indkredsning og drøftelse af prioriteterne for udviklingen af det indre marked;

Torsdag den 7. februar 2013

- AM. der henviser til, at akten for det indre marked udgjorde en vigtig tværgående strategi til udbedring af de større, resterende mangler ved det indre marked; der endvidere henviser til, at denne strategi på horisontal vis fastlagde konkrete lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger med den egenskab at frigive uudnyttet vækstpotentiale og fjerne hindringer for det indre marked; der henviser til, at der i denne henseende kan noteres visse fremskridt ved Kommissionens forslag, men at det fortsat er nødvendigt med en yderligere fremadrettet og fremsynet indsats; der henviser til, at Kommissionen i første række bør følge op på de forslag, der allerede er indeholdt i akten for det indre marked, og navnlig det horisontale instrument for markedsovervågning, gennemsigtigheden i bankgebyrer og ikke-finansielle oplysninger fra virksomhederne;
- AN. der henviser til, at akten for det indre marked II viderefører denne tilgang ved at pege på integrerede netværk, borger- og erhvervsmobilitet, digital økonomi og social iværksætterånd samt forbrugertillid som fire indsatsområder for fremtidig vækst; der henviser til, at lovforslag til at sikre retten til adgang til en almindelig bankkonto, revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽¹⁾ og tiltag til at gøre langsigtede investeringer i realøkonomien lettere, vil kunne yde et vigtigt bidrag i denne henseende; der henviser til, at Kommissionen, i forbindelse med at den foreslår foranstaltningerne, og Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med deres drøftelser af dem, nøje bør vurdere hver enkelt af de påtænkte foranstaltninger og deres potentiale med hensyn til at skabe en stærkt konkurrencedygtig, social markedsøkonomi og arbejde for en hurtig vedtagelse;
- AO. der henviser til, at akten for det indre marked bør tage hånd om de socioøkonomiske problemer i EU og fremme et marked i borgernes tjeneste;
- AP. der henviser til, at fremtidige horisontale tilgange bør tage sigte på gennemførelsen af det digitale indre marked for at give borgerne mulighed for at få fuld gavn af digitale løsninger og sikre virksomhedernes konkurrenceevne i Unionen;

Nøgleområder

- AQ. der henviser til, at Kommissionen foreslår at målrette sine aktiviteter mod specifikke nøgleområder og instrumenter; der henviser til, at et stærkere fokus på en begrænset række instrumenter og aktioner imidlertid er nødvendigt for at opnå en håndgribelig forbedring af anvendelsen af reglerne for det indre marked; der henviser til, at det digitale marked, servicesektoren, energisektoren, offentlige indkøb, forskning og innovation såvel som forbrugerbeskyttelse og øget mobilitet blandt borgerne, især arbejdstagere og fagfolk, er blandt de allervigtigste vækstområder;
- AR. der henviser til, at sådanne nøgleområder og instrumenter kan gennemgås årligt, således at den aktuelle udvikling i medlemsstaterne, og især inden for områder der økonomisk set er de mest relevante for det indre marked ud fra en dokumentationsbaseret evaluering, behørigt afspejles og tages i betragtning i EU-institutionernes beslutningsprocesser; der henviser til, at metodologien til at definere nøgleområder til beskyttelse af velfungerende forhold for det indre marked regelmæssigt bør revideres under hensyntagen til vækstmål og vækstprognoser;
- AS. der henviser til, at EU-medlemsstaterne og EU-institutionerne bør koncentrere sig om vedtagelse og en hurtig iværksættelse af lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvad angår de nøglesektorer, der er vigtige for vækst og skabelse af arbejdspladser, således som det er understreget i vækst- og beskæftigelsespagten;
- AT. der henviser til, at der bør tages yderligere skridt hen imod en regulering af finansielle tjenesteydelser, som sikrer forbrugerne passende information og beskyttelse, tillader en gennemsigtig vurdering af de finansielle produkter, navnlig de risikobetonede, og giver mulighed for alternativ tvistbilæggelse, og som sikrer forbrugerne rimelige erstatninger og godtgørelser;
- AU. der henviser til, at et velfungerende og fuldstændigt gennemført indre marked ikke kan være virkningsfuldt, medmindre der etableres et sammenhængende og effektivt europæisk transportsystem, som er afgørende for at sikre problemfri befordring af varer, personer og tjenesteydelser, som udgør det indre markeds essentielle og underliggende friheder;

⁽¹⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

Torsdag den 7. februar 2013

- AV. der henviser til, at et fælles europæisk transportområde bør lette bevægeligheden for borgere og fragt, mindske omkostningerne for og fremme bæredygtigheden af europæisk transport ved at oprette interoperable og bæredygtige transeuropæiske transportnet og fjerne alle eksisterende hindringer mellem de forskellige transportformer og nationale systemer og samtidig fremme etableringen af multinationale og multimodale operatører; der henviser til, at færdiggørelsen af det fælles europæiske transportområde, jernbanetransport, søtransport, vejgodstransport såvel som det fælles europæiske luftrum og en ensartet fortolkning af passagerrettigheder spiller en afgørende rolle;

Et indre marked for alle aktører

- AW. der henviser til, at EU-borgerne og især studerende, fagfolk og iværksættere, såvel som SMV'er, i alle medlemsstater bør opfordres til at komme med forslag til, hvordan det bedst sikres, at det indre marked realiseres fuldt ud, og henviser til, at alle institutioner bør opfordres til at arrangere en offentlig høring og en dialog med civilsamfundet for at sikre, at der tages passende hensyn til borgernes, forbrugernes og erhvervslivets behov, og at de foreslåede politikker skaber merværdi for alle aktører; der henviser til, at der er behov for konkrete redskaber til at formidle EU-retten til borgerne;
- AX. der henviser til, at det indre marked bør fokusere på alle interessehavernes rettigheder; der henviser til, at en styrket og tidligere inddragelse af arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og alle øvrige interessehavere i udformningen, vedtagelsen, gennemførelsen og overvågningen af sådanne foranstaltninger, som er nødvendige for at fremme væksten og borgernes rettigheder inden for det indre marked, herunder også via flere former for internetbaseret deltagelse og e-demokrati, er afgørende for at kunne genskabe tilliden til det indre marked;
- AY. påpeger, at lokale og regionale aktører gennem lokalt og regionalt selvstyre varetager mange af de opgaver, der er fastlagt i EU-lovgivningen om det indre marked, især inden for offentlige indkøb, statsstøtte, tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og koncessioner; der henviser til, at disse politikker bør gennemføres på behørig vis, bl.a. for at nedbringe fejlfrekvensen inden for samhørighedspolitikken; der henviser til, at der skal sikres offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet til beboerne i alle Unionens regioner som en forudsætning for et dynamisk og stærkt indre marked, og henviser til, at en virkningsfuld styrkelse af det indre marked derfor bør tage de lokale og regionale interessehavernes interesser i betragtning;
- AZ. der henviser til, at strategien for det indre marked bør styrke den sociale velfærd, konvergens og arbejdstagernes rettigheder, forebygge social dumping og sikre rimelige arbejdsvilkår for alle EU-borgere;
- BA. der henviser til, at der er brug for ét enkelt, lettilgængeligt kontaktcenter på nationalt plan, hvor virksomheder og borgere, herunder handicappede, kan henvende sig og få hjælp, hvis de støder på hindringer for udnyttelsen af de rettigheder og muligheder, der er forbundet med det indre marked; der henviser til, at der bør sættes fokus på at reducere hindringer for tilgængeligheden i det fysiske miljø og af tjenesteydelser, således at alle borgere kan få gavn af det indre marked;

Det europæiske semester

- BB. der henviser til, at det europæiske semester fastlægger rammerne for koordinering af økonomiske politikker og holder øje med den budgetmæssige og økonomiske situation i medlemsstaterne, men ikke tager højde for situationen for det indre marked, trods dets enorme betydning for økonomierne i alle medlemsstaterne;
- BC. der henviser til, at det indre marked kan spille en betydelig rolle for at fremme social samhørighed i EU; der henviser til, at forbedringen af rammen for økonomisk styring bør baseres på et sæt indbyrdes forbundne og gensidigt sammenhængende politikker, der stimulerer væksten og beskæftigelsen; og der henviser til, at den fulde udvikling af det indre marked er en forudsætning for, at dette kan ske;
- BD. der henviser til, at Kommissionen bør kontrollere udførelsen af det indre marked og den faktiske gennemførelse af de relevante foranstaltninger i den årlige cyklus under det europæiske semester under hensyntagen til den årlige kontrolundersøgelse af forvaltningen og meddelelsesmekanismerne i tilknytning til resultattavlen; der endvidere henviser til, at den årlige kontrol bør omfatte en vurdering af, hvilke fordele det indre marked giver for brugerne og virksomhederne, og hvilke hindringer der er for, at det indre marked kan fungere gnidningsløst;

Torsdag den 7. februar 2013

- BE. der henviser til, at der under Det Europæiske Råds forårsmøde også bør foretages en vurdering af det indre markeds situation understøttet af en overvågningsproces;
- BF. der henviser til, at det er hensigtsmæssigt at betragte hver enkelt medlemsstat særskilt ved at indgå i et stadig tættere samarbejde med de nationale parlamenter med det formål at indkredse mangler vedrørende gennemførelse i national ret og anvendelse og håndtere disse i landespecifikke henstillinger;
- BG. der henviser til, at den årlige vækstundersøgelse for 2013 har iværksat den tredje cyklus under det europæiske semester og nu for første gang omfatter en årsberetning om status for det indre markeds integration; der henviser til, at dette stærkere fokus på det indre marked i forbindelse med det europæiske semester er nødvendigt for bedre at kunne udnytte dets vækst- og beskæftigelsespotentialer i EU og for at gøre det muligt for borgerne og virksomhederne at få fuld gavn heraf;
- BH. der henviser til, at den ovennævnte beretning om det indre markeds integration for 2013 imidlertid ikke indeholder noget nyt om status i medlemsstaterne og heller ikke drager tilstrækkeligt uddybende konklusioner vedrørende det konkrete vækstpotentiale, som det indre marked frembringer; der henviser til, at valget af prioritetsområder i integrationsberetningen bør understøttes af omfattende data;
- BI. der henviser til, at fremtidige beretninger om status for det indre markeds integration derfor bør være klarere vedrørende de nuværende mangler på det indre marked og indeholde mere konkret rådgivning om eventuelle afhjælpende foranstaltninger og de forventede fordele, således at medlemsstaterne bliver i stand til at reagere hensigtsmæssigt;
- BJ. der henviser til, at beretningen om status for det indre markeds integration for 2013 navnlig fremhæver servicesektoren og blandt andet opfordrer til fuldstændig efterlevelse af direktiv 2006/123/EF; der henviser til, at dette er en velbegrunnet, men ikke attraktiv opfordring at følge, hvis den ikke ledsages af strenge støtteforanstaltninger til at befordre korrekt gennemførelse i national ret, fortolkning og fuldstændig anvendelse af dette direktiv;
- BK. der henviser til, at rapporten indeholder en beskrivelse af en række prioriteter for energi- og transportmarkederne, og som henviser til, at mange af disse prioriteter peger på manglende investeringer og konkurrence på nogle områder; der henviser til, at der er brug for yderligere forskning og dokumentationsbaserede oplysninger til disse markeder, for at der kan skabes belæg for specifikke tiltag og opfordringer til medlemsstaterne; der henviser til, at en integreret, interoperabel og tilgængelig europæisk transportinfrastruktur, etablering af et internt energimarked, samtidig med at der sikres solid konkurrence og styrkelse af forbrugerbeskyttelsen, og en ambitiøs EU-industripolitik er skridt af vital betydning for at kunne sikre, at det indre marked fungerer ordentligt;
- BL. der henviser til, at den digitale økonomi også anses for et prioriteret område; der henviser til, at det digitale indre marked fordrer ajourførte og praktisk anvendelige gennemsigtigheds- og forbrugerbeskyttelsesmekanismer; der henviser til, at en rettidig og korrekt gennemførelse og anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder ⁽¹⁾ i national ret derfor er en essentiel faktor i udviklingen af den digitale økonomi;
- BM. der henviser til, at de europæiske borgere endnu ikke har draget fuld nytte af det indre markeds muligheder på en lang række områder, navnlig den frie bevægelighed for personer og arbejdskraft; der henviser til, at arbejdstagermobiliteten i EU stadig er for lav og at der er brug for kraftigere foranstaltninger til at fjerne de resterende forhindringer og til at sikre princippet om ligebehandling af arbejdstagere, så vidt som dette henhører under traktaternes anvendelsesområde og i overensstemmelse med national ret og praksis;
- BN. der henviser til, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ⁽²⁾ er et grundlæggende instrument til mindske af den enorme gæld, som det offentlige skylder private selskaber, især SMV'er, og til, at direktivets gennemførelse i national ret bør ske hurtigt og korrekt for, at antallet af tilfælde af insolvens kan nedbringes;

⁽¹⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64.

⁽²⁾ EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1.

Torsdag den 7. februar 2013

- BO. der henviser til, at der er brug for mere innovative tiltag for at støtte et indre marked baseret på den sociale markedsøkonomi; der henviser til, at den årlige vækstundersøgelse for 2013 fremsætter et interessant forslag om indførelse af en ordning for forbrugerinsolvens, og henviser til, at dette forslag bør overvejes nærmere, idet denne form for tiltag kan spille en grundlæggende rolle for både forbrugerbeskyttelsen og for forebyggelsen af mulige systemiske risici inden for den finansielle sektor;
- BP. der henviser til vigtigheden af, at der opstilles en ambitiøs forbrugerdagsorden, som omfatter lovgivnings- og programmæssige tiltag, der sigter mod at ansvarliggøre den gennemsnitlige forbruger og i højere grad beskytte de sårbare forbrugere;
- BQ. der henviser til, at gennemførelsen af målene i Europa 2020-strategien, som det europæiske semester bør sigte mod, afhænger af fuld udvikling af det indre markeds muligheder, af EU's engagement som helhed og af medlemsstaternes reelle medvirken;
- BR. der henviser til, at det europæiske semester bør kobles endnu mere systematisk til de EU-initiativer, som i øjeblikket er igangsat, og at det bør tage hensyn til fuldførelsen af det indre marked for at sikre sammenhængen i Unionens økonomiske politik, navnlig for at sikre den fornødne konvergens mellem landene inden og uden for euroområdet;
- BS. der henviser til, at kvaliteten af de nationale reformprogrammer under det europæiske semester varierer meget med hensyn til konkret indhold, gennemsigtighed, gennemførlighed og fuldstændighed, og at disse programmer bør gennemgås i dybden, forbedres og gøres tilstrækkeligt ambitiøse, for at målene om økonomisk integration og fuldførelse af det indre marked kan opfyldes;
- BT. der henviser til, at medlemsstaterne også bør afgive så detaljerede oplysninger som muligt om de nærmere forhold omkring anvendelsen og gennemførelsen af reglerne inden for det indre markeds nøglesektorer;
- BU. der henviser til nødvendigheden af at indføre en ny metode under det europæiske semester, som består i at drøfte prioriteterne for det indre marked samtidig med de økonomiske og budgetmæssige prioriteter, idet de sammenkædes indbyrdes og også knyttes til de beskæftigelsesmæssige og sociale prioriteter i en integreret koordineringsramme;
- BV. der henviser til, at der i de landespecifikke henstillinger bør tages hensyn til de gjorte fremskridt og til gennemførelsesforanstaltningerne for lovgivning om det indre marked, med særlig henvisning til nøglesektorerne og de prioriteter, der årligt fastsættes;
- BW. der henviser til, at Kommissionens landespecifikke henstillinger samtidig bør give medlemsstaterne mere praktiske løsninger til forbedring af det indre markeds funktionsdygtighed med henblik på at skabe stærkere offentlig støtte og politisk engagement, der kan tilskynde til færdiggørelse af det indre marked;
- BX. der henviser til, at vurderingen af situationen vedrørende det indre marked bør være en integreret del af det europæiske semester, med en søjle for forvaltning af det indre marked side om side med søjlen for økonomisk styring; der henviser til, at Kommissionens forslag om at udarbejde en årsberetning om integrationen af det indre marked, som skal bidrage til evidensgrundlaget, der underbygger landespecifikke henstillinger, kan danne grundlaget for en fremtidig årlig cyklus for det indre marked i det europæiske semester;
- BY. der henviser til, at indførelsen af det europæiske semester bør ske under fuld inddragelse af de nationale parlamenter og bør afvikles uden tilsidesættelse af Europa-Parlamentets særrettigheder;
1. anmoder Kommissionen om snarest muligt og med alle relevante bestemmelser vedrørende det indre marked indeholdt i TEUF, herunder artikel 26, stk. 3, som et muligt retsgrundlag at fremsætte forslag til en retsakt med sigte på at styrke forvaltningen af det indre marked i overensstemmelse med de detaljerede henstillinger, der fremgår af vedlagte bilag;
 2. konstaterer, at disse henstillinger respekterer borgernes grundlæggende rettigheder og nærhedsprincippet;
 3. mener, at de finansielle implikationer af det udbedte forslag bør dækkes af de eksisterende budgetbevillinger;

Torsdag den 7. februar 2013

4. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de vedlagte detaljerede henstillinger til Kommissionen og Rådet og til Det Europæiske Råd og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BILAG**DETALJEREDE HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET UDBEDTE FORSLAG****Henstilling 1 — vedrørende etablering af sammenhængende rammer for forvaltningen af det indre marked**

Europa-Parlamentet finder, at der i forslaget til fremlæggelse bør tilstræbes regulering som følger:

- Der bør fremlægges et forslag til retsakt til styrkelse af forvaltningen af det indre marked i den hensigt at sikre, at EU's indre marked fungerer efter hensigten og til at fremme inklusiv økonomisk vækst i EU. Forslaget bør baseres på de relevante TEUF-bestemmelser vedrørende det indre marked. Kommissionen bør også overveje at fremlægge et forslag baseret på artikel 26, stk. 3, i TEUF.
- Proceduren bør sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet i vedtagelsen af rammerne for forvaltningen af det indre marked. Endvidere bør det i akten fastsættes, at Europa-Parlamentet og Rådet vedtager andre foranstaltninger, der er nødvendige for at styrke forvaltningen af det indre marked, navnlig foranstaltninger inden for områder, hvor Unionens rammelovgivning er blevet fastlagt i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure, der er fastsat i artikel 294 i TEUF.
- Retsakten bør ikke tilsidesætte de rammebestemmelser, som allerede er vedtaget for det indre marked, eller regler, som skal opstilles inden for forskellige sektorer. Tilsvarende bør den ikke tilsidesætte institutionernes beføjelser i henhold til traktaterne, navnlig ikke Kommissionens eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til traktaterne eller afledt af den etablerede EU-ret om det indre marked.
- Retsakten bør supplere rammebestemmelserne for det indre marked og fremme gennemførelsen, anvendelsen og håndhævelsen af det indre markeds regler og friheder.
- Retsakten bør indeholde bestemmelser om vedtagelse af EU-retningslinjer for det indre marked. Disse retningslinjer bør omfatte mål, der skal forfølges, handlingsprioriteter og betingelser, der skal sikres, og bør ledsages af arbejdsmetoder og procedurer, der skal fastlægges med henblik på at styrke forvaltningen af det indre marked.
- Der bør formuleres procedurer for fremlæggelse, vurdering og overvågning af nationale handlingsplaner og med henblik på at fastlægge landespecifikke henstillinger vedrørende det indre marked.
- Der bør defineres supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at gennemføre og håndhæve rammebestemmelserne for det indre marked.
- Forbindelsen mellem forvaltningscyklussen for det indre marked og den årlige politikcyklus for det europæiske semester bør præciseres.

Henstilling 2 — vedrørende fastlæggelse af Unionens mål og prioriteter for tiltag til forbedring af det indre markeds funktionsmåde

Europa-Parlamentet finder, at der i forslaget til fremlæggelse bør tilstræbes regulering som følger:

- For at sikre at det indre marked konkret skaber vækst og arbejdspladser og øger tilliden hos forbrugere og virksomheder, bør Unionen fastlægge retningslinjer med det formål at forbedre det indre markeds funktionsmåde. Disse retningslinjer bør omfatte:
 - a) mål og prioriteter for Unionens og medlemsstaternes tiltag
 - b) de betingelser, der skal være opfyldt for at forbedre forvaltningen af det indre marked yderligere.

Torsdag den 7. februar 2013

- Der bør opstilles en begrænset række mål og prioriteter for tiltag på de områder, hvor et bedre fungerende indre marked vil give de største gevinster, hvad angår vækst og beskæftigelse i hele Unionen.
- Udvælgelsen af mål og prioriteter bør baseres på følgende kriterier:
 - a) produktionssammenligninger ved hjælp af udvalgte kvantitative nøgleindikatorer, der omfatter bidrag til fremstillingen af varer og tjenesteydelser med henblik på at identificere de sektorer, der udviser det største uudnyttede potentiale for at skabe vækst
 - b) økonomisk betydning med en analyse af om sektoren er tilstrækkeligt økonomisk betydningsfuld til at have en ikke uvæsentlig indvirkning på væksten, hvis der tages hånd om de grundlæggende årsager til det uudnyttede potentiale
 - c) dynamiske faktorer med en analyse af om sektoren allerede synes at tage hånd om dens uudnyttede potentiale, baseret på faktorer som sektorens kapacitet til at skabe jobvækst og den eventuelle konvergens med sammenligningsniveauer for arbejdskraftproduktivitet
 - d) faktorer vedrørende det indre marked med en analyse af, om det kan dokumenteres, at forbedringer vedrørende det indre marked kan realisere det uudnyttede potentiale
 - e) faktorer vedrørende yderligere elementer til beskyttelse og sikring af forbrugere, arbejdstagere og borgere.

Henstilling 3 — vedrørende fastsættelse af de forhold, der skal sikre forbedring af forvaltningen af det indre marked

Europa-Parlamentet finder, at der i forslaget til fremlæggelse bør tilstræbes regulering som følger:

- De betingelser, der skal være opfyldt for at forbedre forvaltningen af det indre marked yderligere, bør omfatte:
 - a) anvendelse af principper for intelligent regulering i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af regler om det indre marked for at sikre, at disse regler udarbejdes, gennemføres og anvendes på en sådan måde, at de effektivt arbejder for det tilsigtede formål
 - b) størst mulig reduktion i omfanget af administrative byrder, navnlig for små og mellemstore virksomheder
 - c) at virksomheder og borgere sættes i stand til, når de skal følge procedurer, at gøre dette hurtigt ved hjælp af elektroniske midler
 - d) at virksomheder og borgere sikres adgang til oplysninger og assistance og til hurtige og effektive samt økonomisk overkommelige retsmidler, når det er nødvendigt
 - e) mere intelligent brug af informationsteknologi til information af virksomheder og borgere, så de sættes i stand til at udnytte deres rettigheder og muligheder og til bedre at sammenkoble initiativer på medlemsstatsplan og EU-plan
 - f) bedre udnyttelse af onlineværktøjer som informationssystemet for det indre marked (IMI) i grænseoverskridende samarbejde mellem administrationer
 - g) videreudvikling af kvikskranker
 - h) effektiv brug af hurtige problemløsnings- og klagemekanismer, herunder gennem oprettelse af en lettilgængelig og primær hjælpetjeneste på nationalt plan, som virksomheder og borgere kan henvende sig til, hvis de oplever problemer, når de forsøger at udnytte de rettigheder og forpligtelser, som det indre marked tilbyder.

Henstilling 4 — vedrørende fastsættelse af supplerende foranstaltninger, som er nødvendige for at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af rammebestemmelserne for det indre marked

Europa-Parlamentet finder, at der i forslaget til fremlæggelse bør tilstræbes regulering som følger:

- For at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af rammebestemmelserne for det indre marked bør Kommissionen:
 - a) forbedre sin gennemførelsesbistand til medlemsstaterne for de direktiver, der endnu ikke er gennemført i national ret

Torsdag den 7. februar 2013

- b) gennemføre systematisk overensstemmelseskontrol og træffe støtteforanstaltninger for at få reglerne til at fungere i praksis i medlemsstaterne
 - c) for så vidt angår lovgivning, der er gennemført og anvendt i national ret, foretage en grundig gennemgang for at vurdere, hvordan reglerne anvendes og fungerer i praksis, både praktisk og økonomisk
 - d) forbedre efterfølgende gennemførelsesrapportering med fokus på medlemsstaternes overholdelse og resultatvurderinger med fokus på effektiviteten af de vedtagne politiske foranstaltninger
 - e) arrangere peer review-runder med medlemsstaterne.
- For at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af rammebestemmelserne for det indre marked bør medlemsstaterne:
- a) fremlægge udkast til gennemførelsesforanstaltninger for Kommissionen, såfremt medlemsstaterne eller Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, også for at sikre en forudgående vurdering af korrekt gennemførelse i national ret og for at sikre overensstemmelse og hurtig gennemførelse
 - b) regelmæssig høring af interessehavere og civilsamfundet, herunder forbrugere og virksomheder og lokale og regionale myndigheder, både under gennemførelses- og anvendelsesprocessen
 - c) give en internettilgængelig forklaring på, hvordan de har gennemført reglerne i deres nationale ret, og på, hvordan disse regler fungerer i praksis.

Henstilling 5 — vedrørende fremlæggelse, vurdering og overvågning af nationale handlingsplaner

Europa-Parlamentet finder, at der i forslaget til fremlæggelse bør tilstræbes regulering som følger:

- Medlemsstaterne bør udarbejde og forelægge Kommissionen nationale handlingsplaner til gennemførelse af EU-mål og prioriteter for tiltag, der sigter mod at forbedre det indre markeds funktionsmåde. Handlingsplanerne bør omfatte en liste over detaljerede foranstaltninger, der skal træffes, og en køreplan for gennemførelsen af dem.
- De nationale handlingsplaner bør udarbejdes i samråd med relevante interesserede parter, som repræsenterer økonomiske og sociale interesser samt forbrugernes interesser.
- Kommissionen bør i samarbejde med Det Rådgivende Udvalg for det Indre Marked vurdere de nationale handlingsplaner og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfattende rapport.
- I vurderingen af de nationale handlingsplaner bør der tages højde for resultattavlen for det indre marked og rapporten om forvaltningen af det indre marked.
- Kommissionen bør overvåge udviklingen i forbindelse med gennemførelsen af de nationale handlingsplaner. Til dette formål bør medlemsstaterne give Kommissionen alle de relevante oplysninger, som skønnes nødvendige for at vurdere disse fremskridt.
- Fremlæggelsen og vurderingen af nationale handlingsplaner bør udgøre samordnede foranstaltninger, som i form af en integreret ramme indgår i en årlig cyklus med fastlæggelse af de politiske prioriteter med henblik på fuld gennemførelse af det indre marked, hvor der tages hensyn til den økonomiske, sociale og miljømæssige dimension.

Henstilling 6 — vedrørende formulering af tydelige, landespecifikke henstillinger angående det indre marked

Europa-Parlamentet finder, at der i forslaget til fremlæggelse bør tilstræbes regulering som følger:

- Rådet skal, på basis af vurderingen af de nationale handlingsplaner, ved hjælp af andre relevante redskaber vedrørende det indre marked, på forslag fra Kommissionen, efter i relevante tilfælde at have hørt Europa-Parlamentet, på grundlag af de politiske prioriteter for tiltag i de sektorer, der anses for nøglesektorer, formulere henstillinger vedrørende det indre marked til medlemsstaterne med det formål at forbedre gennemførelsen og håndhævelsen i national ret af reglerne for det indre marked.
- I forbindelse med henstillingerne til medlemsstaterne bør Rådet fuldt ud udnytte de instrumenter, der er fastlagt i TEUF.
- Såfremt der gives en henstilling vedrørende det indre marked, bør det relevante udvalg i Europa-Parlamentet have mulighed for at invitere repræsentanter for de pågældende medlemsstater til at deltage i en udveksling af synspunkter, og Kommissionens repræsentanter bør have mulighed for at blive inviteret til en udveksling af synspunkter med den pågældende medlemsstats parlament.

Torsdag den 7. februar 2013

Henstilling 7 — vedrørende definering af en søjle for det indre marked i det europæiske semester

Europa-Parlamentet finder, at der i forslaget til fremlæggelse bør tilstræbes regulering som følger:

- For at sikre at det indre marked giver konkrete resultater for borgere, forbrugere, arbejdstagere og virksomheder, bør den årlige cyklus i det europæiske semester anvendes som platform for politiske retningslinjer, indberetning, overvågning af fremskridtene i medlemsstaterne og Unionen med hensyn til at nå målene for det indre marked og fastlægge afhjælpende foranstaltninger.
- Der bør defineres en søjle for det indre marked i det europæiske semester.
- Søjlen for det indre marked i det europæiske semester bør omfatte:
 - a) resultattavlen for det indre marked, herunder detaljerede landespecifikke rapporter med hensyn til gennemførelsen og anvendelsen af lovgivningen om det indre marked
 - b) foranstaltningerne til anvendelse af lovgivning for det indre marked, som fastlagt af medlemsstaterne, med særlig henvisning til nøgleområderne og de politiske prioriteter, som fastsættes på årlig basis
 - c) Kommissionens forslag til politiske prioriteter for det kommende år på EU-plan og nationalt plan, som fremlægges inden for den årlige vækstundersøgelse og årsberetningen om integrationen af det indre marked. Årsberetningen bør også indeholde en vurdering af, hvordan det indre marked fungerer i praksis. Disse forslag til politiske prioriteter bør baseres på resultaterne i resultattavlen for det indre marked og andre instrumenter til overvågning af det indre marked for at undgå overlapning og udarbejde effektive og klare henstillinger og sikre sammenhæng i den europæiske økonomiske politik
 - d) formulering af prioriteter for politiske tiltag og mål, der skal nås for at overkomme de resterende hindringer på EU-plan og nationalt plan, i form af retningslinjer for det indre marked
 - e) medlemsstaternes fremlæggelse af nationale handlingsplaner til gennemførelse af retningslinjer for det indre marked
 - f) Kommissionens vurdering af nationale handlingsplaner i tæt samarbejde med Det Rådgivende Udvalg for det Indre Marked og hensyntagen til resultattavlen for det indre marked og årsberetningen om forvaltningen af det indre marked
 - g) Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse af specifikke henstillinger vedrørende det indre marked til medlemsstaterne på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Henstilling 8 — vedrørende forøgelse af den demokratiske ansvarlighed og Europa-Parlamentets og de nationale parlaments rolle

Europa-Parlamentet finder, at der i forslaget til fremlæggelse bør tilstræbes regulering som følger:

- Europa-Parlamentet bør inddrages i opstillingen af de forvaltningsmæssige rammer for det indre marked i overensstemmelse med traktaterne. Det bør ligeledes inddrages eller som minimum høres af Rådet i forbindelse med vedtagelsen af andre foranstaltninger, som er nødvendige for at styrke forvaltningen af det indre marked, herunder i relation til EU's mål, prioriteter og de planlagte politiske tiltag.
- Forud for Det Europæiske Råds forårsmøde bør Europa-Parlamentet drøfte den årlige vækstundersøgelse og stemme om ændringerne vedrørende årsberetningen om integrationen af det indre marked, som skal forelægges Det Europæiske Råd.
- Formanden for Europa-Parlamentet bør på Det Europæiske Råds forårsmøde fremlægge Parlamentets synspunkter vedrørende integrationen af det indre marked.

Torsdag den 7. februar 2013

- Rådet og Kommissionen bør være til stede på interparlamentariske møder mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, når integrationen af det indre marked drøftes.

P7_TA(2013)0055

22. samling i FN's Menneskerettighedsråd

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om den 22. samling i FN's Menneskerettighedsråd (2013/2533 (RSP))

(2016/C 024/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og alle FN's konventioner om menneskerettigheder og valgfrie protokoller hertil.
- der henviser til resolution 60/251 fra FN's Generalforsamling om oprettelse af Menneskerettighedsrådet (UNHRC),
- der henviser til De Forenede Nationers årtusindeerklæring af 8. september 2000 og FN's Generalforsamlings resolution herom,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention og EU's charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati og EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati som vedtaget på den 3179. samling i Rådet (udenrigsanliggender) den 25. juni 2012,
- der henviser til sin henstilling af 13. juni 2012 til Rådet om EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder ⁽¹⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd (UNHRC), herunder Parlamentets prioriteter i denne forbindelse, der endvidere henviser til sin beslutning af 16. februar 2012 om Parlamentets holdning med henblik på den 19. samling i FN's Menneskerettighedsråd ⁽²⁾,
- der henviser til rapport fra Underudvalget om Menneskerettigheders delegation om dennes besøg ved den 19. samling i UNHRC og til rapport fra den fælles delegation fra Udenrigsudvalget og Underudvalget om Menneskerettigheder og Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar, som deltog i den 67. samling i FN Generalforsamling,
- der henviser til sine beslutninger om uopsættelige menneskerettighedsspørgsmål,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2012 om revisionen af EU's menneskerettighedsstrategi ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2012 om årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden 2011 og EU's politik om menneskerettigheder og demokrati ⁽⁴⁾,
- der henviser til artikel 2, 3, stk. 5, artikel 18, 21, 27 og 47 i traktaten om Den Europæiske Union,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0250.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0058.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0504.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0503.

Torsdag den 7. februar 2013

- der henviser til de kommende UNHRC-samlinger i 2013, navnlig den 22. ordinære samling, der vil finde sted den 25. februar-22. marts 2013,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at respekt for samt fremme og sikring af menneskerettighedernes universalitet er en del af Den Europæiske Unions etiske og juridiske grundlag og en af hovedhjørnestenene i europæisk enhed og integritet ⁽¹⁾,
- B. der henviser til, at en vellykket gennemførelse af EU's seneste revision af sin menneskerettighedsstrategi bør kunne forbedre EU's troværdighed inden for UNHRC ved at sammenhængen mellem Unionens interne og eksterne politikker øges;
- C. der henviser til, at EU bør stræbe efter at give udtryk for sin afstandtagen fra menneskerettighedskrænkelser i fælles holdninger for at opnå de bedst mulige resultater og i denne sammenhæng fortsat bør styrke samarbejdet og de organisatoriske rammer og samordningen mellem medlemsstaterne;
- D. der henviser til, at Rådet for Den Europæiske Union har vedtaget en strategisk ramme for menneskerettigheder og demokrati og en handlingsplan for dens gennemførelse med henblik på at opnå en mere effektiv, synlig og sammenhængende EU-politik på dette område;
- E. der henviser til, at der den 25. juli 2012 blev udpeget en særlig EU-repræsentant for menneskerettigheder (EUSR), der handler efter bemyndigelse fra den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og som har fået i opdrag at øge EU's menneskerettighedspolitik effektivitet og synlighed og bidrage til gennemførelsen af den strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati;
- F. der henviser til, at en delegation fra Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder vil begive sig til den 22. samling i UNHRC i Genève, ligesom det har været tilfældet i tidligere år med UNHRC's samlinger;
- 1. noterer sig den igangværende proces til bekræftelse af EU's prioriteringer for den 22. samling i UNHRC; glæder sig over EU's fokusering på situationen i Syrien, Burma/Myanmar, Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea) og Mali samt støtten til en udvidelse af den særlige rapportørs mandat vedrørende menneskerettighedssituationen i Iran; glæder sig ligeledes over fremhævelsen af tematiske spørgsmål, såsom tankefrihed, religions- og trosfrihed, afskaffelse af dødsstraf, børns rettigheder, erhvervslivet og menneskerettigheder, vold mod kvinder og LGBTI-rettigheder;
- 2. glæder sig over, at dagsordenen for den 22. ordinære samling omfatter paneldiskussioner om integrering af menneskerettighedsaspektet, den negative indvirkning, som den finansielle og økonomiske krise og korrupsion har på muligheden for at udøve sine menneskerettigheder og højtideligholdelsen af 20-årsdagen for vedtagelsen af Wienerklæringen og -handlingsprogrammet, interaktive debatter, bl.a. om handicappedes rettigheder, og omfattende møder om forskellige spørgsmål, såsom børns ret til at nyde den højest opnåelige sundhedsstandard; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og medlemsstaterne til at yde et aktivt bidrag til disse debatter og klart fastslå, at menneskerettighederne er universelle, udelelige og gensidigt afhængige;
- 3. glæder sig over de rapporter, som de særlige rapportører skal forelægge om bl.a. menneskerettighedssituationen i Iran, Burma/Myanmar og de palæstinensiske områder, der har været besat siden 1967, sammen med den skriftlige rapport, der skal forelægges af højkommisæreren for menneskerettigheder om menneskerettighedssituationen i Mali, især i den nordlige del af landet, samt om bolig som en del af retten til en passende levestandard, om retten til ikke-forskelsbehandling i denne forbindelse, om retten til tankefrihed og religions- og trosfrihed og om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med terrorbekæmpelse;

UNHRC's arbejde

- 4. noterer sig valget i september 2012 af 18 nye medlemmer af UNHRC, gældende pr. 1. januar 2013, nemlig Argentina, Brasilien, Elfenbenskysten, Estland, Etiopien, Gabon, Tyskland, Irland, Japan, Kasakhstan, Kenya, Montenegro, Pakistan, Republikken Korea, Sierra Leone, De Forenede Arabiske Emirater, USA, og Den Bolivariiske Republik Venezuela; bemærker endvidere, at ni EU-medlemsstater nu er medlemmer af UNHRC;

⁽¹⁾ Artikel 2, artikel 3, stk. 5, og artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

Torsdag den 7. februar 2013

5. konstaterer valget af en ny formand for UNHRC, Remigiusz A. Henczel fra Polen, og fire næstformænd for 2013, Cheikh Ahmed Ould Zahaf (Mauretanien), Iruthisham Adam (Maldiverne), Luis Gallegos Chiriboga (Ecuador) og Alexandre Fasel (Schweiz);
6. understreger, at valg til UNHRC skal være kampvalg, og udtrykker sin modstand mod, at regionale grupper arrangerer fredsvalg; gentager betydningen af standarder for UNHRC-medlemskab, for så vidt angår engagement og resultater på menneskerettighedsområdet; påpeger, at UNHRC's medlemmer er forpligtet til at opretholde de højeste standarder for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne; gentager betydningen af solide og gennemsigtige kriterier for genindsættelse af suspenderede medlemmer;
7. beklager, at myndighederne i Kasakhstan, der netop er blevet valgt til medlem af UNHRC, indtil videre har afvist at tillade en uafhængig international undersøgelse af Zhanaozen-begivenhederne til trods for opfordringer fra FN's højkommissær for menneskerettigheder og Europa-Parlamentet;
8. er fortsat bekymret over fænomenet blokpolitik og effekten heraf på UNHRC's troværdighed og dets arbejdes effektivitet;
9. glæder sig over FN's Generalforsamlings udnævnelse af Navanethem Pillay til hendes anden embedsperiode som højkommissær for menneskerettigheder; gentager sin stærke støtte til Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder (OHCHR) og til dets uafhængighed og integritet;
10. lykønsker højkommissæren for menneskerettigheder med hendes indsats i processen for at styrke traktatorganerne og glæder sig over hendes rapport om dette spørgsmål, som blev offentliggjort den 22. juni 2012; fastholder, at traktatorganerne omfatter mange interessenter, og understreger, at civilsamfundet til stadighed bør inddrages i disse processer; understreger desuden, at traktatorganernes uafhængighed og effektivitet bør bevares og udvides; understreger, at det er nødvendigt at sikre tilstrækkelig finansiering til at dække traktatorganernes voksende arbejdsbyrde; opfordrer EU til at føre an i indsatsen for at sikre et velfungerende system af traktatorganer, ikke mindst hvad angår tilstrækkelig finansiering;

Lande, der deltog i det arabiske forår

11. fordømmer på det kraftigste Assad-regimets voksende og vilkårlige anvendelse af vold mod den syriske befolkning, herunder brugen af tungt artilleri og granatbeskydning af befolkede områder, summariske henrettelser og bortførelser; fordømmer utvetydigt regimets fortsatte systematiske menneskerettighedsovertrædelser, der kan have omfang af forbrydelser mod menneskeheden; udtrykker alvorlig bekymring over den fortsatte forværring af situationen for civilbefolkningen; fordømmer desuden de menneskerettighedskrænkelser, der er begået af oppositionsgrupper og -styrker; opfordrer alle væbnede aktører til omgående at bringe volden i Syrien til ophør; gentager sin opfordring til Assad-styret om straks at træde tilbage og indlede en fredelig, politisk overgangsproces; opfordrer indtrængende alle konfliktparter til at sikre fuldstændig og sikker adgang på tværs af grænserne for internationale humanitære bistandsaktioner;
12. udtrykker bekymring over den indvirkning, som den syriske krise har på sikkerheden og stabiliteten i regionen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde bistand til landene i regionen i deres bestræbelser på at yde humanitær bistand til flygtninge fra Syrien;
13. glæder sig over, at UNHRC vedvarende har rettet opmærksomheden mod den frygtelige menneskerettighedssituation og humanitære situation i Syrien, som det fremgår af resolutionerne om situationen i landet vedtaget på UNHRC's 19., 20. og 21. samlinger og på dets ekstraordinære samling om Syrien den 1. juni 2012; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at sikre, at situationen i Syrien fortsat behandles som højeste prioritet inden for FN's rammer, især af UNHRC; gentager betydningen af at sikre placeringen af ansvaret for de overtrædelser af internationale menneskerettigheder og humanitær ret, der er blevet begået i løbet af konflikten;
14. udtrykker sin fulde støtte til den uafhængige internationale undersøgelseskommision vedrørende Syrien og til UNHRC's forlængelse af dens mandat; understreger betydningen af at tillade digitalt bevismateriale i forbindelse med forbrydelser, vold og menneskerettighedskrænkelser; glæder sig over Carla del Ponte og Vitit Muntarbhorn's udnævnelse til nye medlemmer og udnævnelsen af Paolo Pinheiro som særlige rapportør for Syrien, der skal starte sit arbejde, når undersøgelseskommisionens mandat udløber; udtrykker tilfredshed med undersøgelseskommisionens rapport, der afslører de grusomheder, der begås i Syrien;

Torsdag den 7. februar 2013

15. finder det beklageligt, at der endnu ikke er opnået enighed om at vedtage en resolution om situationen i FN's Sikkerhedsråd, og især at dette forhold kvæler muligheden for at udøve et effektivt pres for at få bragt volden i Syrien til ophør; opfordrer medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd til at huske på deres ansvar over for det syriske folk; roser de diplomatiske bestræbelser, der er blevet udfoldet af Kommissionens næstformand/EU's højtstående repræsentant og EU-medlemsstaterne for at engagere Kina og Rusland i dette spørgsmål; opfordrer dem til at fortsætte disse bestræbelser; minder alle FN's medlemsstater om deres principielle »ansvar for at beskytte«, som FN's Generalforsamling har tilsluttet sig; opfordrer alle stater til at arbejde på, at FN's Sikkerhedsråd indbringer situationen i Syrien for Den Internationale Straffedomstol (ICC); glæder sig over det schweizisk-ledede initiativ til en fælles skrivelse på vegne af 58 lande, herunder 26 EU-medlemsstater; opfordrer indtrængende Unionens højtstående repræsentant til personligt at gøre en indsats for at opbygge en bred og inklusiv international koalition med henblik på at støtte en sådan indbringelse;

16. glæder sig over den endelige skriftlige rapport fra den uafhængige undersøgelseskommission vedrørende Libyen, der blev præsenteret på den 19. samling i UNHRC, og som kastede lys over de menneskerettighedskrænkelser, der er blevet begået i Libyen; opfordrer indtrængende UNHRC til at give udtryk for bekymring over de vedvarende krænkelser, til fortsat at overvåge situationen og til at kræve, at højkommisæren rapporterer om menneskerettighedssituationen i Libyen;

17. opfordrer De Forenede Arabiske Emirater, som nyvalgt medlem af Menneskerettighedsrådet og en af de 14 stater, som får deres menneskerettighedsforhold gennemgået af arbejdsgruppen vedrørende den universelle regelmæssige gennemgang, til at sætte en stopper for den igangværende undertrykkelse af fredelige menneskerettighedsforkæmpere og politiske aktivister og til at opfylde sine tilsagn om at opretholde de højeste standarder med hensyn til fremme og beskyttelse af menneskerettighederne;

18. udtrykker bekymring over situationen for menneskerettighedsforkæmpere og aktivister fra den politiske opposition i Bahrain; gentager sin opfordring til EU-medlemsstaterne om at arbejde for vedtagelse på den 22. UNHRC-samling af en resolution om menneskerettighedssituationen i Bahrain, som bør omfatte en opfordring til indførelse af en international mekanisme til overvågning af gennemførelsen af henstillingerne fra den uafhængige undersøgelseskommission vedrørende Bahrain, herunder henstillingerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere;

19. glæder sig over resolutionen om teknisk bistand og kapacitetsopbygning for Yemen på menneskerettighedsområdet, der blev vedtaget i oktober 2012 og oprettelsen af et OHCHR-landekontor i Yemen; opfordrer indtrængende UNHRC til fortsat at overvåge situationen i Yemen;

20. udtrykker dyb bekymring over den fortsatte politiske ustabilitet og over, at volden nu på ny er blusset op i Egypten; støtter fuldt ud overgangen til et demokratisk samfund, der er baseret på retsstatsprincippet og et forfatningsgrundlag, der respekterer menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden, kvinders rettigheder og respekt for mindretal; opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at indlede en åben undersøgelse af sikkerhedsstyrkernes og politiets anvendelse af vold mod demonstranter og om at sikre fuld ansvarliggørelse for menneskerettighedskrænkelser; gentager, at EU's er imod dødsstraf og opfordrer i denne forbindelse til et moratorium for fuldbyrdelse af dødsstraf i Egypten, bl.a. i sagen om de 21 personer, der for nylig blev idømt dødsstraffe for sidste års katastrofe på et fodboldstadion i Port Said;

21. giver udtryk for sin bekymring over de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne i Vestsahara; opfordrer til beskyttelse af det vestsahariske folks grundlæggende rettigheder, herunder foreningsfrihed, udtryksfrihed og retten til at demonstrere; kræver løsladelse af alle sahariske politiske fanger; glæder sig over udnævnelsen af en særlig udsending for Sahel og understreger behovet for international overvågning af menneskerettighedssituationen i Vestsahara; støtter en retfærdig og varig løsning på konflikten på grundlag af princippet om det sahariske folks ret til selvbestemmelse i overensstemmelse med de relevante FN-resolutioner;

Andre spørgsmål

22. glæder sig over UNHRC's beslutning om at udpege en særlig rapportør vedrørende menneskerettighedssituationen i Hviderusland og noterer sig den tværregionale støtte til resolutionen om etablering af dette mandat, der viser, at stater i hele verden erkender, at menneskerettighedssituation i landet er forfærdelig;

23. glæder sig over forlængelsen af de uafhængige eksperter's mandater i Elfenbenskysten, Haiti og Somalia; opfordrer indtrængende myndighederne i disse lande til at samarbejde fuldt ud med mandatindehaverne;

Torsdag den 7. februar 2013

24. opfordrer til en forlængelse af mandatet for den særlige rapportør vedrørende menneskerettighedssituationen i Iran;

25. opfordrer til, at mandatet for den særlige rapportør vedrørende menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea) forlænges med et år; glæder sig over, at resolutionen om Nordkorea blev vedtaget med enstemmighed, hvilket vidner om den store opbakning til mandatet; opfordrer indtrængende regeringen i Nordkorea til fuldt ud at samarbejde med rapportøren og lade hans besøg i landet; opfordrer UNHRC til at træffe foranstaltninger som følge af højkommissæren for menneskerettigheders opfordring til at nedsætte en international kommission til undersøgelse af de alvorlige forbrydelser, der har fundet sted i Nordkorea gennem årtier;

26. glæder sig over UNHRC's resolution om Burma/Myanmar og opfordrer til en forlængelse af mandatet for den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i landet; noterer sig de skridt, den burmesiske regering har taget siden begyndelsen af 2011 til at genindføre borgerlige rettigheder i landet; udtrykker dog dyb bekymring over det store antal civile, der er blevet dræbt som følge af militæroperationerne i delstaten Kashin, såvel som de nye udbrud af sektærisk vold i delstaten Rakhine og over de heraf følgende dræbte og sårede, ødelæggelsen af ejendom og fordrivelsen af den lokale befolkning; mener, at den underliggende årsag til situationen findes i de vedvarende diskriminerende politikker mod Rohingya- og Kashinbefolkningerne; understreger, at der skal en mere ihærdig indsats til for at løse den grundlæggende årsag til problemet; opfordrer indtrængende Myanmars regering til at fremskynde gennemførelsen af dens forpligtelse til at oprette et OHCHR-landekontor i Myanmar og understreger, at den særlige rapportørs fortsatte overvågning og rapportering bør bibeholdes i den forbindelse;

27. glæder sig ligeledes over resolutionen om Sri Lanka, der lægger vægt på forsoning og ansvarliggørelse i landet; gentager sin støtte til henstillingen fra FN's generalsekretærs ekspertpanel vedrørende Sri Lanka, herunder om streng opretholdelse af den dømmende magts uafhængighed med henblik på bl.a. en effektiv forfølgelse af tidligere krigsforbrydelser;

28. glæder sig over den resolution, der blev vedtaget på UNHRC's 20. samling, om udnævnelse af en særlig rapportør for Eritrea; noterer sig, at det er første gang, at UNHRC har behandlet dette spørgsmål og bifalder det lederskab, de afrikanske lande har udvist i den forbindelse;

29. glæder sig over, at situationen i Mali overvåges nøje af UNHRC, og bifalder det lederskab, som blev udvist af de afrikanske stater, som gjorde UNHRC opmærksom på konflikten; opfordrer indtrængende UNHRC til at støtte hurtig mobilisering af overvågningskapaciteter i Mali og kræver, at OHCHR fortsat rapporterer om situationen i landet;

30. konstaterede med tilfredshed vedtagelsen af resolutionen om Den Demokratiske Republik Congo (DRC), men forbliver dybt bekymret over menneskerettighedssituationen i landet, især i Nordkivo-provinsen i den østlige del af landet; fordømmer på det kraftigste oprørsstyrkernes, især M23-gruppens, angreb på civilbefolkningen, herunder børn og unge, i den østlige del af landet; fordømmer på det kraftigste den systematiske anvendelse af voldtægt som et krigsvåben; udtrykker dyb bekymring over den fortsatte brug af børn som soldater og opfordrer til, at de afvæbnes, rehabiliteres og reintegreres i samfundet; glæder sig over den indsats, som medlemmerne af den internationale konference om De Store Søers Område, Den Afrikanske Union og FN gør for at finde en fredelig politisk løsning på konflikten; opfordrer på ny til genetablering af FN's uafhængige ekspert om menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Republik Congo med henblik på at skabe en pålidelig mekanisme med fokus på at forbedre situationen for så vidt angår de alvorlige og vedvarende menneskerettighedsspørgsmål i landet;

31. udtrykker bekymring over situationen i Den Centralafrikanske Republik, hvor bevæbnede grupper har angrebet og besat adskillige byer i den nordøstlige del af landet; glæder sig over de aftaler, der blev undertegnet i Libreville den 11. januar 2013, herunder våbenhvileaftalen og den politiske aftale om en løsning på krisen i landet; understreger betydningen af, at disse aftaler gennemføres hurtigt; glæder sig over erklæringen fra Kommissionens næstformand/EU's højtstående repræsentant af 11. januar 2013, hvori alle signatarer opfordres til at overholde disse aftaler; opfordrer medlemsstaterne til at rejse dette spørgsmål i UNHRC med henblik på sikre, at situationen i Den Centralafrikanske Republik fortsat placeres højt på den internationale dagsorden;

32. udtrykker sin bekymring over situationen i Israel og Gaza efter optrapningen af konflikten i slutningen af 2012 og fordømmer alle voldshandlinger; gentager sin opfordring om ophævelse af blokaden af Gazastriben under hensyntagen til Israels legitime sikkerhedsinteresser og opfordrer til, at der tages skridt til genopbygning og økonomisk genopretning af Gazastriben; glæder sig over den internationale undersøgelsesmission vedrørende israelske bosættelser i de besatte palæstinensiske områder, der blev etableret under den 19. samling i UNHRC, og ser frem til undersøgelsesmissionens tilbagemelding under den 22. samling i UNHRC; frygter, at Israel har suspenderet sit samarbejde med UNHRC og den universelle regelmæssige gennemgang; støtter kraftigt op om alle bestræbelser, der går i retning af en tostatsløsning;

Torsdag den 7. februar 2013

33. glæder sig over, at FN's generalforsamling den 29. november 2012 vedtog en resolution om at give Palæstina status som observatørstat uden fuldgyldigt medlemskab; gentager sin støtte til disse bestræbelser; noterer sig den støtte, som EU har givet udtryk for med hensyn til at give Palæstina fuldt medlemskab af FN som led i en politisk løsning på konflikten mellem Israel og Palæstina; fastslår atter, at EU ikke vil anerkende andre ændringer i forhold til 1967-grænserne, herunder med hensyn til Jerusalem, end dem, som parterne er nået til enighed om;

34. glæder sig over den betydning, UNHRC tillægger retten til en bolig, og opfordrer Unionen og medlemsstaterne til at tilstræbe, at få adgangen til en passende bolig anerkendt som en grundlæggende rettighed;

35. fordømmer de seneste massehenrettelser i Iran; bekræfter, at det tager stærkt afstand fra dødsstraf i alle tilfælde og under alle omstændigheder;

36. beklager de henrettelser, der blev gennemført i Japan i 2012 efter moratoriet for denne praksis i 2011, og de seks henrettelser, der blev gennemført i Taiwan i december 2012 samt den fortsatte brug af dødsstraf i Saudi Arabien i 2012; udtrykker dyb beklagelse over bruddet på det de facto-moratorium for dødsstraf, som Indien har overholdt siden 2004, i forbindelse med en henrettelse i november 2012, hvilket også går imod den globale tendens i retning af en afskaffelse af dødsstraffen; opfordrer indtrængende alle lande, der stadig opretholder dødsstraf, til at afskaffe den, eller i det mindste at indføre et moratorium for henrettelser;

37. minder om den afgørende betydning, som EU tillægger bekæmpelsen af tortur og andre former for mishandling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vise deres fælles engagement til fordel for udryddelsen af torturens uvæsen og støtte til torturofre, særligt ved at bidrage til FN's Frivillige Fond for Torturofre og den særlige fond, der er oprettet ved den valgfrie protokol til konventionen mod tortur;

38. konstaterer med tilfredshed vedtagelsen af UNHRC's resolution om religions- og trosfrihed; understreger den betydning, som EU tillægger dette spørgsmål; opfordrer sine medlemsstater til fortsat at arbejde på dette spørgsmål og ser frem til de nye EU-retningslinjer, der forventes i begyndelsen af året; roser det arbejde, FN's særlige rapportør om religions- og trosfrihed har udført; understreger betydningen af, at dette mandat fornyes på den 22. UNHRC-samling; understreger kraftigt det fortsatte behov for en fuldstændig løsning af problemet med forskelsbehandling af religiøse mindretal rundt om i verden; gentager, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, herunder frihed til at ændre eller opgive sin religion eller tro, er en grundlæggende menneskerettighed;

39. glæder sig over den fortsatte proces til opfølgning på højkommissærens rapport om diskriminerende love og praksisser og om vold mod personer på grund af deres seksuelle orientering eller kønsidentitet; tilskynder til yderligere opfølgning, herunder via regionale møder, og til aktiv deltagelse af EU's medlemsstater, Rådet og EU-Udenrigstjenesten; beklager i denne forbindelse absolut brugen af dødsstraf, fængsling eller strafferetlige domme på grund af seksuel orientering i nogle lande og kræver en øjeblikkelig indstilling heraf; glæder sig over det lederskab, som FN's generalsekretær og højkommissæren har udvist både i og uden for UNHRC-regi vedrørende dette spørgsmål; beklager de igangværende forsøg på at underminere menneskerettighedernes universalitet og udelelighed, især gennem en resolution om »traditionelle værdier«;

40. noterer sig det første årlige forum om erhvervslivet og menneskerettigheder i Genève den 4.—6. december 2012, som samlede en bred vifte af interessenter for at drøfte gennemførelsen af FN's vejledede principper på området; støtter forummets indledende høringer om, hvordan regeringer og erhvervslivet kan bringes til at vedtage lovgivningsmæssige, politiske og gennemførelsesmæssige rammer for at imødegå menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med erhvervslivet;

41. glæder sig over arbejdet i den stående mellemstatslige arbejdsgruppe om private militær- og sikkerhedsselskaber (PMSC'er), som har mandat til at overveje muligheden for et internationalt regelsæt; anerkender den store vægt, der lægges på muligheden for at udarbejde et retligt bindende instrument om regulering, overvågning af og tilsyn med PMSC'er, og giver udtryk for støtte til et sådant retligt bindende regelsæt; understreger, at der er behov for sikre en stærk ansvarliggørelseskomponent, og opfordrer PMSC'er, der endnu ikke har undertegnet adfærdskodeksen for private udbydere af sikkerhedstjenester, til at gøre det; ser frem til præsentationen af arbejdsgruppens rapport; henstiller, at arbejdsgruppens mandat forlænges;

42. fremhæver betydningen af, at den universelle regelmæssige gennemgang er en procedure af universel art, og fastslår atter betydningen af denne gennemgang i den hensigt at opnå fuld forståelse for menneskerettighedssituationen i alle FN's medlemsstater;

Torsdag den 7. februar 2013

43. glæder sig over påbegyndelsen af den universelle regelmæssige gennemgangs anden cyklus og vedtagelsen af de første resultater heraf; gentager betydningen af den anden cyklus, som fokuserer på gennemførelse af de henstillinger, der er blevet accepteret under den først cyklus; opfordrer imidlertid endnu en gang til, at de henstillinger, som staterne ikke kunne godkende under den første cyklus, bliver taget op til fornyet behandling i løbet af den videre gennemgangsproces;

44. mener, at gennemførelsen er et centralt aspekt i virkeliggørelsen af potentialet i gennemgangsprocessen; og gentager derfor betydningen af, at Kommissionen og medlemsstaterne yder teknisk bistand for at hjælpe de stater, der gennemgås, med at gennemføre eventuelle henstillinger; tilskynder desuden staterne til at forelægge midtvejsopdateringer for at bidrage til en bedre gennemførelse;

45. opfordrer de EU-medlemsstater, der deltager i de interaktive dialoger til at fremsætte henstillinger, der er specifikke og målbare med henblik på at forbedre kvaliteten af opfølgning og gennemførelse af godkendte henstillinger;

46. anbefaler, at henstillingerne fra gennemgangen systematisk indarbejdes i EU's menneskerettighedsdialoger og -konsultationer og i EU's landestategier på menneskerettighedsområdet for at sikre, at der følges op på resultaterne af gennemgangen; anbefaler ligeledes, at Parlamentet tager disse henstillinger op i løbet af sine egne delegationsbesøg til tredjelande;

47. glæder sig over skridt, der giver en bred vifte af interessenter mulighed for fuld deltagelse i gennemgangsprocessen; glæder sig i denne forbindelse over ændringerne af listen over indlæg, hvormed alle stater, der ønsker at udtale sig i forbindelse med gennemgangsprocessen, får lejlighed hertil; gentager sin påskønnelse af den styrkede rolle, som de nationale menneskerettighedsinstitutter har opnået, hvilket er i tråd med Paris-principperne; bifalder den øgede deltagelse af personer på stedet takket være den øgede brug af videokonferencer;

48. mener, at der kan gøres mere for at inddrage civilsamfundet i gennemgangsprocessen, herunder i gennemførelsen af dens resultater, såvel som mere generelt i UNHRC's arbejde;

Special Procedures

49. bekræfter den afgørende rolle, som Special Procedures spiller for troværdigheden og effektiviteten af arbejdet i UNHRC og deres centrale betydning for FN's menneskerettighedsmaskineri; gentager sin stærke støtte til Special Procedures og understreger den grundlæggende betydning af disse mandaters uafhængighed;

50. opfordrer indtrængende staterne til at samarbejde fuldt ud med Special Procedures, herunder ved at straks at tage imod mandatindehaverne på landebesøg, reagere på deres hasteforanstaltninger og påstande om overtrædelser og sikre en ordentlig opfølgning på mandatindehavernes henstillinger; opfordrer indtrængende medlemmerne af UNHRC til at gå forrest med et godt eksempel i disse spørgsmål;

51. glæder sig over, at EU i fællesskab har givet en stående invitation til alle FN's Special Procedures på menneskerettighedsområdet og dermed er foregået med et godt eksempel i dette spørgsmål; opfordrer samtlige FN-medlemsstater til at gøre det samme;

52. fordømmer alle former for repressalier mod personer, der samarbejder med processen for universelle regelmæssige gennemgange og med Special Procedures; understreger, at sådanne aktioner undergraver hele FN-menneskerettigheds-systemet; opfordrer indtrængende alle stater til at yde tilstrækkelig beskyttelse mod denne form for intimidering;

EU's engagement

53. understreger atter på det kraftigste betydningen af EU's aktive deltagelse i FN's menneskerettighedsmekanismer, herunder UNHRC; tilskynder medlemsstaterne til at deltage aktivt ved at være med til at støtte resolutioner, ved at deltage aktivt i drøftelser og interaktive dialoger og ved at afgive erklæringer; er stærk tilhænger af EU's stigende anvendelse af tværregionale initiativer;

54. understreger nødvendigheden af at integrere det arbejde, der gøres i Genève inden for UNHRC-rammerne, i de relevante interne og eksterne EU-aktiviteter, herunder Parlamentets;

55. understreger betydningen af, at der oprettes en stilling som særlig EU-repræsentant for menneskerettigheder; tilskynder den særlige repræsentant til at arbejde på at gøre EU's menneskerettighedspolitik mere effektiv og synlig i UNHRC-regi og til at udvikle et tæt samarbejde med OHCHR og de uafhængige menneskerettighedseksperter (Special Procedures);

Torsdag den 7. februar 2013

56. tilskynder næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og EU's særlige repræsentant til at være til stede under UNCHR's højniveausegment;

57. understreger endnu en gang den potentielle effektivitet af EU-tiltag, når Unionen og dens medlemsstater gør deres fælles vægt gældende; understreger betydningen af at blive ved med at udbygge koordineringen og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område med henblik på at finde fælles fodslag på menneskerettighedsområdet; opfordrer atter til dristigere og mere ambitiøse tiltag samt konkrete tilsagn i stedet for at ty til en accept af den laveste fællesnævner; opfordrer i den forbindelse EU-Udenrigstjenesten til, især gennem EU-delegationerne i Genève og New York, at øge sammenhængen i sine aktiviteter ved hjælp af rettidige og målrettede konsultationer;

58. understreger betydningen af ratifikationen af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, hvilket var første gang, EU ratificerede en FN-konvention som juridisk person; opfordrer EU til at undertegne og ratificere Europarådets konvention om vold mod kvinder;

59. understreger på ny betydningen af, at EU-medlemsstaterne arbejder hen imod virkeliggørelsen af princippet om menneskerettighedernes udelighed og universalitet og støtter arbejdet i UNHRC i denne henseende, navnlig ved at ratificere de internationale menneskerettighedsinstrumenter, som dette organ har etableret; gentager sin beklagelse af, at ingen EU-medlemsstat har ratificeret konventionen om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder; gentager ligeledes sin beklagelse af, at adskillige medlemsstater endnu ikke har vedtaget og/eller ratificeret den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding eller den valgfri protokol til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og at kun to medlemsstater har ratificeret den valgfri protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; gentager sin opfordring til alle medlemsstater om at ratificere disse konventioner og protokoller og opfordrer dem til at undertegne og ratificere den seneste valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder om en kommunikationsprocedure, der blev åbnet for undertegnelse i Genève i Schweiz den 28. februar 2012; understreger betydningen af, at EU-medlemsstaterne forelægger deres periodiske rapporter for FN's tilsynsorganer rettidigt;

60. gentager, hvor vigtigt det er for EU at forsvare FN's Menneskerettighedskontors uafhængighed og sikre, at det kan fortsætte med at udføre sine opgaver på upartisk vis, og erindrer om nødvendigheden af at sikre tilstrækkelig finansiering til at holde kontorets regionale afdelinger i drift;

61. bemærker, at beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere er en nøgleprioritet i EU's menneskerettighedspolitik; fremhæver, at repressalier mod og intimidering af menneskerettighedsforkæmpere, der samarbejder med FN's menneskerettighedsmekanismer, truer med at undergrave dette system; sætter derfor pris på den praktiske og finansielle støtte, som ydes til omgående beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere inden for rammerne af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR);

62. glæder sig over oprettelsen i 2012 af Rådets Menneskerettighedsgruppe (COHOM) med sæde i Bruxelles; anerkender COHOM's bestræbelser på at forbedre udarbejdelsen og samordningen af EU-holdninger til samlingerne i UNHRC, herunder afholdelsen af COHOM-møder i Genève; gentager sin forventning om, at COHOM vil bidrage til løsningen af spørgsmålet om sammenhængen mellem EU's eksterne og interne menneskerettighedspolitik;

63. forventer, at udviklingen af EU-landestrategier på menneskerettighedsområdet på behørig vis vil blive koordineret med EU's arbejde i FN-fora; gentager sin henstilling til, at EU-landestrategier for menneskerettigheder fremsendes til Europa-Parlamentet og om muligt offentliggøres, således at der skabes synlighed om EU's engagement til fordel for menneskerettighederne i tredjelande, og således, at de, der kæmper for at fremme menneskerettighederne, kan finde støtte i disse dokumenter;

64. understreger betydningen af, at der i UNHRC-regi sættes fokus på den foruroligende tendens til, at ngo'er får stadig mindre råderum i en række lande rundt om i verden; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at gøre sig fælles bestræbelser på at bringe dette spørgsmål på bane;

65. opfordrer igen i lyset af nye rapporter om, at EU-virksomheder er medskyldige i menneskerettighedskrænkelser i tredjelande, næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant til at henlede opmærksomheden på dette emne; opfordrer Kommissionen til at udvikle en mere ambitiøs politik for virksomheders sociale ansvar; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe konkrete foranstaltninger til at sikre, at virksomheder kan stilles til ansvar for menneskerettighedskrænkelser; gentager i den forbindelse betydningen af at sikre større sammenhæng mellem interne og eksterne politikker og af fuldstændig respekt for menneskerettighederne i de interne politikker, således af dobbeltstandarder undgås;

Torsdag den 7. februar 2013

66. giver sin delegation mandat til at fremføre de bekymringer og de holdninger, der er kommet til udtryk i denne beslutning, på den 19. UNHRC-samling; opfordrer delegationen til at aflægge rapport om sit besøg til Underudvalget om Menneskerettigheder; mener, at det er absolut nødvendigt fortsat at sende en delegation fra Europa-Parlamentet til relevante samlinger i UNHRC og FN's Generalforsamling;

o
o o

67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for FN's 67. Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommissær for menneskerettigheder og EU-FN-Arbejdsgruppen nedsat af Udenrigsudvalget.

P7_TA(2013)0056

Juridisk uddannelse — retskoordinatorer

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om uddannelse af retsvæsenets aktører — retskoordinatorer (2012/2864(RSP))

(2016/C 024/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 81 og 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som foreskriver, at foranstaltninger, der har til formål at sikre »støtte til uddannelse af dommere og andet personale i retsvæsenet«, vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure,
- der henviser til sin beslutning af 10. september 1991 om oprettelse af et europæisk retsakademi⁽¹⁾, sin holdning af 24. september 2002 om vedtagelse af Rådets afgørelse om oprettelse af et europæisk net for retlig uddannelse⁽²⁾, sin beslutning af 9. juli 2008 om den nationale dommers rolle i Fællesskabets retssystem⁽³⁾ og sin henstilling af 7. maj 2009 til Rådet om udvikling af et EU-område for strafferetspleje⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. april 2010 om »Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet« (COM(2010)0171),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste — Stockholmprogrammet⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. september 2011 »Opbygning af tillid til retsvæsenet overalt i EU — et nyt aspekt af uddannelsen af retsvæsenets aktører i EU« (COM(2011)0551),

⁽¹⁾ EFT C 267 af 14.10.1991, s. 33.

⁽²⁾ EUT C 273 E af 14.11.2003, s. 99.

⁽³⁾ EFT C 294 E af 3.12.2009, s. 27.

⁽⁴⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 116.

⁽⁵⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 12.

Torsdag den 7. februar 2013

- der henviser til pilotprojektet om uddannelse af retsvæsenets aktører, som Parlamentet foreslog i 2011,
 - der henviser til den komparative undersøgelse af uddannelse af retsvæsenets aktører i medlemsstaterne, som Parlamentet bestilte fra Det Europæiske Retsakademi (ERA) i samarbejde med Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN) ⁽¹⁾,
 - der henviser til sine beslutninger af 17. juni 2010 ⁽²⁾ og 14. marts 2012 ⁽³⁾ om uddannelse af retsvæsenets aktører,
 - der henviser til erfaringerne i Nederlandene med Eurinfra og dets netværk af retskoordinatorer for EU-ret, som er begyndt at blive efterlignet i andre medlemsstater, navnlig i Italien med projektet European Gaius, i Danmark, Rumænien og Bulgarien med udgangspunkt i tre søjler, nemlig (a) forbedring af adgangen til informationskilder om EU-ret ved anvendelse af internetteknologi, (b) forbedring af viden om EU-ret blandt retsvæsenets aktører og (c) oprettelse og vedligeholdelse af et netværk af retskoordinatorer for EU-ret;
 - der henviser til informationsteknologiens enorme fremskridt, hvorved f.eks. e-læring i stigende grad kan anvendes som et fleksibelt redskab til at nå ud til flere slutbrugere, uafhængigt af tid og sted, og avanceret teknologi — navnlig sofistikerede søgemaskiner — kan anvendes til at indsamle oplysninger for at forbedre lovgivningens tilgængelighed,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om uddannelse af retsvæsenets aktører — retskoordinatorer (O-000186/2012 — B7-0112/2013),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at vores retssystemers oprindelser er så komplekse, at romersk ret i henhold til en nylig videnskabelig artikel ⁽⁴⁾ mere skal ses som et multikulturelt foretagende og ikke en særegen udvikling af en kultur, og at common law (idet der ses bort fra dens prætorianske søster, equity, og indflydelsen fra kanonisk ret) kan være bedre kendt som anglonormannisk ret; der henviser til, at retsstatsprincippet er en af de ting, vi har til fælles og en af de værdier, som EU-retten har givet verden; der henviser til, at der er brug for en holistisk tilgang til jura både fra udøvernes og retsvæsenets side;
- B. der henviser til, at der ikke er nogen undskyldning for uvidenhed om EU-retten hos nationale dommere, der er og skal være europæiske dommere, og som opfordres til at spille en afgørende rolle i en situation, hvor vi får brug for mere Europa; der henviser til, at dette ikke udelukker fremme af en europæisk retskultur, hvor mangfoldighed fejres som et fælles gode;
- C. der henviser til, at enhver national ret er en ret, der beskæftiger sig med EU-ret;
- D. der henviser til, at det øgede antal medlemsstater og den stigende belastning af EU-Domstolen betyder, at de nationale domstole skal anvende alle midler, der er til deres rådighed for at lette en effektiv og hurtig adgang til domstolene;
- E. der henviser til, at der er brug for omkostningseffektive midler til at forbedre uddannelsen af dommere og deres adgang til lovgivning;
- F. der henviser til, at fremme af idéen om nationale retskoordinatorer for EU-ret og deres samarbejde på europæisk plan vil være af uvurderlig værdi; der henviser til, at den vigtigste opgave for et sammenhængende netværk af retskoordinatorer vil være, at give dommere mulighed for i deres daglige arbejde med deres kolleger i andre medlemsstater om spørgsmål, som f.eks. fortolkningen af bestemte ord i den gældende EU-lovgivning (direktiv eller forordning) i et sikkert digitalt miljø (gennem et særligt oprettet socialt medie eller via e-justice-portalen); der henviser til, at disse »cirkler af sammenhæng« vil bidrage til større ensartethed i anvendelsen af EU-lovgivningen og samtidig reducere antallet af anmodninger om præjudicielle afgørelser, uden at forringe Domstolens rolle;

⁽¹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=60091>

⁽²⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 130.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0079.

⁽⁴⁾ P.G. Monateri, Black Gaius. A Quest for the Multicultural Origins of the 'Western Legal Tradition', i 51 Hastings Law Journal, 2000, 479 ff.; se <http://www.jus.unitn.it/cardoza/users/pigi/blackgaius/bge.pdf>

Torsdag den 7. februar 2013

- G. der henviser til, at Parlamentet allerede har fastslået, at en måde at løse problemerne (omkostninger, sprogundervisning, omkostningseffektivitet) på, er at udnytte moderne teknologi og finansiere udarbejdelsen af »apps« (computerbaserede applikationer til brug på pc'er, mobiltelefoner, tablets, osv.);
- H. der henviser til, at der kunne begyndes med den generelle del af EU-retten, eftersom elektronisk videnforvaltning giver mulighed for en dybdegående adgang til de mest ajourførte oplysninger;
- I. der henviser til, at en situation, hvor alle medlemsstater begynder at udvikle deres egen teknologi og deres egne digitale strukturer for at kunne stille digitale værktøjer til rådighed, vil være spild af energi og finansielle ressourcer, især i disse tider med stramme økonomier;
- J. der henviser til, at dobbeltarbejde skal undgås og genanvendelse af uddannelsesprojekter af høj kvalitet fremmes; der henviser til, at dette kræver mere samspil mellem medlemsstaterne i videnforvaltningen inden for EU-retten;
- K. der henviser til, at medlemsstater navnlig i udviklingen af søgemaskiner til søgning efter domme, udtalelser og EU-ret i almindelighed bør overveje, om retsvæsenet i andre medlemsstater tillige kan drage nytte af denne teknologi, og at den i så tilfælde kan blive samlet, koordineret og udviklet i fællesskab;
- L. der henviser til, at der bør lanceres en ordning for genanvendelse af uddannelsesprodukter, f.eks. ved at optage eller oversætte/synkronisere/undertekste forelæsninger på et samfinansieret grundlag;
- M. der henviser til, at alt dette bør samles i en overordnet plan for videnforvaltning for retsvæsenet, i givet fald ved anvendelse af e-justice-portalen;
- N. der henviser til, at den fælles EU-købelov vil, når den er vedtaget, være en prøvesten for netværket af retscoordinatorer for EU-ret, idet den giver mulighed for at opnå horisontal sammenhæng mellem nationale dommere på områder, hvor der er begrænset eller ingen retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, uden naturligvis at duplikere specialiserede netværk på dette område;
- O. der henviser til, at interesse for andre systemer, åbenhed — herunder om brugen af nye teknologier og metoder — og dialog skal være nøgleordene i et Europa og en verden, hvor lovgivning og retsudøvere bliver nødt til at være mere innovative i deres tilgang til videnforvaltning;
- P. der henviser til, at dette kan have en positiv indvirkning på offentlighedens opfattelse af Den Europæiske Union — jo mere faktabaseret information, der er frit tilgængelig, jo mindre troværdige bliver myter og vildledende oplysninger om selve Unionen, dens lovgivning og arbejde, og jo mere plads vil der være til en ærlig debat og politisk diskussion⁽¹⁾;
- Q. der henviser til, at dette er endnu et aspekt af opbygningen af en europæisk retskultur, men det er ikke alt; der henviser til, at nye undervisningsmetoder og nye læseplaner, der lægger vægt sprogindlæring og fremmer studier inden for sammenlignende ret og international ret, skal udvides til universiteterne og juristuddannelsesinstitutionerne (law schools) — Erasmus (for jurastuderende og dommere) var kun en begyndelse;
- R. der henviser til, at tiden er moden til at gå videre med sagen og begynde med en uforbeholden diskussion af den juridiske efteruddannelse af dommere og retsudøvere samt den juridiske uddannelse i et forum med deltagelse af medlemmer af retsvæsenet, de relevante nationale myndigheder — herunder domstolsadministrationer og uddannelsesinstitutioner for retsvæsenets aktører — og Det Europæiske Retsakademi (ERA), Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN), Det Europæiske Netværk af Domstolsadministrationer (ENCJ) og Det Europæiske Retsinstitut (ELI);
1. gentager og bekræfter sine ovennævnte beslutninger af 17. juni 2010 og 14. marts 2012 om uddannelse af retsvæsenets aktører,

⁽¹⁾ Se f.eks. med hensyn til myter om EU's involvering i strafferetten, det fremragende arbejde *Opting out of EUR Criminal law: What is actually involved?*, by Hinarejos, Spencer and Peers, CELS Working Paper, New Series, No 1, http://www.cels.law.cam.ac.uk/publications/working_papers.php

Torsdag den 7. februar 2013

2. opfordrer Kommissionen til at fremskynde indgåelsen af kontrakterne inden for rammerne af pilotprojektet;
3. opfordrer Kommissionen til at fremme og støtte nationale retscoordinatorer for EU-ret og den voksende sammenkobling af de nationale netværk af retscoordinatorer og samtidig tilskynde og fremme ideerne i betragtningerne til denne beslutning og i Parlamentets beslutninger af 17. juni 2010 og 14. marts 2012;
4. henleder opmærksomheden på de potentielle fordele for økonomien, og i særdeleshed for små og mellemstore virksomheder, ved udviklingen og udnyttelse af e-læring og nye teknologier, især søgemaskiner;
5. mener, at juristers faglige udvikling bør understrege behovet for fælles standarder for faglig etik, retsvæsenets uafhængighed og upartiskhed og behovet for en tilgang til EU-ret, der respekterer forskellighed, eftersom dette er den eneste måde at opnå ægte gensidig tillid på;
6. bemærker, at retssystemerne i medlemsstaterne på trods deres forskellighed hviler på fælles principper og deler en fælles oprindelse; minder om, at de juridiske erhverv i Europa indtil for et par århundreder siden blev anset for at udgøre en samlet enhed af retsudøvere, der var i stand til at rådgive, forberede juridiske dokumenter og føre sager for domstole, hvor som helst i Europa; mener, at Den Europæiske Unions politik vedrørende den juridiske uddannelse bør være inspireret af dette faktum, som viser, at fuldstændig mobilitet for jurister er muligt;
7. foreslår afslutningsvis, at Kommissionen afholder et forum i 2013 — en »Messinakongres for at opbygge en europæisk retskultur« — hvor dommere på alle anciennitetsniveauer kan mødes og drøfte et eller flere områder, hvor der for nylig har været retlige uoverensstemmelser eller vanskeligheder for at fremme debat, opbygge kontakter, skabe kommunikationskanaler og samarbejde og opbygge gensidig tillid og forståelse; mener, at et sådant forum ligeledes kunne give de kompetente myndigheder og eksperter, herunder universiteter og professionelle organer, en historisk mulighed for at drøfte politikker for uddannelse af retsvæsenets aktører og fremtiden for juridisk uddannelse i Europa;
8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.

P7_TA(2013)0057

Den Europæiske Investeringsbank — Årsberetning for 2011

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om Den Europæiske Investeringsbank — Årsberetning for 2011 (2012/2286(INI))

(2016/C 024/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) årsberetning for 2011,
- der henviser til artikel 15, 126, 175, 208, 209, 271, 308 og 309 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2012 om Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) årsberetning 2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. og 29. juni 2012, som navnlig foreskriver en forhøjelse af EIB's kapital på 10 milliarder EUR,
- der henviser til konklusionerne fra det europæiske topmøde den 29. juni 2012,
- der henviser til rapport af 26. juni 2012 fra formanden for Det Europæiske Råd: »Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union«,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0119.

Torsdag den 7. februar 2013

- der henviser til betænkningen om risikodelingsinstrumenter (sag under den fælles beslutningsprocedure, vedtaget sidste år), og særligt Økonomi- og Valutaudvalgets udtalelse,
 - der henviser til forhøjelsen af EBRD's kapital, især i forbindelse med spørgsmålet om forholdet mellem EIB og EBRD og eventuelle overlapninger,
 - der henviser til afgørelsen om at udvide EBRD's operationsområde til at omfatte Middelhavsområdet,
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af afgørelse nr. 1639/2006/EF om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) og forordning (EF) nr. 680/2007 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for de transeuropæiske transport- og energinet (COM(2011)0659), som indfører en pilotfase for Europa 2020-initiativet med projektobligationer,
 - der henviser til forslag til Rådets forordning om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (COM(2012)0511) og til forslag til Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), for så vidt angår samspillet med Rådets forordning (EU) nr..../... om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (COM(2012)0512), som har til formål at indføre en europæisk bankunion,
 - der henviser til Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1080/2011/EU af 25. oktober 2011 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og 119, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A7-0016/2013),
- A. der henviser til, at kombinationen af stramme offentlige budgetter, alt for stor statsgæld og de dertil hørende korrigerende foranstaltninger, som ofte skader den samlede efterspørgsel, og utilstrækkeligt regulerede penge- og finansieringsinstitutter i nogle tilfælde skaber en nedadgående økonomisk spiral på EU-plan, som presser investeringerne ned, navnlig for SMV'ers vedkommende, og har negativ indvirkning på vækst, konkurrenceevne og jobskabelse i Unionen;
- B. der henviser til, at EIB blev oprettet ved Romtraktaten, og at dens opgave er at være bank for Den Europæiske Union med det formål at hjælpe med at virkeliggøre Unionens prioriteter ved at udvælge økonomisk sunde projekter, som EU skal investere i; der henviser til, at den i sin egenskab af non-profit-bank supplerer de kommercielle banker og det samlede finansielle system ved at træde til, hvor markedet svigter;
- C. der henviser til, at den aktuelle gælds-, økonomi- og finanskrisen i alvorlig grad har påvirket den økonomiske udvikling i mange medlemsstater og har forværret de sociale forhold, samtidig med at den har tilskyndet medlemsstaterne til at reagere hensigtsmæssigt med foranstaltninger, der har til formål at genetablere sunde økonomier og lægge et solidt fundament for fremtidig vækst og beskæftigelse; der henviser til, at EIB gennem øget långivning og deltagelse i økonomisk forsvarlige investeringsprojekter har mulighed for — også i betragtning af de begrænsede offentlige ressourcer — at bidrage til den sociale sammenhængskraft og den økonomiske vækst i de medlemsstater, der oplever økonomiske problemer;
- D. der henviser til, at EIB's operationer uden for EU iværksættes for at understøtte økonomisk bæredygtige projekter, som er i overensstemmelse med Unionens eksterne politikker;
- E. der henviser til, at EIB yder sin indsats på baggrund af svagt regulerede, uigennemsigtige eller usamarbejdsvillige jurisdiktioner, bl.a. ved at i): screene de finansieringsformidlere, der benyttes til bankens formidlede udlån, for deres evne til at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, således at de på behørig vis udpeger de endelige støttemodtagere af EIB's midler i overensstemmelse med gældende EU-direktiver om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og af finansiering af terrorisme eller Den Finansielle Aktionsgruppes standarder, alt efter behov, og ii): overvåge EIB-udbetalinger via sådanne jurisdiktioner;

⁽¹⁾ EUT L 280 af 27.10.2011, s. 1.

Torsdag den 7. februar 2013

- F. der henviser til, at der er indført et nyt regelsæt for økonomi-, skatte- og budgetovervågning og -disciplin i EU og navnlig i euroområdet for at sikre, at den offentlige gæld holdes på et forsvarligt niveau;
- G. der henviser til, at det er presserende, at dette regelsæt bliver fulgt op af foranstaltninger, der kan sætte gang i økonomien, industrien, væksten, konkurrenceevnen, innovationen og beskæftigelsen, hvilket kræver en mobilisering af EU-budgettet og EIB's udlånskapacitet og ekspertise;
- H. der henviser til, at det er afgørende at sikre, at EIB beholder sin AAA-kreditvurdering for at bevare dens adgang til verdens kapitalmarkeder på gode finansieringsbetingelser, som kan videregives til lederne af de endelige projekter; der henviser til, at det også er nødvendigt, at bankens investeringer ligger på linje med EU's politikker, med særligt fokus på vækst og beskæftigelse;
- I. der henviser til, at EIB's udlån faldt fra 72 mia. EUR i 2010 til 62 mia. EUR i 2011, fordi de enorme stigninger i 2009 og 2010, som var svar på krisens første bølge, resulterede i, at kapitalgrundlaget blev brugt op;
1. glæder sig over EIB's Styrelsesråds beslutning om kapitalforhøjelsen for banken på 10 mia. EUR, som vil gøre det muligt for den at øge sine udlån med op til 60 mia. EUR i perioden 2013-2015 og via gearing muliggøre investeringer for omkring 180 mia. EUR; bemærker imidlertid, at disse investeringer, selvom de er gearede som nævnt ovenfor, årligt vil beløbe sig til 0,5 % af EU's BNP; mener derfor, at en yderligere forhøjelse af denne kapital vil være særdeles gavnlige for Unionen i betragtning af behovet for økonomisk vækst;
 2. opfordrer EIB til at gennemføre en evaluering af virkningsgraden og holdbarheden af kriseforanstaltningerne fra 2009 og 2010, hvis resultater bør understøtte fremtidige beslutninger om prioriteringerne for investeringsplanerne i forbindelse med kapitalforhøjelsen;
 3. henstiller, at den nye udlånskapacitet tilpasses EU's prioriteringer med hensyn til at skabe vækst og job, og at den navnlig målrettes mod fire områder (EU's initiativ vedrørende adgang til finansiering for SMV'er, EU's initiativ vedrørende innovation og kvalifikation, EU's initiativ vedrørende ressourceeffektivitet og EU's initiativ vedrørende strategisk infrastruktur), som omfatter alle medlemsstater, men fokuserer på de mindre udviklede regioner, samtidig med at der opretholdes en spredt investeringsportefølje;
 4. opfordrer til, at risikovillig kapital og tilbageførsler fra lån anvendes til nye investeringer i overensstemmelse med EIB's långivningsmandat;
 5. erindrer om, at et organiseret samarbejde mellem EU's organer (Kommissionen og EIB), også i samarbejde med andre institutioner, sandsynligvis er mere effektivt end konkurrence på lige vilkår;
 6. opfordrer til, at EIB's ressourcer rettes strategisk mod hver enkelt medlemsstats særlige behov inden for rammerne af bankens mandat;
 7. understreger, at det er nødvendigt i højere grad at gøre brug af Kommissionens og EIF/EIB-gruppens eksisterende fælles initiativer, f.eks. Jeremie, der finansierer små og mellemstore virksomheder (SMV'er), i kombination med strukturfondene (også Elena eller EPEC) med henblik på at kunne yde tekniske og finansielle rådgivningsydelser, og instrumenter som Progress og Jasmine til finansiering af mikrofinansieringsprojekter, navnlig i de regioner i EU, hvor de arbejdsløse har ekstremt svært ved at finde et job; opfordrer parallelt hermed Kommissionen til at stille tilstrækkelige budgetmæssige ressourcer til rådighed for EIF/EIB til dette formål for at øge antallet af projekter, der finansieres af disse programmer;
 8. bekræfter betydningen af, at EIB frivilligt opfylder de nuværende Basel II-krav med hensyn til kapitalgrundlag og foreslår, at den opfylder de kommende forpligtelser under Basel III, idet den samtidig er opmærksom på den særlige karakter af dens aktiviteter;
 9. mener, at EIB som en bank, der har brug for at bevare sin rating på »AAA«, ikke må være eksponeret over for finansielle interventioner, som normalt ville henhøre under et offentligt budgets investeringsdel, hvilket er noget, EU's budget mangler;

Torsdag den 7. februar 2013

10. minder om sin insisteren på nødvendigheden af banktilsyn med EIB, som det igennem adskillige år gentagne gange har givet udtryk for;

11. foreslår, at dette tilsyn:

- i) foretages af ECB på grundlag af artikel 127, stk. 6, i TEUF eller
- ii) foretages inden for rammerne af den kommende bankunion, som forudses i Kommissionens meddelelse af 12. september 2012⁽¹⁾ eller
- iii) hvis dette ikke er muligt og på grundlag af en fremgangsmåde baseret på en frivillig tilgang fra EIB's side, foretages af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, med eller uden deltagelse af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder, eller også af en uafhængig revisor;

beklager, at Kommissionen ikke har foreslået nogen foranstaltninger i denne henseende til trods for Parlamentets anmodninger, hvoraf den første var i 2007;

12. opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet en garanti for, at EIB's aktiviteter er i overensstemmelse med konkurrencereglerne, navnlig hvad angår andre kreditinstitutter;

13. gentager sit forslag om, at Den Europæiske Union bliver medlem af EIB;

14. mener, at EIB's foranstaltninger i den nuværende periode, og så længe der er betydelig forskel på rentesatserne for virksomheder i euroområdet medlemsstater, er af voksende betydning i forbindelse med EU's bestræbelser på at tackle dette problem;

15. mener, at der med henblik på udviklingen af fælles finansielle instrumenter for EIB og EU i god tid bør skabes en passende ramme for overvågning af EIB's aktiviteter og for at øge dens demokratiske ansvarlighed gennem inddragelse af Parlamentet og Rådet; disse rammer bør tillade EIB fortsat at vurdere projekter på grundlag af deres egen beskaffenhed for at sikre bæredygtighed i anvendelsen af EIB's kapitalmidler på lang sigt, og de bør tage højde for behovet for at undgå at pålægge styrende organer, finansieringsformidlere og støttemodtagere uforholdsmæssigt store administrative byrder;

16. anbefaler, at gennemførelsen af EIB's/EU's finansielle instrumenter bør baseres på forud fastlagte politiske mål og kriterier kombineret med et gennemsigtigt og effektivt opfølgende rapporteringssystem, som bevarer EIB's uafhængighed med hensyn til projektudvælgelse og rettidig omhu;

17. ser med tilfredshed på Europa 2020-initiativet vedrørende EU-projektobligationer og opfordrer til en hurtigere forbedring af pilotfasen og en omgående evaluering af dens effektivitet med henblik på at få startet anden fase af projektobligationerne; mener, at dette initiativ bør bidrage til, at industrier og infrastrukturer udvikles på en velfalanceret måde i alle medlemsstaterne, og ikke bør ende med at øge forskellene mellem de mere og de mindre udviklede OPP- og projektfinsieringsmarkeder i EU;

18. mener, at EIB bør bidrage til at bekæmpe korruption og manglende gennemsigtighed i de EU-medlemsstater og ikke-EU-lande, hvor den driver virksomhed, navnlig ved at indsamle relevant information om støttemodtagere og finansieringsformidlere, holde særligt øje med, at SMV'er har adgang til lån, og med deres forbindelser til den lokale økonomi, og offentliggøre oplysninger om de samlede beløb, der er udbetalt, antallet af og navnene på modtagerne af de pågældende midler, specielt SMV'er, samt hvilke regioner og sektorer, de er bevilget til; opfordrer endvidere EIB til at handle i overensstemmelse med EU-traktatens artikel 3, stk. 5, hvori det kræves, som det blev bekræftet af EU-Domstolen den 21. december 2011 i ATAA-dommen, at Unionen bidrager til en nøje overholdelse af folkeretten, og navnlig principperne i De Forenede Nationers pagt;

19. opfordrer EIB til at fortsætte sine bestræbelser på at undgå at anvende offshore-finanscentre og usamarbejdsvillige lande og territorier i forbindelse med dens finansieringsaktiviteter; bifalder i denne forbindelse Kommissionens henstilling om, hvilke kriterier der bør anvendes til at finde frem til tredjelande, som ikke lever op til minimumsstandarderne for god regeringsførelse på skatteområdet; mener, at Kommissionen bør gå i dialog med EIB for at sikre, at disse kriterier anvendes behørigt, når der udvælges projekter, støttemodtagere og formidlere; opfordrer som følge af en nylig sag i minesektoren EIB til at angive, hvilke procedurer og standarder, der kan følges, hvis der opstår sager af denne art i fremtiden;

20. minder om, at manglende finansiering kun er én af de potentielle hindringer for investering, og at dårlig forvaltnings- og projektledelseskapalet ofte kan forsinke gennemførelsen af investeringer; tilskynder derfor EIB til at udvide leveringen af teknisk og finansiell rådgivning yderligere, opfordre sine bankpartnere og andre finansielle formidlere til selv at udvikle tekniske og finansielle rådgivningstjenester samt til at overveje at udgive et sæt retningslinjer baseret på bedste praksis;

⁽¹⁾ COM(2012)0510.

Torsdag den 7. februar 2013

21. minder om, at mangel på finansiering, særlig for SMV'er, er hovedproblemet i flere medlemsstater; opfordrer til, at EIB's aktiviteter med henblik på at støtte finansiering af SMV'er, iværksætteri og eksport styrkes, da disse ting er centrale for økonomisk genopretning; mener, at enhver foranstaltning med sigte på at forbedre finansieringsvilkårene for SMV'er bør indeholde følgende tre hovedtræk: i) et tilstrækkeligt fintmasket netværk, ii) den højest mulige grad af videreformidling af EIB's fordelagtige finansieringsomkostninger til SMV'er og iii) overensstemmelse med landets specifikke behov og EU's politiske mål;
22. tilskynder EIB til at vedblive med at udvikle risikodelingsinstrumenter i samarbejde med Kommissionen med henblik på at optimere EU's evne til at påtage sig risiko og EIB's långivningskapacitet;
23. mener, at nationale offentlige finansielle institutioner har kapaciteten til at sikre videreformidlingen af EIB's fordelagtige finansieringsomkostninger til SMV'er; foreslår derfor, at EIB fortsat implementerer finansielle instrumenter for SMV'er gennem nationale offentlige institutioner, når de opfylder lånekravene; ser med tilfredshed på de aktiviteter, der gennemføres af »Long Term Investors Club« med sigte på at øge samarbejdet mellem EIB og centrale nationale offentlige institutioner;
24. opfordrer endvidere Kommissionen og EIB til at skabe et EIB-lånevindue for SMV'er, der kan betjene disse samarbejdspartnere, således at EIB-lån målrettet SMV'er kan tilbydes de mindre finansieringsformidlere (og mindre SMV'er), som i øjeblikket ikke får tilstrækkelig støtte, navnlig på grund af deres begrænsede kreditprofil;
25. tilskynder — med henblik på at bevare de nuværende velfærdsniveauer, mens medlemsstaterne er ved at omlægge den offentlige finansiering — EIB-Gruppen og Kommissionen til fortsat at støtte den socialøkonomiske sektor og unge iværksættere gennem forskellige initiativer såsom skræddersyede lån og garantiordninger; glæder sig især over lanceringen af en ny investeringsplatform, som giver adgang til finansiering for sociale virksomheder, der er aktive med hensyn til at tackle aktuelle sociale problemstillinger gennem deres forretningsmodeller, og tilskynder EIB til at arbejde tæt sammen med Kommissionen og repræsentanter for sektoren inden for rammerne af initiativet vedrørende socialt iværksætteri;
26. opfordrer EIB til bl.a. at støtte de medlemsstater, der er blevet hårdest ramt af krisen, ved at finansiere rentable aktiviteter med sigte på at fremme beskæftigelsen og spore økonomien ind på et vækstspor; minder om, at et samarbejde mellem EIB og strukturfondene i de medlemsstater, der er i vanskeligheder, er nødvendigt for at få gennemført pålidelige og produktive offentlige og private investeringer og infrastrukturprojekter;
27. glæder sig over EIB's ramme for lån til strukturprogrammer, som i betydelig grad bidrager til samfinansieringen fra de nationale budgetter i forbindelse med EU's strukturfonde; tilskynder banken til at udvide denne støtte for at tilvejebringe de nødvendige investeringer i de medlemsstater, som er alvorligt ramt af den økonomiske krise; påpeger imidlertid, at denne foranstaltning bør holdes adskilt fra strukturfondsprogrammerne og bør udfases, når krisen ophører;
28. ser med tilfredshed på EIB's medvirken i udarbejdelsen af en særlig finansieringsfacilitet for den kulturelle, uddannelsesmæssige og kreative sektor og mener, at EIB bør fortsætte med at udvikle initiativer, der støtter kulturelle og uddannelsesmæssige tiltag;
29. opfordrer EIB til i den nuværende situation med sparsomme offentlige ressourcer at fortsætte sin økonomiske støtte til sundhedssektoren og til især at hjælpe med opførelse, udskiftning og modernisering af hospitalsinfrastruktur;
30. støtter EIB's bestræbelser på fortsat at investere i forsknings- og innovationsprojekter, særlig gennem risikodelingsfaciliteten og med øje for Horisont 2020, med fokus på at få nye teknologier ud på markedet, herunder også grønne teknologier; opfordrer EIB til at gennemføre foranstaltninger med sigte på at bygge bro over forsknings- og innovationskløften mellem EU's økonomier, da den undergraver det indre markedes korrekte funktion på lang sigt;
31. tilskynder EIB til sammen med Kommissionen at fortsætte sin indsats for at udvikle innovative finansielle instrumenter, som har til formål at geare de begrænsede EU-budgetmidler på den mest effektive måde, mobilisere private finansieringskilder og fremme risikodelingsinstrumenter til finansiering af investeringer, der er centrale for EU, under hensyntagen til bl.a. områder som landbrug, klimainsats, energi og ressourceeffektivitet, vedvarende energi, bæredygtige transportformer, innovation, transeuropæiske net, uddannelse og forskning, og derved lette overgangen til videnbaseret vækst og bæredygtig udvikling for en union, der bygger på holdbar konkurrenceevne;

Torsdag den 7. februar 2013

32. glæder sig specielt, hvad angår energieffektivitet over EIB's øgede aktivitet i sektoren i de seneste år, og tilskynder Kommissionen og EIB til at samarbejde om at udnytte synergier og igangsætte nye fælles initiativer, særlig i lyset af de investeringsbehov og de muligheder, der er skabt med det nyligt vedtagne energieffektivitetsdirektiv; anmoder EIB om bl.a. at overveje ESCO's konkrete rolle i forbindelse med fastlæggelsen af det nye fælles initiativ om energieffektivitet;

33. glæder sig over gennemgangen af EIB's mandat til aktiviteter uden for Unionen; støtter EIB's fokus på at investere i langsigtet velstand og stabilitet for EU's nabolande, særligt i Middelhavsområdet og i de lande, der forbereder sig på EU-medlemskab, ved at finansiere støtte inden for områderne sammenkobling, vækst, klimaforandringer, EU's direkte udenlandske investeringer (FDI) og SMV'er;

34. anbefaler foranstaltninger, der sikrer bedre adgang for EU-banken til EU-tilskud, samt at synergien med EU-instrumenterne styrkes inden for rammerne af det nye mandat, og opfordrer til, at større udnyttelse af innovative finansielle instrumenter uden for EU, herunder egenkapital- og risikodelingsinstrumenter til SMV'er, fremmes, og at der åbnes mulighed for mikrokreditfinansiering;

35. bifalder bankens regionale initiativer, navnlig i Østersøområdet og Donauområdet, med sigte på at forbedre den generelle bæredygtighed og konkurrenceevne i de berørte regioner; mener, at disse initiativer er indbegrebet af bedste praksis, hvad angår muligheden for at udbrede støtten til andre EU-regioner;

36. glæder sig over bankens deltagelse i det europæiske banksamordningsinitiativ (EBCI), »Wien-initiativet«, som har til formål at forhindre, at bankkonsortier, der arbejder på tværs af grænserne, i stor stil og på ukoordineret vis trækker sig ud af Central- og Østeuropa og Østersøområdet, samt i de internationale finansielle institutioners kommende fælles handlingsplan for genopretning og vækst for medlemsstater og kandidatlande i det centrale, østlige og sydøstlige Europa;

37. tilskynder EIB til yderligere at forbedre indsatsen for at gennemføre långivningstransaktioner uden for EU og intensivere samarbejdet med andre globale og regionale udviklingsbanker og med medlemsstaternes udviklingsfinansieringsorganer for at mindske omkostningerne og opnå en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne;

38. mener, at EIB inden for rammerne af den kommende EU-plattform for eksternt samarbejde og udvikling, som forventes foreslået af Kommissionen, bør spille en særlig rolle som »EU's bank« og den naturlige partner for Kommissionen/EU-Udenrigstjenesten ved at støtte målene for EU's eksterne politikker i forbindelse med platformen og ved at tilbyde sin faglige og finansielle ekspertise;

39. minder om, at det i forbindelse med kombineringen af faciliteter er vigtigt at samle de sparsomme budgetmidler, ikke kun fra EU-budgettet, men også fra andre kilder, mest muligt og at sikre overensstemmelse med EU's politikker og standarder;

40. opfordrer EIB til, når det er muligt, at gøre fuld brug af potentielle synergier gennem et tæt samarbejde med EBRD;

41. bifalder — i betragtning af den nuværende kapitalklemme for den grønne økonomi — EIB's aktiviteter med sigte på at støtte Europas overgang til en mere intelligent, grøn og bæredygtig økonomi;

42. opfordrer EIB til at efterleve bestemmelserne i Århuskonventionen samt forordning (EF) nr. 1367/2006 og (EF) nr. 1049/2001 ved at oprette et offentligt dokumentregister, idet dette er nødvendigt for at garantere retten til aktindsigt, også hvad angår de endelige modtagere af EIB's globallån;

43. minder om, at det er EIB's ansvar at beskytte bl.a. den gældende EU-ret vedrørende miljø, arbejdstagerrettigheder og sociale rettigheder, gennemsigtighed, offentlige indkøb og menneskerettighederne;

Torsdag den 7. februar 2013

44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0058

Laos: Sagen Sombath Somphone

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om Laos: sagen om Sombath Somphone (2013/2535(RSP))

(2016/C 024/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Laos,
 - der henviser til erklæringen af 21. december 2012 fra talsmanden for De Forenede Nationers højkommisær for menneskerettigheder om Laos,
 - der henviser til erklæringen af 21. december 2012 fra talsmanden for den højtstående repræsentant Catherine Ashton om Sombath Somphones forsvinding i Laos,
 - der henviser til erklæringen af 16. januar 2013 fra den amerikanske udenrigsminister Hillary Clinton om den laotiske civilsamfundsleder Sombath Somphones forsvinding,
 - der henviser til erklæringen af 19. december 2012 fra det laotiske udenrigsministerium og til erklæringen af 4. januar 2013 fra den laotiske FN-ambassadør,
 - der henviser til skrivelserne fra adskillige medlemmer af Europa-Parlamentet og nationale parlamentarikere og til den fælles åbne skrivelse af 17. januar 2013 fra 65 ngo'er til den laotiske premierminister om Sombath Somphones forsvinding,
 - der henviser til skrivelsen af 4. januar 2013 fra Asian Forum for Human Rights and Development (asiatisk forum for menneskerettigheder og udvikling) til formanden for ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission,
 - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere fra 2008,
 - der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding, som Laos har undertegnet, og til FN-erklæringen af 18. december 1992 om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
 - der henviser til FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 1966, som blev ratificeret af Laos i 2009,
 - der henviser til UNHRC's universelle regelmæssige gennemgang af Laos af 21. september 2010,
 - der henviser til samarbejdsaftalen mellem EU og Den Demokratiske Folkerepublik Laos af 1. december 1997,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Sombath Somphone, som er en fremtrædende skikkelse inden for social udvikling og ungdomsuddannelse, forsvandt den 15. december 2012 i Laos' hovedstad Vientiane; der henviser til, at optagelser fra et overvågningskamera, som hans familie har fremskaffet, viser, at Sombath Somphone sidst blev set med det lokale politi ved Thadeau politipost omkring kl. 18 på datoen for hans forsvinding, og at han blev kørt væk i en bil af civilklædte mænd;

Torsdag den 7. februar 2013

- B. der henviser til, at den laotiske regering i en erklæring af 19. december 2012 bekræftede, at hændelsen var blevet optaget af overvågningskameraet; der henviser til, at myndighederne hævder, at han blev kidnappet på grund af personlige eller erhvervsmæssige konflikter;
- C. der henviser til, at FN og 65 internationale menneskerettighedsorganisationer har udtrykt bekymring over, at Sombath Somphone kan have været udsat for tvungen forsvinding, der muligvis kan have forbindelse med hans arbejde, og har endvidere udtrykt alvorlig bekymring over hans sikkerhed og mangelen på fremskridt og oplysninger i forbindelse med de laotiske myndigheders efterforskning af hans forsvinding;
- D. der henviser til, at Sombath Somphones familie har været ude af stand til at finde ham siden den dag på trods af gentagne henvendelser til de lokale myndigheder og eftersøgninger i det nærliggende område;
- E. der henviser til, at Sombath Somphone er særdeles værdsat og kendt for sit omfattende arbejde inden for områderne bæredygtig og retfærdig udvikling, navnlig gennem oprettelsen i 1996 af PADETC »Training Center for participative Development«, som er et uddannelsescenter for aktiv udvikling; der henviser til, at han i 2005 modtog Ramon Magsaysay-prisen for lederskab i lokalsamfundet;
- F. der henviser til, at Sombath Somphone i oktober 2012 som medlem af det nationale organisationsudvalg i Laos var én af arrangørerne af det »niende mellemfolkelige forum Asien-Europa«, som blev afholdt i Vientiane før ASEM 9, og at han desuden var én af hovedtalerne;
- G. der henviser til, at en gruppe ASEAN-parlamentarikere besøgte Laos fra den 14. til den 18. januar 2013 for at forhøre sig om Sombath Somphone;
- H. der henviser til, at der foregår krænkelse af de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig presse- og mediefriheden, religionsfriheden, forsamlingsfriheden, den akademiske frihed og minoriteters rettigheder i Laos;
1. udtrykker sin dybe bekymring over Sombath Somphones forsvinding, sikkerhed og velbefindende;
 2. er bekymret over den langsomme efterforskning af Sombath Somphones forsvinding og mangelen på gennemsigtighed i forbindelse med denne efterforskning; opfordrer de laotiske myndigheder til at gennemføre en hurtig, gennemsigtig og grundig efterforskning i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til international lovgivning på menneskerettighedsområdet og til at sikre Sombath Somphones øjeblikkelige og sikre tilbagevenden til sin familie;
 3. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til nøje at overvåge de laotiske myndigheders efterforskning af Sombath Somphones forsvinding;
 4. anmoder de laotiske myndigheder om offentligt at bekræfte lovligheden og retmæssigheden af arbejdet til fordel for bæredygtig udvikling og social retfærdighed med henblik på at modvirke den intimidering, der udløses af forsvindinger i lighed med Sombath Somphones forsvinding;
 5. glæder sig over, at en gruppe ASEAN-parlamentarikere besøgte Laos i januar 2013 med henblik på at søge oplysninger om Sombath Somphone, og opfordrer ASEAN's menneskerettighedskommission til at nedsætte et undersøgelsesudvalg, der skal undersøge begivenhederne i forbindelse med Sombath Somphones tvungne forsvinding;
 6. opfordrer EU til at medtage Laos i prioriteringerne for den 22. samling i FN's Menneskerettighedsråd;
 7. understreger, at de laotiske myndigheder bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at ophøre med at foretage vilkårlige arrestationer og hemmelige tilbageholdelser; opfordrer dem til at gøre tvungen forsvinding strafbart og til at ratificere den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding; understreger, at tvungne forsvindinger er klare overtrædelser af de grundlæggende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
 8. opfordrer Laos' regering til at respektere ytrings- og foreningsfriheden samt minoriteters rettigheder og til at beskytte retten til religions- og trosfrihed og dermed fjerne alle begrænsninger af udøvelsen af denne rettighed, som anbefalet i FN's universelle regelmæssige gennemgang af 21. september 2010;

Torsdag den 7. februar 2013

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, ASEAN's generalsekretariat, De Forenede Nationers højkommissær for menneskerettigheder, De Forenede Nationers generalsekretær og Laos' regering og parlament.

P7_TA(2013)0059

Zimbabwe: tilbageholdelse af menneskerettighedsaktivister

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om tilbageholdelse af menneskerettighedsaktivister i Zimbabwe (2013/2536(RSP))

(2016/C 024/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Zimbabwe, senest af 17. januar 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner om Zimbabwe af 23. juli 2012 og til Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/124/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe,
- der henviser til EU-erklæringen af 15. februar 2011 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, om Zimbabwe,
- der henviser til udtalelserne fra EU-delegationen til Republikken Zimbabwe af 17. august 2012 og af 12. november 2012 om den senere tids tilfælde af chikane mod menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til udtalelserne fra FN's højkommissær for menneskerettigheder (UNHCHR) af 24. maj 2012 og 29. maj 2012,
- der henviser til udtalelserne fra talsmanden for Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder (OHCHR) af 18. januar 2013 om de seneste angreb på menneskerettighedsforkæmpere forud for valget,
- der henviser til FN's årtusindeerklæring af 8. september 2000, som opstillede 2015-målene,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder af juni 1981, som Zimbabwe har ratificeret,
- der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse af januar 2007, som Zimbabwe har ratificeret,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra december 1948,
- der henviser til De Forenede Nationers erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra december 1998,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at der er sket en markant stigning i tilfælde af intimidering, vilkårlige anholdelser, juridisk chikane og forsvindinger af menneskerettighedsaktivister og politiske modstandere af Robert Mugabes Zanu-PF i en periode, der nu ses som optakten til valget, og at angrebene har været rettet mod mange medlemmer af MDC, adskillige parlamentsmedlemmer fra MDC og centrale medlemmer af MDC's ledelse, f.eks. energiminister Elton Mangoma, medindenrigsminister Theresa Makone og den afsatte formand for parlamentet i Zimbabwe, Lovemore Moyo;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0024.

Torsdag den 7. februar 2013

- B. der henviser til, at Okay Machisa, national administrerende direktør i Zimbabwes menneskerettighedsorganisation (ZimRights) og formand for Crisis in Zimbabwe Coalition, blev anholdt den 14. januar 2013;
- C. der henviser til, at Okay Machisa blev tiltalt for »offentliggørelse af falske påstande«, »falskneri« og »bedrageri« og dermed overtrædelse af straffelovens § 31, 136 og 137 (Criminal Law (Codification and Reform) Act), idet han angiveligt forsøgte at bedrage registreringskontoret ved at forfalske og fremstille forfalskninger af vælgerregistreringscertifikater;
- D. der henviser til, at han blev løsladt mod kaution af landsretten på grundlag af urimelige betingelser;
- E. der henviser til, at andre medlemmer af ZimRights, Leo Chamahwinya, leder af uddannelsesprogrammer, og Dorcas Shereni, formand for Highfields lokalafdeling, også er blevet udsat for vilkårlige tilbageholdelser og juridisk chikane og fortsat tilbageholdes indtil den 4. februar 2013 efter afgørelse af 21. januar 2013 fra Magistrate Court;
- F. der henviser til, at anholdelsen og fængslingen af Machisa, Chamahwinya og Shereni efterfulgte en politirazzia i ZimRights' kontorer den 13. december 2012;
- G. der henviser til, at disse anholdelser skete blot få uger efter, at ZimRights fordømte tendensen til stigende brutalitet fra politiets side i hele Zimbabwe, og opfordrede til hurtig handling fra de kompetente myndigheders side for at håndtere disse krænkelse af menneskerettighederne;
- H. der finder det alarmerende, at politiet den 5. november 2012 gennemførte en razzia mod kontoret for Zimbabwes Counselling Services Unit, en registreret medicinsk klinik, der giver lægebehandling og rådgivning til ofre for organiseret kriminalitet og tortur, og fængslede tre medlemmer af personalet uden formel tiltale;
- I. der henviser til, at forsamlings-, forenings- og udtryksfrihed er centrale komponenter i ethvert demokrati, navnlig i forbindelse med afslutningen af forfatningsprocessen og forberedelserne til demokratiske valg;
- J. der henviser til, at der blandt de zimbabwiske ngo'er, der blev udsat for politirazzia i 2012, kan nævnes Zimbabwes menneskerettighedsorganisation (ZimRights), Counselling Services Unit, Zimbabwe Human Rights NGO Forum, Election Resource Centre og sammenslutningen af bøsser og lesbiske i Zibabwe (GALZ);
- K. der henviser til, at en koalitionsregering blev dannet i 2009 efter en magtdelingsaftale i september mellem ZANU-PF og MDC i et forsøg på at løse den politiske hårdknude og sætte en stopper for de menneskerettighedskrænkelser, der fulgte parlaments- og præsidentvalgene i 2008;
- L. der henviser til, at den nationale samlingsregering (GNU) gennem dens globale politiske aftale påtog sig at udarbejde en ny forfatning, respektere menneskerettighederne og friheden til at udøve politisk aktivitet samt at genoplive økonomien; men at den, samtidig med at den kræver, at EU standser sine restriktive foranstaltninger, ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til den globale politiske aftale, har kæmpet for at tilføre landet stabilitet, men ikke har været i stand til at bane vejen for en demokratisk overgang gennem troværdige valg på grund af bevidst obstruktion fra Zanu-PF's side;
- M. der henviser til, at en effektiv menneskerettighedskommission ville være et vigtigt skridt i gennemførelsen af den globale politiske aftale og den vedtagne køreplan for fredelige og troværdige valg;
- N. der henviser til, at bestemmelserne om god regeringsførelse, politiske hvervs gennemsigtighed og menneskerettighederne, jf. Cotonouaftalens artikel 11b, 96 og 97, skal overholdes;
- O. der henviser til, at det økonomiske opsving i landet stadig er skrøbeligt, og at visse regeringspolitikker udgør en trussel mod de fremtidige økonomiske forbindelser mellem Unionen og Zimbabwe;
1. fordømmer den fortsatte krænkelse af menneskerettighederne, herunder politisk intimidering, chikane og vilkårlige anholdelser af menneskerettighedsaktivister;
 2. opfordrer myndighederne i Zimbabwe til at løslade alle de menneskerettighedsforkæmpere, der tilbageholdes for at udøve menneskeretsaktiviteter, standse juridisk chikane og foretage en tilbundsående undersøgelse af de krænkelse, som menneskerettighedsforkæmpere oplever;

Torsdag den 7. februar 2013

3. opfordrer myndighederne i Zimbabwe til omgående og betingelsesløst at løslade Dorcas Shereni og Leo Chamahwinya;
4. opfordrer myndighederne i Zimbabwe til under alle omstændigheder at garantere Okay Machisas og Leo Chamahwinyas, Dorcas Sherenis og Faith Mamutses fysiske og psykiske integritet;
5. opfordrer Zimbabwe til at overholde FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling i 1998, særlig artikel 1, hvori det hedder, at enhver har ret til alene eller sammen med andre at fremme og stræbe efter beskyttelse og virkeliggørelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på nationalt og internationalt plan;
6. minder om, at Zimbabwe i henhold til den globale politiske aftale forpligtede sig til at sikre, at såvel landets lovgivning som dets procedurer og praksisser er i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsprincipper og love;
7. opfordrer GNU til at foretage ændringer i undertrykkende love, såsom loven om adgang til oplysninger og beskyttelse af privatlivets fred, loven om offentlig orden og sikkerhed samt straffeloven (Criminal Law (Codification and Reform) Act), inden der afholdes almindelige valg, eftersom disse love er blevet brugt til alvorlige indskrænkninger af de grundlæggende rettigheder;
8. er bekymret over, at der hidtil ikke er foretaget nogen ændringer af Zimbabwes retssystem, der i vid udstrækning anses for at være yderst partisk over for Zanu-PF;
9. støtter i denne valgsammenhæng, som det kræves i ændringen af valgloven, der for nylig blev bekendtgjort, aktiv deltagelse af menneskerettighedskommissionen, der på uafhængig og gennemsigtig vis bør beskæftige sig med presserende menneskerettighedsspørgsmål og forventes at behandle menneskerettighedsklager, rådgive om menneskerettighedsfremmende lovgivning og fremme og beskytte menneskerettighederne generelt;
10. noterer sig nedsættelsen af Zimbabwes menneskerettighedskommission, men er bekymret over, at den ikke har fået tildelt tilstrækkelig kapacitet til at kunne handle uafhængigt og opfylde sine mål vedrørende de presserende menneskerettighedsspørgsmål, som landet er konfronteret med;
11. opfordrer Zimbabwes regering til at tage sådanne skridt — herunder genindførelse af retsstatsprincipper, demokrati og respekt for menneskerettighederne og, i særdeleshed, gennemførelse af en fredelig og troværdig forfatningsmæssig folkeafstemning og valgforberedelser, der opfylder anerkendte internationale standarder — som er nødvendige for at gøre det muligt at suspendere de målrettede foranstaltninger;
12. opfordrer i denne forbindelse indtrængende Southern African Development Community (SADC) til at deltage mere aktivt; mener, at denne regionale organisation har en vigtig rolle at spille som garant for GPA, idet der bl.a. insisteres på gennemførelse af aftalen og navnlig artikel 13 heri for at sikre en neutral optræden fra politiets og de øvrige sikkerhedsstyrkers side;
13. opfordrer SADC til at bedømme menneskerettighedssituationen og SADC's principper og retningslinjer for demokratiske valg forud for tilrettelæggelsen af de kommende valg i Zimbabwe;
14. opfordrer til på et tidligt stade at udsende tilstrækkeligt mange internationale observatører, navnlig fra SADC og Det Panafrikanske Parlament; mener, at disse bør opholde sig på stedet både før og efter valget for at forhindre vold og intimidering; opfordrer i denne forbindelse til samarbejde med menneskerettighedskommissionen;
15. støtter de målrettede foranstaltninger, der i øjeblikket er på plads fra EU's side, og som er en reaktion på den politiske situation og menneskerettighedssituationen i Zimbabwe og omfatter årlige afgørelser, der gør det muligt for EU konstant at overvåge fremtrædende personer i Zimbabwes regering; opfordrer indtrængende GNU til at tage sådanne skridt, som er nødvendige for at gøre det muligt til sin tid at suspendere de målrettede foranstaltninger;
16. opfordrer EU's delegation i Harare til fortsat at tilbyde sin hjælp til Zimbabwes nationale samlingsregering for at forbedre menneskerettighedssituationen med henblik på fredelige og troværdige valg i tråd med de standarder, som EU ville forvente af enhver af sine handelspartnere;

Torsdag den 7. februar 2013

17. beklager manglen på en streng menneskerettighedsklausul i den økonomiske partnerskabsaftale, der er indgået med fire lande i det østlige og sydlige Afrika (ESA-lande), herunder Zimbabwe; gentager sit krav om, at handelsaftaler indgået af EU skal indeholde bindende menneskerettighedsklausuler, som der ikke kan forhandles om; opfordrer Europa-Kommissionen til at prioritere dette i de fortløbende forhandlinger om en fuld økonomisk partnerskabsaftale med ESA-landene;

18. understreger, at suspensionen af EU's udviklingssamarbejde (i henhold til Cotonouaftalens artikel 96) bør opretholdes under de givne omstændigheder, men at EU forbliver engageret i sin støtte til den lokale befolkning;

19. opfordrer Verdensbanken og Zimbabwe til at respektere internationale domstolsafgørelser;

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, EU-Udenrigstjenesten, Zimbabwes regering og parlament, regeringerne i SADC, Verdensbanken, generalsekretæren for Commonwealth og Det Panafrikanske Parlament.

P7_TA(2013)0060

Nylige angreb på bistandsmedarbejdere i sundhedssektoren i Pakistan

Europa-Parlamentets beslutning af 7. februar 2013 om nylige angreb på sundhedsarbejdere i Pakistan (2013/2537 (RSP))

(2016/C 024/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Pakistan,
- der henviser til den erklæring, der blev afgivet af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og De Forenede Nationers Børnefond (Unicef) den 18. december 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger« (COM(2008)0055),
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2012 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden og EU's menneskerettighedspolitik, herunder følgerne for EU's menneskerettighedspolitiske strategi ⁽¹⁾,
- der henviser til den femårige plan for EU's og Pakistans engagement, der blev vedtaget i marts 2012 og fastsætter prioriteter såsom god regeringsførelse, samarbejde omkring myndiggørelse af kvinder og dialog om menneskerettigheder,
- der henviser til Rådets konklusioner om Pakistan af 25. juni 2012, hvori det gentager EU's forventninger om fremme af og respekt for menneskerettighederne,
- der henviser til det nationale program til udryddelse af polio, som blev iværksat af Pakistan i 1994,
- der henviser til WHO's globale initiativ til udryddelse af polio (GPEI) og til WHO's nye strategiske plan for sidste fase i udryddelsen af polio for perioden 2013-2018 (»Polio Eradication and Endgame Strategic Plan«),
- der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

Torsdag den 7. februar 2013

- A. der henviser til, at Pakistan ifølge WHO er et af de tre sidste lande, hvor polio stadig er en endemisk sygdom, med 198 tilfælde af infektion i 2011; der henviser til, at det vil betyde en alvorlig sundhedsrisiko for regionen og andre områder, hvis ikke det lykkes at standse udbredelsen af polio, fordi det er en meget smitsom sygdom;
- B. der henviser til, at seks sundhedsarbejdere og en læge blev skudt ned den 1. januar 2013 på vej hjem fra et socialcenter, hvor de arbejdede for en ngo, i den nordvestlige Swabi-region, omkring 75 km nordvest for hovedstaden Islamabad;
- C. der henviser til, at ni sundhedsarbejdere, som medvirkede i Pakistans kampagne for udryddelse af polio, heraf seks kvinder, blev skudt ned i Karachi og Peshawar mellem den 17. og 19. december 2012;
- D. der henviser til, at en politimand, der var ansvarlig for sikkerheden for et FN-støttet program for polio vaccination, blev dræbt den 29. januar 2013 i nærheden af Swabi, og der henviser til, at to polio vaccinationsmedarbejdere blev dræbt den 31. januar 2013, da en landmine eksploderede i det nordvestlige Pakistan, selv om det er uklart, om dette var et målrettet angreb;
- E. der henviser til, at en ghanesisk WHO-læge og hans chauffør, som hjalp med poliobekæmpelsen i Karachi, blev såret i et andet angreb i juli 2012;
- F. der henviser til, at der er mistanke om, at alle disse angreb var knyttet til kampagner for vaccination af pakistanske børn mod polio;
- G. der henviser til, at den sidste række drab fik WHO og UNICEF til at indstille poliokampagnerne i Pakistan; der henviser til, at Pakistans regering og provinserne Sindh og Khyber også midlertidigt har indstillet vaccinationskampagnen af hensyn til sundhedsarbejdernes sikkerhed;
- H. der henviser til, at den pakistanske regering har erklæret polio for et akut nationalt problem og i øjeblikket gennemfører en polio vaccinationskampagne i et forsøg på at udrydde sygdommen inden for Pakistans grænser; der henviser til, at denne kampagne støttes internationalt af WHO, Unicef m.fl. og indgår i det globale initiativ til udryddelse af polio; der henviser til, at kampagnen har som mål at få vaccineret 33 millioner børn og omfatter flere hundrede tusinde sundhedsarbejdere, hvoraf mange er kvinder, som gennemfører vaccinationer over hele landet;
- I. der henviser til, at der i Pakistan afsættes mindre end 0,3 % af årsbudgettet til udgifter i sundhedssektoren, både på føderalt niveau og provinsniveau;
- J. der henviser til, at de fleste angreb på sundhedsarbejdere har fundet sted i de nordvestlige områder i nærheden af militante grupperes højborg og angiveligt er knyttet til Taleban;
- K. der henviser til, at sådanne angreb berøver børn i Pakistan deres ret til grundlæggende, livsreddende sundhedsydelser og udsætter dem for risikoen for en sygdom, der forårsager livslang invaliditet;
- L. der henviser til, at årsagen til de seneste angreb synes at være modstand mod vaccinationskampagnerne i ekstremistiske islamiske grupper, som påstår, at vaccinen har til formål at gøre muslimske børn sterile;
- M. der henviser til, at Taleban for at retfærdiggøre deres kriminelle handlinger har brugt den undskyldning, at udenlandske efterretningstjenester tidligere har brugt lokale vaccinationshold til at indsamle efterretninger;
- N. der henviser til, at undervisere og sundhedsarbejdere i stigende grad er mål for militante islamiske grupper såsom Tehreek-e-Taliban (TTP) og Jundullah, som er imod polio-indsatsen i Pakistan og ser den som et middel til at fremme en udenlandsk liberal dagsorden;
- O. der henviser til, at de dødbringende angreb afspejler den voksende usikkerhed, som sundhedsarbejdere i Pakistan står overfor; der henviser til, at Pakistan ifølge årsrapporten for 2012 fra bistandsarbejdernes sikkerhedsdatabase (Aid Worker Security Database) er blandt de fem farligste lande for bistandsarbejdere;

Torsdag den 7. februar 2013

- P. der henviser til, at ngo'er og bistandsarbejdere spille en afgørende rolle i mange områder og provinser i Pakistan, navnlig i stammeområderne, hvor regeringen ikke har været i stand til at stille tjenester til rådighed såsom lægeklinikker eller skoler;
- Q. der henviser til, at de fleste ofre for angrebene på sundhedspersonale har været kvinder, hvilket er i overensstemmelse med de militante Talebaners rutine med at angribe kvindelige arbejdstagere og kvindeforkæmpere for at sende et budskab ud om, at kvinder ikke må arbejde uden for hjemmet;
1. fordømmer kraftigt de omfattende drab og angreb på sundhedsarbejdere og de sikkerhedsstyrker, der har til opgave at beskytte dem, som har fundet sted i de seneste måneder; understreger, at disse angreb berører Pakistans mest sårbare befolkningsgrupper, navnlig børn, grundlæggende livsreddende sundhedsydelser;
 2. udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier;
 3. glæder sig over den pakistanske regerings og det pakistanske civilsamfunds udbredte fordømmelse af angrebene;
 4. opfordrer den pakistanske regering til at retsforfølge dem, der er ansvarlige for angrebene i de seneste måneder;
 5. udtrykker sin beundring for det mod og den beslutsomhed, der udvises af disse sundhedsarbejdere, hvoraf mange er kvinder, og som, selv om de står over for stor fare, arbejder uegennyttigt for at udrydde polio og skaffe børn i Pakistan andre sundhedsydelser;
 6. understreger, at det er nødvendigt for bistandsmedarbejdere at arbejde i sikre omgivelser; er fortsat dybt bekymret over, at militante grupper i stigende grad kæder internationale bistandsmedarbejdere sammen med vestlige efterretnings-agenter og militærstyrker;
 7. understreger, at afbrydelsen af poliovaccinationsprogrammet i Pakistan er et alvorligt slag mod den verdens-omspændende indsats for at udrydde polio en gang for alle i nær fremtid;
 8. glæder sig over den pakistanske regerings nationale nødhjælpsplan til udryddelse af polio i 2012 og understreger betydningen af, at denne plan videreføres med held for at undgå en stigning i antallet af infektioner; noterer sig, at antallet af infektioner siden starten på den seneste immuniseringskampagne er faldet til et historisk lavpunkt;
 9. glæder sig over det engagement, som WHO og andre internationale organisationer har givet udtryk for, i fortsat at støtte Pakistans regering og det pakistanske folk i deres bestræbelser på at skaffe landet af med polio og andre sygdomme;
 10. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at sørge for at arbejde sammen med WHO om at støtte det såkaldte Lady Health Worker Programme (program for kvindelige sundhedsarbejdere), der har til formål at forbedre adgangen til grundlæggende forebyggende sundhedstjenester, især i landdistrikter;
 11. glæder sig over de bestræbelser, som den pakistanske regering har gjort for at sørge for sikkerhed under sundhedskampagner og for at udvikle en ny strategi til beskyttelse af bistandsmedarbejdere; opfordrer dog den pakistanske regering til at øge sikkerhedsforanstaltningerne for bistandsorganisationer og deres medarbejdere i betydelige grad;
 12. opfordrer regeringer over hele verden til at sikre, at det humanitære arbejde er neutralt, for hvis ikke man gør det, kan titusindvis af mennesker forblive udsat for sygdomme, og det kan være til fare for dem, der yder legitime og væsentlige sundhedstjenester;
 13. er dybt bekymret over kvindernes situation i Pakistan, navnlig for så vidt angår kvinder og piger, der bliver aktive i samfundet og har modtaget trusler fra Taliban og andre ekstremistiske grupper;
 14. tilskynder Pakistans regering til at iværksætte en omfattende informationskampagne med henblik på at opbygge større støtte og ejerskab i det pakistanske samfund og øge tilliden til vaccinationskampagner; opfordrer i denne forbindelse den pakistanske regering til at gå i dialog med ledere af lokalsamfund med henblik på at gøre noget ved de grundlæggende årsager til problemet;

Torsdag den 7. februar 2013

15. mener, at både medierne og civilsamfundet i Pakistan i samarbejde med internationale organisationer og ngo'er, der er involveret i humanitære foranstaltninger, har en forpligtelse til at bidrage til at øge bevidstheden om den vigtige og uafhængige rolle, som sundhedsmedarbejdere spiller for at hjælpe befolkningen;

16. gentager, at EU er parat til at yde bistand til det kommende valg i Pakistan, som vil være af afgørende betydning for landets demokratiske fremtid og for stabilitet i regionen; noterer sig, at EU stadig ikke har modtaget en formel opfordring hertil fra de pakistanske myndigheder;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, EU-Udenrigstjenesten, næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, UN Women, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Menneskerettighedsråd, Unicef, WHO samt Pakistans regering og parlament.

Tirsdag den 5. februar 2013

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P7_TA(2013)0034

**Særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav
I*Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav (COM(2010)0767 — C7-0003/2011 — 2010/0370(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2016/C 024/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2010)0767),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0003/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 15. marts 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. november 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A7-0319/2011),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 82.

Tirsdag den 5. februar 2013

P7_TC1-COD(2010)0370

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 229/2013).

Bilag til den lovgivningsmæssige beslutning

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

I betragtning af den særlige karakter af foranstaltningerne til fordel for landbruget på de mindre øer i Det Ægæiske Hav under ordningen for de mindre ægæiske øer erklærer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, at den indgåede aftale om spørgsmål om tilpasning i relation til denne forordning ikke vil foregribe nogen af de tre institutioners holdning til lignende spørgsmål, der måtte blive rejst i forbindelse med andre forslag til EU-lovgivning.

P7_TA(2013)0035

Særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder (COM(2010)0498 — C7-0284/2010 — 2010/0256(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 024/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2010)0498),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0284/2010),
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 17. februar 2011 ⁽¹⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. november 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Budgetudvalget samt Regionaludviklingsudvalget (A7-0321/2011),

⁽¹⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 33.

Tirsdag den 5. februar 2013

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2010)0256

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 228/2013).

Bilag til den lovgivningsmæssige beslutning**Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen**

I betragtning af den særlige karakter af foranstaltningerne til fordel for landbruget i fjernområderne under POSEI-ordningen erklærer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, at den indgåede aftale om spørgsmål om tilpasning i relation til denne forordning ikke vil foregribe nogen af de tre institutioners holdning til lignende spørgsmål, der måtte blive rejst i forbindelse med andre forslag til EU-lovgivning.

Onsdag den 6. februar 2013

P7_TA(2013)0037

Aftale EU-USA i overensstemmelse med GATT 1994 om ændring af indrømmelserne i Bulgariens og Rumæniens lister i tilslutning til deres tiltrædelse af Den Europæiske Union ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater i henhold til artikel XXIV, stk. 6, og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og handel (GATT) 1994 for så vidt angår ændring af indrømmelserne i Republikken Bulgariens og Republikken Rumæniens lister i tilslutning til deres tiltrædelse af Den Europæiske Union (12213/2012 — C7-0409/2012- 2012/0167(NLE))

(Godkendelse)

(2016/C 024/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (12213/2012),
 - der henviser til forslag om aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater i henhold til artikel XXIV, stk. 6, og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og handel (GATT) 1994 for så vidt angår ændring af indrømmelserne i Republikken Bulgariens og Republikken Rumæniens lister i tilslutning til deres tiltrædelse af Den Europæiske Union (12214/2012),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0409/2012),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A7-0430/2012),
1. godkender indgåelsen af aftalen,
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Amerikas Forenede Staters regeringer og parlamenter.

P7_TA(2013)0038

Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2012)0709 — C7-0410/2012 — 2012/0335 (NLE))

(Høring)

(2016/C 024/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2012)0709),
- der henviser til artikel 148, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0410/2012),
- der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 46, stk. 1,

Onsdag den 6. februar 2013

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0010/2013),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.
-

P7_TA(2013)0039

Gennemsigtighed i prisbestemmelserne for humanmedicinske lægemidler og disse lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for humanmedicinske lægemidler og disse lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger (COM(2012)0084 — C7-0056/2012 — 2012/0035(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: Førstebehandling)

(2016/C 024/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0084),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0056/2012),
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af Nationalrådet i Østrig og Luxemburgs deputeretkammer, ifølge hvilke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 12. juli 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0015/2013),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling,
 2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag væsentligt eller erstatte det med en anden tekst,
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.
-

⁽¹⁾ EUT C 299 af 4.10.2012, s. 81.

Onsdag den 6. februar 2013

P7_TC1-COD(2012)0035

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/.../EU om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for humanmedicinske lægemidler og disse lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger ⁽³⁾ blev vedtaget for at fjerne forvriddinger i handelen med lægemidler inden for Fællesskabet.
- (2) For at tage hensyn til udviklingen på markedet for lægemidler og nationale politikker til kontrol med de offentlige udgifter til lægemidler er det nødvendigt med væsentlige ændringer af alle vigtige bestemmelser i direktiv 89/105/EØF. Af hensyn til klarheden bør direktiv 89/105/EØF derfor ophæves og afløses af nærværende direktiv.
- (3) EU-lovgivningen indeholder harmoniserede rammer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽⁴⁾ kan lægemidler kun markedsføres i Unionen, hvis der er udstedt en markedsføringstilladelse på basis af en evaluering af deres kvalitet, sikkerhed og virkning.
- (4) Medlemsstaterne har i de seneste årtier været konfronteret med en støt stigning i udgifterne til lægemidler, hvilket har ført til vedtagelsen af stadig mere innovative og komplekse politikker til at forvalte forbruget af ~~lægemidler~~ inden for rammerne af de offentlige sygesikringsordninger. Navnlig har medlemsstaternes myndigheder gennemført en bred vifte af foranstaltninger til at kontrollere ordineringen af lægemidler, regulere priser eller fastlægge vilkårene for den offentlige finansiering. Sådanne foranstaltninger sigter primært mod at fremme folkesundheden **for alle borgere** ved at sikre et tilstrækkeligt udbud af **effektive** lægemidler **på ligelige vilkår for alle Unionens borgere** til rimelige priser, samtidig med at ~~den finansielle stabilitet i de offentlige sygesikringsordninger~~ **der sikres lige adgang til sundhedstjenesteydelser af høj kvalitet for alle. Foranstaltningerne bør også have til formål at fremme forskning og udvikling af nye lægemidler og at fremme lægemiddelinnovation. Lægemidler, der klassificeres som livsvigtige på WHO's liste, bør være tilgængelige for patienter i alle medlemsstater, uanset markedets størrelse. [Ændring 3]**
- (4a) **Sikring af patienters adgang til lægemidler i hele Unionen og effektiv fri bevægelighed for varer kræver, at medlemsstaterne anvender eksterne referencepriser på en rimelig måde, navnlig ved reference til medlemsstater med et sammenligneligt indkomstniveau. Det har vist sig, at en ubetinget anvendelse af eksterne referencepriser begrænser tilgængeligheden af lægemidler, idet dette fremmer mangelsituationer i medlemsstater med lavere prisniveauer. [Ændring 4]**
- (5) Forskelle i nationale foranstaltninger kan hindre eller fordreje handelen med lægemidler inden for Unionen og fordreje konkurrencen og derved direkte påvirke det indre marked for lægemidler.

⁽¹⁾ EUT C 299 af 4.10.2012, s. 81.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6. februar 2013.

⁽³⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

Onsdag den 6. februar 2013

- (6) For at mindske virkningerne af disse forskelle for det indre marked bør nationale foranstaltninger opfylde proceduremæssige mindstekrav, for at de berørte parter kan kontrollere, at disse foranstaltninger ikke udgør kvantitative import- eller eksportrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning. **Disse proceduremæssige mindstekrav bør endvidere skabe retssikkerhed og gennemsigtighed for de kompetente myndigheder ved vedtagelsen af afgørelser angående prisfastsættelse og nationale sygesikringsordningers dækning af lægemidler og samtidig fremme produktionen af lægemidler, fremskynde adgangen til markedet for generiske lægemidler og tilskynde til forskning i og udvikling af nye lægemidler.** Disse krav bør dog ikke påvirke den politik, der føres af medlemsstater, hvor priserne på lægemidler hovedsagelig fastsættes gennem fri konkurrence. De må heller ikke påvirke medlemsstaternes politik vedrørende prisfastsættelse og fastlæggelse af sygesikringsordninger, undtagen for så vidt det er nødvendigt for at opnå gennemsigtighed i dette direktivs betydning og for at sikre et velfungerende indre marked. [Ændring 5]
- (7) For at sikre effektiviteten af det indre marked for lægemidler bør dette direktiv finde anvendelse på alle humanmedicinske lægemidler som defineret i direktiv 2001/83/EF.
- (8) Da der findes mange forskellige nationale foranstaltninger til at håndtere forbruget af lægemidler, regulere priserne eller fastlægge vilkårene for den offentlige støtte, er det nødvendigt at tydeliggøre direktiv 89/105/EØF. Nærværende direktiv bør navnlig omfatte alle typer af foranstaltninger, som er udformet af medlemsstaterne, og som vil kunne påvirke det indre marked. Siden vedtagelsen af direktiv 89/105/EØF har prisfastsættelses- og godtgørelsesprocedurerne udviklet sig og er blevet mere komplekse. Mens nogle medlemsstater har fortolket anvendelsesområdet for direktiv 89/105/EØF restriktivt, har Domstolen fastslået, at disse prisfastsættelses- og godtgørelsesprocedurer er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 89/105/EØF i medfør af direktivets mål og nødvendigheden af at sikre dets effektivitet. Nærværende direktiv bør derfor afspejle udviklingen i de nationale prisfastsættelses- og godtgørelsespolitikker. Da der findes særlige regler og procedurer på området for offentlige indkøb og frivillige kontraktlige aftaler, bør nationale foranstaltninger, der indebærer offentlige indkøb og frivillige kontraktlige aftaler, udelukkes fra nærværende direktivs anvendelsesområde.
- (8a) **Kompetente myndigheder og indehavere af markedsføringstilladelser indgår i stigende grad kontraktmæssige aftaler for at sikre patienter adgang til innovative behandlinger ved at inddrage et lægemiddel under de offentlige sygesikringsordninger og overvåger samtidig de elementer, der er aftalt på forhånd og for en afgrænset tidsperiode, især med henblik på at håndtere dokumentationsmæssige usikkerheder i relation til et specifikt lægemiddels effektivitet og/eller relative effektivitet eller korrekte anvendelse. Den forsinkede fastlæggelse af vilkår og betingelser for sådanne kontraktmæssige aftaler overskrider ofte de forventede tidsfrister og begrundet udelukkelsen af sådanne aftaler fra dette direktivs anvendelsesområde. Disse aftaler bør begrænses til terapeutiske områder, hvor deres indgåelse effektivt vil lette eller muliggøre patienters adgang til innovative lægemidler, vil forblive frivillige og ikke vil berøre indehaveren af markedsføringstilladelsens ret til at indsende en ansøgning i overensstemmelse med dette direktiv.** [Ændring 6]
- (9) Enhver foranstaltning til enten direkte eller indirekte at regulere priserne på lægemidler samt enhver foranstaltning ~~til, herunder anbefalinger, der kan være nødvendige for~~ at fastlægge deres dækning under de offentlige sygesikringsordninger, bør være baseret på **gennemsigtige**, objektive og kontrollerbare kriterier, som er uafhængige af lægemidlets oprindelse, og bør sikre de berørte virksomheder passende klagemuligheder **i overensstemmelse med nationale procedurer, herunder adgang til prøvelse ved domstolene.** Disse krav bør ligeledes gælde for nationale, regionale eller lokale foranstaltninger til at kontrollere eller fremme ordinerings af særlige lægemidler, da sådanne foranstaltninger også fastsætter disse lægemidlers faktiske dækning under de offentlige sygesikringsordninger. [Ændring 7]
- (9a) **Kriterierne for enhver beslutning om direkte eller indirekte regulering af priserne på lægemidler samt enhver foranstaltning til fastlæggelse af, i hvilket omfang, de skal være dækket af de offentlige sygesikringsordninger, bør omfatte en vurdering af uopfyldte medicinske behov, kliniske og samfundsmæssige fordele og innovation som fastsat i udtalelsen af 12. juli 2012 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for humanmedicinske lægemidler og disse lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger ⁽¹⁾. Disse kriterier bør også omfatte beskyttelse af de mest sårbare befolkningsgrupper.** [Ændring 8]

⁽¹⁾ EUT C 299 af 4.10.2012, s. 81.

Onsdag den 6. februar 2013

- (10) Ansøgninger om godkendelse af prisen på et lægemiddel eller om fastsættelse af dets dækning under den offentlige sygesikringsordning bør ikke forsinke markedsføringen af det pågældende produkt ud over, hvad der er nødvendigt. Det er derfor ønskeligt, at dette direktiv fastsætter obligatoriske frister, inden for hvilken nationale beslutninger skal træffes. For at være effektive bør de foreskrevne frister løbe fra modtagelsen af en ansøgning indtil ikrafttrædelsen af den tilsvarende beslutning. De bør omfatte alle **anbefalinger og** ekspertvurderinger, herunder medicinske teknologivurderinger, hvor det er relevant, og alle de administrative skridt, der er nødvendige for, at beslutningen kan vedtages og få retsvirkning. [Ændring 9]
- (10a) *For at lette overholdelsen af tidsfristerne kan ansøgerne med fordel indlede procedurer for prisgodkendelse eller for inddragelse af et lægemiddel under sygesikringsordningerne, allerede inden markedsføringstilladelsen formelt er udstedt. Med henblik herpå kan medlemsstaterne give ansøgerne mulighed for at indsende en ansøgning, så snart henholdsvis Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler eller den nationale myndighed, der udsteder markedsføringstilladelser, har afgivet en positiv udtalelse om udstedelse af markedsføringstilladelse for det pågældende lægemiddel. I sådanne tilfælde bør tidsfristerne regnes fra den formelle modtagelse af markedsføringstilladelsen. [Ændring 10]*
- (10b) *Unionens støtte til samarbejde om medicinsk teknologivurdering i medfør af artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser ⁽¹⁾ sigter mod at optimere og koordinere metoder i forbindelse med medicinsk teknologivurdering, der i sidste ende også bør reducere forsinkelser i procedurerne for prisfastsættelse og godtgørelse for lægemidler, hvortil medlemsstaterne bruger medicinsk teknologivurdering som led i deres beslutningsproces. Medicinsk teknologivurdering omfatter navnlig oplysninger om den relative effektivitet samt — hvor dette er relevant — om effektiviteten på kort og lang sigt af medicinske teknologier og tager også hensyn til de bredere økonomiske og sociale fordele eller omkostningseffektiviteten ved det vurderede lægemiddel i overensstemmelse med de kompetente myndigheders metode. Medicinsk teknologivurdering er en tværfaglig proces, der sammenfatter oplysninger om de medicinske, sociale, økonomiske og etiske aspekter i forbindelse med brugen af sundhedsteknologi på en systematisk, gennemsigtig, objektiv og solid måde. Formålet er at understøtte udformningen af sikre og effektive sundhedspolitikker, der er patientorienterede, og som sigter mod at opnå den bedst mulige værdi. [Ændring 11]*
- (11) Tidsfristerne for lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger, jf. direktiv 89/105/EØF, er obligatoriske, som det præciseres i Domstolens retspraksis. Erfaringerne har vist, at disse tidsfrister ikke altid overholdes, og at der er et behov for at sikre retssikkerheden og forbedre procedurereglerne vedrørende lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger. Derfor bør der indføres en effektiv og hurtig klageprocedure.
- (12) Kommissionen påviste i sin meddelelse af 8. juli 2009 med titlen »Resumé af rapporten om sektorundersøgelsen i medicinalindustrien«, at prisfastsættelses- og godtgørelsesprocedurer ofte forsinker lanceringen af generiske **eller biosimilære** lægemidler på EU-markedet unødigt. Godkendelse af prisen på generiske **eller biosimilære** lægemidler og deres dækning under den offentlige sygesikringsordning bør ikke indebære en ny eller detaljeret vurdering, når referencelægemidlet allerede er blevet prissat og medtaget i den offentlige sygesikringsordning. Der bør derfor i disse tilfælde fastsættes kortere tidsfrister for generiske **eller biosimilære** lægemidler. [Ændring 12]
- (13) De muligheder for domstolsprøvelse, der er tilgængelige i medlemsstaterne, har spillet en begrænset rolle for fristernes overholdelse, ~~idet grundet~~ de ofte langvarige procedurer ved de nationale domstole ~~afholder berorte virksomheder fra at anlægge sag~~. Effektive mekanismer er derfor nødvendige for **at sikre en hurtig afhjælpning af overtrædelser gennem administrativ mægling forud for retsforfølgelse, samt for** at kontrollere og håndhæve overholdelsen af fristerne for beslutninger om prisfastsættelse og godtgørelse. **Medlemsstaterne kan udpege et administrativt organ til formålet, evt. et eksisterende organ.** [Ændring 13]

⁽¹⁾ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.

Onsdag den 6. februar 2013

- (14) Lægemidlers kvalitet, sikkerhed og virkning, herunder generiske lægemidlers bioækvivalens **eller biosimilære lægemidlers biosimilaritet** med referencelægemidlet, fastslås i forbindelse med markedsføringstilladelsesprocedurerne. Derfor bør medlemsstaterne i forbindelse med prisfastsættelses- og godtgørelsesprocedurerne **godtgørelsesbeslutninger bør de kompetente myndigheder med ansvar for disse beslutninger derfor** ikke revurdere de **grundlæggende** elementer, som markedsføringstilladelsen bygger på, herunder lægemidlets kvalitet, sikkerhed, virkning ~~eller~~ bioækvivalens **eller biosimilaritet**. Tilsvarende **bør de kompetente myndigheder ved lægemidler til sjældne sygdomme, ikke** revurdere kriterierne for udpegelsen som lægemiddel til sjældne sygdomme. Medlemsstaterne bør imidlertid have fuld adgang til de oplysninger, der er blevet benyttet af de myndigheder, som står for udstedelsen af markedsføringstilladelsen for et lægemiddel, ligesom de bør have mulighed for at tilføje eller generere yderligere relevante oplysninger, således at de kan vurdere et lægemiddel i forbindelse med dets indlemmelse i den offentlige sygesikringsordning. [Ændring 14]
- (14a) *Det, at de elementer, som markedsføringstilladelsen er baseret på inden for rammerne af prisfastsættelses- og godtgørelsesprocedurerne, ikke revurderes, bør dog ikke forhindre de kompetente myndigheder i at anmode om, få adgang til og benytte data, der genereres under markedsføringstilladelsesproceduren med henblik på vurdering og medicinsk teknologivurdering. Datadeling mellem de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for markedsføringstilladelser og for prisfastsættelse og godtgørelse, bør kunne finde sted på nationalt plan, hvis denne mulighed forefindes. De kompetente myndigheder bør også kunne medtage eller generere yderligere relevante oplysninger med henblik på evaluering og medicinsk teknologivurdering.* [Ændring 15]
- (15) I overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF er intellektuelle ejendomsrettigheder ikke en gyldig grund til at nægte, suspendere eller tilbagekalde en markedsføringstilladelse. På samme måde bør ansøgninger, beslutningsprocedurer og beslutninger om at regulere priserne på lægemidler eller om deres dækning under de offentlige sygesikringsordninger betragtes som administrative procedurer, der som sådan er uafhængige af håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. De nationale myndigheder, der er ansvarlige for disse procedurer, bør ved behandlingen af en ansøgning vedrørende et **bioækvivalent** generisk **eller biosimilært** lægemiddel ikke kræve oplysninger om referencelægemidlets patentstilling ~~og, men de bør have mulighed for at~~ undersøge gyldigheden af en påstået krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, i fald det **bioækvivalente** generiske **eller biosimilære** lægemiddel fremstilles eller markedsføres efter deres beslutning. ~~Derfor Denne beføjelse bør fortsat ligge hos medlemsstaterne. Uden at det berører medlemsstaternes ansvar for at undersøge oplysninger, bør~~ intellektuelle ejendomsrettigheder hverken gribe ind i eller forsinke ~~prisfastsættelses- og godtgørelsesprocedurerne prisfastsættelsen og procedurerne for godtgørelse for generiske lægemidler~~ i medlemsstaterne. [Ændring 16]
- (15a) *Medlemsstaterne bør sikre den offentlige tilgængelighed af dokumenter og oplysninger i en relevant publikation i overensstemmelse med national praksis, herunder eventuelt i elektronisk format og online. De bør også sikre, at de fremlagte oplysninger er forståelige og er fremlagt i en rimelig mængde. Kommissionen og medlemsstaterne bør også undersøge, hvorledes de kan fortsætte samarbejdet omkring funktionen af prisinformationsdatabasen Euripid, der giver merværdi på EU-plan, når det gælder prisgennemsigtighed.* [Ændring 17]
- (15b) *Princippet om gennemsigtighed, integritet og uafhængighed i de nationale kompetente myndigheders beslutningsproces bør sikres gennem offentliggørelse af navnene på de eksperter, som deltager i de organer, der er ansvarlige for beslutningerne om prisfastsættelse og godtgørelse, sammen med deres interesseerklæringer og de processuelle skridt, der fører til beslutninger om prisfastsættelse og godtgørelse.* [Ændring 18]
- (16) Medlemsstaterne har hyppigt ændret deres sygesikringsordninger eller vedtaget nye foranstaltninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 89/105/EØF. Det er derfor nødvendigt at indføre ~~informationsmekanismer en informationsmekanisme~~, der dels skal sikre høring af **alle** de interesserede parter, ~~dels fremme en forebyggende dialog med Kommissionen med hensyn til anvendelsen af dette direktiv~~ **herunder civilsamfundsorganisationer**. [Ændring 19]
- (17) Målet for dette direktiv, nemlig at fastlægge minimumsbestemmelser om gennemsigtighed for at sikre det inde markeds funktion, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da begrebet nationale foranstaltningers gennemsigtighed opfattes og anvendes forskelligt i de enkelte medlemsstater, og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Onsdag den 6. februar 2013

- (18) I den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Lovgiver finder fremsendelse af sådanne dokumenter velbegrunderet i forbindelse med dette direktiv –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Kapitel I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne sikrer, at nationale, regionale eller lokale foranstaltninger, uanset om de er indført ved lov eller administrative bestemmelser, med det formål at kontrollere priserne på humanmedicinske lægemidler eller at fastsætte antallet af lægemidler, der er omfattet af de offentlige sygesikringsordninger, herunder omfanget af og betingelserne for deres dækning, er i overensstemmelse med dette direktiv. **Medlemsstaterne sikrer, at disse foranstaltninger ikke gentages på regionalt eller lokalt plan på deres respektive områder. [Ændring 20]**

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) ~~frivillige~~ kontraktlige aftaler, der indgås **frivilligt** mellem offentlige myndigheder og indehaveren af en markedsføringstilladelse ~~for~~, **med henblik på at få et lægemiddel inddraget under en offentlig sygesikringsordning og samtidig overvåge de elementer, der er aftalt af begge parter på forhånd vedrørende det givne lægemiddels effektivitet og/eller relative effektivitet eller korrekte anvendelse og med henblik på** ~~for~~ at muliggøre en effektiv levering af dette lægemiddel til patienter under særlige betingelser **og i en aftalt periode [Ændring 21]**
- b) nationale foranstaltninger, der har til formål at fastsætte priserne på lægemidler eller deres dækning under de offentlige sygesikringsordninger, og som er omfattet af national lovgivning eller EU-lovgivning om offentlige indkøb, navnlig Rådets direktiv 89/665/EØF⁽²⁾, Rådets direktiv 92/13/EØF⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF⁽⁴⁾.

Dette direktiv finder anvendelse på foranstaltninger, som har til formål at fastlægge, hvilke lægemidler der kan omfattes af kontraktlige aftaler eller offentlige indkøbsprocedurer. **I overensstemmelse med EU-retten og national ret om forretningshemmeligheder offentliggøres grundlæggende oplysninger vedrørende lægemidler, der er omfattet af kontraktlige aftaler eller offentlige indkøbsprocedurer, såsom produktets navn og navnet på indehaveren af markedsføringstilladelsen, når købsaftalerne er indgået, eller indkøbsprocedurerne er afsluttet. [Ændring 22]**

3. Der er intet i dette direktiv, der tillader, at et lægemiddel, for hvilket der ikke er udstedt en markedsføringstilladelse, jf. artikel 6 i direktiv 2001/83/EF, markedsføres.

3a. Dette direktiv må ikke sætte spørgsmålstegn ved en markedsføringstilladelse for et lægemiddel, der er udstedt efter proceduren i artikel 6 i direktiv 2001/83/EF. [Ændring 23]

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 14).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114).

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »lægemiddel«: et lægemiddel som defineret i artikel 1 i direktiv 2001/83/EF
- 2) »referencelægemiddel«: et referencelægemiddel som defineret i artikel 10, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/83/EF
- 3) »generisk lægemiddel«: et generisk lægemiddel som defineret i artikel 10, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/83/EF
- 3a) **»biosimilært lægemiddel«: et similært biologisk lægemiddel, som er godkendt i henhold til artikel 10, stk. 4, i direktiv 2001/83/EF [Ændring 24]**
- 4) »medicinsk teknologi«: medicinsk teknologi som defineret i artikel 3, litra l), i direktiv 2011/24/EU
- 5) »medicinsk teknologivurdering«: en vurdering af, **der som minimum omfatter** den relative virkning, eller af effektiviteten på kort og på lang sigt ~~ved af~~ et lægemiddel sammenlignet med andre medicinske teknologier **eller tiltag**, der anvendes til behandling af en sygdom. [Ændring 25]
- 5a) **»frivillig kontraktlig aftale«: en aftale, indgået mellem offentlige myndigheder og indehaveren af markedsføringstilladelsen for et lægemiddel, som hverken er obligatorisk eller påkrævet i henhold til lovgivningen, eller er det eneste alternativ til at være med i den nationale prisfastsættelses- og godtgørelsesordning [Ændring 26]**
- 5b) **»sårbare befolkningsgrupper«: de befolkningsgrupper, der er mest følsomme over for foranstaltninger, som fastlægger lægemidlers dækning under de offentlige sygesikringsordninger, som f.eks. børn, pensionister, arbejdsløse, personer, der er afhængige af lægemidler til sjældne sygdomme og kronisk syge. [Ændring 27]**

Kapitel II

Prisfastsættelse for lægemidler

Artikel 3

Prisgodkendelse

1. Stk. 2-9 finder anvendelse, hvis markedsføringen af et lægemiddel først tillades, efter at de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat har godkendt produktets pris.
2. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af en markedsføringstilladelse kan indgive en ansøgning om godkendelse af produktets pris ~~på et hvilket som helst tidspunkt, når markedsføringstilladelsen er blevet udstedt. Medlemsstaterne kan også give indehaverne af en markedsføringstilladelse mulighed for at indsende en sådan ansøgning om prisgodkendelse, så snart Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler, der er nedsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur ⁽¹⁾ eller den kompetente nationale myndighed har afgivet en positiv udtalelse om udstedelsen af en markedsføringstilladelse for det pågældende lægemiddel.~~ De kompetente myndigheder sender ansøgeren en officiel kvittering for modtagelsen **inden for 10 dage efter modtagelsen af ansøgningen.** [Ændring 28]
3. Medlemsstaterne sikrer, at der senest ~~60 dage~~ **90 dage** efter modtagelsen af en ansøgning fra indehaveren af en markedsføringstilladelse, indgivet i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats forskrifter, træffes beslutning om, hvilken pris der kan forlanges for det pågældende lægemiddel, og at denne beslutning meddeles ansøgeren inden for samme frist. For så vidt angår ~~lægemidler, for hvilke medlemsstaterne anvender medicinsk teknologivurdering som led i deres beslutningsproces, er fristen dog 90 dage.~~ For så vidt angår generiske lægemidler er fristen ~~15 dage~~ **30 dage**, forudsat at referencelægemidlets pris er blevet godkendt af de kompetente myndigheder. **Hvor det er relevant anvender medlemsstaterne medicinsk teknologivurdering som led i deres beslutningsproces om prisfastsættelsen af lægemidler.** [Ændring 29]

⁽¹⁾ EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

Onsdag den 6. februar 2013

4. Medlemsstaterne fastsætter nøje, hvilke oplysninger og dokumenter ansøgeren skal fremlægge.
5. Hvis oplysningerne til støtte for ansøgningen er utilstrækkelige, giver de kompetente myndigheder omgående ansøgeren meddelelse om, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige, og træffer deres endelige beslutning senest ~~60 dage~~ **90 dage** efter modtagelsen af disse yderligere oplysninger. For så vidt angår ~~lægemidler, for hvilke medlemsstaterne anvender medicinsk teknologivurdering som led i deres beslutningsproces, er fristen dog 90 dage.~~ For så vidt angår generiske lægemidler er fristen under alle omstændigheder ~~15 dage~~ **30 dage**, forudsat at referencelægemidlets pris er blevet godkendt af de kompetente myndigheder. ~~Medlemsstaterne må ikke anmode om yderligere oplysninger, som der ikke stilles udtrykkeligt krav om i national lovgivning eller nationale administrative retningslinjer.~~ **[Ændring 30]**
6. Foreligger der ikke en beslutning inden for den relevante tidsfrist, jf. stk. 3 og 5, har ansøgeren ret til at markedsføre produktet til den foreslåede pris.
7. Hvis de kompetente myndigheder beslutter, at det pågældende lægemiddel ikke må markedsføres til den pris, ansøgeren foreslår at anvende, skal beslutningen indeholde en begrundelse, der bygger på objektive og kontrollerbare kriterier, herunder evalueringer, sagkyndige udtalelser eller henstillinger, som lægges til grund for beslutningen. Ansøgeren underrettes om alle klagemuligheder, herunder adgang til prøvelse ved domstolene, og om tidsfristerne derfor.
8. Medlemsstaterne ~~offentliggør i en relevant publikation~~ **meddeler Kommissionen**, hvilke kriterier de kompetente myndigheder skal lægge til grund, når de godkender priser på lægemidler, ~~og de meddeler Kommissionen.~~ Disse kriterier **og oplysninger om de beslutningstagende organer på nationalt eller regionalt plan offentliggøres.** **[Ændring 31]**
9. Hvis de kompetente myndigheder på eget initiativ beslutter at nedsætte prisen på et specifikt navngivent lægemiddel, skal beslutningen indeholde en begrundelse, der bygger på objektive og kontrollerbare kriterier, ~~herunder evalueringer, sagkyndige udtalelser eller henstillinger, som lægges til grund for beslutningen.~~ Beslutningen meddeles indehaveren af markedsføringstilladelsen, som underrettes om alle klagemuligheder, herunder adgang til prøvelse ved domstolene, og om tidsfristerne derfor. **Beslutningen og oversigten over begrundelser offentliggøres uden forsinkelser.** **[Ændring 32]**

Artikel 4

Prisforhøjelse

1. Hvis en prisforhøjelse for et lægemiddel først må gennemføres, når de kompetente myndigheder har godkendt den, finder stk. 2-6 anvendelse, jf. dog artikel 5.
2. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af en markedsføringstilladelse kan indgive en ansøgning om at forhøje produktets pris på et hvilket som helst tidspunkt **i overensstemmelse med national ret.** De kompetente myndigheder sender ansøgeren en officiel kvittering for modtagelsen **inden for 10 dage efter modtagelsen af ansøgningen.** **[Ændring 33]**
3. Medlemsstaterne sikrer, at der senest ~~60 dage~~ **90 dage** efter modtagelsen af en ansøgning fra indehaveren af en markedsføringstilladelse, indgivet i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats forskrifter, om forhøjelse af prisen på et lægemiddel træffes beslutning ~~derom~~ **om godkendelse eller afvisning**, og at denne beslutning meddeles ansøgeren inden for samme frist. **[Ændring 34]**

I tilfælde af et usædvanligt stort antal ansøgninger kan tidsfristen, som er fastsat i første afsnit, forlænges én gang med yderligere 60 dage. Ansøgeren underrettes om forlængelsen inden udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i første afsnit.

4. Medlemsstaterne fastsætter nøje, hvilke oplysninger og dokumenter ansøgeren skal fremlægge.

Ansøgeren skal give de kompetente myndigheder tilstrækkelige oplysninger, herunder enkeltheder om de forhold siden seneste prisfastsættelse for lægemidlet, som efter ansøgerens opfattelse gør den ønskede prisforhøjelse berettiget. Hvis oplysningerne til støtte for ansøgningen er utilstrækkelige, giver de kompetente myndigheder omgående ansøgeren meddelelse om, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige, og træffer deres endelige beslutning senest ~~60 dage~~ **90 dage** efter modtagelsen af disse yderligere oplysninger. ~~Medlemsstaterne må ikke anmode om yderligere oplysninger, som der ikke stilles udtrykkeligt krav om i national lovgivning eller nationale administrative retningslinjer.~~ **[Ændring 35]**

Onsdag den 6. februar 2013

~~5. Foreligger der ikke en beslutning inden for den relevante tidsfrist, jf. stk. 3 og 4, har ansøgeren ret til at anvende den ønskede prisforhøjelse. [Ændring 36]~~

6. Hvis de kompetente myndigheder beslutter ikke eller kun delvis at tillade den prisforhøjelse, der ansøges om, skal beslutningen indeholde en begrundelse, der bygger på objektive og kontrollerbare kriterier, og ansøgeren skal underrettes om alle klagemuligheder, herunder adgang til prøvelse ved domstolene, og om tidsfristerne derfor.

Artikel 5

Prisstop og prisnedsættelse

1. Hvis en medlemsstats kompetente myndigheder indfører et prisstop eller en prisnedsættelse for alle lægemidler eller for visse kategorier af lægemidler, skal den pågældende medlemsstat offentliggøre en begrundelse for sin beslutning, der bygger på objektive og kontrollerbare kriterier, herunder i givet fald en begrundelse for, at disse kategorier af lægemidler er omfattet af et prisstop eller en prisnedsættelse. **Medlemsstaterne skal foretage en årlig gennemgang af deres kompetente myndigheders beslutninger herom. [Ændring 37]**

2. Indehaveren af markedsføringstilladelsen kan ansøge om en fritagelse for et prisstop eller en prisnedsættelse, hvis særlige grunde taler derfor. Ansøgningen skal indeholde en passende begrundelse. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af en markedsføringstilladelse kan indgive en ansøgning om fritagelse på et hvilket som helst tidspunkt. De kompetente myndigheder sender ansøgeren en officiel kvittering for modtagelsen **inden for 10 dage efter modtagelsen af ansøgningen. [Ændring 38]**

3. Medlemsstaterne sikrer, at der senest ~~60 dage~~ **90 dage** efter modtagelsen af en ansøgning, jf. stk. 2, træffes en begrundet beslutning om ansøgningen, og at denne beslutning meddeles ansøgeren inden for samme frist. Hvis oplysningerne til støtte for ansøgningen er utilstrækkelige, giver de kompetente myndigheder omgående ansøgeren meddelelse om, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige, og træffer deres endelige beslutning senest ~~60 dage~~ **90 dage** efter modtagelsen af disse yderligere oplysninger. Hvis der indrømmes en fritagelse, offentliggør de kompetente myndigheder omgående en meddelelse om den tilladte prisforhøjelse. **[Ændring 39]**

Hvis der er et usædvanligt stort antal ansøgninger, kan tidsfristen, som er fastsat i første afsnit, forlænges én gang med yderligere 60 dage. Ansøgeren underrettes om forlængelsen inden udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i første afsnit.

Artikel 6

Kontrol med avancer

Indfører en medlemsstat direkte eller indirekte avancekontrol over for de ansvarlige for markedsføringen af lægemidler, offentliggør den pågældende medlemsstat følgende oplysninger i en relevant publikation og sender dem desuden til Kommissionen:

- a) Den (de) metode(r), der i den pågældende medlemsstat anvendes til at bestemme avancerne: afkast af omsætningen og/eller kapitalafkast.
- b) Den aktuelle tilladte målavance for de ansvarlige for markedsføringen af lægemidler i den pågældende medlemsstat.
- c) Kriterierne for fastlæggelse af avancen for den enkelte ansvarlige for markedsføringen af lægemidler samt kriterierne for godkendelse af højere avancer end målavancerne i den pågældende medlemsstat.
- d) Den maksimale, procentvise avance, som den ansvarlige for markedsføringen af lægemidler har fået tilladelse til at beregne sig ud over målavancen i den pågældende medlemsstat.

De oplysninger, som er nævnt i stk. 1, ajourføres én gang årligt, eller når der foretages betydelige ændringer.

Når en medlemsstat foruden at føre direkte eller indirekte kontrol med avancer fører kontrol med priserne på visse typer lægemidler, der ikke er omfattet af avancekontrollen, finder artikel 3, 4 og 5 i givet fald anvendelse på sådanne former for priskontrol. Artikel 3, 4 og 5 finder dog ikke anvendelse, når den normale gennemførelse af direkte eller indirekte avancekontrol undtagelsesvis medfører, at der fastsættes en pris på et individuelt lægemiddel.

Onsdag den 6. februar 2013

Kapitel III

Lægemidlers dækning under de offentlige sygesikringsordninger

Artikel 7

Lægemidlers inddragelse under de offentlige sygesikringsordninger

1. Stk. 2-8 finder anvendelse, hvis et lægemiddel først omfattes af den nationale sygesikringsordning, når de kompetente myndigheder har besluttet at inddrage det berørte lægemiddel i denne ordning.
2. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af en markedsføringstilladelse kan indgive en ansøgning om inddragelse af et lægemiddel under den offentlige sygesikringsordning ~~på et hvilket som helst tidspunkt. Hvis den offentlige sygesikringsordning omfatter flere ordninger eller dækningskategorier, har indehaveren af markedsføringstilladelsen ret til at ansøge om, at, så snart tilladelsen til markedsføring af produktet er blevet udstedt. Medlemsstaterne kan også give indehaverne af en markedsføringstilladelse mulighed for at indsende en sådan ansøgning om inddragelse, så snart Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler, der er nedsat i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, eller den kompetente nationale myndighed har afgivet en positiv udtalelse om udstedelsen af en markedsføringstilladelse for~~ det pågældende lægemiddel inddrages i den ordning eller kategori, som vedkommende vælger. De kompetente myndigheder sender ansøgeren en officiel kvittering for modtagelsen ~~inden for 10 dage efter modtagelsen af ansøgningen.~~ [Ændring 40]
3. Medlemsstaterne fastsætter nøje, hvilke oplysninger og dokumenter ansøgeren skal fremlægge.
4. Medlemsstaterne sikrer, at der senest ~~60 dage~~ **90 dage** efter modtagelsen af en ansøgning fra indehaveren af en markedsføringstilladelse, som er indgivet i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats forskrifter, om inddragelse af et lægemiddel under den offentlige sygesikringsordning, træffes beslutning derom, og at denne beslutning meddeles ansøgeren inden for samme frist. For så vidt angår ~~lægemidler, for hvilke medlemsstaterne anvender medicinsk teknologivurdering som led i deres beslutningsproces, er fristen dog 90 dage.~~ For så vidt angår generiske lægemidler er fristen ~~15 dage~~ **30 dage**, forudsat at referencelægemidlet allerede er blevet inddraget under den offentlige sygesikringsordning. ~~Hvor det er relevant, anvender medlemsstaterne medicinsk teknologivurdering som led i deres beslutningsproces om inddragelse af lægemidler under den offentlige sygesikringsordning.~~ [Ændring 41]
5. Hvis oplysningerne til støtte for ansøgningen er utilstrækkelige, giver de kompetente myndigheder omgående ansøgeren meddelelse om, hvilke yderligere oplysninger der er nødvendige, og træffer deres endelige beslutning senest ~~60 dage~~ **90 dage** efter modtagelsen af disse yderligere oplysninger. For så vidt angår ~~lægemidler, for hvilke medlemsstaterne anvender medicinsk teknologivurdering som led i deres beslutningsproces, er fristen dog 90 dage.~~ For så vidt angår generiske lægemidler er fristen ~~15 dage~~ **30 dage**, forudsat at referencelægemidlet allerede er blevet inddraget under den offentlige sygesikringsordning. ~~Medlemsstaterne må ikke anmode om yderligere oplysninger, som der ikke stilles udtrykkeligt krav om i national lovgivning eller nationale administrative retningslinjer.~~ [Ændring 42]
6. Uanset tilrettelæggelsen af deres interne procedurer sikrer medlemsstaterne, at den samlede varighed af proceduren for inddragelse, der er fastsat i stk. 5, og proceduren for prisgodkendelse, der er fastsat i artikel 3, ikke overstiger ~~120 dage.~~ For så vidt angår ~~lægemidler, for hvilke medlemsstaterne anvender medicinsk teknologivurdering som led i deres beslutningsproces, er fristen dog 180 dage~~ **180 dage**. For så vidt angår generiske lægemidler må fristen ikke overstige ~~30 dage~~ **60 dage**, forudsat at referencelægemidlet allerede er blevet inddraget under den offentlige sygesikringsordning. Disse frister kan forlænges i overensstemmelse med stk. 5 eller artikel 3, stk. 5. [Ændring 43]
7. Beslutninger om, at et lægemiddel ikke skal inddrages under den offentlige sygesikringsordning, skal indeholde en begrundelse, der bygger på objektive og kontrollerbare kriterier. Beslutninger om, at et lægemiddel skal inddrages under den offentlige sygesikringsordning, skal indeholde en begrundelse, herunder omfanget af og betingelserne for lægemidlets dækning, på basis af objektive og kontrollerbare kriterier.

De beslutninger, der er nævnt i første afsnit, skal også indeholde eventuelle evalueringer, sagkyndige udtalelser eller henstillinger, som lægges til grund for beslutningerne. Ansøgeren underrettes om alle ~~klagemuligheder, herunder adgang til prøvelse ved domstolene, om klageprocedurerne i artikel 8~~ **tilgængelige mæglings- og klageprocedurer** og om ~~tidsfristerne derfor~~ **de tidsfrister, der gælder for disse procedurer.**

Onsdag den 6. februar 2013

De kriterier, der ligger til grund for de i første afsnit nævnte beslutninger omfatter vurderinger af uopfyldte medicinske behov og af de kliniske og samfundsmæssige fordele, innovation og beskyttelse af de mest sårbare befolkningsgrupper. [Ændring 44]

8. Medlemsstaterne offentliggør i en relevant publikation **giver Kommissionen meddelelse om**, hvilke kriterier de kompetente myndigheder skal lægge til grund, når de skal afgøre, om lægemidler skal være omfattet af den offentlige sygesikringsordning eller ej, ~~og de giver Kommissionen meddelelse om~~. Disse kriterier **og oplysninger om de beslutningstagende organer på nationalt eller regionalt plan offentliggøres**. [Ændring 45]

Artikel 8

Mæglings- og klageprocedurer i tilfælde af manglende overholdelse af tidsfristerne vedrørende inddragelse under sygesikringsordningerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgeren har adgang til effektive og hurtige **mæglings- og klageprocedurer** i tilfælde af **uberettigede forsinkelser eller** manglende overholdelse af de tidsfrister, der er fastsat i artikel 7, **og i overensstemmelse med deres nationale lovgivning**.

2. Med henblik på **mæglings- og klageprocedurerne** ~~udpeger~~**kan** medlemsstaterne ~~en instans~~ **udpege et administrativt organ** og giver ~~den~~ **det** beføjelser til

- a) hurtigst muligt og som hastesag at træffe midlertidige foranstaltninger, der har til formål at bringe den påståede overtrædelse til ophør eller hindre, at der påføres de pågældende interesser anden skade.
- b) når der kræves skadeserstatning, at tilkende ansøgeren en sådan i tilfælde af manglende overholdelse af de tidsfrister, der er fastsat i artikel 7, medmindre den kompetente myndighed kan godtgøre, at forsinkelsen ikke kan tilskrives denne
- c) at pålægge en tvangsbøde beregnet efter hver dags forsinkelse.

For så vidt angår litra c) beregnes tvangsbøden i forhold til overtrædelsens grovhed, varighed og nødvendigheden af at sikre, at sanktionen i sig selv forebygger yderligere overtrædelser

Medlemsstaterne kan fastsætte, at den instans, der er omhandlet i første afsnit, kan tage hensyn til de sandsynlige følger af mulige foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, for alle interesser, som vil kunne skades, samt til almenvellet, og beslutte ikke at give sit samtykke hertil, når de negative følger af sådanne foranstaltninger kan være større end fordelene.

3. En beslutning om ikke at tillade midlertidige foranstaltninger berører ikke de øvrige rettigheder, som den ansøger, der anmoder om disse foranstaltninger, måtte gøre krav på.

4. Medlemsstaterne påser, at de afgørelser, der træffes af de for klageprocedurerne ansvarlige instanser, kan gennemføres effektivt.

5. Den instans, der er omhandlet i stk. 2, skal være uafhængig af de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere priserne på humanmedicinske lægemidler eller for at fastsætte antallet af lægemidler, der er omfattet af sygesikringsordningerne.

6. Den instans, der er omhandlet i stk. 2, skal begrunde en afgørelse. Er denne instans ikke en retsinstans, skal der desuden træffes dispositioner til at sikre de procedurer, hvorved enhver foranstaltning, der formodes at være ulovlig, og som træffes af den uafhængige instans, eller enhver formodet forsømmelse i udøvelsen af de beføjelser, der er tildelt denne, kan appelleres eller indbringes for en anden instans, som er en ret i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som er uafhængig i forhold til den kompetente myndighed og den instans, der er omhandlet i stk. 2.

Udnævnelsen af medlemmerne af den instans, der er omhandlet i stk. 2, og udløbet af deres embedsperiode er undergivet de samme betingelser, som gælder for dommere, for så vidt angår den myndighed, der er ansvarlig for deres udnævnelse, varigheden af deres embedsperiode og muligheden for deres afsættelse. Som minimum skal formanden for denne instans have samme juridiske og faglige kvalifikationer som en dommer. Denne instans træffer sine afgørelser efter en kontradiktorisk procedure, og disse afgørelser har på grundlag af bestemmelser, som fastsættes af hver medlemsstat, retsvirkninger med bindende kraft. [Ændring 46]

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 9

Lægemidlers udelukkelse fra offentlige sygesikringsordninger

1. Beslutninger om, at et lægemiddel skal udelukkes fra den offentlige sygesikringsordning, eller om at ændre omfanget af eller betingelserne for det berørte lægemiddels dækning skal indeholde en begrundelse, der bygger på objektive og kontrollerbare kriterier. Sådanne beslutninger skal indeholde ***vurderinger af uopfyldte medicinske behov, af de kliniske konsekvenser og sociale omkostninger, af beskyttelsen af de mest sårbare befolkningsgrupper og*** eventuelle evalueringer, sagkyndige udtalelser eller henstillinger, som lægges til grund for beslutningerne. Ansøgeren underrettes om alle klagemuligheder, herunder adgang til prøvelse ved domstolene, og om tidsfristerne derfor. [Ændring 47]
2. Beslutninger om, at en kategori af lægemidler skal udelukkes fra den offentlige sygesikringsordning, eller om at ændre omfanget af eller betingelserne for den berørte kategoris dækning skal indeholde en begrundelse, der bygger på objektive og kontrollerbare kriterier, ~~og offentliggøres i en relevant publikation.~~ [Ændring 48]

2a. Enhver beslutning om, at udelukke et lægemiddel eller en kategori af lægemidler fra den offentlige sygesikringsordning offentliggøres sammen med en oversigt over begrundelserne. [Ændring 49]

Artikel 10

Klassificering af lægemidler med henblik på deres inddragelse under offentlige sygesikringsordninger

1. Stk. 2, 3 og 4 finder anvendelse, når lægemidler grupperes eller klassificeres i henhold til terapeutiske eller andre kriterier med henblik på deres inddragelse under den offentlige sygesikringsordning.
2. Medlemsstaterne offentliggør i en relevant publikation, efter hvilke objektive og kontrollerbare kriterier lægemidler klassificeres med henblik på deres inddragelse under den offentlige sygesikringsordning, og giver Kommissionen meddelelse om disse kriterier.
3. For lægemidler, der er omfattet en sådan gruppering eller klassificering, offentliggør medlemsstaterne i en relevant publikation de metoder, der er anvendt til at fastslå omfanget af eller betingelserne for deres inddragelse under den offentlige sygesikringsordning, og giver Kommissionen meddelelse om disse metoder.
4. På anmodning fra indehaveren af markedsføringstilladelsen specificerer de kompetente myndigheder de objektive data, på grundlag af hvilke de — under anvendelse af de kriterier og metoder, der er omhandlet i stk. 2 og 3 — har fastlagt ordningerne for dækning af et lægemiddel. I så fald underretter de kompetente myndigheder også indehaveren af markedsføringstilladelsen om alle klagemuligheder, herunder adgang til prøvelse ved domstolene, og om tidsfristerne derfor.

Artikel 11

Foranstaltninger til at kontrollere eller fremme ordineringen af særlige lægemidler

1. Stk. 2, 3 og 4 finder anvendelse, når en medlemsstat vedtager foranstaltninger, der har til formål at kontrollere eller fremme ordineringen af specifikke navngivne lægemidler ***eller en kategori af lægemidler.*** [Ændring 50]
2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, skal bygge på objektive og kontrollerbare kriterier.
3. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, herunder eventuelle evalueringer, sagkyndige udtalelser eller henstillinger, som lægges til grund herfor, offentliggøres i en relevant publikation ***og gøres tilgængelige for offentligheden.*** [Ændring 51]
4. På anmodning fra indehaveren af en markedsføringstilladelse, hvis interesser eller retsstilling påvirkes af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, specificerer de kompetente myndigheder de objektive data og kriterier, på grundlag af hvilke disse foranstaltninger er truffet med hensyn til det pågældende lægemiddel. De kompetente myndigheder underretter i så fald også indehaveren af markedsføringstilladelsen om alle klagemuligheder, herunder adgang til prøvelse ved domstolene, og om tidsfristerne derfor.

Onsdag den 6. februar 2013

Kapitel IV
Specifikke krav

Artikel 12
Tidsfrister

1. De tidsfrister, der er fastsat i artikel 3, 4, 5 og 7, skal forstås som perioden mellem modtagelsen af en ansøgning eller yderligere oplysninger, afhængigt af omstændighederne, og den faktiske ikrafttrædelse af den tilhørende beslutning. Alle sagkyndige evalueringer og administrative skridt, der er nødvendige for at træffe beslutningen og gennemføre den, skal foretages inden for de foreskrevne tidsfrister.

1a. *Hvad angår generiske lægemidler, indregnes et vist tidsrum for indsendelse af en ansøgning og et vist tidsrum for en effektiv ikrafttrædelse imidlertid ikke i fristen, forudsat at ingen af disse tidsrum overstiger en kalendermåned hver, og at disse tidsrum er udtrykkeligt reguleret gennem nationale lovgivningsmæssige eller administrative retningslinjer. [Ændring 52]*

1b. *Hvis der er behov for en beslutningsproces, der omfatter forhandlinger mellem indehaveren af markedsføringstilladelsen og den kompetente myndighed, suspenderes de i artikel 3, 4, 5 og 7 foreskrevne frister, fra det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed fremsætter sine forslag til indehaveren af markedsføringstilladelsen, og indtil den modtager dennes svar på sine forslag. [Ændring 53]*

Artikel 13

~~Yderligere bevis for kvalitet, sikkerhed, virkning eller bioækvivalens~~ **Ingen revurdering af elementer, der understøtter markedsføringstilladelsen**

1. ~~Medlemsstaterne~~ **De kompetente myndigheder** revurderer ikke inden for rammerne af beslutninger om prisfastsættelse og godtgørelse de **centrale** elementer, som markedsføringstilladelsen bygger på, herunder lægemidlets kvalitet, sikkerhed, virkning ~~eller, bioækvivalens~~ **eller biosimilaritet for lægemidler til sjældne sygdomme**.

1a. *Stk. 1 berører ikke de kompetente myndigheders ret til at anmode om og få fuld adgang til oplysninger, der er fremkommet under markedsføringstilladelsesprocessen med henblik på evaluering og medicinsk teknologivurdering, således at de kan vurdere den relative effektivitet samt — hvor dette er relevant — effektiviteten på kort og lang sigt af et lægemiddel i forbindelse med dets inddragelse under den offentlige sygesikringsordning.*

1b. *De kompetente myndigheder skal også kunne medtage eller generere yderligere relevante oplysninger med henblik på vurderingen af lægemidler. [Ændring 54]*

Artikel 14

Udelukkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder

1. Ansøgninger, beslutningsprocedurer og beslutninger om at regulere priserne på lægemidler i overensstemmelse med artikel 3 eller fastlægge deres inddragelse under sygesikringsordningerne i overensstemmelse med artikel 7 og 9 skal af medlemsstaterne betragtes som administrative procedurer, der som sådan er uafhængige af håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

2. Beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er ikke en gyldig grund til at nægte, suspendere eller tilbagekalde beslutninger vedrørende prisen på et lægemiddel eller dets inddragelse under den offentlige sygesikringsordning.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af EU-lovgivning og national lovgivning vedrørende beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Onsdag den 6. februar 2013

Kapitel V

Gennemsigtighedsmekanismer

Artikel 15

Høring af interesserede parter

Hvis en medlemsstat har til hensigt at vedtage eller ændre en **lovgivningsmæssig** foranstaltning, der falder inden for dette direktivs anvendelsesområde, skal den give de berørte parter, **herunder civilsamfundsorganisationer såsom patient- og forbrugergrupper**, mulighed for at udtale sig om udkastet til foranstaltning inden for en rimelig frist. De kompetente myndigheder offentliggør de regler, som gælder for høringer. Høringernes resultater skal gøres offentligt tilgængelige, dog med undtagelse af fortrolige oplysninger, i overensstemmelse med Unionens og den nationale lovgivning om forretningshemmeligheder. [Ændring 55]

Artikel 15a

Gennemsigtighed i beslutningstagende organer og priser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der kontrollerer priserne på lægemidler eller bestemmer lægemidlers dækning under de offentlige sygesikringsordninger, offentliggør en regelmæssigt opdateret liste over medlemmerne af deres beslutningstagende organer sammen med deres interesseerklæringer.
2. Stk. 1 finder også anvendelse på det administrative organ, der henvises til i artikel 8, stk. 2.
3. De kompetente myndigheder offentliggør mindst en gang om året i en relevant publikation en fuldstændig liste over lægemidler, der er omfattet af deres sygesikringsordning, og de priser, der er fastsat i løbet af den relevante periode, og sender denne liste til Kommissionen. [Ændring 56]

Artikel 16

Forhåndsmeddelelse af udkast til nationale foranstaltninger

1. Hvis medlemsstaterne har til hensigt at vedtage eller ændre foranstaltninger, der er omfattet af dette direktiv, skal de straks meddele Kommissionen udkastet til den planlagte foranstaltning samt begrundelsen herfor.
2. Hvor det er relevant, meddeler medlemsstaterne samtidig teksten til de grundlæggende love eller administrative bestemmelser, som er primært og direkte berørt, hvis kendskab til denne tekst er nødvendig for at vurdere virkningerne af den foreslåede foranstaltning.
3. Medlemsstaterne fremsender igen udkastet til den foranstaltning, der er omhandlet i stk. 1, hvis de i udkastet foretager væsentlige ændringer, der fører til en ændring af dets anvendelsesområde eller indhold eller en afkortning af den oprindeligt fastsatte anvendelsesfrist.
4. Kommissionen kan sende sine bemærkninger til den medlemsstat, der har meddelt udkastet til foranstaltning, inden for tre måneder.

Kommissionens bemærkninger skal så vidt muligt tages i betragtning af den berørte medlemsstat, navnlig hvis det fremgår af bemærkningerne, at udkastet til foranstaltning kan være uforeneligt med EU-retten.

5. Når den berørte medlemsstat endeligt vedtager udkastet til foranstaltning, meddeler den straks Kommissionen den endelige tekst. Hvis Kommissionen har fremsat bemærkninger i overensstemmelse med stk. 4, skal meddelelsen ledsages af en rapport om de skridt, der er taget som reaktion på Kommissionens bemærkninger. [Ændring 57]

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 17

Rapport om overholdelse af tidsfristerne

1. Senest den 31. januar ... (*) og derefter hvert år senest den 31. januar ~~og den 1. juli~~ sender medlemsstaterne til Kommissionen og offentliggør i en relevant publikation en detaljeret rapport, som indeholder følgende oplysninger: **[Ændring 58]**

- a) antallet af ansøgninger, der i løbet af det foregående år er modtaget i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 7
- b) den tid, det har taget at vedtage en beslutning om hver af de ansøgninger, der er modtaget i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 7
- c) en analyse af de vigtigste årsager til eventuelle forsinkelser sammen med henstillinger til, hvordan beslutningstagningsprocessen kan bringes i overensstemmelse med de tidsfrister, der er fastsat i dette direktiv.

Med henblik på litra a) skelnes der mellem generiske lægemidler, for hvilke der gælder kortere tidsfrister i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 7, og andre lægemidler.

Med henblik på litra b) skal enhver suspension af proceduren for at anmode ansøgeren om supplerende oplysninger indberettes med en klar angivelse af suspensionens varighed og en udførlig begrundelse for suspensionen.

2. Kommissionen offentliggør ~~hver sjette måned~~ **hvert år** en rapport om de oplysninger, som medlemsstaterne har forelagt i overensstemmelse med stk. 1. **[Ændring 59]**

Kapitel VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... (**) de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den ... (***)

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Rapport om gennemførelsen af dette direktiv

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest den ... (****) og derefter hvert tredje tre år.

2. Senest den ... (****) sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten kan ledsages af eventuelle passende forslag.

(*) Det år, der følger efter datoen i artikel 18, stk. 1, først afsnit.

(**) Den sidste dag i den tolvte måned efter dette direktivs offentliggørelse i EUT.

(***) Dagen efter datoen i første afsnit.

(****) To år efter den i artikel 18, stk. 1, andet afsnit, omhandlede dato.

(*****) Tre år efter den i artikel 18, stk. 1, andet afsnit, omhandlede dato.

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 20

Ophævede retsakter

Direktiv 89/105/EØF ophæves fra den ... (*)

Virkningerne af artikel 10 i direktiv 89/105/EØF fastholdes.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

Artikel 21

Ikrafttrædelse og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådet vegne

Formand

P7_TA(2013)0040

Den fælles fiskeripolitik ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik (COM(2011)0425 — C7-0198/2011 — 2011/0195(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 024/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0425),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt Parlamentet forslaget (C7-0198/2011),
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 28. marts 2012 ⁽¹⁾,

(*) Datoen i artikel 18, stk. 1, andet afsnit.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.

Onsdag den 6. februar 2013

- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 4. maj 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Budgetudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Regionaludviklingsudvalget (A7-0008/2013),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: en ny flerårig finansiell ramme (FFR) for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa ⁽²⁾; gentager, at der er behov for tilstrækkelige ekstra ressourcer i den næste FFR, således at det bliver muligt for Unionen at opfylde sine eksisterende politiske prioriteringer og de nye opgaver, der er fastsat i Lissabontraktaten, samt at reagere på uforudsete begivenheder; opfordrer Rådet til, såfremt det ikke er enigt i denne fremgangsmåde, at præcisere, hvilke af dets politiske prioriteringer eller projekter det vil være indstillet på helt at opgive til trods for deres bevislige europæiske merværdi;
3. påpeger, at forslagens anslåede finansielle virkninger kun er vejledende for lovgivningsmyndigheden, og at de finansielle virkninger ikke kan fastsættes endeligt, før der er opnået enighed om forslaget til forordning om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020;
4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2011)0195

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om den fælles fiskeripolitik, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 768/2005, om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 og Rådets afgørelse 2004/585/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

⁽¹⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.

⁽²⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 89.

⁽¹⁾ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6.2.2013.

Onsdag den 6. februar 2013

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ⁽¹⁾ blev der indført en EF-ordning for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcer under den fælles fiskeripolitik.
- (2) Den fælles fiskeripolitik omfatter ~~bevarelse, forvaltning og udnyttelse~~ **bevarelsen** af levende marine ressourcer **og forvaltningen af fiskeriet fra dem**. Desuden omfatter den, for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte af dens mål, ~~levende ferskvandsressourcer og akvakultur~~ **akvakulturaktiviteter** samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, når sådanne aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EU-farvande, herunder sådanne aktiviteter, der udøves af fiskerfartøjer, som fører et tredjelands flag og er registreret i et tredjeland, eller af EU-fiskerfartøjer eller borgere i medlemsstaterne, jf. dog flagstatens primære ansvar, under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 117 i De Forenede Nationers havretskonvention (Unclos). [Ændring 2]
- (3) Den fælles fiskeripolitik bør sikre, at fiskeriet og akvakulturen bidrager til at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt. Den bør også ~~bidrage til at øge produktiviteten, at sikre~~ **omfatte regler, der sigter på at sikre sporbarheden, sikkerheden og kvaliteten af produkter, der importeres til Unionen**, en rimelig levestandard i fiskerierhvervet, ~~at skabe fødevarer~~ **sikkerhed**, stabile markeder, ~~at bevare~~ **bevarelse af** ressourcerne og ~~at sikre sikring af forsyninger til~~ forbrugerne ~~forsyninger~~ til rimelige priser. [Ændring 3]
- (4) Unionen er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 (Unclos) ⁽²⁾ og har ratificeret De Forenede Nationers aftale af 4. august 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter (FN-aftale fra 1995 om fiskebestande) ⁽³⁾. Unionen har også godkendt aftalen af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (FAO-overholdelsesaftalen) vedtaget af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation ⁽⁴⁾. Ved disse internationale instrumenter fastsættes der først og fremmest bevarelsesforpligtelser, herunder forpligtelser til at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der skal sikre, at de marine ressourcer opretholdes på eller genoprettes til niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte både i havområder under national jurisdiktion og på åbent hav, og til at samarbejde herom med andre lande, en forpligtelse til bred anvendelse af forsigtighedsprincippet i forbindelse med bevarelse, forvaltning og udnyttelse af fiskebestande, en forpligtelse til at sikre forenelighed mellem bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i områder, hvor marine ressourcer lever i have med forskellig jurisdiktionsstatus, samt en forpligtelse til at tage behørigt hensyn til anden lovlig udnyttelse af havene. Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til, at EU kan varetage sine internationale forpligtelser i henhold til disse internationale instrumenter på korrekt vis. Hvis medlemsstaterne vedtager bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som de har fået bemyndigelse til at vedtage som led i den fælles fiskeripolitik, bør de også handle på en måde, der er fuldt forenelig med de internationale bevarelses- og samarbejdsforpligtelser i henhold til nævnte internationale instrumenter.
- (5) På verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 forpligtede Unionen og dens medlemsstater sig til at tage skridt til at modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande. Unionen bør derfor forbedre sin fælles fiskeripolitik, så det først og fremmest sikres, at ~~udnyttelsen af bestandene af levende marine ressourcer genoprettes til og opretholdes~~ **fiskeridødeligheden senest i 2015 fastsættes** på niveauer, ~~der sikrer~~ **som bør gøre det muligt**, at ~~de befiskede bestande giver~~ **fiskebestandene senest i 2020 genoprettes til niveauer, der ligger højere end dem, der kan give** maksimalt bæredygtigt udbytte ~~senest i 2015, og som bør gøre det muligt, at alle genoprettede bestande opretholdes på disse niveauer~~. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger så mange videnskabelige oplysninger, kan det være nødvendigt at anvende proxyvariabler på det maksimalt bæredygtige udbytte. [Ændring 5]
- (5a) **Begrebet maksimalt bæredygtigt udbytte som fastsat i Unclos er et mål for fiskeriforvaltning, som har været retligt bindende for Unionen siden dens ratificering i 1998.** [Ændring 6]

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 16.7.1996, s. 24.

Onsdag den 6. februar 2013

- (5b) *Fastlæggelse af grænser for fiskeridødelighed, der er lavere end dem, der er nødvendige for at opretholde fiskebestandene på niveauer, der er højere end dem, der sikrer et maksimalt bæredygtigt udbytte, er den eneste måde, hvorpå det kan sikres, at fiskerierhvervet kan blive økonomisk bæredygtigt på lang sigt uden at være afhængigt af offentlig støtte. [Ændring 232]*
- (5c) *Flerårige planer bør være det vigtigste instrument til at sikre, at fiskeridødeligheden senest i 2015 fastsættes på niveauer, der gør det muligt, at fiskebestandene senest i 2020 genoprettes til højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, og som gør det muligt, at alle genoprettede bestande opretholdes på disse niveauer. Kun et tydeligt og bindende tilsagn om at overholde disse datoer kan sikre, at der træffes øjeblikkelige foranstaltninger, og at genoprettelsesprocessen ikke forsinkes yderligere. For så vidt angår de bestande, hvor der endnu ikke er vedtaget en flerårig plan, er det væsentligt at sikre, at Rådet, når det fastsætter fiskerimulighederne for disse, fuldt ud overholder målene i den fælles fiskeripolitik. [Ændring 7]*
- (5d) *For at skabe mere stabile betingelser for fiskerisektoren, bør det være muligt for flerårige planer at indeholde bestemmelser, der begrænser de årlige udsving i den samlede tilladte fangstmængde for genoprettede bestande. De præcise begrænsninger af disse udsving bør fastsættes i de flerårige planer. [Ændring 8]*
- (5e) *Forvaltningsbeslutninger vedrørende det maksimalt bæredygtige udbytte i blandet fiskeri bør tage højde for de vanskeligheder, der er forbundet med at fiske alle bestande i et blandet fiskeri i overensstemmelse med det maksimalt bæredygtige udbytte, i tilfælde hvor videnskabelig rådgivning viser, at det er meget vanskeligt at undgå at måtte lukke fiskeriet af en bestand ved at forbedre de anvendte fiskeredskabers selektivitet. ICES og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) bør anmodes om at rådgive om, hvad der er passende niveauer for fiskeridødelighed i sådanne situationer. [Ændring 9]*
- (5f) *Hvis det er nødvendigt drastisk at reducere fiskerimulighederne i en overgangsperiode for at opnå det maksimalt bæredygtige udbytte, bør Unionen og medlemsstaterne sikre, at der træffes passende sociale og økonomiske foranstaltninger til at opretholde et tilstrækkeligt antal virksomheder i hele produktionskæden, således at der opnås en balance mellem flådekapaciteten og de disponible ressourcer, når det maksimalt bæredygtige udbytte nås. [Ændring 10]*
- (6) Der er ved den afgørelse, som konference mellem parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed har vedtaget om strategiplanen for biodiversitet for perioden 2011-2020 ⁽¹⁾, blevet opstillet fiskerimål, og det bør i den fælles fiskeripolitik sikres, at de er i tråd med de biodiversitetsmål, som Det Europæiske Råd har vedtaget ⁽²⁾, og målene i Kommissionens meddelelse »Vores livsgaranti, vores naturkapital: Unionens biodiversitetsstrategi frem til 2020« ⁽³⁾, navnlig med henblik på at opnå maksimalt bæredygtige udbytte senest i 2015.
- (7) Bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer bør **altid** baseres på en forsigtighedstilgang efter forsigtighedsprincippet, jf. artikel 191, stk. 2, første afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), **under hensyntagen til tilgængelige videnskabelige data**. [Ændring 12]
- (8) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at beskytte havmiljøet, **til bæredygtig forvaltning af alle kommercielt udnyttede arter** og især til at opnå en god miljøtilstand i havmiljøet senest i år 2020, jf. artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) ⁽⁴⁾. [Ændring 13]
- (8a) *Den fælles fiskeripolitik bør ligeledes bidrage til at forsyne Unionens marked med fødevarer med et højt næringsindhold og til at mindske det indre markeds fødevarerafhængighed såvel som til direkte og indirekte jobskabelse og økonomisk udvikling i kystområderne. [Ændring 14]*

⁽¹⁾ COP-afgørelse X/2.⁽²⁾ EU CO 7/10 af 26. marts 2010.⁽³⁾ COM(2011)0244.⁽⁴⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

Onsdag den 6. februar 2013

- (9) Der bør iværksættes en økosystembaseret strategi for fiskeriforvaltning ~~og fiskeriaktiviteternes miljøvirkninger bør begrænses, ligesom~~ **for at sikre, at påvirkningen af det marine økosystem fra menneskelige aktiviteter holdes på et minimum, at** uønskede fangster ~~bør forebygges~~, mindskes mest muligt og **om muligt elimineres, og at der gradvis elimineres opnås en situation, hvor alle fangster landes.** [Ændring 15]
- (10) Det er vigtigt, at den fælles fiskeripolitik forvaltes efter principperne om god forvaltningspraksis. Disse principper omfatter beslutningstagning på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, bred aktørinddragelse og langsigtede perspektiver. At den fælles fiskeripolitik kan forvaltes korrekt, afhænger også af, at ansvarsfordelingen mellem Unionen, de nationale myndigheder, de regionale myndigheder og de lokale myndigheder klart defineres, og at de foranstaltninger, der træffes, er forenelige med hinanden og i tråd med de foranstaltninger, der træffes som led i andre EU-politikker.
- (11) Der bør i den fælles fiskeripolitik i givet fald tages fuldt hensyn til dyresundhed, dyrevelfærd og fødevarer- og fødsikkerhed.
- (12) Gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik bør gennemføres på en måde, der **generelt er i overensstemmelse med andre EU-politikker, og som navnlig** tager hensyn til samspillet med Unionens handlinger i andre havpolitiske områder ~~som indgår i den integrerede havpolitik⁽¹⁾~~, idet alle spørgsmål vedrørende Europas have, herunder maritim fysisk planlægning, hænger sammen. Der bør i forvaltningen af de forskellige sektorpolitikker for Østersøen, Nordsøen, Det Keltiske Hav, Biscayabugten og havområdet ud for den iberiske halvø, Middelhavet og Sortehavet sikres, at der skabes den fornødne sammenhæng og integration. [Ændring 17]
- (13) EU-fiskerifartøjer bør have lige adgang til EU-farvande og ressourcer omfattet af den fælles fiskeripolitik's regler.
- (14) De nuværende regler, der begrænser adgangen til ressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har fungeret tilfredsstillende til gavn for bevarelsen ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme EU-farvande. Med disse regler har det også været muligt at opretholde det traditionelle fiskeri, som er meget afgørende for den sociale og økonomiske udvikling i visse kystsamfund. Disse regler bør derfor fortsat anvendes, **og de bør så vidt muligt styrkes ved at give præferenceadgang til ikke-industrielt og kystnært fiskeri.** [Ændring 18]
- (14a) **Definitionen af ikke-industrielt fiskeri bør udvides, så der tages hensyn til kriterier udover fartøjets størrelse, herunder bl.a. vejrforhold, fiskeriteknikkernes indvirkning på det marine økosystem, tid tilbragt på havet og karakteristika for den økonomiske enhed, der udnytter ressourcerne. Små øer beliggende ud for kysten, som er afhængige af fiskeri, bør især anerkendes og støttes både finansielt og gennem tildeling af supplerende ressourcer for at sætte dem i stand til at overleve og trives i fremtiden.** [Ændring 19]
- (15) De levende marine ressourcer omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer bør fortsat nyde særlig beskyttelse, idet de bidrager til at opretholde den lokale økonomi på disse øer under hensyntagen til øernes strukturelle, sociale og økonomiske situation. Visse fiskeriaktiviteter i de pågældende farvande må kun udøves af fiskerifartøjer, der er registreret i en havn på Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer, og denne begrænsning bør opretholdes.
- (16) Målet med bæredygtig udnyttelse af de levende marine ressourcer kan nås på en mere effektiv måde ved en flerårig tilgang til fiskeriforvaltning, ~~hvor~~ **Medlemsstaterne bør med henblik herpå og i tæt samarbejde med de offentlige myndigheder og de rådgivende råd skabe betingelserne for bæredygtighed, herunder på lokalt plan, og opstilling af flerårige planer, som afspejler de forskellige fiskeriers særlige karakteristika, bør prioriteres. Dette kan opnås gennem fælles foranstaltninger på regionalt plan og på en mere bindende måde gennem beslutningsprocedurer, som fører til udarbejdelsen af flerårige planer.** [Ændring 20]

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En integreret EU-havpolitik (KOM(2007) 575 endelig).

Onsdag den 6. februar 2013

- (17) De flerårige planer bør om muligt omfatte flere bestande, hvis der er tale om fælles udnyttelse af sådanne bestande. De flerårige planer bør danne grundlag for fastsættelsen af fiskerimuligheder og kvantificerbare mål for bæredygtig udnyttelse af de berørte bestande og marine økosystemer, idet der i planerne opstilles klare tidsplaner og beskyttelsesforanstaltninger for uforudset udvikling. **Flerårige forvaltningsplaner bør ligeledes underlægges præcist fastsatte forvaltningsmål med henblik på at bidrage til den bæredygtige udnyttelse af de pågældende bestande og af de marine økosystemer. Når forvaltningsscenariet kan have en socioøkonomisk indvirkning på de pågældende regioner, bør disse planer vedtages i samråd med aktører i fiskerisektoren, med videnskabsfolk og med institutionelle partnere.** [Ændring 21]
- (18) Der er behov for foranstaltninger, der kan reducere ~~og eliminere~~ de nuværende store uønskede fangster og **gradvist eliminere** udsmid. ~~Uønskede fangster og~~ **Desværre har tidligere lovgivning ofte pålagt fiskerne at smide værdifulde ressourcer ud.** Udsmid er et stort spill, som har negativ indvirkning på bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer, på de marine økosystemer og på fiskeriets finansielle levedygtighed. Der bør indføres en forpligtelse til at lande alle fangster af forvaltede bestande, der tages under fiskeri i EU-farvande eller af EU-fiskerfartøjer, idet forpligtelsen gennemføres gradvis. **Det bør prioriteres at udvikle, fremme og støtte foranstaltninger og incitamenter, der har sigte på at undgå uønskede fangster i første omgang.** [Ændring 22]
- (18a) **Forpligtelsen til at lande alle fangster bør indføres efter en fremgangsmåde, hvor de forskellige fiskerier tages hver for sig. Fiskerne bør have ret til at fortsætte med udsmid af arter, for hvilke den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning angiver en høj overlevelseshastighed for fisk, der bliver genudsat under bestemte betingelser for en given slags fiskeri.** [Ændring 23]
- (18b) **Før at få forpligtelsen til at lande alle fangster til at fungere og afbøde virkningen af forskellige årlige fangstsammensætninger bør medlemsstaterne have lov til at overføre kvoter fra år til år op til en vis procentdel.** [Ændring 24]
- (19) Aktørerne bør ikke have fuldt økonomisk udbytte af landinger af uønskede fangster. Landinger af fisk, der er under den bevarelsesmæssige mindstereferencetærskel, bør kun kunne afsættes til bestemte formål og bør udelukkes fra afsætning til konsum. **Den enkelte medlemsstat bør frit kunne beslutte, hvorvidt den ønsker at give tilladelse til, at landede fisk uddeles gratis til velgørende formål.** [Ændring 25]
- (20) Af hensyn til bevarelsen af bestande **og flåders og fiskeriers tilpasningsevne** bør der opstilles klare mål for visse tekniske foranstaltninger, **og forvaltningsniveauerne bør tilpasses forvaltningsbehovene.** [Ændring 26]
- (21) For bestande, som der ikke er opstillet flerårige planer for, bør det sikres, at de udnyttes på en sådan måde, at de giver maksimalt bæredygtigt udbytte, ved at der fastsættes fangst- og/eller fiskeriindsatsbegrænsninger. **Hvis der ikke er tilstrækkelige data til rådighed, bør fiskeriet forvaltes ved hjælp af referencestandarder.** [Ændring 27]
- (21a) **Unionen bør styrke sin indsats for at opnå et effektivt internationalt samarbejde og en effektiv forvaltning af bestandene i de farvande, som både EU-medlemsstater og tredjelande grænser op til, og, hvor det er relevant, træffe foranstaltninger med henblik på oprettelse af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for disse områder. Navnlig bør Unionen arbejde for oprettelsen af en regional fiskeriforvaltningsorganisation for Sortehavet.** [Ændring 28]
- (22) På grund af fiskeriets ~~den~~ **den** vanskelige økonomiske situation **for en del af fiskeriet** og visse kystsamfunds afhængighed af fiskeri bør der skabes et relativt stabilt fiskeri ved at fordele fiskerimulighederne blandt medlemsstaterne på basis af en forudsigelig andel af bestandene til hver medlemsstat. [Ændring 29]

Onsdag den 6. februar 2013

- (23) På grund af bestandenes skiftende biologiske forhold bør en sådan relativ stabilitet sikre, at der tages hensyn til de særlige behov i områder, hvor lokalbefolkningen er særlig afhængig af fiskeri og aktiviteter i tilknytning hertil, jf. Rådets resolution af 3. november 1976 om visse aspekter udadtil ved oprettelsen af en fiskerizone på 200 sømil inden for Fællesskabet fra den 1. januar 1977 at regne ⁽¹⁾, særlig bilag VII. Det er i den betydning, begrebet »tilsigtet relativ stabilitet« bør forstås.
- (24) Medlemsstaterne bør kunne forelægge Kommissionen velbegrundede anmodninger om at vedtage foranstaltninger i henhold til den fælles fiskeripolitik, som medlemsstaterne anser for nødvendige for at opfylde forpligtelserne vedrørende særligt beskyttede områder, jf. artikel 4 i Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle ⁽²⁾, særlige bevaringsområder, jf. artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽³⁾, og beskyttede havområder, jf. artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF.
- (25) Hvis der opstår en alvorlig trussel for bevarelsen af de levende marine ressourcer eller for det marine økosystem som følge af fiskeri, og en sådan trussel kræver øjeblikkelig handling, bør Kommissionen **efter at have hørt de rådgivende råd og de berørte medlemsstater** kunne træffe midlertidige foranstaltninger. **Disse foranstaltninger bør fastsættes inden for fastlagte tidsrammer og bør være operationelle i et nærmere bestemt tidsrum.** [Ændring 30]
- (26) Medlemsstaterne bør **efter at have taget behørigt hensyn til de relevante rådgivende råds og aktørers synspunkter** kunne træffe bevarelsesforanstaltninger og tekniske foranstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, for at der i politikken i højere grad kan tages hensyn til de faktiske forhold i og karakteristika for de **forskellige havområder og de** enkelte fiskerier og for at opnå bedre efterlevelse af politikken. [Ændring 31]
- (26a) **Medlemsstaterne bør tilskyndes til at samarbejde med hinanden på regionalt plan.** [Ændring 32]
- (27) Medlemsstaterne bør have lov til inden for deres 12-sømilezone at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger gældende for alle EU-fiskerifartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for EU-fiskerifartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminerende, at der har fundet forudgående samråd med andre medlemsstater sted, og at EU ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for den pågældende 12-sømilezone.
- (28) Medlemsstaterne bør for bestande i EU-farvande kunne træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der kun gælder for EU-fiskerifartøjer, der fører deres flag.
- (28a) **Adgang til fiskeri bør baseres på gennemsigtige og objektive miljømæssige og sociale kriterier til fremme af et ansvarligt fiskeri, hvilket kan medvirke til at sikre, at de aktører, der fisker på en mindre miljøskadelig måde og skaber de største fordele for samfundet, støttes.** [Ændring 234]
- (29) Der bør senest den 31. december 2013 indføres en ordning med omsættelige fiskekvoteandele for de fleste bestande, der forvaltes under den fælles fiskeripolitik, for alle fiskerifartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter og alle andre fiskerifartøjer, der fisker med trukne redskaber. Medlemsstaterne kan udelukke fartøjer med en længde overalt på op til 12 meter, undtagen fartøjer, der fisker med trukne redskaber, fra omsættelige fiskekvoteandele. En sådan ordning bør bidrage til, at fiskerierhvervet frivilligt reducerer flåden, og til at opnå bedre økonomiske resultater, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for på et juridisk gyldigt og eksklusivt grundlag at omsætte en vis del af de kvoter, de har fået tildelt i form af årlige fiskerimuligheder. Eftersom de levende marine ressourcer er et fælles gode, bør omsættelige fiskekvoteandele kun give brugsret til en del af en medlemsstats årlige fiskerimuligheder, og brugsretten kan trækkes tilbage efter fastsatte regler. [Ændring 33]

⁽¹⁾ EFT C 105 af 7.5.1981, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Onsdag den 6. februar 2013

- (29a) *I overensstemmelse nærhedsprincippet bør den enkelte medlemsstat selv kunne vælge, hvilken metode den vil anvende ved fordelingen af de fiskerimuligheder, den har fået tildelt, og der bør ikke fastlægges en fordelingsordning på EU-plan. Medlemsstaterne bør således stadig frit kunne vælge, om de vil indføre en ordning med omsættelige fiskekvoteandele.* [Ændring 37]
- (30) ~~Kvoteandele bør være omsættelige og kunne lejes ud for i højere grad at inddrage fiskerierhvervet i forvaltningen af fiskerimuligheder og sikre, at fiskere, der forlader erhvervet, ikke vil være afhængige af offentlig finansiel støtte i henhold til den fælles fiskeripolitik.~~ [Ændring 35]
- (31) ~~På grund af visse ikke-industrielle flåders specifikke karakteristika og socioøkonomiske sårbarhed er det berettiget at begrænse ordningen med omsættelige fiskekvoteandele til store fartøjer. Ordningen med omsættelige fiskekvoteandele bør gælde for bestande, som der tildeles fiskerimuligheder for.~~ [Ændring 36]
- (31a) *Kommissionen bør vurdere flåden for at få pålidelige data om det nøjagtige omfang af overkapacitet på EU-plan og derved gøre det muligt at foreslå passende og målrettede instrumenter til reduktion heraf.* [Ændring 34]
- (31b) *Der bør indføres en bindende ordning for vurdering af flådereregistre og kontrol med kapacitetslofter for at sikre, at hver enkelt medlemsstat respekterer de kapacitetslofter, den er blevet tildelt, og for at styrke fiskerikontrol-ordningen, således at fiskerikapaciteten tilpasses de disponible ressourcer.* [Ændring 38]
- (32) ~~For EU-fiskerfartøjer, der ikke fisker under en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, kan der træffes~~*I nogle tilfælde er medlemsstaterne stadig nødt til at træffe* specifikke foranstaltninger ~~til for at tilpasse antallet af EU-fiskerfartøjer deres fiskerikapacitet til de disponible ressourcer. Der bør derfor foretages en vurdering af kapaciteten for alle bestande og havområder i Unionen. Denne vurdering bør ved sådanne baseres på fælles retningslinjer. Hver enkelt medlemsstat bør kunne vælge de foranstaltninger fastsættes obligatoriske flådekapacitetslofter og nationale tilgangs/afgangsordninger i forbindelse med oplægningsstøtte fra Den Europæiske Fiskerifond og instrumenter, den ønsker at anvende med henblik på at reducere overskydende fiskerikapacitet.~~ [Ændring 39]
- (33) Medlemsstaterne bør registrere et vist minimum af oplysninger om specifikationer og aktiviteter for EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag. Sådanne registre bør stilles til rådighed for Kommissionen med henblik på overvågning af medlemsstaternes flådestørrelse.
- (34) For at kunne forvalte fiskeriet på basis af ~~den bedste foreliggende videnskabelige~~ **fuldstændig og nøjagtig videnskabelig** rådgivning kræves der harmoniserede, pålidelige og nøjagtige datasæt. Medlemsstaterne bør derfor indsamle data om flåder og deres fiskeriaktiviteter, især biologiske data om fangster, herunder udsnid, samt undersøgelsesdata om fiskebestande og om fiskeriets mulige indvirkning på det marine økosystem. **Kommissionen bør tilvejebringe de nødvendige betingelser for dataharmonisering med henblik på at fremme en økosystem-baseret fortolkning af bestandene.** [Ændring 40]
- (35) Dataindsamlingen bør omfatte data, som gør det lettere at foretage en økonomisk vurdering af **alle** virksomheder, der beskæftiger sig med fiskeri og akvakultur og forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, **uanset deres størrelse**, og af beskæftigelsestendenserne i disse sektorer, **samt data om konsekvenserne af denne udvikling for fiskerisamfundene.** [Ændring 41]
- (36) Medlemsstaterne bør forvalte de indsamlede data og stille dem til rådighed for slutbrugerne af videnskabelige data på basis af et flerårigt EU-program **og forsyne aktørerne med de relevante resultater. Regionale myndigheder bør inddrages mere aktivt i dataindsamlingen.** Medlemsstaterne bør endvidere samarbejde med hinanden om at koordinere dataindsamlingen. Medlemsstaterne bør i givet fald også samarbejde med tredjelande **om dataindsamling, om muligt gennem samme havområde om dataindsamling et regional organ, der er oprettet til dette formål, og under hensyntagen til nødvendigheden af at overholde international ret, især Unclos.** [Ændring 42]
- (37) Den politikorienterede fiskerividenskab bør styrkes gennem nationale programmer for fiskerividenskabelig dataindsamling, **uafhængig** forskning og innovation koordineret med andre medlemsstater **og**, gennem værktøjer i Unionens rammeprogram for forskning og innovation **og gennem den nødvendige dataharmonisering og systematisering, som Kommissionen bør gennemføre.** [Ændring 43]

Onsdag den 6. februar 2013

- (38) Unionen bør fremme den fælles fiskeripolitiks mål internationalt. I den forbindelse bør Unionen tilstræbe at gøre regionale og internationale organisationer inden for bevarelsen og den **bæredygtige** forvaltning af internationale fiskebestande mere effektive ved fremme af beslutningstagning baseret på videnskabelige data, forbedret overholdelse af reglerne, større gennemsigtighed ~~og øget~~, **garanti for reel** aktørinddragelse og bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). [Ændring 44]
- (39) Det bør gennem fiskeriaftaler om bæredygtigt fiskeri med tredjelande sikres, at Unionens fiskeri i tredjelandets farvande baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, så det sikres, at de levende marine ressourcer udnyttes bæredygtigt **og bevares, samtidig med, at Unclos' principper om overskud overholdes**. Sådanne ordninger, der giver adgang til fiskeri til gengæld for en finansiel modydelse fra Unionen, bør bidrage til at skabe **et velfungerende system til indsamling af videnskabelige data og til** en velfungerende forvaltningsramme, som bl.a. skal sikre, at der gennemføres effektive overvågnings- og kontrolforanstaltninger. [Ændring 45]
- (40) Indførelsen af en menneskerettighedsklausul i aftaler om bæredygtigt fiskeri bør være fuldt forenelig med Unionens overordnede udviklingspolitiske mål.
- (41) Overholdelse af de demokratiske værdier og menneskerettighederne, jf. verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter, og af retsstatsprincippet bør være et væsentligt element i aftaler om bæredygtigt fiskeri, og sådanne aftaler bør derfor indeholde en specifik menneskerettighedsklausul.
- (41a) **Da pirateri er et stort problem for de EU-fartøjer, der fisker i tredjelande under bilaterale eller multilaterale aftaler, og under hensyntagen til, at disse fartøjer er særligt sårbare over for pirateri, bør foranstaltningerne og operationerne til beskyttelse af dem styrkes.** [Ændring 46]
- (42) Akvakulturen bør bidrage til, at fødevarereproduktionspotentialet forbliver bæredygtigt i hele Unionen, så EU-borgernes ~~fødevarerforsyningsikkerhed~~ **fødevarerikkerhed, herunder fødevarerforsyninger, samt vækst og beskæftigelse** er sikret på lang sigt, og Unionen kan bidrage til at dække den stigende globale efterspørgsel efter akvatiske fødevarer. [Ændring 47]
- (43) Af Kommissionens strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur ⁽¹⁾, der blev vedtaget i 2009, og som blev hils velkommen og godkendt af Rådet og Europa-Parlamentet, fremgår det, at der er behov for at skabe og fremme lige vilkår for akvakultur som grundlag for bæredygtig udvikling af denne sektor.
- (44) Den fælles fiskeripolitik bør bidrage til »EUROPA 2020 En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« ⁽²⁾ og medvirke til, at målene opstillet i strategien nås.
- (45) Akvakulturen i Unionen påvirkes af, at betingelserne ikke er ens i alle medlemsstaterne, bl.a. med hensyn til udstedelse af tilladelser til akvakulturbedrugere, og der bør derfor opstilles strategiske EU-retningslinjer for nationale strategiplaner for at forbedre akvakulturens konkurrenceevne, så udvikling og innovation i akvakulturen og den økonomiske aktivitet fremmes, og livskvaliteten i kystområder og på landet forbedres, ligesom der bør indføres mekanismer til udveksling af oplysninger og bedste praksis gennem mellem medlemsstaterne efter en åben metode til koordinering af nationale foranstaltninger vedrørende forretningsikkerhed, adgang til EU-farvande og -områder og administrativ forenkling af licensudstedelse.
- (46) På grund af akvakulturens specificitet er der behov for et rådgivende råd, hvor aktørerne kan høres om aspekter ved EU-politikkerne, der måtte berøre akvakulturen.
- (46a) **I betragtning af de særlige karakteristika, der præger regionerne i den yderste periferi, navnlig deres fjerne geografiske beliggenhed og den betydning, fiskeriet har for deres økonomier, bør der oprettes et rådgivende råd for regionerne i den yderste periferi, opdelt i tre afdelinger dækkende det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav og Det Indiske Ocean. Dette rådgivende råd bør bl.a. bidrage til foranstaltninger mod ulovligt, udeklareret og uforvaltet fiskeri verden over.** [Ændring 48]

⁽¹⁾ COM(2009)0162.

⁽²⁾ COM(2010)2020.

Onsdag den 6. februar 2013

- (47) Der er behov for at styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens konkurrenceevne og for forenkling, så produktionen og afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter kan forvaltes bedre. **I forbindelse hermed er der behov for at sikre gensidighed i samhandelen med tredjelande, så der skabes lige betingelser på Unionens marked, ikke kun med hensyn til bæredygtigt fiskeri, men også med hensyn til sundhedskontrol.** Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter bør sikre, at der skabes lige vilkår for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i, **uanset om disse varer og produkter stammer fra Unionen eller tredjelande**, at forbrugerne bliver bedre i stand til at træffe kvalificerede valg **og baseret på sporbarhed**, støtte ansvarligt forbrug, og at den økonomiske viden om og forståelse af EU-markederne i hele forsyningskæden forbedres. **Denne forordnings del om den fælles markedsordning bør omfatte bestemmelser, der gør import af fiskeri- og akvakulturprodukter betinget af overholdelse af internationalt anerkendte sociale og miljømæssige standarder.** [Ændring 49]
- (48) Den fælles markedsordning bør gennemføres i tråd med Unionens internationale forpligtelser, bl.a. hvad angår WTO-bestemmelserne. For at den fælles fiskeripolitik kan fungere efter hensigten er der behov for en effektiv kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri. **Eksisterende lovgivning på området bør derfor anvendes effektivt, og** der bør oprettes en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse, så det sikres, at den fælles fiskeripolitiks regler overholdes. [Ændring 50]
- (49) Som led i EU-ordningen for kontrol, inspektion og håndhævelse bør anvendelsen af ny **effektiv** teknologi fremmes. Medlemsstaterne eller Kommissionen bør have mulighed for at gennemføre pilotprojekter vedrørende ny teknologi og dataforvaltningssystemer. [Ændring 51]
- (50) For at inddrage de berørte aktører i Unionens kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning bør medlemsstaterne kunne kræve, at ~~indehavere af fiskerilicenser for EU-fiskerifartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter, der fører medlemsstaternes flag, deres aktører~~ bidrager forholdsmæssigt til at dække udgifterne ~~driftsudgifterne~~ til den pågældende ordning. [Ændring 196]
- (51) Medlemsstaterne kan ikke nå alle den fælles fiskeripolitiks mål, fordi de har problemer med fiskeriets udvikling og forvaltning og kun har begrænsede finansielle midler til rådighed. Unionen bør derfor for at bidrage til at nå disse mål yde finansiell støtte til de prioriterede mål i den fælles fiskeripolitik, **og denne støtte bør afpasses efter de særlige forhold, der kendetegner fiskeriet i de enkelte medlemsstater.** [Ændring 52]
- (51a) **Unionens finansielle støtte bør fremme udviklingen af offentlige varer og tjenesteydelser inden for fiskerisektoren og i særdeleshed støtte kontrol- og overvågningsforanstaltninger, dataindsamling samt forskning og udvikling af aktiviteter, der har til formål at sikre et sundt marint økosystem.** [Ændring 245]
- (52) Finansiell støtte fra Unionen bør gøres betinget af, at medlemsstaterne og aktørerne, **herunder fartøjsejerne**, overholder den fælles fiskeripolitiks regler. Sådan finansiell støtte bør derfor standses, suspenderes eller korrigeres, hvis medlemsstaterne overtræder den fælles fiskeripolitiks regler, og hvis aktørerne begår alvorlige overtrædelser af disse regler. [Ændring 53]
- (53) Dialog med aktørerne har vist sig at være af stor betydning for at nå den fælles fiskeripolitiks mål. Eftersom forholdene ikke er ens i alle EU-farvande, og den fælles fiskeripolitik regionaliseres mere og mere, bør de rådgivende råd sørge for, at alle aktørers viden og erfaringer kommer den fælles fiskeripolitik til gode, **især i forbindelse med udarbejdelsen af de flerårige planer.** [Ændring 54]
- (54) ~~Kommissionen bør bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter om oprettelse af nye rådgivende råd og om ændring af eksisterende rådgivende råds kompetenceområder, især~~ **Det er i betragtning af de særlige forhold for regionerne i den yderste periferi, for akvakulturen, for indlandsfiskeriet, for markederne og for Sortehavet, hensigtsmæssigt at oprette et nyt rådgivende råd for hvert af disse områder.** [Ændring 55]

Onsdag den 6. februar 2013

- (55) For at nå den fælles fiskeripolitik's mål bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ~~at fastsætte fiskerirelaterede foranstaltninger til begrænsning af fiskeriets indvirkning i særlige bevaringsområder, at afhjælpe, når særligt hastende omstændigheder kræver det, en alvorlig trussel mod bevarelsen af marine biologiske ressourcer eller det marine økosystem,~~ at indføre en forpligtelse til at lande alle fangster for at opfylde Unionens internationale forpligtelser, at træffe standardbevarelsesforanstaltninger som led i flerårige planer eller tekniske foranstaltninger, ~~at omberegne flådekapacitetsløfter,~~ at fastlægge oplysninger om EU-fiskerifartøjers specifikationer og aktiviteter, ~~og~~ at fastsætte regler for gennemførelse af pilotprojekter vedrørende ny kontrolteknologi og dataforvaltningssystemer og ~~at ændre bilag III for så vidt angår de rådgivende råds kompetenceområder og rådernes sammensætning og virkemåde.~~ [Ændring 56]
- (56) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (57) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidigt og rettidigt og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (58) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af tekniske krav for overførsel af oplysninger om fiskerflådere registre og data, der er nødvendige for fiskeriforvaltning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽¹⁾.
- (59) For at nå den fælles fiskeripolitik's grundlæggende mål, som er at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold for fiskeriet og akvakulturen på lang sigt og bidrage til at sikre fødevarerforsyningerne, er det nødvendigt ~~og relevant~~ at fastsætte regler for bevarelse og udnyttelse af levende marine ressourcer **samt regler, som sikrer Unionens fiskeri- og skaldyrsektors økonomiske og sociale bæredygtighed, og at stille tilstrækkelig finansiering til rådighed, hvor det er relevant.** [Ændring 57]
- (60) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (61) Rådets afgørelse 2004/585/EF af 19. juli 2004 om oprettelse af regionale rådgivende råd som led i den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾ bør ophæves, når de tilsvarende regler i henhold til denne forordning træder i kraft.
- ~~(62) Forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik ⁽³⁾ bør ophæves, men bør fortsat gælde for de nationale programmer for indsamling og forvaltning af data for årene 2011–2013.~~ [Ændring 58]
- (63) På grund af de mange og omfattende ændringer bør Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ophæves -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

DEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Den fælles fiskeripolitik omfatter:

⁽¹⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 256 af 3.8.2004, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

Onsdag den 6. februar 2013

- a) ~~bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende marine ressourcer samt~~ **og bæredygtig udnyttelse og forvaltning af fiskeriet fra disse ressourcer**
- b) levende ferskvandsressourcer, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter for så vidt angår markedsforanstaltninger og finansielle foranstaltninger til støtte af den fælles fiskeripolitik, **strukturelle foranstaltninger og forvaltning af flådekapaciteten**
- ba) fiskeriets sociale og økonomiske bæredygtighed, fremme af beskæftigelsen i og udvikling af kystsamfundene og de særlige problemer for småfiskeri og ikke-industrielt fiskeri samt akvakultur. [Ændring 59]**
2. Den fælles fiskeripolitik omfatter de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, hvis de udøves:
- a) på medlemsstaternes område, eller
- b) i EU-farvande, også af fiskerfartøjer, der fører tredjelandes flag og er registreret i tredjelande, eller
- c) af EU-fiskerfartøjer uden for EU-farvande, eller
- d) af borgere i medlemsstaterne, uden at det berører flagstatens primære ansvar.

Artikel 2

Generelle mål

1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne ~~skaber~~ **er** miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt **og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og bidrage beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager** til fødevareforsynings sikkerheden **og giver mulighed for fritidsfiskeri samt for forarbejdningsindustri og landbaserede aktiviteter, der er direkte forbundet med fiskeriaktiviteter, under hensyntagen til både forbrugernes og producenterne interesser.**
2. Fiskeriet skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er **senest i 2015** at sikre, at ~~udnyttelsen af bestandene af levende marine ressourcer genoprettes til og opretholdes på~~ **grænserne for fiskeridødelighed fastsættes på et niveau, der gør det muligt senest i 2020 at genoprette fiskebestandene til et niveau, der ligger højere** ~~niveauer end dem, hvor populationerne af de befiskede arter der giver maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015, og som gør det muligt, at alle genoprettede bestande opretholdes på dette niveau.~~
3. Der skal i den fælles fiskeripolitik indføres en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning **og akvakultur** for at **sikre, at fiskeri og akvakultur bidrager til målet om at begrænse fiskeriets menneskelige aktiviteter** indvirkning på det marine økosystem, **at de ikke bidrager til at nedbryde havmiljøet, og at de er effektivt skræddersyet til de enkelte fiskerier og regioner.**
- 3a. Den fælles fiskeripolitik skal fremme kystsamfundenes bæredygtige udvikling og velfærd, beskæftigelsen samt arbejds- og sikkerhedsforholdene for dem, der arbejder i fiskeriet.**
4. ~~Kravene~~ **Den fælles fiskeripolitik skal være i overensstemmelse med** Unionens miljølovgivning ~~skal indarbejdes i den fælles fiskeripolitik og med Unionens øvrige politikker.~~
- 4a. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at flåderne fiskerikapacitet tilpasses til en udnyttelse, der er i overensstemmelse med stk. 2.**
- 4b. Den fælles fiskeripolitik skal bidrage til indsamlingen af omfattende og pålidelige videnskabelige data. [Ændring 60]**

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 3

Specifikke mål

For at nå de generelle mål, der er opstillet i artikel 2, skal det med den fælles fiskeripolitik tilstræbes bl.a.:

- a) at **forbygge, mindske og så vidt muligt** eliminere uønskede fangster af fisk fra kommercielle bestande og gradvis at sikre, at alle fangster af fisk fra sådanne bestande landes
- aa) **at sikre, at alle fangster fra befiskede og regulerede bestande landes under hensyntagen til den bedste videnskabelige rådgivning, og at det undgås at skabe nye markeder eller udvide eksisterende markeder**
- b) at skabe de rette betingelser for effektivt **miljømæssigt bæredygtigt** fiskeri i **Unionen for at genoprette** et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv, **der sikrer retfærdige betingelser på det europæiske marked**
- c) at fremme udviklingen af EU's akvakultur ~~for at bidrage~~ **og hermed forbundne industrier og sikre, at de er miljømæssigt bæredygtige, og at de bidrager** til fødevarerforsyningsikkerheden og beskæftigelsen i kystområder og landdistrikter
- d) at **fremme en retfærdig fordeling af de marine ressourcer med henblik på** at bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard **og rimelige sociale standarder**
- e) at tage hensyn til forbrugerinteresser
- f) at sikre systematisk og, harmoniseret, **regelmæssig og pålidelig dataindsamling og gennemsigtig dataforvaltning og at håndtere problemer, der skyldes dårlig forvaltning af bestandene**
- fa) **fremme ikke-industrielt kystfiskeri**
- fb) **at bidrage til at opnå og opretholde en god miljøtilstand, jf. artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF. [Ændring 61 +235]**

Artikel 4

Principper for god forvaltningspraksis

Den fælles fiskeripolitik skal ~~følge~~ **anvende** nedenstående principper for god forvaltningspraksis:

- a) klar fordeling af ansvaret mellem Unionen, ~~medlemsstaterne~~, de regionale myndigheder, **medlemsstaterne** og de lokale myndigheder, **der respekterer de enkelte medlemsstaters forfatningsmæssige ordninger**
- aa) **behovet for en decentraliseret og regionaliseret tilgang til fiskeriforvaltning**
- b) vedtagelse af foranstaltninger i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning
- c) et langsigtet perspektiv
- ca) **begrænsning af administrative omkostninger**
- d) ~~bred~~ **passende** inddragelse af aktører, **navnlig af rådgivende råd og arbejdsmarkedets parter**, på alle foranstaltningsstadier, lige fra udarbejdelse til gennemførelse, **som kan sikre, at særlige regionale karakteristika bevares, gennem en regional tilgang**
- e) flagstatens primære ansvar
- f) overensstemmelse med den integrerede havpolitik og med andre EU-politikker
- fa) **behovet for at gennemføre miljømæssige og strategiske konsekvensanalyser**

Onsdag den 6. februar 2013

- fb) ligheden mellem den interne og den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik, således at standarder og håndhævelsesmekanismer, der anvendes internt i Unionen, også anvendes eksternt, når det er relevant
- fc) gennemsigtig databehandling og beslutningstagning i overensstemmelse med konventionen fra FN's Økonomiske Kommission for Europa om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (»Aarhuskonventionen«), godkendt på Unionens vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF⁽¹⁾. [Ændring 62+220]

Artikel 5

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »EU-farvande«: farvande **og havbund**, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, med undtagelse af ~~farvande~~ **dem, der ligger** omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten [Ændring 63]
- 2) »levende marine ressourcer«: disponible og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter, i alle livscyklusstadier
- 3) »levende ferskvandsressourcer«: disponible og tilgængelige levende akvatiske ferskvandsarter
- 4) »fiskerfartøj«: fartøj, der er udstyret til kommercielt fiskeri efter levende marine ressourcer
- 5) »EU-fiskerfartøj«: fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EU
- 5a) »fisker«: en person, der udøver erhvervsfiskeri, som anerkendt af medlemsstaten, om bord på et operationelt fiskerfartøj eller erhvervsmæssig fangst af marine organismer, som anerkendt af medlemsstaten, uden et fartøj [Ændring 64]
- 5b) »registrering i fiskerflåderegistret«: registrering af fiskerfartøj i en medlemsstats fiskerflåderegister [Ændring 65]
- 6) »maksimalt bæredygtigt udbytte«: ~~den maksimale fangst~~ **det teoretisk højeste balancerede udbytte**, som en bestand ~~vedvarende (i gennemsnit) løbende~~ kan decimeres med **under de eksisterende (gennemsnitlige) miljøforhold, uden at dette i væsentlig grad påvirker reproduktionsprocessen** [Ændring 66]
- 6a) »befiskede arter«: arter, der er genstand for fiskeritryk/-udnyttelse, herunder arter, der fanges som bifangst eller påvirkes af et fiskeri, men som ikke landes [Ændring 67]
- 7) »forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen«: **jf. artikel 6 i FN-aftalen om fiskebestande**, en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige data ikke kan betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø [Ændring 68]
- 8) »økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang«: en tilgang, der sikrer, at ~~de levende akvatiske ressourcer giver et højt udbytte, samtidig med at~~ **der i forbindelse med beslutningstagning tages hensyn til** fiskeriets direkte og indirekte indvirkning på de marine økosystemer ~~er lav og ikke til skade for sådanne økosystemers virkemåde, diversitet og integritet fremover, andre menneskelige aktiviteter og miljøfaktorer på målbestandene og alle andre arter, der tilhører det samme økosystem, eller er tilknyttede eller afhængige af den samme målbestand, og sikrer, at sådanne aktiviteter samledes pres holdes på et niveau, der er foreneligt med opnåelse af en god miljøtilstand~~ [Ændring 237]

⁽¹⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1.

Onsdag den 6. februar 2013

- 9) »fiskeridødelighed«: ~~fangsten af en bestand i en given periode beregnet i forhold til den gennemsnitlige bestand, der er til rådighed for fiskeriet i den pågældende periode~~ **den takt, hvormed biomasse og enkeltindivider fjernes fra bestanden som følge af fiskeriaktiviteter** [Ændring 70]
- 9a) »FMSY«: **en fiskeridødelighed, der er i overensstemmelse med opnåelse af det maksimalt bæredygtige udbytte** [Ændring 71]
- 10) »bestand«: en levende marin ressource ~~med specifikke karakteristika~~, der forekommer i et givet forvaltningsområde [Ændring 72]
- 11) »fangstbegrænsning«: en kvantitativ begrænsning af ~~landinger~~ **fangster** af fisk fra en fiskebestand eller gruppe af fiskebestande i en given periode [Ændring 73]
- 11a) »uønskede fangster«: **fangster af arter under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse eller mindstelandsstørrelsen eller fangster af forbudte eller beskyttede arter eller af uafsættelige arter eller af enkelte fisk af afsættelige arter, som ikke lever op til kravene i EU's fiskeripolitik vedrørende tekniske foranstaltninger, kontrolforanstaltninger og bevaringsforanstaltninger** [Ændring 74]
- 12) »bevarelsesreferencepunkt«: parameterværdier for fiskebestande (bl.a. biomasse (**B**), **gydebiomasse (SSB)** eller fiskeridødelighed (**F**)), som anvendes i fiskeriforvaltning ~~fx ved fastsættelse af~~ **til at definere f.eks. et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et tilstræbt udbytniveau** [Ændring 75]
- 12a) »grænsereferencepunkt«: **parameterværdier for fiskebestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltningen til at angive en tærskel, over eller under hvilken fiskeriforvaltningen er i overensstemmelse med et forvaltningsmål, f.eks. et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et tilstræbt udbytniveau** [Ændring 76]
- 12b) »bestand inden for biologisk sikre grænser«: **bestand med en høj sandsynlighed for, at dens anslåede gydebiomasse ved årets udgang er højere end grænsereferencepunktet for biomasse (B_{lim}), og dens anslåede fiskeridødelig for året for er lavere end grænsereferencepunktet for fiskeridødelighed (F_{lim})** [Ændring 77]
- 13) »beskyttelsesforanstaltning«: en sikkerhedsforanstaltning, der er udformet med henblik på, at ~~eller forebygge~~ uønskede begivenheder undgås [Ændring 78]
- 14) »tekniske foranstaltninger«: foranstaltninger, der regulerer artssammensætningen, fangsternes størrelsessammensætning og fiskeriets indvirkning på økosystemkomponenterne ~~eller deres funktion~~ ved at pålægge betingelser for fiskeredskabers anvendelse og ~~struktur og begrænsning~~ **egenskaber og ved at pålægge tids- og stedsrelaterede begrænsninger af** adgangen til fiskeriområder [Ændring 79]
- 14a) »vigtige fiskehabitater«: **skrøbelige marine habitater, som kræver beskyttelse på grund af deres vitale betydning for opfyldelsen af fiskearternes økologiske og biologiske behov, herunder gyde-, opvækst- og fourageringsområder** [Ændring 80]
- 14b) »område, der er beskyttet mod fiskeri«: **et geografisk afgrænset havområde, hvor alt fiskeri eller visse former for fiskeri er midlertidigt eller permanent forbudt eller begrænset for bedre at udnytte og bevare de levende akvatiske ressourcer eller for bedre at beskytte de marine økosystemer** [Ændring 81]
- 15) »fiskerimuligheder«: en ret til at fiske ~~efter en bestemt fiskebestand~~ udtrykt i **maksimal** fangster ~~og/eller~~ **eller en maksimal** fiskeriindsats, og betingelser, der er funktionelt knyttet dertil, og som er nødvendige for at fastsætte dem på ~~et givent niveau~~ **for et givet forvaltningsområde** [Ændring 82]
- 16) »fiskeriindsats«: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen

Onsdag den 6. februar 2013

- 17) »omsættelige fiskelkvoteandele«: genkaldelig brugsret til en specifik andel af de fiskerimuligheder, som en medlemsstat tildeler, eller som fastsættes i forvaltningsplaner vedtaget af en medlemsstat i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006 ⁽¹⁾, og som indehaveren kan afstå til andre retmæssige indehavere af sådanne omsættelige fiskelkvoteandele [Ændring 83]
- 18) »individuelle fiskerimuligheder«: årlige fiskerimuligheder, der tildeler indehavere af omsættelige kvoteandele i en medlemsstat på basis af den pågældende medlemsstats andel af fiskerimulighederne [Ændring 84]
- 19) »fiskerikapacitet«: et fartøjs **fangstevne målt i fartøjsspecifikationer, herunder et fartøjs** tonnage i GT og dets effekt i kW, jf. artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 af 22. september 1986 om definition af fiskerfartøjers karakteristika ⁽²⁾, **samt arten og størrelsen af det anvendte fangstudstyr og andre parametre, der påvirker fartøjets fangstevne** [Ændring 85]
- 19a) »opholdskapacitet«: **områder om bord, der udelukkende er beregnet til besætningens ophold og hvile** [Ændring 86]
- 20) »akvakultur«: opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer efter metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, ~~og hvor organismene forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdrætnings- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet~~ [Ændring 87]
- 21) »fiskerilicens«: en licens som omhandlet i artikel 4, nr. 9, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽³⁾
- 22) »fiskeritilladelse«: en tilladelse som omhandlet i artikel 4, nr. 10, i forordning (EF) nr. 1224/2009
- 23) »fiskeri«: høst eller fangst af akvatiske organismer, der lever i deres naturlige miljø, eller bevidst anvendelse af alle metoder eller midler, der muliggør sådan høst eller fangst
- 24) »fiskevarer«: akvatiske organismer fra alle former for fiskeri
- 25) »aktør«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som beskæftiger sig med produktion, forarbejdning, afsætning og distribution af og handel i detalleddet med fiskevarer og akvakulturprodukter, **eller enhver anden organisation, som repræsenterer fagfolk inden for fiskeriet, og som er juridisk anerkendt og varetager forvaltningen af adgangen til fiskeressourcer, erhvervsfiskeri og akvakultur** [Ændring 88]
- 26) »alvorlig overtrædelse«: en overtrædelse som defineret i artikel 42, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ⁽⁴⁾ og artikel 90, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009
- 27) »slutbruger af videnskabelige data«: ~~organ med forskningsmæssig~~ **forskningsorgan** eller ~~forvaltningsmæssig~~ **forvaltningsorgan, der har** interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata [Ændring 89]
- 28) »overskydende tilladt fangstmængde«: den del af den tilladte fangstmængde, som en kyststat ikke har kapacitet til at ~~høste fiske i en given periode, hvilket resulterer i en samlet udnyttelsesgrad for individuelle bestande, der ligger under niveauerne, hvor bestande er i stand til at genoprettes til og opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte~~ [Ændring 90]
- 29) »akvakulturprodukter«: akvatiske organismer fra enhver form for akvakultur i alle livscyklusstadier

⁽¹⁾ EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11.⁽²⁾ EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1.⁽³⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

Onsdag den 6. februar 2013

- 30) »gydebiomasse«: overslag over biomassestørrelsen af en specifik fiskeressource, der ~~reproducerer~~ **er tilstrækkelig moden til at reproducere sig selv** på et givet tidspunkt, og som omfatter såvel han- og hunfisk som fisk, der føder levende unger [Ændring 91]
- 31) »blandede fiskerier«: fiskerier, hvor der i fiskeriområdet forekommer ~~et bestemt område findes~~ flere arter, som risikerer at blive fanget i redskaberne **kan fanges samtidig** [Ændring 92]
- 32) »aftaler om bæredygtigt fiskeri«: internationale aftaler med andre lande om adgang til ressourcer eller farvande **med henblik på bæredygtig udnyttelse af en del af overskuddet af levende marine ressourcer** til gengæld for en finansiel modydelse fra Unionen **til støtte for den lokale fiskerisektor, med særlig vægt på indsamling af videnskabelige data, overvågning og kontrol eller med henblik på opnåelse af gensidig adgang til ressourcer eller farvande gennem udveksling af fiskerimuligheder mellem Unionen og de pågældende tredjelande** [Ændring 93]
- 32a) »bifangst«: **fangst af enhver organisme uden for målgruppen, uanset om den opbevares og landes eller smides ud** [Ændring 95]
- 32b) »fangst«: **levende marine ressourcer, der fanges ved fiskeri** [Ændring 96]
- 32c) »fiskeri med lav miljøpåvirkning«: **anvendelse af selektive fangstmetoder, som har mindst mulig skadelig indvirkning på marine økosystemer, og som medfører lave brændstofemissioner** [Ændring 97]
- 32d) »selektivt fiskeri«: **anvendelse af fangstmetoder eller fiskeredskaber, der tager sigte på at fange, og som fanger organismer efter størrelse og art, således at arter uden for målgruppen kan undgås eller gendannes uskadt.** [Ændring 98]

DEL II

ADGANG TIL FARVANDE

Artikel 6

Generelle regler for adgang til farvande

1. EU-fiskerifartøjer skal have lige adgang til alle EU-farvande og -ressourcer med undtagelse af de farvande, der er omhandlet i stk. 2 og 3, jf. dog foranstaltninger truffet i henhold til del III.
2. I farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne ret til i perioden 1. januar 2013 til 31. december 2022 at begrænse fiskeriet således, at det forbeholdes fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EU-fiskerifartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, hvorved det for hver medlemsstat fastsættes, hvilke geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande der må fiskes i, og hvilke arter der må fiskes efter. **Medlemsstaterne kan planlægge eksklusiv eller præferentiel adgang for ikke-industrielle fiskere, småfiskere eller kystfiskere, idet der tages højde for sociale og miljømæssige faktorer, bl.a. de potentielle fordele, der kan drages af at tildel eksklusiv eller præferentiel adgang til lokale virksomheder eller mikrovirksomheder og for fiskere, der anvender selektive fiskerimetoder og fiskerimetoder med lav indvirkning på miljøet.** Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke. [Ændring 251]
3. I farvandene indtil 100 sømil fra Azorernes, Madeiras og De Kanariske Øers basislinjer kan de pågældende medlemsstater i perioden 1. januar 2013 til 31. december 2022 begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i disse øers havne. Sådanne begrænsninger gælder ikke for EU-fartøjer, der traditionelt fisker i de pågældende farvande, hvis disse fartøjers fiskeriindsats ikke overstiger den traditionelle fiskeriindsats. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.

Onsdag den 6. februar 2013

3a. *Det eksisterende biologisk følsomme områdes status, jf. artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF⁽¹⁾, bibeholdes i sin nuværende form. [Ændring 99]*

4. Bestemmelserne for ordningerne fastsat i stk. 2 og 3 vedtages senest den 31. december 2022.

DEL III

FORANSTALTNINGER TIL BEVARELSE **OG BÆREDYGTIG UDNYTTELSE** AF LEVENDE MARINE RESSOURCER [Ændring 100]

AFSNIT I

FORANSTALTNINGSTYPER

Artikel - 7

Almindelige bestemmelser om bevarelsesforanstaltninger

1. *For at nå de generelle mål for den fælles fiskeripolitik, der er opstillet i artikel 2, vedtager Unionen foranstaltninger til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer som fastsat i artikel 7 og 8. De vedtages navnlig i form af flerårige planer i overensstemmelse med artikel 9, 10 og 11.*
2. *Disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med målene i artikel 2 og 3 og vedtages under hensyntagen til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og udtalelser fra de relevante rådgivende råd.*
3. *Medlemsstaterne skal have beføjelser til at vedtage bevarelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 17-24 og med andre relevante bestemmelser i denne forordning. [Ændring 101]*

Artikel 7

Foranstaltningstyper i forbindelse med bevarelse

Foranstaltninger til bevarelse **og bæredygtig udnyttelse** af levende marine ressourcer kan bestå i:

- a) at der vedtages flerårige planer efter artikel 9-11
- b) at der opstilles mål for bæredygtig udnyttelse **og bevarelse** af bestande **og for beskyttelse af havmiljøet mod indvirkning fra fiskeriet**
- c) at der vedtages foranstaltninger med henblik på tilpasning af antallet af fiskerfartøjer og/eller fiskerfartøjstyper til de disponible fiskerimuligheder
- d) at skabe ~~bl.a. økonomiske incitamenter til~~ **med henblik på at fremme af et mere selektivt fiskeri eller fiskeri med lav miljøpåvirkning og mere selektive fiskemetoder, der har en lav indvirkning på det marine økosystem og fiskeressourcerne, herunder ved at give præferentiel adgang til de nationale fiskerimuligheder, samt økonomiske incitamenter**
- e) at ~~fastsætte nye~~ **vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelsen og tildelingen af** fiskerimuligheder **som fastlagt i artikel 16**

⁽¹⁾ EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1.

Onsdag den 6. februar 2013

- f) at vedtage tekniske foranstaltninger som omhandlet i ~~artikel 14~~ **artikel 8 og 14**
- g) at træffe foranstaltninger ~~vedrørende forpligtelsen til at lande alle fangster~~ **med henblik på at nå målsætningerne i artikel 15**
- h) at gennemføre pilotprojekter vedrørende alternative former for fiskeriforvaltningsmetoder **og fiskeredskaber, som øger selektiviteten, eller som minimerer indvirkningen af fiskeri på det marine miljø**
- ha) **at træffe foranstaltninger, der hjælper medlemsstaterne til at overholde forpligtelserne i henhold til miljølovgivningen**
- hb) **at træffe andre foranstaltninger, som bidrager til at nå målene i artikel 2 og 3.** [Ændring 102]

Artikel 7a

Oprettelse af områder til genopretning af fiskebestande

1. For at sikre bevarelsen af levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer og som del af en forsigtighedsstrategi opretter medlemsstaterne et sammenhængende netværk af områder til genopretning af fiskebestande, i hvilke alle fiskeriaktiviteter er forbudt, som navnlig omfatter områder af betydning for fiskereproduktion.
2. Medlemsstaterne udpeger og øremærker de områder, som der er behov for med henblik på at oprette et sammenhængende netværk af områder til genopretning af fiskebestande. [Ændring 103]

Artikel 8

Typer af tekniske foranstaltninger

Tekniske foranstaltninger kan bl.a. omfatte:

- a) ~~maskestørrelser~~ **definitioner af fiskeredskabernes kendetegn** og regler for ~~deres~~ anvendelse af fiskeredskaber
- b) ~~restriktioner~~ **specifikationer** vedrørende fiskeredskabers konstruktion, herunder:
 - i) ændringer eller supplerende anordninger, der skal øge selektiviteten eller ~~begrænse~~ **minimere** fiskeriets **negative** indvirkning på ~~havbunden~~ **økosystemet**
 - ii) ændringer ~~eller af~~ supplerende anordninger, der skal reducere utilsigtet fangst af udryddelsestruede og beskyttede arter **samt andre uønskede fangster**
- c) forbud mod **eller restriktioner vedrørende** anvendelse af visse fiskeredskaber ~~i bestemte områder eller perioder~~ **andet teknisk udstyr**
- d) forbud mod eller begrænsning af fiskeri i bestemte områder ~~og/eller~~ **eller** perioder
- e) krav om, at fiskerfartøjer indstiller fiskeriet i et **bestemt** område i en nærmere fastsat minimumsperiode for at beskytte ~~en midlertidig akkumulering~~ **vigtige fiskehabitater, midlertidige akkumuleringer** af sårbare marine ressourcer, **truede arter eller fisk i reproduktions- eller opdrætningsfasen**
- f) specifikke foranstaltninger til ~~begrænsning af~~ **minimering** af fiskeriets **negative** indvirkning på marine økosystemer ~~og ikke målarter, navnlig dem, der er identificeret som biogeografisk følsomme, såsom undersøiske bjerge omkring regionerne i den yderste periferi, hvis ressourcer bør udnyttes af den lokale flåde, der fisker med selektive og miljøvenlige fiskeredskaber, herunder foranstaltninger til at undgå, mindske og så vidt muligt eliminere uønskede fangster.~~
- g) **andre tekniske foranstaltninger til beskyttelse af den marine biodiversitet.** [Ændring 104+295]

Onsdag den 6. februar 2013

AFSNIT II
EU-FORANSTALTNINGER

Artikel 9
Flerårige planer

1. ~~Opstillingen af Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter den almindelige lovgivningsprocedure, som en prioritet og senest den ... (*)~~ flerårige planer, der ~~følger den videnskabelige rådgivning fra STECF og ICES, og som~~ omfatter bevarelsesforanstaltninger, som sikrer, at fiskebestande opretholdes på eller genoprettes til højere niveauer end dem, hvor bestandene giver maksimalt bæredygtigt udbytte, ~~skal have høj prioritet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2. De flerårige planer gør det endvidere muligt at nå andre målsætninger, jf. artikel 2 og 3.~~
2. I de flerårige planer fastsættes:
 - a) grundlaget for fastsættelse af fiskerimuligheder for de berørte fiskebestande på basis af foruddefinerede bevarelsesreferencepunkter ~~samt~~ **og/eller grænsereferencepunkter, der skal være i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2 og i overensstemmelse med videnskabelig rådgivning, og**
 - b) foranstaltninger, der effektivt kan forhindre, at **grænsereferencepunkterne overskrides, og som sigter mod at nå** bevarelsesreferencepunkterne ~~overskrides~~.
3. De flerårige planer skal om muligt omfatte enten fiskerier efter enkeltbestande eller fiskerier efter blandede bestande under behørig hensyntagen til samspillet mellem bestande ~~og~~, fiskerier **og marine økosystemer**.
4. De flerårige planer skal baseres på fiskeriforvaltning efter forsigtighedsprincippet, og der skal i planerne på en videnskabeligt forsvarlig måde tages hensyn til begrænsningerne i de foreliggende data, **herunder vurderinger af bestande, for hvilke dataene er utilstrækkelige**, og vurderingsmetoderne og til alle kvantificerede usikkerhedsmomenter. [Ændring 105]

Artikel 10
De flerårige planers mål

1. Der skal i de flerårige planer fastsættes ~~justeringer~~ **en justering af grænserne for** fiskeridødeligheden, ~~så bestandene således at grænserne for fiskeridødelighed~~ senest i 2015 **fastsættes på niveauer, der sikrer, at fiskebestandene senest i 2020** genoprettes til eller opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, **og som bør gøre det muligt, at alle genoprettede bestande opretholdes på disse niveauer**.
2. I de tilfælde, hvor det ikke er muligt **som fastlagt i stk. 1** at fastsætte en fiskeridødelighed, ~~som bevirker, at bestandene genoprettes til eller opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte~~, skal der i de flerårige planer ~~træffes forsigtighedsforanstaltninger~~ **anlægges en forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen, og der fastsættes skønsmæssige standarder og foranstaltninger**, der sikrer en **i det mindste** sammenlignelig bevarelsesstand for de relevante bestande.
- 2a. **Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal foranstaltninger, der indgår i de flerårige planer, og tidsplanen for deres gennemførelse stå i et rimeligt forhold til målsætningerne, målene og den forventede tidsramme. Inden foranstaltninger indgår i de flerårige planer, skal der tages højde for deres sandsynlige økonomiske og sociale indvirkning. Sådanne foranstaltninger skal med undtagelse af hastende tilfælde gennemføres gradvist.**
- 2b. **De flerårige planer kan indeholde bestemmelser til håndtering af de særlige problemer i blandede fiskerier med opretholdelse og genoprettelse af bestandene på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, hvis den videnskabelige rådgivning viser, at det ikke ved hjælp af øget selektivitet kan forhindres, at fiskeri af en bestemt bestand må lykkes.** [Ændring 106+107]

(*) Fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 11

De flerårige planers indhold

1. I de flerårige planer fastsættes følgende:

a) den flerårige plans anvendelsesområde, dvs. hvilke **geografiske områder**, bestande, fiskerier og marine økosystemer den gælder for

b) mål, **der er** i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3 **og med de relevante bestemmelser i artikel 7a, 9 og 10 i denne forordning**

ba) en vurdering af flådekapaciteten og i tilfælde af, at der ikke er en effektiv balance med fiskerikapaciteten og de disponible fiskerimuligheder, en plan for reduktion af kapaciteten, herunder en tidsplan samt de specifikke skridt, som hver af de berørte medlemsstater skal tage for at justere fiskerikapaciteten i forhold til de disponible fiskerimuligheder inden for en bindende tidsplan; med forbehold af forpligtelserne i artikel 34, skal denne vurdering også omfatte en evaluering af den vurderede flådes samfundsøkonomiske dimension

bb) en vurdering af den samfundsøkonomiske indvirkning af de foranstaltninger, der træffes i den flerårige plan

c) kvantificerbare mål udtrykt i:

i) fiskeridødelighed og/eller

ii) gydebiomasse og

ia) uønskede og uautoriserede fangsters maksimale procentvise andel, og

iib) maksimale årlige ændringer i fiskerimulighederne

iiia) fangststabilitet

d) en klar tidsplan for at nå **alle** de kvantificerbare mål

da) bestemmelser til systematisk at reducere fiskerimulighederne, når kvaliteten eller kvantiteten af data fra fiskeriet er faldende

e) **bevarelsesforanstaltninger** og tekniske foranstaltninger, ~~inkl. der skal træffes med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 15, og~~ foranstaltninger til ~~eliminering af~~ **undgå, og så vidt muligt eliminere** uønskede fangster

f) kvantificerbare indikatorer for regelmæssig overvågning og vurdering af fremskridt med hensyn til at nå den flerårige plans mål **og dens samfundsøkonomiske konsekvenser**

g) **hvor det er relevant**, særlige foranstaltninger og mål for den livscyklusfase, hvor anadrome og katadrome arter lever i ferskvand

h) ~~størst mulig begrænsning af~~ **foranstaltninger til at mindske** fiskeriets indvirkning på økosystemet

i) beskyttelsesforanstaltninger og kriterier, der udløser sådanne beskyttelsesforanstaltninger

ia) foranstaltninger til at sikre overholdelse af den flerårige plan

j) eventuelle andre relevante **og forholdsmæssige** foranstaltninger med henblik på at nå de flerårige planers mål.

1a. De flerårige planer skal indeholde bestemmelser om regelmæssig revision med henblik på at vurdere fremskridtene i opnåelsen af deres mål. Navnlige skal disse regelmæssige revisioner tage hensyn til nye elementer såsom ændringer i den videnskabelige rådgivning for at give mulighed for eventuelle nødvendige mellemiggende tilpasninger. [Ændring 108+239]

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 12

Opfyldelse af forpligtelserne i henhold til Unionens miljølovgivning i forbindelse med beskyttede områder

1. ~~Den fælles fiskeripolitik og alle efterfølgende foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne vedrørende~~ særlige bevarelsesområder ~~skal være i fuld overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF, direktiv 2009/147/EF og direktiv 2008/56/EF. En medlemsstat, der har udpeget de områder, der er omtalt i~~ artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, artikel 4 i direktiv 2009/147/EF og artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF, ~~skal medlemsstaterne fiske~~ **regulerer i samråd med Kommissionen, rådgivende råd og andre relevante interessenter fiskeriaktiviteterne** på en sådan måde, at fiskeriets indvirkning på sådanne områder begrænses ~~der er i fuld overensstemmelse med målene i dette direktiv.~~ [Ændring 109]

1a. Alle foranstaltninger truffet af Unionen og medlemsstaterne inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik skal være i fuld overensstemmelse med Århuskonventionen, FN's Generalforsamlings resolution 61/105, 64/72 og 66/68 og aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. [Ændring 257]

1b. For fiskeri, der drives udelukkende i farvande i en enkelt medlemsstats højhedsområde og jurisdiktion, bemyndiges den pågældende medlemsstat til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dets forpligtelser i henhold til Unionens miljølovgivning i forbindelse med beskyttede områder. Disse foranstaltninger skal være forenelige med målene i artikel 2 og må ikke være lempeligere end eksisterende foranstaltningerne i EU-lovgivningen. [Ændring 258]

1c. Medlemsstater, som har en direkte fiskeriinteresse i områder, der berøres af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, samarbejder med hinanden i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1a. Enhver af disse medlemsstater kan forlange, at Kommissionen vedtager de i stk. 1 omtalte foranstaltninger. [Ændring 111]

1d. For at Kommissionen kan træffe foranstaltninger på baggrund af en anmodning som omtalt i stk. 1c, modtager Kommissionen fra den eller de anmodende medlemsstater alle relevante oplysninger om de ønskede foranstaltninger, herunder en begrundelse for anmodningen samt videnskabelige data og detaljer om den praktiske gennemførelse af foranstaltningerne. Kommissionen vedtager foranstaltningerne under hensyntagen til relevant videnskabelig rådgivning, som den har adgang til. [Ændring 260]

2. ~~Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte, hvilke fiskerirelaterede foranstaltninger der skal træffes for at begrænse fiskeriets indvirkning på særlige bevarelsesområder.~~ [Ændring 114]

2a. Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse efter den almindelige lovgivningsprocedure efter forslag fra Kommissionen, vedtager foranstaltninger til at reducere de mulige negative sociale og økonomiske konsekvenser som følger af overholdelse af forpligtelserne i stk. 1. [Ændring 262]

Artikel 13

Kommissionsforanstaltninger i tilfælde af alvorlig trussel mod levende marine ressourcer

1. ~~Hvis~~Foreligger der ~~er~~ bevis **baseret på videnskabelige data** for, at bevarelsen af levende marine ressourcer eller det marine økosystem er alvorligt truet, og kræves der hurtig handling, ~~kan~~ **har** Kommissionen ~~efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe midlertidige foranstaltninger til mindske~~ **beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 med henblik på at mindske** truslen.

Disse delegerede retsakter vedtages kun, når særligt hastende omstændigheder kræver det, og de vedtages efter proceduren i artikel 55a.

2. ~~Medlemsstaten sender den begrundede anmodning omhandlet i stk. 1 til Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de berørte rådgivende råd samtidigt.~~ [Ændring 115]

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 13a

Hasteforanstaltninger truffet af medlemsstaterne

1. Hvis det konstateres, at der som følge af fiskeriaktiviteter i farvande under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion er en alvorlig og uforudset trussel mod bevarelsen af levende akvatiske ressourcer eller det marine økosystem, og at enhver unødigt forsinkelse vil medføre vanskeligt genoprettelige skader, kan medlemsstaten træffe hasteforanstaltninger, der højst må vare i tre måneder.

2. Medlemsstater, der agter at træffe hasteforanstaltninger, underretter inden vedtagelsen heraf Kommissionen, de øvrige medlemsstater og de relevante rådgivende råd herom ved at sende dem et udkast til de pågældende foranstaltninger sammen med en begrundelse.

3. Medlemsstaterne og de relevante rådgivende råd kan sende deres eventuelle skriftlige bemærkninger til Kommissionen senest fem arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der godkender, annullerer eller ændrer foranstaltningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 56, stk. 2.

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende en alvorlig og uforudselig trussel mod bevarelsen af levende akvatiske ressourcer eller mod det marine økosystem som følge af fiskeri vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, i overensstemmelse med proceduren i artikel 56, stk. 3. [Ændring 116]

Artikel 14

Rammebestemmelser for tekniske foranstaltninger

Der fastsættes rammebestemmelser for tekniske foranstaltninger for at sikre, at de levende marine ressourcer beskyttes, og fiskeriets indvirkning på fiskebestandene og de marine økosystemer mindskes. Rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger skal:

- a) bidrage til, at fiskebestande opretholdes på eller genoprettes til højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, gennem forbedret størrelsesseleksion og i givet fald artsseleksion
- b) reducere fangster af undermålsfisk fra fiskebestandene
- c) reducere fangster af uønskede marine organismer
- d) ~~begrænse~~ **minimere** fiskeredskabers **negative** indvirkning på økosystemet og ~~miljøet~~ **havmiljøet**, især for at beskytte biologisk følsomme bestande og ~~skrøbelige~~ **skrøbelige** habitater, ~~navnlig de habitater, der er identificeret som biogeografisk følsomme, såsom undersøiske bjerge omkring regionerne i den yderste periferi, hvis ressourcer skal udnyttes af den lokale flåde ved fiskeri med selektive og miljøvenlige fiskeredskaber.~~ [Ændring 296]

Artikel 14a

Undgåelse og størst mulig begrænsning af uønskede fangster

1. Inden indførelsen af forpligtelsen til at lande alle fangster inden for det respektive fiskeri i overensstemmelse med artikel 15 skal medlemsstaterne, om nødvendigt, gennemføre pilotprojekter baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til udtalelser fra de relevante rådgivende råd med henblik på fuldt ud at undersøge alle praktiske metoder til undgåelse, størst mulig begrænsning og eliminering af uønskede fangster inden for et fiskeri. Disse pilotprojekter skal gennemføres af producentorganisationer, hvor det er relevant. Resultaterne af sådanne pilotprojekter skal afspejles i den flerårige plan for hvert enkelt fiskeri i form af yderligere incitamenter til at anvende de mest selektive redskaber og fangstmetoder, der er til rådighed. Medlemsstaterne udarbejder endvidere en oversigt over udsmid, som viser niveauet for udsmid i hvert af de fiskerier, der er omfattet af artikel 15, stk. 1. Denne oversigt baseres på objektive og repræsentative data.

Onsdag den 6. februar 2013

2. Unionen yder finansiel støtte til udformning og gennemførelse af pilotprojekter iværksat i overensstemmelse med stk. 1 og til anvendelsen af selektive fiskeredskaber med henblik på at begrænse uønskede og uautoriserede fangster. Når der vedtages finansielle støtteforanstaltninger, skal der tages særlig hensyn til fiskere, som berøres af forpligtelsen til at lande alle fangster, og som opererer i et blandet fiskeriområde. [Ændring 118]

Artikel 15

Forpligtelse til at lande **og registrere** alle fangster **af befiskede og regulerede arter**

1. Alle fangster af fisk fra ~~nedenstående fiskebestande~~ **befiskede og regulerede arter, der gøres inden** for hvilke der er fastsat fangstbegrænsninger, ~~fra følgende fiskerier i forbindelse~~ fiskeri i EU-farvande eller EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande, skal tages om bord, opbevares på fiskerfartøjerne, registreres og landes, undtagen når de anvendes som levende agn, efter følgende tidsplan:

a) senest fra den 1. januar 2014:

- **fiskeri efter små pelagiske arter, dvs. fiskeri efter** makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, ~~havgalt~~, ansjos, argentinsk ansjos, ~~sardin~~ og ~~lodde~~ **sardin og brisling**
- **fiskeri efter store pelagiske arter, dvs. fiskeri efter** almindelig tun, sværdfisk, gulfinnet tun, storøjet tun og andre sejl fiskarter
- **fiskeri til industriformål, bl.a. fiskeri efter lodde, tobis og sperling**
- **laks i Østersøen**

b) senest fra den ~~1. januar 2015: torsk, kulmule og tunge~~ **1. januar 2016:**

- **følgende fiskerier i EU-farvande i Nordatlanten:**

Nordsøen

- **fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej**
- **fiskeri efter jomfruhummer**
- **fiskeri efter tunge og rødspætte**
- **fiskeri efter kulmule**
- **fiskeri efter dybvandsreje**
- **andet fiskeri, der skal undersøges nærmere**
- **fiskeri i Østersøen efter andet en laks**

Nordvestlige farvande

- **fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej**
- **fiskeri efter jomfruhummer**
- **fiskeri efter tunge og rødspætte**
- **fiskeri efter kulmule**
- **andet fiskeri, der skal undersøges nærmere**

Sydvestlige farvande

- **fiskeri efter torsk, kuller, hvilling og sej**
- **fiskeri efter jomfruhummer**

Onsdag den 6. februar 2013

— fiskeri efter tunge og rødspætte

— fiskeri efter kulmule

— andet fiskeri, der skal undersøges nærmere

- c) senest fra den 1. januar 2016: kuller, hvilling, glashvarre, havtaske, rødspætte, lange, sej, rødtunge, pighvar, slethvar, byrkelange, sort sabelfisk, skolæst, orange savbug, hellefisk, brosme, rødfisk og demersale bestande i Middelhavet 1. januar 2017, fiskeri, der ikke er omfattet af stk. 1a, i EU-farvande og ikke-EU-farvande.

1a. Så snart der er indført en pligt til at lande alle fangster inden for et fiskeri, skal alle fangster af arter, der er omfattet af denne pligt, landes, registreres og, hvor det er relevant, fratrækkes kvoten for den pågældende fisker, producentorganisation eller kollektive forvaltningsgruppe, med undtagelse af de arter, der må sættes ud i havet igen, jf. stk. 1b.

1b. Følgende arter er undtaget fra landingsforpligtelsen i stk. 1:

— arter, der er fanget til anvendelse som levende agn

— arter, for hvilke de tilgængelige videnskabelige oplysninger viser høje overlevelsesserater efter fangst, under hensyntagen til de forskellige fiskeredskabers særlige karakteristika, fiskeripraksis og forholdene i fiskeriområdet.

1c. Med henblik på at forenkle og harmonisere gennemførelsen af forpligtelsen til at lande alle fangster og for at undgå u hensigtsmæssige afbrydelser af målrettet fiskeri samt for at begrænse mængden af uønskede fangster fastsættes det i de flerårige planer, der er omtalt i artikel 9, eller i særlige EU-retsakter om gennemførelsen af landingsforpligtelsen eller andre EU-retsakter, alt efter hvad der er relevant:

- a) en liste over ikke-målarter med små naturlige forekomster, som kan modregnes kvoten for målartern for det pågældende fiskeri, såfremt:

— en national årskvote for, hvornår den pågældende ikke-målart er udnyttet fuldt ud

— de akkumulerede fangster af ikke-målarter ikke overstiger en andel på 3 % af den samlede fangst af målartern og

— bestanden af ikke-målartern ligger inden for sikre biologiske grænser

- b) regler om incitamenter til at hindre fangst af ungfisk, herunder højere kvoteandele, som fratrækkes en fiskers kvote i tilfælde af, at der fanges ungfisk.

2. Der fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, der afspejler alderen og størrelsen ved første reproduktion, for fisk fra de fiskebestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen i stk. 1, på basis af den bedste foreliggende nøjagtige og tidssvarende videnskabelige rådgivning og, for så vidt som det er nødvendigt, med det formål at beskytte ungfisk ved at forsøge at hindre fiskere i bevidst fiskeri efter dem. Fangster af fisk fra sådanne fiskebestande under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse må kun afsættes til forarbejdning til ikke-human foræring, såsom fiskemel eller, fiskeolie, foder til selskabsdyr eller agn. Den berørte medlemsstat kan også tillade, at sådanne fisk doneres til velgørende formål.

Onsdag den 6. februar 2013

3. **Medlemsstaterne kan for bestande, der er omfattet af en landingsforpligtelse, anvende årsbaserede fleksibilitetsmarginer for op til 5 % af deres tilladte landinger, uden at dette berører eventuelle højere fleksibilitetssatser fastlagt i specifik lovgivning.** Der ~~kan~~ fastsættes handelsnormer **og handelsregler** for fangster ud over de fastsatte fiskerimuligheder, jf. ~~artikel 27~~ **artikel 39** i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af ... [om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] ⁽¹⁾ (*).

4. Medlemsstaterne sikrer, at EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag, er udstyret således, at de kan dokumentere alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter fuldt ud, med henblik på overvågning af, om forpligtelsen til at lande alle fangster opfyldes. **Medlemsstaterne overholder i den forbindelse effektivitets- og proportionalitetsprincippet.**

5. Stk. 1 berører ikke internationale forpligtelser.

6. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 ~~for nærmere at fastsætte~~, **der fastsætter** de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på opfyldelse af EU's internationale forpligtelser. **[Ændring 119]**

Artikel 16

Fiskerimuligheder

1. **Ved fastlæggelsen og fordelingen af fiskerimulighederne handler Rådet i overensstemmelse med artikel 2, 9, 10 og 11 i denne forordning og anlægger et langsigtet perspektiv samt følger den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning.** De fiskerimuligheder, som ~~Fiskerimulighederne fordeles mellem~~ medlemsstaterne tildeles, skal sikre de enkelte medlemsstater **på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en** relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande **hver bestand** eller i de enkelte fiskerier **for hvert fiskeri**. Der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder.

Rådet fastsætter, hvilke fiskerimuligheder der er til rådighed for tredjelande i EU-farvandene, og tildeler disse muligheder til disse tredjelande.

Tildeling af fiskerimuligheder til en medlemsstat eller et tredjeland betinges af, at den fælles fiskeripolitiks regler overholdes.

1a. **Rådet tager ved fastlæggelsen af kvotetildelinger hvert år fuldt hensyn til områder, hvor lokalsamfund er særlig afhængig af fiskeriet og den hertil knyttede virksomhed, således som Rådet besluttede i sin resolution af 3. november 1976 om visse aspekter udadtil ved oprettelsen af en fiskerizone på 200 sømil inden for Fællesskabet fra den 1. januar 1977 at regne, særlig bilag VII.**

2. De samlede fiskerimuligheder kan indeholde en reserve for bifangstfiskerimuligheder.

3. Fiskerimulighederne skal være i tråd med kvantificerbare mål, tidsplaner og marginer som fastsat i **flerårige planer i** overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 11, litra b), c) og h). **Hvis der ikke er opstillet en sådan flerårig plan for en kommercielt udnyttet fiskebestand, sikrer Rådet, at der senest i 2015 fastsættes værdier for den samlede tilladte fangstmængde (TAC) på niveauer, der sikrer, at fiskebestandene senest i 2020 genoprettes til højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, og som bør gøre det muligt, at alle genoprettede bestande opretholdes på disse niveauer.**

3a. **Når Rådet træffer afgørelse om fastsættelse af fiskerimuligheder, skal der være delegationer fra Europa-Parlamentet og de rådgivende råd til stede.**

3b. **Hvis det for bestemte bestande på grund af manglende data ikke er muligt at fastsætte udnyttelsesprocenter, der er i overensstemmelse med det maksimalt bæredygtige udbytte:**

i) **skal forsigtighedsprincippet anvendes i fiskeriforvaltningen**

⁽¹⁾ EUT L ...

(*) Nummer, dato og titel på denne forordning (2011/0194(COD)).

Onsdag den 6. februar 2013

ii) fastsættes der referencestandarder baseret på de metoder, der er anført i del B, punkt 3.1 og 3.2, i bilaget til Kommissionens afgørelse 2010/477/EU af 1. september 2010 om kriterier og metodiske standarder for god miljøtilstand i havområder⁽¹⁾, og fiskeridødeligheden reduceres yderligere i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, eller holdes stabil i de tilfælde, hvor der findes oplysninger om, at fiskebestandenes tilstand er tilfredsstillende

iii) Kommissionen og medlemsstaterne evaluerer forsknings- og vidensbarriererne og tager skridt til at sikre, at yderligere bestands- og økosystemdata bliver tilgængelige så hurtigt som muligt.

3c. Hver enkelt medlemsstat afgør, hvilken metode den anvender ved fordelingen af de fiskerimuligheder, den har fået tildelt i overensstemmelse med EU-lovgivningen, mellem de fartøjer, der fører dens flag. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden.

4. Medlemsstaterne kan, efter først at have underrettet Kommissionen, udveksle tildelte fiskerimuligheder helt eller delvis.

4a. Hvis Kommissionen, efter de vurderinger, der gennemføres jf. artikel 19 eller 23, finder, at en medlemsstat ikke har truffet passende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 17-24, resulterer dette i, at de fiskerimuligheder, som Unionen tildeler den pågældende medlemsstat nedsættes det eller de følgende år, at betalinger til den pågældende medlemsstat afbrydes eller suspenderes, eller at der anvendes en finansiell korrektion på den finansielle støtte, som Unionen yder i henhold til den fælles fiskeripolitik, jf. artikel 50. Sådanne foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til den manglende overholdelses art, omfang, varighed og hyppighed.

4b. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport, hvori det vurderes, hvorvidt de gældende fiskerimuligheder på effektiv vis medvirker til at genoprette og opretholde populationerne af befiskede arter på højere niveauer end dem, der giver det mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 2. [Ændring 120+293+301+264]

Artikel 16a

Kriterier for medlemsstaternes tildeling af fiskerimuligheder

Ved tildelingen af de fiskerimuligheder, der er til rådighed for dem, som omhandlet i artikel 16, anvender medlemsstaterne gennemsigtige og objektive miljømæssige og sociale kriterier, såsom fiskeriets indvirkning på miljøet, hidtidig overholdelse af krav og bestemmelser og bidrag til den lokale økonomi. Der kan også anvendes andre kriterier som f.eks. historiske fangstniveauer. I forbindelse med de tildelte fiskerimuligheder sørger medlemsstaterne for incitamenter for fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fiskeriteknikker med nedsat indvirkning på miljøet, såsom fiskeriteknikker med et lavt energiforbrug eller mindsket skade på habitater. [Ændring 227]

AFSNIT III

REGIONALISERING

KAPITEL I

FLERÅRIGE PLANER

Artikel 17

Bevarelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til flerårige planer

1. ~~Medlemsstaterne kan~~ **Medlemsstater, der deler det pågældende fiskeri, bemyndiges** i en flerårig plan opstillet i henhold til artikel 9, 10 og 11 ~~bemyndiges~~ **efter de procedurer, der er anført i denne artikel**, til at træffe foranstaltninger, der er i tråd med en sådan flerårig plan, og hvorved der for fartøjer, der fører deres flag, fastsættes bevarelsesforanstaltninger for bestande i EU-farvande, for hvilke de har fået tildelt fiskerimuligheder.

⁽¹⁾ EUT L 232 af 2.9.2010, s. 14.

Onsdag den 6. februar 2013

2. Medlemsstaterne sikrer, at bevarelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1:
- a) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3 **og med principperne for god forvaltningspraksis i artikel 4**
 - b) er i tråd med den flerårige plans anvendelsesområde og mål
 - c) gør det muligt effektivt at nå de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den flerårige plan, **inden for den fastlagte tidsplan** samt
 - d) ikke er lempeligere end foranstaltningerne i EU-lovgivningen.

2a. Medlemsstaterne samarbejder indbyrdes for at sikre at der vedtages indbyrdes forenelige foranstaltninger, som kan opfylde de mål, der er opstillet i flerårige planer, og koordinerer gennemførelsen af disse foranstaltninger med hinanden. Til dette formål udnytter medlemsstaterne, hvor det er gennemførligt og relevant, eksisterende regionale institutionelle samarbejdsstrukturer og -mekanismer, herunder sådanne i henhold til de regionale havkonventioner, som dækker det pågældende område eller fiskeri.

Koordineringsindsatsen mellem medlemsstater, der deler et fiskeri, skal være berettiget til støtte under Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 af ... [om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond] ⁽¹⁾ (*).

2b. Medlemsstaterne rådfører sig med de relevante rådgivende råd såvel som med ICES og/eller Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) ved at sende dem et udkast til foranstaltninger, der påtænkes vedtaget, ledsaget af en begrundelse. Sådanne udkast fremsendes samtidig til Kommissionen og til de af de øvrige medlemsstater, der deler fiskeriet. Medlemsstaterne skal gøre deres yderste for på et tidligt tidspunkt og på en åben og gennemsælgelig måde at få andre af de interesserede parter i det pågældende fiskeri inddraget i denne høringsproces med henblik på at få belyst alle relevante parter synspunkter og forslag under udarbejdelsen af de påtænkte foranstaltninger.

Medlemsstaterne gør resuméer af udkast til bevarelsesforanstaltninger, som de foreslår vedtaget, offentligt tilgængelige.

2c. Medlemsstaterne skal tage rimeligt hensyn til de udtalelser, der afgives af de relevante rådgivende råd, af ICES og/eller af STECF, og de skal, hvis de endeligt vedtagne foranstaltninger afviger fra disse udtalelser, forelægge detaljerede begrundelser for, hvorfor de afviger.

2d. I tilfælde af at medlemsstaterne ønsker at ændre de vedtagne foranstaltninger, finder stk. 2-2c ligeledes anvendelse.

2e. Kommissionen vedtager retningslinjer indeholdende de nærmere regler for den fremgangsmåde, der skal følges ved anvendelsen af stk. 2a, 2b og 2c, så det kan sikres, at de vedtagne foranstaltninger er sammenhængende og koordinerede på regionalt plan og overholder de opstillede flerårige planer. Disse retningslinjer kan også identificere eller fastlægge forvaltningsmæssige rammer, såsom regionale arbejdsgrupper om fiskeri, med henblik på i praksis at organisere samarbejdet mellem medlemsstaterne, navnlig med henblik på at fremme og lette medlemsstaternes vedtagelse af foranstaltninger.

2f. Medlemsstater, der deler et fiskeri, kan enes om og samarbejde om at gennemføre fælles foranstaltninger i forbindelse med flerårige forvaltningsplaner vedtaget før 2014 efter proceduren i artikel 25.

2 g. For fiskerier, der drives udelukkende i farvande i en enkelt medlemsstats højhedsområde og jurisdiktion, opretter den pågældende medlemsstat et eller flere med-forvaltningsudvalg, der omfatter alle relevante aktører. Sådanne udvalg hører vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes. Hvis medlemsstaten har til hensigt på nogen måde at afvige fra den rådgivning, den modtager fra et sådant udvalg, offentliggør den en vurdering, der detaljeret angiver dens begrundelse for at afvige fra rådgivningen. [Ændring 121]

⁽¹⁾ EUT L ...

(*) Nummer, dato og titel på denne forordning (2011/0380(COD)).

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 18

Meddelelse af medlemsstaternes bevarelsesforanstaltninger

Medlemsstater, der træffer bevarelsesforanstaltninger i henhold til artikel 17, stk. 1, ~~skal meddele offentliggør dem og meddeler dem~~ til Kommissionen, andre berørte medlemsstater og de relevante rådgivende råd. [Ændring 122]

Artikel 19

Vurdering

1. Kommissionen kan når som helst foretage en vurdering af, om bevarelsesforanstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold til ~~artikel 17, stk. 1, artikel 17~~ er forenelige og effektive, **og den skal i alle tilfælde vurdere og aflægge beretning herom mindst hvert tredje år, eller som det kræves i den relevante flerårige plan. Vurderingen sker på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning.**

Medlemsstaterne giver i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) ⁽¹⁾ Kommissionen, for at bistå den i udførelsen af dens opgaver i forbindelse med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, adgang og brugsrettigheder til udarbejdet materiale og anvendte data i forbindelse med formuleringen og iværksættelsen af nationale bevarelsesforanstaltninger i henhold til artikel 17.

Med hensyn til adgang til miljøoplysninger finder direktiv 2003/4/EF ⁽²⁾, forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽³⁾ og forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽⁴⁾ anvendelse. [Ændring 123]

2. **Kommissionen offentliggør alle vurderinger foretaget i henhold til denne artikel og gør disse oplysninger offentligt tilgængelige ved at offentliggøre dem på relevante hjemmesider eller tilvejebringe et direkte hyperlink hertil. Med hensyn til adgang til miljøoplysninger finder forordning (EF) nr. 1049/2001 og forordning (EF) nr. 1367/2006 anvendelse. [Ændring 124]**

Artikel 20

Standardbevarelsesforanstaltninger, er træffes som led i flerårige planer

1. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte bevarelsesforanstaltninger for fiskerier omfattet af en flerårig plan, hvis den medlemsstat, der er bemyndiget til at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 17, ikke giver Kommissionen meddelelse om sådanne foranstaltninger **inden for den frist, der er fastlagt i den flerårige plan, eller, hvis dette ikke er muligt, senest seks** måneder efter datoen for den flerårige plans ikrafttræden.

2. ~~Hvis Kommissionen bemyndiges til at træffe delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte bevarelsesforanstaltninger for fiskerier omfattet af en flerårig plan, hvis~~ **er af den opfattelse, at:**

- a) medlemsstatens foranstaltninger på basis af en vurdering i henhold til artikel 19 ikke ~~anses for at være forenelig en flerårig~~ **er forenelige med den flerårige** plans mål, eller
- b) medlemsstatens foranstaltninger på basis af en vurdering i henhold til artikel 19 ikke ~~anses for at være således, at når~~ de flerårige planers målsætninger og kvantificerbare mål effektivt, eller
- c) der udløses beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, litra i),

underretter Kommissionen den berørte medlemsstat og begrundet sin opfattelse.

⁽¹⁾ EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EUT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

Onsdag den 6. februar 2013

2a. Såfremt Kommissionen afgiver udtalelse i overensstemmelse med stk. 2, har den pågældende medlemsstat tre måneder til at ændre sine foranstaltninger for at gøre dem forenelige med målene i den flerårige plan og til at opfylde disse mål.

2b. Såfremt en medlemsstat ikke ændrer sine foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 2a, bemyndiges Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 vedrørende fastsættelse af bevarelsesforanstaltninger for fiskerier, der er omfattet af den flerårige plan.

3. De bevarelsesforanstaltninger, som Kommissionen træffer, skal sikre, at den flerårige plans målsætninger og mål nås. Når Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt, ophører medlemsstatens foranstaltninger med at gælde.

3a. Inden Kommissionen vedtager de delegerede retsakter, der er omtalt i denne artikel, rådfører den sig med de relevante rådgivende råd såvel som ICES og/eller STECF om et udkast til foranstaltninger, der skal vedtages, ledsaget af en begrundelse. [Ændring 125]

KAPITEL II

TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 21

Tekniske foranstaltninger

1. Inden for rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger, jf. artikel 14, kan bemyndiges medlemsstaterne bemyndiges til i tråd med sådanne rammebestemmelser at træffe foranstaltninger, hvorved der fastsættes tekniske foranstaltninger gældende for fartøjer, som fører deres flag, for bestande i deres farvande Unionen, for hvilke de har fået tildelt fiskerimuligheder. Medlemsstaterne skal sikre, at sådanne tekniske foranstaltninger:

- a) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3
- b) er i tråd med målene i foranstaltninger truffet i henhold til artikel 14
- c) opfylder målene i foranstaltningerne truffet i henhold til artikel 14 kan nås effektivt
- d) ikke strider imod og ikke er lempeligere end de tekniske foranstaltninger bevarelsesforanstaltningerne i EU-lovgivningen.

1a. Medlemsstaterne samarbejder indbyrdes for at sikre, at der vedtages indbyrdes forenelige foranstaltninger for at opnå de mål, der er opstillet i rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger, og de koordinerer gennemførelsen af disse foranstaltninger med hinanden. Til dette formål skal medlemsstaterne, hvor det er gennemførligt og relevant, udnytte eksisterende regionale institutionelle samarbejdsstrukturer og -mekanismer, herunder dem, der eksisterer i henhold til de regionale havkonventioner, som dækker det pågældende område eller fiskeri.

1b. Medlemsstaterne konsulterer de relevante rådgivende råd såvel som ICES og/eller STECF ved udarbejdelsen af udkastet til foranstaltninger, der skal vedtages, som skal ledsages af en begrundelse. Sådanne udkast fremsendes samtidig til Kommissionen og til de af de øvrige medlemsstater, der deler fiskeriet. Medlemsstaterne gør deres yderste for på et tidligt tidspunkt og på en åben og gennemsigelig måde at få andre af de interesserede parter i det pågældende fiskeri inddraget i denne høringsproces med henblik på at få belyst alle relevante parter synspunkter og forslag under udarbejdelsen af de påtænkte foranstaltninger.

1c. Medlemsstaterne tager rimeligt hensyn til de udtalelser, der afgives af de relevante rådgivende råd og ICES og/eller STECF, og de skal, hvis de endeligt vedtagne foranstaltninger afviger fra sådanne udtalelser, fremlægge detaljerede forklaringer på, hvorfor de afviger.

1d. I tilfælde af at medlemsstaterne ønsker at ændre de vedtagne foranstaltninger, finder stk. 1a, 1b og 1c ligeledes anvendelse.

Onsdag den 6. februar 2013

1e. Kommissionen vedtager retningslinjer indeholdende detaljer i den procedure, der skal følges ved anvendelsen af stk. 1a, 1b og 1c, således at det sikres, at de indførte foranstaltninger er sammenhængende, koordinerede på regionalt plan og i overensstemmelse med de oprettede rammebestemmelser for tekniske foranstaltninger. Disse retningslinjer kan også identificere eller etablere administrative rammer, såsom regionale arbejdsgrupper om fiskeri, med henblik på i praksis at organisere samarbejdet mellem medlemsstaterne, navnlig med henblik på at fremme og lette medlemsstaternes vedtagelse af foranstaltningerne. [Ændring 126]

Artikel 22

Meddelelse af medlemsstaternes tekniske foranstaltninger

Medlemsstater, der træffer tekniske foranstaltninger i henhold til artikel 21, ~~meddeler offentligt~~ sådanne foranstaltninger ~~til~~ og underretter Kommissionen, andre berørte medlemsstater og de relevante rådgivende råd ~~om dem~~. [Ændring 127]

Artikel 23

Vurdering

1. Kommissionen kan når som helst foretage en vurdering af, om tekniske foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold til artikel 21 er forenelige og effektive, **og i alle tilfælde evaluerer den og aflægger beretning herom mindst hvert tredje år, eller som det kræves i den relevante flerårige plan.**

1a. Medlemsstaterne giver i overensstemmelse med direktiv 2007/2/EF og for at hjælpe Kommissionen i udførelsen af dens opgaver i forbindelse med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik Kommissionen adgang og brugsrettigheder til udarbejdet materiale og anvendte data i forbindelse med formuleringen og iværksættelsen af tekniske bevarelsesforanstaltninger i henhold til artikel 21.

Med hensyn til adgang til miljøoplysninger finder direktiv 2003/4/EF, forordning (EF) nr. 1049/2001 og forordning (EF) nr. 1367/2006 anvendelse. [Ændring 128]

1b. Kommissionen offentliggør alle vurderinger foretaget i henhold til denne artikel og gør disse oplysninger offentligt tilgængelige ved at offentliggøre dem på relevante hjemmesider eller tilvejebringe et direkte link hertil. Med hensyn til adgang til miljøoplysninger finder forordning (EF) nr. 1049/2001 og forordning (EF) nr. 1367/2006 anvendelse. [Ændring 129]

Artikel 24

Standardforanstaltninger, der træffes i henhold til rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 for at fastsætte tekniske foranstaltninger i henhold til rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger, hvis den medlemsstat, der er bemyndiget til at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 21, ikke meddeler sådanne foranstaltninger til Kommissionen **inden for fristen i rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger eller, hvis dette ikke er muligt, senest tre måneder seks måneder** efter den dato, hvor rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger træder i kraft.

2. Er Kommissionen bemyndiget til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for at fastsætte tekniske foranstaltninger, hvis **af den opfattelse, at** medlemsstatens foranstaltninger på basis af en vurdering i henhold til artikel 23, anses for:

- a) ikke ~~at være~~ **er** forenelige med målene opstillet i rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger eller
- b) ~~at være således, at de ikke når~~ **ikke når** målene opstillet i sådanne rammebestemmelser for tekniske foranstaltninger ~~ikke kan nå~~ effektivt.

underretter Kommissionen den berørte medlemsstat og begrundet sin opfattelse.

2a. Såfremt Kommissionen afgiver udtalelse, jf. stk. 2, har den pågældende medlemsstat tre måneder til at ændre sine foranstaltninger for at gøre dem forenelige med målene i rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger og til at opfylde disse mål.

2b. Såfremt en medlemsstat ikke ændrer sine foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 2a, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 vedrørende fastsættelse af tekniske foranstaltninger, der er omfattet af rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger.

Onsdag den 6. februar 2013

3. De tekniske foranstaltninger, som Kommissionen træffer, skal sikre, at de tekniske foranstaltningers mål nås. Når Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt, ophører medlemsstatens foranstaltninger med at gælde.

3a. Inden den vedtager de delegerede retsakter, der er omtalt i denne artikel, rådfører Kommissionen sig med de relevante rådgivende råd såvel som ICES og/eller STECF om et udkast til foranstaltninger, der skal vedtages, ledsaget af en begrundelse. [Ændring 130]

AFSNIT IV

NATIONALE FORANSTALTNINGER

Artikel 25

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som kun gælder for fiskerfartøjer, der fører medlemsstaternes flag

1. En medlemsstat kan træffe foranstaltninger til bevarelse af fiskebestande i EU-farvande, hvis sådanne foranstaltninger:

- a) ~~udelukkende gælder for alle fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller, hvis det drejer sig om fiskeri, som ikke udøves af et fiskerfartøj i forbindelse med bestande i deres farvande, for personer, som er etableret i det pågældende område~~ **hvilke de er tildelt fiskerimuligheder [Ændring 131]**
- b) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3
- c) ikke er lempeligere end bevarelsesforanstaltningerne i EU-lovgivningen.

1a. Medlemsstaten underretter af kontrollenssyn de øvrige berørte medlemsstater om bestemmelser, der vedtages i overensstemmelse med stk. 1. [Ændring 132]

1b. Medlemsstaterne gør oplysninger vedrørende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med denne artikel offentligt tilgængelige. [Ændring 133]

Artikel 26

Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, og som gælder inden for 12-sømilezonen

1. En medlemsstat kan træffe ikke-diskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og til ~~at begrænse fiskeriets indvirkning på bevarelsen~~ **nå mål vedrørende andre levende akvatiske ressourcer og opretholdelse eller forbedring af bevarelsesstatussen for** marine økosystemer inden for 12 sømil fra sine basislinjer ~~med henblik på~~, forudsat at Unionen ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning for det pågældende område ~~eller specifikt behandler det problem, som den pågældende medlemsstat har identificeret~~. Medlemsstaternes foranstaltninger skal være i tråd med målene i artikel 2 og 3 og må ikke være lempeligere end foranstaltningerne i EU-lovgivningen. [Ændring 134]

2. Hvis det kan forventes, at de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som en medlemsstat træffer, kommer til at berøre andre medlemsstaters fartøjer, må de først træffes, efter at Kommissionen, den pågældende medlemsstat og de relevante rådgivende råd er blevet ~~hørt om et udkast til~~ **underrettet om** de pågældende foranstaltninger, som skal være ledsaget af en begrundelse, ~~som bl.a. skal påvise, at disse foranstaltninger er ikke-diskriminerende~~. [Ændring 135]

2a. Medlemsstaterne gør oplysninger vedrørende foranstaltninger truffet i overensstemmelse med denne artikel offentligt tilgængelige. [Ændring 136]

DEL IV

ADGANG TIL RESSOURCER

Artikel 27

Øprettelse af ordninger for omsættelige fiskekvoteandele

1. ~~Hver medlemsstat opretter senest den 31. december 2013 en ordning for omsættelige fiskekvoteandele for:~~

Onsdag den 6. februar 2013

- a) alle fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter
 - b) alle fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som fisker med trukne redskaber.
2. Medlemsstater kan udvide ordningen for omsættelige fiskekvoteandele til også at gælde for fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som anvender andre redskaber end trukne redskaber, idet de så skal underrette Kommissionen derom.

Artikel 28

Tildeling af omsættelige fiskekvoteandele

1. En omsættelig fiskekvoteandel giver ret til at anvende individuelle fiskerimuligheder tildelt i henhold til artikel 29, stk. 1.
2. Hver medlemsstat tildeler efter gennemsigtige kriterier omsættelige fiskekvoteandele for hver bestand eller gruppe af bestande, for hvilke der tildeles fiskerimuligheder i henhold til artikel 16, bortset fra fiskerimuligheder, der tildeles i henhold til aftaler om bæredygtigt fiskeri.
3. Med hensyn til tildeling af omsættelige fiskekvoteandele i forbindelse med blandede fiskerier skal medlemsstaterne tage hensyn til den sandsynlige fangstsammensætning for de fartøjer, der deltager i sådanne fiskerier.
4. En medlemsstat kan kun tildele omsættelige fiskekvoteandele til en ejer af et fiskerfartøj, der fører den pågældende medlemsstats flag, eller til en juridisk eller fysisk person, hvis de pågældende omsættelige fiskekvoteandele påregnes anvendt af et sådant fartøj. Omsættelige fiskekvoteandele kan lægges sammen med henblik på kollektiv forvaltning heraf gennem juridiske eller fysiske personer eller anerkendte producentorganisationer. Medlemsstaterne kan begrænse retten til at få tildelt omsættelige fiskekvoteandele efter gennemsigtige og objektive kriterier.
5. Medlemsstaterne kan begrænse gyldighedsperioden for omsættelige fiskekvoteandele til en periode på mindst 15 år med henblik på omfordeling af sådanne kvoteandele. Hvis medlemsstaterne ikke har begrænset gyldighedsperioden for de omsættelige fiskekvoteandele, kan de tilbagekalde fiskekvoteandelene med mindst 15 års varsel.
6. Medlemsstaterne kan tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele med kortere varsel, hvis det fastslås, at indehaveren af kvoteandelene har begået en alvorlig overtrædelse. Sådanne tilbagekaldelser skal foretages på en sådan måde, at den fælles fiskeripolitik og proportionalitetsprincippet får fuld virkning, i givet fald øjeblikkeligt.
7. Uanset stk. 5 og 6 kan medlemsstaterne tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele, som et fiskerfartøj ikke har anvendt i en periode på tre på hinanden følgende år.

Artikel 29

Tildeling af individuelle fiskerimuligheder

1. Medlemsstaterne tildeler individuelle fiskerimuligheder til indehavere af omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 28, på basis af de fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, eller som fastsættes i de forvaltningsplaner, som medlemsstaterne vedtager i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006.
2. Medlemsstaterne fastsætter på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, hvilke fiskerimuligheder der kan tildeles fiskerfartøjer, som fører deres flag, for de arter, som Rådet ikke har fastsat fiskerimuligheder for.
3. Fiskerfartøjer må kun fiske, hvis de råder over tilstrækkelige individuelle fiskerimuligheder til at dække hele deres potentielle fangst.
4. Medlemsstaterne kan afsætte op til 5 % af fiskerimulighederne til en reserve. De opstiller mål og gennemsigtige kriterier for tildeling af fiskerimuligheder fra en sådan reserve. Sådanne fiskerimuligheder må kun tildeles rettmæssige indehavere af omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 28, stk. 4.
5. Ved tildeling af omsættelige fiskekvoteandele i henhold til artikel 28 og ved tildeling af fiskerimuligheder i henhold til stk. 1 i nærværende artikel kan en medlemsstat indføre incitamenter for fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber, som eliminerer uønsket bifangst, inden for de fiskerimuligheder, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt.

Onsdag den 6. februar 2013

6. Medlemsstaterne kan fastsætte gebyrer for anvendelse af individuelle fiskerimuligheder for at bidrage til at dække fiskeriforvaltningsrelaterede udgifter.

~~Artikel 30~~

~~Register over omsættelige fiskekvoteandele og individuelle fiskerimuligheder~~

Medlemsstaterne opretter og fører et register over omsættelige fiskekvoteandele og individuelle fiskerimuligheder.

~~Artikel 31~~

~~Overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele~~

1. Omsættelige fiskekvoteandele kan i en medlemsstat overdrages fuldt eller delvis mellem retmæssige indehavere af sådanne kvoteandele.
2. En medlemsstat kan give tilladelse til overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele til og fra andre medlemsstater.
3. Medlemsstaterne kan regulere overdragelsen af omsættelige fiskekvoteandele ved at fastsætte betingelser for deres overdragelse efter gennemsigtige og objektive kriterier.

~~Artikel 32~~

~~Udlejning af individuelle fiskerimuligheder~~

1. Individuelle fiskerimuligheder kan udlejes fuldt eller delvis inden for en medlemsstat.
2. En medlemsstat kan give tilladelse til udlejning af individuelle fiskerimuligheder til og fra andre medlemsstater.

~~Artikel 33~~

~~Tildeling af fiskerimuligheder, som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele~~

Hver medlemsstat beslutter, hvordan fiskerimuligheder, som den har fået tildelt i henhold til artikel 16, og som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, fordeles til fartøjer, der fører dens flag. Den underretter Kommissionen om fordelingsmetoden. [~~Ændring 137~~]

DEL V

FORVALTNING AF FISKERIKAPACITET

Artikel 34

Justering af fiskerikapacitet

1. Medlemsstaterne træffer **om nødvendigt** foranstaltninger til at justere deres **nationale** flåders fiskerikapacitet, så der skabes en passende **med henblik på at skabe en stabil og varig** balance mellem **deres** fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder **i overensstemmelse med de generelle mål i artikel 2.**

1a. Med henblik på at nå målet i stk. 1 udfører medlemsstaterne årlige kapacitetsvurderinger og forelægger Kommissionen resultaterne heraf senest den 30. maj hvert år. Kapacitetsvurderingerne omfatter en analyse af den samlede flådekapacitet for hvert fiskeriområde og flådesegment på vurderingstidspunktet og indvirkningen heraf på bestandene og det overordnede marine økosystem. Kapacitetsvurderinger omfatter endvidere en analyse af flådens langsigtede rentabilitet. For at sikre en fælles metode i forbindelse med sådanne vurderinger i alle medlemsstater gennemføres disse vurderinger i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for forbedret analyse af balancen mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder, og der tages også højde for flådens langsigtede rentabilitet. Vurderingerne gøres offentligt tilgængelige.

Onsdag den 6. februar 2013

1b. Viser vurderingen, at der er forskel mellem medlemsstatens fiskerikapacitet og dens fiskerimuligheder, fastlægger medlemsstaten inden for et år efter vurderingen et detaljeret program, herunder en bindende tidsplan, der fastsætter eventuelle tilpasninger af dens flådes fiskerikapacitet for så vidt angår antallet af fartøjer og disses karakteristika, som er nødvendige for at opnå en stabil og varig balance mellem dens fiskerikapacitet og dens fiskerimuligheder. Dette program fremsendes til Europa-Parlamentet, Kommissionen og de andre medlemsstater.

1c. Forelægges der ikke en sådan vurdering, eller undlader en medlemsstat, der er blevet anmodet om at fastlægge et program om reduktion af kapaciteten, at gøre dette, eller undlader en medlemsstat at gennemføre et sådant program, fører det til en afbrydelse af Unionens finansielle bistand til denne medlemsstat inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

Som en sidste mulighed, hvis gennemførelsen af et eller flere af de i første afsnit omhandlede skridt forsinkes i to år eller mere, kan Kommissionen suspendere fiskerimulighederne for de berørte flådesegmenter.

2. Der vil ikke blive givet tilladelse til udtagning fra flåden med offentlig støtte fra Den Europæiske Fiskerifond i programmeringsperioden 2007-2013, medmindre fiskerilicens og fiskeritilladelser først er trukket tilbage.

3. Den fiskerikapacitet, som fartøjer udtaget med offentlig støtte har, erstattes ikke.

4. Medlemsstaterne sørger for, at deres flådes fiskerikapacitet fra den 1. januar 2013 ikke på noget tidspunkt overstiger de flådekapacitetslofter, der er fastsat i henhold til artikel 35.

4a. For at kunne få en fiskerilicens eller -tilladelse skal EU-fiskerifartøjer have et gyldigt maskincertifikat, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1224/2009. [Ændring 138+241]

Artikel 34a

Tilgangs-/afgangsordning

Medlemsstaterne forvalter tilgang til og afgang fra deres flåder på en sådan måde, at tilgangen af ny kapacitet i flåden uden offentlig støtte udlignes af forudgående udtagning uden offentlig støtte af mindst samme kapacitet. [Ændring 139]

Artikel 35

Forvaltning af fiskerikapacitet

1. Der fastsættes **strengt** fiskerikapacitetslofter for hver medlemsstat, jf. bilag II.

2. ~~Medlemsstaterne kan anmode~~ **Senest den 30. december... (*) forelægger** Kommissionen **Europa-Parlamentet og Rådet et forslag om ændring af bilag II til denne forordning og Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 for** at fritage fiskerifartøjer, som er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 27, for de fiskerikapacitetslofter **definere fiskerikapacitet under hensyntagen til alle de målbare parametre for et fartøj**, der fastsættes i henhold til stk. 1. I så fald skal fiskerikapacitetslofterne omberegnes for at tage hensyn til de fiskerifartøjer, som ikke er omfattet af en ordning ~~med omsættelige fiskekvoteandele~~ **kan påvirke dets fangstevne.**

Denne nye definition skal tage højde for sociale og økonomiske kriterier samt medlemsstaternes kontrolindsats. I et sådant forslag opdeles hver medlemsstats flådekapacitet i flådesegmenter, herunder en specifik opdeling for fartøjer, der fisker i regionerne i den yderste periferi, og fartøjer, der udelukkende fisker uden for EU-farvande.

~~3. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om omberegning af de fiskerikapacitetslofter, der er omhandlet i stk. 1 og 2. [Ændring 140]~~

(*) Tre år efter denne forordnings ikrafttræden.

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 36

Fiskerflåderegistre

1. Medlemsstaterne skal ~~for~~ **registrere de oplysninger om ejerforhold, fartøjs- og udstyrsspecifikationer og aktiviteter gennemført af** EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag, ~~registrere de oplysninger om sådanne fartøjers specifikationer og aktiviteter,~~ der er nødvendige for at forvalte foranstaltningerne fastsat ved denne forordning, **offentliggøre disse oplysninger og samtidig sikre, at persondata beskyttes behørigt.**
2. Medlemsstaterne skal ~~stille~~ **indsende** de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen.
3. Kommissionen opretter et EU-fiskerflåderegister med de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 2.
4. Oplysningerne i EU-fiskerflåderegisteret stilles til rådighed for alle medlemsstater **og Europa-Parlamentet.** Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om fastsættelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.
5. Kommissionen **vedtager gennemførelsesretsakter, der** fastsætter tekniske krav for overførsel af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, 3 og 4. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 56. **[Ændring 141]**

DEL VI

VIDENSKABELIGT GRUNDLAG FOR FISKERIFORVALTNING

Artikel 37

Datakrav i forbindelse med fiskeriforvaltning

1. **Bevarelsen, forvaltningen og den bæredygtige udnyttelse af havets biologiske ressourcer skal bygge på den bedste tilgængelige information. Derfor skal** medlemsstaterne ~~skal~~ indsamle de biologiske, tekniske, miljømæssige og socioøkonomiske data, der er nødvendige for økosystembaseret ~~fiskeriforvaltning~~ **fiskeri**, og forvalte dem og stille dem til rådighed for slutbrugerne af videnskabelige data, bl.a. organer udpeget af Kommissionen. ~~Sådanne~~ **Unionen yder gennem EHFF et finansielt bidrag, der er tilstrækkeligt til at finansiere erhvervelsen af disse data. Dataene** skal især gøre det muligt at vurdere: **[Ændring 142]**
 - a) de levende ressourcers **aktuelle** udnyttelsestilstand **[Ændring 143]**
 - b) fiskeritrykket, **idet der skelnes klart mellem industrielt og ikke-industrielt fiskeri, og** den indvirkning, som fiskeriet har på de levende marine ressourcer og de marine økosystemer **[Ændring 224]**
 - c) fiskeriets, akvakulturens og forarbejdningsvirksomhedernes **aktuelle** socioøkonomiske resultater i og uden for EU-farvande. **[Ændring 144]**
2. Medlemsstaterne skal:
 - a) sikre, at de indsamlede data er nøjagtige ~~og~~, pålidelige **og omfattende og indsamles rettidigt og på en harmoniseret måde i alle medlemsstater** **[Ændring 145]**
 - aa) **sørge for, at videnskabelige data og metoder tager hensyn til faktorer såsom forsuring og havtemperaturer i forbindelse med dataindsamlingen for på denne måde at sikre, at data indsamles fra forskellige regioner hele året igennem** **[Ændring 146]**
 - b) **etablere samordningsmekanismer for at** undgå, at dataindsamling til diverse formål overlapper hinanden **[Ændring 147]**

Onsdag den 6. februar 2013

- c) sørge for, at de indsamlede data opbevares sikkert og i givet fald at de beskyttes, og at tavshedspligten overholdes **gøres offentligt tilgængelige, undtagen under usædvanlige omstændigheder, hvor passende beskyttelse og tavshedspligt måtte være påkrævet, og forudsat at årsagerne til sådanne restriktioner oplyses** [Ændring 148]
- d) sørge for, at Kommissionen eller organer udpeget af Kommissionen har adgang til **alle** de nationale databaser og systemer, der anvendes til behandling af de indsamlede data, med henblik på kontrol af dataenes eksistens og kvalitet [Ændring 149]
- da) **stille de relevante data og de respektive dataindsamlingsmetoder til rådighed for de interesserede parter og samtidig være opmærksom på andre supplerende data, som de interesserede parter eventuelt kan tilvejebringe.** [Ændring 150]

2a. **Medlemsstaterne forelægger årligt Kommissionen en sammenfattende rapport, hvori det angives, for hvilke former for fiskeri det er påkrævet at indsamle data, samt om dette krav er blevet efterkommet inden for den enkelte kategori og i det enkelte tilfælde. Den sammenfattende rapport offentliggøres.** [Ændring 151]

3. Medlemsstaterne sikrer, at indsamlingen og forvaltningen af videnskabelige data, **herunder socioøkonomiske data**, til fiskeriforvaltning koordineres på nationalt plan. I den forbindelse udpeger de et nationalt kontaktorgan og arrangerer et årligt nationalt koordinationsmøde. **Europa-Parlamentet og** Kommissionen underrettes om de nationale koordinationsaktiviteter og indbydes til at deltage i koordinationsmøderne. [Ændring 152]

4. Medlemsstaterne skal **i tæt samarbejde med Kommissionen** koordinere deres dataindsamling med andre medlemsstater i samme region og bestræbe sig for at koordinere deres aktiviteter med tredjelande, der i samme region har farvande, som hører under disses højhedsområde eller jurisdiktion. [Ændring 153]

5. Indsamling, forvaltning og anvendelse af data skal fra 2014 ske som led i et flerårigt program. I et sådant flerårigt program skal der opstilles præcisionsmål for de data, der skal indsamles, og aggregeringsniveauer for indsamling, forvaltning og anvendelse af sådanne data.

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55 for at fastsætte præcisionsmål for de data, der skal indsamles, og aggregeringsniveauer for indsamling, forvaltning og anvendelse af sådanne data i forbindelse med det flerårige program omhandlet i stk. 5 **og for at sikre, at medlemsstaterne koordinerer indsamlingen og præsentationen af data.** [Ændring 154]

7. Kommissionen fastsætter tekniske krav for overførsel af de indsamlede data. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 56.

7a. **Hvis en medlemsstat ikke efterlever kravene til indsamling af data, medfører det, at offentlig støtte trækkes tilbage, og at der siden pålægges yderligere sanktioner af Kommissionen.** [Ændring 155]

Artikel 37a

Høring af videnskabelige organer

Kommissionen hører passende videnskabelige organer regelmæssigt i spørgsmål om bevarelse og forvaltning af fiskeriressourcer, herunder biologiske, økonomiske, miljømæssige, sociale og tekniske aspekter, og tager samtidig højde for korrekt forvaltning af offentlige midler med henblik på at undgå, at forskellige videnskabelige organers arbejde overlapper hinanden. [Ændring 156]

Artikel 38

Forskningsprogrammer

1. Medlemsstaterne opstiller nationale programmer for ~~fiskerividenskabelig dataindsamling~~ **indsamling af videnskabelige data**, forskning og innovation **på fiskeri- og akvakulturområdet**. De koordinerer deres fiskeridataindsamling, -forskning og -innovation med andre medlemsstater og **inden for rammerne af** Unionens forskning og innovation **i tæt samarbejde med Kommissionen og inddrager, hvor det er relevant, de relevante rådgivende råd. Unionen sikrer behørig finansiering af ovennævnte programmer ved hjælp af de til rådighed værende instrumenter på forsknings- og fiskeriområdet.** [Ændring 157+285]

Onsdag den 6. februar 2013

2. Medlemsstaterne sørger *med inddragelse af de relevante videnskabelige aktører* for, at der er knowhow og menneskelige ressourcer til rådighed i det omfang, det er nødvendigt for den videnskabelige rådgivning. [Ændring 158]

2a. Medlemsstaterne forelægger årlige rapporter for Kommissionen om fremskridtene med gennemførelsen af de nationale programmer for fiskerividenskabelig dataindsamling, forskning og innovation. [Ændring 159]

2b. Resultaterne fra forskningsprogrammerne gøres tilgængelige for det samlede europæiske forskersamfund. [Ændring 160]

DEL VII

Politik udadtil

AFSNIT I

Internationale fiskerioorganisationer

Artikel 39

Mål

1. Med henblik på at sikre bæredygtig udnyttelse og forvaltning af havets biologiske ressourcer fremmer Unionen ~~skat~~ *del tage i en effektiv gennemførelse af internationale fiskeriinstrumenter og -bestemmelser og støtter* arbejdet i internationale fiskerioorganisationer, bl.a. regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. *Unionen handler i denne forbindelse i* tråd med internationale *tilsagn*, forpligtelser og politikmål og *i overensstemmelse med* de mål, der er opstillet i artikel 2, 3 og 4 i *denne forordning samt i andre EU-politikker*.

2. EU's standpunkter i internationale fiskerioorganisationer og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, så det sikres, at fiskeriressourcerne opretholdes på eller genoprettes til højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte. *Unionen skal navnlig:*

- a) *aktivt støtte, fremme og bidrage til udvikling af den bedste tilgængelige videnskabelige viden*
- b) *fremme foranstaltninger for at sikre, at fiskeriressourcerne bevares i overensstemmelse med målene i artikel 2, navnlig dennes stk. 2, og i artikel 4*
- c) *fremme oprettelse og styrkelse af tilsynsudvalg for regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, regelmæssig uafhængig resultatrevision og passende afhjælpende foranstaltninger, herunder afskrækkende og effektive sanktioner, som skal kunne pålægges på en gennemsigtig og ikke-diskriminerende måde*
- d) *forbedre politiksammenhængen i Unionens initiativer med særligt henblik på miljø-, udviklings- og handelsrelaterede aktiviteter*
- e) *i alle internationale fora fremme og støtte de tiltag, der er nødvendige for at udrydde IUU-fiskeri, i den forbindelse sikre, at ingen IUU-fiskeriprodukter får adgang til Unionens marked, og derved bidrage til et bæredygtigt fiskeri, der er økonomisk levedygtigt og fremmer beskæftigelsen i Unionen*
- f) *støtte og deltage aktivt i fælles internationale aktioner til bekæmpelse af piratvirksomhed på åbent hav med henblik på at garantere sikkerheden for mennesker og undgå, at fartøjernes fiskeriaktiviteter afbrydes*
- g) *fremme effektiv gennemførelse af internationale fiskeriinstrumenter og -forordninger*
- h) *sikre, at fiskeriaktiviteter uden for Unionens farvande er baseret på de samme principper og standarder som dem, der gælder i Unionens farvande, og samtidig fremme de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers gennemførelse af de samme principper og standarder, som dem, der gælder i Unionens farvande.*

Onsdag den 6. februar 2013

2a. Unionen støtter aktivt udviklingen af retfærdige og gennemsigtige mekanismer for tildeling af fiskerimuligheder.

~~3. EU skal bidrage aktivt til og støtte udbygningen af videnskabelig viden og rådgivning i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og internationale organisationer. [Ændring 161]~~

3a. Unionen fremmer samarbejdsbånd mellem de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for at tilpasse, harmonisere og udvide rammerne for multilaterale tiltag og støtter udviklingen af videnskabelig viden og rådgivning i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og internationale organisationer og overholder de anbefalinger, der følger heraf. [Ændring 162]

Artikel 40

Overholdelse af internationale bestemmelser

Bistået af EU-Fiskerikontrolagenturet samarbejder Unionen ~~samarbejder~~ med tredjelande og internationale fiskeriforvaltningsorganisationer, bl.a. regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, ~~for om~~ at styrke overholdelsen af de foranstaltninger, ~~navnlig om bekæmpelse af IUU-fiskeri~~, som sådanne internationale organisationer træffer, ~~for at sikre, at de overholdes nøje.~~

Medlemsstaterne sikrer, at deres aktører overholder foranstaltningerne i stk. 1. [Ændring 163]

AFSNIT II

AFTALER OM BÆREDYGTIGT FISKERI

Artikel 41

Principper og mål for aftaler om bæredygtigt fiskeri

1. I aftaler med tredjelande om bæredygtigt fiskeri fastsættes der retlige, økonomiske og miljømæssige forvaltningsrammer for EU-fiskerifartøjers fiskeri i tredjelandsfarvande **i overensstemmelse med relevante foranstaltninger truffet af internationale organisationer, herunder bl.a. de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Sådanne rammer kan omfatte:**

- a) udvikling af og støtte til de nødvendige videnskabelige institutioner og forskningsinstitutioner
- b) overvågnings-, kontrol- og tilsynsmuligheder samt
- c) andre kapacitetsophygningselementer vedrørende udvikling af en bæredygtig fiskeripolitik i tredjelandet.

De omfatter bestemmelser, der sikrer, at fiskeriet udføres inden for retssikkerhedens rammer. [Ændring 164]

1a. Med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende marine ressourcer følger Unionen det princip, at aftaler om bæredygtigt fiskeri med tredjelande skal indgås til gensidig fordel for begge parter og bidrage til EU-fiskerflådens fortsatte aktivitet gennem opnåelse af en andel af tredjelandets overskud, der står i et rimeligt forhold til EU-fiskerflådens interesser. [Ændring 165]

2. EU-fiskerifartøjer må kun fange overskuddet af den tilladte fangstmængde, som fastsættes af tredjelandet, jf. artikel 62, stk. 2, i Unclos, **på en klar og gennemsigtig måde**, på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og relevant udveksling af oplysninger mellem Unionen og det pågældende tredjeland om ~~den~~ **samtlige fiskerflåders** samlede fiskeriindsats for de berørte arter, så det sikres, at fiskeressourcerne forbliver over de niveauer, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte. [Ændring 166]

2a. Aftaler om bæredygtigt fiskeri og aftaler om gensidig adgang skal indeholde:

- a) et krav om overholdelse af princippet om at begrænse adgangen til ressourcer, hvorom det videnskabeligt kan påvises, at de er i overskud i kyststaten, i overensstemmelse med reglerne i Unclos

Onsdag den 6. februar 2013

b) en klausul, der forbyder tildeling af mere favorable betingelser til forskellige flåder, der fisker i disse farvande, end dem, der tildeles til økonomiske aktører fra Unionen, for så vidt angår bevarelse, udvikling og forvaltning af ressourcer samt de finansielle aftaler, gebyrer og andre rettigheder i forbindelse med udstedelse af fiskeritilladelser

c) en betingelsesklausul, der gør aftalen betinget af respekt for menneskerettighederne i overensstemmelse med de internationale aftaler herom, samt

d) en eksklusivitetsaftale. [Ændring 167]

2b. Aftaler om bæredygtigt fiskeri og aftaler om gensidig adgang skal sikre, at EU-fiskerfartøjer kan drive fiskeri i farvande tilhørende det tredjeland, med hvilket der er indgået en aftale, hvis de er i besiddelse af en fiskeritilladelse udstedt i overensstemmelse med en procedure, som aftalens to parter er blevet enige om. [Ændring 168]

2c. Fartøjer, der fører en EU-medlemsstats flag, og som midlertidigt har forladt en medlemsstats register for at søge fiskerimuligheder andetsteds, kan, hvis de efterfølgende vender tilbage til et EU-register, i en periode på 24 måneder ikke benytte sig af fiskerimuligheder under en bæredygtig fiskeriaftale eller de protokoller, der var i kraft på det tidspunkt, hvor de forlod registret, og det samme gælder for midlertidig omflagning, mens der fiskes under regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. [Ændring 169]

2d. Aftaler om bæredygtigt fiskeri skal indeholde bestemmelse om, at fiskeritilladelser af enhver art kun gives til nye fiskerfartøjer og til fiskerfartøjer, som har ført en EU-medlemsstats flag i mindst 24 måneder forud for indgivelsen af en ansøgning om fiskeritilladelse, og som ønsker at drive fiskeri efter bestande, der er omfattet af aftalen om bæredygtigt fiskeri. [Ændring 170]

2e. Ved fastlæggelsen af fiskerimuligheder i forbindelse med aftaler om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskearter tages der behørigt hensyn til videnskabelige vurderinger udarbejdet på regionalt niveau samt til bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger truffet af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. [Ændring 171]

2f. Der skal på EU-plan gøres en indsats for at overvåge fiskeri fra EU-fiskerfartøjer i ikke-EU-farvande uden for rammerne af aftalerne om bæredygtigt fiskeri. Sådanne fartøjer skal overholde de samme retningslinjer som dem, der gælder for fiskerfartøjer, der fisker i EU-farvande. [Ændring 172]

2 g. EU-fiskerfartøjer, der fisker uden for EU-farvande, skal være udstyret med videoovervågningskameraer (CCTV) eller lignende anordninger for fuldt ud at kunne dokumentere deres fiskerimetoder og fangster. [Ændring 173]

2h. Der skal foretages uafhængige evalueringer af de enkelte protokollers virkninger, inden der gives Kommission et forhandlingsmandat til efterfølgende protokoller, og disse evalueringer skal omfatte oplysninger om fangster og fiskeriaktiviteter. Disse rapporter offentliggøres. [Ændring 174]

2i. For at sikre, at fiskebestande, der deles med nabolande, forvaltes på en bæredygtig måde, er det nødvendigt, at de er omfattet af denne forordning. [Ændring 175]

Artikel 42

Finansiel bistand

EU yder finansiel bistand til tredjelande gennem aftaler om bæredygtigt fiskeri for:

a) at dække en del af udgifterne til adgang til fiskeressourcerne i tredjelandes farvande

b) at tilvejebringe en forvaltningsramme, herunder udvikling og bevarelse af de nødvendige videnskabs- og forskningsinstitutioner, kapacitet til kontrol og overvågning og andre kapacitetsopbyggende foranstaltninger i forbindelse med udvikling af tredjelandes politik for bæredygtigt fiskeri. Sådant finansiel bistand er betinget af, at visse specifikke socioøkonomiske og miljømæssige resultater nås, og skal være et supplement til og i overensstemmelse med de udviklingsprojekter og -programmer, der er iværksat i de pågældende tredjelande. [Ændring 176]

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 42a

EU-fiskeriaktiviteter, som ikke er omfattet af aftaler om bæredygtigt fiskeri

Medlemsstaterne indhenter oplysninger om aftaler mellem statsborgere i en medlemsstat og et tredjeland, som tillader, at fiskerfartøjer, som fører den medlemsstats flag, udøver fiskeri i farvande, som henhører under tredjelandets jurisdiktion eller højhedsområde, samt nærmere oplysninger om de pågældende fartøjer og deres aktiviteter. Medlemsstaten underretter Kommissionen herom. [Ændring 230]

DEL VIII

AKVAKULTUR

Artikel 43

Fremme af **bæredygtig** akvakultur [Ændring 177]

1. For at fremme bæredygtighed og for at bidrage til fødevarer sikkerhed **og -forsyning** samt vækst og beskæftigelse skal Kommissionen senest i 2013 udarbejde ikke-bindende strategiske EU-retningslinjer for fælles prioriteringer og mål for udvikling af **bæredygtig** akvakultur. ~~Formålet med sådanne strategiske retningslinjer, hvor der tages hensyn til, at~~ **skal differentiere mellem lille og middelstor akvakultur på den ene side og industriel akvakultur på den anden og tage** hensyn til, at medlemsstaterne har forskellige udgangspositioner, og at forholdene er forskellige, ~~og som danner samt danne~~ grundlag for flerårige nationale strategiplaner ~~er og tilstræbe at:~~ [Ændring 178]

- a) ~~at forbedre akvakulturens konkurrenceevne og støtte udvikling af innovation i denne sektor~~ **forenkle af lovgivningen i sektoren og nedbringelse af de administrative byrder på EU-niveau**
- b) ~~at fremme økonomisk virksomhed~~ **tilskynde til anvendelse af ikke-kødædende arter og mindske anvendelsen af fiskevarer som fiskefoder**
- c) ~~at diversificere og højne livskvaliteten i integrere akvakulturaktiviteter i andre områder såsom politikker for kystområder og landområder, havstrategier og retningslinjer for maritim fysisk planlægning, gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽¹⁾ (vandrammedirektivet) og miljøpolitikken.~~
- d) ~~at skabe ens forhold for akvakulturbrugere for adgang til farvande og områder.~~

2. Medlemsstaterne skal senest i 2014 udarbejde en flerårig national strategiplan for udvikling af akvakultur på deres område. ~~Unionen støtter fremstillingen og forbruget af bæredygtige europæiske akvakulturprodukter ved at:~~

- a) **udarbejde gennemsigtige og almene kvalitetskriterier for akvakultur inden 2014 for at bedømme og minimere miljøpåvirkningen fra akvakultur- og opdrætsaktiviteter**
- b) **sikre forbrugerne produkter til rimelige priser**
- c) **fastlægge regler om sporbarheden, sikkerheden og kvaliteten af EU-produkter og produkter, der importeres til Unionen, ved hjælp af passende mærkning, jf. artikel 42 i forordning (EU) nr. .../2013 [om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] (*). [Ændring 179+242]**

3. ~~I en sådan flerårig national~~ **Den flerårige nationale** strategiplan skal medlemsstaterne opstille deres **indeholde medlemsstaternes mål, ligesom det skal fastsættes, hvilke de** foranstaltninger, der træffes for at nå dem, **samt tidsplaner for opnåelse af målene.** [Ændring 180]

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

(*) Nummer på denne forordning (2011/0194(COD)).

Onsdag den 6. februar 2013

4. Formålet med nationale strategiplaner er ~~navnlig~~ **helt specifikt**:
- a) at **mindske bureaukratiet og** forenkle forvaltningen af bl.a. licenser
 - b) at skabe sikkerhed for akvakulturbrugere med hensyn til adgang til farvande og områder **i overensstemmelse med Unionens politik for kystområdeforvaltning og maritim fysisk planlægning**
 - c) at opstille indikatorer for **kvalitet og** miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed
 - ca) **at fastlægge foranstaltninger til sikring af, at akvakultur fuldt ud overholder gældende EU-miljølovgivning**
 - d) at vurdere eventuelle andre grænseoverskridende virkninger ~~for~~ **på levende marine ressourcer og marine økosystemer i** nabomedlemsstater
 - da) **at fremme forskning, udvikling og innovation samt samarbejde mellem fiskeriet og forskningsverdenen**
 - db) **fødevarer sikkerhed**
 - dc) **dyresundhed og -velfærd**
 - dd) **miljømæssig bæredygtighed.** [Ændring 181]
5. Medlemsstaterne udveksler oplysninger om bedste praksis efter en åben metode for koordination af nationale foranstaltninger i flerårige strategiplaner.

Artikel 44

Høring af rådgivende råd

Der oprettes et rådgivende råd for akvakultur, jf. artikel 53.

DEL IX

DEN FÆLLES MARKEDSORDNING

Artikel 45

Mål

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter for:
- a) at bidrage til at nå målene opstillet i artikel 2 og 3
 - b) at gøre det muligt for fiskeriet og akvakulturen at anvende den fælles fiskeripolitik på det rette niveau
 - c) at styrke EU-fiskeriets og EU-akvakulturens konkurrenceevne, ~~især producenterne~~ **og fremme kvalitetspolitik inden for EU-fiskeriet og EU-akvakulturen ved at gennemføre produktions- og markedsføringsplaner, med særlig opmærksomhed rettet mod producenterne** [Ændring 183]
 - d) at gøre markederne mere gennemsigtige ~~bl.a. og stabile, navnlig~~ **hvad angår økonomisk viden om og forståelse af EU-markederne for fiskevarer og akvakulturprodukter i de forskellige led af forsyningskæden og at gøre forbrugerne mere bevidste, en retfærdig fordeling af merværdien gennem sektorens værdikæde samt forbrugerinformation og -bevidsthed ved hjælp af underretninger og/eller mærkning, der giver forståelig information** [Ændring 184]
 - e) at bidrage til at skabe lige ~~forhold~~ **vilkår, hvilket også omfatter lige sundhedsmæssige, sociale og miljømæssige krav,** for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der afsættes i Unionen, ved at fremme bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne [Ændring 185]
 - ea) **at sikre forbrugerne et varieret udbud af fiskevarer og akvakulturprodukter, hvis kvalitet og oprindelse er certificeret og ledsaget af tilstrækkelig information, således at deres beslutninger bidrager til opfyldelsen af målsætningerne i denne forordning**

Onsdag den 6. februar 2013

- eb) at sikre, at produkter indført fra tredjelande kommer fra fiskeri og industri, der opfylder de samme miljømæssige, økonomiske, sociale og sundhedsmæssige krav, som Unionens flåder og virksomheder, og at produkterne hidrører fra lovligt, erklæret og reguleret fiskeri, der drives efter de samme standarder som EU-fartøjer*
- ec) at sikre sporbarheden af alle fiskevarer og akvakulturprodukter gennem hele forsyningskæden, således at der kan tilvejebringes kontrollerbare og nøjagtige oplysninger om produktets oprindelse og produktionsmåde, og således at produktet kan mærkes tilsvarende, idet der lægges vægt på pålidelig økomærkning. [Ændring 186+270]*
2. Den fælles markedsordning gælder for de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til forordning (EU) nr. .../2013 [om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter] (*), og som afsættes i Unionen.
3. Den fælles markedsordning omfatter bl.a.:
- a) organisering af erhvervet, herunder markedsstabiliserende foranstaltninger
- b) fælles handelsnormer *under hensyntagen til lokale samfunds særlige kendetegn [Ændring 187]*
- ba) fælles regler med henblik på indførelse af en miljømærkningsordning for europæiske fiskevarer og akvakulturprodukter*
- bb) forbrugeroplysning*
- bc) iværksættelse af handelsforanstaltninger over for tredjelande, der ikke anvender bæredygtige fangstmetoder. [Ændring 188]*

DEL X

KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 46

Mål

1. Overholdelse af den fælles fiskeripolitikens regler, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, skal sikres gennem en effektiv EU-fiskerikontrolordning.
2. Unionens fiskerikontrolordning baseres bl.a. på:
- a) en global og integreret strategi, *der indebærer et antal kontroller forbundet med flådens størrelse i forskellige medlemsstater [Ændring 225]*
- b) *mere effektiv* anvendelse af ~~moderne~~ *de systemer, der allerede findes om bord på de enkelte fiskefartøjer, og om nødvendigt anvendelse af effektiv* kontrolteknologi for at sikre, at der stilles ~~fiskefartøjs~~ *data for fiskeri og akvakultur* af god kvalitet til rådighed [Ændring 189]
- ba) EU-harmonisering af reglerne om kontroller og straffeforanstaltninger [Ændring 190]*
- bb) komplementaritet mellem kontroller på havet og på land [Ændring 191]*
- c) en risikobaseret strategi, hvor alle relevante data systematisk og automatisk krydskontrolleres
- d) udvikling af en kultur for *medansvar*, overholdelse af reglerne *og samarbejde* blandt ~~aktørerne~~ *alle fiskerfartøjs-aktører, redere og fiskere [Ændring 192]*

(*) Nummer på denne forordning (2011/0194(COD)).

Onsdag den 6. februar 2013

da) *en standardiseret ordning for overholdelse og håndhævelse for hver enkelt medlemsstat* [Ændring 193]

e) indførelse af sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning

ea) *ensartede betingelser, herunder handelssanktioner, hvis det påvises, at der udvises uansvarlig adfærd fra tredjelandes side.* [Ændring 226]

2a. *Medlemsstaterne sørger for at indføre sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder indefrysning af midler fra EHFF, idet de tager hensyn til omkostningseffektivitet og proportionalitetsprincippet.* [Ændring 195]

Artikel 46a

Tilsynsudvalg

1. *Der nedsættes et EU-tilsynsudvalg, der omfatter repræsentanter for medlemsstaterne, Kommissionen og EU-Fiskerikontrolagenturet.*

2. *EU-tilsynsudvalget:*

a) *gennemfører årlige undersøgelser af, hvorvidt de enkelte medlemsstater afdækker manglende overholdelse af den fælles fiskeripolitik*

b) *gennemgår de foranstaltninger, der er iværksat i forbindelse med konstaterede tilfælde af manglende overholdelse, og*

c) *forelægger sine konklusioner for Europa-Parlamentet og Rådet.* [Ændring 243]

Artikel 47

Pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer

1. Kommissionen og medlemsstaterne kan gennemføre pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer.

2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om regler for gennemførelse af pilotprojekter vedrørende nye kontrolteknologier og dataforvaltningssystemer.

Artikel 48

Bidrag til udgifterne til kontrol, inspektion og håndhævelse

Medlemsstaterne kan kræve, at ~~indehavere af fiskerilicenser for fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter, der fører medlemsstaternes flag,~~ **deres aktører** bidrager forholdsmæssigt til at dække ~~udgifterne~~ **driftsudgifterne** til gennemførelse af Unionens fiskerikontrolordning **og til dataindsamling.** [Ændring 196]

DEL XI

FINANSIELLE INSTRUMENTER

Artikel 49

Mål

Unionen kan yde finansiel bistand for at bidrage til at nå målene **om miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt** opstillet i artikel 2 og 3. **Unionen yder ikke finansiel støtte til aktiviteter, som truer bæredygtigheden og bevarelsen af havets biologiske ressourcer, biodiversiteten samt habitater og økosystemer.** [Ændring 197]

Artikel 50

Betingelser for ydelse af finansiel bistand til medlemsstaterne

1. Unionens finansielle bistand til medlemsstaterne er **gennemsigtig og** betinget af, at medlemsstaterne overholder den fælles fiskeripolitiks regler **og de miljødirektiver, der nævnes i artikel 12, samt anvendelsen af forsigtighedsprincippet.**

Onsdag den 6. februar 2013

2. Hvis medlemsstaterne ikke overholder den fælles fiskeripolitikts regler, ~~kan det resultere~~ **og de retsakter, der henvises til i stk. 1, og forsigtighedsprincippet, medfører det straks**, at betalingerne afbrydes eller suspenderes, eller at der anvendes en finansiell korrektion på den finansielle støtte, som EU yder i henhold til den fælles fiskeripolitik. Sådanne foranstaltninger skal stå i rimeligt forhold til den manglende overholdelses art, omfang, varighed og hyppighed. **Der fastlægges en metodologi, herunder mål, indikatorer og ensartede og gennemsigtige målingsmetoder, for alle medlemsstater.** [Ændring 302]

Artikel 51

Betingelser for ydelse af finansiell bistand til aktørerne

1. Unionens finansielle bistand til aktørerne er betinget af, at de overholder den fælles fiskeripolitikts regler **og national lovgivning til omsætning af de i artikel 12 omhandlede miljødirektiver. Der tildes ikke finansiell støtte til aktiviteter, som truer bæredygtigheden og bevarelsen af havets biologiske ressourcer, biodiversiteten samt habitater og økosystemer.**
2. Hvis aktører begår alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitikts regler **og den i stk. 1 omhandlede nationale lovgivning**, nægtes sådanne aktører midlertidigt eller for stedse adgang til at modtage finansiell støtte fra Unionen, og/eller anvendes der finansielle nedsættelser. Sådanne foranstaltninger, **der træffes af medlemsstaten**, skal **være afskrækkende, effektive og** stå i rimeligt forhold til de alvorlige overtrædelsers art, omfang, varighed og hyppighed.
3. Medlemsstaterne sørger for, at finansiell støtte fra Unionen kun ydes, hvis den pågældende aktør i en periode på mindst ~~et år~~ **tre år** forud for datoen for ansøgning om støtte ikke ~~er blevet idømt sanktioner for~~ **har begået** alvorlige overtrædelser. [Ændring 199]

DEL XII

RÅDGIVENDE RÅD

Artikel 52

Rådgivende råd

1. Der oprettes rådgivende råd for hvert **geografisk område eller** kompetenceområde omhandlet i bilag III for at fremme en afbalanceret repræsentation af alle aktører **i overensstemmelse med artikel 54, stk. 1**, og for at bidrage til at nå målene i artikel 2 og 3.
 - 1a. **Der oprettes navnlig følgende rådgivende råd i overensstemmelse med bilag III:**
 - a) **et rådgivende råd for regionerne i den yderste periferi opdelt i tre afdelinger, én for hvert af følgende havområder: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav, Det Indiske Ocean**
 - b) **et rådgivende råd for akvakultur og indlandsfiskeri**
 - c) **et rådgivende råd for markederne**
 - d) **et rådgivende råd for Sortehavet.**
 2. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om ændringer til det pågældende bilag med henblik på at ændre kompetenceområderne, fastsætte nye kompetenceområder for de rådgivende råd eller oprette nye rådgivende råd.
 3. De enkelte rådgivende råd fastsætter selv deres forretningsorden. [Ændring 200]

Artikel 53

De rådgivende råds opgaver

-1. **Kommissionen indhenter udtalelse fra de relevante rådgivende råd, inden den afslutter sine interne procedurer, som enten fører til, at der forelægges et lovforslag efter den almindelige lovgivningsprocedure og i henhold til artikel 43, stk. 2, TEUF, f.eks. flerårige planer eller tekniske rammeforanstaltninger, eller fører til vedtagelse af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 55. Disse høringer berører ikke høringen af ICES eller andre relevante videnskabelige organer.**

Onsdag den 6. februar 2013

1. De regionale rådgivende råd kan:
 - a) fremsætte henstillinger og forslag inden for fiskeriforvaltning og **de samfundsøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og** akvakultur til Kommissionen ~~eller~~ **og** de berørte medlemsstater
 - b) underrette Kommissionen og medlemsstaterne om problemer i forbindelse med ~~fiskeriforvaltning~~ **forvaltningsmæssige, samfundsøkonomiske og bevarelsesmæssige aspekter af fiskeri og i givet fald** akvakultur inden for deres kompetenceområde ~~eller -sfære og foreslå løsninger til at overvinde disse problemer~~
 - c) i nært samarbejde med forskere, bidrage til at indsamle, levere og analysere data, der nødvendige for udarbejdelsen af bevarelsesforanstaltninger
- ca) **afgive udtalelser om udkast til bevarelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 17, stk. 2b, og udkast til tekniske foranstaltninger som omhandlet i artikel 21, stk. 1b, og forelægge dem for Kommissionen og de medlemsstater, som det pågældende fiskeri eller område berører direkte.**
2. Kommissionen og i givet fald den berørte medlemsstat skal ~~inden for en rimelig frist reagere på~~ **tage behørigt hensyn til de rådgivende udvalgs udtalelser**, henstillinger, forslag ~~eller~~ **og** oplysninger modtaget i henhold til ~~stk. - 1 og stk. 1, og reagere på disse inden for en frist på 30 dage og under alle omstændigheder inden vedtagelsen af de endelige foranstaltninger. Hvis de vedtagne endelige foranstaltninger afviger fra de rådgivende udvalgs udtalelser, henstillinger og forslag modtaget i henhold til stk. - 1 og stk. 1, forelægger Kommissionen eller de berørte medlemsstater en detaljeret begrundelse for denne afvigelse.~~ [Ændring 201]

Artikel 54

De rådgivende råds sammensætning, virkemåde og finansiering

1. Rådgivende råd skal bestå af:
 - a) organisationer, der repræsenterer fiskeriaktører og **i givet fald akvakulturbrugere**
 - b) andre interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik, **som f.eks. miljøorganisationer og forbrugergrupper.**

For så vidt angår litra a) skal arbejdsgivere, selvstændige fiskere og ansatte samt forskellige fiskehandelsvirksomheder være behørigt repræsenteret.

Repræsentanter for de nationale og regionale forvaltninger, der har fiskeriinteresser i det pågældende havområde, og forskere fra medlemsstaternes videnskabelige forskningsinstitutter og fiskeriforskningsinstitutter og internationale forskningsinstitutioner, der rådgiver Kommissionen, skal have ret til at deltage som observatører.

1a. Repræsentanter for Europa-Parlamentet og Kommissionen kan deltage som observatører i møder i de rådgivende udvalg. Når der drøftes spørgsmål, som berører dem, kan repræsentanter for fiskerisektoren og andre interessegrupper fra tredjelande, herunder repræsentanter for regionale fiskeriorganisationer, der har en fiskeriinteresse i det område eller det fiskeri, som et regionalt rådgivende råd dækker, indbydes til at deltage som observatører i det pågældende regionale rådgivende råd.

2. Hvert rådgivende råd skal bestå af en generalforsamling og en bestyrelse og skal vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for dets virke og for at sikre gennemsigtighed og ytringsfrihed.
3. Rådgivende råd kan ansøge om finansiel støtte fra Unionen i deres egenskab af organer, der arbejder for virkeliggørelsen af mål af almindelig europæisk interesse.
4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 vedrørende de rådgivende råds sammensætning og virkemåde. **Disse delegerede retsakter berører ikke stk. 1 og 1a.** [Ændring 202]

Onsdag den 6. februar 2013

DEL XIII
PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 55

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. ~~artikel 12, stk. 2~~, **artikel 13**, artikel 15, stk. 6, artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 24, stk. 1 og 2, ~~artikel 35, stk. 3~~, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 6, artikel 47, stk. 2, ~~artikel 52, stk. 2~~, og artikel 54, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 1. januar 2013.
3. Den i ~~artikel 12, stk. 2~~, **artikel 13**, artikel 15, stk. 6, artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 24, stk. 1 og 2, ~~artikel 35, stk. 3~~, artikel 36, stk. 4, artikel 37, stk. 6, artikel 47, stk. 2, ~~artikel 52, stk. 2~~, og artikel 54, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i afgørelsen, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom samtidigt.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til ~~artikel 12, stk. 2~~, **artikel 13**, artikel 15, stk. 6, artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 24, stk. 1 og 2, ~~artikel 35, stk. 3~~, artikel 36, stk. 4, **artikel 37, stk. 6**, ~~artikel 37, stk. 7~~, artikel 47, stk. 2, ~~artikel 52, stk. 2~~, og artikel 54, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. [**Ændring 203**]

Artikel 55a

Hasteprocedure

1. *Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder straks i kraft og er gældende i seks måneder, jf. stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.*
2. *Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 55, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald ophæver Kommissionen retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse. [**Ændring 204**]*

Artikel 56

Gennemførelse

1. Kommissionen bistås ved gennemførelsen af den fælles fiskeripolitikks regler af et udvalg for fiskeri og akvakultur. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. *Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011, sammenholdt med dennes artikel 5. [**Ændring 205**]*

Onsdag den 6. februar 2013

Del XIV
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 57

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 2371/2002 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

2. Afgørelse 2004/585/EF ophæves med virkning fra den dato, hvor reglerne vedtaget i henhold til ~~artikel 51, stk. 4, og artikel 52, stk. 4,~~ **artikel 54, stk. 4**, træder i kraft. [**Ændring 206**]
3. Artikel 5 i forordning (EF) nr. 1954/2003 udgår.
4. ~~Forordning (EF) nr. 199/2008 ophæves.~~ [**Ændring 207**]
5. Forordning (EF) nr. 639/2004 ophæves.

Artikel 57a

Forordning (EF) nr. 768/2005 ændres således:

Forordning (EF) nr. 768/2005 ændres således:

I artikel 16 tilføjes følgende stykke:

»3. EU-Fiskerikontrolagenturet skal være det operationelle organ, der tildeles ansvaret for udveksling af data i elektronisk form og for forbedret farvandsovervågningskapacitet.«

[**Ændring 273**]

Artikel 58

Overgangsbestemmelser

~~Uanset artikel 57, stk. 4, anvendes forordning (EF) nr. 199/2008 fortsat for nationale programmer for indsamling og forvaltning af data for årene 2011-2013.~~ [**Ændring 208**]

Artikel 58a

Revision

1. Hvert femte år tager Kommissionen bestemmelserne i artikel 1-5 op til revision og forelægger Parlamentet og Rådet forslag til indarbejdelse af fremskridt og bedste praksis inden for fiskeriforvaltning i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure i henhold til artikel 43, stk. 2, i TEUF.
2. Kommissionen aflægger inden udgangen af 2022 rapport til Parlamentet og Rådet om den fælles fiskeripolitikks virkemåde. [**Ændring 209**]

Artikel 58b

Årlig rapport

Kommissionen offentliggør en årlig rapport, hvori den informerer offentligheden om fiskeriets situation i EU, herunder om fiskebestandenes biomasseniveauer, udnyttelsesgradernes bæredygtighed og tilgængelige videnskabelige data. [**Ændring 210**]

Artikel 59

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Onsdag den 6. februar 2013

Den anvendes fra den 1. januar 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådet vegne
Formand

BILAG I

ADGANG TIL KYSTFARVANDE SOM FASTSAT I ARTIKEL 6, STK. 2

1. DET FORENEDE KONGERIGES KYSTFARVANDE

A. FRANKRIG

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)		
1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Flamborough Head øst Spurn Head øst	Sild	Ubegrænset
3. Lowestoft øst Lyme Regis syd	Alle arter	Ubegrænset
4. Lyme Regis syd Eddystone syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Eddystone syd Longships sydvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
6. Longships sydvest Hartland Point nordvest	Demersale arter	Ubegrænset
	Languster	Ubegrænset
	Hummer	Ubegrænset
7. Hartland Point til en linje trukket fra nordspidsen af Lundy Island	Demersale arter	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
8. Fra en linje stik vest fra Lundy Island til Cardigan Harbour	Alle arter	Ubegrænset
9. Point Lynas nord Morecambe fyrskib øst	Alle arter	Ubegrænset
10. County Down	Demersale arter	Ubegrænset
11. New Island nordøst Sanda Island sydvest	Alle arter	Ubegrænset
12. Port Stewart nord Barra Head vest	Alle arter	Ubegrænset
13. 57°40' N Butt of Lewis vest	Alle arter Undtagen skaldyr	Ubegrænset
14. St. Kilda, Flannan Islands	Alle arter	Ubegrænset
15. Vest for linjen, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5° 45' V	Alle arter	Ubegrænset

B. IRLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-----	-------------------------------------

Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)

1. Point Lynas nord Mull of Galloway syd	Demersale arter Jomfruhummer	Ubegrænset Ubegrænset
2. Mull of Oa vest Barra Head vest	Demersale arter Jomfruhummer	Ubegrænset Ubegrænset

C. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-----	-------------------------------------

Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)

1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick-upon-Tweed øst Whitby High fyr øst	Sild	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3. North Foreland fyr øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset
4. Området omkring St. Kilda	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
5. Butt of Lewis fyr vest til den linje, der forbinder Butt of Lewis fyr med punktet 59°30' N, 5°45' V	Sild	Ubegrænset
6. Området omkring North Rona og Sulisker (Sulasgeir)	Sild	Ubegrænset

D. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-----	-------------------------------------

Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)

1. Øst for Shetlandsøerne og Fair Isle mellem linjer trukket stik sydøst fra Sumburgh Head fyr, stik nordøst fra Skroo fyr og stik sydvest fra Skadan fyr	Sild	Ubegrænset
2. Berwick upon Tweed øst Flamborough Head øst	Sild	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Sild	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-----	-------------------------------------

Det Forenede Kongeriges kyst (6-12 sømil)

1. Berwick-upon-Tweed øst Coquet Island øst	Sild	Ubegrænset
2. Cromer nord North Foreland øst	Demersale arter	Ubegrænset
3. North Foreland øst Dungeness nye fyr syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
4. Dungeness nye fyr syd Selsey Bill syd	Demersale arter	Ubegrænset
5. Straight Point sydøst South Bishop nordvest	Demersale arter	Ubegrænset

2. IRLANDS KYSTFARVANDE**A. FRANKRIG**

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-----	-------------------------------------

Irlands kyst (6-12 sømil)

1. Erris Head nordvest Sybil Point vest	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
2. Mizen Head syd Stags syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
3. Stags syd Cork syd	Demersale arter	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
4. Cork syd Carnsore Point syd	Alle arter	Ubegrænset
5. Carnsore Point syd Haulbowline sydøst	Alle arter	Ubegrænset
	Undtagen skaldyr	

B. DET FORENEDE KONGERIGE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-----	-------------------------------------

Irlands kyst (6-12 sømil)

1. Mine Head syd Hook Point	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersale arter	Ubegrænset
	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset
	Jomfruhummer	Ubegrænset
	Kammusling	Ubegrænset

C. NEDERLANDENE

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Stags syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
	Makrel	Ubegrænset

D. TYSKLAND

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Old Head of Kinsale syd Carnsore Point syd	Sild	Ubegrænset
2. Cork syd Carnsore Point syd	Makrel	Ubegrænset

E. BELGIEN

Geografisk område	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Irlands kyst (6-12 sømil)		
1. Cork syd Carnsore Point syd	Demersale arter	Ubegrænset
2. Wicklow Head øst Carlingford Lough sydøst	Demersale arter	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

3. BELGIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
3-12 sømil	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset
	Frankrig	Sild	Ubegrænset

4. DANMARKS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (fra den dansk-tyske grænse til Hanstholm) (6-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til Blåvands Huk	Nederlandene	Fladfisk Rundfisk	Ubegrænset Ubegrænset
Blåvands Huk til Bovbjerg	Belgien	Torsk Kuller	Ubegrænset kun i juni og juli Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
	Nederlandene	Rødspætte Tunge	Ubegrænset Ubegrænset
Thyborøn til Hanstholm	Belgien	Hvilling	Ubegrænset kun i juni og juli
		Rødspætte	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (Fra Hanstholm til Skagen) (4-12 sømil)	Belgien	Rødspætte	Ubegrænset kun i juni og juli
	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sej	Ubegrænset
		Kuller	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
	Nederlandene	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Tunge	Ubegrænset
Kattegat (3-12 sømil)	Tyskland	Torsk	Ubegrænset
		Fladfisk	Ubegrænset
		Jomfruhummer	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
Nord for Sjælland til breddegraden, der går gennem Forsnæs fyr	Tyskland	Brisling	Ubegrænset
Østersøen (inkl. Bælterne, Sundet og Bornholm) (3-12 sømil)	Tyskland	Fladfisk	Ubegrænset
		Torsk	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Laks	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset
Skagerrak (4-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3 (*)-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (3-12 sømil)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

(*) Målt fra kystlinjen.

5. TYSKLANDS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Nordsøkysten (3-12 sømil) Alle kyster	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
	Nederlandene	Demersale arter Rejer	Ubegrænset Ubegrænset
Fra den dansk-tyske grænse til den nordlige spids af Amrum ved 54°43' N	Danmark	Rejer	Ubegrænset
Området omkring Helgoland	Det Forenede Kongerige	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
Østersøkysten (3-12 sømil)	Danmark	Torsk	Ubegrænset
		Rødspætte	Ubegrænset
		Sild	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Ål	Ubegrænset
		Hvilling	Ubegrænset
		Makrel	Ubegrænset

6. FRANKRIGS OG DE FRANSKE OVERSØISKE DEPARTEMENTERS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Den nordøstatlantiske kyst (6-12 sømil)			
Fra den belgisk-franske grænse til øst for departementet Manche (Vire-Grand-camp-les-Bains flodmunding ved 49°23'30" N, 1°2' V)	Belgien	Demersale arter Kammusling	Ubegrænset Ubegrænset
	Nederlandene	Alle arter	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Fra Dunkerque (2°20' Ø) til Cap d'Antifer (0°10' Ø)	Tyskland	Sild	Ubegrænset kun i oktober-december
Fra den belgisk-franske grænse til Cap d'Alprech vest (50°42'30" N, 1°33'30" Ø)	Det Forenede Kongerige	Sild	Ubegrænset

Atlantehavskysten (6-12 sømil)

Fra den spansk-franske grænse til 46°08' N	Spanien	Ansjos	Direkte fiskeri, ubegrænset kun 1. marts — 30. juni Fiskeri efter levende agn kun 1. juli — 31. oktober
		Sardin	Ubegrænset kun 1. januar — 28. februar og 1. juli — 31. december Desuden skal aktiviteter vedrørende ovennævnte arter udøves i overensstemmelse med og inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984

Middelhavskysten (6-12 sømil)

Fra den spanske grænse til Cap Leucate	Spanien	Alle arter	Ubegrænset
--	---------	------------	------------

7. SPANIENS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-------------	-----	-------------------------------------

Atlantehavskysten (6-12 sømil)

Fra den fransk-spanske grænse til Cap Mayor fyr (3°47' V)	Frankrig	Pelagiske arter	Ubegrænset inden for grænserne af de aktiviteter, der blev udøvet i 1984
---	----------	-----------------	--

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
-------------------	-------------	-----	-------------------------------------

Middelhavskysten (6-12 sømil)

Fra den fransk-spanske grænse til Cap Creus	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
---	----------	------------	------------

8. NEDERLANDENES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Hele kysten (3-12 sømil)	Belgien	Alle arter	Ubegrænset
	Danmark	Demersale arter	Ubegrænset
		Brisling	Ubegrænset
		Tobis	Ubegrænset
		Hestemakrel	Ubegrænset
	Tyskland	Torsk	Ubegrænset
		Rejer	Ubegrænset
Hele kysten (6-12 sømil)	Frankrig	Alle arter	Ubegrænset
Fra sydspidsen af Texel mod vest til den nederlandsk-tyske grænse	Det Forenede Kongerige	Demersale arter	Ubegrænset

9. FINLANDS KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (4-12 sømil) (*)	Sverige	Alle arter	Ubegrænset

(*) 3-12 sømil rundt om Bogskär.

10. SVERIGES KYSTFARVANDE

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Skagerrak (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
Kattegat (3 (*)-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset

Onsdag den 6. februar 2013

Geografisk område	Medlemsstat	Art	Mængde eller særlige karakteristika
Østersøen (4-12 sømil)	Danmark	Alle arter	Ubegrænset
	Finland	Alle arter	Ubegrænset

(*) Målt fra kystlinjen.

BILAG II

LOFTER FOR FISKERIKAPACITET

Kapacitetslofter (baseret på situationen den 31. december 2010)

Medlemsstat	GT	kW
Belgien	18 911	51 585
Bulgarien	8 448	67 607
Danmark	88 528	313 341
Tyskland	71 114	167 089
Estland	22 057	53 770
Irland	77 254	210 083
Grækenland	91 245	514 198
Spain (herunder regionerne i den yderste periferi)	446 309	1 021 154
Frankrig (herunder regionerne i den yderste periferi)	219 215	1 194 360
Italien	192 963	1 158 837
Cypern	11 193	48 508
Letland	49 067	65 196
Litauen	73 489	73 516
Malta	15 055	96 912
Nederlandene	166 384	350 736
Polen	38 376	92 745
Portugal (herunder regionerne i den yderste periferi)	115 305	388 054

Onsdag den 6. februar 2013

Medlemsstat	GT	kW
Rumænien	1 885	6 716
Slovenien	1 057	10 974
Finland	18 187	182 385
Sverige	42 612	210 744
Det Forenede Kongerige	235 570	924 739
Region i EU's yderste periferi	GT	kW
Spanien		
De Kanariske Øer: L < 12 m. EU-farvande	2 649	21 219
De Kanariske Øer: L > 12 m. EU-farvande	3 059	10 364
De Kanariske Øer: L > 12 m. Internationale farvande og tredjelandsfarvande	28 823	45 593
Frankrig		
Reunion: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	1 050	19 320
Reunion: Pelagiske arter. L > 12 m	10 002	31 465
Fransk Guyana: Demersale og pelagiske arter. Længde < 12 m	903	11 644
Fransk Guyana: Rejefiskerfartøjer	7 560	19 726
Fransk Guyana: Pelagiske arter. Højsøfartøjer.	3 500	5 000
Martinique: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	5 409	142 116
Martinique: Pelagiske arter. L > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: Demersale og pelagiske arter. L < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: Pelagiske arter. L > 12 m	500	1 750
Portugal		
Madeira: Demersale arter. L < 12 m	617	4 134
Madeira: Demersale og pelagiske arter. L > 12 m	4 114	12 734
Madeira: Pelagiske arter. Vod. L > 12 m	181	777

Onsdag den 6. februar 2013

Region i EU's yderste periferi	GT	kW
Azorerne: Demersale arter. L < 12 m	2 626	29 895
Azorerne: Demersale og pelagiske arter. L > 12 m	12 979	25 721

L = længde overalt

BILAG III
RÅDGIVENDE RÅD

Det rådgivende råds navn	Kompetenceområde
Østersøen	ICES ⁽¹⁾ -områder i IIIb, IIIc og IIId
Middelhavet	Marine farvande i Middelhavet øst for en linje 5°36' V
Nordsøen	ICES-område IV og IIIa
Nordvestlige farvande	ICES-område V (undtagen Va og kun EU-farvande i Vb), VI og VII
Sydvestlige farvande	ICES-område VIII, IX og X (farvandene rundt om Azorerne), og CECAF ⁽²⁾ -område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene rundt om Madeira og De Kanariske Øer)
Pelagiske bestande (blåhvilling, makrel, hestemakrel og sild)	Kompetence på alle områder (undtagen Østersøen, Middelhavet og akvakultur)
Det åbne hav/højsøflåden	Alle ikke-EU-farvande
Akvakultur og indlandsfiskeri	Akvakultur som defineret i artikel 5 og alle Unionens medlemsstaters indre farvande
Den yderste periferi inddelt i tre havområder: det vestlige Atlanterhav, det østlige Atlanterhav, Det Indiske Ocean	Alle ICES-områder omfattende farvandene omkring regionerne i den yderste periferi, især farvandene omkring Guadeloupe, Guyana, Martinique, De Kanariske Øer, Azorerne, Madeira og Réunion
Rådgivende råd om Sortehavet	Det geografiske GFCM-underområde som defineret i resolution GFCM/33/2009/2

Onsdag den 6. februar 2013

Det rådgivende råds navn	Kompetenceområde
Rådgivende råd om markeder	Alle markedsområder

- (¹) »ICES-områder« (International Council for the Exploration of the Sea, Det Internationale Havundersøgelsesråd): områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).
- (²) »CECAF-områder« (det østlige centrale Atlanterhav eller FAO-område 34): områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

[Ændring 211]

P7_TA(2013)0041

Motorkøretøjers støjniveau *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om motorkøretøjers støjniveau (COM(2011)0856 — C7-0487/2011 — 2011/0409(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 024/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0856),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0487/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 25. april 2012 (¹),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Transport- og Turismeudvalget (A7-0435/2012),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

(¹) EUT C 191 af 29.6.2012, s. 76.

Onsdag den 6. februar 2013

P7_TC1-COD(2011)0409

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 motorkøretøjers støjniveau

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det indre marked omfatter et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital skal sikres. Derfor er der indført et omfattende EU-typegodkendelsessystem for motorkøretøjer, **idet vej køretøjer er den største kilde til støj i transportsektoren**. De tekniske forskrifter for typegodkendelse af motorkøretøjer og udstødningssystemer hertil med hensyn til tilladt støjniveau bør harmoniseres for at undgå, at der vedtages krav, som varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og for at sikre et velfungerende indre marked og samtidig garantere et højt offentligt sikkerhedsniveau og miljøbeskyttelsesniveau **samt en større livskvalitet og øget sundhed. Kommissionen bør endvidere foretage en konsekvensanalyse af mærkningsbetingelserne for luft- og støjforureningsniveauer. Denne konsekvensanalyse bør tage højde for de forskellige typer køretøjer, der er omfattet af denne forordning (herunder elkøretøjer), samt den betydning, en sådan mærkning kan få for bilindustrien. En sådan mærkning kunne ses som et nyttigt værktøj til at skabe bevidsthed blandt forbrugerne og beskytte deres rettigheder med hensyn til gennemsigtighed forud for køb af køretøjer.** [Ændring 1]
- (1a) Der findes allerede EU-krav for typegodkendelse i den relevante EU-lovgivning om CO₂-emissioner, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ⁽⁶⁾. De tekniske krav til EU-retsakterne om grænseværdier for CO₂-emissioner og forurenende stoffer bør svare til de krav, der gælder for retsakter om reduktion af støjemissioner. EU-kravene til typegodkendelse bør derfor opstilles således, at de sikrer, at disse to mål nås. [Ændring 2]

⁽¹⁾ EUT C 191 af 29.6.2012, s. 76.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 6. februar 2013.

⁽³⁾ EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1.

Onsdag den 6. februar 2013

- (1b) *Trafikstøj er sundhedsskadelig på mange måder. Længerevarende støjrelateret stress kan udtømme de fysiske reserver, forstyrre organfunktionernes reguleringsevne og dermed begrænse deres effektivitet. Trafikstøj er en potentiel risikofaktor for udvikling af sundhedsproblemer og forekomsten af f.eks. forhøjet blodtryk og hjerteanfald. Der bør forskes videre i konsekvenserne i samme ånd som i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj* ⁽¹⁾. [Ændring 3]
- (2) I Rådets direktiv 70/157/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer ⁽²⁾ blev de forskellige tekniske krav i medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau for motorkøretøjer og deres udstødningssystemer harmoniseret med henblik på det indre markeds oprettelse og funktion. For at sikre et velfungerende indre marked og for at sikre ensartet og konsekvent anvendelse af bestemmelserne i hele EU bør nævnte direktiv erstattes af en forordning.
- (3) Denne forordning er en særskilt forordning, som vedrører typegodkendelsesproceduren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) ⁽³⁾.
- (4) Direktiv 70/157/EØF henviser til regulativ nr. 51 ⁽⁴⁾ fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) om støjemission, som EU er kontraherende part i, og som præciserer prøvningsmetoden for støjemissioner.
- (5) Direktiv 70/157/EØF er blevet ændret væsentligt flere gange, siden det blev vedtaget. Den seneste nedsættelse af støjgrænser for motorkøretøjer, som blev indført i 1995, havde ikke de forventede virkninger. Undersøgelser viste, at den prøvningsmetode, der anvendes i medfør af direktivet, ikke længere afspejlede reelle kørselsadfærd i bytrafik. Som det påpeges i grønbogen om fremtidens støjpolitik af 1996 ⁽⁵⁾, var bl.a. rullestøjs bidrag til den samlede støjemission undervurderet i prøvningsmetoden.
- (6) Der bør derfor ved denne forordning indføres en anden metode end den obligatoriske metode i direktiv 70/157/EØF. En sådan metode bør baseres på den metode, som er udgivet af FN/ECE's arbejdsgruppe om støj (GRB) i 2007, som indeholdt en 2007-udgave af standard ISO 362 ⁽⁶⁾. Resultaterne af overvågningen af både gamle og nye prøvningsmetoder er blevet forelagt Kommissionen. **Derudover bør Kommissionen med henblik på at afhjælpe den tidligere prøvningsmetodes mangler, senest 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden, forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en konsekvensanalyse af dækrulleudstyrs effektive bidrag til at mindske køretøjers støjniveau, idet der fokuseres på vejbelægningens betydning og forskningsbehovene på dette specifikke område, med henblik på at vedtage en ny europæisk prøvningsmetode, som også tager højde for, hvordan vejbelægningen opfører sig.** [Ændring 4]
- (7) Under normale trafikforhold anses den nye prøvningsmetode for at give et godt billede af støjforholdene, mens den er mindre repræsentativ for støjemissioner under de værste tænkelige forhold. Det er derfor nødvendigt at fastsætte

⁽¹⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 137 af 30.5.2007, s. 68.

⁽⁵⁾ COM(1996)0540 endelig.

⁽⁶⁾ ISO 362-1 Akustik — Teknikermetode til måling af støj fra accelererende motorkøretøjer — Del 1: Køretøjer af kategori M og N, Genève, Schweiz, 2007.

Onsdag den 6. februar 2013

supplerende bestemmelser om støjemission i denne forordning. Disse bestemmelser fastlægger forebyggende krav med henblik på at dække kørsel med køretøjet under reelle trafikforhold, der ligger uden for typegodkendelses-kørecyklussen. Disse kørselsforhold er miljømæssigt relevante, og det skal sikres, at støjemissionen fra et køretøj ved kørsel på vej ikke afviger væsentligt fra, hvad man kan forvente af typegodkendelsesprøvningens resultat for det specifikke køretøj.

- (8) Denne forordning bør også reducere støjgrænserne yderligere. Der bør tages hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 af 13. juli 2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer⁽¹⁾, som indførte nye, strengere støjkrav til dæk til motorkøretøjer, **og som understregede behovet for en sammenhængende og omfattende strategi til løsning af problemet med vejstøj, herunder at være opmærksom på, i hvor høj grad vejbelægninger bidrager til vejstøjen. Denne horisontale tilgang vil mindske den generelle vejtrafikstøj mere effektivt end en sektorspecifik, vertikal tilgang. Reduktionen af trafikstøj bør endvidere opfattes som et folkesundhedsmål i lyset af** undersøgelser, der fremhæver generne og de sundhedsmæssige virkninger fra trafikstøj⁽²⁾⁽³⁾, og de hertil knyttede omkostninger og fordele⁽⁴⁾. **Denne forordning bør også tage hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1222/2009 af 25. november 2009 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstoffektivitet og andre vigtige parametre⁽⁵⁾. Kommissionen bør sikre, at dæk mærkes med deres støjniveau. Derudover bør der tages i betragtning højde for transportformernes sammenlignelighed med hensyn til ekstern støj.** [Ændring 5]
- (8a) **Kommissionen bør offentliggøre retningslinjer vedrørende støjsvage veje, som fremsendes til vejmyndighederne med henblik på at give dem et nyttigt værktøj til at overholde kravene om mere bæredygtig vejinfrastruktur.** [Ændring 6]
- (8b) **Det sjette miljøhandlingsprogram opstillede en ramme for udformning af miljøpolitikken i Unionen i perioden 2002-2012. Programmet opfordrede til foranstaltninger inden for området støjforurening med henblik på en »væsentlig begrænsning af antallet af mennesker, der regelmæssigt udsættes for langvarige gennemsnitlige støjniveauer, navnlig fra trafik«.** [Ændring 7]
- (8c) Tekniske foranstaltninger til støjdæmpning i motorkøretøjer skal leve op til en række konkurrerende krav, som f. eks. at reducere støj, udsende færre forurenende stoffer og skabe større færdselssikkerhed, samtidig med at det pågældende køretøj forbliver så billigt og effektivt som muligt. Bilindustrien støder i sine bestræbelser på at opfylde alle kravene og sikre en balance mellem dem alt for ofte på grænsen for, hvad der er på nuværende tidspunkt er fysisk muligt. Det er igen og igen lykkedes automobilindustrien at flytte denne grænse ved at anvende nyere og mere innovative materialer og metoder. Lovgivningen må opstille en klar ramme for innovation inden for en realistisk tidsramme. Denne forordning fastsætter netop en sådan ramme og skaber et umiddelbart incitament til den innovation, som samfundet har behov for, samtidig med at den på ingen måde begrænser den økonomiske frihed, som er så afgørende for industrien. [Ændring 8]
- (8d) **Støjforurening er primært et lokalt problem, men det kræver en løsning på EU-niveau. Det første skridt i enhver bæredygtig politik for støjemissioner må nemlig være at træffe foranstaltninger til at mindske støjniveauet ved støjilden. Køretøjer, som er den støjkilde, denne forordning er rettet mod, er per definition mobile, hvorfor rent nationale foranstaltninger ikke vil være tilstrækkelige.** [Ændring 9]
- (8e) **Der kan tages vigtige skridt til at udvikle og udvide infrastrukturen på en måde, der reducerer støjen fra motorkøretøjer mest muligt, f.eks. gennem omfattende anvendelse af støjafskærmning.** [Ændring 10]

⁽¹⁾ EUT L 200 af 31.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ Knol, A.B., Staatsen, B.A.M., Trends in the environmental burden of disease in the Netherlands 1980 — 2020, RIVM report 500029001, Bilthoven, Nederlandene, 2005; <http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/500029001.html>.

⁽³⁾ WHO-JRC study on the burden of disease from environmental noise, quantification of healthy life years lost in Europe; <http://www.euro.who.int/en/what-we-do/health-topics/environment-and-health/noise/publications/2011/burden-of-disease-from-environmental-noise-quantification-of-healthy-life-years-lost-in-europe>.

⁽⁴⁾ Valuation of Noise — Position Paper of the Working Group on Health and Socio-Economic Aspects, European Commission, Environment Directorate-General, Bruxelles, 4. december 2003; www.ec.europa.eu/environment/noise/pdf/valuation_final_12_2003.pdf

⁽⁵⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 46.

Onsdag den 6. februar 2013

- (9) De overordnede grænseværdier bør nedsættes for samtlige køretøjets støjkloder, herunder luftindsugning, drivlinje og udstødning, idet der tages hensyn til dækkenes bidrag til støjreduktion som omhandlet i forordning (EF) nr. 661/2009.
- (9a) *Oplysninger om støjmissioner til forbrugere, flådeforvaltere og offentlige myndigheder kan påvirke købsbeslutninger og fremskynde overgangen til en mindre støjende vognpark. For at forsyne forbrugerne med den fornødne information bør producenten oplyse om køretøjers støjniveau i overensstemmelse med harmoniserede testmetoder på salgsstedet og i det tekniske reklamemateriale. En mærkat svarende til de mærkater, der anvendes til at oplyse om CO₂-emission, brændstofforbrug og dækstøj, bør oplyse forbrugerne om et køretøjs støjmissioner. [Ændring 11]*
- (9b) *Oplysninger om støj, herunder prøvningsdata, bør gøres tilgængelige og kunne ses tydeligt på salgssteder og fremgå klart af reklamemateriale for køretøjer. [Ændring 18]*
- (9c) *For at mindske vejtrafikstøjen kan de offentlige myndigheder iværksætte foranstaltninger og incitamenter med henblik på at fremskynde køb og brug af mere støjsvage køretøjer. [Ændring 12]*
- (9d) *Støjen fra motorkøretøjer afhænger delvis af det miljø, køretøjerne bevæger sig i, navnlig kvaliteten af vejinfrastrukturen, og hvor intelligent trafikreguleringen er. Det bør derfor overvejes at anvende en integreret fremgangsmåde, navnlig i de mest støjende byområder, og i tilfælde, hvor der er behov for en hurtig indsats. [Ændring 13]*
- (9e) *Når biler kører med en gennemsnitlig hastighed på mindre end 45 km/t, dominerer lyden af motoren og udstødningssystemet, hvorimod vind- og rullestøj dominerer ved kørsel over denne hastighed. Denne rulle- og vindstøj opstår uanset motortype og -effekt. Som følge af køretøjernes udvikling siden 1970'erne er motorerne blevet meget mere lydsvage, men deres motoreffekt og vægt er steget. Tungere motorer samt mere omfattende sikkerhedsudstyr har medvirket til at forøge køretøjers samlede vægt, hvilket har medført et behov for at forøge den dækflade, der kommer i kontakt med vejbanen for at forbedre køretøjets stabilitet. Enhver forøgelse af bredden på dækkets kontaktflade medfører en forøgelse af køretøjets rullestøj. [Ændring 14]*
- (9f) *Støj er et spørgsmål med mange aspekter, og der er flere kilder og faktorer, der påvirker den lyd, som opfattes af mennesker og påvirker dem. Lovgivning med henblik på at reducere trafikstøj skal afspejle disse aspekter ved at tage hensyn til motor-, køretøjs- og dækstøj, vejbelægning, kørselsadfærd og trafikstyring og skal behandles i lovgivning såsom forordning (EF) nr. 1222/2009 og direktiv 2002/49/EF. [Ændring 15]*
- (10) De miljømæssige fordele, der forventes fra elkøretøjer og hybride elkøretøjer til vejtransport, indebærer en betydelig reduktion af støjmissionen fra sådanne køretøjer. Dette har medført, at blinde og svagtseende fodgængere og cyklister har mistet en vigtig lydkilde, som de benytter sig af til at orientere sig om tilstedeværelsen af sådanne køretøjer, og hvorvidt de nærmer sig eller er på vej væk. Derfor er industrien i færd med at udvikle akustiske systemer til at kompensere for den manglende lydkilde i elkøretøjer og hybride elkøretøjer. Funktionen af sådanne akustiske systemer monteret i køretøjer bør harmoniseres. Det bør imidlertid fortsat være op til køretøjsfabrikanterne, hvorvidt de vil montere sådanne systemer.
- (10a) *Kommissionen bør undersøge potentialet i aktive sikkerhedssystemer i mere lydløse køretøjer såsom hybrid- og elkøretøjer for i større grad at tage hensyn til målet om at forbedre sikkerheden for bløde trafikanter i byområder, f.eks. blinde, syns- og hørehæmmede fodgængere, cyklister og børn. [Ændring 16]*

Onsdag den 6. februar 2013

- (10b) *Motorkøretøjers støjniveau har direkte indvirkning på EU-borgernes livskvalitet, især i byområder, hvor der kun i begrænset omfang eller slet ikke findes kollektiv transport baseret på eldrevne trafikmidler eller metro, og hvor kun få færdes på cykel eller til fods. Der bør ligeledes tages hensyn til den målsætning om at fordoble antallet af brugere af den offentlige transport, som Europa-Parlamentet har opstillet i sin beslutning af 15. december 2011 om en køreplan for et fælles europæisk transportområde⁽¹⁾. Kommissionen og medlemsstaterne bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet fremme kollektiv transport, færdsel til fods og på cykel med henblik på at reducere støjforureningen i byområder. [Ændring 17]*
- (10c) *Et køretøjs støjniveau er delvis afhængigt af, hvordan køretøjet anvendes, og hvor godt det vedligeholdes efter køb. Der bør i denne forbindelse tages skridt til i Unionen at øge offentlighedens opmærksomhed om betydningen af at anvende en jævn kørestil og holde sig inden for de fartgrænser, der gælder i de enkelte medlemsstater. [Ændring 19]*
- (11) For at forenkle typegodkendelsen i tråd med 2007-anbefalingerne i CARS 21-rapporten⁽²⁾ bør denne forordning baseres på FN/ECE-regulativ nr. 51 om støjemission for så vidt angår prøvningsmetoden og nr. 59 om lyddæmpningssystemer⁽³⁾ for så vidt angår udskiftningslyddæmpningssystemer.
- (12) For at gøre det muligt for Kommissionen at ~~erstatte~~ **tilpasse** de tekniske krav i denne forordning ~~med en direkte henvisning til FN/ECE regulativ nr. 51 og 59, når grænseværdierne for den nye prøvningsmetode er fastsat i disse regulativer, eller at tilpasse disse krav til den~~ til den tekniske og videnskabelige udvikling, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ~~uddelegeres til Kommissionen, når det drejer sig om~~ for så vidt **angår** ændring af bestemmelserne i bilagene til denne forordning vedrørende ~~prøvningsmetoder og støjniveauer~~ **EU-procedurerne for typegodkendelse, for så vidt angår køretøjstyper og udstødningssystemers støjniveau, metoder og instrumenter til at måle støjen fra motorkøretøjer, lyddæmpningssystemer, trykluftsstøj, kontrol af overensstemmelse med reglerne, specifikationer for målesteder, målemetoder for supplerende lydmissionsbestemmelser og foranstaltninger, der sikrer, at hybrid- og elkøretøjer kan høres.** Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, **herunder på eksperter.** Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet. [Ændring 20]
- (12a) *Håndtering af problemet med støj ved støjilden, hvilket er målet med denne forordning, giver et mindre potentiale for støjreduktion end foranstaltninger til ændring af sammensætningen af vejbaners overflade, som dækkene kommer i kontakt med. Sidstnævnte form for støjreduktion ville være teknisk meget enklere at gennemføre. Såfremt allerede eksisterende asfalttyper, som f.eks. hviskeasfalt, asfalt med støjdæmpende egenskaber eller støjoptimeret asfalt, integreres i en helhedsorienteret tilgang, der kombinerer en række enkle anlægsforanstaltninger, kan der allerede nu lokalt opnås en reduktion på ca. 10dB. Denne effektive tilgang til rent lokale støjilder er ikke omfattet af denne forordning, da gennemførelsen heraf i høj grad ville belaste den offentlige sektors budgetter, navnlig de lokale myndigheders. Dette ville være svært at forsvare i en tid med finanspolitisk krise og ville endvidere berøre området for regional- og strukturpolitik. [Ændring 21]*
- (13) Som følge af anvendelsen en ny retlig ramme i medfør af denne forordning bør direktiv 70/157/EØF ophæves –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0584.

⁽²⁾ CARS 21: A Competitive Automotive Regulatory System for the 21st Century, 2006: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/pagesbackground/competitiveness/cars21finalreport_en.pdf

⁽³⁾ EUT L 326 af 24.11.2006, s. 43.

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastlægges de administrative og tekniske krav til EU-typegodkendelse af alle nye køretøjer omhandlet i artikel 2 med hensyn til deres støjniveau og udstødningssystemer og til salg og ibrugtagning af dele og udstyr bestemt til disse køretøjer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på køretøjer i klasse M₁, M₂, M₃, N₁, N₂ og N₃ som defineret i bilag II til direktiv 2007/46/EF og på systemer, komponenter og separate tekniske enheder, der er konstrueret og fremstillet til sådanne køretøjer.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »godkendelse af et køretøj«: godkendelse af en køretøjstype for så vidt angår støj
- 2) »køretøjstype«:
 - a) *for så vidt angår køretøjer, der er prøvet i overensstemmelse med bilag II, punkt 4.1.2.1., en gruppe af køretøjer som defineret i bilag II, afsnit B, til direktiv 2007/46/EF*
 - b) *for så vidt angår køretøjer, der er prøvet i overensstemmelse med bilag II, punkt 4.1.2.2., en gruppe af køretøjer, der ikke adskiller sig væsentligt fra hinanden med hensyn til:*
 - i) *karosseriets form eller materialer (især motorrummet og dets lydisolering)*
 - ii) *motortype (f.eks. styret tænding eller kompressionstænding, to- eller firetakt, frem- og tilbagegående stempel eller rotationsstempel) cylinderantal og slagvolumen, injektionssystem, ventilplacering, nominal motoromdrejningshastighed (S) eller elektromotortype. Køretøjer med samme motortype men forskellige gearudvekslingsforhold kan betragtes som køretøjer af samme type.*
- 3) »tilladt totalvægt«: den teknisk tilladte totalvægt som angivet af køretøjsfabrikanten
uanset punkt 3) kan den tilladte totalvægt være højere end den af myndighederne i medlemsstaterne tilladte
- 4) »mærkeeffekt«: motoreffekten i kW (FN/ECE), målt efter FN/ECE-metoden i henhold til FN/ECE-regulativ nr. 85 ⁽¹⁾
- 5) »standardudstyr«: den grundlæggende køretøjskonfiguration, herunder alle elementer, som er monteret, uden at dette giver anledning til yderligere konfigurations- eller udstyrsspecifikationer, men udstyret med alle de elementer, der kræves i henhold til de retsakter, der er nævnt i bilag IV eller XI til direktiv 2007/46/EF
- 6) »førers masse«: en masse på 75 kg anbragt på førersædets referencepunkt
- 7) »et køretøjs masse i køreklar stand«: køretøjets masse inklusive fører, brændstof og væsker, monteret med standardudstyr i overensstemmelse med fabrikantens specifikationer

⁽¹⁾ EUT L 326 af 24.11.2006, s. 55.

Onsdag den 6. februar 2013

eventuelt monteret karrosseri, kabine, tilkoblingsanordning, reservehjul samt værktøj skal medtages

brændstofbeholder(e) skal være fyldt op til mindst 90 % af kapaciteten

- 8) »nominel motoromdrejningshastighed« (S): den oplyste motorhastighed i min^{-1} (rpm), hvorved motoren yder sin maksimale nettomærkeeffekt i henhold til FN/ECE-regulativ nr. 85, eller hvis den nominelle maksimale nettoeffekt nås ved flere motorhastigheder, den højeste af disse hastigheder
- 9) »indeks for effekt/masseforhold (PMR)«: en numerisk størrelse beregnet i overensstemmelse med den formel, der er fastsat i bilag II, punkt 4.1.2.1.1
- 10) »referencepunkt«: et af følgende punkter:
 - a) for køretøjer i klasse M_1 , N_1 :
 - i) for køretøjer med frontmotor, køretøjets forende
 - ii) for køretøjer med centermotor, køretøjets midte
 - iii) for køretøjer med hækmotor, køretøjets bagende
 - b) for køretøjer af klasse M_2 , M_3 , N_2 , N_3 , det punkt på motorens forkant, som er tættest på køretøjets forende
- 11) »målaceleation«: acceleration ved delvis gasgivning i bytrafik, afledt af statistiske undersøgelser
- 12) »referenceacceleration«: den krævede acceleration ved accelerationsprøvning på prøvebane
- 13) »vægtningsfaktor for udvekslingsforhold« (k): en numerisk størrelse uden dimension, der anvendes til at kombinere prøvningsresultaterne for to udvekslingsforhold i forbindelse med accelerationsprøven og konstanthastighedsprøven
- 14) »deleffektfaktor« (k_p): en numerisk størrelse uden dimension, der anvendes til vægtede kombinationer af prøveresultater af accelerationsprøven og konstanthastighedsprøven for køretøjer
- 15) »foracceleration«: anvendelse af en anordning for accelerationskontrol forud for AA' med henblik på at opnå stabil acceleration mellem AA' og BB' som omhandlet i figur 1 i tillæg 1 til bilag II
- 16) »låst udvekslingsforhold«: kontrol af transmissionen med henblik på at forhindre, at der kan skiftes gear under en prøve
- 17) »familie af lyddæmpningssystemer eller komponenter til lyddæmpningssystem«: en gruppe af lyddæmpningssystemer eller komponenter hertil, hvor alle de følgende kendetegn er de samme:
 - a) tilstedeværelse af gasstrømmen af udstødningsgas gennem absorberende fibermaterialer, når det er i kontakt med materialet
 - b) fibrenes type
 - c) specifikationer for eventuelle bindemidler
 - d) fibrenes gennemsnitlige dimensioner
 - e) mindste massetæthed og pakningstæthed i kg/m^3
 - f) maksimale kontaktflade mellem gasstrøm og det absorberende materiale
- 18) »lyddæmpningssystem«: et komplet sæt komponenter, der er nødvendige for at dæmpe støj fra motor og udstødning

Onsdag den 6. februar 2013

- 19) »lyddæmpningssystemer af forskellige typer«: lyddæmpningssystemer, som afviger væsentligt med hensyn til mindst et af følgende:
- a) handelsnavne eller varemærker for disses komponenter
 - b) egenskaberne af de materialer, som udgør deres komponenter undtagen til overfladebehandling af komponenter
 - c) form eller størrelse af disses komponenter
 - d) driftsprincipperne for mindst en af deres komponenter
 - e) samling af disses komponenter
 - f) antallet af lyddæmpningssystemer eller komponenter
- 20) »udskiftningslyddæmpningssystem eller dets komponenter«: enhver del af det i punkt 17 definerede lyddæmpningssystem, som er beregnet til anvendelse på et køretøj, og som er af en anden type end den del, der var monteret på køretøjet, da det blev indgivet til typegodkendelse i henhold til denne forordning
- 21) »akustisk køretøjsvarslingssystem« (AVAS): systemer til elkøretøjer og hybride elkøretøjer beregnet til vejtransport, som gør fodgængere og andre bløde trafikanter opmærksomme på, at køretøjet er i drift
- 21a) »salgssted«: et sted, hvor køretøjer opbevares og udbydes til salg til slutbrugerne [Ændring 23]**
- 21b) »teknisk reklamemateriale«: tekniske vejledninger, brochurer, foldere og kataloger, i enten trykt eller elektronisk form eller i online format, samt websteder, der anvendes til at gøre reklame for køretøjer til den brede offentlighed. [Ændring 24]**

Artikel 4

Medlemsstaternes generelle forpligtelser

1. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører tilladt støjniveau og udstødningssystem, nægte EU-typegodkendelse eller national godkendelse af en type motorkøretøj eller udstødningssystem eller en komponent til et sådant system, der betragtes som en særskilt teknisk enhed, såfremt følgende betingelser er opfyldt:
- a) køretøjet opfylder forskrifterne i bilag I
 - b) udstødningssystemet eller komponenter i dette, der betragtes som en separat teknisk enhed efter artikel 3, stk. 25, i direktiv 2007/46/EF, opfylder forskrifterne i bilag X i denne forordning
2. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører tilladt støjniveau og udstødningssystem, nægte eller forbyde salg, indregistrering, første ibrugtagning eller brug af køretøjer, såfremt støjniveauet og udstødningssystemet opfylder forskrifterne i bilag I.
3. Medlemsstaterne kan ikke af grunde, der vedrører tilladt støjniveau og udstødningssystem, forbyde første ibrugtagning af et udstødningssystem eller en del af et sådant system, der betragtes som en separat teknisk enhed efter artikel 3, stk. 25, i direktiv 2007/46/EF, såfremt pågældende system eller komponent efter artikel 2 svarer til en type, som er godkendt.
- 3a. Ved udførelse af tekniske kontroller af køretøjer skal medlemsstaterne måle støjniveauet på baggrund af data i EU-typegodkendelsen for hver type køretøj. [Ændring 25]**

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 4a

Tilsyn

Medlemsstaterne garanterer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter ⁽¹⁾ et effektivt tilsyn med deres markeder. De udfører i passende omfang behørig kontrol med produkters karakteristika i overensstemmelse med principperne i artikel 19, stk. 1, i nævnte forordning. [Ændring 26]

Artikel 5

Fabrikantens generelle forpligtelser

1. Fabrikanten skal sikre, at køretøjet, dets motor og dets støjreduktionssystem er udformet, konstrueret og samlet således, at køretøjet ved normal anvendelse trods de svingninger, det i sagens natur udsættes for, opfylder forskrifterne i denne forordning.
2. Fabrikanten skal sikre, at støjreduktionssystemet er udformet, konstrueret og samlet således, at det i et rimeligt omfang kan modstå de korrosive betingelser, det udsættes for i forbindelse med køretøjets anvendelse **og regionale klimaforskelle**. [Ændring 27]
3. Fabrikanten er over for den godkendende myndighed ansvarlig for typegodkendelsesprocessen i enhver henseende og for produktionens overensstemmelse, uanset om fabrikanten er direkte involveret i alle trin af fremstillingen af et køretøj, et system, en komponent eller en separat teknisk enhed.

Artikel 6

Grænseværdier

De prøvningsbetingelser, der er fastsat i bilag II, tager hensyn til typiske kørselsforhold på vej og afprøvningsforskrifterne for andre væsentlige komponenter i køretøjet, der allerede er omfattet af forordning (EF) nr. 661/2009. Støjniveauet målt i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag II og afrundet til nærmeste hele tal må ikke overskride grænseværdierne i bilag III. [Ændring 28]

Artikel 7

Revisionsklausul

~~Senest tre år~~ Efter den dato, der er nævnt i bilag III, kolonne 3 (fase 1), til denne forordning, gennemfører Kommissionen en detaljeret undersøgelse for at konstatere, **revision af støjgrænseværdierne i bilag III. Revisionen skal indeholde en konsekvensanalyse, som omfatter en samlet analyse af konsekvenserne for bilindustrien og navnlig de heraf afhængige erhvervsgrøner, idet der tages højde for indflydelsen fra andre forordninger — bl.a. på området for CO₂-emissionsreduktioner og sikkerhed** - om grænseværdierne for støj viser sig at være hensigtsmæssige **motorkøretøjers støjniveau**. På grundlag af undersøgelsens konklusioner kan en sådan revision og konsekvensanalysen hertil forelægges Kommissionen, hvis det er relevant forelægge, forslag om ændring af denne forordning på en måde, der ud fra et konkurrencesynspunkt er så upartisk som muligt. De i bilag III, fjerde kolonne (fase 2) omtalte grænseværdier træder i kraft seks år efter godkendelsen af konsekvensanalysen og fuldendelsen af Kommissionens revisionsproces. [Ændring 29]

Forslag til ændring af denne forordning, der fremsættes i henhold til stk. 1, skal tage hensyn til nye standarder, som fastsættes af Den Internationale Standardiseringsorganisation, navnlig ISO-standard 10844:2011. [Ændring 30]

⁽¹⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

Onsdag den 6. februar 2013

Artikel 8

Supplerende bestemmelser om støjemission (ASEP)

1. Stk. 2 til 6 og andet afsnit i dette stykke finder anvendelse på køretøjer af klasse M_1 og N_1 udstyret med en forbrændingsmotor.

Køretøjerne opfylder automatisk kravene i bilag X, hvis køretøjsfabrikanten fremsender den typegodkendende myndighed teknisk dokumentation, der viser forskellen mellem den laveste og højeste motorhastighed for køretøjerne ved $BB'^1 \leq 0,15 \times S$ under alle prøvningsbetingelser, der ligger inden for ASEP-arbejdsområdet som defineret i punkt 3.3 i bilag VIII, under iagttagelse af betingelserne i bilag II.

Køretøjer i klasse N_1 er undtaget fra ASEP, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Slagvolumen $\leq 660 \text{ cm}^3$ og indekset for effekt/masseforhold (PMR) beregnet ved at anvende den højeste tilladte masse ≤ 35 ;*
- b) Nyttelast $\geq 850 \text{ kg}$ og indekset for effekt/masseforhold (PMR) beregnet ved at anvende den højeste tilladte masse ≤ 40 . [Ændring 31]*

Køretøjer anses for at opfylde kravene i bilag X, hvis køretøjets fabrikant over for den typegodkendende myndighed gennem teknisk dokumentation kan godtgøre, at forskellen mellem den laveste og højeste motorhastighed for køretøjerne ved $BB'(^1)$ under alle prøvningsbetingelser, der ligger inden for ASEP-arbejdsområdet som defineret i punkt 3.3 i bilag VIII, med hensyn til betingelserne i bilag II, ikke overskrider $0,15 \times S$.

Køretøjer i klasse N_1 undtages fra ASEP, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) motorens slagvolumen ikke overstiger 660 cm^3 , og indekset for effekt/masseforhold (PMR) ved en beregning foretaget på grundlag af køretøjets tilladte totalvægt ikke overstiger 35*
- b) nyttelasten er mindst 850 kg, og indekset for effekt/masseforhold (PMR) ved en beregning foretaget på grundlag af køretøjets tilladte totalvægt ikke overstiger 40. [Ændring 32]*

2. Støjemissionen fra køretøjet under typiske kørselsforhold på vej, som er forskellige fra dem, hvorunder typegodkendelsesprøvnningen i bilag II blev udført, må ikke afvige fra prøvningsresultatet på en urimelig måde. [Ændring 33]

3. Køretøjsfabrikanten må ikke forsætligt ændre, justere eller indføre mekaniske, elektriske, termiske eller andre anordninger eller procedurer udelukkende med henblik på at opfylde kravene til støjemission i henhold til denne forordning, som ikke kan fungere under typisk drift på vej ved de forhold, der gælder for ASEP. **Disse foranstaltninger omtales normalt som »cycle beating«.** [Ændring 34]

4. Køretøjet skal opfylde forskrifterne i bilag VIII til denne forordning.

5. Ved ansøgning om typegodkendelse skal fabrikanten vedlægge et dokument, **der er underbygget med relevante testresultater, og** som er udarbejdet i overensstemmelse med modellen i tillæg 1 til bilag VIII, hvori han erklærer, at den køretøjstype, som skal godkendes, opfylder kravene i artikel 8, ~~stk. 1 og 2.~~ [Ændring 35]

Artikel 8a

Forbrugeroplysninger

Producenter og distributører af køretøjer sikrer, at oplysning om støjniveauet, målt i decibel (dB(A)) i henhold til harmoniserede testmetoder for hvert køretøj, får en fremtrædende placering på salgsstedet og i det tekniske reklamemateriale.

(¹) Jf. figur 1 i tillæg 1 til bilag II til denne forordning.

Onsdag den 6. februar 2013

Efter en omfattende konsekvensvurdering fremsender Kommissionen senest to år efter denne forordnings ikrafttræden, og i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure et forslag om forbrugeroplysninger til Europa-Parlamentet og Rådet. Et sådant forslag kan integreres i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler ⁽¹⁾. [Ændring 36]

Artikel 8b

Vejbelægning: klassifikation og kvalitet

I overensstemmelse med tidsfristerne for revision i direktiv 2002/49/EF undersøger Kommissionen muligheden for at indføre et vejklassifikationssystem, som karakteriserer den typiske rullestøj på alle veje i Unionen og forelægger, hvor det er relevant, et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure.

Kommissionen skal overveje at integrere i sit forslag et krav om, at medlemsstaterne skal informere om vejbelægningskvaliteten i de strategiske støjkort i henhold til direktiv 2002/49/EF. [Ændring 37]

Artikel 9

Akustisk varslingsystem til køretøjer (AVAS)

Hvis Fabrikanterne vælger at skal montere et AVAS-system i køretøjer, skal AVAS-systemet skal generere en kontinuerlig lyd, som giver fodgængere og andre bløde trafikanter signal om, at køretøjet er i drift. Lyden skal gøre det let at regne ud, hvad køretøjet foretager sig, og kan ligne lyden af et køretøj i samme klasse udstyret med en intern forbrændingsmotor, som er i drift under de samme forhold, ligesom forskrifterne i bilag X bilag IX skal være opfyldt.

Kommissionen vurderer inden for et år efter denne forordnings ikrafttræden behovet for at revidere forordningen ved bl. a. at tage hensyn til, hvorvidt aktive sikkerhedssystemer kan bidrage bedre til målsætningen om at forbedre sikkerheden for bløde trafikanter i byområder som supplement til eller sammenlignet med akustiske advarselssystemer, og forelægger, hvor dette er relevant og i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure, et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om bestemmelser vedrørende et maksimalt lydniveau for AVAS-systemer monteret i køretøjer. [Ændring 66]

Artikel 10

Ændring af bilagene

1. Med henblik på at tilpasse de tekniske krav i dette direktiv til den tekniske og videnskabelige udvikling tillægges Kommissionen tillægges beføjelser beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 med henblik på at ændre bilag I til XI bilag I, II og bilag IV-XII. [Ændring 39]

2. Når grænseværdierne for prøvningsmetoden er fastlagt i FN/ECE-regulativ nr. 51, skal vurderer Kommissionen overveje muligheden for at erstatte de tekniske krav, der er fastsat i bilag III, med en direkte henvisning til de tilsvarende krav i FN/ECE-regulativ nr. 51 og 59, under forudsætning af, at de ikke betyder en svækkelse af Unionens miljø- og sundhedsstandarder, og under behørig hensyntagen til Europa-Parlamentet og Rådets holdninger, samt forelægger, hvis det er hensigtsmæssigt, et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om at ændre bilag III i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure. [Ændring 40]

Artikel 11

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser. [Ændring 41]

⁽¹⁾ EUT L 12 af 18.1.2000, s. 16.

Onsdag den 6. februar 2013

2. ~~De beføjelser~~ Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ~~ubestemt~~ periode ~~på fem år~~ fra datoen for denne forordnings vedtagelse ~~ikrafttræden~~. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.** [Ændring 42]

3. Delegationen af beføjelser, jf. artikel 10, stk. 1, kan når som helst tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerende retsakter, der allerede er i kraft. [Ændring 43 — **vedrører ikke den danske udgave**]

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med ~~en måned~~ **to måneder** på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ. [Ændring 44]

Artikel 12

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. ~~Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra underretningen herom. Fristen forlænges med en måned på foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet.~~

2. ~~Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt ved fristens udløb, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden fristens udløb begge har meddelt Europa-Kommissionen, at de har besluttet ikke at gøre indsigelse, træder den delegerede retsakt i kraft på den dato, der er fastsat i dens bestemmelser.~~

3. ~~Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod den delegerede retsakt, træder retsakten ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.~~ [Ændring 45]

Artikel 13

Hasteprocedure

1. ~~En delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 1, træder i kraft straks og finder anvendelse så længe, der ikke er gjort indsigelse mod den i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.~~

2. ~~Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 11, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.~~ [Ændring 46]

Artikel 14

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning ugyldiggør ikke en EU-typegodkendelse meddelt for køretøjer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheder før den i artikel 16 fastsatte dato.

2. De godkendende myndigheder meddeler fortsat udvidelse af godkendelser til disse køretøjer, systemer, komponenter eller separate tekniske enheder i henhold til direktiv 70/157/EØF.

Onsdag den 6. februar 2013

3. Indtil den ... (*) udelukkes køretøjer med en seriel hybrid drivlinje, som har en ekstra forbrændingsmotor uden mekanisk koblingsanordning til fremdriftssystemet, fra kravene i denne artikel 8.

Artikel 15

Ophævelse

1. Direktiv 70/157/EØF ophæves.
2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XII.

Artikel 16

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den ... (**).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådet vegne
Formand

BILAG I

EU typegodkendelse for så vidt angår en køretøjstypes støjniveau

1. ANSØGNING OM EU-TYPEGODKENDELSE AF EN KØRETØJSTYPE
 - 1.1. Ansøgning om EU-typegodkendelse af en køretøjstype for så vidt angår støjniveau i henhold til artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 2007/46/EF indgives af køretøjsfabrikanten.
 - 1.2. Tillæg 1 indeholder en model for oplysningsskemaet.
 - 1.3. Køretøjsfabrikanten skal indlevere et køretøj, der svarer til den køretøjstype, som søges godkendt, til den tekniske tjeneste, som er ansvarlig for prøvningerne.
 - 1.4. Efter anmodning fra den tekniske tjeneste skal der ligeledes indleveres et eksemplar af udstødningssystemet og en motor med mindst samme cylindervolumen og effekt som den motor, der er monteret i den køretøjstype, der skal godkendes.
2. MÆRKNING
 - 2.1. Udstødnings- og indsugningssystemets dele med undtagelse af fastgørelsesdele og rør skal bære:
 - 2.1.1. fabriks- eller handelsmærke for fabrikanten af systemet og dets komponenter

(*) Fem år efter denne forordnings ikrafttræden.

(**) To år efter denne forordnings vedtagelse.

Onsdag den 6. februar 2013

- 2.1.2. fabrikantens handelsbeskrivelse.
- 2.2. Disse angivelser må ikke kunne slettes og skal være letlæselige, selv når systemet er monteret på køretøjet.
3. MEDDELELSE AF EU-TYPEGODKENDELSE AF EN KØRETØJSTYPE
- 3.1. Hvis de relevante krav er opfyldt, meddeles der EU-typegodkendelse i henhold til artikel 9, stk. 3, og, hvor det er relevant, artikel 10, stk. 4, i direktiv 2007/46/EF.
- 3.2. EU-typegodkendelsesattesten udformes som vist i tillæg 2.
- 3.3. Til hver godkendt køretøjstype tildeles der et typegodkendelsesnummer i overensstemmelse med bilag VII til direktiv 2007/46/EF. En medlemsstat må ikke give samme nummer til to forskellige køretøjstyper.
4. ÆNDRINGER AF TYPEGODKENDELSER
- I tilfælde af ændringer af den type, der er godkendt i henhold til denne forordning finder bestemmelserne i artikel 13, 14, 15, 16 og 17, stk. 4, i direktiv 2007/46/EF anvendelse
5. SIKRING AF PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE
- 5.1. Der træffes foranstaltninger til sikring af produktionens overensstemmelse med den godkendte type efter fremgangsmåden i artikel 12 i direktiv 2007/46/EF.
- 5.2. Særlige bestemmelser:
- 5.2.1. De prøver, der er fastsat i bilag VI til denne forordning, svarer til dem, der er omhandlet i punkt 2.3.5 i bilag X til direktiv 2007/46/EF
- 5.2.2. Hyppigheden af den i punkt 3 i bilag X til direktiv 2007/46/EF omhandlede inspektion er normalt en gang hvert andet år
- 5.2.2.a Grænseværdierne i tabellen i bilag III, gælder inden for en rimelig tolerancemargen under måling. [Ændring 47]**

Tillæg 1

Oplysningsskema nr. [...] i henhold til bilag I til Rådets direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁾ om EU-typegodkendelse af et køretøj for så vidt angår det tilladte støjniveau og udstødningssystemet

Følgende oplysninger skal i de relevante tilfælde indsendes i tre eksemplarer og omfatte en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal forelægges i en passende målestok på A4-ark eller foldet til denne størrelse. Eventuelle fotografier skal ligeledes være tilstrækkeligt detaljerede.

Hvis systemer, komponenter eller separate tekniske enheder omfatter elektronisk styrede funktioner, forelægges der relevante oplysninger vedrørende ydelsen.

0. Generelt
- 0.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):
- 0.2. Type og generel handelsbeskrivelse:
- 0.3. Typeidentifikationsmærker som markeret på køretøjet ^(b):
- 0.3.1. Anbringelsessted for mærket.

⁽¹⁾ Numrene og noterne i dette oplysningsskema svarer til dem, der er anvendt i bilag I til direktiv 2007/46/EF. Numre, som er uden betydning for denne forordning, er udeladt.

Onsdag den 6. februar 2013

- 0.4. Køretøjets klasse ^(c):
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse:
- 0.8. Adresse(r) på samlefabrik(ker):
- 1. Køretøjets almindelige specifikationer
 - 1.1. Fotografier og/eller tegninger af et repræsentativt køretøj:
 - 1.3.3. Drivaksler (antal, placering, indbyrdes forbindelse):
 - 1.6. Motorens placering og arrangement:
 - 2. Masse og dimensioner ^(e) (i kg og mm) (der henvises eventuelt til tegning)
 - 2.4. Køretøjets hoveddimensioner (udvendige mål)
 - 2.4.1. For chassis uden karrosseri
 - 2.4.1.1. Længde ^(l):
 - 2.4.1.2. Bredde ^(k):
 - 2.4.2. For chassis med karrosseri
 - 2.4.2.1. Længde ^(l):
 - 2.4.2.2. Bredde ^(k):
 - 2.6. Masse af køretøj med karrosseri i køreklar stand eller masse af chassis med førerhus, når karrosseriet ikke leveres af fabrikanten (med standardudstyr, herunder kølemiddel, smøremidler, brændstof, værktøj, reservehjul og fører) (o) (mindste- og størsteværdi):
- 3. Motor ^(q)
 - 3.1. Fabrikant:
 - 3.1.1. Fabrikantens motorkode: (Som den fremgår af motoren eller af andre identifikationsmidler)
 - 3.2. Forbrændingsmotor
 - 3.2.1.1. Funktionsprincip: styret tænding/kompressionstænding, firetakt/totakt ⁽¹⁾
 - 3.2.1.2. Antal og arrangement af cylindre:
 - 3.2.1.2.3. Tændingsrækkefølge:
 - 3.2.1.3. Slagvolumen (s): cm³
 - 3.2.1.8. Største nettoeffekt ^(l): kW ved min⁻¹ (som oplyst af fabrikanten)
 - 3.2.4. Brændstoftilførsel
 - 3.2.4.1. Ved karburator(er): ja/nej ⁽²⁾
 - 3.2.4.1.2. Type(r):
 - 3.2.4.1.3. Antal monteret:
 - 3.2.4.2. Ved brændstofindsprøjtning (kun kompressionstænding): ja/nej ⁽³⁾
 - 3.2.4.2.2. Funktionsprincip: Direkte indsprøjtning/forkammer/hvirvelkammer ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽²⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽³⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽⁴⁾ Det ikke relevante overstreges.

Onsdag den 6. februar 2013

3.2.4.2.4. Regulator

3.2.4.2.4.1. Type:

3.2.4.2.4.2.1. Afskæringspunkt under belastning: min^{-1} 3.2.4.3. Ved brændstofindsprøjtning (kun styret tænding): ja/nej ⁽¹⁾3.2.4.3.1. Funktionsprincip: Indsugningsmanifold (singlepoint/multipointindsprøjtning ⁽²⁾)/direkte indsprøjtning/andet (angives nærmere) ⁽³⁾

3.2.8. Indsugningssystem

3.2.8.4.2. Luftfilter, tegninger eller

3.2.8.4.2.1. Fabrikat(er):

3.2.8.4.2.2. Type(r):

3.2.8.4.3. Indsugningslyddæmper, tegninger eller

3.2.8.4.3.1. Fabrikat(er):

3.2.8.4.3.2. Type(r):

3.2.9. Udstødningssystem

3.2.9.2. Beskrivelse og/eller tegninger af udstødningssystem:

3.2.9.4. Udstødningslyddæmper(e):

For forreste, midterste, bageste lyddæmper: konstruktion, type, påskrift; hvis relevant for ekstern støj: støjdæmpning i motorrum og på motor:

3.2.9.5. Placering af udstødningsrørets afgangsåbning:

3.2.9.6. Udstødningslyddæmper, som indeholder fibermaterialer:

3.2.12.2.1. Katalysator: ja/nej ⁽⁴⁾

3.2.12.2.1.1. Antal katalysatorer og katalysatorelementer:

3.3. Elektromotor

3.3.1. Type (vinding, magnetisering):

3.3.1.1. Maksimal timeeffekt: kW

3.3.1.2. Driftsspænding: V

3.4. Andre forbrændings- eller elektromotorer eller kombinationer heraf (nærmere oplysninger om disse motorers konstruktion):

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽²⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽³⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽⁴⁾ Det ikke relevante overstreges.

Onsdag den 6. februar 2013

4. Transmission (v)
- 4.2. Type (mekanisk, hydraulisk, elektrisk osv.):
- 4.6. Transmissionsudvekslingsforhold

Gear	Udvekslingsforhold i gearkasse (forhold mellem motorens og udgangsaksels omdrejningshastighed)	Endeligt udvekslingsforhold (forhold mellem udgangsaksels og de trækkende hjuls omdrejningshastighed)	Totalt udvekslingsforhold
Største for CVT ⁽¹⁾			
1			
2			
3			
...			
Minimum for CVT ⁽¹⁾			
Bakgear			

⁽¹⁾ Trinløst variabel transmission.

- 4.7. Køretøjets maksimale hastighed (og det gear, hvori den opnås) (km/h) ^(w):
6. Suspension
- 6.6. Dæk og hjul
- 6.6.2. Øvre og nedre grænse for rulleradius
- 6.6.2.1. Aksel 1:
- 6.6.2.2. Aksel 2:
- 6.6.2.3. Aksel 3:
- 6.6.2.4. Aksel 4:
- etc.
9. Karrosseri (ikke for køretøjer i klasse M₁)
- 9.1. Karrosseriets art:
- 9.2. Materialer og konstruktion
12. Diverse
- 12.5. Nærmere oplysninger om ikke-motorrelaterede støjdæmpningsanordninger (hvis disse ikke er omfattet af en anden rubrik):
- Supplerende oplysninger for terrængående køretøjer
- 1.3. Antal aksler og hjul:
- 2.4.1. For chassis uden karrosseri
- 2.4.1.4.1. Frigangsvinkel fortil ^(ma): ... grader

Onsdag den 6. februar 2013

- 2.4.1.5.1. Frigangsvinkel bagtil (^{nb}): ... grader
- 2.4.1.6. Frihøjde (som defineret i punkt 4.5, afsnit A, i bilag II til direktiv 2007/46/EF)
- 2.4.1.6.1. Mellem akslerne:
- 2.4.1.6.2. Under forakslen (-akslerne):
- 2.4.1.6.3. Under bagakslen (-akslerne):
- 2.4.1.7. Rampevinkel (^{nc}): ... grader
- 2.4.2. For chassis med karrosseri
- 2.4.2.4.1. Frigangsvinkel fortil (na): ... grader
- 2.4.2.5.1. Frigangsvinkel bagtil (nb): ... grader
- 2.4.2.6. Frihøjde (som defineret i punkt 4.5, afsnit A, i bilag II til direktiv 2007/46/EF)
- 2.4.2.6.1. Mellem akslerne:
- 2.4.2.6.2. Under forakslen (-akslerne):
- 2.4.2.6.3. Under bagakslen (-akslerne):
- 2.4.2.7. Rampevinkel (nc): ... grader
- 2.15. Største stigning ved igangsætning (køretøj alene): ... %
- 4.9. Differentialespærre: ja/nej/ekstraudstyr (¹)

Dato, journalnummer.

Tillæg 2

Model for EU-typegodkendelsesattest

(største format: A4 (210 × 297 mm))

Myndighedens stempel

Meddelelse vedrørende:

- typegodkendelse (¹)
- udvidelse af typegodkendelse (²)
- nægtelse af typegodkendelse (³)

(¹) Det ikke relevante overstreges.

(¹) Det ikke relevante overstreges.

(²) Det ikke relevante overstreges.

(³) Det ikke relevante overstreges.

Onsdag den 6. februar 2013

— inddragelse af typegodkendelse ⁽¹⁾

af en type køretøj/komponent/separat teknisk enhed ⁽²⁾ hvad angår direktiv .../.../EU, senest ændret ved direktiv .../.../EU.

Typegodkendelse nr.:

Begrundelse for udvidelse:

AFSNIT I

0.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):

0.2. Type og generel handelsbeskrivelse:

0.3. Typeidentifikationsmærker, som er anført på køretøjet/komponenten/den separate tekniske enhed ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

0.3.1. Anbringelsessted for mærket.

0.4. Køretøjets klasse ⁽⁵⁾:

0.5. Fabrikantens navn og adresse:

0.7. For komponenter og separate tekniske enheder, EU-godkendelsesmærkets anbringelsessted og -måde:

0.8. Adresse(r) på samlefabrik(ker):

AFSNIT II

1. Eventuelle supplerende oplysninger: Se tillæg 3.

2. Teknisk tjeneste, der forestår prøvningerne:

3. Dato for prøvningsrapport:

4. Prøvningsrapportens nummer:

5. Eventuelle bemærkninger: Se tillæg 3.

6. Sted:

7. Dato:

8. Underskrift:

9. Indeks vedlægges til den informationspakke, der er indleveret til den godkendende myndighed, og som kan udleveres på begæring.

Tillæg 3

Køretøjs- og prøvningsdata ⁽¹⁾

1. Køretøjets handelsbetegnelse eller mærke

2. Køretøjstype

2.1. Tilladt totalvægt, inkl. sættevogn (hvis relevant)

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽²⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽³⁾ Det ikke relevante overstreges.

⁽⁴⁾ Hvis typeidentifikationsmærket indeholder tegn, der ikke er relevante for beskrivelse af det køretøj, den komponent eller den separate tekniske enhed, som dette oplysningsskema/denne typegodkendelsesattest omfatter, anføres symbolet »?« i stedet for dette tegn i dokumentationsmaterialet »?« (f.eks. ABC??123??).

⁽⁵⁾ Som defineret i bilag IIA til direktiv 2007/46/EF.

⁽¹⁾ Oplysninger, der er angivet i tillæg 1 til bilag I, behøver ikke gentages.

Onsdag den 6. februar 2013

3. Fabrikantens navn og adresse
4. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle repræsentant
5. Motor:
 - 5.1. Fabrikant:
 - 5.2. Type:
 - 5.3. Model:
 - 5.4. Mærkeeffekt (ECE): ... kW ved ... min⁻¹ (omdr./min.).
 - 5.5. Motortype: f.eks. motor med styret tænding, kompressionstænding osv. ⁽¹⁾
 - 5.6. Taktantal: to- eller firetaktsmotor (hvis relevant)
 - 5.7. Slagvolumen (hvis relevant)
6. Transmission: ikke-automatisk gearskifte/automatisk gearskifte ⁽²⁾
 - 6.1. Antal gear
7. Udstyr:
 - 7.1. Udstødningslyddæmper:
 - 7.1.1. Fabrikant eller dennes bemyndigede repræsentant (hvis relevant)
 - 7.1.2. Model:
 - 7.1.3. Type: ... i overensstemmelse med tegning nr.: ...
 - 7.2. Indsugningsstøjdæmper:
 - 7.2.1. Fabrikant eller dennes bemyndigede repræsentant (hvis relevant)
 - 7.2.2. Model:
 - 7.2.3. Type: ... i overensstemmelse med tegning nr.: ...
 - 7.3. Indkapslingselementer
 - 7.3.1. Støjindkapslingselementer således som defineret af køretøjets fabrikant
 - 7.3.2. Fabrikant eller dennes bemyndigede repræsentant (hvis relevant)
- 7.4. Dæk
 - 7.4.1. Dækstørrelse (for hver aksel):
8. Målinger:
 - 8.1. Køretøjets længde (l_{veh}): ... mm
 - 8.2. Gasgivningspunkt: ... m før linjen AA'
 - 8.2.1. Motorhastighed i gear ved:

$AA'/PP' \text{ } ^{(1)} \dots \text{ min}^{-1} \text{ (omdr./min.)}$
 $BB' \dots \text{ min}^{-1} \text{ (omdr./min.)}$
 - 8.2.2. Motorhastighed i gear (i+1) ved:

$AA'/PP' \text{ } ^{(1)} \dots \text{ min}^{-1} \text{ (omdr./min.)}$
 $BB' \dots \text{ min}^{-1} \text{ (omdr./min.)}$

⁽¹⁾ Hvis der anvendes ikke-konventionelle motorer, anføres dette.

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

Onsdag den 6. februar 2013

- 8.3. Typegodkendelsesnummer/-numre for dæk:
hvis ikke angivet, skal der gives oplysning om:
 - 8.3.1. Dækfabrikant
 - 8.3.2. Handelsbetegnelse(r) for dæktypen (pr. aksel), (f.eks. fabriksmærke, hastighedsindeks og belastningstal: ...
 - 8.3.3. Dækstørrelse (for hver aksel): ...
 - 8.3.4. Typegodkendelsesnummer (når det foreligger): ...
- 8.4. Støj fra køretøj i bevægelse:
Prøveresultat (L_{urban}): ... dB(A)
Prøveresultat (L_{wot}): ... dB(A)
Prøveresultat (L_{cruise}): ... dB(A)
 k_p -faktor: ...
- 8.5. Støjniveau fra stationært køretøj:
Mikrofonens placering og orientering (i henhold til figur 2 i tillæg 1 til bilag II)
Prøveresultat for stationær prøve: ... dB(A)
- 8.6. Trykluftstøjniveau:
Prøveresultat for
— driftsbremse: ... dB(A)
— parkeringsbremse: ... dB(A)
— ved aktivering af trykregulator: ... dB(A)
9. Køretøjet indleveret til godkendelse den:
10. Teknisk tjeneste med ansvar for godkendelsesprøvningen:
11. Dato på prøvningsrapport udstedt af denne tjeneste:
12. Nummer på prøvningsrapport udstedt af denne tjeneste:
13. Placering af godkendelsesmærke på køretøjet
14. Sted
15. Dato
16. Underskrift
17. Følgende dokumenter, der er forsynet med ovennævnte typegodkendelsesnummer, er vedlagt som bilag:
...
...
tegninger og/eller fotografier, diagrammer og skitser af motoren og støjreduktionssystemet
fortegnelse over støjreduktionssystemets komponenter, tydeligt identificeret.
18. Begrundelse(r) for udvidelsen af godkendelsen:
19. Bemærkninger

Onsdag den 6. februar 2013

BILAG II

Metoder og instrumenter til måling af støj fra motorkøretøjer

1. MÅLEMETODER

- 1.1. Støjemissioner fra køretøjstyper indleveret til godkendelse skal måles ved hjælp af de to metoder, der er beskrevet i dette bilag, både når køretøjet er i bevægelse, og når det er stationært ⁽¹⁾. Ved køretøjer, hvor en forbrændingsmotor ikke er i drift, når køretøjet er standset, måles støjemissioner kun i bevægelse.

Køretøjer med en tilladt totalvægt på over 2 800 kg skal foruden de andre målinger underkastes en måling af trykluftstøj ved stationært køretøj i overensstemmelse med specifikationerne i bilag V, hvis det hertil svarende bremseudstyr udgør en del af køretøjet.

- 1.2. De to værdier, der måles i overensstemmelse med de prøver, der er fastsat i punkt 1.1, skal anføres i prøvningsrapporten og på en formular svarende til den model, der er fastsat i tillæg 3 til bilag I.

2. MÅLEINSTRUMENTER

2.1. Akustiske målinger

Støjmåleren skal være en præcisionsstøjmåler eller et tilsvarende måleinstrument, der opfylder kravene til instrumenter i klasse 1 (den anbefalede vindskærm skal i givet fald anvendes). Disse krav er beskrevet i »IEC 61672-1: 2002: Præcisionslydmålere«, anden udgave, fra Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC).

Målingerne udføres ved »fast response«-indstillingen på det akustiske måleinstrument og ved »A«-vægtning som desuden er beskrevet i »IEC 61672-1:2002«. Ved anvendelse af et system, der indebærer periodisk overvågning af det A-vægtede støjniveau, foretages der aflæsning med tidsintervaller på højst 30 ms (millisekunder).

Instrumenterne skal vedligeholdes og kalibreres efter instrumentfabrikantens anvisninger.

2.2. Opfyldelse af kravene

De akustiske måleinstrumenters overensstemmelse skal dokumenteres ved en gyldig overensstemmelsesattest. Sådanne attester betragtes som gyldige overensstemmelsesattester, hvis certificering med standarderne er udført inden for de seneste 12 måneder for lydkalibreringsanordninger og inden for de seneste 24 måneder for instrumentsystemet. Al overensstemmelsesprøvning udføres af et laboratorium, der er godkendt til at udføre kalibreringer, der kan spores til de relevante standarder.

2.3. Kalibrering af hele det akustiske målesystem forud for målesessionen

Ved begyndelse og slutning af hver målesession skal hele målesystemet kontrolleres med en lydkalibrator, der opfylder forskrifterne for lydkalibratoren af præcisionsklasse 1 i henhold til IEC 60942: 2003. Uden yderligere justering skal forskellen mellem aflæsningerne være mindre end eller lig med 0,5 dB. Hvis denne værdi overskrides, skal der ses bort fra de måleresultater, som er opnået efter den sidste tilfredsstillende kontrol.

2.4. Instrumenter til hastighedsmåling

Motorhastigheden måles med instrumenter, der har en nøjagtighed på $\pm 2\%$ eller bedre ved de motorhastigheder, der kræves til målingerne.

Køretøjers vejhastighed måles med instrumenter, der har en nøjagtighed på mindst $\pm 0,5$ km/h ved kontinuerlig måling.

Hvis målingen foretages ved uafhængige hastighedsmålinger, skal disse instrumenter opfylde specifikationskrav på $\pm 0,2$ km/h.

⁽¹⁾ Der udføres en prøvning, mens køretøjet er stationært, for at tilvejebringe en referenceværdi for myndigheder, der anvender denne metode til kontrol af ibrugtagne køretøjer.

Onsdag den 6. februar 2013

2.5. Meteorologiske måleinstrumenter

De meteorologiske måleinstrumenter, der anvendes til overvågning af omgivelsesparametre under prøvningen, skal omfatte følgende instrumenter med følgende minimumsnøjagtigheder:

- apparat til måling af temperatur, ± 1 °C
- apparat til måling af vindhastighed, $\pm 1,0$ m/s
- et apparat til måling af atmosfæretryk, ± 5 hPa
- et apparat til måling af relativ luftfugtighed, ± 5 %.

3. MÅLEFORSKRIFTER

3.1. Betingelser for prøveområde⁽¹⁾ og omgivelser

Målepladsen skal i det væsentlige være jævn. Prøvebanens overflade skal være tør. Prøveområdet skal være således indrettet, at når en mindre støjkilde, der afgiver støj i alle retninger og placeres centralt på banen (hvor mikrofonlinjen PP' ⁽²⁾ skærer den bane, der går gennem køretøjets midterlinje CC') ⁽³⁾, må den hemisfæriske akustiske afvigelse ikke overskride ± 1 dB.

Denne betingelse anses for opfyldt, hvis følgende betingelser er overholdt:

- a) Inden for en radius af 50 m fra områdets centrum er der ingen større lydreflekterende objekter, såsom hegn, klipper, broer eller bygninger.
- b) Prøvebanens og områdets overflade er tør og fri for absorberende materiale, såsom let frostsne eller andet løst materiale.
- c) I mikrofonens nærhed er der ingen forhindringer for det akustiske felt, og ingen personer opholder sig mellem mikrofonen og støjilden. Den person, der aflæser måleinstrumenterne, er således placeret, at instrumenternes visning ikke påvirkes.

Målingerne må ikke foretages under dårlige vejrforhold. Det skal være sikret, at resultaterne ikke påvirkes af vindstød.

Meteorologiske måleinstrumenter skal være opstillet i nærheden af prøveområdet i en højde af $1,2 \pm 0,02$ m. Målingerne foretages, når temperaturen for den omgivende luft er mellem $+ 5$ °C og $+ 40$ °C.

Prøverne foretages ikke, hvis vindhastigheden, herunder vindstødene, i mikrofonhøjde overskrider 5 m/s i støjmålingsintervallet.

I løbet af støjmålingsintervallet registreres værdierne for temperatur, vindhastighed og retning, relativ luftfugtighed og atmosfæretryk.

Eventuelle målinger foretaget under indvirkning af en lydtop, der synes at være uden forbindelse med køretøjets almindelige lydkarakteristik, lades ude af betragtning.

Baggrundsstøjen måles i 10 sekunder umiddelbart før og efter en serie prøvninger af motorkøretøjer. Målingerne foretages med de mikrofoner og mikrofonplaceringer, der anvendes ved prøven. Det A-vægtede maksimale lydtryk rapporteres.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med bilag VII til denne forordning.

⁽²⁾ Jf. figur 1 i tillæg 1 til bilag II til denne forordning.

⁽³⁾ Jf. figur 1 i tillæg 1 til bilag II til denne forordning.

Onsdag den 6. februar 2013

Baggrundsstøjen (herunder eventuel vindstøj) skal ligge mindst 10 dB under det A-vægtede lydtryk, der fremkommer ved prøvningen af køretøjet. Er forskellen mellem baggrundsstøjen og den målte støj mellem 10 og 15 dB(A), skal der ved beregningen af prøvningsresultaterne fratrækkes en korrektion, der afhænger af udslaget på lydtryksmåleren, jf. nedenstående diagram:

Forskellen mellem baggrundsstøjen og den støj, der skal måles dB(A)	10	11	12	13	14	15
Korrektion dB(A)	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1	0,0

3.2. Køretøj

- 3.2.1. Det køretøj, der prøves, skal ~~udvælges således, at alle køretøjer af samme type på markedet opfylder kravene i denne forordning~~ **være repræsentativt for køretøjer, der skal bringes i omsætning som specificeret af fabrikanten.** Målingerne udføres uden anhænger, undtagen hvis der er tale om ikke-adskillelige køretøjer. Målingerne udføres på køretøjer efter prøvemasse (m_t) i henhold til følgende skema: **[Ændring 48]**

Køretøj kategori	Køretøjets prøvemasse (m_t)
M_1	$m_t = m_{ro}$
N_1	$m_t = m_{ro}$
N_2, N_3	$m_t = 50$ kg pr. kW nominel motoreffekt Forsynes køretøjet med supplerende last for at nå prøvemassen, skal denne placeres over den/de trækkende bagaksel/bagaksler. Supplerende last må højst udgøre 75 % af den maksimalt tilladte last på bagakslen. Prøvemassen skal nås med en tolerance på ± 5 %. Hvis tyngdepunktet for den supplerende last ikke kan bringes på linje med midtpunktet for bagakslen, må køretøjets prøvemasse ikke overskride summen af forakslen og bagakslen i ulastet tilstand plus den supplerende last. Prøvemassen for køretøjer med mere end to aksler skal være den samme som for køretøjer med to aksler.
M_2, M_3	$m_t = m_{ro}$ — personalemedlemmets vægt (hvis relevant)

- 3.2.2. Rullestøjsemission er fastsat i forordning (EF) nr. 661/2009 om motorkøretøjers generelle sikkerhed. De dæk, der anvendes til prøvningen, skal være repræsentative for køretøjet, og udvælges af køretøjsfabrikanten og registreres i tillæg 3 til bilag I til denne forordning. Deres størrelse skal svare til en af de dækstørrelser, der kan være originaludstyr for køretøjet. Dækket er eller vil blive kommercielt tilgængeligt på markedet på samme tid som køretøjet.⁽¹⁾ Dækkene skal være oppumpet til det tryk, som køretøjsfabrikanten har anbefalet for køretøjets prøvningsmasse. Dækkene skal ~~som minimum~~ have lovligpligtig slidbanedybde.

⁽¹⁾ Da dækkets bidrag til den samlede støjemission er betydelig, skal der tages hensyn til eksisterende bestemmelser om støjemissioner fra dæk og vej. På fabrikantens anmodning udelukkes traktionsdæk, snedæk og dæk til særlig anvendelse fra måling i forbindelse med typegodkendelse og prøvning af produktionens overensstemmelse, jf. FN/ECE-regulativ **seneste ændringer af ECE-regulativ** nr. 117 (EUT L 231, 29.8.2008, s. 19). **[Ændring 49]**

Onsdag den 6. februar 2013

- 3.2.3. Inden målingen bringes motoren i normal driftstilstand.
- 3.2.4. Hvis køretøjet drives af mere end to hjul, prøves det ved det antal drivende hjul, der anvendes ved kørsel på normal vej.
- 3.2.5. Er køretøjet udstyret med en eller flere automatisk styrede ventilatorer, må der ikke foretages indgreb i deres funktion under støjmålingen.
- 3.2.6. Er køretøjet udstyret med et udstødningssystem indeholdende fibermaterialer, skal systemet konditioneres før prøven i overensstemmelse med bilag IV.

4. PRØVNINGSMETODER

4.1. Måling af støj fra køretøjer i bevægelse

4.1.1. Generelle prøvningsbetingelser

De to linjer AA' og BB', der er parallelle med linjen PP', og som findes henholdsvis 10 m foran og 10 m bagved denne linje, skal være markeret på prøvebanen.

Der foretages mindst fire målinger på hver side af køretøjet og for hvert gear. Foreløbige målinger kan foretages med henblik på justering, men resultaterne af disse målinger skal lades ude af betragtning.

Mikrofonen anbringes i en afstand af $7,5 \text{ m} \pm 0,05 \text{ m}$ fra banens referencelinje CC' og $1,2 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ over jorden.

Referenceaksen for frifeltbetingelser (jf. IEC 61672-1:2002) skal være horisontal og lodret på køretøjets bane CC'.

4.1.2. Særlige prøvningsforhold for køretøjer

4.1.2.1. Køretøjer i klasse M_1 , $M_2 \leq 3\,500 \text{ kg}$, N_1

Køretøjets midterlinje skal i videst muligt omfang følge linjen CC' under hele prøven, fra det nærmer sig linjen AA', til dets bagende har passeret linjen BB'. Hvis køretøjet drives af mere end to hjul, prøves det ved det antal drivende hjul, der anvendes ved kørsel på normal vej.

Hvis køretøjet er udstyret med manuel hjælpetransmission eller multigearaksel, anvendes den indstilling, der er beregnet til normal bykørsel. Under ingen omstændigheder må den udveksling, der anvendes til langsom kørsel, parkering eller bremsning anvendes.

Køretøjets prøvemasse skal være som angivet i tabellen i punkt 3.2.1

Prøvehastigheden v_{test} er $50 \text{ km/h} \pm 1 \text{ km/h}$. Prøvehastigheden skal være nået, når referencepunktet er ved linjen PP'.

4.1.2.1.1. Effekt/masseforhold-indeks (PMR)

PMR bestemmes på følgende måde:

$$\text{PMR} = (P_n/m_t) \times 1\,000 \text{ in } [\text{kW}/1\,000\text{kg}]$$

Effekt/masseforhold-indekset (PMR) anvendes til beregning af acceleration.

4.1.2.1.2. Beregning af acceleration

Accelerationsberegninger finder kun anvendelse for køretøjer i klasse M_1 , N_1 og $M_2 \leq 3\,500 \text{ kg}$.

Onsdag den 6. februar 2013

Alle accelerationer beregnes ved hjælp af forskellige køretøjshastigheder på prøvebanen⁽¹⁾. De angivne formler anvendes til beregningen af $a_{\text{wot } i}$, $a_{\text{wot } i+1}$ og $a_{\text{wot test}}$. Hastigheden ved enten AA' eller PP' defineres som køretøjshastigheden, når referencepunktet passerer AA' ($v_{\text{AA'}}$) eller PP' ($v_{\text{PP'}}$). Hastigheden ved BB' defineres, når køretøjets bagende passerer BB' ($v_{\text{BB'}}$). Metoden til bestemmelse af acceleration angives i prøvningsrapporten.

Som følge af definitionen af køretøjets referencepunkt er køretøjets længde (l_{veh}) udtrykt på forskellig vis i nedenstående formel. Hvis referencepunktet ligger forrest på køretøjet, gælder $l = l_{\text{veh}}$, hvis det ligger midt i køretøjet, gælder $l = \frac{1}{2} l_{\text{veh}}$, og hvis det ligger bagest, gælder $l = 0$.

- 4.1.2.1.2.1. Beregningsmetoden for køretøjer med manuel gearkasse, automatgear, adaptiv transmission eller transmission med trinløst variabel udveksling (CVT⁽²⁾) prøvet med låst gear:

$$a_{\text{wot test}} = ((v_{\text{BB'}}/3,6)^2 - (v_{\text{AA'}}/3,6)^2)/(2*(20+l))$$

$a_{\text{wot test}}$ anvendt ved bestemmelse af gearvalg skal være gennemsnittet af de fire $a_{\text{wot test}, i}$ for hvert gyldigt målingsforløb.

Foracceleration kan anvendes. Det punkt, hvor speederen trykkes ned forud for linjen AA' skal registreres i køretøjets prøvningsdata (jf. tillæg 3 til bilag I).

- 4.1.2.1.2.2. Beregningsmåden for køretøjer med automatgear, adaptive transmissioner og kontinuerlig variabel transmission (CVT) med ulåst gear er som følger:

$a_{\text{wot test}}$ anvendt ved bestemmelse af gearvalg skal være gennemsnittet af de fire $a_{\text{wot test}, i}$ for hvert gyldigt målingsforløb.

Hvis de anordninger og foranstaltninger, der er beskrevet i 4.1.2.1.4.2, kan anvendes til kontrol af transmissionen med henblik opfyldelse af prøvens krav, beregnes $a_{\text{wot test}}$ ved formelen:

$$a_{\text{wot test}} = ((v_{\text{BB'}}/3,6)^2 - (v_{\text{AA'}}/3,6)^2)/(2*(20+l))$$

Foracceleration kan anvendes.

Når anordninger eller foranstaltninger, der er beskrevet i punkt 4.1.2.1.4.2, ikke anvendes, beregnes $a_{\text{wot test}}$ med formelen:

$$a_{\text{wot test PP-BB}} = ((v_{\text{BB'}}/3,6)^2 - (v_{\text{PP'}}/3,6)^2)/(2*(10+l))$$

Foracceleration anvendes ikke.

Speederen trykkes ned, når referencepunktet passerer linjen AA'.

- 4.1.2.1.2.3. Målacceleration

Målaccelerationen a_{urban} betegner den typiske acceleration i bytrafik; den er afledt af statistiske undersøgelser. Målaccelerationen er en funktion, der afhænger af køretøjets PMR.

Målaccelerationen a_{urban} er defineret som:

$$a_{\text{urban}} = 0,63 * \log_{10} (\text{PMR}) - 0,09$$

⁽¹⁾ Se figur 1 i bilag VII

⁽²⁾ Trinløst variabel transmission.

Onsdag den 6. februar 2013

4.1.2.1.2.4. Referenceacceleration

Referenceaccelerationen a_{wot} er den krævede acceleration ved accelerationsprøvning på prøvebane. Referenceaccelerationen er en funktion, der afhænger af køretøjets PMR. Denne funktion er forskellig for hver køretøjsklasse.

Referenceaccelerationen $a_{\text{wot ref}}$ er defineret som:

$$a_{\text{wot ref}} = 1,59 * \log_{10} (\text{PMR}) - 1,41 \text{ for } \text{PMR} \geq 25$$

$$a_{\text{wot ref}} = a_{\text{urban}} = 0,63 * \log_{10} (\text{PMR}) - 0,09 \text{ for } \text{PMR} < 25$$

4.1.2.1.3. Deleffektfaktoren k_p

Deleffektfaktoren k_p (jf. punkt 4.1.3.1) anvendes ved vægtet kombination af prøveresultaterne for acceleration og konstant hastighed for køretøjer i klasse M_1 og N_1 .

I tilfælde, hvor det ikke drejer sig om prøvning i ét gear, skal $a_{\text{wot ref}}$ anvendes i stedet for $a_{\text{wot test}}$ (jf. punkt 3.1.3.1).

4.1.2.1.4. Valg af udvekslingsforhold

Valget af udvekslingsforhold til prøven afhænger af gearenes specifikke accelerationspotentiale a_{wot} ved fuld gasgivning, i forhold til den referenceacceleration $a_{\text{wot ref}}$, der kræves ved accelerationsprøven med fuld gasgivning.

Nogle køretøjer kan være forsynet med software eller andre former for programmering af transmissionen (f. eks. sport, vinter, adaptivt). Hvis køretøjet har forskellige funktionsmåder, der resulterer i gyldige accelerationer, skal køretøjets fabrikant over for den tekniske tjeneste godtgøre, at køretøjet er prøvet i den funktionsmåde, hvori der opnås den acceleration, der er tættest på $a_{\text{wot ref}}$.

4.1.2.1.4.1. Køretøjer med manuelt gear, automatgear, adaptive transmissioner eller CVT, der prøves med låst gear

Følgende betingelser for valg af udvekslingsforhold er mulige:

- Hvis et specifikt udvekslingsforhold medfører en acceleration i et toleranceområde på $\pm 5\%$ af referenceaccelerationen $a_{\text{wot ref}}$, idet ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ **$2,0 \text{ m/s}^2$** , ikke overskrides, prøves der med denne udveksling.
- Hvis ingen af udvekslingsforholdene giver den krævede acceleration, vælges et udvekslingsforhold (i) ved højere acceleration og et udvekslingsforhold i + 1 ved en acceleration, der er lavere end referenceaccelerationen. Hvis accelerationsværdien i udvekslingsforholdet i ikke overskrider ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ **$2,0 \text{ m/s}^2$** , anvendes begge udvekslingsforhold ved prøven. Vægtningsfaktoren i forhold til referenceaccelerationen $a_{\text{wot ref}}$ beregnes ved formlen:

$$k = (a_{\text{wot ref}} - a_{\text{wot (i+1)}}) / (a_{\text{wot (i)}} - a_{\text{wot (i+1)}})$$
- Hvis accelerationsværdien i udvekslingsforholdet i overskrider ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ **$2,0 \text{ m/s}^2$** , anvendes det første udvekslingsforhold, der giver en acceleration under ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ **$2,0 \text{ m/s}^2$** , medmindre udvekslingsforholdet i + 1 giver en acceleration, der er mindre end a_{urban} . I dette tilfælde anvendes to gear, i og i+1, hvor gearet i giver en acceleration, der overskrider ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ **$2,0 \text{ m/s}^2$** . I andre tilfælde anvendes der ikke et andet gear. Den ved prøven opnåede acceleration $a_{\text{wot test}}$ anvendes i stedet for $a_{\text{wot ref}}$ til beregning af deleffektfaktoren k_p .
[Ændring 50]
- Hvis køretøjet har en transmission med kun et udvekslingsforhold, udføres accelerationsprøven i dette gear. Den opnåede acceleration anvendes derefter i stedet for $a_{\text{wot ref}}$ til beregning af deleffektfaktoren k_p .
- Hvis den nominelle motorhastighed overskrides i et udvekslingsforhold, før køretøjet passerer linjen BB', anvendes det næste højere gear.

Onsdag den 6. februar 2013

4.1.2.1.4.2. Køretøjer med automatgear, adaptiv transmission eller CVT, der prøves med ikke låst udvekslingsforhold:

Gearvælgerpositionen for fuld automatik anvendes.

Accelerationsværdien $a_{\text{wot test}}$ beregnes som fastsat i 4.1.2.1.2.2.

Prøven kan omfatte skift til lavere gear og højere acceleration. Skift til højere gear og lavere acceleration er ikke tilladt. Gearskift til udvekslingsforhold, der ikke anvendes ved bykørsel, er ikke tilladt.

Derfor er det tilladt at etablere og anvende elektroniske eller mekaniske anordninger, herunder gearskifteanordninger, der kan forhindre nedgearing til udvekslinger, der ikke er typisk anvendte ved de specificerede prøvningsbetingelser ved bykørsel.

Den opnåede acceleration $a_{\text{wot test}}$ skal være større end eller lig med a_{urban} .

Såfremt det er muligt, træffer fabrikanten foranstaltninger med henblik på at undgå en accelerationsværdi $a_{\text{wot test}}$, der er større end $2,0 \text{ m/s}^2$.

Den opnåede acceleration $a_{\text{wot test}}$ anvendes derefter i stedet for $a_{\text{wot ref}}$ til beregning af deeffekt faktoren k_p (jf. punkt 4.1.2.1.3).

4.1.2.1.5. Accelerationsprøve

Fabrikanten skal specificere den position, referencepunktet skal have i forhold til linjen AA', når speederen skal trykkes i bund. Speederen skal trykkes i bund (så hurtigt som muligt), når køretøjets referencepunkt når denne position. Speederen skal holdes i bund, indtil køretøjets bagende når linjen BB'. Speederen slippes derefter så hurtigt som muligt. Det punkt, hvor speederen trykkes i bund skal registreres i køretøjets prøvningsdata (jf. tillæg 3 til bilag II). Den tekniske tjeneste skal have mulighed for at foretage forudgående prøvning.

For leddelte køretøjer bestående af to fast sammenkoblede køretøjer, der anses for at være ét enkelt køretøj, ses der ved passagen af linjen BB' bort fra sættevognen.

4.1.2.1.6. Konstanthastighedsprøve

Konstanthastighedsprøven skal udføres i samme gear, som det/de, der er specificeret for accelerationstesten, og ved en konstant hastighed på 50 km/h (med en tolerance på $\pm 1 \text{ km/h}$) mellem AA' og BB'. I løbet af konstanthastighedsprøven skal accelerationskontrollen være indstillet således, at hastigheden holdes konstant mellem AA' og BB' således som angivet. Hvis gearet er låst ved accelerationsprøven, skal samme gear låses ved konstanthastighedsprøven.

Konstanthastighedsprøven kræves ikke for køretøjer med $\text{PMR} < 25$.

4.1.2.2. Køretøjer i klasse $M_2 > 3\,500 \text{ kg}$, M_3 , N_2 , N_3

Køretøjets midterlinje skal i videst muligt omfang følge linjen CC' under hele prøven, fra det nærmer sig linjen AA', til dets bagende har passeret linjen BB'. Prøven skal udføres uden anhænger eller sættevogn. Hvis anhængerens ikke umiddelbart kan adskilles fra det trækkende køretøj, skal anhængerens ikke tages i betragtning ved vurdering af, hvornår linjen BB' overskrides. Hvis køretøjet omfatter udstyr såsom betonblander, kompressor osv., må dette ikke være i drift under prøvningen. Køretøjets prøvemasse skal afpasses efter tabellen i punkt 3.2.1.

Målvilkår for klasse $M_2 > 3\,500 \text{ kg}$, N_2 :

Når referencepunktet passerer linjen BB', skal motorhastigheden $n_{\text{BB'}}$ være mellem 70 % og 74 % af den motorhastighed S, hvorved motoren udvikler sin maksimale effekt, og køretøjets hastighed skal være $35 \text{ km/h} \pm 5 \text{ km/h}$. Det skal sikres, at betingelserne for stabil acceleration mellem linjen AA' og linjen BB' er til stede.

Onsdag den 6. februar 2013

Målvilkår for klasse M₃, N₃:

Når referencepunktet passerer linjen BB', skal motorhastigheden $n_{BB'}$ være mellem 85 % og 89 % af den motorhastighed S, hvorved motoren udvikler sin maksimale effekt, og køretøjets hastighed skal være 35 km/h $\pm$ 5 km/h. Det skal sikres, at betingelserne for stabil acceleration mellem linjen AA' og linjen BB' er til stede.

4.1.2.2.1. Valg af udvekslingsforhold

4.1.2.2.1.1. Køretøjer med manuel gearkasse

Betingelserne for stabil acceleration skal være til stede. Valget af gear bestemmes af målbetingelserne. Hvis hastigheden afviger ud over den givne tolerance, prøves der med to gear, et over og et under målhastigheden.

Hvis mere end et gear opfylder målbetingelserne, vælges det gear, der giver den hastighed, der er tættest på 35 km/h. Hvis ingen af gearene opfylder målbetingelsen for v_{test} , prøves to gear, der befinder sig henholdsvis over og under v_{test} . Målmotorhastigheden skal nås under alle omstændigheder.

Betingelserne for stabil acceleration skal være til stede. Hvis der ikke kan opnås stabil acceleration i et gear, må dette gear lades ude af betragtning.

4.1.2.2.1.2. Køretøjer med automatisk transmission, adaptiv transmission eller transmission med trinløs variabel udveksling (CVT)

Gearvælgerpositionen for fuld automatik anvendes. Prøven kan omfatte skift til lavere gear og højere acceleration. Skift til højere gear og lavere acceleration er ikke tilladt. Gearskift til udvekslingsforhold, der ikke anvendes i bykørsel, ved de angivne betingelser for prøven, er ikke tilladt. Derfor er det tilladt at etablere og anvende elektroniske eller mekaniske anordninger, der kan forhindre nedgearing til udvekslinger, der ikke er typisk anvendte ved de specificerede prøvningsbetingelser i bytrafik.

Hvis køretøjet har en transmission med kun et gear (drive), der begrænser motorhastigheden under prøven, prøves køretøjet kun ud fra målhastighed. Hvis køretøjet har en kombination af motor og transmission, som ikke er i overensstemmelse med punkt 4.1.2.2.1.1, prøves køretøjet kun ud fra målhastigheden. Køretøjets målhastighed ved prøven er $(v_{BB'}) = 35 \text{ km/h} \pm 5 \text{ km/h}$. Skift til højere gear og lavere acceleration er tilladt, efter at køretøjets referencepunkt har passeret PP'. Der udføres to prøver, en med sluthastigheden $v_{test} = v_{BB'} + 5 \text{ km/h}$ og en med sluthastigheden $v_{test} = v_{BB'} - 5 \text{ km/h}$. Det rapporterede støjniveau er det niveau, der er resultatet af den prøve, der har givet den højeste motorhastighed fra AA' til BB'.

4.1.2.2.2. Accelerationsprøve

Når køretøjets referencepunkt når linjen AA', skal speederen trykkes helt i bund (uden brug af automatisk nedskiftning til lavere gear end det, der normalt anvendes ved bykørsel) og holdes i bund, indtil køretøjets bagende passerer BB', men referencepunktet skal være mindst 5 m efter BB'. Derefter slippes speederen.

For leddelte køretøjer bestående af to fast sammenkoblede køretøjer, der anses for at være ét enkelt køretøj, ses der ved passagen af linjen BB' bort fra sættevognen.

4.1.3. Fortolkning af resultater

Det maksimale A-vægtede lydtryk, der er registreret hver gang køretøjet har gennemkørt strækningen mellem linjerne AA' og BB', noteres. Hvis en lydtopy ikke er konsistent med det generelle lydtryk, der er observeret, lades denne måling ude af betragtning. For hver af prøvens betingelser foretages der mindst fire målinger på hver side af køretøjet og for hvert gear. Målingerne på venstre og højre side kan foretages samtidigt eller sekventielt. De første fire gyldige konsekutive måleresultater inden for 2 dB(A), hvorfra ikke gyldige resultater frasorteres (se punkt 3.1), anvendes ved beregning af det endelige resultat for den pågældende side af køretøjet. Gennemsnitsværdien for hver side beregnes hver for sig. Det foreløbige resultat er den højeste værdi af de to gennemsnitsværdier rundet op til første decimal.

Onsdag den 6. februar 2013

Hastighedsmålingerne ved AA', BB' og PP' noteres og anvendes i beregningerne med første signifikante decimal.

Den beregnede acceleration $a_{\text{wot test}}$ noteres med to decimaler.

4.1.3.1. Køretøjer af klasse M_1 , N_1 og $M_2 \leq 3\,500$ kg

De værdier, der beregnes for accelerationsprøven og konstanthastighedsprøven, opnås ved:

$$L_{\text{wot rep}} = L_{\text{wot (i+1)}} + k * (L_{\text{wot(i)}} - L_{\text{wot (i+1)}})$$

$$L_{\text{crs rep}} = L_{\text{crs(i+1)}} + k * (L_{\text{crs (i)}} - L_{\text{crs (i+1)}})$$

$$\text{Hvor } k = (a_{\text{wot ref}} - a_{\text{wot (i+1)}}) / (a_{\text{wot (i)}} - a_{\text{wot (i+1)}})$$

Ved prøven for én udveksling er de pågældende værdier prøveresultatet for hver prøve.

Det endelige resultat beregnes ved at kombinere $L_{\text{wot rep}}$ og $L_{\text{crs rep}}$ ved hjælp af ved følgende formel:

$$L_{\text{urban}} = L_{\text{wot rep}} - k_P * (L_{\text{wot rep}} - L_{\text{crs rep}})$$

Vægtningfaktoren k_P bestemmer deeffekt faktoren for bykørsel. I tilfælde, hvor det ikke drejer sig om prøvning i ét gear, beregnes k_P ved formelen:

$$k_P = 1 - (a_{\text{urban}} / a_{\text{wot ref}})$$

Hvis der kun er angivet et gear for prøven, beregnes k_P ved formelen:

$$k_P = 1 - (a_{\text{urban}} / a_{\text{wot test}})$$

I tilfælde, hvor $a_{\text{wot test}}$ er mindre end a_{urban} :

$$k_P = 0$$

4.1.3.2. Køretøjer i klasse $M_2 > 3\,500$ kg, M_3 , N_2 , N_3

Når ét gear prøves, er det endelige resultat lig med det foreløbige resultat. Når to gear prøves, beregnes den aritmetiske middelværdi af de foreløbige resultater.

4.2. Måling af støj fra stationære køretøjer

4.2.1. Støjniveau i køretøjers nærhed

Resultaterne af målingerne noteres i den i tillæg 3 til bilag I nævnte prøvningsrapport.

4.2.2. Akustiske målinger

Målingerne foretages ved hjælp af en præcisionsstøjmåler eller et tilsvarende målesystem, jf. punkt 2.1.

4.2.3. Måleplads — lokale betingelser, jf. figur 1 i tillæg 2 til bilag II

4.2.3.1. I mikrofonens nærhed er der ingen forhindringer for det akustiske felt, og ingen personer opholder sig mellem mikrofonen og støj kilden. Den person, der aflæser måleinstrumenterne, er således placeret, at instrumenternes visning ikke påvirkes.

4.2.4. Uønsket støj og vindstøj

Måleinstrumentets udslag fra omgivelsernes støj skal være mindst 10 dB (A) lavere end de under prøvningen målte lydtryk. Mikrofonen kan være forsynet med en egnet vindskærm, forudsat at der tages hensyn til dens indflydelse på mikrofonens følsomhed (jf. punkt 2.1).

4.2.5. Måle metode

Onsdag den 6. februar 2013

4.2.5.1. Målingernes art og antal

Det maksimale støjniveau udtrykkes i A-vægtet decibel (dB (A)) og måles i det i punkt 4.2.5.3.2.1 foreskrevne tidsrum.

Der foretages mindst 3 målinger i hvert målepunkt.

4.2.5.2. Placering og klargøring af køretøjet

Køretøjet skal placeres på midten af prøveområdet i frigear og koblingen indkoblet. Hvis køretøjets konstruktion ikke tillader dette, skal køretøjet prøves i overensstemmelse med fabrikantens forskrifter for stationær prøvning af motor. Før hver måleserie skal motoren bringes i normal driftstilstand som specificeret af fabrikanten.

Er køretøjet udstyret med automatisk styret ventilator/ventilatorer, må der ikke foretages indgreb i dennes funktion under støjmålingen.

Motorhjul eller evt. -dæksel i førerhus skal være lukket.

4.2.5.3. Måling af støj i nærheden af udstødningen som omhandlet i figur 1 i tillæg 2 til bilag II.

4.2.5.3.1. Mikrofonplaceringer

4.2.5.3.1.1. Mikrofonen placeres i en afstand af $0,5 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ fra udstødningsrørets referencepunkt i henhold til figur 1 og i en vinkel på $45^\circ (\pm 5^\circ)$ på afgangsåbningens flow-akse. Mikrofonen skal være på højde med referencepunktet, men ikke mindre end $0,2 \text{ m}$ fra jordoverfladen. Mikrofonens referenceakse skal være parallel med jordoverfladen og rettet mod udstødningsrørets afgangsåbning. Hvis det er muligt at anvende to mikrofonplaceringer, vælges den placering, der er længst fra køretøjets midterakse i længderetningen. Hvis afgangsåbningens flow-akse har en vinkel på 90° på køretøjets midterakse i længderetningen, skal mikrofonen placeres i det punkt, der er længst fra køretøjet.

4.2.5.3.1.2. Ved køretøjer forsynet med udstødninger med flere afgangsåbninger, som har en indbyrdes afstand på mere end $0,3 \text{ m}$, foretages der en måling for hver afgangsåbning. Det højeste lydtryk noteres.

4.2.5.3.1.3. Er udstødningen forsynet med to eller flere afgangsåbninger, som har en indbyrdes afstand på mindre end $0,3 \text{ m}$, og som er forbundet med samme lyddæmper, foretages der kun én måling; mikrofonens placering skal være orienteret efter den afgangsåbning, der er nærmest en af køretøjets yderste grænseflader, eller hvis en sådan afgangsåbning ikke findes, orienteret mod den afgangsåbning, der er højest over jordniveau.

4.2.5.3.1.4. Ved køretøjer med lodret udstødning (f.eks. erhvervskøretøjer), placeres mikrofonen i samme højde som udstødningsrørets afgangsåbning. Mikrofonens retning skal være lodret og opadpegende. Mikrofonen placeres i en afstand af $0,5 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ fra udstødningsrørets referencepunkt, men aldrig mindre end $0,2 \text{ m}$ fra den side af køretøjet, der er nærmest udstødningen.

4.2.5.3.1.5. Hvis udstødningens afgangsåbning er placeret under køretøjets karrosseri, placeres mikrofonen mindst $0,2 \text{ m}$ fra den nærmeste del af køretøjet i det punkt, hvor den er tættest på, men ikke mindre end $0,5 \text{ m}$ fra udstødningsrørets referencepunkt, mindst $0,2 \text{ m}$ over jordoverfladen og ikke på linje med udstødningsstrømmen. Kravet med hensyn til retning i 4.2.5.3.1.1 vil i nogle tilfælde ikke kunne overholdes.

4.2.5.3.2. Motorens driftsforskrifter

4.2.5.3.2.1. Målmotorhastighed

Køretøjets målmotorhastighed er fastsat til:

- 75 % af motorhastigheden S for køretøjer med nominel motorhastighed $\leq 5\,000 \text{ min}^{-1}$
- $3\,750 \text{ min}^{-1}$ for køretøjer nominel motorhastighed over $5\,000 \text{ min}^{-1}$ og under $7\,500 \text{ min}^{-1}$
- 50 % af motorhastigheden S for køretøjer med nominel motorhastighed $\leq 7\,500 \text{ min}^{-1}$

Onsdag den 6. februar 2013

Hvis køretøjet ikke kan nå den ovenfor anførte motorhastighed, skal målmotorhastigheden for den pågældende stationære prøve være 5 % under den maksimalt opnåelige motorhastighed.

4.2.5.3.2.2. Prøvningsprocedure

Motorhastigheden øges gradvist fra tomgang til målmotorhastigheden med en tolerance på $\pm 3\%$ og holdes konstant. Derefter slippes speederen hurtigt, og motoren vender tilbage til tomgang. Støjniveauet måles i et tidsrum, der begynder med en periode på et sekund med konstant motorhastighed og varer hele decelerationsperioden igennem, idet støjmålerens maksimale visning, afrundet til én decimal, er det gyldige måleresultat.

4.2.5.3.2.3. Validering af måling

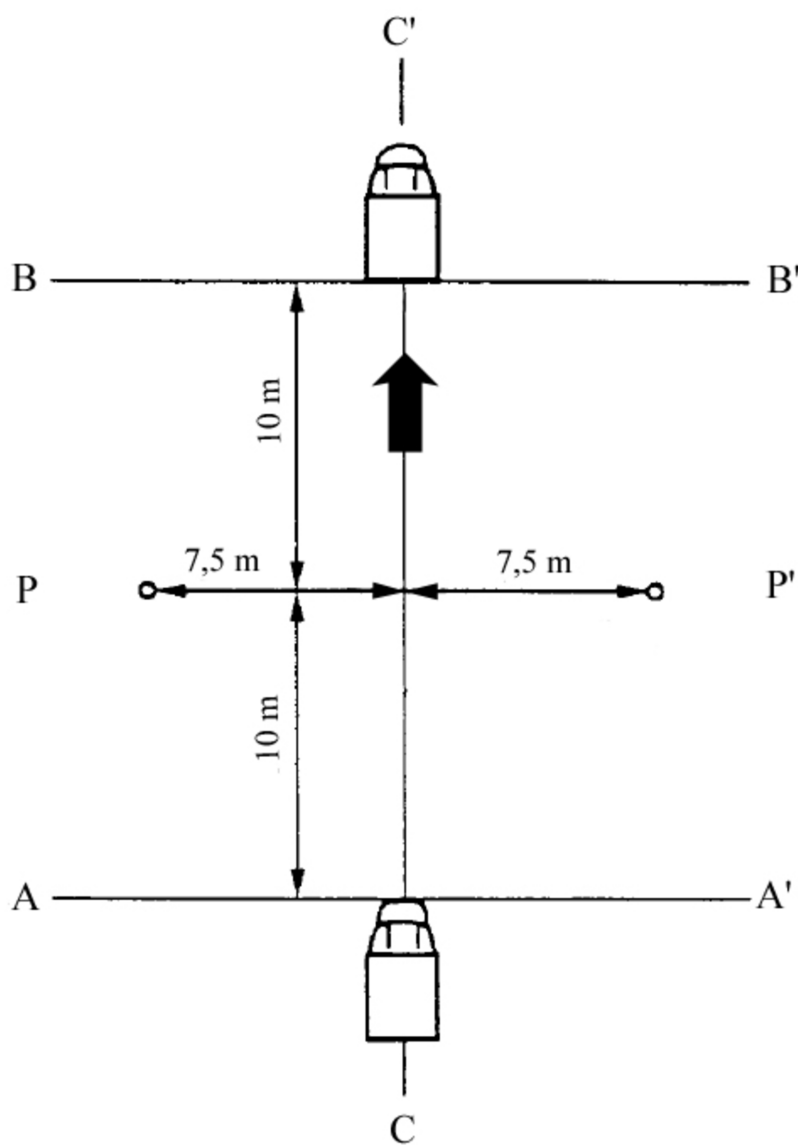
Målingen betragtes som gyldig, hvis motorprøvningshastigheden ikke afviger fra målmotorhastigheden med mere end $\pm 3\%$ i mindst 1 sekund.

4.2.6. Resultater

Der foretages mindst 3 målinger i hver prøveposition. Det højeste A-vægtede lydtryk registreret i løbet af tre målinger noteres. De første tre gyldige konsekutive måleresultater inden for 2 dB(A), hvorfra ikke gyldige resultater frasorteres (under hensyntagen til prøveområdets specifikationer, jf. punkt 3.1), anvendes ved beregning af det endelige resultat for den pågældende side af køretøjet. Det højeste lydtryk registreret ved alle tre målinger på alle målepositioner udgør det endelige resultat.

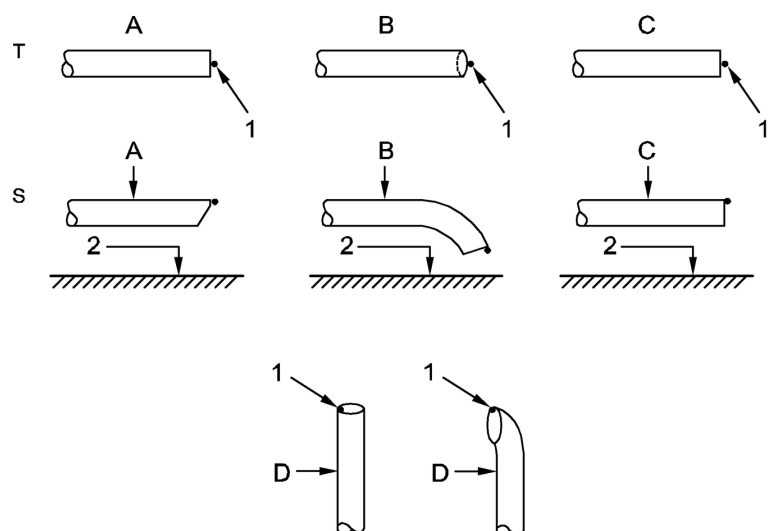
Onsdag den 6. februar 2013

Tillæg 1

Figur 1: Målepositioner for køretøjer i bevægelse

Onsdag den 6. februar 2013

T = Set fra oven

S = Set fra siden

A = Målte rør

B = Nedadbøjet rør

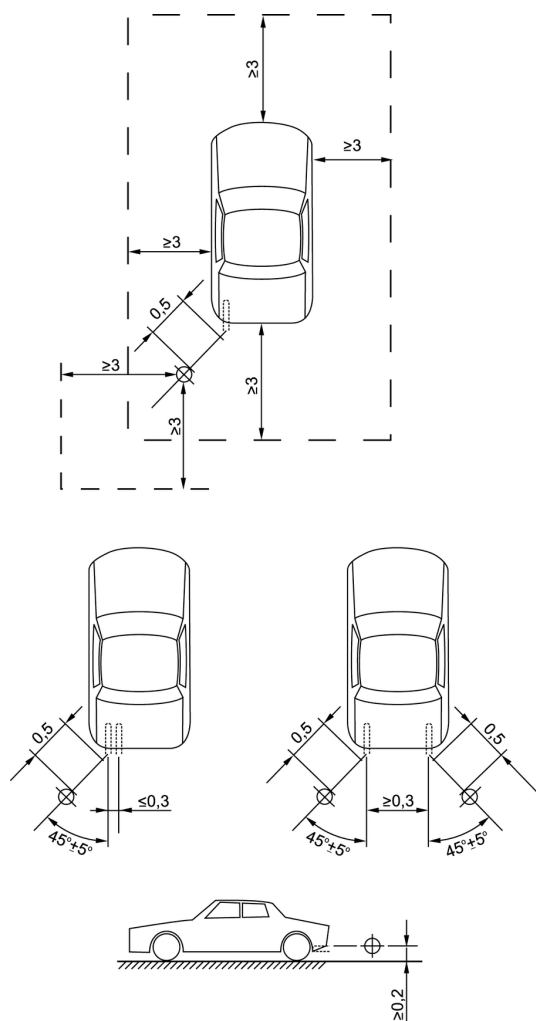
C = Lige rør

D = Lodret rør

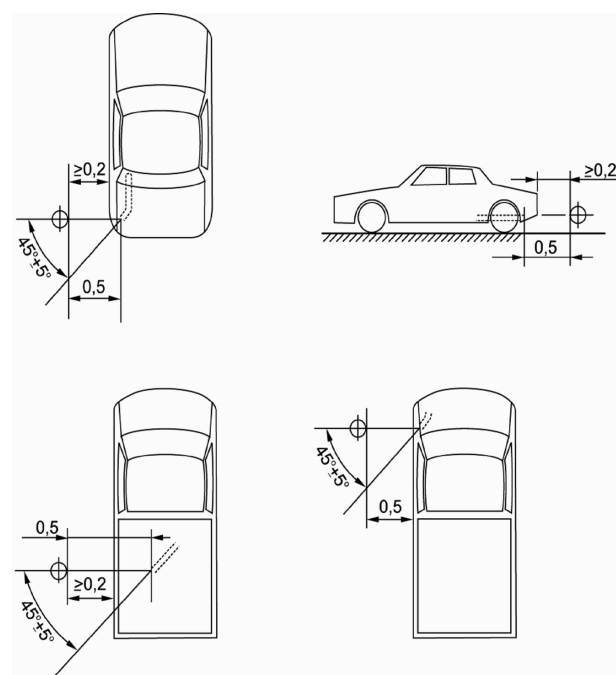
1 = Referencepunkt

2 = Vejoverflade

Figur 2: Referencepunkt

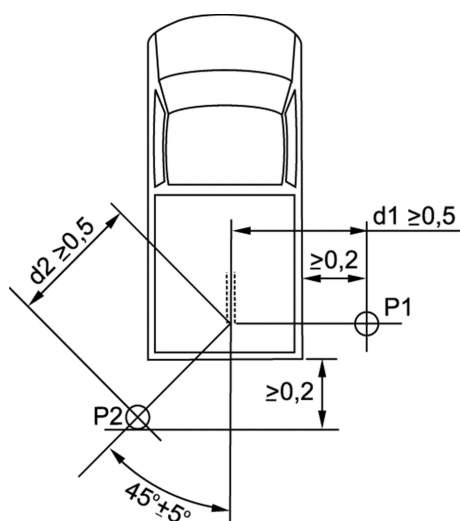

Figur 3a

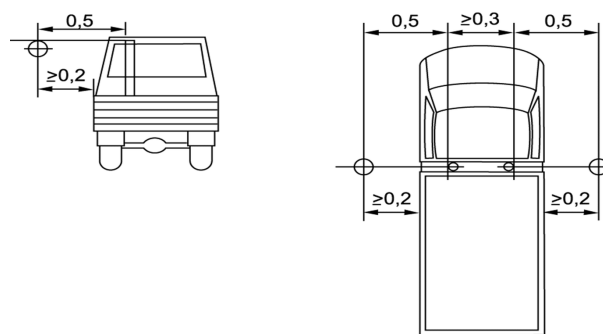

Figur 3b

Onsdag den 6. februar 2013

Figur 3c

Figur 3d

Figur 3a-d: Eksempler på mikrofonens placering, afhængigt af udstødningsrørets placering

BILAG III

Grænseværdier

Støjniveauet målt i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag II **og rundet ned til nærmeste hele tal, når decimalen er mindre end 0,5 og op til nærmeste hele tal, når decimalen er lige med eller større end 0,5** må ikke overskride nedenstående grænseværdier:

Køretøjsklasse	Beskrivelse af køretøjklassen	Grænseværdier udtrykt i dB (A) [decibel(A)]					
		Grænseværdier for typegodkendelse af nye køretøjstyper		Grænseværdier for typegodkendelse af nye køretøjstyper		Grænseværdier for registrering, salg og ibrugtagning af nye køretøjer	
		Fase 1 gælder fra [2 år efter offentliggørelsen]		Fase 2 gælder fra [5 år efter offentliggørelsen]		Fase 3 gælder fra [7 år efter offentliggørelsen]	
		Alment	Terrængående ^(*)	Alment	Terrængående ^(*)	Alment	Terrængående ^(*)
M	Køretøjer til personbefordring						
M_T	antal sæder ≤ 9	70	71^(**)	68	69^(**)	68	69^(**)
M_T	antal sæder ≤ 9; effekt/masseforhold > 150 kW/ton	71	71	69	69	69	69

Onsdag den 6. februar 2013

Køretøjs- klasse	Beskrivelse af køretøjklassen	Grænseværdier udtrykt i dB (A) [decibel(A)]					
		Grænseværdier for type- godkendelse af nye køre- tøjstyper		Grænseværdier for type- godkendelse af nye køre- tøjstyper		Grænseværdier for regi- strering, salg og ibrug- tagning af nye køretøjer	
		Fase 1 gælder fra [2 år efter offentliggø- relsen]		Fase 2 gælder fra [5 år efter offentliggø- relsen]		Fase 3 gælder fra [7 år efter offentliggørel- sen]	
		Alment	Fernæn- gående ^(*)	Alment	Fernæn- gående ^(*)	Alment	Fernængåen- de ^(*)
M ₂	antal sæder > 9; masse ≤ 2 tons	72	72	70	70	70	70
M ₂	antal sæder > 9; 2 tons < masse ≤ 3,5 tons	73	74	71	72	71	72
M ₂	antal sæder > 9; 3,5 tons < masse ≤ 5 tons; motorens mærkeeffekt < 150 kW	74	75	72	73	72	73
M ₂	antal sæder > 9; 3,5 tons < masse ≤ 5 tons; motorens mærkeeffekt ≥ 150 kW	76	78	74	76	74	76
M ₃	antal sæder > 9; masse > 5 tons; motorens mærkeeffekt < 150 kW	75	76	73	74	73	74
M ₃	antal sæder > 9; masse > 5 tons; motorens mærkeeffekt ≥ 150 kW	77	79	75	77	75	77
N	Køretøjer, der anvendes til vare- transport						
N ₁	masse ≤ 2 tons	71	71	69	69	69	69
N ₁	2 tons < masse ≤ 3,5 tons	72	73	70	71	70	71
N ₂	3,5 tons < masse ≤ 12 tons; motorens mærkeeffekt < 75 kW	74	75	72	73	72	73
N ₂	3,5 tons < masse ≤ 12 tons; 75 ≤ motorens mærkeeffekt < 150 kW	75	76	73	74	73	74

Onsdag den 6. februar 2013

Køretøjs- klasse	Beskrivelse af køretøjklassen	Grænseværdier udtrykt i dB (A) [decibel(A)]					
		Grænseværdier for type- godkendelse af nye køre- tøjstyper		Grænseværdier for type- godkendelse af nye køre- tøjstyper		Grænseværdier for regi- strering, salg og ibrug- tagning af nye køretøjer	
		Fase 1 gælder fra [2 år efter offentliggø- relsen]		Fase 2 gælder fra [5 år efter offentliggø- relsen]		Fase 3 gælder fra [7 år efter offentliggørel- sen]	
		Alment	Fernæn- gående (*)	Alment	Fernæn- gående (*)	Alment	Fernængæn- de (*)
N ₂	3,5 tons < masse ≤ 12 tons; motorens mærkeeffekt ≥ 150 kW	77	79	75	77	75	77
N ₃	masse > 12 tons; 75 ≤ motorens mærkeeffekt < 150 kW	77	78	75	76	75	76
N ₃	masse > 12 tons; motorens mærkeeffekt ≥ 150 kW	80	82	78	80	78	80

Køretøjs- klasse	Beskrivelse af køretøjklassen	Grænseværdier for typegodkendelse af nye køretøjstyper udtrykt i dB(A) [decibel(A)] (*)	Grænseværdier for typegodkendelse af begge nye køretøjstyper og for regi- strering, salg og ibrugtagning af nye køretøjer udtrykt i dB(A) [decibel(A)] (*)
		Fase 1 gælder fra [6 år efter offentliggørelsen]	Fase 2 gælder fra [8 år efter offentliggørelsen]
M	Køretøjer til personbefordring		
M ₁	antal sæder ≤ 9; ≤ 125 kW/ton	68	68
	antal sæder ≤ 9; 125 kW/ton < effekt/masseforhold ≤ 150 kW/ton	70	70
	antal sæder ≤ 9; effekt/massefor- hold > 150 kW/ton	73	73

Onsdag den 6. februar 2013

Køretøjs- klasse	Beskrivelse af køretøjklassen	Grænseværdier for typegodkendelse af nye køretøjstyper udtrykt i dB(A) [decibel(A)] (*)	Grænseværdier for typegodkendelse af begge nye køretøjstyper og for regi- strering, salg og ibrugtagning af nye køretøjer udtrykt i dB(A) [decibel(A)] (*)
		Fase 1 gælder fra [6 år efter offentliggørelsen]	Fase 2 gælder fra [8 år efter offentliggørelsen]
M ₁	antal sæder ≤ 4; føreren medregnet; effekt/masseforhold > 200 kW/ton Førersædets R-punkt < 450 mm fra jorden	74	74
M ₂	antal sæder > 9; masse ≤ 2,5 tons	69	69
	antal sæder > 9; 2,5 tons < masse < 3,5 tons	72	72
	antal sæder > 9; 3,5 tons < masse < 5 tons;	75	75
M ₃	antal sæder > 9; masse > 5 tons; motorens mærkeeffekt ≤ 180kW	74	74
	antal sæder > 9; masse > 5 tons; 180 kW < motorens mærkeeffekt ≤ 250 kW	77	77
	antal sæder > 9; masse > 5 tons; motorens mærkeeffekt > 250kW	78	78
N	Køretøjer, der anvendes til varetransport		
N ₁	masse < 2,5 tons	69	69
	2,5 tons < masse < 3,5 tons	71	71
N ₂	3,5 tons < masse < 12 tons; motorens mærkeeffekt < 150 kW	75	75
	3,5 < motorens ≤ 12 tons; moto- rens mærkeeffekt > 150kW	76	76

Onsdag den 6. februar 2013

Køretøjs- klasse	Beskrivelse af køretøjklassen	Grænseværdier for typegodkendelse af nye køretøjstyper udtrykt i dB(A) (*) [decibel(A)] (*)	Grænseværdier for typegodkendelse af begge nye køretøjstyper og for regi- strering, salg og ibrugtagning af nye køretøjer udtrykt i dB(A) [decibel(A)] (*)
		Fase 1 gælder fra [6 år efter offentliggørelsen]	Fase 2 gælder fra [8 år efter offentliggørelsen]
N ₃	masse > 12 tons; motorens mærke- effekt ≤ 180kW	77	77
	masse > 12 tons; 180 < motorens mærkeeffekt ≤ 250 kW	79	79
	masse > 12 tons; motorens mærke- effekt > 250kW	81	81

(*) Forhøjede grænseværdier er kun gyldige, hvis køretøjet **Grænseværdierne forhøjes med 1 dB for køretøjer, der** overholder den relevante definition af terrængående køretøjer i punkt 4 i afsnit A i bilag II til direktiv 2007/46/EF.

(**) For M₁ køretøjer er de forhøjede grænseværdier for terrængående køretøjer kun gyldige, hvis den højeste tilladte masse > 2 tons. [Ændring 61]

BILAG IV

Lyddæmpningssystemer med akustisk absorberende fibermaterialer

1. Generelt

Lyddabsorberende fibermaterialer kan anvendes i lyddæmpningssystemer eller komponenter hertil, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- udstødningsgassen er ikke i kontakt med fibermaterialerne
- lyddæmpningssystemet eller dets komponenter er af samme konstruktionsfamilie som systemer eller komponenter, for hvilke det, i forbindelse med typegodkendelsesprocessen i henhold til denne forordnings bestemmelser for en anden køretøjstype, er påvist, at de ikke forringes.

Hvis ingen af disse betingelser er opfyldt, skal hele lyddæmpningssystemet eller komponenterne underkastes en konventionel konditionering ved hjælp af en af de tre opstillinger og fremgangsmåder, som er beskrevet nedenfor.

1.1. Kontinuerlig kørsel på vej over 10 000 km.

1.1.1. 50 ± 20 % af denne kørsel skal foregå som bykørsel, og den resterende skal være lange ture ved høj hastighed. Kontinuerlig kørsel på landevej kan erstattes af et tilsvarende program på prøvebane.

1.1.2. Der skal veksles mellem de to kørselsformer mindst to gange.

Onsdag den 6. februar 2013

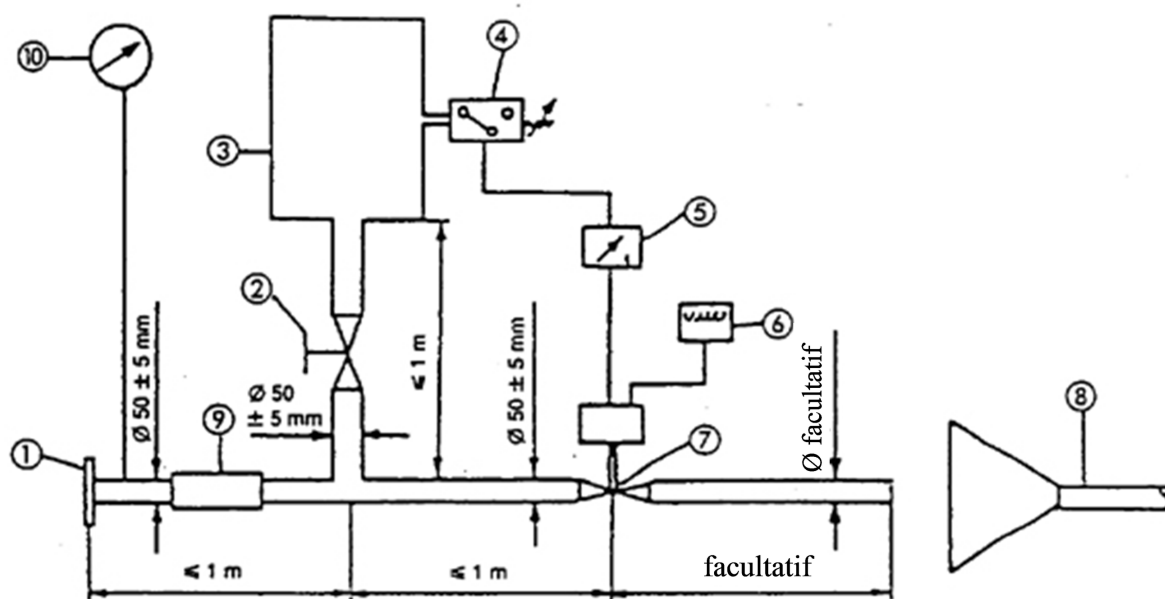
- 1.1.3. Det samlede prøvningsprogram skal omfatte mindst 10 standsninger af en varighed på mindst tre timer, således at virkningerne af afkøling og kondensering reproduceres.
- 1.2. Konditionering i prøvebænk
- 1.2.1. Idet køretøjsfabrikantens anvisninger følges, monteres udstødningssystemet eller komponenter heraf ved hjælp af standarddele på det køretøj, der er omhandlet i punkt 1.3 i bilag I eller den motor, der er omhandlet i punkt 1.4 i bilag I. For så vidt angår køretøjet i punkt 1.3 i bilag I skal dette anbringes på et rulledynamometer. For så vidt angår motoren i punkt 1.4 i bilag I skal denne tilkobles et dynamometer.
- 1.2.2. Prøvningen udføres i seks perioder af seks timers varighed med en pause på mindst 12 timer mellem hver periode for at reproducere virkningerne af afkøling og kondensering.
- 1.2.3. I hver sekstimers periode skal motoren skiftevis gennemgå disse driftssekvenser:
- a) fem minutters tomgang
 - b) en sekvens på en time ved $1/4$ belastning med $3/4$ af det nominelle maksimale omdrejningstal (S)
 - c) en sekvens på en time ved $1/2$ belastning med $3/4$ af det nominelle maksimale omdrejningstal (S)
 - d) en sekvens på 10 minutter ved fuld belastning med $3/4$ af det nominelle maksimale omdrejningstal (S)
 - e) en sekvens på 15 minutter ved $1/2$ belastning med det nominelle maksimale omdrejningstal (S)
 - f) en sekvens på 30 minutter ved $1/4$ belastning med det nominelle maksimale omdrejningstal (S).
- De seks sekvensers samlede varighed: tre timer.
- Hver periode omfatter to sekvenserede sæt af disse betingelser i fortløbende rækkefølge fra litra a) til f).
- 1.2.4. Under prøvningen må lyddæmpningssystemet eller dets komponenter ikke afkøles med en blæser, som simulerer den normale luftstrøm omkring køretøjet. Dog kan lyddæmperen eller dens komponenter på fabrikantens anmodning køles, således at den temperatur, der måles ved lyddæmperens indgang ved køretøjets højeste hastighed, ikke overskrides.
- 1.3. Konditionering ved tryksvingninger
- 1.3.1. Udstødningssystemet eller komponenter heraf monteres på det køretøj, der er omhandlet i punkt 1.3 i bilag I, eller den motor, som er omhandlet i punkt 1.4 i bilag I. I førstnævnte tilfælde anbringes køretøjet på et rulledynamometer.
- I det andet tilfælde kobles motoren til et dynamometer. Prøvningsudstyret, som der er vist et detaljeret diagram af i figur 1 i tillægget til dette bilag, forbindes med lyddæmperens afgangsåbning. Ethvert andet udstyr, der giver tilsvarende resultater, kan godkendes.
- 1.3.2. Prøvningsudstyret justeres således, at strømmen af udstødningsgas skiftevis afbrydes og genåbnes 2 500 gange ved hjælp af en hurtigtvirkende ventil.
- 1.3.3. Ventilen skal åbne, når udstødningsgassernes modtryk målt mindst 100 mm neden for indgangsflangen når op på en værdi af mellem 0,35 og 0,40 kPa. Ventilen skal lukke, når trykket ikke afviger mere end 10 % fra det stabiliserede modtryk med åben ventil.
- 1.3.4. Tidsrelæet indstilles til en sådan værdi, at bestemmelserne i punkt 1.3.3 ovenfor overholdes.
- 1.3.5. Motorhastigheden skal være 75 % af det omdrejningstal (S), hvor motoren afgiver sin maksimale effekt.

Onsdag den 6. februar 2013

- 1.3.6. Den effekt, som dynamometeret viser, skal være 50 % af den effekt, der måles med fuld gas ved 75 % af motoromdrejningstallet (S).
- 1.3.7. Eventuelle drænråbninger skal være tillukket under prøvningen.
- 1.3.8. Hele prøvningen må ikke vare over 48 timer.

Hvis det er nødvendigt, indlægges én afkølingsperiode efter hver time.

Tillæg 1

Figur 1

Prøveapparat til konditionering ved trykssvingninger

1. Indgangsflange eller -bøsning, der skal forbindes med afgangsråbningen på det udstødningssystem, som prøves.
2. Manuel reguleringsventil.
3. Udligningsbeholder med et volumen på 35 til 40 l og en fyldningstid på ikke mindre end et sekund.
4. Trykrelæ med et driftsområde på 0,05 til 2,5 bar.
5. Tidsrelæ.
6. Impulstæller.

Onsdag den 6. februar 2013

7. Der kan anvendes en udstødningslukkeventil (motorbremse) med en diameter på 60 mm. Denne ventil aktiveres af en trykluftcylinder, der kan udvikle en kraft på 120 N ved 4 bar. Reaktionsid såvel ved åbning som ved lukning må ikke overskride 0,5 sekunder.
8. Udsugning af udstødningsgas.
9. Bøjelig slange.
10. Manometer.

BILAG V

Trykluftstøj

1. Målemetode

Støjen måles ved stationært køretøj med mikrofonerne anbragt ved placering nr. 2 og 6 i figur 1. Det højeste A-vægtede støjniveau registreres under udluftning af trykregulatoren og ved udluftning efter anvendelse af både driftsbremse og parkeringsbremse.

Støj målt ved udluftning af trykregulator måles med motoren i tomgang. Måling af udluftningsstøjen foretages under brug af drifts- og parkeringsbremsen; før hver måling bringes tryklufften op på sit største arbejdsstryk, hvorefter motoren standses.

2. Vurdering af resultatet

Der foretages to målinger for hver placering af mikrofonerne. For at kompensere for eventuelle unøjagtigheder ved måleudstyret nedsættes måleresultaterne med 1 dB(A), og den reducerede værdi anvendes som måleresultat. Resultaterne betragtes som gyldige, hvis forskellen mellem målingerne ved en mikrofonplacering ikke overskrider 2 dB(A). Den højeste målte værdi noteres som resultat. Er denne værdi 1 dB (A) højere end støjgrænsen, foretages der yderligere to målinger ved den pågældende mikrofonplacering. Tre af disse fire måleresultater, der opnås ved denne placering, skal da overholde støjgrænsen.

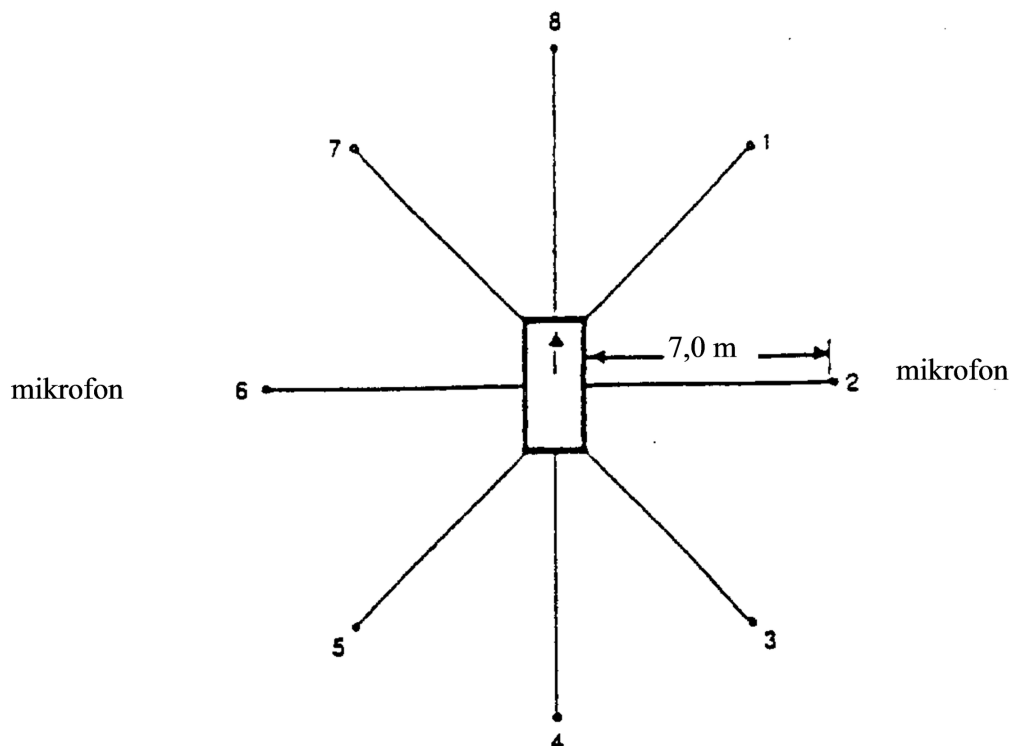
3. Grænseværdi

Støjniveauet må ikke overskride 72 dB(A).

Onsdag den 6. februar 2013

Tillæg 1

Figur 1: Mikrofonplaceringer til måling af trykluftstøj

Målingen udføres på det stationære køretøj som vist på figur 1 fra to mikrofonplaceringer i en afstand af 7 m fra køretøjets ydre kant i en højde af 1,2 m over jorden.

BILAG VI

Kontrol af produktionens overensstemmelse for køretøjer

1. Generelt

Disse krav harmonerer med prøvningerne af produktionens overensstemmelse i henhold til punkt 5 i bilag I.

2. Prøvningsprocedure

Måleområdet og måleinstrumenterne skal være som beskrevet i bilag II.

2.1. De køretøjer, der afprøves, underkastes den i punkt 4.1 i bilag II beskrevne støjmåling for køretøjer i bevægelse.

2.2. Trykluftstøj

Køretøjer, som har en tilladt totalvægt på over 2 800 kg, og som er udstyret med trykluftsystemer, skal foruden de andre målinger underkastes en måling af trykluftstøj som beskrevet i punkt 1 i bilag V.

Onsdag den 6. februar 2013

2.3. Yderligere bestemmelser om støjemission

Køretøjsfabrikanten skal undersøge overholdelsen af ASEP ved at foretage en passende evaluering eller kan foretage den prøvning, der er beskrevet i bilag VIII.

3. Stikprøveudtagning og evaluering af resultaterne

Der udvælges ét køretøj, som underkastes de prøvninger, der er angivet i punkt 2. Hvis prøvningsresultaterne opfylder overensstemmelseskravene i bilag X til direktiv 2007/46/EF, anses køretøjet for at være produktionsoverensstemmende. **De gældende krav om produktionsoverensstemmelse er grænseværdierne i bilag III tillagt en margen på + 1 dB(A). [Ændring 52]**

Hvis et af prøvningsresultaterne ikke opfylder overensstemmelseskravene i bilag X til direktiv 2007/46/EF, prøves yderligere to køretøjer af samme type i henhold til punkt 2 i dette bilag.

Hvis prøvningsresultaterne for det andet og det tredje køretøj opfylder overensstemmelseskravene i bilag X til direktiv 2007/46/EF, anses køretøjet for at være produktionsoverensstemmende.

Hvis et af prøvningsresultaterne for det andet eller tredje køretøj ikke opfylder overensstemmelseskravene i bilag X til direktiv 2007/46/EF, anses køretøjet for ikke-overensstemmende med kravene i denne forordning, og fabrikanten skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at genetablere produktionens overensstemmelse.

BILAG VII

Specifikationer for måleområdet

1. Indledning

Dette bilag beskriver specifikationerne for prøvebanens fysiske beskaffenhed og anlæggelse. Disse specifikationer er baseret på en særlig standard⁽¹⁾ og beskriver den fysiske beskaffenhed samt prøvningsmetoderne for disse karakteristika.

2. Krav til overfladens beskaffenhed

En overflade anses for at opfylde kravene i denne standard, hvis det ved måling er konstateret, at dens tekstur og porevolumen samt lydabsorptionskoefficient opfylder kravene i punkt 2.1 til 2.4, og hvis kravene til dens udformning i punkt 3.2 er opfyldt.

2.1. Residualporevolumen

Residualporevolumen V_C (voids content) for prøvebanens belægningsblanding må ikke være større end 8 %. For så vidt angår måleproceduren henvises til punkt 4.1.

2.2. Lydabsorptionskoefficient

Opfylder overfladen ikke kravet til residualporevolumen, kan den kun godkendes, hvis lydabsorptionskoefficienten $\alpha \leq 0,10$. For så vidt angår måleproceduren henvises til punkt 4.2. Kravene i punkt 2.1 og i dette punkt anses for at være opfyldt, hvis kun lydabsorptionen er blevet målt, og det har vist sig, at $\alpha \leq 0,10$.

⁽¹⁾ ISO 10844:1994 I de første fem år efter denne forordnings ikrafttræden kan fabrikanten bruge testspor, der er attesteret i henhold til enten ISO 10844:1994 eller ISO 10844:2011. Efter denne dato må fabrikanten kun anvende testspor, der overholder ISO 10844:2011. [Ændring 53]

Onsdag den 6. februar 2013

Det skal bemærkes, at den mest relevante egenskab er lydabsorptionen, selv om vejbyggere bedst kender residualporevolumen. Lydabsorptionen skal imidlertid kun måles, hvis overfladen ikke opfylder porekravet. Dette er berettiget, da residualporevolumen er forbundet med relativt stor usikkerhed med hensyn til både målinger og relevans, og visse overflader kan derfor fejlagtigt afvises, hvis vurderingen alene baseres på måling af porerne.

2.3. Teksturdybde

Teksturdybden (TD) målt efter den volumetriske metode (se punkt 4.3) skal være:

$$TD \geq 0,4 \text{ mm}$$

2.4. Overfladens ensartethed

Der bør udvises al mulig omhu for at sikre, at prøveområdets overflade gøres så ensartet som muligt. Dette omfatter tekstur og porevolumen, men tillige bemærkes, at hvis tromling viser sig mere effektiv nogle steder end andre, kan teksturen være anderledes, og der kan også forekomme ujævnheder, som kan forårsage stød.

2.5. Prøvningsperiode

For at sikre, at overfladen fortsat opfylder kravene til tekstur og porevolumen eller til lydabsorption i henhold til standarden, skal den regelmæssigt kontrolleres med følgende intervaller:

a) kontrol af residualporevolumen eller lydabsorption:

når overfladen er ny

opfylder en ny overflade kravene, er ingen yderligere periodisk kontrol nødvendig. Opfylder en overflade ikke kravene, når den er ny, vil den kunne gøre det senere, da overflader typisk bliver fyldt op og komprimeret med tiden.

b) kontrol af teksturdybden (TD):

når overfladen er ny

når støjprøven indledes (NB: Tidligst fire uger efter anlægningen)

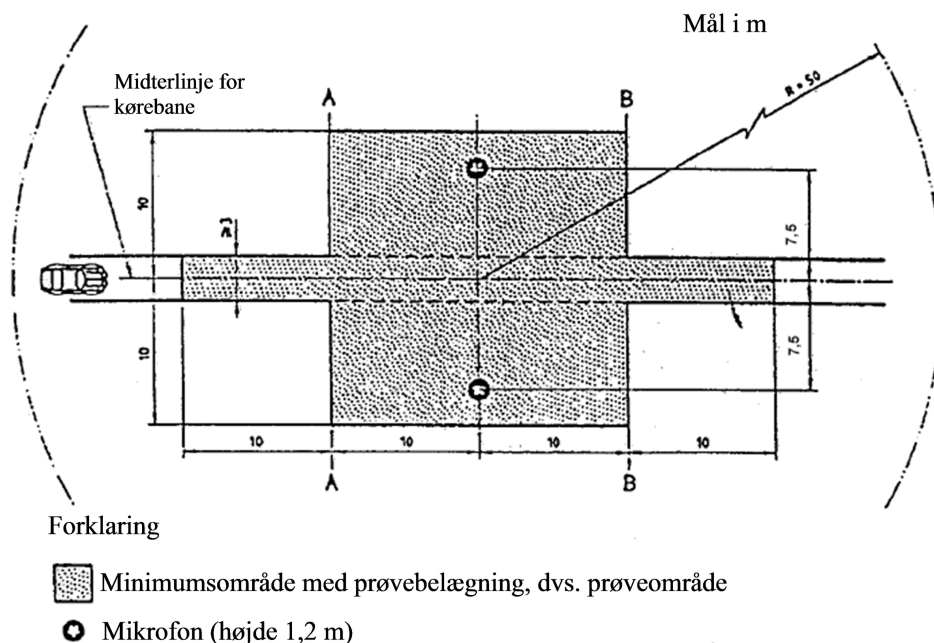
derefter en gang årligt.

3. Prøveanlæggets udformning

3.1. Område

Det er vigtigt, at prøvebanen udformes således, at det sikres, at det område, som køretøjerne gennemkører på prøvebanen, som et mindstekrav er belagt med det foreskrevne prøvemateriale med en passende margen for sikker og praktisk kørsel. Dette indebærer, at kørebanen skal være mindst tre meter bred, og at dens længde skal være mindst ti meter ud over linjerne AA og BB i hver ende. I figur 1 er vist en plan over et passende prøveområde samt det mindsteområde, der skal være maskinlagt og komprimeret med det foreskrevne overflademateriale. I henhold til 4.1.1 i bilag II foretages der målinger på hver side af køretøjet. Dette kan gøres enten ved at måle med to mikrofonplaceringer (en på hver side af anlægget) og at køre i en retning eller ved at måle med kun én mikrofon på én side af anlægget, men at køre køretøjet i to retninger. Hvis sidstnævnte metode anvendes, er der ingen overfladekrav på den side af anlægget, hvor der ikke er nogen mikrofon.

Onsdag den 6. februar 2013

BEMÆRK — Der må ikke forekomme store akustisk reflekterende genstande inden for denne radius.

Figur 1: Minimalområde dækket med prøvevejbelægning. Den grå del betegnes »prøveområde«.

3.2. Udformning og forberedelse af belægningen

3.2.1. Grundlæggende krav til udformningen.

Prøveoverfladen skal opfylde følgende fire krav:

3.2.1.1. Den skal være af tæt asfaltbeton.

3.2.1.2. Småskærverne må ikke være større end 8 mm (tolerancen skal muliggøre mellem 6,3 og 10 mm).

3.2.1.3. Slidlagets tykkelse skal være > 30 mm.

3.2.1.4. Bindemidlet skal være umodificeret penetrationsasfalt.

3.2.2. Retningslinjer for udformningen

En sigtekurve, som opfylder de stillede krav, er vist i figur 2. Den kan anvendes som vejledning ved udformningen af prøveanlægget. Endvidere er der i tabel 1 opstillet nogle retningslinjer med henblik på opnåelse af ønsket tekstur og holdbarhed. Sigtekurven er en funktion af formelen:

$$P \text{ (gennemfaldsprocent)} = 100 \cdot (d/d_{\text{maks}})^{1/2}$$

Hvor:

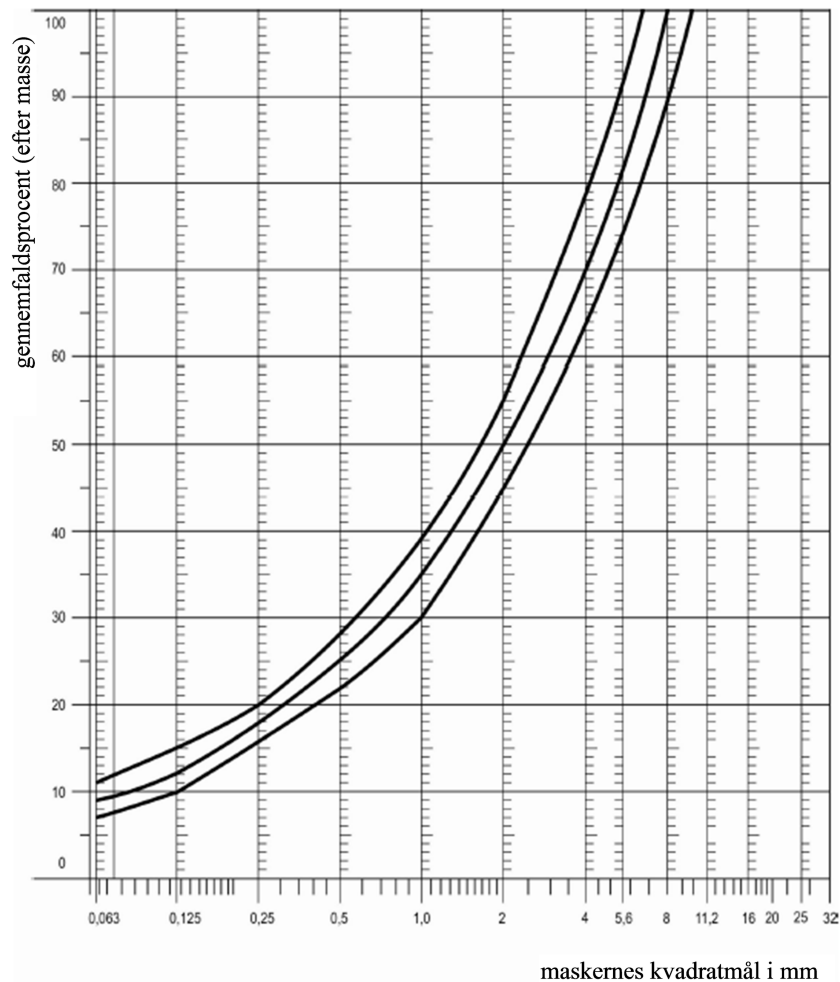
d = sigtemaskernes kvadratmål i mm

d_{maks} = 8 mm for middelkurven

d_{maks} = 10 mm for mindstetolerancekurven

d_{maks} = 6,3 mm for størstetolerancekurven.

Onsdag den 6. februar 2013

Figur 2: Sigtekurve for materialet i asfaltblandingen, med tolerancer.

Ud over de krav, der er fastlagt i punkt 1 til 3.2.2, skal følgende krav i **ISO 10844:2011** være opfyldt **eller der bør henvises til ISO 10844:1994 i en overgangsperiode på 5 år: [Ændring 54]**

- Sandfraktionen ($0,063 \text{ mm} < \text{sigtemaskernes kvadratmål} < 2 \text{ mm}$) må ikke omfatte mere end 55 % natursand og skal omfatte mindst 45 % knust sand.
- Bærelag og bundsikringslag skal sikre god stabilitet og god ensartethed i overensstemmelse med korrekt vejbygningspraksis.
- Småskærverne skal være knust (100 % brudflader), og de skal være af vanskeligt knusbart materiale.
- Småskærverne i blandingen skal være udvaskede.
- Der må ikke fyldes ekstra småskærver på overfladen.
- Bindemidlets hårdhed, udtrykt som penetrationsværdi, skal være 40-60, 60-80 eller endog 80-100 alt efter klimaforholdene i landet. Generelt gælder, at der skal anvendes det efter sædvanlig praksis hårdest mulige bindemiddel.
- Blandingens temperatur inden tromling skal vælges således, at det krævede porevolumen fremkommer ved den efterfølgende tromling. For at øge sandsynligheden for, at specifikationerne i punkt 2.1 til 2.4 bliver opfyldt, skal lejringsstætheden findes ikke blot ved det rette valg af blandingstemperatur, men også ved et passende antal tromlinger og valget af tromletype.

Onsdag den 6. februar 2013

Tabel 1: Retningslinjer for udformningen

	Målværdier		Tolerancer
	af den samlede blandingsmasse	af materialets masse	
Skævermasse, sigtemaskernes kvadratmål (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Sandmasse 0,063 < SM < 2 mm	38,0 %	40,2 %	± 5
Fillermasse SM < 0,063 mm	8,8 %	9,3 %	± 2
Bindemiddelmasse (asfalt)	5,8 %	Ikke relevant	± 0,5
Største skærvemål	8 mm		6,3 — 10
Bindemiddelhårdhed	(jf. punkt 3.2.2 f))		
Glatstensværdi (PSV)	> 50		
Lejringsstæthed i forhold til Marshall-lejringsstæthed	98 %		

4. Prøvningsmetode

4.1. Måling af residualporevolumen

Til gennemførelse af denne måling skal der udtages borekerner mindst fire steder, som er jævnt fordelt på prøveområdet mellem linjerne AA og BB (jf. figur 1). For at undgå uensartethed og ujævnheder i hjulsporene bør der ikke udtages borekerner i selve hjulsporene, men kun tæt ved disse. Mindst to borekerner skal udtages tæt ved hjulsporene, og mindst en borekerne skal udtages ca. midtvejs mellem hjulsporene og hver mikrofonplacering.

Er der grund til at antage, at kravet om ensartethed ikke er opfyldt (jf. punkt 2.4), udtages der borekerner flere steder på prøveområdet.

Residualporevolumen skal bestemmes for hver borekerne. Derefter beregnes gennemsnitsværdien for alle borekerne, og den sammenholdes med kravet i punkt 2.1. I øvrigt må ingen borekerne have en poreværdi på over 10 %. Ved anlægning af prøveområdet må det erindres, at der kan opstå problemer, når der skal udtages borekerner, hvis området opvarmes ved hjælp af rør eller el-kabler. Varmeanlæggene må planlægges omhyggeligt med tanke på fremtidig udtagning af borekerner. Det anbefales at lade nogle få pletter på ca. 200 × 300 mm stå, hvor der ikke er rør og kabler, eller at lægge disse så dybt, at udtagning af borekerner fra slidlaget ikke vil beskadige dem.

4.2. Lydabsorptionskoefficient

Lydabsorptionskoefficienten (normalt indfald) måles ved hjælp af impedansrørmetoden under anvendelsen af fremgangsmåden i ISO 10534-1: »Acoustics — Determination of sound absorption coefficient and impedance by a tube method.«⁽¹⁾

For prøvelegemer gælder samme krav som med hensyn til residualporevolumen (jf. punkt 4.1). Lydabsorptionen skal måles i frekvensområderne 400-800 Hz og 800-1 600 Hz (i hvert fald i centerfrekvenserne af 1/3-oktavnåb), og størsteværdierne skal fastlægges for begge disse frekvensbånd. Derefter beregnes gennemsnitsværdien for alle borekerner, og denne udgør det endelige resultat.

4.3. Måling af teksturdybden

Som led i denne standard skal der foretages måling af teksturdybden mindst ti steder med lige store mellemrum langs prøvebanens hjulspor, og gennemsnitsværdien sammenlignes med den foreskrevne mindste teksturdybde. Se ISO-standard ~~10844:1994~~ **10844:2011** for så vidt angår fremgangsmåden. [**Ændring 55**]

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort.

Onsdag den 6. februar 2013

5. Tidsmæssig stabilitet og vedligeholdelse

5.1. Tidsfaktorens betydning

Som tilfældet er med mange andre overflader kan det påregnes, at de dæk/vejstøjniveauer, der måles på prøveoverfladen, vil stige svagt i løbet af de første seks til tolv måneder efter anlægningen.

Overfladen vil tidligst erhverve de krævede karakteristika fire uger efter anlægningen. Tidsfaktorens betydning er sædvanligvis mindre i forbindelse med lastbilstøj end i forbindelse med personbilstøj

Den tidsmæssige stabilitet bestemmes hovedsagelig af den tilslibning og komprimering, som sker ved kørsel på overfladen. Den skal kontrolleres med mellemrum som anført i punkt 2.5.

5.2. Vedligeholdelse af overfladen

Affaldsmateriale og støv, som i væsentlig grad kan formindske teksturdybden, skal fjernes fra overfladen. I lande med vinterklima anvendes der undertiden salt til afisning. Salt kan ændre overfladen midlertidigt eller endog vedvarende på en sådan måde, at støjniveauet stiger, og anvendelse deraf kan derfor ikke anbefales.

5.3. Nyasfaltering af prøveområdet

Bliver det nødvendigt at reparere prøvebanen, er det sædvanligvis tilstrækkeligt at nyasfaltere prøvebanen (med en bredde af tre meter, jf. figur 1) under forudsætning af, at det øvrige prøveområde opfyldte kravene til residualporevolumen eller lydabsorption, da måling fandt sted.

6. Dokumenter vedrørende anlægget og de udførte prøvninger

6.1. Dokument vedrørende prøveanlægget

Følgende oplysninger skal anføres i en skriftlig beskrivelse af prøveanlægget:

6.1.1. prøvebanens placering

6.1.2. bindemiddeltpe og -hårdhed, kornblandingstype, betonblandings største teoretiske tæthed (D_R), slidlagets tykkelse og sigtekurven som fastlagte ud fra de borekerner, der er udtaget af prøvebanen

6.1.3. komprimeringsmetode (f.eks. tromletype og -vægt, antal tromlinger)

6.1.4. blandingens temperatur, den omgivende lufts temperatur og vindhastigheden under anlægning af overfladen

6.1.5. dato for anlægning af overfladen og entreprenørens navn

6.1.6. alle prøveresultater eller i det mindste det seneste af disse, herunder:

6.1.6.1. residualporevolumen af hver borekerne

6.1.6.2. de steder inden for prøveområdet, hvor borekerner til måling af porevolumen er udtaget

6.1.6.3. lydabsorptionskoefficient for hver borekerne (hvis målt); resultaterne for hver borekerne og hvert frekvensområde samt det samlede gennemsnit skal anføres

6.1.6.4. de steder inden for prøveområdet, hvor borekerner til måling af absorptionen er udtaget

6.1.6.5. teksturdybden, herunder antallet af prøver samt standardafvigelse

6.1.6.6. den institution, som er ansvarlig for prøvningerne i henhold til punkt 6.1.6.1 og 6.1.6.2 og den type materiel, der er anvendt

6.1.6.7. datoen for prøvning og datoen for udtagelse af borekerner af forsøgsstrækningen.

Onsdag den 6. februar 2013

6.2. Dokument vedrørende prøver med hensyn til overfladestøj fra køretøjer

I det dokument, der beskriver støjprøven(erne), skal anføres, om alle krav er opfyldt eller ej. Der henvises til det i punkt 6.1 omhandlede dokument, som beskriver, hvilke resultater der viser dette.

BILAG VIII

Målemetode til at evaluere overholdelsen af de supplerende bestemmelser om støjemission

1. Generelt

I dette bilag beskrives en målemetode til at evaluere køretøjets overensstemmelse med de supplerende bestemmelser om støjemission (ASEP), der er fastsat i artikel 8.

Det er ikke obligatorisk at udføre faktiske prøvninger, når der ansøges om typegodkendelse. Fabrikanten skal underskrive overensstemmelseserklæringen, der er anført i tillæg 1 til dette bilag. Den godkendende myndighed kan anmode om yderligere oplysninger om overensstemmelseserklæring og udføre de nedenfor beskrevne prøvninger.

Analyse af bilag VIII forudsætter, at der gennemføres en prøvning i overensstemmelse med bilag II. Den kontrol, der er anført i bilag II, udføres på samme prøvebane under forhold, som svarer til dem, der er fastsat i de i dette bilag foreskrevne prøver.

2. Målemetode

2.1. Måleinstrumenter og målebetingelser

Medmindre andet er angivet, skal måleinstrumenter, målebetingelser og køretøjets tilstand svare til dem, som er specificeret i punkt 2 og 3 i bilag II.

Hvis køretøjet har forskellige funktionsmåder, som påvirker støjemissionen, skal alle funktionsmåder opfylde kravene i dette bilag, og hvis fabrikanten har foretaget prøvninger for over for den godkendende myndighed at godtgøre, at disse krav er opfyldt, anføres de funktionsmåder, der er anvendt ved prøvningerne, i en prøvningsrapport.

2.2. Prøvningsmetode

Medmindre andet er angivet, anvendes betingelserne og procedurerne i punkt 4.1 til 4.1.2.1.2.2. i bilag II. For så vidt angår nærværende bilag skal de enkelte prøvningsforløb måles og evalueres.

2.3. Arbejdsområde

Driftsforhold er som følger:

Køretøjets hastighed V_{AA_ASEP} : $v_{AA} \geq 20 \text{ km/h}$

Køretøjets acceleration a_{wot_ASEP} : $a_{wot} \leq \cancel{5,0 \text{ m/s}^2} \text{ } 4,0 \text{ m/s}^2$ [Ændring 56]

Motorhastighed n_{BB_ASEP} : $n_{BB} \leq 2,0 * PMR-0,222 * s$ eller

$n_{BB} \leq 0,9 * s$, alt efter, hvilken er lavest

Køretøjets hastighed V_{BB_ASEP} :

hvis n_{BB_ASEP} nåes i et gear $v_{BB} \leq 70 \text{ km/h}$

i alle andre tilfælde $v_{BB} \leq 80 \text{ km/h}$

gear $k \leq$ udvekslingsforhold som fastsat i bilag II

Hvis køretøjet i det laveste gældende gear ikke opnår den maksimale motorhastighed under 70 km/h, sættes køretøjets hastighedsgrænse til 80 km/h.

Onsdag den 6. februar 2013

2.4. Gearudvekslingsforhold

ASEP-kravene gælder for hvert gearudvekslingsforhold k , der fører til prøvningsresultater inden for arbejdsområdet som defineret i punkt 2.3 i dette bilag.

I tilfælde af køretøjer med automatgear, adaptive transmissioner og CVT⁽¹⁾, der prøves med ulåste gearudvekslingsforhold, kan prøvningen omfatte et skifte til et lavere gear og en højere acceleration. Skift til højere gear og lavere acceleration er ikke tilladt. Et gearskifte, som medfører et forhold, der ikke er i overensstemmelse med de ekstreme betingelser, skal undgås. I sådanne tilfælde er det tilladt at etablere og anvende elektroniske eller mekaniske anordninger, herunder alternative gearvælgerpositioner.

For at gøre ASEP-testen repræsentativ og mulig at gentage (for typegodkendelsesmyndigheden) testes køretøjerne gennem anvendelse af produktionskalibrering af gearkassen. [Ændring 57]

2.5. Målbetingelser

Støjemissionen måles i hvert gyldigt gearudvekslingsforhold på de fire prøvepunkter som anført nedenfor.

Det første prøvepunkt P_1 defineres ved en hastighed v_{AA} på 20 km/h. Hvis der ikke kan opnås stabile accelerationsforhold, øges hastigheden i trin på 5 km/h, indtil der nås en stabil acceleration.

Fjerde prøvningspunkt P_4 defineres ved køretøjets maksimale hastighed ved BB' i det pågældende gearudvekslingsforhold inden for de ekstreme betingelser, jf. punkt 2.3.

De to øvrige prøvningspunkter defineres ved følgende formel:

Prøvningspunkt P_j : $v_{BB_j} = v_{BB_1} + ((j - 1)/3) * (v_{BB_4} - v_{BB_1})$ for $j = 2$ og 3

Hvor:

v_{BB_1} = køretøjshastighed ved BB' for prøvepunkt P_1

v_{BB_4} = køretøjshastighed ved BB' for prøvepunkt P_4

Tolerance for v_{BB_j} : ± 3 km/h

For alle prøvepunkter skal de ekstreme betingelser, jf. punkt 2.3, være opfyldt.

2.6. Prøvning af køretøjet

Køretøjets midterlinje skal i videst mulige omfang følge linjen CC' under hele prøven, fra det nærmer sig linjen AA' , til dets bagende har passeret linjen BB' .

Ved linjen AA' skal speederen trykkes i bund. For at opnå en mere stabil acceleration eller undgå en nedgearing mellem linjen AA' og BB' , kan der anvendes foracceleration før linjen AA' . Speederen skal holdes i bund, indtil køretøjets bagende når linjen BB' .

For hver særskilt prøveforløb bestemmes og registreres følgende parametre:

Det maksimale A-vægtede lydtryksniveau på begge sider af køretøjet, angivet under hver passage af køretøjet mellem de to linjer AA' og BB' , afrundes til én decimal ($L_{wot, kj}$). Der skal ses bort fra eventuelle målinger, som er foretaget under indvirkning af en høj lyd, der synes at være uden forbindelse med det generelle støjniveau. Højre og venstre side kan måles samtidigt eller separat.

Køretøjets hastighedsmålinger ved AA' og BB' registreres med første signifikante decimal ($v_{AA, kj}$; $v_{BB, kj}$).

⁽¹⁾ Trinløst variabel transmission.

Onsdag den 6. februar 2013

Eventuelle aflæsninger af motorhastighed ved AA' og BB' registreres som heltalsværdier ($n_{AA, kj}$, $n_{BB, kj}$).

Den beregnede acceleration bestemmes i overensstemmelse med formlen i punkt 4.1.2.1.2 i bilag II og registreres med to decimaler ($a_{woti, test, kj}$).

3. Analyse af resultater

3.1. Bestemmelse af ankerpunkt for hvert transmissionsudvekslingsforhold

For målinger i gear i og lavere består ankerpunktet af det maksimale støjniveau L_{woti} , den registrerede motorhastighed n_{woti} og køretøjshastighed v_{woti} ved BB' for gearudvekslingsforhold i ved accelerationsprøven i bilag II.

$$L_{\text{anchor}, i} = L_{woti, \text{ bilag II}}$$

$$n_{\text{anchor}, i} = n_{BB, woti, \text{ bilag II}}$$

$$v_{\text{anchor}, i} = v_{BB, woti, \text{ bilag II}}$$

For målinger i gear $i+1$ består ankerpunktet af det maksimale støjniveau L_{woti+1} , den registrerede motorhastighed n_{woti+1} og køretøjshastighed v_{woti+1} ved BB' for gearudvekslingsforhold $i+1$ ved accelerationsprøven i bilag II.

$$L_{\text{anchor}, i+1} = L_{woti+1, \text{ bilag II}}$$

$$n_{\text{anchor}, i+1} = n_{BB, woti+1, \text{ bilag II}}$$

$$v_{\text{ancker}, i+1} = v_{BB, woti+1, \text{ bilag II}}$$

3.2. Regressionslinjens hældning for hvert gear

Støjmålingerne evalueres som funktion af motorhastigheden i overensstemmelse med punkt 3.2.1.

3.2.1. Beregning af regressionslinjens hældning for hvert gear

Den lineære regressionslinje beregnes ved hjælp af ankerpunktet og de fire hermed forbundne yderligere målinger.

$$Slope_k = \frac{\sum_{j=1}^5 (n_j - \bar{n})(L_i - \bar{L})}{\sum_{j=1}^5 (n_j - \bar{n})^2}$$

(in dB/1000 min⁻¹)

$$\text{idet } \bar{L} = \frac{1}{5} \sum_{j=1}^5 L_j \text{ og } \bar{n} = \frac{1}{5} \sum_{j=1}^5 n_j ;$$

hvor n_j = motorhastighed målt ved linjen BB'

3.2.2. Regressionslinjens hældning for hvert gear

$Slope_k$ for et bestemt gear til den yderligere beregning er det afledte resultatet af beregningen i punkt 3.2.1, afrundet til 1 decimal, men ikke højere end 5 dB/1 000 min⁻¹.

3.3. Beregning af den forventede lineære støjniveaustigning for hver måling

Støjniveauet $L_{ASEP, kj}$ for målepunkt j og gear k beregnes ved de motorhastigheder, der måles i hvert målepunkt, idet den i punkt 3.2 specificerede hældning anvendes til det særlige ankerpunkt for hvert gearudvekslingsforhold.

Onsdag den 6. februar 2013

For $n_{BB_k, j} \leq n_{anchor, k}$:

$$L_{ASEP_k, j} = L_{anchor_k} + (Slope_k - Y) * (n_{BB_k, j} - n_{anchor, k})/1000$$

For $n_{BB_k, j} > n_{anchor, k}$:

$$L_{ASEP_k, j} = L_{anchor_k} + (Slope_k + Y) * (n_{BB_k, j} - n_{anchor, k})/1000$$

Hvor $Y = 1$

3.4. Prøveemner

På anmodning fra den typegodkendende myndighed foretages to yderligere kørsler inden for de ekstreme betingelser, jf. punkt 2.3 i dette bilag.

4. Fortolkning af resultater

Hver enkelt støjmåling evalueres.

Støjniveauet for hvert specificerede målepunkt må ikke overskride nedennævnte grænseværdier:

$$L_{kj} \leq L_{ASEP_k, j} + x$$

hvor

$x = 3$ dB(A) for køretøjer med automatisk transmission, der ikke kan låses eller CVT, der ikke kan låses

$x = 2$ dB(A) + grænseværdi — L_{urban} i bilag II for alle andre køretøjer.

Hvis det målte støjniveau ved et punkt overskrider grænsen, foretages der yderligere to målinger ved samme punkt for at kontrollere måleusikkerheden. Køretøjet er stadig i overensstemmelse med ASEP-kravene, hvis gennemsnittet af de tre gyldige målinger på dette specifikke punkt opfylder specifikationen.

5. Referencestøjtavler

Referencestøjen vurderes i et enkelt punkt i et bestemt gear, som simulerer en accelerationsbetingelse, der begynder med en hastighed på v_{aa} svarende til 50 km/h og med en formodet udgangshastighed på v_{bb} svarende til 61 km/h. Overholdelse af støjkravene i dette punkt kan enten beregnes ud fra resultaterne i punkt 3.2.2 og specifikationen nedenfor eller evalueres ved direkte måling under anvendelse af det neden for specificerede gear.

5.1 Bestemmelse af gear k sker som følger:

$k = 3$ for alle manuelle gearkasser og for automatgearkasser med op til 5 gear

$k = 4$ for automatgear med 6 eller flere gear

Hvis der ikke findes særskilte gear, f.eks. ved automatgearkasser, som ikke kan låses, eller CVT-gearkasser, som ikke kan låses, bestemmes udvekslingsforholdet til den videre beregning ud fra resultatet af accelerationsprøven i bilag II under anvendelse af den registrerede motorhastighed og køretøjshastighed ved linjen BB'.

5.2. Bestemmelse af referencemotorhastigheden n_{ref_k}

Referencemotorhastigheden n_{ref_k} beregnes ved hjælp af udvekslingsforholdet for gear k ved referencehastigheden $v_{ref} = 61$ km/h.

5.3. Beregning af L_{ref}

$$L_{ref} = L_{anchor_k} + Slope_k * (n_{ref_k} - n_{anchor_k})/1000$$

L_{ref} skal være mindre end eller lig med 76 dB(A).

For køretøjer, der er udstyret med en manuel gearkasse med mere end fire fremadgående gear og med en motor med en maksimal ydelse på over 140 kW (FN/ECE), og som har et forhold mellem maksimal ydelse og maksimal masse på over 75 kW/t, skal L_{ref} være mindre end eller lig med 79 dB(A).

Onsdag den 6. februar 2013

For køretøjer, der er udstyret med en automatgearkasse med mere end fire fremadgående gear og med en motor med en maksimal ydelse på over 140 kW (FN/ECE), og som har et forhold mellem maksimal ydelse og maksimal masse på over 75 kW/t, skal L_{ref} være mindre end eller lig med 78 dB(A).

6. Evaluering af ASEP ud fra L_{Urban} -princippet

6.1. Generelt

Denne evalueringsprocedure er et alternativ, der vælges af køretøjsfabrikanten, i forbindelse med den procedure, der er beskrevet i dette bilags punkt 3, og gælder for alle køretøjsteknologier. Det påhviler køretøjsfabrikanten at vælge den korrekte prøvningsmetode. Medmindre andet er angivet, foretages al prøvning og alle beregninger som angivet i bilag II til denne forordning.

6.2. Beregning af $L_{Urban ASEP}$

Fra enhver $L_{wot ASEP}$ som målt i henhold til dette bilag beregnes $L_{Urban ASEP}$ som følger:

a) $a_{wot test ASEP}$ beregnes ved hjælp af accelerationsberegningen fra punkt 4.1.2.1.2.1 eller punkt 4.1.2.1.2.2 i bilag II til denne forordning, alt efter hvad der er relevant

b) køretøjets hastighed ($V_{BB ASEP}$) bestemmes ved BB under $L_{wot ASEP}$ -prøvningen

c) $k_p ASEP$ beregnes som følger:

$$k_p ASEP = 1 - (a_{urban}/a_{wot test ASEP})$$

Der ses bort fra prøvningsresultater, hvor $a_{wot test ASEP}$ er mindre en a_{urban} .

d) $L_{Urban Measured ASEP}$ beregnes som følger:

$$L_{Urban Measured ASEP} =$$

$$L_{wot ASEP} - k_p ASEP * (L_{wot ASEP} - L_{CRS})$$

Til yderligere beregning anvendes L_{urban} fra bilag II til denne forordning uden afrunding med et decimaltal (XX.X).

e) $L_{Urban Normalized}$ beregnes som følger:

$$L_{Urban Normalized} = L_{Urban Measured ASEP} - L_{Urban}$$

f) $L_{Urban ASEP}$ beregnes som følger:

$$L_{Urban ASEP} =$$

$$L_{Urban Normalized} - (0,15 * (V_{BB ASEP} - 50))$$

g) Overholdelse af grænseværdier:

$L_{urban ASEP}$ skal være mindre end eller lig med 3,0 dB.

Tillæg 1

Erklæring om overensstemmelse med de supplerende bestemmelser om støjemission

Bilag 1 (Største format: A4 (210 x 297 mm))

(Fabrikantens navn) attesterer, at køretøjer af denne type (køretøjstype hvad angår støjemission i henhold til forordning (EU) nr. xxx opfylder kravene i artikel 8 i forordning nr. xx.

Onsdag den 6. februar 2013

(Fabrikantens navn) fremsætter denne erklæring i god tro efter behørig vurdering af køretøjernes støjemissionsniveau.

Dato:

Den bemyndigede repræsentants navn:

Den bemyndigede repræsentants underskrift:

Bilag IX

Foranstaltninger, der skal sikre elkøretøjers og hybride elkøretøjers hørbarhed

Dette bilag omhandler akustiske varslingsystemer til køretøjer (AVAS) til elkøretøjer og hybride elkøretøjer til vejtransport (EV og HEV).

A Akustisk varslingsystem til køretøjer

1. Definition

Akustisk varslingsystem til køretøjer (Acoustic Vehicle Alerting System — AVAS) ~~er en lydgenererende anordning:~~
systemer til elkøretøjer og hybride elkøretøjer beregnet til vejtransport, som skal advise ~~gør~~ **for** fodgængere og andre bløde trafikanter **opmærksomme på, at køretøjet er i drift. [Ændring 58]**

2. Systemets ydeevne

Hvis der er monteret et AVAS-system på et køretøj, skal det opfylde de betingelser, der er omhandlet nedenfor.

3. Driftsforhold

a) Lydgenereringsmetode

AVAS-systemet skal automatisk generere en lyd inden for køretøjshastighedens minimumsområde fra igangsætning og op til ca. 20 km/h samt ved bakning, hvis dette er relevant for den pågældende køretøjsklasse. Hvis køretøjet er udstyret med en forbrændingsmotor, der er i drift inden for det køretøjshastighedsområde, der er defineret ovenfor, behøver AVAS-systemet ikke generere lyd.

For køretøjer med akustisk bakalarm behøver AVAS-systemet ikke generere lyd under bakning.

b) Pauseknap

AVAS-systemet kan være forsynet med en knap til midlertidig afbrydelse af systemet (pauseknap).

Hvis systemet er sat på pause, skal køretøjet imidlertid også være udstyret med en anordning, der over for personen på førersædet angiver denne pausetilstand for AVAS-systemet.

AVAS-systemet skal altid kunne genoptage driften efter, at det har været afbrudt via pauseknappen.

Hvis der er monteret pauseknap i køretøjet, skal denne have en placering, hvor føreren let kan finde og betjene den.

Onsdag den 6. februar 2013

c) Dæmpning

AVAS-systemets lydniveau må dæmpes i perioder, hvor køretøjet er i drift.

4. Former for lyd og lydstyrke

- a) AVAS-systemet bør generere en kontinuerlig lyd, som giver fodgængere og andre bløde trafikanter signal om, at køretøjet er i drift. **Lyden skal være let at genkende som lyden fra et køretøj og bør ligne lyden af et køretøj i samme klasse udstyret med en intern forbrændingsmotor.**

~~Døg accepteres følgende (eller lignende) former for lyd ikke:~~

- ~~i) sirene, horn, ringe og klokkelyste samt udrykningskøretøjslyde~~
- ~~ii) alarmlyde, f.eks. brand, tyveri og røgalarmer~~
- ~~iii) periodisk lyd~~

~~Følgende (eller lignende) former for lyd bør undgås:~~

- ~~iv) melodiske lyde, dyre- og insektlyde~~
 - ~~v) lyde, der forvirrer identifikation af et køretøj og/eller dets drift (f.eks. acceleration, deceleration osv.)~~
- [Ændring 59]

- b) Den lyd, som AVAS-systemet genererer, ~~bør~~ **skal** give en tydelig indikation af køretøjets opførsel **og kørselsretning**, f. eks. via automatisk variation i lydniveauet eller sammenhæng med køretøjets hastighed.

- c) Det lydniveau, der genereres af AVAS-systemet, ~~bør~~ **må** ikke overskride det omtrentlige støjniveau for et lignende køretøj i samme klasse udstyret med forbrændingsmotor, som er i drift under de samme forhold.

Hensyn til omgivelserne:

Der ~~bør~~ **skal** ved udviklingen af AVAS-systemer tages hensyn til den samlede støjpåvirkning af omgivelserne.

[Ændring 60]

BILAG X

EU-typegodkendelse for så vidt angår støjniveau fra udstødningssystemer som separate tekniske enheder (udskiftnings-udstødningssystemer)

1. ANSØGNING OM TYPEGODKENDELSE

- 1.1. Ansøgning om EU-typegodkendelse af reserveudstødningssystem eller -del som separat teknisk enhed i henhold til artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 2007/46/EF, indgives af køretøjsfabrikanten eller fabrikanten af den pågældende separate tekniske enhed.

- 1.2. Tillæg 1 indeholder en model for oplysningsskemaet.

Onsdag den 6. februar 2013

- 1.3. Ansøgeren skal efter anmodning fra den tekniske tjeneste fremlægge følgende:
 - 1.3.1. to prøveeksemplarer af det system, for hvilket der søges om EU-typegodkendelse
 - 1.3.2. et eksemplar af et system, der er i overensstemmelse med det system, som er originaldel på køretøjet ved dets EU-standardtypegodkendelse
 - 1.3.3. et køretøj, der er repræsentativt for den type, som systemet skal monteres på, og som opfylder kravene i punkt 2.1 i bilag VI til denne forordning
 - 1.3.4. en separat motor, som svarer til den beskrevne køretøjstype.
2. MÆRKNING
 - 2.4.1. Udskiftningsudstødningssystemet eller dets komponenter med undtagelse af fastgørelsesdele og rør skal bære følgende:
 - 2.4.1.1. fabriks- eller handelsmærket fra fabrikanten af systemet eller komponenterne
 - 2.4.1.2. den af fabrikanten givne handelsmæssige betegnelse.
 - 2.4.2. Disse angivelser må ikke kunne slettes og skal være letlæselige, selv når systemet er monteret på køretøjet.
3. MEDDELELSE AF EU-TYPEGODKENDELSE
 - 3.1. Hvis de relevante krav er opfyldt, meddeles der EU-typegodkendelse i henhold til artikel 9, stk. 3, og, hvor det er relevant, artikel 10, stk. 4, i direktiv 2007/46/EF.
 - 3.2. EU-typegodkendelsesattesten udformes som vist i tillæg 2.
 - 3.3. Til hver type reserveudstødningssystem eller -komponent, som godkendes som separat teknisk enhed, tildeles der et typegodkendelsesnummer i overensstemmelse med bilag VII til direktiv 2007/46/EF; i del 3 af godkendelsesnummeret anføres nummeret på det ændringsdirektiv, der var gældende på tidspunktet for typegodkendelse af køretøjet. En medlemsstat må ikke give samme nummer til to forskellige typer reserveudstødningssystemer eller -komponenter.
4. EU-TYPEGODKENDELSESMÆRKE
 - 4.1. Udskiftningsudstødningssystemer og -komponenter, bortset fra fastgørelsesdele og rør, som er i overensstemmelse med en type, der er godkendt efter denne forordning, skal være forsynet med EU-typegodkendelsesmærke.

Onsdag den 6. februar 2013

4.2. Dette mærke består af et rektangel, som omslutter bogstavet »e« efterfulgt af kodenummer på den medlemsstat, som har meddelt typegodkendelse.

- »1« for Tyskland
- »2« for Frankrig
- »3« for Italien
- »4« for Nederlandene
- »5« for Sverige
- »6« for Belgien
- »7« for Ungarn
- »8« for Den Tjekkiske Republik
- »9« for Spanien
- »11« for Det Forenede Kongerige
- »12« for Østrig
- »13« for Luxembourg
- »17« for Finland
- »18« for Danmark
- »19« for Rumænien
- »20« for Polen
- »21« for Portugal
- »23« for Grækenland
- »24« for Irland
- »26« for Slovenien
- »27« for Slovakiet
- »29« for Estland
- »32« for Letland
- »34« for Bulgarien
- »36« for Litauen
- »49« for Cypern
- »50« for Malta

I nærheden af rektanglet skal desuden være anbragt »basisgodkendelsens nummer«, som udgør del 4 af det typegodkendelsesnummer, som er omhandlet i bilag VII til direktiv 2007/46/EF, med to foranstillede cifre, som er løbenummeret på den seneste væsentlige tekniske ændring af denne forordning, som var gældende på tidspunktet for meddelelse af typegodkendelse af køretøjet.

4.3. Mærket skal være således påført, at det ikke kan slettes og er let læseligt, selv når udstødningssystemet eller -komponenten er monteret på køretøjet.

4.4. I tillæg 3 er der vist et eksempel på et EU-typegodkendelsesmærke.

5. FORSKRIFTER

5.1. Almindelige forskrifter

Onsdag den 6. februar 2013

- 5.1.1. Udskeftningslyddæmpningssystemet eller dets komponenter skal udformes, konstrueres og kunne monteres således, at køretøjet under normale brugsvilkår overholder bestemmelserne i denne forordning på trods af de vibrationer, som systemet udsættes for.
- 5.1.2. Lyddæmpningssystemet eller dets komponenter skal være konstrueret og kunne monteres således, at de under hensyntagen til køretøjets brugsvilkår er modstandsdygtige over for de korrosionsfremkaldende faktorer, de udsættes for.
- 5.1.3. Yderligere forskrifter vedrørende manipulation og manuelt indstillelige multimode- udstødningssystemer eller -lyddæmpningssystemer
 - 5.1.3.1. Alle udstødnings- eller lyddæmpningssystemer skal være konstrueret på en sådan måde, at det ikke er let at fjerne lydabfler, udgangskonuser og andre dele, hvis primære funktion er at udgøre en del af lyddæmpningskamrene/ekspansionskamrene. Hvor anvendelse af en sådan del er uundgåelig, skal dens fastgørelsesmåde være sådan, at den ikke let kan fjernes (f.eks. med konventionelle gevindskårne fastgørelser), og den bør også være fastgjort således, at fjernelse medfører permanent/uoprettelig skade på enheden.
 - 5.1.3.2. Lyddæmpnings- eller udstødningssystemer med flere, manuelt indstillelige driftstilstande (multimode), skal opfylde alle forskrifterne i alle driftstilstande. De støjniveauer, der registreres, skal være fra driftstilstanden med de højeste støjniveauer.
- 5.2. Forskrifter vedrørende støjniveau
 - 5.2.1. Målebetingelser
 - 5.2.1.1. Støjprøvning af lyddæmpningssystemet og udskeftningslyddæmpningssystemet foretages med de samme »normale« dæk (som defineret i punkt 2.8 i FN/ECE-regulativ nr. 117 (EUT L 231 af 29.8.2008, s. 19)). Prøvningerne må ikke udføres med dæk til »særlig anvendelse« eller »snedæk« som defineret i punkt 2.9 og 2.10 i FN/ECE-regulativ nr. 117. Sådanne dæk kan øge køretøjets støjniveau eller have en tilslørende effekt på sammenligningen af støjreduktionsydelsen. Dækkene kan være brugte, men skal opfylde kravene i færdselsloven.
 - 5.2.2. Udskeftningslyddæmpningssystemets eller dets komponenters støjreduktionsydelse kontrolleres ved de metoder, der er beskrevet i artikel 7 og 8 og i punkt 1 i bilag II. Ved anvendelsen af dette punkt skal der henvises til denne forordning med de ændringer, der var i kraft på tidspunktet for typegodkendelse af det nye køretøj.

a) Måling af køretøj under kørsel

Når udskeftningslyddæmpningssystemet eller dets komponenter er monteret på det køretøj, som er beskrevet i punkt 1.3.3, skal støjniveauet opfylde en af følgende betingelser:

- i) Den målte værdi (afrundet til nærmeste heltal) må ikke overskride den i denne forordning fastsatte typegodkendelsesværdi med mere end 1 dB(A) for den pågældende køretøjstype.
- ii) Den målte værdi (før eventuel afrunding til nærmeste heltal) må ikke overskride den målte støjværdi (før eventuel afrunding til nærmeste heltal) med mere end 1 dB(A) på det køretøj, der er omhandlet i 1.3.3, når dette er udstyret med et lyddæmpningssystem svarende til den type, der var monteret på køretøjet, da det blev indgivet til typegodkendelse i henhold til denne forordning.

Ved direkte sammenligning af udskeftningssystemet med det originale system i forbindelse med punkt 4.1.2.1.4.2 og/eller punkt 4.1.2.2.1.2 i bilag II til denne forordning, er gearskifte med henblik på højere accelerationer tilladt, og brugen af elektroniske eller mekaniske anordninger for at undgå denne nedgearing er ikke obligatorisk. Hvis støjniveauet for prøvekøretøjet under disse forhold overskrider værdierne for produktionens overensstemmelse, afgør den tekniske tjeneste, om prøvekøretøjet er repræsentativt.

Onsdag den 6. februar 2013

b) Måling med stationært køretøj

Når udskiftningslyddæmpningssystemet eller dets komponenter er monteret på det køretøj, som er beskrevet i punkt 1.3.3, skal støjniveauet opfylde en af følgende betingelser:

- i) Den målte værdi (afrundet til nærmeste heltal) må ikke overskride den i denne forordning fastsatte typegodkendelsesværdi med mere end 2 dB(A) for den pågældende køretøjstype.
- ii) Den målte værdi (før eventuel afrunding til nærmeste heltal) må ikke overskride den målte støjværdi (før eventuel afrunding til nærmeste heltal) med mere end 2 dB(A) på det køretøj, der er omhandlet i 1.3.3, når dette er udstyret med et lyddæmpningssystem svarende til den type, der var monteret på køretøjet, da det blev indgivet til typegodkendelse i henhold til denne forordning.

5.2.3. Foruden kravene i bilag II skal et udskiftningslyddæmpningssystem eller dets komponent, opfylde de relevante forskrifter i bilag VIII til denne forordning. For køretøjstyper, der blev typegodkendt før denne forordnings ikrafttræden, herunder især kravene i bilag VIII (ASEP), finder forskrifterne i punkt 5.2.3.1 til 5.2.3.3 i dette bilag ikke anvendelse.

5.2.3.1. Når udskiftningslyddæmpningssystemet eller komponenten er et system eller en komponent med variabel geometri, skal fabrikanten i ansøgningen om typegodkendelse (i overensstemmelse med tillæg 1 til bilag VIII), fremsende en erklæring om, at den type lyddæmpningssystem, der søges godkendt, opfylder kravene i punkt 5.2.3 i dette bilag. Den typegodkendende myndighed kan stille krav om relevante prøvninger for at kontrollere, at den pågældende type lyddæmpningssystem er i overensstemmelse med de supplerende bestemmelser om støjemission.

5.2.3.2. Når udskiftningslyddæmpningssystemet eller en komponent ikke er et system med variabel geometri, er det tilstrækkeligt, at fabrikanten i typegodkendelsesansøgningen (i overensstemmelse med tillæg 1 til bilag VIII) erklærer, at den type lyddæmpningssystem, der søges godkendt, opfylder kravene i punkt 5.2.3 i dette bilag.

5.2.3.3. Overensstemmelseserklæringen affattes således: "(Fabrikantens navn) attesterer, at denne type lyddæmpningssystem opfylder kravene i punkt 5.2.3 i bilag X til forordning (EU) nr. ... [denne forordning]. (Fabrikantens navn) fremsætter denne erklæring i god tro efter behørig teknisk vurdering af støjemissionsresultaterne ved de relevante driftsbetingelser.

5.3. Måling af køretøjets ydelser

5.3.1. Udskiftningslyddæmpningssystemet eller dets komponenter skal være således indrettet, at køretøjets ydelse svarer til den ydelse, som opnås med det originale lyddæmpningssystem eller de originale komponenter.

5.3.2. Afhængigt af fabrikantens valg sammenlignes udskiftningslyddæmpningssystemet eller dets komponenter med et originalsystem eller dets komponenter i ubrugt tilstand, anbragt successivt på det køretøj, som er beskrevet i punkt 1.3.3.

5.3.3. Kontrollen foretages ved at måle modtrykket i henhold til punkt 5.3.4.

Den værdi, som måles med udskiftningslyddæmpningssystemet, må ikke overstige den værdi, som er målt med det originale lyddæmpningssystem, med mere end 25 % under de herefter angivne betingelser.

5.3.4. Prøvningsmetode

5.3.4.1. Prøvningsmetode for motoren

Målingerne foretages på en motor, som beskrevet i punkt 1.3.4, der er koblet til et dynamometer. Prøvebænken skal indstilles således, at et omdrejningstal (S) svarende til motorens mærkeeffekt opnås, når gasspjældet er fuldstændig åbent.

Onsdag den 6. februar 2013

Med henblik på måling af modtrykket er den afstand, i hvilken trykudtaget skal anbringes i forhold til udstødningsmanifolden, angivet i tillæg 5.

5.3.4.2. Prøvningsmetode for køretøjet

Målingerne gennemføres på det køretøj, som er omhandlet i punkt 1.3.3. Prøvningen udføres enten på vej eller på et rulledynamometer.

Motoren skal belastes således, at omdrejningstallet svarende til den maksimale ydelse (omdrejningstal S) opnås, når gasspjældet er fuldt åbnet.

Med henblik på måling af modtrykket er den afstand, i hvilken trykudtaget skal anbringes i forhold til udstødningsmanifolden, angivet i tillæg 5.

5.4. Yderligere forskrifter for udskiftningslyddæmpningssystemer eller komponenter, der indeholder akustisk absorberende fibermaterialer

5.4.1. Generelt

Lydabsorberende fibermaterialer må kun anvendes i lyddæmpningssystemer eller komponenter hertil, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) udstødningsgassen er ikke i kontakt med fibermaterialerne
- b) lyddæmpningssystemet eller dets komponenter er af samme konstruktionsfamilie som systemer eller komponenter, for hvilke det, i forbindelse med typegodkendelsesprocessen i henhold til denne forordnings bestemmelser, er påvist, at de ikke forringes.

Medmindre en af disse betingelser er opfyldt, skal hele lyddæmpningssystemet eller dets komponenter underkastes en konventionel konditionering ved hjælp af en af de tre opstillinger og fremgangsmåder, som er beskrevet nedenfor.

5.4.1.1. Kontinuerlig kørsel på vej over 10 000 km

5.4.1.1.1. 50 ± 20 % af denne kørsel skal foregå som bykørsel og den resterende skal være lange ture ved høj hastighed. Kontinuerlig kørsel på landevej kan erstattes af et tilsvarende program på prøvebane.

Der skal veksles mellem de to kørselsformer mindst to gange.

Det samlede prøvningsprogram skal omfatte mindst 10 standsninger af en varighed på mindst tre timer, således at virkningerne af afkøling og kondensering reproduceres.

5.4.1.2. Konditionering i prøvebænk

5.4.1.2.1. Idet køretøjsfabrikantens anvisninger følges, monteres lyddæmpningssystemet eller komponenter heraf ved hjælp af standarddele på det køretøj, der er omhandlet i punkt 1.3.3 eller den motor, der er omhandlet i punkt 1.3.4. I førstnævnte tilfælde anbringes køretøjet på et rulledynamometer. I det andet tilfælde kobles motoren til et dynamometer.

5.4.1.2.2. Prøvningen udføres i seks perioder af seks timers varighed med en pause på mindst 12 timer mellem hver periode for at reproducere virkningerne af afkøling og kondensering.

5.4.1.2.3. I hver sekstimersperiode køres motoren skiftevis under følgende driftsforhold:

- a) fem minutters tomgang
- b) en sekvens på en time ved 1/4 belastning med 3/4 af det nominelle maksimale omdrejningstal (S)
- c) en sekvens på en time ved 1/2 belastning med 3/4 af det nominelle maksimale omdrejningstal (S)
- d) en sekvens på 10 minutter ved fuld belastning med 3/4 af det nominelle maksimale omdrejningstal (S)
- e) en sekvens på 15 minutter ved 1/2 belastning med det nominelle maksimale omdrejningstal (S)
- f) en sekvens på 30 minutter ved 1/4 belastning med det nominelle maksimale omdrejningstal (S).

Hver periode omfatter to sekvenserede sæt af disse betingelser i fortløbende rækkefølge fra litra a) til f).

Onsdag den 6. februar 2013

- 5.4.1.2.4. Under prøvningen må lyddæmpningssystemet eller dets komponenter ikke afkøles med en blæser, som simulerer den normale luftstrøm omkring køretøjet.
- Dog kan lyddæmperen eller dens komponenter på fabrikantens anmodning køles, således at den temperatur, der måles ved lyddæmperens indgang ved køretøjets højeste hastighed, ikke overstiges.
- 5.4.1.3. Konditionering ved tryksvingninger
- 5.4.1.3.1. Lyddæmpningssystemet eller dets komponenter monteres på det køretøj, der er omhandlet i punkt 1.3.3, eller på den i punkt 1.3.4 omhandlede motor. I førstnævnte tilfælde anbringes køretøjet på et rulledynamometer, og i sidstnævnte tilfælde forbindes motoren til et dynamometer.
- 5.4.1.3.2. Prøvningsudstyret, som der er vist et detaljeret diagram af i figur 1 i tillæg 1 til bilag IV, forbindes med lyddæmperens afgangsåbning. Ethvert andet udstyr, der giver tilsvarende resultater, kan godkendes.
- 5.4.1.3.3. Prøvningsudstyret justeres således, at strømmen af udstødningsgas skiftevis afbrydes og genåbnes 2 500 gange ved hjælp af en hurtigtvirkende ventil.
- 5.4.1.3.4. Ventilen skal åbne, når udstødningsgassernes modtryk målt mindst 100 mm neden for indgangsflangen når op på en værdi af mellem 35 og 40 kPa. Ventilen skal lukke, når trykket ikke afviger mere end 10 % fra det stabiliserede modtryk med åben ventil.
- 5.4.1.3.5. Tidsrelæet indstilles til en sådan værdi, at bestemmelserne i punkt 5.4.1.3.4 ovenfor overholdes.
- 5.4.1.3.6. Motorhastigheden skal være 75 % af det omdrejningstal (S), hvor motoren afgiver sin maksimale effekt.
- 5.4.1.3.7. Den effekt, som dynamometeret viser, skal være 50 % af den effekt, der måles med fuld gas ved 75 % af motoromdrejningstallet (S).
- 5.4.1.3.8. Eventuelle drænaabninger skal være tillukket under prøvningen.
- 5.4.1.3.9. Hele prøvningen må ikke vare over 48 timer. Hvis det er nødvendigt, kan der indlægges én afkølingsperiode efter hver time.
- 5.4.1.3.10. Efter konditioneringen kontrolleres støjniveauet i henhold til punkt 5.2.
6. Udvidelse af godkendelsen
- Fabrikanten af lyddæmpningssystemet eller dennes bemyndigede repræsentant kan anmode den administrative myndighed, som har udstedt godkendelse af lyddæmpningssystemet til en eller flere køretøjstyper, om en udvidelse af godkendelsen til at omfatte andre køretøjstyper.
- Der anvendes den fremgangsmåde, der er beskrevet i punkt 1. Meddelelse om udvidelse af godkendelse (eller nægtelse af udvidelse) meddeles medlemsstaterne i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i direktiv 2007/46/EF.
7. Ændringer af en type lyddæmpningssystem
- I tilfælde af ændringer af den type, der er godkendt i henhold til denne forordning, finder artikel 13-16 og artikel 17, stk. 4, i direktiv 2007/46/EF anvendelse.
8. Produktionens overensstemmelse
- 8.1. Der træffes foranstaltninger til sikring af produktionens overensstemmelse med den godkendte type efter fremgangsmåden i artikel 12 i direktiv 2007/46/EF.
- 8.2. Særlige bestemmelser:
- 8.2.1. De prøver, der henvises til i punkt 2.3.5 i bilag X til direktiv 2007/46/EF, er de i bilag VI til denne forordning foreskrevne.

Onsdag den 6. februar 2013

- 8.2.2. Den i punkt 3 i bilag X til direktiv 2007/46/EF omhandlede hyppighed af efterprøvning er normalt en gang hvert andet år.

Tillæg 1

Oplysningsskema nr. ... vedrørende EU-typegodkendelse som separate teknisk enhed af udstødningssystemer til motorkøretøjer (forordning ...)

Følgende oplysninger skal i de relevante tilfælde indsendes i tre eksemplarer og omfatte en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal forelægges i en passende målestok på A4-ark eller foldet til denne størrelse. Eventuelle fotografier skal ligeledes være tilstrækkelig detaljerede.

Hvis systemer, komponenter eller separate tekniske enheder omfatter elektronisk styrede funktioner, forelægges der relevante oplysninger vedrørende ydelsen.

- 0. Generelt
- 0.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):
- 0.2. Type og almindelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse
- 0.7. For komponenter og separate tekniske enheder, EU-godkendelsesmærkets anbringelsessted- og måde:
- 0.8. Adresse(r) på samlefabrik(kerne):
- 1. Beskrivelse af det køretøj, som anordningen er beregnet til (hvis anordningen er beregnet til montering på mere end en køretøjstype, skal de oplysninger, som kræves i dette punkt, afgives for hver enkelt type).
 - 1.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):
 - 1.2. Type og almindelig(e) handelsbetegnelse(r):
 - 1.3. Typeidentifikationsmærker som markeret på køretøjet:
 - 1.4. Køretøjets klasse:
 - 1.5. EU-typegodkendelsesnummer for så vidt angår støjniveau:
 - 1.6. Alle de oplysninger, som er nævnt i punkt 1.1 til 1.4 i typegodkendelsesattesten for køretøjet (bilag I, tillæg 2, til denne forordning):
 - 1. Andre oplysninger
 - 1.1. Sammensætning af den tekniske enhed:
 - 1.2. Fabriks- eller handelsmærke for de(n) type(r) motorkøretøj(er), for hvilke(n) systemet er bestemt ⁽¹⁾
 - 1.3. Dette køretøjs type og typegodkendelsesnummer:
 - 1.4. Motor
 - 1.4.1. Type (styret tænding, diesel):
 - 1.4.2. Taktantal: totakts eller firetakts:
 - 1.4.3. Cylindervolumen:

Onsdag den 6. februar 2013

- 1.4.4. Største nettoeffekt ... kW ved ... min⁻¹
- 1.5. Antal gearudvekslingsforhold:
- 1.6. Anvendte gear:
- 1.7. Differentiallets udvekslingsforhold:
- 1.8. Støjniveau:
under kørsel: ... dB(A), hastighed stabiliseret før acceleration
til ... km/h
Køretøjet under stilstand dB(A) ved ... min⁻¹
- 1.9. Modtryksværdi:
- 1.10. Indskrænkninger i brug og monteringsanvisninger:
2. Bemærkninger:
3. Beskrivelse af anordningen
- 3.1. En beskrivelse af udskiftningsudstødningssystemet med angivelse af hver dels position samt monteringsanvisninger:
- 3.2. Detaljerede tegninger for hver del, således at det bliver lettere at finde frem til komponenterne og identificere dem, samt angivelse af de anvendte materialer. På disse tegninger skal man angive det sted, hvorpå man har til hensigt at anbringe det obligatoriske EU-typegodkendelsesmærke:

Dato, journalnummer.

Tillæg 2

MODEL

EU-TYPEGODKENDELSESATTEST

(største format: A4 (210 × 297 mm))

Myndighedens stempel

Meddelelse vedrørende

- typegodkendelse ⁽¹⁾
- udvidelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- nægtelse af typegodkendelse ⁽¹⁾
- inddragelse af typegodkendelse ⁽¹⁾

for en køretøjstype/komponent/separat teknisk enhed ⁽¹⁾ i henhold til forordning nr. ...

Typegodkendelsesnummer:

Begrundelse for udvidelse:

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.

Onsdag den 6. februar 2013

AFSNIT I

- 0.1. Fabriksmærke (firmabetegnelse):
- 0.2. Type og almindelig(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Typeidentifikationsmærker som anført på køretøj/komponent/teknisk enhed ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Mærkets placering:
- 0.4. Køretøjets klasse ⁽³⁾:
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse:
- 0.7. For komponenter og separate tekniske enheder, EU-godkendelsesmærkets anbringelsessted- og måde:
- 0.8. Adresse(r) på samlefabrik(ker):

AFSNIT II

1. Eventuelle supplerende oplysninger: Jf. addendum
2. Den tekniske tjeneste, der er ansvarlig for udførelse af prøvningerne:
3. Dato på prøvningsrapport:
4. Nummer på prøvningsrapport:
5. Eventuelle bemærkninger: Jf. addendum
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:
9. Indeks til informationspakken, der opbevares af de godkendende myndigheder, kan udleveres på begæring og forefindes som bilag.

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges.

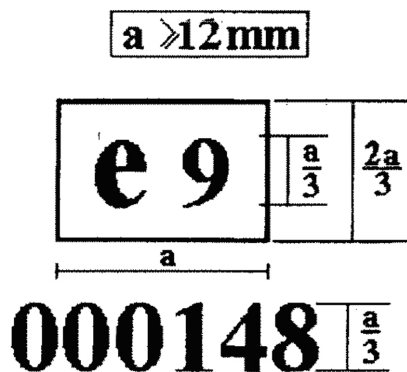
⁽²⁾ Hvis typeidentifikationsmærket indeholder tegn, der ikke er relevante for beskrivelse af det køretøj, den komponent eller den separate tekniske enhed, som dette oplysningsskema/denne typegodkendelsesattest omfatter, anføres symbolet »?« i stedet for dette tegn i dokumentationsmaterialet »?« (f.eks. ABC??123??).

⁽³⁾ Som defineret i afsnit A i bilag IIA til direktiv 2007/46/EF.

Onsdag den 6. februar 2013

Tillæg 3

Model for EU-typegodkendelsesmærke

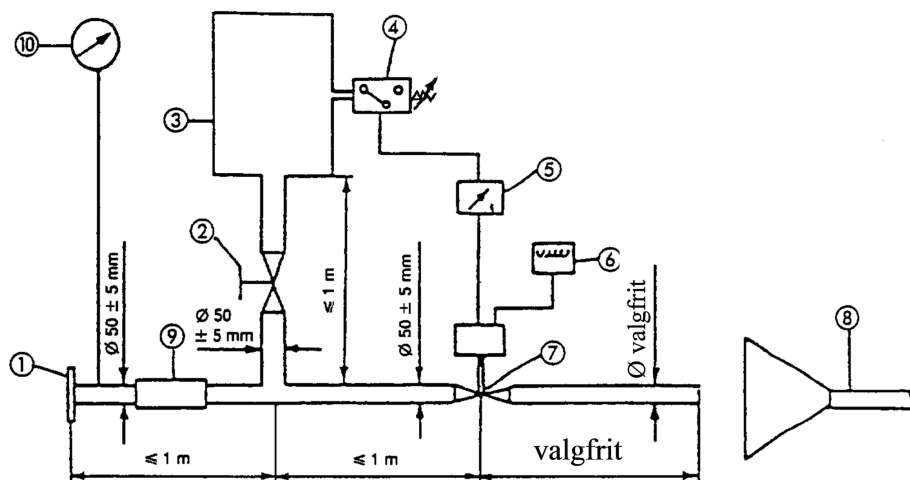

Anordningen med det ovenfor viste EU-typegodkendelsesmærke er et udstødningssystem eller en udstødningskomponent, som er typegodkendt i Spanien (e9) i henhold til forordning nr. ... og som har basisgodkendelsesnummeret 0148.

De anførte tal er kun retningsgivende.

Tillæg 4

Prøvningsapparat

1. Indgangsflange eller -bøsning, der skal forbindes med det komplette lyddæmpningssystem, som prøves.
2. Reguleringsventil (manuel).
3. Udligningsbeholder fra 35 til 40 l.
4. Trykrelæ 5 kPa til 250 kPa — til åbning af punkt 7.
5. Tidsrelæ — til lukning af punkt 7.

Onsdag den 6. februar 2013

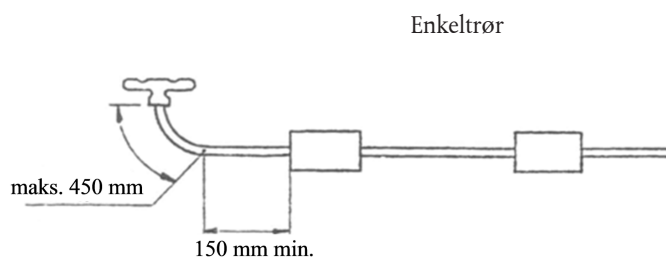
6. Impulstæller.
7. Hurtiglukkende ventil — f.eks. en motorbremseventil med en diameter på 60 mm, som drives af en trykluftscylinder med en effekt på 120 N ved 400 kPa. Reaktionstiden ved åbning og lukning må ikke overstige 0,5 s.
8. Udsugning af udstødningsgas.
9. Rørslange.
10. Manometer.

Tillæg 5

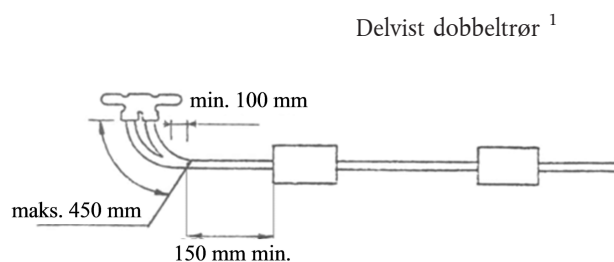
Målepunkter — modtryk

Eksempler på mulige målepunkter i forbindelse med prøvninger af tryktab. Det præcise målepunkt anføres i prøvningsrapporten. Dette skal befinde sig i et område, hvor gasstrømmen er regelmæssig.

1. Figur 1

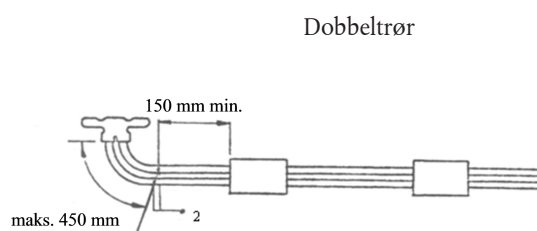

2. Figur 2

¹ Jf. figur 3, hvis dette ikke er muligt.

3. Figur 3

² To målepunkter, én aflæsning.

Onsdag den 6. februar 2013

BILAG XI

Kontrol af produktionens overensstemmelse for udstødningssystemer som separat teknisk enhed

1. Generelt

Disse krav harmonerer med prøvningerne af produktionens overensstemmelse i henhold til punkt 1 i bilag I til denne forordning.

2. Prøvning og procedurer

Prøvningsmetoder, måleinstrumenter og fortolkning af måleresultaterne skal være som beskrevet i punkt 5 i bilag X. Udstødningssystemet eller komponenten prøves som beskrevet i punkt 5.2, 5.3 og 5.4 i bilag X.

3. Stikprøveudtagning og evaluering af resultaterne

3.1. Der udvælges ét lyddæmpningssystem eller én komponent, som underkastes prøvningerne i punkt 2. Hvis prøvningsresultaterne opfylder kravene til produktionens overensstemmelse i punkt 8.1 i bilag X, anses den pågældende type lyddæmper eller komponent for at være produktionsoverensstemmende.

3.2. Hvis et af prøvningsresultaterne ikke opfylder kravene til produktionens overensstemmelse i punkt 8.1 i bilag X, prøves yderligere to lyddæmpningssystemer eller komponenter af samme type i henhold til punkt 2.

3.3. Hvis prøvningsresultaterne for det andet og det tredje eksemplar opfylder kravene til produktionens overensstemmelse i punkt 8.1 i bilag X, anses den pågældende type lyddæmpningssystem eller komponent for at være produktionsoverensstemmende.

3.4. Hvis et af resultaterne for det andet eller tredje eksemplar ikke opfylder kravene til produktionens overensstemmelse i punkt 8.1 i bilag X, anses den pågældende type lyddæmpningssystem eller komponent for ikke-overensstemmende med kravene i denne forordning, og fabrikanten skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at genetablere produktionens overensstemmelse.

BILAG XII

Sammenligningstabel

(Omhandlet i artikel 15, stk.2)

Direktiv 70/157/EØF	Nærværende forordning
—	Artikel 1
—	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 2	Artikel 4, stk. 1
Artikel 2a	Artikel 4, stk. 2 og 3
—	Artikel 5
—	Artikel 6

Onsdag den 6. februar 2013

Direktiv 70/157/EØF	Nærværende forordning
—	Artikel 7
—	Artikel 8
—	Artikel 9
—	Artikel 10, 11, 12 og 13
—	Artikel 14
—	Artikel 15
	Artikel 16
Bilag I, punkt 1	Bilag I, punkt 1
Bilag I, punkt 3	Bilag I, punkt 2
Bilag I, punkt 4	Bilag I, punkt 3
Bilag I, punkt 5	Bilag I, punkt 4
Bilag I, punkt 6	Bilag I, punkt 5
Bilag I, tillæg 1	Bilag I, tillæg 1
Bilag I, tillæg 2 (uden addendum)	Bilag I, tillæg 2
—	Bilag I, tillæg 3
—	Bilag II
Bilag I, punkt 2	Bilag III
—	Bilag IV
—	Bilag V
—	Bilag VI
—	Bilag VII
—	Bilag VIII
	Bilag IX
Bilag II, punkt 1, 2, 3 og 4	Bilag X, punkt 1, 2, 3 og 4
—	Bilag X, punkt 5 og 6
Bilag II, punkt 5 og 6	Bilag X, punkt 7 og 8

Onsdag den 6. februar 2013

Direktiv 70/157/EØF	Nærværende forordning
Bilag II, tillæg 1	Bilag X, tillæg 1 (+ supplerende oplysninger)
Bilag II, tillæg 2 (uden addendum)	Bilag X, tillæg 2
Bilag II, tillæg 3	Bilag X, tillæg 3
—	Bilag X, tillæg 4 og 5
—	Bilag XI
—	Bilag XII
Bilag III, punkt 1	—
Bilag III, punkt 2	—

P7_TA(2013)0042

Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandssstatsborgere ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af beslutning nr. 573/2007/EF, beslutning nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandssstatsborgere for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet (COM(2012)0526 — C7-0302/2012 — 2012/0252(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 024/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0526),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 78, stk. 2, og artikel 79, stk. 2 og 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0302/2012),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. december 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,

Onsdag den 6. februar 2013

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0004/2013),
1. vedtager sin holdning ved førstebehandling, hvormed Kommissionens forslag overtages;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

P7_TC1-COD(2012)0252

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2013/EU om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF, og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandssstatsborgere for så vidt angår visse bestemmelser om finansiel forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 258/2013/EU).

P7_TA(2013)0043

Fonden for De Ydre Grænser *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af beslutning nr. 574/2007/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Fonden for De Ydre Grænser for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet (COM(2012)0527 — C7-0301/2012 — 2012/0253(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 024/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0527),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0301/2012),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. december 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0433/2012),

Onsdag den 6. februar 2013

1. vedtager sin holdning ved førstebehandling, hvormed Kommissionens forslag overtages;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0253

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2013/EU om ændring af beslutning nr. 574/2007/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Fonden for De Ydre Grænser for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse nr. 259/2013/EU).

P7_TA(2013)0044

Bevarelse af fiskeressourcerne *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 6. februar 2013 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1288/2009 (COM(2012)0298 — C7-0156/2012 — 2012/0158(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2016/C 024/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0298),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0156/2012),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. september 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 7. november 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0342/2012),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽²⁾;

⁽¹⁾ EUT C 351 af 15.11.2012, s. 83.

⁽²⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 22. november 2012 (Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0448).

Onsdag den 6. februar 2013

2. godkender Parlamentets erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2012)0158

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 6. februar 2013 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer og Rådets forordning (EF) nr. 1434/98 om de nærmere betingelser for landing af sild til industrien, bortset fra fødevarerindustrien

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv forordning (EU) nr. 227/2013).

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Parlamentets erklæring om gennemførelsesretsakter

Europa-Parlamentet erklærer, at bestemmelserne i denne forordning vedrørende gennemførelsesretsakter er resultatet af et nøje afstemt kompromis. Med henblik på at opnå enighed ved førstebehandlingen inden forordning (EF) nr. 850/98 udløber ved udgangen af 2012, har Europa-Parlamentet accepteret muligheden af at anvende gennemførelsesretsakter i visse særlige tilfælde i forordning (EF) nr. 850/98. Europa-Parlamentet understreger imidlertid, at disse bestemmelser hverken må betragtes eller anvendes som præcedens for en forordning vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure, navnlig Kommissionens forslag til forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer.

Torsdag den 7. februar 2013

P7_TA(2013)0051

Det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 7. februar 2013 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår en hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig (COM(2012)0428 — C7-0260/2012 — 2012/0205(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2016/C 024/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2012)0428),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0260/2012),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0014/2013),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Ændring 1**Forslag til direktiv****Betragtning - 1 (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (-1) **Forbedret bekæmpelse af afgiftssvig og -unddragelse er en nøgle til at genoprette og fastholde de offentlige finansers stabilitet og styrke overalt i Unionen.**

Torsdag den 7. februar 2013

Ændring 2
Forslag til direktiv
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Svig med merværdiafgift (moms) **fører til** betydelige **budgettab** og **påvirker** konkurrencevilkårene og dermed det indre markeds funktion. Der er på det seneste opstået specifikke former for pludselig, grov afgiftssvig med brugen af elektroniske midler, som **gør det lettere for** ulovlig handel i stor skala.

Ændring

- (1) Svig med merværdiafgift (moms) **medfører** betydelige **tab på de offentlige finanser** og **influerer negativt på** konkurrencevilkårene og dermed det indre markeds **fair og effektive** funktion. **Disse tab bør begrænses i særlig grad i tider med finanspolitiske stramninger.** Der er på det seneste opstået specifikke former for pludselig, grov afgiftssvig med brugen af elektroniske midler, som **fremmer** ulovlig handel i stor skala, **der ofte rækker ud over en enkelt medlemsstats grænser.**

Ændring 3
Forslag til direktiv
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem giver medlemsstaterne mulighed for at anvende en fravigelse fra samme direktiv for at forhindre visse former for unddragelse eller undgåelse. For at få tilladelse til en sådan fravigelse skal der forelægges et forslag af Kommissionen, som skal vedtages af Rådet. Det har på det seneste vist sig, at den procedure, der skal til for at indrømme sådanne fravigelser, ikke altid er tilstrækkeligt fleksibel til at sikre en hurtig og hensigtsmæssig reaktion på anmodninger fra medlemsstaterne.

Ændring

- (2) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem giver medlemsstaterne mulighed for at anvende en fravigelse fra samme direktiv for at forhindre visse former for unddragelse eller undgåelse. For at få tilladelse til en sådan fravigelse skal der forelægges et forslag af Kommissionen, som skal vedtages af Rådet. Det har på det seneste vist sig, at den procedure, der skal til for at indrømme sådanne fravigelser, ikke altid er tilstrækkeligt **hurtig eller** fleksibel til at sikre en hurtig og hensigtsmæssig reaktion på anmodninger fra medlemsstaterne.

Torsdag den 7. februar 2013

Ændring 4
Forslag til direktiv
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) Udpegelsen af modtageren som den person, der er ansvarlig for betaling af momsen (reverse charge), er en effektiv foranstaltning til straks at stoppe de mest velkendte typer af skatteunddragelse inden for visse sektorer. Men **da** situationen kan ændre sig med tiden, kan det også være nødvendigt at tillade andre foranstaltninger. Til det formål bør **Rådet**, når det er nødvendigt, **på forslag af Kommissionen fastsætte** andre foranstaltninger, der kan falde ind under anvendelsesområdet for den hurtige reaktionsmekanisme. For at Kommissionen så hurtigt som muligt kan give tilladelsen til fravigelserne, bør det fastlægges, hvilke typer foranstaltninger der kan komme på tale.

Ændring

- (7) Udpegelsen af modtageren som den person, der er ansvarlig for betaling af momsen (»reverse **charge-mekanisme**«), er en effektiv foranstaltning til straks at stoppe de mest velkendte typer af skatteunddragelse inden for visse sektorer (»**karrusel-svind**«). Men **i betragtning af momssystemets nuværende svagheder og afhængigt af, hvordan** situationen kan ændre sig med tiden, kan det også være nødvendigt at tillade andre foranstaltninger. Til det formål bør **Kommissionen**, når det er nødvendigt, **foreslå** andre foranstaltninger, der kan falde ind under anvendelsesområdet for den hurtige reaktionsmekanisme. **Disse foranstaltninger bør godkendes enstemmigt af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.** For at Kommissionen så hurtigt som muligt kan give tilladelsen til fravigelserne, bør det **omhyggeligt og på gennemsigtig vis** fastlægges, hvilke typer foranstaltninger der kan komme på tale.

Ændring 5
Forslag til direktiv
Betragtning 9 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (9a) **Kommissionen bør med henblik på løbende udvikling og forbedring af den hurtige reaktionsmekanisme regelmæssigt rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om dennes anvendelse og blandt andet undersøge andre foranstaltninger, der kan føjes til mekanismens anvendelsesområde, og nye måder, hvorpå samarbejdet mellem medlemsstaterne kan styrkes inden for mekanismens overordnede rammer.**

Ændring 6
Forslag til direktiv
Betragtning 9 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (9b) **For at den hurtige reaktionsmekanisme kan fungere tilfredsstillende, bør Kommissionen til enhver tid være i stand til at handle hurtigt og præcist i disse sager. De menneskelige og andre ressourcer, der er til rådighed for reaktionsmekanismen, bør derfor være tilstrækkelige, og der bør etableres og bibeholdes en fremskyndet intern procedure for beslutningstagningen.**

Torsdag den 7. februar 2013

Ændring 7

Forslag til direktiv

Betragtning 9 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (9c) *Eftersom indførelsen af en særlig foranstaltning i én medlemsstat kan have følger for andre medlemsstaters momssystemer, bør Kommissionen for at bevare gennemsigtigheden underrette alle medlemsstater om alle anmodninger, der fremsættes, og alle afgørelser, der træffes i forbindelse hermed.*

Ændring 8

Forslag til direktiv

Betragtning 9 d (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (9d) *Kommissionen bør i sit arbejde med at forbedre og finjustere den hurtige reaktionsmekanisme indgående høre virksomheder i sektorer, der er særligt udsatte for svig, såvel som andre relevante interessenter.*

Ændring 9

Forslag til direktiv

Betragtning 10

Kommissionens forslag

Ændring

- (10) Målet for de tiltag, der skal træffes for at håndtere pludseligt opståede, grove svigfænomener på momsområdet, som meget ofte har en international dimension, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da de ikke individuelt er i stand til at sætte ind mod svigkredsløb inden for nye former for handel, hvor der er involveret flere lande på samme tid, og målet kan derfor bedre nås på EU-plan, så der sikres en hurtigere og derfor mere hensigtsmæssig og effektiv indsats over for dette fænomen; Unionen **kan** derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (10) Målet for de tiltag, der skal træffes for at håndtere pludseligt opståede, grove svigfænomener på momsområdet, som meget ofte har en international dimension, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da de ikke individuelt er i stand til at sætte ind mod svigkredsløb inden for nye former for handel, hvor der er involveret flere lande på samme tid, og målet kan derfor bedre nås på EU-plan, så der sikres en hurtigere og derfor mere hensigtsmæssig og effektiv indsats over for dette fænomen; Unionen **bør** derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

Torsdag den 7. februar 2013

Ændring 10**Forslag til direktiv****Artikel 1**

Direktiv 2006/112/EF

Afdeling 1a — artikel 395a — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

- (a) udpegning af modtageren som den person, der er ansvarlig for betaling af momsen på særlige leverancer af varer og tjenesteydelser, som fravigelse fra artikel 193, efter en anmodning som omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel vedrørende en sådan foranstaltning

Ændring

- a) udpegning af modtageren som den person, der er ansvarlig for betaling af momsen på særlige leverancer af varer og tjenesteydelser, som fravigelse fra artikel 193 (**»reverse charge-mekanisme«**), efter en anmodning som omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel vedrørende en sådan foranstaltning

Ændring 11**Forslag til direktiv****Artikel 1**

Direktiv 2006/112/EF

Afdeling 1a — artikel 395a — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag

- (b) alle andre foranstaltninger, som **Rådet vedtager med enstemmighed på forslag** af Kommissionen.

Ændring

- b) alle andre foranstaltninger, som **foreslås** af Kommissionen **og godkendes med enstemmighed af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet**.

Ændring 12**Forslag til direktiv****Artikel 1**

Direktiv 2006/112/EF

Afdeling 1a — artikel 395a — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

I forbindelse med litra a) underlægges **den særlige** foranstaltning passende kontrolforanstaltninger i medlemsstaterne for de afgiftspligtige personer, der leverer varer eller tjenesteydelser, som denne foranstaltning gælder for.

Ændring

I forbindelse med litra a) **og b)** underlægges **enhver særlig** foranstaltning, **der anvendes**, passende kontrolforanstaltninger i medlemsstaterne for de afgiftspligtige personer, der leverer varer eller tjenesteydelser, som denne foranstaltning gælder for.

Torsdag den 7. februar 2013

Ændring 13**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Afdeling 1a — artikel 395a — stk. 1 — afsnit 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

Den procedure, der er fastsat i nærværende stykke, afsluttes inden for tre måneder.

Ændring 14**Forslag til direktiv****Artikel 1**

Direktiv 2006/112/EF

Afdeling 1a — artikel 395a — stk. 2 — afsnit 1

Kommissionens forslag

Ændring

2. En medlemsstat, der ønsker at indføre en foranstaltning omhandlet i stk. 1, sender en anmodning herom til Kommissionen. Medlemsstaten giver oplysninger om den pågældende sektor, typen af svig og kendetegnene herved, dens pludseligt opståede, grove karakter samt konsekvenserne heraf med hensyn til betydelige, uoprettelige finansielle tab. Finder Kommissionen, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den inden **én måned** efter modtagelse af anmodningen den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for.

2. En medlemsstat, der ønsker at indføre en foranstaltning omhandlet i stk. 1, sender en anmodning herom til Kommissionen. Medlemsstaten giver **Kommissionen, Europa-Parlamentets kompetente udvalg og Revisionsretten** oplysninger om den pågældende sektor, typen af svig og kendetegnene herved, dens pludseligt opståede, grove karakter samt konsekvenserne heraf med hensyn til betydelige, uoprettelige finansielle tab. Finder Kommissionen, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den inden **to uger** efter modtagelse af anmodningen den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for. **Endvidere hører Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt og om muligt, den relevante erhvervssektor.**

Ændring 15**Forslag til direktiv****Artikel 1**

Direktiv 2006/112/EF

Afdeling 1a — artikel 395a — stk. 2 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Ændring

Så snart Kommissionen råder over alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere anmodningen, **giver** den inden én måned enten tilladelse til den særlige foranstaltning eller **underretter** den anmodende medlemsstat **om, at den har indvendinger mod den anmodede foranstaltning.**

Så snart Kommissionen råder over alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere anmodningen, **skal** den:

Torsdag den 7. februar 2013

Kommissionens forslag

Ændring

- a) underrette den anmodende medlemsstat herom
- b) videregående anmodningen på originalsproget til de andre medlemsstater
- c) inden én måned enten **give** tilladelse til den særlige foranstaltning eller, **hvis Kommissionen har indvendinger mod denne, underrette** den anmodende medlemsstat, **de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentets kompetente udvalg og Revisionsretten herom og forelægge en detaljeret begrundelse herfor.**

Ændring 16

Forslag til direktiv

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EF

Afdeling 1a — artikel 395c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 395c

Hvert tredje år og første gang senest den 1. juli 2014 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af den hurtige reaktionsmekanisme, der er fastsat i denne afdeling. Rapporten undersøger blandt andet tilføjes af yderligere særlige foranstaltninger til mekanismens anvendelsesområde og nye måder, hvorpå samarbejdet mellem medlemsstaterne kan styrkes inden for mekanismens overordnede rammer.

Ændring 17

Forslag til direktiv

Artikel 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 1a

Kommissionen forelægger inden den 1. januar 2014 en rapport om, hvordan den almindelige undtagelsesprocedure, som er fastsat i artikel 395 i direktiv 2006/112/EF, kan fremskyndes. Rapportens formål er at indkredse ændringer af eksisterende strukturer og rutiner, som vil kunne sikre, at Kommissionen altid afslutter proceduren inden for fem måneder efter modtagelsen af en anmodning fra en medlemsstat. Rapporten ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af lovgivningsmæssige forslag.

Torsdag den 7. februar 2013

Ændring 18

Forslag til direktiv

Artikel 2 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Ændring

2. Medlemsstaterne meddeler **Europa-Parlamentet og** Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Ændring 19

Forslag til direktiv

Artikel 3

Kommissionens forslag

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Ændring

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. **Det konsolideres med direktiv 2006/112/EF senest den ... (*)**.

(*) Tre måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA